

600095417W

BREVIARIUM ANICIENSE.

PARS VERNA.

BREVIARIUM
ANICIENSE.

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris, MARIÆ-JOSEPHI DE GALARD DE TERRAUBE, Episcopi & Domini Aniciensis, Velauniæ & Brivatensium Comitis, Ecclesiæ Romanæ specialis Suffraganei, eique immediatè subditi, autoritate, necnon venerabilis Capituli Ecclesiæ Cathedralis consensu, editum.

PARS VERNA.

PARISIIS,

Typis CL. SIMON, Illustrissimi DD. Archiepiscopi Parisiensis *Typographi*, viâ San-Jacobæâ.

M. DCC. LXXXIV.

MARIA-JOSEPHUS

DE GALARD DE TERRAUBE,

Episcopus & Dominus Aniciensis, Velauniæ & Brivatensium Comes, Ecclesiæ Romanæ specialis Suffraganeus eique immediatè subditus.

CLERO ANICIENSI,

Salutem & Benedictionem in Christo Jesu.

NON est quod immoremur, Fratres, Carissimi, in exponendâ vobis orandi necessitate, quam & tenetis, & amatis, & aliis, ut confidimus, indesinenter commendatis. Enimverò si ex ipsâ suâ conditione quilibet Christianus, ità pronunciante Christo *orare semper* debeat & (*a*) *numquàm deficere*; quantò magìs Viri Ecclesiastici quos ideò sibi separavit Dominus ut stent coràm eo & ministrent ei & orent pro filiis Israel? Hoc intellexerunt primi nova Legis Sacerdotes Apostoli, cùm id muneris ipsi sibi præscripserunt ut (*b*) *orationi & ministerio*

(*a*) *Luc.* 18.
(*b*) *Act.* 6.

600095417W

ait ſanctus Auguſtinus, (*a*) *de quibus nihil certi ſtatuit* DIVINA SCRIPTURA, *mos populi* DEI *& inſtituta majorum pro lege tenenda ſunt; & ſicut prævaricatores divinarum legum, ita contemptores Eccleſiaſticarum conſuetudinum coercendi ſunt.*

Nemini porrò ignorare liceat quod priſcis Eccleſiæ temporibus Epiſcopus quiſque in ſuâ Eccleſiâ precum publicarum rationem ipſemet conſtituebat, immò & Ordinum religioſorum Inſtitutores pſallendi formam in ſuis Monaſteriis, non contradicentibus Epiſcopis novam aliquando, & ſæpè ex alio ordine mutuatam præſcripſerunt. Unde ſanctus Gregorius Magnus cùm Auguſtino à ſe ad Anglos Evangelii Luce colluſtrandos miſſo, ac de varietate Rituum, quam in variis Eccleſiis ægrè obſervaverat, ſciſcitanti reſpondebat: (*b*) *Noverit Fraternitas tua Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem, in quâ ſe meminit enutritam. Sed mihi placet ut ſivè in Romanâ, ſivè in Galliarum, ſivè in qualibet Eccleſiâ aliquid inveniſti quod plus omnipotenti Deo poſſit placere, ſollicitè eligas & in Anglorum Eccleſiâ, quæ adhuc in fide nova eſt, ... infundas. Non enim pro locis res, ſed pro rebus loca nobis amanda ſunt. Ex ſingulis verò quibuſque Eccleſiis quæ pia, quæ religioſa, quæ recta ſunt elige.* Quæ ſancti Doctoris verba eò libentiùs exſcripſimus, quòd in re præſenti non modici ſunt ponderis.

Vobis enim novum Breviarium offerimus

(*a*) *In Can. Diſt. II. cap.* 7. *&* 8.
(*b*) *Lib. II. Epiſt.* 64.

quando congruæ nobis visæ sunt, adhibere non fuerimus veriti; id unum nobis proponentes, ut nonnisi quam maximè elaboratum ad vos perveniret opus.

Quantùm autem utilitatis ex hoccè Breviario sitis percepturi, hinc licet conjicere, quòd in eo abundè reperietis, quidquid ad erudiendam & excitandam fidem aptissimum, quidquid ad fovendam & inflammandam pietatem efficacissimum desiderari potest.

Totius operis basis Scriptura sacra, ex quâ, si Lectiones quasdam, Canones, Hymnos, ac Collectas excipiatis, singulæ partes Officii depromptæ sunt. Indè fiet ut quotidiè habentes præ oculis & in ore eloquia Domini casta, divini amoris ignem quem spirant, in cordibus vestris inflammari sentiatis.

Lectiones quædam ex Sanctorum Patrum Sermonibus desumptæ, vel textui sacro explicando, vel informandis moribus inservient; Acta Sanctorum ex probatissimis scriptoribus excerpta ad eorum imitationem mentes vestras accendent; Hymni non minùs gravitate sententiarum ac vividis pietatis affectibus, quàm verborum elegantia ac metri nitore commendabiles, dulcibus illecebris divinis vos assuescent Laudibus. Canones Conciliorum, quibus intermiscere placuit delectas Patrum sententias, præcipua Disciplinæ Ecclesiasticæ capita complectentes, eximii vestri statûs amorem vobis indesinenter inculcabunt. Orationes tandem quas Collectas

ußu conſecratum, & in noſtra Ritu Duplici-minori celebratum, fiat de Sanctiſſima Virgine peculiaris Commemoratio, ſingulis diebus, ſive in Adventu, ſive à Circumciſione ad Præſentationem Domini.

Quod in novis Breviariis circa quaſdam Octavas obſervatum eſt, ſcilicet ut dies Octava Feſti ſuum habeat objectum peculiare, cum ipſo tamen objecto Feſti connexum, hoc in omnibus, non ſolum Myſteriorum ac Feſtorum Domini, ſed & Beatæ Mariæ Virginis & aliorum Sanctorum Octavis, quantùm licuit, ſervari curavimus: cui propoſito ut faceremus ſatis, quædam Officia è loco ſuo dimovenda fuerunt, quædam de novo adjicienda, quæ Feſti principalis quaſi complementum forent & corona.

Breviarium igitur hoc noſtrum tot titulis venerandum, eâ mente ſuſcipite, Fratres Cariſſimi, quâ nos ipſi veſtris commodis intenti conficiendum curavimus. Si in Pſalterii ac Officiorum diſtributione brevitati aliquid concedendum judicavimus, non quaſi diffidentes de veſtrâ diligentiâ ac pietate id fecimus, ſed ut ſingulis Hebdomadis recitando Pſalterium integrum, quod in veteri Breviario nunquàm licuit, & faſtidii periculum evitetur, & de Vatis Regii ſuave ſonantibus nihil deperdatur eloquiis.

Quo circa, de venerabilium Fratrum Eccleſiæ noſtræ Canonicorum Conſilio, Clerum omnem noſtrum tam privatim quam publicè hoccè Bre-

600095417W

TABULA

Continens Officiorum Gradus & diversitatem.

ANnuale-majus.
Annuale-minus.
Solemne-majus.
Solemne-minus.
Duplex-majus.
Dominica.
Hæc Officia extra tempus Paschale sunt novem Lectionum.

Duplex-minus.
Semiduplex.
Simplex.
Vigilia.
Feria.
Hæc Officia quocumque tempore sunt trium Lectionum.

ANNUALIA-MAJORA.

NAtale Domini.
Pascha.
Pentecoste.
Festum Corporis Christi.
Hæc Festa nulli cedunt Festo, & nullam Commemorationem admittunt.
Annuntiatio Incarnationis Domini ad B. M. V. *cum Commemoratione Dominicæ, vel Feriæ Quadragesimæ, vel Diei intrà Octavam Paschæ.*

Assumptio B. M. V.
Fit Commemoratio Dominicæ si occurrat.
Ipsa Dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
Festum principale Patroni Primarii, & Titularis Ecclesiæ.
Demùm omnia Festa quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox : ANNUALE-MAJUS.

ANNUALIA-MINORA.

EPiphania Domini.
Ascensio Domini.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox ANNUALE-MINUS.

Annualia-minora Domini nulli cedunt Festo, excepto Anniversario Dedicationis quod occurrens in Festo Patroni vel Titularis, transfertur in Dominicam sequentem.

SOLEMNIA-MAJORA.

FEstum SS. Trinitatis.
Octava Corporis Christi.
Festum primarium S. Institutoris in proprio Ordine.
Festa Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur.
Omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MAJUS.

& ad *Benedictus*, dicuntur integræ ante & post Canticum in Solemnibus-minoribus & suprà.

VII. Intrà Octavas Domini, si fiat de Festo quod non habeat Canticum proprium, dicitur Canticum de Octava. Intrà alias Octavas dicitur in Festis occurrentibus Canticum de Psalterio pro Festis.

VIII In Festis occurrentibus intrà Octavas Domini aut Assumptionis Beatæ Mariæ, dicuntur ad Completorium Antiphonæ ut in die Festi, nisi Festum occurrens proprias habeat; dicitur etiam Hymnus aut Doxologia de Festo, si non adsit propria. Intra alias Octavas, si occurrat aliquod Festum, dicuntur Antiphonæ de Psalterio, cum Doxologia de Octava, si propriam habeat: idem servabitur in Dominicis intrà Octavas, ubi Officium fit de Dominica.

IX. Intrà Octavas Annualium (& Solemnium-majorum Domini, si quæ in aliquibus Ecclesiis eo ritu celebrentur, ut v. g. Festa Crucis, Transfiguratio, &c) additur duplex *Alleluia* ℟℟. *br.* Tertiæ, Sextæ & Nonæ, etiam in Festis occurrentibus: excipiendum tamen tempus Septuagesimæ.

X. In Festis quæ celebrantur in Dominica, fit semper Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus; & in Officio Nocturno, omissâ nonâ Lectione Festi, legitur ejus loco Evangelium cum prima Lectione de Homilia Dominicæ.

TABULA TEMPORARIA

Anni Dom.	*L.D.*	*Aur. Nu.*	*Epact.*	*D. post Epi.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*	*Pascha.*
1783	e	17	xxvj	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1784	d c	18	vij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	11 April.
1785	b	19	xviij	2 †	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1786	A	1	*	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1787	g	2	xj	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1788	f e	3	xxij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1789	d	4	iij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	12 April.
1790	c	5	xiv	3 †	31 Jan.	17 Febr.	4 April.
1791	b	6	xxv	6	20 Febr.	9 Mart.	24 April.
1792	A g	7	vj	4	5 Febr.	22 Febr.	8 April.
1793	f	8	xvij	2 †	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1794	e	9	xxviij	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1795	d	10	ix	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1796	c b	11	xx	2 †	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1797	A	12	j	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1798	g	13	xij	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1799	f	14	xxiij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.
1800	e	15	iv	4 †	9 Febr.	26 Febr.	13 April.
1801	d	16	xv	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1802	c	17	xxvj	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1803	b	18	vij	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1804	A g	19	xviij	3	29 Jan.	15 Febr.	1 April.
1805	f	1	*	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1806	e	2	xj	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1807	d	3	xxij	2 †	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1808	c b	4	iij	5 †	14 Febr.	2 Mart.	17 April.
1809	A	5	xiv	3	29 Jan.	15 Febr.	2 April.
1810	g	6	xxv	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1811	f	7	vj	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1812	e d	8	xvij	2 †	26 Jan.	12 Febr.	29 Mart.
1813	c	9	xxviij	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1814	b	10	ix	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1815	A	11	xx	2	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.
1816	g f	12	j	5	11 Febr.	28 Febr.	14 April.
1817	e	13	xij	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1818	d	14	xxiij	1 †	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.
1819	c	15	iv	4 †	7 Febr.	24 Febr.	11 April.
1820	b A	16	xv	3	30 Jan.	16 Febr.	2 April.
1821	g	17	xxvj	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1822	f	18	vij	3 †	3 Feb.	20 Febr.	7 April.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	*Ascensio.*	*Pente-coste.*	*Corpus Christi.*	*Indi-ctio.*	*Dom. post Pent.*	*I. Dominica Adventûs.*
1783	29 Maii	8 Junii	19 Junii	1	24	30 Novemb.
1784	20 Maii	30 Maii	10 Junii	2	25	28 Novemb.
1785	5 Maii	15 Maii	26 Maii	3	27	27 Novemb.
1786	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Decemb.
1787	17 Maii	27 Maii	7 Junii	5	26	2 Decemb.
1788	1 Maii	11 Maii	22 Maii	6	28	30 Novemb.
1789	21 Maii	31 Maii	11 Junii	7	25	29 Novemb.
1790	13 Maii	23 Maii	3 Junii	8	26	28 Novemb.
1791	2 Junii	12 Junii	23 Junii	9	23 †	27 Novemb.
1792	17 Maii	27 Maii	7 Junii	10	26	2 Decemb.
1793	9 Maii	19 Maii	30 Maii	11	27	1 Decemb.
1794	29 Maii	8 Junii	19 Junii	12	24	30 Novemb.
1795	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Novemb.
1796	5 Maii	15 Maii	26 Maii	14	27	27 Novemb.
1797	25 Maii	4 Junii	15 Junii	15	25	3 Decemb.
1798	17 Maii	27 Maii	7 Junii	1	26	2 Decemb.
1799	2 Maii	12 Maii	23 Maii	2	28	1 Decemb.
1800	22 Maii	1 Junii	12 Junii	3	25	30 Novemb.
1801	14 Maii	24 Maii	4 Junii	4	26	29 Novemb.
1802	27 Maii	6 Junii	17 Junii	5	24	28 Novemb.
1803	19 Maii	29 Maii	9 Junii	6	25	27 Novemb.
1804	10 Maii	20 Maii	31 Maii	7	27	2 Decemb.
1805	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Decemb.
1806	15 Maii	25 Maii	5 Junii	9	26	30 Novemb.
1807	7 Maii	17 Maii	28 Maii	10	27	29 Novemb.
1808	26 Maii	5 Junii	16 Junii	11	24	27 Novemb.
1809	11 Maii	21 Maii	1 Junii	12	27	3 Decemb.
1810	31 Maii	10 Junii	21 Junii	13	24	2 Decemb.
1811	23 Maii	2 Junii	13 Junii	14	25	1 Decemb.
1812	7 Maii	17 Maii	28 Maii	15	27	29 Novemb.
1813	27 Maii	6 Junii	17 Junii	1	24	28 Novemb.
1814	19 Maii	29 Maii	9 Junii	2	25	27 Novemb.
1815	4 Maii	14 Maii	25 Maii	3	28	3 Decemb.
1816	23 Maii	2 Junii	13 Junii	4	25	1 Decemb.
1817	15 Maii	25 Maii	5 Junii	5	26	30 Novemb.
1818	30 April.	10 Maii	21 Maii	6	28	29 Novemb.
1819	20 Maii	30 Maii	10 Junii	7	25	28 Novemb.
1820	11 Maii	21 Maii	1 Junii	8	27	3 Decemb.
1821	31 Maii	10 Junii	21 Junii	9	24	2 Decemb.
1822	16 Maii	26 Maii	6 Junii	10	26	1 Decemb.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit : an. significat anno : c. an. circa annum : s. seculo : c. med. s. circa medium seculi : c. fin. s. circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & Octava Natalis ejus, *Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsareæ in Cappadocia Episc. & Eccl. Doct. *Duplex minus. an.* 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis, *Semiduplex an.* 512.
xxvij	d	Prid.	4	Odilonis (ex Abbate S. Evodii in Ecclesia Aniciensi) Cluniacensis Abbatis (è 1.) *Semiduplex. an.* 1048.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio, Duplex-minus.* cum *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anach. prope Antioch. *circ. an.* 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Annuale-majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, cum *Commem.* SS. Juliani & Basilissæ, Martyrum. IV. s.
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptismus Domini, *Duplex-majus.* Dominicâ II. post Epiph. fit Festum SS. NOMINIS JESU, *Solemne-minus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episc. & Eccl. Doct. (è 13.) *Duplex-majus : c. an.* 368. cum *Comm.* S. Felicis, Presb. Nolani. *c. an.* 265.
xvj	A	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, (è 10.) *Semiduplex. c. an.* 341. cum *Comm.* S. Boniti, Claromontensis Episc. *cir. an.* 710. ac S. Mauri, Glannofol. Ab. *cir. fin.* VI. s.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruspensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, (è 1.) *Semiduplex. an.* 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Duplex minus. ann.* 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ sedit, *Duplex-minus.* *Prima sedes Septuagesimæ*, 18.

Cycl. Epact.	Litt. Dom	Dies Mensis.		
xij	e	xiv	19	Sulpitii Pii, Bituric. Episc. (è 17.) *Semid. ann.* 644. cum *Commem.* S. Bertrandi, Episcopi. ann. 1120.
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, *Duplex-majus: ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virg. & Mart. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsar-Augustani, Diac. & Mart. Valentiæ in Hisp. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. (è 20.) *Semiduplex. ann.* 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Eph. Episc. & Mart. *Semidup.* (è 22.) *an.* 97. cum *Commem.* S. Titi, Pauli discipuli, Cretensis Episcopi: (è 4.) 1. s.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-maj. an. quibusdam* 30. *vel* 31. *aliis* 34. *vel* 35. cum *Commem.* S. Præjecti, Claromontani Episc. & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex. ann.* 404.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (è 14. Sept.) *Dup. min. ann.* 407.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episc. & Eccl. Doctoris, *Semid. an.* 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus. an.* 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex c. an.* 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, Ordinis B. M. de Mercede Fundatoris, (è 25 Dec. *Semid. c. an.* 1256.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Agrippani, Aniciensis Episc. & Mart. *Duplex minns.* VII. s.
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	Pauliani, Vallavorum Episc, (è 14.) *Duplex-minus.* VI. s. *Com.* Oct. Præsentationis Domini & Purificat. B. M. V. ac S. Blasii, Episc. & Mart. in Armenia. *c an.* 316.
25. xxvj	g	Prid	4	De Octava, cum *Commem.* B. Joannæ Valesiæ, Viduæ, Reginæ Franciæ & Monial. Annuntiationis Fundatricis. *ann.* 1505.

Prima dies Cinerum, 4.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxv.xxiv	A	Non.	5	De Octava, cum *Commem* S. Agathæ, Catanensis, Virg. & Mart. *ann.* 251.
xxiiij	b	viij	6	De Octava, cum *Commem.* S. Stephani, Ordinis Grandim. Fundatoris. *ann.* 1124.
xxiij	c	vij	7	De Octava, cum *Commem.* S. Romualdi, Abbatis Ord. Camaldulens. Institutoris, (è 19. Jun.) *c. ann.* 1207.
xxij	d	vj	8	De Octava, cum *Commem.* S. Joannis de Matha, Paris. Presb. Ordinis SS. Trinit. Fundat. (è 21. Dec.) *ann.* 1213.
xx	e	v	9	Octava Præsentationis Domini, & Purificationis B. M. V. *Duplex-majus.*
xix	f	iv	10	Ignatii, Antiochiæ Episc. & Mart. Romæ, (è 20. Decemb.) *Semid. an.* 107. *Commem.* S. Scholasticæ, Cassinensis Virg. *c. an.* 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianensis Abbatis, *Simplex. c. an.* 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolymitani Episc. & Mart. *Semid. an.* 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima sedes Septuagesimæ*, 21.
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno Bissextili.*
v	f	vj	24	*In anno communi.* } Matthiæ, Apostoli, *Solemne-minus.* 1. *cl.*
iv	g	v	25	*In anno Bissextili.* }
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	
			29	

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. *& Festum S. Matthiæ celebratur* 25. *Februarii, & bis dicitur* Sexto Calendas, *id est* 24. *&* 25.

Feriâ VI. post Cineres, fit Officium Quinque Plag. Christi, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. post Dom. I. Quadr. fit Officium Commem. Opprobriorum Christi in ejus Passione, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. post Dom. II. Quadr. fit Officium Venerationis sanctæ Crucis Domini, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. post Dom. III. Quadr. fit Officium Venerationis sanctæ Spineæ è Corona Domini excerptæ, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. post Dom. IV. Quadr. fit Officium Commemorationis Vulnerum & Sanguinis Christi, *Duplex-majus.*

Feriâ IV, & VI, & Sabbato post Dom. I. Quadr. Quatuor-Tempora.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ, Felicitatis, & Socior. Carthaginenſ. Martyr. *Semiduplex. c. an.* 204.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, Ordinis Fratrum Caritatis Inſtitutoris, *Semiduplex. an.* 1550. *Primum Novilunium Paſchale*, 8.
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	Quadraginta Militum Sebaſtenſium, Mart. *Commem. c. an.* 320. *Ultima ſedes Cinerum*, 10.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii, Hibernorum Apoſt. *Commem c. fin.* v. ſ.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Epiſcopi Hieroſolymitani & Mart. *Commem. an.* 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima ſedes* PASCHÆ, 22.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI, AD BEATAM MARIAM VIRGINEM, *Annuale-majus*.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	(De Octava Annuntiationis, quando Paſcha occurrit 22. Martii. *Semid.*)
*	f	Prid.	31	(De Octava Annuntiationis, quando Paſcha occurrit 22. *vel* 23. Martii. *Semiduplex.*)

* Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione B. Mariæ, *Duplex-majus*, (niſi occurrat die 25. Martii, tunc enim transfertur in diem ſequentem.)

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. *aut* 24. Martii.) *Duplex-majus. Commem.* S. Hugonis, Episc. Gratianop. *an.* 1132.
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, *Semid. an.* 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doct. *Duplex-majus: an.* 397. (*Si hoc Festum occurrat in Quadragesima, transfertur post Pascha; & sic de Duplicibus-majoribus, & suprà.*
xxv.xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Romæ Christianæ Religionis Apologistæ & Mart. *Semidup. an.* 167. *vel* 16[illegible]
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Leonis IX, Papæ, *Semiduplex. an.* 1054.
ix	e	xij	20	JOSEPH, Sponsi B. M. V. (è 19. Mart.) *Solemne-minus.* I. f.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Fortunati, Mart. (è 23) *Simplex. an.* 212.
vj	A	ix	23	Georgii, Martyris in Oriente, *Semid.* c. *an.* 303.
v	b	viij	24	Roberti, I. Aabbatis Casæ Dei, *Semid. an.* 1067.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Solemne-minus. c. an.* [illegible]
				Ultima sedes PASCHÆ, 25.
iij	d	vj	26	Cleti *seu* Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex. c. an.* 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris, (è 26. Martii,) *Semid. c. an.* 169.
j	f	iv	28	Vitalis, Martyris, *Semiduplex. c. an.* [illegible].

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, *Semid.* v. *vel* vi. ſ. cum *Commem.* S. Petri, Mart. *an.* 1252.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senenſis, Virginis, *Semidduplex. an.* 1380. *Commem* S. Eutropii, primi Santonenſis Epiſc. & Mart iii. ſ.
				Prima ſedes ASCENSIONIS DOMINI, 30.
				Et celebratur hoc Feſtum Feriâ V. Hebdomad. V. poſt Paſcha, Annuale-minus.

MAIUS.

xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Apoſtol. *Solemne minus.* * poſt 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alex. Epiſc. & Eccleſiæ Doct. *Duplex minus an.* 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis, *Solemne-minus. an.* 326. *vel* 327.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagaſtenſis, Viduæ, *Semiduplex. an.* 387.
xxiv	f	iij	5	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (è 7 Mart.) *Duplex minus. an.* 1274.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latinam, *Duplex minus. an* 95.
xxij	A	Non.	7	Anſelmi Cantuarienſis, Epiſc. & Eccl. Doct. (è 21 Apr.) *Simplex. an.* 1109.
xxj	b	viij	8	Gabrielis Archangeli, *Solemne-minus.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſcopi & Eccl Doct. *Duplex-minus an.* 391.
				Prima ſedes PENTECOSTES, 10.
xix	d	vj	10	Mamerti, Viennenſis Epiſcopi, *Simplex. poſt an.* 475.
xviij	e	v	11	Mayoli, Abbatis Cluniacenſis, *Duplex-minus. an.* 994.
xvij	f	iv	12	Epiphanii, Salaminæ Epiſc. & Eccl. Doct. *Simplex. an.* 403.
xvj	g	iij	13	Iſidori, Hiſpalenſis Epiſc. & Eccl. Doct. (è 4 Apr.) *Semiduplex. an.* 636.
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, *Semiduplex. an.* 348, *vel* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	*Joannis Nepomuceni*, Canonici Pragenſis in *Bohemia*, & Mart. *Semiduplex.* an. 1383.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Celestini V. Papæ, Instit. Congr. Celest. *Semiduplex. an.* 1296. cum *Commem.* S. Yvonis, Trecorensis Presb. *an.* 1303.
ix	g	xiij	20	Isidori, Agricolæ, *Simplex. an.* 1170.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Desiderii, Lingon. Episc. & Mart *Simplex.* III. *vel* IV. s.
v	d	ix	24	Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virginis, *Simplex. an.* 1607.
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Mart. *Simplex. an.* 330.
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolos. demùm Monachi, *Simplex. an* 812.
*	b	iv	29	Germani, Parisiensis Episc. *Simplex. an.* 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Feriâ iv. vj. & Sabbato Hebdomadæ Pentecostes, Quatuor-Tempora.

Dominicâ I. post Pentecost. Festum *SS. TRINITATIS*, *Solemne-majus.*

Fer. v. post Fest. SS. Trinitatis, Festum CORPORIS CHRISTI, *Annuale-majus.*

Feriâ vj. post Oct. Corporis Christi, Festum Sacratissimi Cordis Jesu, *Solemne-min.*

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	Flori, Lutevensis Episc. *Simplex c. an.* 388.
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdun. Episc. Blandinæ Virg. & quadraginta sex Martyrum, *Semiduplex. an.* 177. cum *Commem.* SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ, Romæ Mart. *an.* 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex.* post *an.* 537.
				Ultima sedes ASCENSIONIS DOMINI, 3.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Bisunt. Episcop. *Semid. an.* 581.
xx	*d*	*vij*	7	Marcellini, Anic. Episc. Duplex minus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Episcopi, *Simplex. a an.* 545.
xviij	f	v	9	Norberti, Magdeburgensis Episcop. Instit. Ord. Præmonstratensis, (è 6.) *Semiduplex. an.* 1134.
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apost. *Duplex-majus, c. fin.* 1. s.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua, Presb. *Simplex. an.* 1231.
				Ultima sedes PENTECOSTES, 13.
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	Crescentis, primi Viennensis Episc. *Simplex.* 1. s.
xj	f	xvj	16	Joannis Francisci Regis, Presb. *Duplex-majus. an.* 1640.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, fratrum, Mediolanens. Mart. *Semid.* 1. vel 11. s.
vij	c	xij	20	Sylvestri, Papæ, (è 31 Dec.) *Semiduplex. an.* 335.
vj	d	xj	21	Paulini, Nolani Episc. *Semidup. an.* 431.
v	e	x	22	Consortiæ, Virg. *Semiduplex. c. an.* 468.
iv	f	ix	23	Acacii, & Sociorum ejus, Mart. *Semiduplex.* cum *Commem.* Vigiliæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, *Solemne-majus.*
ij	A	vij	25	De Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, *Semiduplex.*
j	b	vj	26	De Octava Nativitatis S Joannis-Baptistæ *Semiduplex*, cum *Commem.* SS. Joannis & Pauli, fratrum, Romæ Mart. *c. an* 361 *vel* 363.
*	c	v	27	De Octava S. Joannis-Baptistæ, *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunensis Episc. & Eccl. Doctoris, ac Socior. Mart. *Duplex-minus : c. an.* 202, cum *Commem.* Octavæ S. Joannis-Baptistæ, & Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apost. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOSTOLORUM, *Solemne-majus : c. an.* 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-majus. Commem.* Oct. S. Joannis-Baptistæ, S. Petri Apost. ac Ostiani, Presb Vivariens.

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis-Baptistæ, *Duplex-minus. Commemoratio* Octavæ SS. Petri & Pauli.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio Beatæ Mariæ Virginis, *Solemne-minus.* cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	Martialis, primi Lemovicensis Episc. *Duplex-minus.* iii. f. cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, & Festum Omnium Sanctorum Pontificum in Sede Romana Petri successorum, *Duplex-majus.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. & Mart. (è 29. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1170. *Transl. hac die : an.* 1122.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	Benedicti, Cassinensis Abb. (è 21. Mart.) *Semiduplex. an.* 543. *Translatio hâc die. c. an.* 653.
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & sanctæ Felicitatis eorum Matris, Romæ Mart. *Simplex. c. an.* 150.
xvj	c	v	11	ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIÆ BEATÆ MARIÆ ANICIENSIS, *Annuale-minus.*
xv	d	iv	12	De Octava *Semiduplex.*
xiv	e	iij	13	De Octava *Semiduplex.*
xiij	f	Prid.	14	De Octava *Semiduplex.*
xij	g	Idib.	15	De Octava, *Semiduplex*, cum *Commem.* S. Henrici II. Imperatoris, *an.* 1024.
xj	A	xvij	16	Domnini, Martyris, *Duplex minus. Commem.* de Octava.
x	b	xvj	17	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Alexii, Justi, *c. an.* 405.
ix	c	xv	18	Octava Anniversarii Dedicationis, *Duplex-majus.*
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, & Congregationis Missionis in Gallia Institutoris, *Semiduplex :* (è 27 Sept.) *an.* 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Simplex.*
vj	f	xij	21	Bonaventuræ, Albanensis Episc. Card. & Eccl. Doct. (è 14.) *Semiduplex. an.* 1274.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex majus.* 1. f. *Commem.* S. Menelei, Abbatis. *c. an.* 270.
iv	A	x	23	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apost. *Solemne minus an.* 44. *Commem* .S. Christophori, Mart. in Lycia. III. f.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Mart. *Simplex. an.* 305.
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	Lazari, Marthæ & Mariæ, Christi hospitum, *Duplex-majus.*
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Institutoris Societatis Jesu, *Semiduplex. an.* 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autissiodorensis Episc. *Semidup. an.* 448.

AUGUSTUS.

xxv.xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Duplex-minus : an.* 44. *&* 65. *Dedic. Basilicæ ejusd. hâc die, an.* 439. *vel* 451. cum *Commem*, SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *c. an.* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani I. Papæ & Mart. *Simplex. an.* 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio *seu* Inventio Corporis S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, (è 19 Dec.) *Semiduplex. an.* 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyteri, Institutoris Ordinis Prædicatorum, (è 6.) *Duplex-minus. an.* 1221.
xx	g	Non.	5	Tertullini, Presbyt. & Martyris, *Duplex-minus. an.* 257.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Solemne minus. an.* 28. *vel* 32.
xviij	b	vij	7	Xysti, Papæ & Martyris, *Semiduplex. an.* 258.
xvij	c	vj	8	Cajetani, Presbyteri, Theatinorum Institutoris, *Semiduplex. an.* 1547.
xvj	d	v	9	Romani, Romæ Mart. *Simplex. an* 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Romani Diaconi & Martyris, *Duplex-majus. an.* 258.
xiv	f	iij	11	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virginis, primæ Clarissarum Abbatissæ, *Semiduplex. an.* 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex. an.* 587.
xj	b	xix	14	Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus, cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, totius Regni Patronæ, *Annuale-majus.*
ix	d	xvij	16	Rochi, Laici apud Montem Pessulanum, *Duplex-minus. an.* 1327. *Commem.* Octavæ Assumptionis.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semiduplex.*
vj	g	xiv	19	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Ludovici, Tolosani Episc. *an.* 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. *Duplex-minus. an.* 1158. cum *Commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Philiberti, Abbatis: *c. an.* 687.
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ, *&* Commemoratio Voti Ludovici XIII. Regis Christianissimi, *Duplex-majus. an.* 1638. *Comm.* S. Symphoriani, Augustodunensis Mart. *c. an.* 179.
ij	d	x	23	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ, Monialium Visitationis S. M. Fundatricis, (è 13. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apost. *Solemne-minus.* I. f.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus: an.* 1270.
xxix	g	vij	26	Privati, Episcopi & Mart. (è 21.) *Semiduplex. c. an.* 264. *Commem.* S. Abundi, Martyris, *an.* 854.
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Eccl. Doct. *Dupplex-minus. an.* 542. *Commem.* S. Rufi, Martyris. VIII. f.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-majus. an.* 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, *Duplex-minus. an.* 28 *vel* 32.
25. xxv	d	iij	30	Juliani, Brivatensis Mart. (è 28.) *Semiduplex. an.* 304.
xxiv	e	Prid.	31	Paulini, Trevirensis Episc. & Confessoris Christi, *Simplex. an.* 358.

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semiduplex. c. med.* vi. f. *Commem.* S. Lupi, Senonensis Episcopi. *an.* 623.
xxij	g	iv	2	Justi, Lugdunensis Episcopi, *Simplex. c. an.* 380.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Martii.) *Duplex-majus. an.* 604. *Ordinatio hâc die : an.* 590.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyteri, *Simplex. an.* 568.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semid.* cum *Commem.* S. Gorgonii, Nicomediæ Mart. *c. an.* 303.
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiij	b	iij	11	Marcelli, Episcopi & Martyris, *Semiduplex. Commem.* Octavæ Nativit. B. M. V.
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (*imperante Constantino. an.* 326 *vel* 327. *imperante Heraclio : an.* 629.) *Solemne-minus. Commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis, & Festum Nominis B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ *, & Cypriani, Carthaginensis Episc. ** Mart. *Semiduplex* * *an.* 252. ** *an.* 258.
vij vj	A	xv	17	B. Ludovici Alemanni, ex Abbate S. Petri de Turre in Ecclesia Aniciensi, Magalonensis ac posteà Arelatensis Episc. *Semiduplex. an.* 1450.
v	b	xiv	18	Ferreoli, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 304.
iv	c	xiij	19	Raphaelis, Archangeli, *Duplex-majus.*
iij	d	xij	20	Eustachii & Sociorum, Martyrum, *Semiduplex.* ii. f.
ij	e	xj	21	Matthæi, Apost. & Evang. *Solemne minus.* i. f.
j	f	x	22	Mauricii & Soc. Agauni Mart. *Semiduplex. an.* 286.
*	g	ix	23	Theclæ, Virg. & Protomart. apud Iconium, *Semiduplex c. fin.* i. f.
xxix	A	viij	24	Thyrsi, Diaconi & Martyris, *Simplex. c. an.* 178.
xxviij	b	vij	25	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	c	vj	26	
25. xxvj	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum, Mart. *Semid. c. init.* IV. f.
xxv. xxiv	e	iv	28	
xxiij	f	iij	29	Michaelis, Archangeli, & omnium SS. Angelorum, *Solemne minus.* § *Hoc Festum in Apulia sumpsit init. an.* 493 *vel* 536.
xxij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccl. Doct. *Duplex-majus. an.* 420.

OCTOBER.

¶ Dominica prima hujus mensis, fit Officium B. Mariæ Virginis, de VICTORIA, *seu* de ROZARIO, *Duplex-majus*

Dominica tertia hujus mensis, fit Officium SACERDOTII DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI, *Solemne-majus.*

xxj	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. (è 13. Januar.) *Duplex-minus. c. an.* 533. *Translatio prima hâc die, ante an.* 585.
xx	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-majus.* Instit. Paris. *an.* 1680.
xix	c	v	3	Trophimi, I. Arelatensis Episc. *Semiduplex. aliis* I. *aliis* III. f. *Commem.* S. Dionysii, Areopagitæ, primi Athenarum Episc. & Mart. *c. an.* 95.
xviij	d	iv	4	Francisci Assisinatis in Umbria, Diac. & Instit. Ordin. Fratrum Minorum, *Semid. an.* 1226.
xvij	e	iij	5	
xvj	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Institut. Ordin. Carthusian. *Semiduplex an.* 1101.
xv	g	Non.	7	Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. *Simplex. c. an.* 287. *vel* 290.
xiv	A	viij	8	Eminiæ, Virginis, *Simplex. c. med* VII. f.
xiij	b	vij	9	Dionysii, I. Parisiorum Episcopi, & Sociorum, Martyrum, *Duplex-minus.* III. f.
xij	c	vj	10	
xj	d	v	11	
x	e	iv	12	Coletæ, Virginis, Semiduplex. an. 1447.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
ix	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, *Simplex. an.* 909.
viij	g	Prid.	14	Callisti, Papæ & Martyris, *Simplex. an.* 223.
vij	A	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis Virg. Instauratricis Ord. Carmelit. *Semiduplex. an.* 1582.
vj	b	xvij	16	
v	c	xvj	17	Florentii, Arausicani Episcopi, *Semiduplex.* v. f.
iv	d	xv	18	Lucæ, Evang. *Solemne-minus.* 1. f.
iij	e	xiv	19	
ij	f	xiij	20	Caprasii, Aginnensis Presbyt. & Mart. *Simplex. an.* 287. *vel* 290.
j	g	xij	21	Ursulæ, & Sociorum ejus, Virg. & Mart. *Semiduplex. an.* 450.
*	A	xj	22	Hilarionis, Abbatis in Palæstina, *Simplex. an.* 371.
xxix	b	x	23	
xxviij	c	ix	24	
xxvij	d	viij	25	Frontonis, primi Petrocorensium Episcopi, *Semiduplex.* III. f. *Commem.* SS. Crispini & Crispiniani, Fratrum, apud Suessiones Martyrum. *an.* 288.
xxvj	e	vij	26	
25. xxv	f	vj	27	
xxiv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apostoli, *Solemne-minus.* 1. f.
xxiij	A	iv	29	
xxij	b	iij	30	Leonis I. Papæ, & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus. an.* 462. *cum Commemoratione* S. Quintini, Mart. *c. an.* 286
xxj	c	Prid.	31	Vigilia Omnium Sanctorum, *cum jejunio*, *Duplex-minus.*

NOVEMBER.

xx	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Annuale-majus. Instit. c. an.* 835.
xix	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, *Solemne-minus. Instituta an.* 998.
xviij	f	iij	3	
xvij	g	Prid.	4	De Octava Omnium Sanctorum, *Semidup.*
xvj	A	Non.	5	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	
	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum, *Semid.*
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-majus. inſtit. an.* 1194.
xiij	e	v	9	Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Salvatoris, *Duplex-minus.*
xij	f	iv	10	GEORGII, VALLAVORUM APOSTOLI, ac primi Epiſcopi, *Solemne-majus.* III. ſ.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſcopi, *Duplex-majus. an.* 397. *vel* 400. *Commem.* S. Stremonii, primi Avernorum Epiſc. (è 1.) III. ſ. & Octavæ S. Georgii.
x	A	Prid.	12	Evodii, primi Anicienſis Epiſcopi, & SS. Scrutarii, Suacrii, Hermentarii, Aurelii, Benigni, & omnium aliorum SS. Epiſcoporum, Presbyterorum, ac Miniſtrorum Eccleſiæ Anicienſis, *Solemne-minus. Commemoratio* Octavæ ſancti Georgii.
ix	b	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
viij	c	xviij	14	De Octava. *Commem.* Tranſlationis S. Agrippani, Anicienſis Epiſc. & Mart.
vij	d	xvij	15	De Octava S. Georgii, *Semiduplex.*
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Octava S. Georgii, *Duplex-majus.*
iv	g	xiv	18	Theofredi, Abbatis & Martyris, *Duplex-minus. an.* 732. *Commem.* S. Odonis, Abbatis. *an.* 942.
xij	A	xiij	19	Caroli Borromæi, Mediolanenſis Epiſcopi, Cardinalis, (è 3.) *Duplex-minus. an.* 1584.
ij	b	xij	20	Eudonis, Abbatis Calmeliacenſis, *Simplex.* VIII. ſ.
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Solemne-minus. Commem.* S. Columbani, Abbatis. *an.* 615.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Mart. *Semiduplex.* II. *vel* III.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semiduplex. an.* 100.
xxviij	f	viij	24	Gregorii Thaumaturgi, Neocæſareæ in Ponto Epiſc. *Semiduplex. c. an.* 270. *Commem.* S. Chryſogoni, Romæ Martyris. *an*, 404.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virg. & Mart. *Semiduplex.* IV, ſ.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semiduplex. c. an.* 78. *Commem.* S. Petri, Alexandrini Episcopi & Mart. *an.* 311.
				Prima sedes Adventûs, 27.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	Saturnini, I. Tolosani Episc. & Mart. *Semiduplex. circa med.* III. s.
xxij	d	iij	29	*Vigilia* S. Andreæ, *Simplex.*
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli, *Solemne-minus.* I. s.

DECEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presbyteri, Indiarum Apostoli, *Semiduplex. an.* 1552.
xviij	A	iij	3	Liberatio Urbis Aniciensis ab Hæreticis, *Solemne-minus. an.* 1562 & 1585.
				Ultima sedes Adventûs, 3.
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semiduplex.* III. *vel* IV. s.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis in Lycia, Episc. *Semiduplex. c. an.* 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xij	g	v	9	De Octava Immaculatæ Conceptionis, *Semiduplex.*
xj	A	iv	10	De Octava, *Semiduplex.*
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *Semiduplex. an.* 384. *Commem.* Octavæ Conceptionis.
ix	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Pauli, primi Narbonensis Episcopi. III. s.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virginis & Mart. *Semiduplex, an.* 304. cum *Commem.* Octavæ.
vij	e	xix	14	De Octava, *Semiduplex.*
vj	f	xviij	15	Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. Virginis, *Duplex-majus.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſtoli, *Solemne-minus*. 1. ſ.
xxix	f	xj	22	Tranſlatio S Georgii, Velaunorum Apoſtoli, *Duplex-majus*
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	*Vigilia* Natalis Domini *cum jejunio. Duplex-minus*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI, Annuale-majus.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMARTYRIS, *Solemne-minus. an.* 33. *Commem.* Oct. Natal. Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, *Solemne-minus. an.* 100. *vel* 104. *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus* cum *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
* 19. xx.	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
			j	

* *Hæc Epacta* 19 *numquam eſt in uſu, niſi quando eodem anno concurrit cum aureo numero* XIX.

PSALTERIUM

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA

Ob creatam Lucem, Christi Resurrectionem, novæque Legis promulgationem, cultu sempiterno celebranda.

OFFICII FINIS,

DEI ET DIVINÆ LEGIS AMOR.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Quomodo inchoandum & ordinandum sit Officium Nocturnum sicut & cæteræ Horæ, habetur in Ordinario Breviarii ad Calcem Psalterii.

IN I. NOCTURNO.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS I.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum peribit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequando irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine: salvum me fac, Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo me: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbaverunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus. & ignis à fácie ejus exársit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Altera diviſio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me;

Qui docet manus meas ad prælium; * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua correxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum, * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi ſervívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi; * fílii aliéni invete-

bati sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in sæculum.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS. 27.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum,

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera manuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

PSALMUS 29.

EXaltábo te Dómine; quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite, Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indigna-

rióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem:

Avertisti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam.

Audívit Dóminus, & misertus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

PSALMUS 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt opera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inímici tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum,

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso,

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum:

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro? * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea.

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso arie-

rum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

AD LAUDES.

Psalmus. 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra desérta, & ínvia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est; * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ; * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

JUbiláte Deo, omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM. *Dan.* 3.

DOmine, in ánimo contríto, * & spíritu humilitátis suscipiámur.

Sicut in holocausto, ariétum, & taurórum, * & sicut in míllibus agnórum pínguium:

Sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: * quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, & timémus te, * & quærimus fáciem tuam.

Ne confundas nos: * sed fac nobíscum juxta mansuetúdinem tuam, & secundùm multitúdinem misericórdiæ tuæ.

Et érue nos in mirabílibus tuis, * & da glóriam nómini tuo, Dómine.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi assignetur proprium*,

CANTICUM. *Apoc.* 5.

DIgnus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre signácula ejus:

Quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo, * ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne:

Et fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: * & regnábimus super terram...

Sedenti in throno * & Agno, benedíctio,

Et honor, & glória, & potestas * in sécula seculórum. Amen.

Non dicitur Glória Patri.]

PSALMUS. 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis, * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præcep-

tum pósuit, & non prætéribit.

Laudáte Dóminum de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

AD PRIMAM.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo qui fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me

Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, * ingressus in eas confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudisti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, ô Dómine, benè prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudisti me; * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege *Dómini.*

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquísivi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor; * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio PSALMI 118.

RΕtribue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos; * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti supérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio; * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me; * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur hìc, sequens

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem,

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes:

Alia est enim persóna Patris, alia Filii, * alia Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus

Filius, * æternus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres æterni; * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi; * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Filius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres *Filii,* * *unus Spíritus* sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante secula génitus; * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem; * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ; * sed unitáte persónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo, * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus:

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tertiâ die reſurrexit à mórtuis;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica, * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

AD TERTIAM.

Ex PSALMO 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuarum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne víleant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum; * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio PSALMI 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea; * quia eló-

quium tuum vivificávit me.
Superbi iníquè agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum à sǽculo, Dómine; * & consolátus sum.
Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.
Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserere meî secundùm elóquium tuum.
Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.
Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.
Misericórdiâ tuâ, Domine, plena est terra; * justificatiónes tuas doce me.

Divisio PSALMI 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.
Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.
Priusquàm humiliárer, ego deliqui; * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.
Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me; * da mihi intellectum, & discam mandáta tua.
Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me
Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.
Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem

secérunt in me ; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar.

AD SEXTAM.

Ex PSALMO 118.

DEfécit in salutáre tuū ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes : Quando consoláberis me ?

Quia factus sum sicut uter in pruína ; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui ? * quando fácies de persequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Pauló minùs consummavérunt me in terra ; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies ; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíscar justificatiónes tuas ; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me ; * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem ; * latum mandátum tuum nimis.

Divisio PSALMI 118.

QUómodo dilexi legem tuam, Dómine ! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi ; * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi ; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine; * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis; * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum; * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam; * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua, * super aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

Ex Psalmo 118.

MIrabília testimónia tua; * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuó-

tum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

Clamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in ætérnum fundasti ea.

Vide humiliátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me; * à

testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam; * quia elóquia tuá non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine, * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio PSALMI 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs. * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuũ, Dómine; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; & * lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, *

confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet;* proptérea exaltábit caput.

PSALMUS 110.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,* in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magificéntia opus ejus : * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

PSALMUS 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui?

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut aríetes? * & colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua.

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt; * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super

vos, * ſuper vos & ſuper filios veſtros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcendunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſǽculum.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úſquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino: * multi dicunt: Quis oſtendit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idiſpſum dórmiam, * & requieſcam;

Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituiſti me.

PSALMUS 90.

QUi hábitat in adjutório Altiſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: ſuſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi; * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre nocturno,

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * Altiſſimum poſuiſti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non

appropinquábit tabernáculo tuo;

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in te ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

FERIA SECUNDA.

OFFICII FINIS.

Magnifici in suis Operibus Creatoris, erga Homines Caritas ac Beneficentia celebratur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, exultémus Dómino: * Jubilémus Deo salutári nostro.

In Feriis Quadragesimæ & Passionis, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. Tempore verò Paschali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui descriptus est in Proprio pro unaquaque die.

PRO I. NOCTURNO.

PSALMUS 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induisti, * amíctus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur; * neque converentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

✠ *Divisio* Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illîc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illîc naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera Divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sǽculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham, servi ejus, * filii Jacob, electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham; * & juramenti sui ad Isaac;

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum ætermum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio PSALMI 104. Et

Vocávit [Dóminus] famen super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio PSALMI 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sanguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit: & venit cœnomyía, & scínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit: & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 105.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis

tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio PSALMI 105.

PEccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est; * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, obliti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abyron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvavit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in jus-

tériam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio PSALMI 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & dedicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánginem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

AD LAUDES.

PSALMUS 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo, psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua; * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ni-

lem, * & gaudébo in pópulo meo:

Et non audiétur in eo ultrà vox fletûs * & vox clamóris.]

PSALMUS 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit:

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus:

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

AD PRIMAM.

PSALMUS 8.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam elováta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lac-

tantium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei; & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Divisio PSALMI 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timué-

runt; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum, * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

AD TERTIAM.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído; non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univérsi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delícta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte universa delícta mea:

Réspice inimícos meos,

quóniam multiplicáti sunt,* & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nóminis ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

AD SEXTAM.

PSALMUS 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gen-

tes : * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham ; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum ; * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum : * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus ; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli ; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt ; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes : * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus ; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus ; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

AD NONAM.

PSALMUS 52.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérũt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

PSALMUS 72.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideo ténuit eos supérbia : * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hîc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus? * &, si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc : * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos, dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te : * & ego semper tecum.

Divisio PSALMI 72.

TEnuísti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum : * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt : * perdidísti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

AD VESPERAS.

PSALMUS 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis pedes meos à lapsu.

Placebo Dómino * in regióne vivórum.

PSALMUS 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-

non dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

PSALMUS 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irasceréṫur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

PSALMUS 136.

SUper flúmina Babylónis, illîc sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non memínero tuî;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinaníte: exinaníte * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu, Dómine, úſquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus

meum, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos :* júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & patiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

FERIA TERTIA.

Officii Finis.

Dilectionis Proximi Necessitas & Fructus commendantur.

Ad Officium Noct.

PRO I. NOCTURNO.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus:* timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, *& ópera mánuum ejus annúntiat firmamentū.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio PSALMI 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, & redemptor meus.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatiónes generatiónum.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio PSALMI 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

orábunt eum omnes
:ræ : * omnes gentes
:ei ;
liberábit páuperem
ite , * & páuperem
erat adjútor.
:t páuperi & ínopi ; *
ias páuperum salvas

sturis & iniquitáte ré-
ánimas eórum ; * &
bile nomen eórum
illo.
vet , & dábitur ei de
ábiæ , & adorábunt
semper : * totâ die
:ent ei.
it firmamentum in
ı summis móntium ,
tollétur super Líba-
ıctus ejus ; * & floré-
e civitáte sicut fœ-
rræ.
omen ejus benedic-
sécula : * ante solem
et nomen ejus.
enedicentur in ipso
tribus terræ :* om-
ntes magnificábunt

lictus Dóminus Deus
* qui facit mirabília

ıedictum nomen ma-
ejus in æternum ; *
:bitur majestáte ejus
:erra : fiat , fiat.

ALMUS 100.

:ricórdiam & judí-
um * cantábo tibi ,
e.
am , & intélligam in

via immaculáta , * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei , * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam :* faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo , * hunc persequébar.

Superbo óculo , & insatiábili corde , * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ , qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua , non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ , * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS. 106.

Confitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino , * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congre-

gávit eos, * à ſolis ortu & occáſu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum; * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit port[illegible] reas, * & vectes fé[illegible] confrégit.

Suſcépit eos de via in[illegible] tátis eórum: * propte[illegible] juſtítias enim ſuas hu[illegible] ſunt.

Omnem eſcam abo[illegible] eſt ánima eórum: * &[illegible] propinquavérunt uſque [illegible] portas mortis.

Et clamavérunt ad Dó[illegible]num, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum [illegible] ſanávit eos; * & erípuit [illegible] de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino [illegible]ſericórdiæ ejus, * & mi[illegible]bília ejus fíliis hóminum.

Et ſacrífi[illegible] laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mar[illegible] návibus, * facientes ope[illegible]tiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dó[illegible]ni, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & ſtetit ſpíritus procellæ; * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; *

& de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio PSALMI 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

AD LAUDES.

PSALMUS 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas Príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas Príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *

Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

PSALMUS 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam : * avertiſti captivitátem Jacob,

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ : * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam : * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus, ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus, tu converſus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum ſalutáre ipſíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra noſtra dabit fructum ſu[um].

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit ex[ultet] terra, * læte[ntur] ínſulæ multæ.

Nubes & calígó in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcedet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM. *Baruch.* 2.

PEccávimus, ímpiè égimus, iníquè géssimus, Dómine Deus noster, * in ómnibus justítiis tuiis.

Avertátur ira tua à nobis :...* Exaudi, Dómine, preces nostras, & oratiónes nostras....

Ut sciat omnis terra * quia tu es Dóminus Deus noster;

Et quia nomen tuum invocátum est super Israel, * & super genus ipsíus.

Réspice, Dómine, de domo sancta tua in nos, * & inclina aurem tuam, & exaudi nos, áperi óculos tuos, & vide :

Quia non mórtui qui sunt in inferno, quorum spíritus acceptus est à viscéribus suis. * dabunt honórem & justificatiónem Dómino;

Sed ánima, quæ tristis est super magnitúdine mali, & incédit curva & infirma, * & óculi deficientes, & ánima esúriens dat tibi glóriam & justítiam Dómino.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi proprium assignetur*,

CANTICUM. 1. *Paral.* 16.

AFferte Dómino famíliæ populórum; * afferte Dómino glóriam & impérium.

Date Dómino glóriam, nómini ejus, * levate sacrificium,

Et veníte in conspectu ejus : * & adoráte Dóminum in decóre sancto.

Commoveátur à fácie ejus omnis terra : * ipse enim fundávit orbem immóbilem.

Læténtur cœli, & exultet terra : * & dicant in natiónibus : Dóminus regnávit.

Tonet mare, & plenitúdo ejus : * exultent agri, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc laudábunt ligna saltûs coram Dómino : * quia venit judicáre terram.

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in æternum misericórdia ejus.]

PSALMUS 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

JUdica, Dómine, nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequúntur me ; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos ;

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui ; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat ; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum ; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio PSALMI 34.

SUrgentes teſtes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam : * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt : * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti ; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne : * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies ? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & annuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me

* dixérunt : Euge,
lérunt óculi noſtri.
, Dómine, ne sí-
ómine, ne diſcé-
:.
ivisio PSALMI 34.
e, & intende judí-
ieo, * Deus meus
ius meus, in cau-
n.
me ſecundùm juſ-
um, Dómine Deus
& non ſupergáu-
hi.
licant in córdibus
ge, euge, ánimæ
* nec dicant : De-
is eum.
cant & reverean-
, * qui gratulantur
éis.
itur confuſióne &
â, * qui magna
ir ſuper me.
nt & lætentur qui
ſtítiam meam; * &
mper : Magnificé-
inus, qui volunt
rvi ejus.
gua mea meditábi-
tiam tuam, * totâ
em tuam.

TERTIAM.
ALMUS. 25.
a me, Dómine,
iam ego in inno-
a mea ingreſſus
& in Dómino ſpe-
n infirmábor.
me, Dómine, &
: * ure renes meos
icum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt, * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quórum mánibus iniquitátes ſunt : * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum : * rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in directo : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion * ſpécies decóris ejus.

Deus manifeſtè véniet; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuriéro, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * & projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum; * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti, iniquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illîc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

AD SEXTAM.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam prófpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & inopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

Novit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei dispéribunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui *; & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabuntur.

Injusti punientur; & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio PSALMI 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium super exaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolosâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne meâ.

Divisio PSALMI 108.

COnstítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur

Filii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum: * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui detrahunt mihi apud Dóminum! * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam,

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio PSALMI 108.

Líbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvum fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratìs.

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron;

Quod descéndit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

PSALMUS 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in

misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 12.

USquequò, Dómine, oblivíscéris me in finem? * usquequò avertes fáciem tuam à me?

Quamdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Prævalui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi;

& psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutá-

ris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: *Ubi est Deus eórum?

Et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effusus est.

Intróeat in conspéctu tuo* gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * posside filios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

FERIA QUARTA.

Officii finis.

Deus Pater misericors, ipsi fidendum: Hinc Spes christiana.

Ad Officium Noct.

PRO I. NOCTURNO.

Psalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit impius: * nomen eórum delesti in ætérnum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos injustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquisti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

Miserére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo:* infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio PSALMI 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & íniquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor; * secundum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo:* Non movébor, à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum attrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fuerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine, Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem conside-

ras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in sǽculum sǽculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 77.

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à filiis eórum * in generatióne altera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognóscat generátio áltera.

Filii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt filiis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans:

Generátio quæ non direxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio PSALMI 77.

Filii Ephraïm intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi *, & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuérunt adhuc

peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio PSALMI 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

PRO III. NOCTURNO.

Ex PSALMO 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omni labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio PSALMI 77. Et

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pó-

pulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divis. PSALMI 77. Et

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * & sustulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

AD LAUDES.

PSALMUS 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justitia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui

sperant in te : * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum ; * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

PSALMUS 35.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus ;

Quóniam dolóse egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : ástitit omni viæ non bonæ : * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine ; * quemádmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à signis tuis : * éxitus matutíni & vésperæ delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM. *Eccli.* 17.

CONvértere ad Dóminum, * & relinque peccáta tua:

Precáre antè fáciem Dómini, * & mínue offendícula.

Revértere ad Dóminum, & avértere ab injustítia tua, * & nimis odíto execratiónem:

Et cognosce justítias, & judícia Dei, * & sta in sorte propositiónis, & oratiónis altíssimi Dei.

In partes vade sǽculi sancti, * cum vivis & dántibus confessiónem Deo.

Non demoréris in erróre impiórum, antè mortem confitére: * à mórtuo quasi nihil perit conféssio.

Confitéberis vivens, vivus & sanus confitéberis, * & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus.

Quàm magna misericórdia Dómini, * & propitiátio illíus converténtibus ad se!]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis Sanctorum nisi proprium assignetur*,

CANTIDUM. *Isai.* 66.

LÆtámini cum Jerúsalem, * & exultáte in ea omnes qui dilígitis eam:

Gaudéte cum eâ gáudio universi * qui lugétis super eam.

Ut sugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus: * ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus.

Quia hæc dicit Dóminus: * Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis.

Et quasi torrentem inundantem glóriam géntium, quam sugétis, * ad úbera portabímini, & super génua blandientur vobis.

Quómodò si cui mater blandiátur, ità ego consolábor vos, * & in Jerúsalem consolabímini.

Vidébitis & gaudébit cor vestrum; * & ossa vestra quasi herba germinábunt,

Et cognoscétur manus

Dómini servis ejus, * & indignábitur inimícis suis.]

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decoraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observantes vanitátes supervácuè: * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

Miserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foras, fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul advérsùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum: * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te: * erubescant ímpii, & deducantur in inférnum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur advérsùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psalmi

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Protéges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

Psalmus 41.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando

véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonûs epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dícam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus.

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS. 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum;

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuísti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum filiis hóminum;

Quóniam declinav in te mala: * cogitav consília, quæ non po runt stabilíre.

Quóniam pones eos sum: * in relíquiis tuis parábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in túte tua: * cantábimus psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

BEnedic, ánima Dómino; * & quæ intra me sunt, mini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, mino; * & noli obliv omnes retributiónes ej

Qui propitiátur omn iniquitátibus tuis; * qui nat omnes infirmitátes tu

Qui rédimit de inté vitam tuam; * qui coró te in misericórdia & mis tiónibus.

Qui replet in bonis de dérium tuum: * renovábi tur ut áquilæ juventus tu

Fáciens misericórdias D minus, * & judícium o nibus injúriam patiénti

Notas fecit vias suas Móy si, * fíliis Israel volunt suas.

Divisio PSALMI 102.

MIserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et memores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas ter-

ram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * usquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo; * & stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio PSALMI 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelínquet;

Quoadúsque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omn... recto sunt corde.

Quis consúrget m... versus malignántes? quis stabit mecum ad... operántes iniquitátem...

Nisi quia Dóminu... vit me, * paulò min... bitásset in inferno...

mea.

Si dicébam: Motus... meus; * misericórdi... Dómine, adjuvábat...

Secúndùm multitú... dolórum meórum in... meo, * consolatiónes... tificavérunt ánimam...

Numquid adhæret... des iniquitátis, * qu... labórem in præcepto...

Captábunt in ánim... sti, * & sánguinem... céntem condemnábu...

Et factus est mihi... nus in refúgium, * &... meus in adjutórium... meæ.

Et reddet illis iniqu... ipsórum; & in mali... rum dispérdet eos: perdet illos Dóminu... noster.

AD VESPER...

PSALMUS I...

AD te levávi... meos, * qui... in cœlis.

Ecce sicut óculi... rum * in mánibus d... rum suórum:

Sicut óculi ancillæ... nibus dóminæ suæ;

ostri ad Dóminum
ıostrum, donec mi-
nostrî.
rére nostrî, Dómi-
erére nostrî; * quia
ı repléti sumus des-
e;
multùm repléta est
nostra: * oppró-
abundántibus, &
io supérbis.

SALMUS 124.

confídunt in Dómi-
ı sicut mons Sion: *
ommovébitur in æ-
, qui hábitat in Je-
ı.
tes in circúitu ejus,
ıinus in circúitu pó-
, * ex hoc nunc, &
n séculum;
ı non relinquet Dó-
virgam peccatórum
ortem justórum; *
extendant justi ad
item manus suas.
fac, Dómine, bo-
& rectis corde.
inantes autem in
iónes addúcet Dó-
cum operántibus ini-
m: * pax super Israel.

SALMUS 126.

Dóminus ædificáve-
domum, * in va-
boravérunt qui ædí-
am.
Dóminus custodíerit
m, * frustrà vígilat
tódit eam.
um est vobis ante lu-
úrgere: * súrgite,
am sedéritis, qui

manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea,

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 10.

IN Dómino confido; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra; * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in co[...] suo: * Non est De[...]

Corrupti sunt, & abo[...]nábiles facti sunt in st[...] suis: * non est qui fa[...] bonum, non est usque [...] unum.

Dóminus de cœlo pro[...]xit super filios hóminum, ut vídeat si est intélligen[...] aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, [...]mul inútiles facti sunt: non est qui fáciat bonu[...] non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est [...]tur eórum; linguis suis [...]lóse agébant: * venén[...] áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictió[...] & amaritúdine plenum est: velóces pedes eórum ad e[...]fundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas [...] viis eórum, & viam pa[...] non cognovérunt: * no[...] est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent om[...]nes qui operantur iniquitá[...]tem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invoca[...]vérunt: illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat ti[...]mor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est,

Consílium ínopis confu[...]distis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salu[...]táre Israel? * cùm avérte[...]

tit Dominus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

PSALMUS 15.

COnserva me, Dómine; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà accelera vérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hærédítas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum, * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultábit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiescet in spe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

FERIA QUINTA.

OFFICII FINIS.

Deus verax:
Ipsi credendum;
Hinc fides Christiana.

AD OFFICIUM NOCT.

PRO I. NOCTURNO.

PSALMUS 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundum cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nó-

mine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omni virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætern um manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio PSALMI 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

PRO

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est: * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio PSALMI 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti: * & speciéi domûs dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sanguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio PSALMI 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu,

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

PRO III. NOCTURNO.

PSALMUS 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis; * jurávi David servo meo:

Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens

æ, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem & mare tu creasti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia ; * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcedent fáciem tuam.

Divisio PSALMI 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti : * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi ;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint ;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem

meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profánabo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar: Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu veró repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

AD LAUDES.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph póstuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dor-

sum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * & Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me ; * Israel si in viis meis ambulásset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei ; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti ; * & de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea ; exurge, psaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus ;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus ; * & super omnem terram glória tua ;

Ut liberentur dilecti tui : * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Divisio PSALMI 107.

DEus locútus est in sancto suo : * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses ; * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM. *Is.* 64.

ECce tu irátus es, Dómine, & peccávimus: * in ipsis fúimus semper, & salvábimur.

Et facti sumus ut immúndus omnes nos, * & quasi pannus menstruátæ universæ justítiæ nostræ.

Et cecídimus quasi fólium univérsi, * & iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos.

Non est qui ínvocat nomen tuum: * qui consúrgat, & téneat te:

Abscondísti fáciem tuam à nobis, * & allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

Et nunc, Dómine, Pater noster es tu, nos verò lutum: * & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos.

Ne irascáris, Dómine, satis, & ne ultrà memíneris iniquitátis nostræ, * ecce réspice, pópulus tuus omnes nos.]

[*Tempore Paschali, etiam in Festis, nisi proprium assignetur*,

CANTICUM. *Is.* 63.

QUis est iste qui venit de Edom, * tinctus véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.]

Ego qui loquor justítiam, * & propugnátor sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, * & vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * & de géntibus non est vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea, * & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspexi, & non erat auxiliátor: * quæsívi, & non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi bráchium meum: * & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.]

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum

& liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

AD PRIMAM.

PSALMUS 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî ;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus;* & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis ; * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem ; * & dixisti : Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte :

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & tránseat : * véspere décidat, indúret & arescat ;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui ;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus : * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni : * si autem in potentátibus, octoginta anni,

Et amplius eórum * labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Divisio PSALMI 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, *annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * & opus mánuum nostrárum dírige.

AD TERTIAM.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo.

Dum appropíant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: *miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in irâ à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona, Dó-

mini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

AD SEXTAM.

PSALMUS 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio PSALMI 33.

VEníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tu[a] [...]quantur dolum.

Diverte à malo, [...] bonum: * inquíre [...] & perséquere eam.

Oculi Dómini su[...] tos, * & aures ejus [...] ces eórum.

Vultus autem Dó[...] per facientes mala [...] perdat de terra me[...] eórum.

Clamavérunt justi [...] minus exaudívit eos [...] ex ómnibus tribulat[...] eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminu[...] tribuláto sunt corde [...] húmiles spíritu salvá[...]

Multæ tribulatió[...] tórum; * & de omni[...] liberábit eos Dómin[...]

Custódit Dómin[...] nia ossa eórum: * u[...] his non conterétur.

Mors peccatórum [...] ma; * & qui odér[...] tum delinquent.

Rédimet Dómin[...] mas servórum suóru[...] non delinquent omn[...] sperant in eo.

AD NONA[M]

PSALMUS 6[9]

DEus, in adju[torium] meum intende [...] mine, ad ad[juvan]dum me festína.

Confundantur, [...] reantur, * qui quær[unt ani]mam meam.

Avertantur retror[...]

erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

QUi regis Israel, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio PSALMI 79.

[DOmine] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super filium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super filium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 115.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

PSALMUS 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo;* quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

PSALMUS 144.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nómen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * patiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus universa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus,

lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in ætemum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis, * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardescet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio PSALMI 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam: * & ámpliùs non ero.

FERIA SEXTA.

Officii finis.

Exemplo Christi patientis, ad perferendas vitæ hujus ærumnas animetur Fidelis.

Ad Officium Noct.

PRO I. NOCTURNO.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam; * inténde mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus

maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique;

Et ſi is qui ódérat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Psalmi 54.

VEſperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, divíſi ſunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum; * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam; & ipſe te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

PRO II. NOCTURNO.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam; * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael.

Intende ad viſitandas omnes gentes: * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam; * & famen patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Dísperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Converténtur ad vésperam; * & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si veró non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè misericórdiam tuam;

Quia factus es suscéptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * protégar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

PRO III. NOCTURNO.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem ma-

ris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácíti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, * neque absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio PSALMI 68.

EXaudi me, Dómine; quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in

tribulatiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

AD LAUDES.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm deféccerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Divisio PSALMI 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & conversus, vivificasti me, & de abyssis terræ íterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * & conversus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

tábunt lábia mea, ntávero tibi; * & mea, quam rede-

& lingua mea totâ :ditábitur juſtítiam * cùm confúſi & re- ;erint qui quærunt ibi.

Quadrageſima,

ricum. *Dan. 9.*

ıvimus, iniquitátem nus, ímpiè égimus, ſimus: * & declinái mandátis tuis, ac

,Dómine, juſtítia, * autem confúſio fa-

ine, nobis confúſio * tibi autem Dóeo noſtro miſericórpropitiátio, quia res à te:

ın audívimus vocem i Dei noſtri, * ut rémus in lege ejus, óſuit nobis per ſers Prophétas.

na, Deus meus, auum, & audi: * áperi tuos, & vide deſolanoſtram.

ıe enim in juſtificas noſtris proſtérnireces ante fáciem * ſed in miſeratiónis multis.

di, Dómine, placámine; * attende & moréris propter teım, Deus meus.]

[*Tempore Paſchali, etiam in Feſtis Sanctorum, niſi proprium aſſignetur,*

Canticum. *Iſ. 60.*

Scies quia ego Dóminus ſalvans te, Sion, * & Redemptor tuus fortis Jacob.

Non audiétur ultrà iníquitas in terra tua, * váſtitas & contrítio in términis tuis;

Et occupabit ſalus muros tuos * & portas tuas laudátio.

Non erit tibi ámpliùs ſol ad lucendum per diem, * nec ſplendor lunæ illuminábit te,

Sed erit tibi Dóminus in lucem ſempiternam * & Deus tuus in glóriam tuam.

Non occídet ultrà ſol tuus, * & luna tua non minuétur:

Quia erit tibi Dóminus in lucem ſempiternam, * & complebuntur dies luctûs tui.

Pópulus autem tuus omnes juſti * in perpétuum hæreditábunt terram.]

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confídere in princípibus; * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, &

Divisio PSALMI 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me ; * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei ; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me, * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te ; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injustítias manùs vestræ concinnant.

℣. Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

℣. Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam : * manus sua

suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo,* útique est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exáudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio PSALMI 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatiónem álteram : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret filios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne revóces me in dimídio diérum meórum : * in generatióne generatiónum anni tui.

Altera divisio PSALMI 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes.

Et omnes sicut vestiméntum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

PSALMUS 21.

DEus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquisti ? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : * in te speravérunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio PSALMI 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea ad-

hæsit faucibus meis; * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio PSALMI 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

PSALMUS 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

PSALMUS 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illîc es: * si descéndero in infernum, ades:

Si sumpsero pennas mea diluculo, * & habitávero i extrémis maris;

Etenim illuc manus tu dedúcet me, * & tenébit m déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebr conculcábunt me; * & no illuminátio mea in delici meis.

Quia ténebræ non obscu rabúntur à te; & nox sicu dies illuminábitur: * sicu ténebræ ejus, ita & lume ejus.

Quia tu possedisti ren meos: * suscepisti me d útero matris meæ.

Divisio PSALMI 138.

COnfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirábília ópera tua, & ánima me cognóscit nimis.

Non est occultátum o meum à te, quod fecisti i occulto; * & substántia me in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tu omnes scribentur: * die formabuntur, & nemo i eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & supe arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum te cum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfectò ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me,

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via ætetna.

PSALMUS 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Divisio PSALMI 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

Amíci mei, & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & steterunt.

Et qui juxta me erant de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * & , dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

Miserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totá die, * quóniam multi bellantes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

SABBATO.

Officii finis.

Bonorum operum Deus Merces magna nimis, Canticis gratiarum actionis celebratur.

AD OFFICIUM NOCT.

PRO I. NOCTURNO.

PSALMUS 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis meî prudéntiam.

Inclinábo in parabólam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de ma-

nu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio PSALMI 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

PRO II. NOCTURNO.

PSALMUS 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos tanquam paríeti inclináto, & marcériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à conventu malignántium, * à multi-

tudine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

CONfitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in
ego confirmávi col
ejus.

Dixi iníquis: Nolí
què ágere; * & delin
tibus: Nolíte exaltá
nu.

Nolíte extóllere in
cornu vestrum: * no
qui adversùs Deum
tátem;

Quia neque ab or
neque ab occidente
que à desertis móntib

Quóniam Deus jude
hunc humíliat, &
exaltat.

Quia calix in man
mini vini meri plenu
to: * & inclinávit
in hoc.

Verùmtamen fæx ej
est exinaníta: * bibe
nes peccatóres terræ.

Ego autem annu
in sǽculum: * cantá
Jacob.

Et ómnia córnua p
rum confringam; *
tabuntur córnua just

PRO III. NOCTU

PSALMUS 7

NOtus in Judæa
in Israel magn
men ejus.

Et factus est in pac
ejus, * & habitátio
Sion.

Ibi confrégit potén
cuum, * scutum, glá
& bellum.

Illúminans tu mirabíliter à montibus æternis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

P S A M U S 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Dispeniérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio P S A L M I 82.

DEus meus, pone illos ut rotam * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, & * sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

AD LAUDES.

PSALMUS 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti; & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me; Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríſica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxtera tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum protége me * à facie impiórum qui me afflixérunt.

Diviſio PSALMI 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * o eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frameam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt filiis; * & dimiſérunt relíquias ſua párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

PSALMUS 56.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo,* donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum,* Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus * & super omnem terram glória tua.

[*In Quadragesima*,

CANTICUM. *Dan.* 3.

JUstus es, Dómine, in ómnibus, quæ fecisti nobis, * & universa ópera tua vera, & viæ tuæ rectæ, & ómnia judícia tua vera.

Peccávimus enim, & iníquè égimus recedentes à te: * & delíquimus in ómnibus:

Et præcepta tua non audívimus, nec observávimus, * nec fécimus sicut præcéperas nobis ut benè nobis esset.

Omnia ergo, quæ induxisti super nos, & universa quæ fecisti nobis, * in vero judício fecisti.

Et nunc non póssumus aperíre os: * confúsio, & oppróbrium facti sumus servis tuis, & his qui colunt te.

Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, * & ne dissipes testamentum tuum.]

[*Tempore Paschali; etiam in Festis Sanctorum, nisi proprium assignetur*,

CANTICUM. *Soph.* 3.

EXpecta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum; * quia judícium meum ut congrégem gentes, & cólligam regna.

Et effundam super eos indignatiónem meam, * omnem iram furóris mei.

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium electum * ut invocent omnes in nómine Dómini, & sérviant ei húmero uno.

Ultrà flúmina Æthiópiæ, indè súpplices mei; * filii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illâ non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis * quibus prævaricáta es in me.

Quia tunc áuferam de médio tui, magníloquos supérbiæ tuæ, * & non adjícies exaltári ámpliùs in monte sancto meo.

Et derelinquam in médio tui pópulum páuperem & egénum: * & spérábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem, nec loquentur mendácium; * & non inveniétur in ore eórum lingua dolósa.

Quóniam ipsi pascentur & accubábunt * & non érit qui extérreat.

PSALMUS 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs, * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácie

mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

PSALMUS 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio PSALMI 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dísperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómi concutientis desertũ; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

ERuctávit cór meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende, * prósperè procéde.

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris

véstítu deauráto ; *
dára varietáte.
i, filia, & vide, &
aurem tuam; * &
cere pópulum tuum,
ium patris tui;
oncupiſcet rex decó-
um, * quóniam ipſe
minus Deus tuus; &
bunt eum.
íliæ Tyri in munéri-
* vultum tuum de-
buntur omnes dívites
,
nis glória ejus filiæ
b intùs: * in fimbriis
, circumamícta varie-
i.
ucentur regi vírgines
um: * próximæ ejus
tur tibi.
rentur in lætítia &
ióne; * adducentur
plum regis.
pátribus tuis nati ſunt
lii: * conſtítues eos
es ſuper omnem ter-

ores erunt nóminis
i omni generatióne &
tióne.
terèa pópuli confite-
tibi in æternum, *
culum ſéculi.

ALMUS 149.

táte Dómino cánti-
n novum: * laus ejus
ſia ſanctórum.
tur Iſrael in eo qui
um; * & filiú Sion
t in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in chóro: * in tympano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in manibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

DEus noſter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat

cìvitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt; * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehéndit eos: ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.

AD NONAM.

Psalmus 59.

Deus, repulisti nos, & destruxisti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti Pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant a fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraim fortitúdo capitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt,

sicut in exitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & ásciá dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámplius.

Divisio Psalmi 73.

Usquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum; * quia repleti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

Psalmus 127.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

PSALMUS 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephratha: *invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Divisio PSALMI 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

PSALMUS 143.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſceptor meus & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt: * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum;

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Diviſio Psalmi 143.

DEus, cantícum novum cantábo tibi: * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii ſicut novellæ plantatiónes, * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc ſunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

nim in iniquitátibus
ıs sum, * & in
concépit me mater

enim veritátem di-
* incerta & occulta
ɛ tuæ manifestasti

ges me hyssópo &
or: * lavábis me,
nivem dealbábor.
ui meo dabis gáu-
lætítiam; * & exul-
ssa humiliáta.
te fáciem tuam à
meis, * & omnes
tes meas dele.
nundum crea in me,
* & spíritum rectum
n viscéribus meis.
rojícias me à fácie
& Spíritum sanctum
: áuferas à me.
e mihi lætítiam sa-
tui, * & spíritu
li confírma me.
bo iníquos vias
& ímpii ad te con-
ur.
a me de sanguíni-
Deus, Deus salútis
* & exultábit lingua
títiam tuam.
ine, lábia mea apé-
& os meum annun-
udem tuam.
niam si voluisses sa-
n, dedissem úti-
holocaustis non de-
is.
ficium Deo spíritus
ulátus: * cor con-

trítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Domine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio PSALMI 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrediar in veritáte tua;* lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inf inferióri.

Deus, iníqui insurr runt super me, & syna potentium quæsiérunt mam meam,* & non pr suérunt te in conspectu

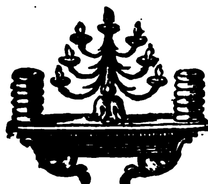
Et tu, Dómine, Deus serátor & miséricors, * tiens, & multæ miseri diæ, & verax.

Réspice in me, & n rére meî: * da impé tuum púero tuo, & sal fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in num, ut vídeant qui runt me, & confundant quóniam tu, Dómine, visti me, & consoláti me.

Oráte Spiritu, Orate & mente: Psallite spiritu, lite & mente. 1. *Cor.* 14. 8.

Si orat Psalmus, orate, & si gemit, gemite, gratulatur, gaudete; & si sperat, speráte; & si tim timete: ómnia enim quæ hic scripta sunt, speci nostrum sunt. *S. Aug. in Ps.* xxx. *enarr.* iv. *n.* 1.

ORDINARI

ionem, præpara animam tuam; & noli esse quasi homo qui tentat Deum. Eccli. 18.

Dómine, doce nos oráre. *Luc.* 11.

tationem divini Officii dicetur ad devotionem Oratio *sequens.*

Dómine, os meum ad benedicendum nomen num tuum; munda quoque cor meum ab ómni-s, perversis, & aliénis cogitatiónibus: intel-mina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri nte conspectum divínæ majestátis tuæ: Per Dóminum nostrum. Amen.
e Jesu, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ rris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas per-

OFFICIUM NOCTURNUM.

dicitur secretò.
noster, qui es in s; sanctificétur no-tuum: advéniat re-um: fiat voluntas in cœlo & in terra: nostrum quotidiá-nobis hódie: & di-bis débita nostra, nos dimíttimus de-s nostris: & ne nos in tentatiónem; sed os à malo. Amen.
6.
María, grátiâ ple-, Dóminus tecum: ta tu in muliéribus, lictus fructus ventris us. *Luc.* 1.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu-sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus: descendit ad ínferos; tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre

vivos & mortuos. Credo in Spíritum-sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum Communiónem, Remissiónem peccatórum, carnis Resurrectiónem, Vitam ætérnam. Amen.

Deindè altâ voce dicitur pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine,† lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps 50. 16.*

Tùm signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum.

DEus †, in adjutórium meum inténde: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

[*In Quadragesimâ*,

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.]

[*Tempore Paschali*,

Allelúia.]

Sequitur Invitatorium quod sicut & cetera partes Officii infrà designanda, reperitur vel in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, vel denique in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem semper bis dicitur antè Psalmum Veníte. *Et si Festum sit Solemne aut Annuale repetitur etiam integrè p[er] singulos ejusdem Psalmi [ver]sus; in Duplicibus ver[ò] infrà, post secundum & [quar]tum Versum, repetitur [...] tùm à reclamatione, [...] designatur per Asterisc[um].*

PSALMUS 94.

VEníte, exultémus D[o]mino; jubilémus D[eo] salutári nostro: præocc[upe]mus fáciem ejus in co[nfes]sióne, & in psalmis jub[ilé]mus ei.

Quóniam Deus ma[gnus] Dóminus, & Rex ma[gnus] super omnes deos; [quó]niam non repellet Dó[mi]nus plebem suam; qui[a in] manu ejus sunt omnes [fines] terræ, & altitúdines m[on]tium ipse cónspicit.

Quóniam ipsius est m[are] & ipse fecit illud, & ári[dam] fundavérunt manus e[jus]: Veníte, adorémus, & p[ro]cidámus ante Deum, plo[ré]mus coram Dómino q[ui] fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos au[tem] pópulus ejus, & ove[s] páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus au[dié]ritis, nolíte obdur[áre] corda vestra; sicut in ex[a]cerbatióne secùndùm die[m] tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic

& dixi : Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

*Hic in quolibet Festo fit tantùm reclamatio designata per Asteriscum *, deindè semel integrè repetitur Invitatorium.*

HYMNUS, ANTIPHONÆ, VERSICULI, habentur in Psalterio, vel in propriis locis; PSALMI autem dicuntur, Tempore Quadragesimæ, prout distribuuntur in Psalterio pro singulis Hebdomadæ diebus, nisi aliter in quibusdam Festis notetur. Tempore verò Paschali, ubi unicum dicitur Nocturnum, dicuntur, ut notatur in Proprio.

DOMINICA & in Officiis novem Lectionum, (extrà Tempus Paschale) post singulos tres Psalmos cum suis Antiphonis & Versiculo, dicitur secretò, Pater noster.

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo

Deinde ABSOLUTIO & BENEDICTIONES ut sequitur.

IN I. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. 2. *Mac.* 1.

Adapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Antè quamlibet Lectionem, Lector petit Benedictionem, dicens : Jube Domne, benedícere, *quod omittit qui solus recitat.*

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.

Sic respondetur post omnes Absolutiones & Benedictiones.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. 3. *Reg.* 8.

Deus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

IN DOMINICIS AC FESTIS DOMINI.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

In Festis B. Mariæ Virginis.

4. Deus à quo missus est Angelus Gábriel ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6.

5. Filius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis filios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus de quo est, quod in Maríâ natum est, sanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

In Festis Sanctorum.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. *Mach.* 1.

DEus memínerit testaménti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras.

Benedictiones.

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Occurámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

9. Deus spei rápleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium, cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. *Rom.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit:

Digni habeámmur regno Dei. cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

In Officio *trium Lectionum post novem Psalmos cum tribus Antiphonis, & Versiculo, dicto Pater noster, ut suprà, dicuntur Absolutiones & Benedictiones, ut sequitur.*

IN FERIIS

Quadragesimæ.

Feriâ II. & V.

Absolutio. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus Dómini nostri

Jesus Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

Ante 3. quæ est de Evangelio:

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

Feriâ III. & VI.

Absolutio. 3. *Reg.* 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

2. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

Ante 3. quæ est de Evangelio:

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

Feriâ IV. & Sabbato.

Absolutio. 2. *Mach.* 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exaudiat oratiónes nostras.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

Ante 3. quæ est de Evangelio:

Evangélium, virtus Dei, sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

TEMPORE PASCHALI.

In omni Officio, tam de Tempore quam de Beatâ Mariâ & Sanctis,

Absolutio. 1. *Petr.* 1.

BEnedíctus Deus, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus suscitávit Jesum à mórtuis. *Rom.* 19.

2. Interpellet pro nobis Christus qui mórtuus est & resurréxit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum á mórtuis, hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictia erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si duæ sint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedictio erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Ad secundam.

Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more: Jube, Domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater.

Ipse autem Episcopus respondet:

Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu. *Chorus* ℟. Amen. *Philip.* 1.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

Lect. & Responsoria habentur in Proprio de Tempore & de Sanctis.

Post ultimum Responsorium, Tempore Paschali, & in omni Officio de Beatâ M. V. & de Sanctis, nisi aliter notetur, dicitur sequens

HYMNUS.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cœli, & univérsæ Potestátes.

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis;

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérnâ fac * cum Sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum

ſeculum, * & in ſéculum
ili.
)ignáre, Dómine, die
, * ſine peccáto nos cuſ-
díre.
Miſerére noſtrì, Dómi-
, * miſerére noſtrì.
Fiat miſericórdia tua, Dó-
ine, ſuper nos, * quemád-
odum ſperávimus in te.
In te, Dómine, ſperávi, *
on confundar in æternum.
Dicto Te Deum, *aut ſi*
n dicatur, poſt ultimum
eſponſorium, dicitur ℣.
cerdotalis; & ſi non con-
nuò ſequantur Laudes, di-
s, in Quadrageſimâ Pre-
ius, ut infrà ad Tertiam,
t dicitur:
Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
Deindè Collecta *pro-*
ia cum integra concluſio-
, & iterùm,
Dóminus vobiſcum.
℣. Benedicámus Dómino.
. Deo grátias.
Submiſſâ voce: Fidélium
imæ per miſericórdiam
i requieſcant in pace.
. Amen.
Pater noſter. *ſecretò.*
Sic terminantur Laudes,
rtia, Sexta, Nona &
eſpera quando unam ex
r Horis aliud Officium
n ſequitur.
In eo autem caſu antè
udes aut aliam quam-
nque ſuprà dictam Ho-
a., Officium præcedens
continuò non ſequentem, di-
citur ſecretò Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus †, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

[*In Quadrageſima,*
Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.]

[*Tempore Paſchali,*
Allelúia.]

Psalmi, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, Verſiculus, ut notantur in Pſalterio & Proprio.

[*In Solemnibus & ſuprà, Antiphona ad* Benedictus *dicitur integra antè & poſt Canticum.*]

Canticum *Zachariæ.*
Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Iſrael; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et erexit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui:

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericór-

diam cum pátribus noſtris,* & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrém noſtrum,* datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi,

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Poſt Antiphonam, dicitur Dóminus vobiſcum. *Collecta propria, &c. ut ſuprà.*

Si facienda ſit aliqua Commemoratio, fit eo loco per Ant. quæ poſita eſt ad Benedictus *in Officio de quo fit Commemoratio, & Verſiculum qui habetur poſt Hymnum Laudum, deinde dicitur Collecta ut notatur in Proprio, quæ, ſi non ſequatur alia Commemoratio, terminatur per integram concluſionem. Si autem plures ſint, ultima tantùm integrâ Concluſione finitur, & iterùm dicitur* Dóminus[...] biſcum. Benedicámus [...]mino, *&c.*

In Feriis Quadr[...]mæ, poſt Antiphonam Benedictus, *dicuntur* [...] *genibus, ſequentes*

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chr[...] eléiſon. Kyrie, elé[...]

Pater noſter, *ſecre*[...]

℣. Et ne nos indúc[...] tentatiónem; ℟. Sed l[...] nos à malo.

℣. Ego dixi, Dóm[...] miſerére meî; ℟. San[...] mam meam, quia pe[...] tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, D[...] ne, uſquéquò? ℟. E[...] precábilis eſto ſuper ſ[...] tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia[...] Dómine, ſuper nos[...] Quemádmodùm ſperáv[...] in te. *Pſ.* 32.

℣. Orémus pro uni[...] Clero. ℟. Sacerdótes t[...] duantur juſtítiam; & [...] tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Pro Papa noſtr[...] ℟. Paſcat hæreditátem[...] mini in innocéntiâ [...] ſui. *Pſ.* 77.

℣. Pro Antíſtite noſ[...] ℟. Dóminus conſervet[...] & vivíficet eum. *Pſ.*

℣. Pro Eccléſia [...] Dei. ℟. Memor eſto[...] gregatiónis tuæ, qua[...] ſediſti ab inítio. *Pſ.* 7[...]

℣. Pro Rege noſtr[...] Dómine, ſalvum fac[...]

nostrum N. & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: & rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Pro Pace: ℟. Fiat pax in virtúte tuâ, Jerusalem, & abundántia in turribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Pro Frátribus nostris abséntibus. ℟. Benéfac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro Infirmis, Afflictis & Captívis. ℟. Líbera, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis Fidélibus Defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis, *qui habetur suprà in Vesperis Feriæ iv.* 69, *& in fine* Glória Patri.

[*In Vesperis ejus loco dicitur Ps.* Miserére, *suprà*, 118. *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo dicitur.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et ostende faciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde post ultimam Commemorationem, si quæ sint, fiunt Suffragia ut sequitur.

DE S. CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israel. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

DE B. MARIA VIRGINE.

Ant. Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Ps.* 44.

COLLECTA. Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & æternâ perfrui lætítiâ: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà fit Commem. de Patrono Ecclesiæ; ac de Titulari, si à Patrono differat.

Si autem Ecclesia dedicata sit sub titulo SS. Trinitatis, aut S. Spiritûs. vel alicujus ex Mysteriis Christi: ejusmodi Commemoratio fit suo loco, ante vel post Collectam de Cruce, sed semper ante Suffragium de Beata. Quod si in honorem S. Crucis dedicata sit, supradicta Commem. de Cruce fit etiam in Festis simplicibus. Si verò sub invocatione S. Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea quàm quæ hîc habetur.

Posteà fit Commem. de Omnibus Sanctis, *& speciatìm de iis quorum Corpora aut saltem Reliquiæ habentur.*

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Ps.* 5.

In Collecta sequenti, extra Ecclesiam omittitur vox [hac.]

Collecta. Orémus.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum, mérita glorióa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur adversis: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus, qui fecit nobiscum secundùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit: ℟. Dóminus benedicet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

Collecta Orémus.

DEus, á quo sancta desidéria, recta consilia & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, tempora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum nostrum Jésum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo. *Si separetur à Laudibus.*

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Glória Patri.

Hymnus

HYMNUS.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat:
Lux increáta, sémitas.
NIL lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
INCŒPTA dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.
PRÆSTA diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor?
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente proséqui.
SUPERBA ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

DOXOLOGIA.

In Quadragesima,

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis,

QUI Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Tempore Paschali.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amem.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. ut in Psalterio aut in Communi.

[*In Dominicis & toto Tempore Paschali.*

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo. ℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus,*

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus, quóniam dies mali sunt. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére, nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. [*In Quadragesima*, ℣. Qui venisti * Peccatóres salvos fácere.] * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Mat.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Tempore Passionis,*

℣. Qui passus es * pro nobis

* Miserére nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri; *sed repetitur* ℟. Christe.]

[*Tempore Paschali*,

℣. Qui surrexisti * à mórtuis. *Rom.* 6.]

℣. Exurge, Dómine, adjúva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In Feriis Quadragesimæ & Passionis dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et spíritu principáli confírma me. *Ps.* 50.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgentibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

[*Deindè signando se signo Crucis.*

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomad. facit Confessionem mediocri voce dicens:

CONfiteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaëli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, *ad sequentia verba ter percutitur pectus:* meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomad. respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est, vobis, fratres, *&* vos, fratres; *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, sorores, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit,

MIsereátur vestrî omnípotens Deus, & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confiteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particula* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deindè* Misereátur *semel, ad quod dicit*, nóstrî, nostris, nos.]

Deinde signando se signo Crucis.

INdulgéntiam †, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clámor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

In omni alio Officio, post ℟. *br. &* ℣. *statim dicitur*

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ, nos hódie salva virtúte, ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Ad Officium Capituli.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit, ℣. Pretiósa, *& cetera quæ sequuntur; si verò non legatur Martyrol. Officium Capituli incipitur absolutè sic:*

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

[*Deindè, ubi legitur Necrologium; post ejus lectionem dicitur Ps.* De profundis. *69. & in fine,* Réquiem *cum* ℣℣℣. Requiscant in pace. Sancta & salúbris. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *Deinde Collecta ut sequitur; ubi verò non legitur Necrologium, dicitur tantum sequens* ℣. *cum Collecta.*]

℣. Sancta & salúbris est cogitátio pro Defunctis exoráre, ℟. Ut à peccátis solvantur. 2. *Mach.* 12.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glóriâ, inter Sanctos & Electos tuos ressuscitáti respírent: per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

[*In Dominicis & Festis feriatis à populo, hic fit Lectio Canonis ut infrà.*]

Aliis diebus dicuntur sequentes

Preces ad opera Diurna.

℣. Deus, in adjutorium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómi-

adjuvandum me fes-

...éspice in servos tuos,
...e, & in ópera tua;
dírige filios eórum:
...t sit splendor Dómini
...stri super nos; ℟. Et
mánuum nostrárum
Ps. 89.
...ia. & Sicut erat.
...LECTA. Orémus.
...gere & sanctificáre,
...gere & gubernáre
..., Dómine Deus, Rex
terræ, hódiè corda
...ora nostra, sensus,
...es & actus nostros,
...tua, & in opéribus
...tórum tuórum; ut
... in æternum, te
...nte, salvi & líberi
...ereámur, Salvátor
...; Qui vivis & regnas
...ia sæculórum.
...Amen.
...TIO CANONIS.
...or, Jube, domne,
...icere.] *Lectrix dicit*,
... *solus vel sola reci-*
dicit absolutè] Be-
...et Dóminus leges suas
...ntem nostram, & in
nostro superscríbat
... Amen. *Heb.* 8.
... *fit lectio Canonis*,
... *singulis diebus ha-*
...uo loco; in cujus fine
... Tu autem, Dómi-
...serére nostri. ℟. Deo
...
...*lect. Hebdomadarius*
℣. Adjutórium nos-
...n nómine Dómini, ℟.

Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sǽcula sæculórum. *Lector*, ℟. Amen. *Heb.* 13.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur dicitur, submissâ voce:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noster.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *si separetur à Primâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

DOXOLOGIA:
In Quadragesima,
PRÆSTA, beáta. &c.
Tempore Passionis,
QUI Fílium tradit, &c.
Tempore Paschali,
DA, Christe, &c.

Psalmi ut in Psalterio, Antiph. Capitulum, ℟. *br. & Collecta, ut in Propriis locis.*

[*In Feriis Quadragesimæ, ante Collectam, dicuntur flexis genibus sequentes*

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi.

℣. Dóminus vobiscum.

Collecta conveniens.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *si separetur à Tertiâ.*

℣. Deus†, in Adjutórium.

HYMNUS.

NUnc solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac pura nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Doxologia:

[*In Quadragesima,*
PRÆSTA, beáta, &c.
Tempore Passionis,
QUI Filium tradit, &c.
Tempore Paschali,
DA, Christe, &c.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. Capitul, ℟. *br. &* ℣. *habentur suo loco.*

In Quadragesima, Preces flexis genibus, ut suprà ad Tertiam.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

Pater. Ave. *si separetur à Sextâ.*

℣. Deus†, in adjutórium.

HYMNUS.

PRONO volutus ímpetu
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O CHRISTE, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem: tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia:

In Quadragesima.
PRÆSTA, beáta, &c.
Tempore Passionis;
QUI Fílium tradit, &c.
Tempore Paschali,
DA, Christe, &c.

Ant. Capitul. ℟. *br. &* ℣. *habentur suo loco.*

In Quadragesima, Preces flexis genibus, ut suprà ad Tertiam.

Collecta conveniens.

VESPERAS.

. Ave. *si separentur*
i.
:us†, in adjutórium.
ni ut in Psalterio,
ona & Capitulum
roprio.
Vesperis Duplicium
m, & suprà, ac
in II. Vesperis An-
s & Solemnium-ma-
in Quadragesimâ,
Responsorium ut in
o vel in Communi;
Quadragesimam verò,
Vesperis Annualium
emnium - majorum,
sponsorii, post Capi-
dicitur Allelúia *cum*
in Proprio vel in
uni.
itur Hymnus & ℣.
iphona ad Magníficat,
mnibus & suprà, di-
integra ante & post
um.

ICUM *B. Mariæ V.*
Luc. 1.

Ignificat* ánima mea
Dóminum,
ultávit spíritus meus*
o salutári meo;
a respexit humilitá-
ncillæ suæ: * ecce
x hoc beátam me di-
mnes generatiónes.
a fecit mihi magna
tens est; * & sanctum
a ejus.
misericórdia ejus à
nie in progénies * ti-
bus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispersit super-
bos mente cordis sui.

Depósuit potentes de se-
de, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bo-
nis, * & dívites dimísit iná-
nes.

Suscépit Israel púerum
suum, recordátus miseri-
córdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros, * Abraham, &
sémini ejus in sécula.

*Post Antiphonam, dici-
tur:* Dóminus vobíscum.
Collecta conveniens. Deinde
Dóminus vobíscum.
Benedicámus Dómino.

*Si facienda sint Comme-
morationes de Sanctis,
fiunt eo loco.*

[*In Feriis Quadragesi-
mæ post Antiphonam ad*
Magníficat, *dicuntur flexis
genibus Preces ut suprà ad
Laudes; deinde post Com-
memorationes, si quæ sint,
fiant Suffragia ut sequitur.*

De S. Cruce.

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal.* 6.

℣. In Deo salutáre meum,
℟. Et glória mea. *Ps.* 61.

Collecta. Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

DE B. MARIA VIRGINE.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

COLLECTA. Orémus.

CONcéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére, & gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítiâ, & ætérnâ pérfrui lætítiâ: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà fit commem. de Patrono & Titulari ut dictum est suprà.

Deinde de OMNIBUS SANCTIS, *& speciatìm de iis quorum Corpora aut saltèm Reliquiæ habentur.*

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno Patris eórum. *Math.* 13.

℣. Justi confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟ Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps.* 139.

COLLECTA. Orémus.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum, mérita glorióſa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro PACE.

Ant. Deus memínerit testamenti sui, & fáciat pacem, nec déserat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem, ℟. In plebem suam. *Ps.* 84.

COLLECTA. Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla, Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Pollice signando Pectus.

COnverte † nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 49.

Glória Patri.

ut in Psalterio.
: *Quadragesima*
s.
:. Scrutémur vias
z quærámus &
: ad Dóminum.

M N U S.
ô qui plúrimam
precando dúcere,
bas, íncrepans
tas novíssimæ :
a nox, nox pœni-

uárum nóctium,
, quà potest,
ejúnio.
a nempè víctima,
: adumbrans grá-

a
per siléntia,
emári præcipit.
; lavent hanc ábe-

anc sal cóndiat ;
:ces hanc cónse-
t,
tis urat cáritas.
æparátam víctimæ
bi nos víctimam,
nè rursùs te Patri,
tris, ófferes.
is Deo ter óptimo,
ra pœniténtiæ
blandus, dat suis
óctis ótia. Amen.
ore Paschali,
7. d. Erípuit nos
potestáte tenebrá-
t tránstulit in re-
llii dilectiónis suæ.
Coloss. 3.

H Y M N U S.

JESU, redemptor sǽculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas.
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina:
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cæcas dísjice :
Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies ;
Sic membra somnus óccupet ;
Ne corda torpor óptimat
¶ Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat ;
Compar tibi laus, Spíritûs.
Amen.

In omni Officio de BEATA MARIA VIRGINE,

H Y M N U S.

VIRGINEIS títulis Matris quæ jungis honóres ;
Hâc natos foveas nocte, benigna, tuos.
Fulgida stella maris, fecli dum mérgimur undis ?
Sis lux in ténebris & benè fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
Numinis alma Parens, propiùs res áspice nostras :
Plebis ames dici vita sa-

lusque tuæ.

Gloria summa Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

[*In Dominicis & toto Tempore Paschali.*

Capitulum. I. *Thess.* 5.

Omnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus,*

Capitulum. I. *Petr.* 5.

Sobrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, *Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

Tempore Passionis, omisso Glória Patri *post reclamationem repetitur,* In manus.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Tempore Quadragesimæ & Passionis,

Ant. 3. a. Ecce nos.

Tempore Paschali,

Ant. 5. C. Cum Christus

Canticum

Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Tempore Quadragesimæ & Passionis,

Ant. Ecce nos vénimus ad te: tu enim es Dóminus, Deus noster, dormiémus in confusióne nostra, quóniam Dómino Deo nostro peccávimus. *Jer.* 3.

Tempore Paschali,

Ant. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia. *Coloss.* 3.

Deinde in Feriis Quadragesimæ, dicuntur sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostró-

℟. Et laudábilis, &
ùs, & superexaltátus
la. *Dan.* 3.
Benedíctum nomen
tuæ sanctum; ℟. Et
ile & superexaltátum
iibus séculis. *Dan.* 3.
Benedíctus es in firma-
cœli, ℟. Et laudábi-
: gloriósus in sécula.
3.
Benedícat nos Deus,
noster, ℟. Benedícat
eus. *Ps.* 66.
*inde fit Confessio, ut
ad Primam.*
Exaudi nos, Deus sa-
noster, ℟. Spes óm-
finium terræ. *Ps.* 64.
Miserére nostrî, Dó-
: ℟. Miserére nostrî.
12.
Fiat misericórdia tua,
ne, super nos, ℟.
ádmodum sperávi-
n te. *Ps.* 32.
Dómine, exaudi ora-
n méam, ℟. Et cla-
meus ad te véniat.
Dóminus vobiscum.
LECTA. Orémus.
nina, quæsumus, Dó-
:, ténebras nostras,
ius hujus noctis insí-
t à nobis repelle pro-
; Per Dóminum nos-
Jesum Christum Fí-
uum, qui tecum vivit
nat in unitáte Spíritûs
Deus, per ómnia sé-
:culórum. ℟. Amen.
*i domi dicatur, loco
entis Collecta dicitur
s*

COLLECTA. Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper: Per Dóminum.]

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur:

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. [*Solus vel sola recitans*, nobis.] ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà dicitur una ex ANTIPHONIS de B. MARIA VIRGINE ut sequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA MARIA VIRGINE.

In Quadragesima.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Collecta. Orémus.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus: Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore Paschali.

REgína cœli, lætáre,
Allelúia;
Quia quem meruisti portáre, Allelúia;
Resurrexit sicut dixit,
Allelúia:
Ora pro nobis Deum,
Allelúia.

℣. Circumdedisti i
títiá, Dómine; ℟. I
tet tibi glória mea. I

Collecta. Oré

DEus, qui per Res
tiónem Fílii tui :
ni nostri Jesu Christi
dum lætificáre digná
præsta, quæsumus,
ejus Genitrícem vir
Maríam, perpétuæ
mus gáudia vitæ; Pe
dem Christum Dór
nostrum. ℟. Amen.

Post completum Off
dicitur secretò, Pater
Credo.

Deindè ad devot
dicitur Oratio seque

Orationem sequentem devotè post Officium reci bus Leo Papa X. defectus & culpas in eo persolven humana fragilitate contractas indulsit.

SAcro-sanctæ & indivíduæ Trinitáti, Crucifixi D nostri Jesu Christi Humanitáti, beatíssimæ & g síssimæ semperque Vírginis Maríæ fœcundæ Integrit ómnium Sanctórum Universitáti, sit sempiterna honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobisq míssio ómnium peccatórum, per infiníta sécula s rum. ℟. Amen.

℣. Beáta Víscera Maríæ Vírginis, quæ portav æterni Patris Fílium;

℟. Et beáta Ubera quæ lactavérunt Christum I num. Pater noster. Ave, Marí

PROPRIUM
DE TEMPORE.

PARS VERNA.

IN QUADRAGESIMA.

In Dominicis Quadragesimæ Officium fit à primis Vesperis, ut habetur infrà in quâlibet Dominicâ.

In Feriis, à Feriâ quartâ Cinerum, usque ad Dominicam Passionis, fit ut sequitur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum vocantem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte adorémus. *Luc.* 5.

Ps. Veníte. *ut in Ordinario.* 122.

HYMNUS.

Quod lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utamur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & arctiùs
Perstémus in custódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quâ se dat, hostis occupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, testa quamquam fictiis,
Opus tuum sumus tamen;
Períre ne plebem sinas
Christi ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.

Quod fécimus, sana malum;
Auge bonum quod póscimus:
Da corde contríto, Deus
Tuam meréri grátiam.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,

Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Psalmi ad omnes Horas, ut in Psalterio.

Feriâ II. & V.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, & dirígite vias vestras, & stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini, à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israel? *Ezech.* 33.

℣. Filii hóminum, usquequo gravi corde? ℟. Ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium? *Ps.* 4.

Lectiones ut in qualibet Feria.

Post j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, & fácite vobis cor novum, & spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Quasi columbæ meditantes gememus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, & * Peccáta nostra respondérunt nobis, quia scélera nobiscum, & iniq nostras cognóvimus. dixérimus quóniam tum non habémus, i seducimus, & véritas bis non est. * Pecc 59. 1. *Joan.* 1.

Responsorium tertii Evangelicum, ut in bet Feria notatur.

Feria III. & VI.

Ant. 4. A. Expecta minus ut misereátur & ídeò exaltábitur p vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius & cors est Deus, & re in die tribulatiónis p *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Conve ni, & ágite pœnitén & non erit vobis in iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dómi qui tribuláto sunt c ℟. Et húmiles spíritu bit. *Ps.* 33.

Lectiones ut in q Feria.

Post j. Lect. ℟. qui dixit: Mihi vin & ego retríbuam. * H dum est incídere in Dei viventis. ℣. Si pœ tiam non egérimus, i mus in manus Dómi non in manus hón * Horrendum. *Heb Eccli.* 2.

Post ij. Lect. ℟ Dómine, in æternu manébis. * Quare in

... obliviscéris nostrî? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, salva nos, périmus: * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

Responsorium Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Feria IV & Sabbato.

Ant. j. à. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritus. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut ... exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

Lectiones ut in qualibet Feria.

Post j. Lect. ℟. Jurávi, & státui custodíre judícia justítiæ tuæ. * Humiliátus sum usquequáque, Dómine; vivífica me secundùm verbum tuúm. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri; * Humiliátus sum. *Ps.* 118. *Luc.* 18.

Post ij. Lect. ℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári * in jejúniis, sacco, & cínere. ℣. Memor esto unde excíderis, & age pœniténtiam. * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

Responsorium Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Non dicitur Te Deum.

℣. Sacerd. Orábit ad te, Dómine, omnis sanctus. ℟. In tempore opportúno. *Ps.* 31.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Sicut fuit sensus vester, ut erraretis à Deo: décies tantùm íterùm convertentes requirétis eum. *Baruch.* 4.

Capitulum. *Isaïæ.* 58.

Clama, ne cesses; quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

Solemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat sacerdos; flébili
Clamóre templa pérsonant.
Lugubris at frustrà sonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulsus íntimo
Sensum dolóris índicet.
Nil fróntibus sparsus cinis,
Nil scissa vestis próderit,
Ni fracta scindantur simul
Vivo dolóre péctora.
Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,

Quæ críminis nostri memor,
Intentat ultríces minas.
O JUSTE judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.
PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit. *Ps.* 129.

Ad Benedíctus.

Ant. ut in qualibet Feria.

Deindè dicuntur, flexis genibus, Preces ut in Ordinario. 128.

Post Collectam singulis diebus propriam, fiunt Commemorationes de Sanctis, si quæ occurrant; postremò Suffragia ut in Ordinario.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia sequens:

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justítia; nobis autem confúsio faciéi nostræ; peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti

* peccatóres salvos f
* Miserére nobis 1. T

Preces & cetera ut i dinario. 132.

AD TERTIA

Ant. 7. b. Operiant cis hómines, & clam Dóminum in fortitú & convertátur vir à v mala. *Jona.* 3.

CAPITULUM. *Joe*

NUnc, dicit, Dóm convertímini ad toto corde vestro, in nio, & in fletu, & in ctu; & scíndite corda tra, & non vestiment tra.

℟. *br.* Converte * Deus salutáris noster. verte. ℣. Et averte tuam * à nobis, * Glória. Converte. *Ps.*

℣. Oculi nostri ad num Deum nostrum. ℟ nec misereátur nostri 122.

Deindè dicuntur P flexis genibus ut in O 136: *Collecta conveni*

AD SEXTA

Ant. 3. b. Quiéscite perversè, díscite bene rè: quærite judícium. S rint peccáta vestra ut cinum, quasi nix de buntur. *Is.* 1.

CAPITULUM. *Is.*

DErelinquat ímpius suam, & vir ini cogitatiónes suas, & r

tatur ad Dóminum, & miserébitur ejus; & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostrî, Dómine, * Miserére nostrî. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostrî. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario: Collecta conveniens.

AD NONAM.

Ant. 6. *c.* Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac.* 4.

CAPITULUM. *Joel.* 2.

INter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum: * Dómine. Glória. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrificium Deo Spíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario: Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Convertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam. *Tob.* 13.

CAPITULUM. *Ezech.* 33.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur: Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

HYMNUS.

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

SCRUTATOR alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.

MULTUM quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

SIC corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Tempus beneplácití, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, ut in Ord. 137 : *Collecta ut infrà in quâlibet Feriâ, post Ant. ad* Magníficat : *dicto* Benedicámus, *fiunt Commemorationes de Sanctis, si quæ occurrunt.*

Deinde Suffragia ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Ord. Brev. 138.

FERIA QUARTA CINERUM

IN CAPITE JEJUNII.

Omnia ut suprà in Feriis Quadragesimæ, 142. *additis quæ sequuntur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 37.

JOseph cùm sedecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer, & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris sui; accusávitque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eò quòd in senectúte genuísset eum, fecítque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur óderant eum, nec poterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis, quæ causa majóris ódii [illegible]minárium fuit. Dixítque [illegible] eos : Audíte sómnium me[illegible] quod vidi : Putábam nos [illegible]gáre manípulos in agro, [illegible] quasi consúrgere manípu[illegible]lum meum, & stáre; ve[illegible]trosque manípulos circum[illegible]tantes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermó[illegible]num, invídiæ & ódii fó[illegible]tem ministrávit. Tu autem.

℟. Jurávi, 145.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in pascendis grégibus pa[illegible]tris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præsto sum, ait ei : Vade, & vide

a próspera sint erga
tuos & pécora; &
a mihi quid agátur.
e valle Hebron, ve-
ichem: invenitque
errantem in agro,
ogávit quid quære-
ille respondit: Fra-
os quæro, índica
pascant greges. Di-
i vir: Recessérunt
isto, audívi autem
ntes: Eamus in Dó-
errexit ergo Joseph
res suos, & invénit
Dóthain. Qui cùm
: eum procul, ante-
céderet ad eos, co-
unt illum occídere,
loquebantur: Ecce
or venit; veníte,
us eum, & mittá-
isternam veterem;
que: Fera péssima
it eum; & tunc ap-
quid illi prosint sóm-

sui fáciem. 145.
ECTIO iij.
áncti Evangélii se-
n Matthæum. c. 6.
témpore: Dixit Je-
iscípulis suis: Cum
, nolíte fieri sicut
tæ, tristes. Et réli-

ia sancti Augustíni
Epíscopi.
107. In Quadrag.
ertius. n. 2.
mus humiliantes
as nostras, appro-
te die quo magister humilitátis humiliávit semetípsum, factus súbditus usque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abstinéntiæ clavis edómitas concupiscéntias configentes. Castigémus corpus nostrum, & servitúti subjiciámus; & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea domanda aliquantùm & lícita subtrahámus. Crápula & ebríetas étiam per dies céteros devitanda; per hos autem dies étiam concessa prándia removenda. Fácilè tibi obtemperábit caro, ne inhæreat aliénis, quæ refrænári consuéveris & à suis. Cavendum est ne mutes, non mínuas voluptátes. Parcimónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris castiganda satúritas, ita gulæ irritamenta cavenda sunt.

℞. Convertímini ad me, dicit Dóminus, in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & * Scíndite corda vestra, & non vestimenta vestra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes: extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scindite. Joel. 2. Matth. 6.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris ho-

mínibus jejúnans. *Matth.* 6.

Collecta. Orémus.

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda solémnia, & congruâ pietáte suscípiant, & securâ devotióne percurrant; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Avenionensi. *Ann.* 1594. *tit.* 44.

PArochi & Concionatóres in Domínica Quinquagésimæ, & Féria quarta Cínerum pópulo demonstrent néminem absque legítima causa jejúnium violáre posse absque lethàli crímine, simulque jejúnii modo atque conditiónibus enucleátis, plerosque ab erróre líberent. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

[*Hodie, & deinceps usque ad Pascha, præterquàm diebus Dominicis, Vespera dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. A. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Collecta. Orémus.

DEus, misericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemósynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis incrementa: te húmili devotióne precámur, u[t]... hæc agenda salub[riter]... dedisti doctrínam, ... plendum indefessam ... efficáciam; Per Dóm[inum]...

FERIA QUIN[TA]

post Cineres

Lectio

De libro Génesis. ...

DIxit Judas f[ratribus] suis: Quid no[bis pro]dest, si occi[dérimus] fratrem nostrum, & ... rimus sánguinem ... Mélius est ut venu[ndétur] Ismaelitis, & manu[s nostræ] non polluantur; frat[er enim] & caro nostra est. ... vérunt fratres serm[ónibus] illíus. Et prætereúnti[bus Ma]dianítis negotiatóril[bus] ... trahentes eum de ci[sterna] vendidérunt eum Is[maelítis] viginti argénteis: q[ui dedúxe]runt eum in Ægypt[um. Re]versúsque Ruben ad ... nam, non invénit p[uerum]. Et scissis véstibus, ... ad fratres suos, ai[t: Puer] non compáret, & e[go quo] ibo? Tulérunt aute[m túni]cam ejus, & in s[ánguine] hædi quem occídera[nt tin]xérunt, mittentes ... rent ad patrem, & di[xérunt:] Hanc invénimus: ... utrùm túnica filii ... an non. Quam cùm ... visset pater, ait: Tú[nica fi]lii mei est; fera péss[ima co]médit eum, béstia ...

vit Joseph. Scissísque véstibus, indútus est cilício, lugens fílium suum multo témpore.

℟. Projícite. 144.

Lectio ij. *cap.* 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenitque Joseph grátiam coram dómino suo, & ministrábat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, & universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, & multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam, nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchrâ fácie, & decórus aspectu.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 8.

IN illo témpore; Cùm introísset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 62. *de verb. Evang. Matth.* 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: Non sum dignus ut sub tectum meum intres, sed tantùm dic verbum, & sanábitur. Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus paríetes, sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, nisi illum quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in paríetes ejus, & non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine: non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi diffícile omne verbum: * Tantùm. Glória Patri. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Audiens Centuriónem Jesus, mirátus est, & sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. *Matth.* 8.

Collecta. Orémus.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui supplicantis propítius réspice, & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis nostris merémur, averte; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quinto, sub sancto Cárolo. *An.* 1579. *part.* 1. *tit.* 3.

OMni témpore à Jocis Christiánum hóminem abstinére cónvenit; at Quadragésimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs studiosiùsque oratióni, abstinéntiæ, omnique pœniténtiæ géneri incumbendum est.

Vesperæ de sequenti.

FERIA SEXTA.
In Festo
QUINQUE PLAGARUM
CHRISTI.
Duplex - Majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 4. f. QUid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagát sum in domo eórum qui d ligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Quare rubru est indumentum tuum, vestimenta tua sicut calc tium in torculári. *Is.* 63.

Ant. 2. D. Tórcular ca cávi solus, & aspersus sanguis eórum super vest menta mea: annus redem tiónis meæ venit. *Is.* 63.

Ant. 1. a. Ego sum, eg sum ipse qui déleo iniqui tes tuas propter me; & pe catórum tuórum non rec dábor. *Is.* 43.

Capitulum. *Zach.* 12

EFfundam super dom David, & super habit tóres Jerúsalem spíritu grátiæ & precum; & asp cient ad me, quem confix runt.

℟. Aspiciámus in auct rem fidei, & consumma rem Jesum, * Qui propó to sibi gáudio, sustínuit cr cem, † Confusióne co temptâ. ℣. Omnes nos qu si oves errávimus, un quisque in viam suam d clinávit: & pósuit Dómin in eo iniquitátem ómniu nostrûm; * Qui. Glória P tri. † Confusióne. *Hebr.* 1 *Is.* 53.

Hymnus.

PRome vocem, men canóram,
Plange tristi cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,

ens quæ sponte Chris-
is
:is fert víctima.
sus immíti furóre
a propter crímina,
io livóre sanat,
icentes érigit;
'et plagas tumentes,
entas álligat.
ans manus, pedesque
xus,
t rumpit víncula:
e fontes sunt salútis,
fluit plagis cruor;
bus clavis tenétur,
:net fixos cruci.
rtui pectus sacrátum
tátur lánceâ;
anguis mistus undâ
us prolábitur:
ácrum præbet undam,
:ónas sánguinem.
:, Redemptor, hau-
ámus
uas de fóntibus;
im sint ac medéla,
: olim præmium;
lemptus te per omne
t orbis séculum.
Amen.
Supra dorsum meum
avérunt peccatóres:
olongavérunt iniqui-
suam. *Ps.* 128.
Magníficat.
t. 8. G. Propter scelus
i mei percussi eum; &
nus vóluit contérere
in infirmitáte: si po-
pro peccáto ánimam
, vidébit semen lon-
m. *Is.* 53.
ll. ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Multi ab Oriente & Occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cœlórum; filii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus beneplácitii, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DEus, nostrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, solámen in flétibus: parce pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 138.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum propter iniquitátes nostras vulnerátum, * Veníte, adorémus. *Is.* 53.

Ps. 94. Veníte, 122.

Hymnus, Prome vocem. *Ut suprà*, 152.

In I. Nocturno.

Ant. 3. à. Conclúsit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. D. Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. *Job.* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere super vulnus, írruit in me quasi gigas. *Job.* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi; ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 42.

ERat fames in terra Chánaan; & Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebantur. Cùmque adoráſſent eum fratres sui, & agnoviſſet eos, quasi ad aliénos dúrius loquebátur interrogans eos: Unde venistis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui neceſſária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. Recordatusque somniórum quæ aliquando víderat, ait ad eos: Exploratóres estis; ut videátis infirmióra terræ, venistis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine; sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes filii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conspectu tuo, Dómine, sunt omnes qui tribulant me: * Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; quóniam quem tu percuſſisti, persecúti sunt, & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Christus non sibi p[...] sed, sicut scriptum e[...] propéria impropera[...] tibi cecidérunt supe[...] * Et. *Ps.* 68. *Rom.* 1[...]

Lectio ij. *ca[...]*

ELevávit Joseph [...] cum fletu: quam[...] runt Ægyptii, om[...] domus Pharaónis. E[...] frátribus suis: Ego s[...] seph: adhuc pater m[...] vit? Non póterant r[...] dére fratres nímio [...] pertérriti. Ad quos il[...] menter: Accédite, [...] ad me. Et cùm acce[...] propè: Ego sum, a[...] seph frater vester, [...] vendidistis in Æg[...] Nolíte pavére, neq[...] bis durum eſſe videáti[...] vendidistis me in his[...] nibus; pro salúte en[...] tra misit me Deus a[...] in Ægyptum. Biénni[...] enim quòd cœpit fam[...] in terra; & adhuc q[...] anni restant, quib[...] arári póterit, nec me[...] misitque me Deus, u[...] vémini super terram [...] cas ad vivendum [...] poſsítis. Non vestro [...] lio, sed Dei volunta[...] miſſus sum: qui fe[...] quasi patrem Pharaó[...] dóminum univérsæ [...] ejus, ac príncipem i[...] terra Ægypti. Festin[...] ascéndite ad patrem [...] & dicétis ei: Hæc n[...] filius tuus Joseph: D[...]

dóminum univérsæ
Ægypti : descende ad
e moréris, & habitá-
terra Gessen.
Dóminus Deus apé-
hi aurem; ego autem
ntradíco : * Retror-
n ábii; corpus meum
rcutiéntibus. ℣. Bap-
sábeo baptizári; &
do coarctor usque
erficiátur? * Retror-
f. 50. *Luc.* 12.

Lectio iij.

íssit ergo Joseph fra-
s suos, & proficis-
is ait : Ne irascámini
Qui ascendentes ex
o, venérunt in ter-
hánaan ad patrem
acob. Et nuntiavé-
, dicentes : Joseph
ius vivit, & ipse do-
r in omni terra Ægy-
o audíto Jacob, qua-
ivi somno evígilans;
non credébat eis. Illi
a referébant omnem
n rei. Cùmque vidis-
ustra, & universa
ferat, revixit spíri-
, & ait : Súfficit mihi
: Joseph filius meus
adam, & vidébo il-
equàm móriar.
odérunt manus meas
s meos : dinumera-
ómnia ossa mea,
) * Consideravérunt
xérunt me : † Tu
Dómine, ne elon-
auxílium tuum à
Facta sunt *hæc, ut*
implerétur & ália Scriptúra :
Vidébunt in quem transfixé-
runt : * Consideravérunt.
Glória Patri. † Tu autem.
Ps. 21. *Joan.* 19.

In II. Nocturno.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me sunt, & terróres Dómini mílitant contra me. *Job.* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéscere spíritum meum & implet me amaritudínibus. *Job.* 9.

Ant. 6. F. Instauras testes tuos contra me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job.* 10.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine : ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Lectio iv.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In cant. 61. *n.* 3.

Ubi tuta firmáque infirmis secúritas & réquies, nisi in vulnéribus Salvatóris? Tantò illic secúrior hábito, quantò ille poténtior est ad salvandum. Peccávi peccátum grande : turbábitur consciéntia, sed non perturbábitur; quóniam vúlnerum Dómini recordábor : nempè vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte solvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque éfficax medicaméntum,

Quæ críminis nostri memor,
Intentat ultríces minas.
O JUSTE judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.
PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit. *Ps.* 129.

Ad Benedíctus.

Ant. ut in qualibet Feria.

Deindè dicuntur, flexis genibus, Preces ut in Ordinario. 128.

Post Collectam singulis diebus propriam, fiunt Commemorationes de Sanctis, si quæ occurrant; postremò Suffragia ut in Ordinario.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia sequens:

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justítia; nobis autem confúsio faciéi nostræ; peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. * Miserére nobis 1. *Tim.* 1.

Preces & cetera ut in Ordinario. 132.

AD TERTIAM.

Ant. 7. b. Operiantur saccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala. *Jona.* 3.

CAPITULUM. *Joel.* 2.

NUnc, dicit, Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus salutáris noster. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis, * Deus. Glória. Converte. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. ℟. Donec misereátur nostri. *Ps.* 122.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus ut in Ordin. 136: *Collecta conveniens.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Quiéscite ágere perversè, díscite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta vestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur. *Is.* 1.

CAPITULUM. *Is.* 55.

DErelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertatur

ur ad Dóminum, & mi-
ébitur ejus; & ad Deum
strum, quóniam multus
ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostrî, Dómine, * Miserére nostrî. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostrî. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario: Collecta conveniens.

AD NONAM.

Ant. 6. *c.* Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. *Joel.* 2.

Inter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, & ne des hæreditatem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum: Dómine. Glória. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario: Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Convertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam. *Tob.* 13.

Capitulum. *Ezech.* 33.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur: Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

HYMNUS.

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutator alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. c. 5 & 6.

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non Sanctórum víribus, æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sunt; & dicunt sufficere virtútibus non odisse inimícos: céterùm dilígere plùs præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum est ergo Christum non impossibília præcípere, sed perfecta: quæ fecit David in Saül & in Absalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecatus est, & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignosce illis.

℟. Commendat Deus caritátem suam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mortuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. Commendat *usque ad* ℣. Non óderis. *R*

Lev. 19.

Non dicitur Te D

℣. SACERD: Ipse r

Israel ℟. Ex ómnib quitátibus ejus. *Ps.* 1

AD LAUDI

Ant. QUis est iste

1. f. nit tinctis bus? Iste formósus i sua, grádiens in multi fortitúdinis suæ. *Is.* 6

Ant. 6. F. Vestítu veste aspersâ sángui vocátur nomen ejus bum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipse vulnerátus est propt quitátes nostras, attri propter scélera nostra

CANTICUM. *I*

DOminus vóluit rere eum * in ir táte.

Si posúerit pro p ánimam suam, vidé men longævum, * luntas Dómini in mar dirigétur.

Pro eo quod lab ánima ejus, * vidé saturábitur.

In sciéntia sua justi ipse justus servus meu tos, * & iniquitátes ipse portábit.

Ideò dispértiam ei mos: * & fórtium d spólia.

Pro eo quod trádi mortem ánimam suam cum sceleratis repután

Et ipse peccáta multórum tulit, * & pro transgressóribus rogávit.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

Ant. 4. a. Disciplína pacis nostræ super eum; & livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

CAPITULUM. *Is.* 53.

VIdimus eum, & non erat aspectus: & desiderávimus eum; despectum & novíssimum virórum, virum dolórum & scientem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus, & despectus; unde nec reputávimus eum.

HYMNUS.

QUÆ te pro pópuli crimínibus nova
Insontem própetat pérdere cáritas?
Quid non pro mísera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex?

CLAVI qui géminum transfádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis eruunt:
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémittur, jugum.

OBSTETRIX pénitùs láncea pérforat,
Quo nos partúriat, pectus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor,
Sanat, líberat, ábluit.

O vitæ látices, vívida flúmina!
O sacros áditus péctoris íntimi!
O petræ sólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!

TE si nostra, Pater, crímina próvocant,
Nati sacra lubens vúlnera réspice,
Cùm noster láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.

FAC per sæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gaúdia;
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo,
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Protéctor noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. Dixit Jesus discípulis suis: Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, osténdit eis manus & latus. *Joan.* 20.

COLLECTA. Orémus.

COncéde, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, & fontes salútis ætérnæ; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui

odérunt vos, & oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Collecta. Orémus.

INchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus; Per.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia *sequens*,

Qui, per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Quis est iste.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

CANON.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima, sub sancto Cárolo.

Ann. 1584. *inter monit. de Officiis divinis.*

IN Quadragésima Fériis sextis, pium religiosúmque mœrórem ex acerbitáte passiónis Christi Dómini fidéles præ pietáte íntimè concípere, omnique devotiónis officio, atque ádeò salutáribus lácrymis exprímere debent. Quamobrem, in illis Sextis Fériis ob memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vestitus erat.

Capitulum. *Is.* 63.

CIrcumspexi, & non erat auxiliátor: quæsívi, & non fuit qui adjuváret; & salvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea.

℟. *br.* Deus confringet cápita * Inimicórum suórum. Deus. ℣. Ut intingátur pes tuus * in sánguine * Inimicórum. Glória. Deus. *Ps.* 67.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipse.

Capitulum. *Isaiæ.* 53.

PRo eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse Justus servus meus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repulísti, * Despexísti Christum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * om-

nes transeuntes viam : * Despexisti. Glória. Tu, Dómine. *Ps.* 88.

℣. Omnia excelsa tua & fluctus tui. ℟. Super me transiérunt. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Disciplína.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

PEccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus : cujus livóre sanáti estis.

℟. *br.* Sacrificium noluisti; * Corpus autem aptasti mihi. Sacrificium. ℣. Holocaustum & pro peccáto * non postulasti; * Corpus. Glória. Sacrificium. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

℣. Deus excelsus est miséricors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. DEus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíssimè sciat omnis domus Israel, quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. *D.* Erípuit nos de potestáte tenebrárum, & transtulit in regnum Fílii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. *Coloss.* 1.

Ant. 6. F. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram? *Hebr.* 9.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

CHristus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

HYMNUS, PROME. *ut in I. Vesperis*, 152.

℣. Orátio mea sicut incensum in conspectu tuo : ℟. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Grátia & pax à Jesu Christo qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo : ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte perfecti sicut & Pater vester cœlestis perfectus est. *Matt.* 5.

℣. Tempus beneplácíti, Deus : ℟. In multitúdine

misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Collecta. Orémus.

Libera, Dómine, quæsumus, à peccátis & hóstibus pópulum tibi supplicantem: ut in sancta conversatióne viventes, nullis inficiantur adversis; Per Dóminum.

SABBATO.
post Cineres.

Lectio j.

De libro Génesis. *cap.* 46.

Profectus Israel cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti; & mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocantem se, & dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui respondit: Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui; noli timére, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descendam tecum illuc, & ego inde addúcam te revertentem: Joseph quoque ponet manus suas super óculos tuos. Surrexit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum filii cum párvulis & uxóribus suis in plaustris quæ míserat Phárao ad portandum senem, & ómnia quæ posséderat in terra Chánaan: venitque in Ægyptum cum omni sémine suo, filii ejus, & nepótes, filiæ, & cuncta simul progénies.

℟. Jurávi. 145.

Lectio ij. *cap.* 47.

Ingressus ergo Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póssident venérunt de terra Chánaan; & ecce consistunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constituit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos & patres nostri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non est herba grégibus servórum tuórum, ingravescente fame in terra Chánaan: petimusque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. Dixit ítaque rex ad Joseph: Pater tuus, & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspectu tuo est: in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios, constítue illos magistros pécorum meórum. Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad regem, & státuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? respondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta

annórum sunt, parvi & mali; & non pervenérunt usque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti sunt. Et benedícto rege, egressus est foràs.

℟. Pósui fáciem meam. 145.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum. *cap.* 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm seró esset, erat navis in médio mari, & ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. lib. 2. *c.* 28.

LAbor discipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat; quæ inter undas sæculi ádversantis, & immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasi ad fidam líttoris statiónem perveníre conátur. Ubi benedícitur quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra; quia nonnunquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solùm afflícta, sed & fœdáta est; ut, si fieri posset, Redemptor ipsíus eam prorsus deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Videns Jesus discípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans supra mare; & † Ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. ℣. Gráditur super fluctus maris, facit magna, & incomprehensibília, & mirabília: * Venit. Glória. † Ascendit. *Marc.* 6. *Job.* 9.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fimbriam vestimenti Jesu tángerent; & quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc.* 6.

Collecta. Orémus.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris: & concéde, ut hoc solemne jejúnium, quod animábus corporibusque curandis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Toletáno octávo.

Ann. 653. *can.* 9.

QUisquis absque inevitábili necessitáte, absque fragilitátis evidenti languóre, seu étiam ætátis impossibilitáte, diébus Quadragésimæ usum cárnium præsúmpserit attentáre, non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejusdem diei sancta communióne.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.
Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. PŒniténtiam ágite : appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matt.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes simíliter peribitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, & quiescátis salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio vestrî : & præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis, & oratiónibus. *Judith.* 4.

CAPITULUM. *Levit.* 16.

IN hac die expiátio erit vestrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris : coram Dómino mundabímini ; sábbatum enim requietiónis est : & affligétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

℟. Quærite Dóminum, dum inveníri potest ; * Invocáte eum, dum propè est. ℣. Ait enim ; Témpore accepto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. * Invocáte. Glória. * Invocáte. *Is.* 55. 2. *Cor.* 6.

HYMNUS, AUD[illegible] gne. ℣. Tempus, *u*[illegible] 147.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Quia[illegible] Dóminus est, in [illegible] pœniteámus ; & i[illegible] tiam ejus, fusis lá[illegible] postulémus. *Judith*

COLLECTA, *ut* *Laudes.*

AD COMPLETO[illegible]
Ut suprà, 1[illegible]

AD OFFICIUM N[illegible]

INVIT. Veníte, [illegible] támur ad Dóminum [illegible] nábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. [illegible]

HYMNUS, Q[illegible] adumbrávit, 143.

Psalmi ut in P[illegible] *& sic ad ceteras H*[illegible]

IN I. NOCTUR[illegible]

Ant. 4. d. Conv[illegible] ad me, ait Dóminu[illegible] tuum ; & convertar [illegible] *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Re[illegible] unusquisque à via [illegible] la, & dirígite vias [illegible] & stúdia vestra. *Jer*[illegible]

Ant. 6. F. Conve[illegible] convertímini, à vi[illegible] péssimis : & quare m[illegible] ni domus Israel. *Ez*[illegible]

℣. Fílii hóminu[illegible] quequò gravi corde [illegible] quid dilígitis vanit[illegible] quæritis mendáciu[illegible]

Lectio j.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

cap. 6.

ADjuvantes exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accepto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum; sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis; in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ à dextris & à sinistris, per glóriam & ignobilitátem, per infámiam & bonam famam: ut seductóres, & veráces: sicut qui ignóti, & cógniti: quasi morientes, & ecce vívimus: ut castigáti, & non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & ómnia possidentes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: * In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non ficta. ℣. Dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus: * In ómnibus. 2. *Cor.* 6. *Levit.* 23.

Lectio ij. cap. 6. & 7.

NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ sócietas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exite de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis; & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios & filias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habentes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei.

℟. Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ, * Si dixérimus quóniam so-

cietátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. ℣. Elongátum est judícium à nobis, & non apprehendet nos justítia: expectávimus lucem, & in ténebris ambulávimus. * Si dixérimus. 1. *Joan.* 1. *Is.* 59.

Lectio iij.

Qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne, quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magìs gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo, non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur, séculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Defécit gáudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster, cécidit coróna cápitis nostri. * Væ nobis, quia peccávimus. ℣. Emundáte manus peccatóres: míseri estóte & lugéte; risus vester in luctum convertátur. * Væ. Glória. * Væ. *Thren.* 5. *Jac.* 4.

In II. Nocturno.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestri, & ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius & miséricors est Deus, & remittet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2.

Ant. 1. D. Convertímini, & ágite pœniténtiam, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde. ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 4. de Quadrages.*

Prædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam? dicamque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus; nunc tamen ómnium mentes majó-

ti stúdio ad spirituáles proféctus movéri, & amplióri fidúciâ opórtet animári, quando ad universa pietátis officia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat; ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℞. Ministri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, & clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte: * Congregáte. *Joel.* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio & continuáta revEréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso paschâli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, &, dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere. Magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia casta decóquerent.

℞. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. * Nonne hoc est magìs jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, & omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito: & Pater tuus qui videt in abscóndito, reddet tibi. * Nonne. *Is.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

Ingressúri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, & jejuniórum remédiis consecrátos, præceptis Apostólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spíritûs; ut, castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utramque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, & nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ discre-

párint. Non enim in sola abstinéntia sibi stat nostri summa jejúnii; aut fructuósè córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona est orátio cum jejúnio & eleemósyna, magis quàm thesauros auri recóndere; * Quóniam eleemósyna à morte líberat. † Ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam & vitam ætérnam. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis; * Quóniam. Glória. † Ipsa. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. à. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 4.

IN illo témpore; Jesus ductus est in desertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunasset quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, pósteà esuriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. *in Evang. habit. in Basilic. S. Joan. Later. Dom. I. Quadrages.* n. 1.

DUbitári à quibusdam solet, à quo spíritu sit Jesus ductus in desertum, propter hoc quod subditur: Assumpsit eum diábolus in sanctam civitatem; & rursum: Assumpsit eum in montem excelsum valde. Sed verè & absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut à sancto Spíritu in desertum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assumptus, mens réfugit; humánæ hoc audíre aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo & ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regressus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum, & satan stabat à dextris ejus, ut adversarétur ei; * Et tentabátur. *Luc.* 4. *Zachar.* 3.

LECTIO

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus est; & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequentes, & mílites crucifigentes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifigi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cùm béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comédit, & aquam non bibit; * Et. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd sciendum nobis est quia tribus modis tentátio ágitur, suggestióne, delectatióne & consensu. Et nos cùm tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consensum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui tentantur, auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrina tua sancto tuo, Dómine, quem probasti in tentatióne, * Ut. Glória Patri. *Repet.* ℟. Débuit. *usque ad* ℣. *Hebr.* 2. *Deut.* 33.

[*Non dicitur* Te Deum, *in Dominicis & Feriis Quadragesimæ.*]

℣. *Sacerd.* Susceptor meus es tu, & refúgium meum: ℟. Deus meus, sperábo in eum. *Ps.* 90.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & prǽpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Nemo cùm tentátur, dicat quóniam à

Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum est ; ipse autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unusquísque tentátur, à concupiscéntia sua abstráctus & illéctus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induéntes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis ; sed fáciet etiam cum tentatióne provéntum. 1. *Cor.* 10.

CAPITULUM. *Jac.* 4.

DEus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo : resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

HYMNUS, SOLEMNE. 145.

℣. Cùm mihi molésti essent, induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Cùm jejunásset Jesus quadragínta diébus & quadragínta nóctibus, póstea esúriit. *Matt.* 4.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadragesimáli observatióne puríficas, præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis

opéribus ex[...]
Dóminum n[...]
Christum Fili[...]
tecum vivit &[...]

AD PR[...]

Ant. 4. E. [...]
tátor dixit ei[...]
es, dic ut láp[...]
fiant. *Matt.* 4[...]

In ℟. *br.* [...]
ti * peccatór[...]
re. 1. *Tim.* 1[...]

CAN[...]

Ex Capitulári[...]
phi, Aure[...]
copi.

An. 797[...]

JEjúnium (i[...]
ma) præte[...]
cos qui jejú[...]
sunt, nullát[...]
tur ; quia ist[...]
sunt anni, q[...]
religióne & [...]
sígere debém[...]
pore non jeju[...]
tum Dei tran[...]

AD TE[...]

Ant. 5. a. [...]
sus : Scriptum[...]
solo pane viv[...]
in omni verb[...]
dit de ore De[...]

CAPITULUM[...]

DOminus [...]
xit te per[...]
tibi cibum [...]
ignorábas tu, [...]
ut osténderet [...]
in solo pane

omni verbo quod
de ore Dei.
Quàm dúlcia fáu-
:is * Elóquia tua,
! Quàm. ℣. Super
i meo, * Elóquia.
)uàm. *Ps.* 118.
dícia Dómini desi-
super aurum, ℟.
ra super mel & fa-
. 18.

SEXTAM.

. a. Rursum scrip-
: Non tentábis Dó-
)eum tuum. *Matt.*

ILUM. *Sap.* 1.

de Dómino in bo-
: & in simplicitáte
ærite illum; quó-
renítur ab his qui
ant illum : appáret
s qui fidem habent

Si vocem ejus aú-
* Nolíte obduráre
stra. Si vocem. ℣.
exacerbatióne * se-
diem tentatiónis in
: * Nolíte. Glória.
). *Ps.* 94.
ntavérunt & exa-
unt Deum excel-
Et testimónia ejus
odiérunt. *Ps.* 77.

NONAM.

6. F. Dóminum
uum adorábis, &
érvies. *Matt.* 4.

CAPITULUM. *Deut.* 6.

CAve diligenter ne oblivíscáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis terra adóret te. ℣. Psalmum dicat * nómini tuo, * Et psallat tibi. Glória Patri. Omnis. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Ant. CUm jejunasset Jesus
3. a. quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. *Matt.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei : Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matt.* 4.

Ant. 5. a. Respondit Jesus : Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matt.* 4.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matt.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matt.* 4.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontificem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris;

tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benígne. *ut ſuprà*. 147.

℣. Impulſus everſus ſum ut cáderem; ℟. Et Dóminus ſuſcépit me. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Conſummátâ omni tentatióne, diábolus receſſit ab illo uſque ad tempus; & ecce Angeli acceſſérunt, & miniſtrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà 138.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

Incipit liber Exodi. *cap.* 1.

HÆc ſunt nómina filiórum Iſrael qui ingreſſi ſunt in Ægyptum cum Jacob. Sínguli cum dómibus ſuis introiérunt: Ruben, Simeon, Levi, Judas, Iſſachar, Zabúlon, & Bénjamin; Dan, & Néphthali, Gad, & Aſer. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egreſſi ſunt de fémore Jacob, ſeptuaginta: Joſeph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univerſis frátribus ejus, omníque cogna-

tióne illâ, f
runt, & qu
multiplicáti
ráti nimis, i
ram. Surrex
novus ſuper
ignorábat Jo
pópulum ſu
lus filiórum
& fórtior no
ſapienter op
ne fortè mul
ingrúerit co
lum, addátu
tris, expug
egrediátur d

℟. Projíci

Lectio ij

PRæcépit
omni pó
cens: Quid
ſexûs natum
men projícit
miníni, reſe
eſt poſt hæ
Levi; & a
ſtirpis ſuæ:
& péperit fil
eum elegant
tribus ménſ
jam celáre no
ſit fiſcellam
linívit eam l
ce: poſuitqu
lum, & expó
recto ripæ fl
procul ſorór
ſiderante eve
autem deſc
Pharaónis, u
flúmine, & p
dicebantur p
álvei. Quæ c

cellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis; & illam apériens, cernensque in ea párvulum vagientem, miserta ejus, ait: De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum? Respondit: Vade. Perrexit puella, & vocávit matrem suam. Ad quam locúta filia Pharaónis: Accipe, ait, puerum istum, & nutri mihi; ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, & nutrívit púerum; adultumque trádidit filiæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum filii, vocavitque nomen ejus, Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 25.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de fide & oper. cap. 15.

Si, mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est; illud quómodò verum erit, quod eis quos ad sinistram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo & ángelis ejus? quos non íncrepat, quia in eum non credidérunt, sed quia bona ópera non fecérunt. Nam profectò ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promittat ætérnam; proptéreà omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permistæ eisdem páscuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quandò te vídimus illa & illa patiéntem, & non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam perveniretur ætérnam. Neque illud dici hîc póterit ignem ætérnum dictum, non ipsam pœnam ætérnam; cùm & hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam ita conclúserit, dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis; & eos in illam itúros Véritas dixit, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; & separábit eos, sicut

pastor ségregat oves ab hædis : * Et † Státuet oves à dextris suis, hædos autem à sinistris. ℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum : * Et státuet. Glória Patri. † Státuet oves. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matt.* 25.

Collecta. Orémus.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos efficiant, & ad regna perdúcant ætérna; Per Dóminum.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Episcopi.

Ann. 797. *c.* 38. & 43.

DIébus jejúnii eleemósyna facienda est; & cibum vel potum quo quisque uti débuit, si non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ & eleemósynæ non commendant.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Dicet rex his qui à sinistris erunt : Discédite à me, malec
ignem æternum. I
hi in supplícium æt
justi autem in vita
nam. *Matt.* 25.

Collecta. O

FAmulórum tuóru
mine, quæsum
te corda converte
his quibus offénde
nentes, non iram t
misericórdiam sent
reantur; Per Dómi

FERIA TER

Lectio j

De libro Exodi. c

MOyses pascé
Jethro sóce
cerdótis M
cùmque minasset
ad interióra desert
ad montem Dei Ho
paruitque ei Dóm
flamma ignis de m
bi; & vidébat quò
ardéret; & non con
tur. Dixit ergo M
Vadam, & vidéb
nem hanc magnam
non comburátur rub
nens autem Dómin
pergeret ad vidénd
cávit eum de méd
& ait : Móyses,
Qui respondit : Ad
ille : Ne appróples
huc : solve calcea
de pédibus tuis; lo
in quo stas, terra sa
Et ait : Ego sum De

tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audivi, propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: & sciens dolórem ejus, descendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa, in terram bonam & spatiósam, in terram quæ fluit lacte & melle.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægypto. Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego: ut vadam ad Pharaónem, & edúcam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum; & hoc habébis signum, quod míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicam eis, Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israel: Qui est, misit me ad vos.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. c. 21.

IN illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrag.

EJécit Christus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quantâ putas anidmadversióne puniret, si invenisset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo suâ temporália negótia geri non pátitur; quantò magis ea quæ núsquam fieri licet, plus cœléstis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur?

℟. Cùm introiſſet Jeſus in templum, docébat; dicens: * Nonne ſcriptum eſt, quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem feciſtis eam ſpelúncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contra illum qui contamináverit ſanctuárium meum, ac pollúerit nomen ſanctum meum: * Nonne. Glória Patri. † Domus mea. *Marc.* 11. *Lev.* 20.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Ejiciébat Jeſus omnes vendentes & ementes in templo; & menſas nummulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Collecta. Orémus.

Aſcendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Eccléſia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo. *Ann.* 1579. *part.* 1. *tit.* 3.

Ægróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non poſſint, quodam íntimi ánimi dolóre gemituque, ut ſanctus Auguſtínus monet, cibum cápiant, pro eò quòd, áliis jejunántibus, ipſi abſtinére non poſſint. Cáveant autem quod ex ejuſdem ſancti Auguſtíni ſenténtiâ cautum eſt; ne álios ſuo exemplo ad violandum jejúnium p[...] cent.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Acceſſéru[...] Jeſum: cæci & claudi in [...]plo, & ſanávit eos. *M[...]* 21.

Collecta. Orém[...]

Conſerva, Dómine [...]míliam tuam bonis [...]per opéribus erudítam [...] ſic præſéntibus conſ[...] ſubsídiis, ut ad ſu[...] perdúcas dona propít[...] Per Dóminum.

FERIA QUART[...] QUATUOR TEMPOR[...]

Lectio j.

De libro Exodi. *cap.* [...]

Dixit Dóminus ad [...]ſen & Aaron in [...] Ægypti: Menſi[...] vobis princípium ménſ[...] primus erit in ménſibu[...]ni. Loquímini ad unive[...] cœtum filiórum Iſraël [...] dícite eis: Décimâ die [...]ſis hujus tollat unuſqu[...] agnum per famílias & [...]mos ſuas. Sin autem m[...] eſt númerus ut ſufficer[...] ſit ad veſcendum agn[...] aſſúmet vicinum ſuum [...] junctus eſt dómui ſuæ, [...]ta númerum animárum [...] ſufficere poſſunt ad [...] agni. Erit autem agnu[...] que mácula, máſculus [...]nículus; juxta quem r[...] tollétis & hœdum. Et [...]vábitis eum uſque ad [...]

tam-décimam diem menſis hujus; immolabitque eum univérſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminá-ribus domórum in quibus comédent illum.

℟. Jurávi. 145.

Lectio ij.

SIc autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis feſtinanter: eſt enim Phaſe, (id eſt, tránſitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine uſque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem ſanguis vobis in ſignum in ædibus in quibus éritis; & vidébo ſánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga diſperdens, quando percúſſero terram Ægypti.

℟. Poſui. 145.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. c. 12.

IN illo témpore; Reſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Phariſæis, dicentes: Magiſter, vólumus à te ſignum vidére. Qui reſpondens, ait illis: Generátio mala, & adúltera ſignum quærit; & ſignum non dábitur ei, niſi ſignum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 44. in Matth.

VIri Ninivítæ ſurgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; ſic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquando ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipſi dico, meipſum primò exhortor. Capiámus iter anguſtum. Uſquequò deliciábimur? Uſquequò degémus otióſè, ridentes ac oſcitantes? Non ſumus adhuc ſatiáti desídiâ & procraſtinatióne? Eadémne ſemper erunt? Eadem menſa, idem ſumptus, eædem pecúniæ, poſſeſſiónes, conſtructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, ſepulcrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capeſſámus; ut rectè vivendo, futúra bona conſequámur.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & veſtiti ſunt ſaccis à majóre uſque ad minórem, * Et † Converſi ſunt à via ſua malâ.

℣. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et. Glória. † Conversi sunt. *Jonæ.* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis; ita erit & Fílius hóminis generatióni isti. *Luc.* 11.

Collecta. Orémus.

SUscipe, quæsumus, Dómine, preces nostras, & ad aures misericórdiæ tuæ postulatiónes sacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Pœnit. can.* 1.

SI quis díxerit in Cathólica Ecclésia pœniténtiam non esse verè & próprié Sacramentum pro fidélibus, quóties post baptísmum in peccáta labuntur, ipsis Deo reconciliandis, à Christo Dómino institútum; anáthema sit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. *Matth.* 12.

Collecta. Orémus.

MEmentó, Dómine, miseratiónum tuárum; & præsta fámulis tuis, ut à cibis, & peccátis abstinentes, grato tibi jejún[...] ceant; Per Dóminu[...] trum.

FERIA QUIN[...]

Lectio j.

De libro Exodi. *ca[...]*

DIxitDóminus a[...] sem: Quid cla[...] me? Lóquer[...] Israel, ut profícis[...] Tu autem éleva [...] tuam, & extende [...] tuam super mare, & [...] illud; ut gradiantur [...] rael in médio mari [...] cum. Ego autem in[...] cor Ægyptiórum, ut [...] quantur vos: & gl[...] bor in Pharaóne, & [...] ni exércitu ejus, & [...] ribus, & in equítibu[...] Et scient Ægyptii qu[...] sum Dóminus, cum [...] cátus fúero in Pharaó[...] in cúrribus atque in [...] bus ejus. Tollensque [...] gelus Dei, qui præ[...] castra Israel, ábiit po[...] & cum eo páriter co[...] nubis, prióra dim[...] post tergum stetit int[...] tra Ægyptiórum & [...] Israel; & erat nube[...] brósa, & illúminan[...] tem, ita ut ad se in[...] toto noctis témpore a[...] re non valérent. C[...] extendisset Móyses [...] super mare, ábstuli[...] Dóminus, flante ve[...] heménti & urente tot[...]

vertit in siccum, di-
reft aqua.
rojicite. 144.

Lectio ij.

ngressi sunt filii Isr-
el per médium sicci
erat enim aqua qua-
is à dextra eórum &
Persequentesque Æ-
, ingressi sunt post
& omnis æquitátus
nis, currus ejus &
per médium maris.
: advénerat vigília
na, & ecce respíciens
us super castra Æ-
.um per columnam
t nubis, interfécit
um eórum, & sub-
otas cúrruum; fere-
que in profundum.
nt ergo Ægyptii: Fu-
Israélem; Dóminus
ugnat pro eis contra
t ait Dóminus ad
n: Extende manum
uper mare, ut rever-
aquæ ad Ægyptios
currus & équites eó-
Cùmque extendisset
s manum contra ma-
versum est primo di-
ad priórem locum:
ibusque Ægyptiis oc-
nt aquæ, & invólvit
minus in médiis fluc-
Reversæque sunt aquæ
uérunt currus & équi-
cti exércitûs Pharaó-
qui sequentes ingressi
t mare; nec unus qui-
pérfuit ex eis.
Quasi *columbæ.* 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 15.

In illo tempore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à finibus illis egressa, clamávit, dicens ei: Miserére meî, Dómine, fili David; filia mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

Mira, sub persóna mulieris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntiâ & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam; patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus persevérat; humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui ésui sánguinis dédìti & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseveranter primùm fílium David, deinde Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére meî, Dómine, fili David, filia mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxilia-

tor : * Dómine, ádjuva me. Glória. † Adjuva me. *Matt.* 15. *Est.* 14.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* O múlier, magna est fides tua : fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exaudis, da nobis constantem fidei ac devotiónis affectum ; ut quæ pro salúte nostra suppliciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur ; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Pœnit. cap.* 8.

DOminus sacramentum pœniténtiæ tùm præcípuè instítuit, cùm à mórtuis excitátus insufflávit in discípulos suos, dicens : Accípite Spíritum sanctum : quorum remiséritis peccáta remittuntur eis ; & quorum retinuéritis, retenta sunt.

VESPERÆ de sequenti.

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM.

In Commemoratione OPPROBRIORUM CHRISTI in ejus Passione.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 4. F. OPórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Pósuit D[...] nus in eo iniquitátem [...] nium nostrûm. *Is.* 53.

Ant. 6. C. AspergET[...] tes multas ; super i[...] continébunt reges os [...] *Is.* 52.

Ant. 1. D. Inglórius inter viros aspectus eju[...] forma ejus inter filios [...] minum. *Is.* 52.

Ant. 7. d. Dóminus [...] luit contérere eum in i[...] mitáte. Si posúerit pro [...] cáto ánimam suam, vid[...] semen longævum. *Is.* [...]

CAPITULUM. *Is.* [...]

IPse vulnerátus est pro iniquitátes nostras, a[...] tus est propter scélera [...] tra : disciplína pacis no[...] super eum ; & livóre sanáti sumus.

℟. Putávimus eum q[...] leprósum, & percussu[...] Deo, & humiliátum ; * [...] autem † Vulnerátus est p[...] ter iniquitátes nostras. Quod scriptum est, opo[...] impléri : Et cum iníquis putátus est. * Ipse. Gl[...] Patri. † Vulnerátus. *Is.* *Luc.* 22.

HYMNUS.

O ADORANDI sacra [...] ma Christi,
Tristis extincto fácies
 córe!
O reos propter patientis
 tro
 Regis imágo!
QUAM tibi dispar spé[...]
 ab illa,

Monte quâ celso Deus emicábas,
Atque vincébas rutilante circùm
Lúmine solem!
Hos vides vultus! Simul huc coactæ
Cónfluunt pœnæ, maculósa sputa,
Triste fel, spinæ, cólaphi, procácis,
Scómata turbæ.
ASPERUM spinis diadéma monstrat
Débitam summo cápiti corónam:
Hæc refert demens & acerba verum
Fíctio Regem.
PULCRIOR Sponsus nitet inter atros
Sánguinis rivos, saniemque fœdam:
Inter & vepres rígidos refulget
Púlcrior agnus.
VIVAT in nostris ánimis imágo
Núminis passi; neque curiósos
Pascat obtútus, sed ubíque puris
Fúlgeat astris.
CHRISTE, qui damno próprii decóris
Quæris informem reparáre mundum,
Méntibus fœdis pláceat nitentem
Réddere formam.
Amen.
℣. Captábunt in ánimam Justi, ℞. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Dixérunt ímpii: Contuméliâ & tormento interrogémus eum; ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

COLL. *ut infrà ad Laud.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Múlier cùm abiísset in domum suam, invénit puellam suam jacentem suprà lectum, & dæmónium exiísse. *Marc.* 7.

℣. Tempus beneplácitì, Deus. ℞. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; nec suæ petitiónis frustrentur effectu, qui non in justificatiónibus suis, sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 138.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Christum despectum, & novíssimum virórum, virum dolórum, *Veníte, adorémus. *Is.* 53.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS, O ADORANDI. *ut suprà in I. Vesp.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. F. Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum quem præcéperat à diébus antíquis. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 3. à. Replévit me amaritudínibus; inebriávit me absynthio. *Thren.* 3.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam, ℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

LECTIO j.

De libro Exodi. *cap.* 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen & Aaron in solitúdine. Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, & comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxístis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies; ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant; & sit dúplum quàm cólligere solébant per síngulos dies.

℟. Tradent Filiur minis géntibus: illúd & * Cónspuent eun flagellábunt eum, & ficient eum. ℣. Ad o nem ducétur, & no riet os suum. * Cónſ *Marc.* 10. *Is.* 53.

LECTIO ij.

FActum est ergo vé & ascendens con coopéruit castra: man que ros jácuit per circ castrórum. Cùmque o set superficiem terræ páruit in solitúdine tum, & quasi pilo in similitúdinem pruí per terram. Appella domus Israel nomen Man: quod erat qu men coriandri album tusque ejus quasi simi melle.

℟. Nunc in córu ticum versus sum, & tus sum eis in provérl abominantur me, & fúgiunt à me. ℣. O me, ut adimpleátur qui in lege eórum s est: Odio habuéru gratis. * Factus sum 30. *Joan.* 15.

LECTIO iij.

DIxit autem Mó Iste est sermó præcépit Dóminus: Gomor ex eo & custe in futúras retro gene nes; ut nóverint quo álui vos in solitú quando edúcti estis d

Ægypti. Dixitque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantum potest cápere, gomor, & repóne coram Dómino ad servandum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuitque illud Aaron in tabernáculo reservandum. Filii autem Israel comedérunt Man quadraginta annis, donec véniremt in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Opéruit confúsio fáciem meam: * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus filiis matris meæ; quóniam † Zelus domus tuæ comédit me. ℣. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Extráneus. Glória. † Zelus. *Ps.* 68. *Matth.* 27.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Jesus prócidit in fáciem suam, orans & dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste. *Matth.* 26.

Ant. 7. d. Summus Sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid vobis vidétur? Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis. *Marc.* 14.

Ant. 8. G. Expuentes in eum, accepérunt arúndinem, & percutiébant caput ejus. *Matth.* 27.

℣. Ego sum vermis, & non homo: ℟. Oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis. *Ps.* 21.

LECTIO *iv.*

Sermo sancti Anselmi Epíscopi.

Medit. 9. *de human. Christi.*

COncílio malignántium adversùs te Pontíficum, amantíssime Dómine Jesu præsentátus es; & veritátem, prout opórtuit, confessus, quasi de blasphémia adjudicátus es morti. Quanta illìc indigna à própria gente pertulisti! Vultum tuum honorábilem, in quem desíderant Angeli prospícere, qui omnes cœlos adimplet lætítiâ, quem deprecantur omnes dívites plebis, pollúti lábii sui sputis inquinavérunt, sacrilégis mánibus cecidérunt, velo operuérunt in derisiónem; & te Dóminum universæ creatúræ, tamquam servum contemptíbilem, colaphizavérunt. Adhuc autem & vinctum ante fáciem Piláti Præsidis te perduxérunt; postulantes supplício crucis périmi te, qui peccátum non nóveras, lupum agno, auro lutum præponentes.

℟. Qui tenébant Jesum, illudébant ei, cædentes: & velavérunt eum, & * Percutiébant fáciem ejus, & interrogábant eum, dicentes: Prophetíza, quis est qui te percussit. Et ália multa blasphemantes dicébant

in eum. ℣. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. * Percutiébant. *Luc.* 22. *Thren.* 3.

Lectio v.

ATtende, ánima mea, quis est iste qui ingréditur habens imáginem quasi regis, & nihilóminùs servi despectíssimi confusióne replétus est. Coronátus incédit; sed ipsa ejus coróna cruciátus est illi, & mille punctúris speciósum ejus vérticem divúlnerat. Regáli púrpurâ indúitur; sed pótiùs in ea despícitur quàm honorátur. Sceptrum in manu gestat; sed eo ipso caput ejus verendum ferítur. Adorant coram ipso pósitis in terram génibus, regem conclámant; & continuò ad conspuendum amábiles genas ejus insíliunt, maxillas palmis concútiunt, & honorábile collum inhonórant. Vide, ánima mea, quómodò per ómnia vir iste coarctátur, & conspúitur, & spérnitur.

℟. Induunt Jesum púrpurâ, & imponunt ei plectentes spíneam corónam; & cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum. Et * Percutiébant caput ejus arúndine, & conspuébant eum. ℣. Dicentes: Deus derelíquit eum: persequímini eum; quia non est qui erípiat. * Percutiébant. *Marc.* 15. *Ps.* 70.

Lectio vj.

REspice, Dómine, in fi ciem Christi tui, q tibi ad mortem usque ob diens factus est: nec recé dant ab óculis tuis cicatr ces vúlnerum ejus in perpé tuum; ut mémineris quan tam satisfactiónem pro pec cátis nostris ab eo suscépe ris. Utinam, Dómine, ap pendas in statéra peccát nostra, quibus iram meru mus, & calamitátem qua passus est pro nobis Fíliu tuus! Certè, Dómine, hæ grávior apparébit, & mag digna ut propter ipsam e fundas misericórdiam sup nos, quàm sint illi ut in ip sis contíneas in ira miseri córdias tuas. Grátias tibi Dómine, sancte Pater, re feret omnis lingua supe abundántia pietátis tuæ qui único Fílio cordis tu non pepercisti, sed pro no bis illum tradidisti in mo tem, ut tantum tamque fi délem advocátum haberé mus in cœlis coram te.

℟. Si quis peccáverit, a vocátum habémus apud Pa trem, Jesum Christum jus tum: & * Ipse est propitiá tio pro peccátis nostris. ℣ Protector noster, áspice Deus, & réspice in facie Christi tui. * Ipse. Glóri * Ipse. 1. *Joan.* 2. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Dixérunt im pii: Circumveniámus Ju

tum, quóniam inútilis est nobis; & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. a. Gloriátur Patrem se habére Deum: videámus si sermónes illíus veri sunt. *Sap.* 2.

Ant. 8. C. Promittit se sciéntiam Dei habére, & Filium Dei se nóminat: gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

℣. Omnes videntes me derisérunt me: ℟. Locúti sunt lábiis, & movérunt caput. *Ps.* 21.

LECTIO *vij.*

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum. *c.* 14.

IN illo témpore; Summus Sacerdos interrogábat Jesum, & dixit ei: Tu es Christus Fílius Dei benedícti? Jesus autem dixit illi: Ego sum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Hom. 84.

CUjus rei grátiâ Christus hoc responsum dedit? Ut omnem eórum tólleret excusatiónem. Idcircò ad extrémam usque diem apertè se Christum esse docébat, & quòd à dextris sédeat Patris, quodque rursus ad judicandum orbem ventúrus sit; quæ res magnam ejus ad Patrem concórdiam signíficat. Vestiméntis ergo conscissis, céteros intérrogat Póntifex, dicens: Quid vobis vidétur? Nóluit à seipso senténtiam proferre; sed quasi manifestíssimo peccáto & blasphémiâ patente, ab eis illam elícere vóluit. Non enim, si res in cognitiónem & examinatiónem veníret exquisítam, ab omni eum crímine liberári; ac ídeò apud ipsos condemnári studébat, & auditóres præoccupábat, dicens: Vos ipsi blasphémiam audístis. Hæc dixit, urgens quasi atque impellens adversus eum senténtiam proferre. Quid ígitur illi? Reus est mortis. Condemnátum enim jam à se ad Pilátum dúcere volébant; ut facíliùs ipsum quoque ad condemnandum impéllerent. Cujus rei omnes cónscii, unâ voce respondent: Reus est mortis.

℟. Summus Sacerdos interrogábat Jesum, & dixit ei: Tu es Christus Fílius Dei benedícti? Jesus autem dixit illi: Ego sum. Summus autem Sacerdos scindens vestimenta sua, ait: * Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphémiam. Quid vobis vidétur? ℣. Apprehendérunt eum Sacerdótes, & omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. * Quid.

LECT. *viij.* *Homil.* 85.

TUnc spuérunt in fáciem ejus, & cólaphis eum cecidérunt. Sublímem discipulórum philosóphiam ad-

mirare, qui ádeò exquisitè ista réferunt, ut quanti fácerent veritátem, fácilè appáreat; cùm ea quæ turpíssima videntur, ad unguem expónant; nihil celantes nec erubescentes, sed exímiam putantes glóriam: & profectò exímia est, quòd Dóminus orbis tália pro nobis pati volúerit. Quæ res & ineffábilem erga nos caritátem, protervitatemque eórum nullâ véniâ dignam ante óculos ponit, qui advérsùs mitíssimum illum, atque leníssimum, qui vel quando cædebátur, ea verba dicébat, quibus étiam leónem in agnum redígere posset, tantam crudelitátem ostendébant. Sed ut ipse nihil lenitátis prætermisit, sic ipsi nihil contumélíæ, nihil impietátis: sed tam verbis quàm factis explére furórem suum conabantur. Quæ ómnia Isaías ille prædixit, qui paucíssimis verbis omnem hanc hanc contuméliam multò antè apéruit.

℟. Oblátus est quia ipse vóluit; & non apéruit os suum. * Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. ℣. In humilitáte judícium ejus sublátum est: Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita ejus? * Sicut. *Is.* 53. *Act.* 8.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem *c.* 5.

IN illo témpore; Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Alexandríni Epíscopi.

Lib. 2. *Comment. in Joan. cap.* 5.

MAnifestum argumentum summæ Christi bonitátis; quòd útique laborántium preces non expectet, sed petitiónem benignitáte suâ prævéniet. Occurrit enim, ut vides, jacenti, & miserátur ægrum, ántequàm ei súpplicet. Quod autem intérrogat, utrùm velit infirmitáte liberári, non istud est ignorántis id quod ómnibus certè patébat; sed ad vehementióris illíus rei stúdium excitantis, & ad flagitandam sanitátem instigantis. Quòd autem intérrogat, utrùm velit re optátâ frui, emphásim quamdam habet quâ signíficat se eam præbére posse, jamque ad id præstandum parátum esse, solamque petitiónem ejus qui gratiárum acceptúrus erat, præstolári.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impro

périum ejus portantes. ℣. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. * Exeámus. Glória. * Exeámus. *Repetit.* ℟. Jesus. *usque ad* ℣. *Hebr.* 13. *Is.* 53.

Non dicitur Te Deum.

℣. SACERD. Sancti tui læntur in bonis, Dómine: ℟. Deus, ne avertéris fáciem Christi tui. *Cant.* 2. *Paral.* 6.

AD LAUDES.

Ant. 1. G. CHristus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. *Rom.* 15.

Ant. 5. a. Blasphemábant eum moventes cápita sua, & dicentes: Salva temetipsum. *Matth.* 27.

Ant. 1. f. Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit, & saturábitur. *Is.* 53.

CANTICUM. *Isai.* 53.

NOn est spécies ei, neque decor: * & vídimus eum & non erat aspectus; & desiderávimus eum:

Despectum, & novíssimum virórum, * virum dolórum, & sciéntem infirmitátem.

Et quasi abscónditus vultus ejus, & despectus; * unde nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros ipse tulit, * & dolóres nostros ipse portávit.

Et nos putávimus eum quasi leprósum, * & percussum à Deo, & humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras; * attritus est propter scélera nostra.

Disciplína pacis nostræ super eum; * & livóre ejus sanáti sumus.

Ant. 2. D. Mórtuus est pro nobis, ut simul cum illo vivámus. 1. *Thess.* 5.

Ant. 3. a. Dedit semetipsum pro peccátis nostris; ut eríperet nos de præsenti século nequam. *Galat.* 1.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

PEccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

HYMNUS.

QUo forma cessit, par Deo?
Non vultus idem, non decor,
Atrò fluentem sánguine
Et hora fœdum vídimus.

CUM morte luctantis sedet
Quis fronte pallor, quis tremor?
Sudóre mixtus córpore
Prorumpit è toto cruor.

CONFICTA testis ímpius
In os acervat crímina:
Divis adorandum caput
Miles sceleftus pércutit.

QUÆ solis obscúrant jubar,

Velo teguntur lúmina :
Dignum corónis síderum
Spinæ cruentant vérticem.

Ne qua vacáret córporis
Intacta pars dolóribus,
Proterva verba mílitum
Aures pudícas vúlnerant.

Nunc tanta passum résspice
Nati lubens vultum, Pater ;
Nec semper observa, quibus
Iram merémur, crímina.

Per probra veram quærere
Da glóriam fidélibus :
Cum Prole perpes sic tibi
Et Flámini reddant decus.
Amen.

℣. Dómino Deo nostro justítia : ℟. Nobis autem confúsio faciéi. *Cant. Baruch.* 2.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. J. Fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, & cum sceleràtis reputátus est. *Is.* 53.

Collecta. Orémus.

Concéde, quæsumus omnípotens & miséricors Deus, ut qui Fáciem Christi tui propter peccáta nosra in Passióne deformátam venerámur, eamdem in cœlesti glória fulgentem contempléri perpétuo mereámur; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feria.

Ant. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit : Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine ; ℟. Dómine, quis sustinébit ? *Ps.* 129.

Collecta. Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus ; ut peccatórum remissióne percepta, in tua semper benedictióne lætémur ; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia sequens :

Qui per Crucem nos líberas,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Sess. 14. *de Pœnit. cap.* 2.

Ad novitátem & integritátem (in Baptismo receptam) per Sacramentum Pœniténtiæ, sine magnis nostris flétibus & labóribus, divínâ id exigente justítiâ, pervenire nequáquam póssumus ; ut méritò Pœniténtia laboriósus quidam baptismus à sanctis Pátribus dictus fúerit. Est autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ

lapsis post Baptismum ad salútem necessárium, ut nondum regenerátis ipse Baptismus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Blasphemábant.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

PEr patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen, aspicientes in auctórem fídei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

℟. *br.* Láqueum paravérunt pédibus meis, * Et incurvavérunt ánimam meam. Láqueum. ℣. Fodérunt ante fáciem meam * fóveam. * Et incurvavérunt. Glória. Láqueum.

℣. Miserére meî, Deus, miserére meî; ℟. Quóniam in te confídit ánima mea. *Ps.* 56.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Pro eo quòd.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

CUm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ.

℟. *br.* Quærite fáciem ejus semper, * Mementóte mirabílium ejus. Quærite. ℣. Laudámini * in nómine sancto ejus. * Mementóte. Glória. Quærite.

℣. Ipse Dóminus Deus noster: ℟. In universa terra judícia ejus. *Ps.* 104.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Dedit semetipsum.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

IN diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br.* Ne avertas fáciem tuam, Dómine, * A púero tuo. Ne avertas. ℣. Non erubescant qui expectant te, * Dómine. * A púero. Glória. Ne avertas.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

AD II. VESPERAS.

Ant. REcogitáte eum qui
4. D. talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem. *Hebr.* 12.

Ant. 2. D. Cùm maledicerétur, non maledicébat: cùm paterétur, non comminabátur. 1. *Petr.* 2.

Ant. 1. D. Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Ant. 8. G. Propter quod

dóminos malos patiuntur, venáles se petunt; non quærentes dóminum non habére, sed saltèm mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem interpellet? apud quem se venálem petat? Deinde servus hóminis aliquando sui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit: servus peccáti quò fugit? secum se trahit quocumque fúgerit. Non fugit seipsam mala consciéntia, non est quò eat, séquitur se: imò non recédit à se; peccátum enim quod facit, intùs est. Fecit peccátum: ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: voluptas transit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in æternum, filius autem manet in æternum. * Si ergo vos Filius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini misit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem. * Si ergo. Glória. * Si ergo. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. a. Si vos mansé-ritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

Collecta. Orémus

PRotector noster, áspice Deus; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur, perceptâ misericórdiâ, líberâ tibi mente famulámur; Per Dóminum

CANON.

Ex Concílio Tridentino. *Ann.* 1547. *Sess.* 6. *de Justificatione*, *c.* 5 & 6.

QUi per peccáta à Deo aversi erant, disponuntur ad justítiam, dum excitáti divínâ grátiâ & adjúti líberè moventur in Deum credentes vera esse quæ divínitùs reveláta & promissa sunt; & dum peccatóres se esse intelligentes, à divínæ justítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad considerandam Dei misericórdiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propítium fore, illumque tamquam omnis justítiæ fontem diligere incípiunt: ac proptéreà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & detestatiónem.

DOMINICA II.
QUADRAGESIMÆ.
DUPLEX-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. PŒniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

'4. A. Si pœnitén-
n egéritis, omnes
peribitis. *Luc.* 13.
6. F. Si revertámi-
niescátis salvi éritis.

7. d. Auferte deos
de médio vestrî; &
te corda vestra Dó-
. *Reg.* 7.
5. a. Exáudiet Dó-
reces vestras, si per-
tis in jejúniis, &
bus. *Judith*, 4.

ULUM. *Isai.* 1.

rite judícium, sub-
iíte oppresso, judi-
ıillo, deféndite ví-
Et veníte & argúite
it Dóminus: si fúe-
cáta vestra ut cóc-
, quasi nix dealba-
; & si fúerint rubra
rmículus, velut lana
int.

rnus, Audi, beni-
Tempus. 147.

lagníficat.
2. D. Cùm sanctifi-
lóyses Aaron & fi-
s, præcépit eis, di-
De óstio tabernáculi
bitis septem diébus,
octe observantes cu-
Dómini. *Levit.* 8.
lecta, ut infrà ad

OMPLETORIUM.
n Psalterio.
rs Verna. Anic.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Osee.* 6.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, Quod lex adumbrávit. 143.

Psalmi ut in Psalterio, & sic ad ceteras Horas.

In I. Nocturno.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquísque à via sua mala, & dirígite vias vestras, & stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, usquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem & quæritis mendácium? *Ps.* 4.

Lectio j.

Incipit liber Levítici. *c.* 1.

Vocávit Móysen, & locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens: Lóquere fíliis Israel, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus & óvibus, ófferens víctimas si holocaustum fúerit ejus oblátio, ac de armento; másculum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi

testimónii, ad placandum sibi Dóminum; ponetque manum super caput hóstiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabítque vítulum coram Dómino, & ófferent filii Aaron sacerdótes sánguinem ejus, fundentes per altáris circúitum quod est ante óstium tabernáculi.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna manè per síngulos dies: *Ignis est iste perpétuus, qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram; & quid volo, nisi ut accendátur? * Ignis est. *Levit. 6. Luc. 12.*

Lectio ij. cap. 10.

ARreptísque Nadab & Abiu filii Aaron thuríbulis, posuérunt ignem & incensum désuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum; quod eis præceptum non erat. Egressúsque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui sunt coram Dómino. Dixitque Móyses ad Aaron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyses Misaéle & Elisaphan filiis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos; Ite & tóllite fratres vestros de conspectu sanctuárii, & asportáte extra castra. Confestímque pergentes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, & ejecérunt foras, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne móritur; *Quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Spíritui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui sunt Nadab & Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conspectu Dómini; * Quantò magis. *Hebr. 10. Num. 3.*

Lectio iij. cap. 16.

LOcutúsque est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aaron, quando offerentes ignem aliénum interfecti sunt; & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur sanctuárium quod est intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur, (quia in nube apparébo super oráculum,) nisi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocaustum. Túnicâ líneâ vestiétur, feminálibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti; hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscipietque

versa multitúdine fi- Israel duos hircos cáto, & unum aríe- holocaustum.
Si voluisses sacrifi- ledissem útique ho- s non delectáberis. ificium Deo spíritus ulátus. † Cor con- & humiliátum, Deus, spícies. ℣. Impossí- sánguine taurórum orum auferri peccá- sacrificium. Glória. Ps. 50. Hebr. 10.
I. Nocturno.
4. A. Expectat Dó- ut misereátur vestrî, exaltábitur parcens Is. 30.
7. c. Pius & miséri- t Deus, & remittet ribulatiónis peccáta.
2. D. Convertímini, pœniténtiam, & non is in ruínam iniqui- ech. 18.
uxtà est Dóminus iis oluláto sunt corde : humiles spíritu salvá- 33.
Lectio iv.
o sancti Augustíni Epíscopi.
17. in Joan. n. 4.
Quadragenárius núme- rus sacrátus nobis in quadam perfectióne ndátur. Notum esse r caritáti vestræ : te- sæpíssimè divínæ ræ. Jejúnium hoc número consecrátum est benè nostis. Nam & Móyses quadraginta diébus jejunávit, & Elias tótidem; & ipse Dóminus noster, & salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur lex, per Elíam significantur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis ostendit in claritáte vultûs & vestis suæ : appáruit enim médius inter Móysen & Elíam, tanquam Evangélium testimónium habéret à lege & Prophétis.
℟. Ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram Deo; * Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & Prophétis. ℣. Multórum nobis & magnórum, per legem & Prophétas, sapiéntia demonstráta est. * Nunc autem. Rom. 3. Eccl. prol.
Lectio v.
Sive ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále est abstinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus sǽculi, quod est perfectum jejúnium; ut abnegantes impietátem & sæculáres cupiditátes, temperanter & justè & piè vivámus in hoc

ſéculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóſtolus? Séquitur, & dicit : Expectantes illam beátam ſpem, & manifeſtatiónem glóriæ beáti Dei, & ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti. In hoc ergo ſéculo quaſi quadragéſimam abſtinéntiæ celebrámus, cùm benè vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abſtinémus. Sed quia hæc abſtinéntia ſine mercéde non erit, expectámus beátam illam ſpem, & revelatiónem glóriæ magni Dei, & ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti.

℟. Humiliémus Deo ánimas noſtras; * Et in ſpíritu conſtitúti humiliáto, ſervientes illi, expectémus húmiles conſolatiónem. ℣. Abnegantes impietátem & ſeculária deſidéria, ſóbriè & juſtè & piè vivámus in hoc ſéculo; * Et. *Judith.* 8, *Tit.* 2.

Lectio vj.

In Pſ. 148. *n.* 1.

QUia verax eſt qui promíſit, in ſpe gaudémus : quia tamen nondum habémus, in deſidério gémimus. Bonum eſt nobis perſeveráre in deſidério, donec véniat quod promiſſum eſt, & tránſeat gémitus, & ſuccédat ſola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc eſt in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in ſecuritáte & exultatióne perpétua, inſtitúta eſt nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Paſcha & poſt Paſcha. Illud quod eſt ante Paſcha, ſigníficat tribulatiónem in qua modò ſumus; quod verò ágimus poſt Paſcha, ſigníficat beatitúdinem in qua póſteà érimus. Ante Paſcha ergo quod celebrámus, hoc & ágimus: poſt Paſcha autem quod celebrámus, ſignificámus quod nondum tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante reſurrectiónem, hoc poſt reſurrectiónem Dómini eſt. Quo témpore ſignificátur vita futúra, quam nondum tenémus; quia quod ſignificámus poſt reſurrectiónem Dómini, tenébimus poſt reſurrectiónem noſtram.

℟. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens; * Et † Póſteà rédditio jucunditátis. ℣. Omnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; * Et. Glória Patri. † Póſteà. *Eccli.* 1. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & Spíritûs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalv

queat; neque aggra-
auris ejus, ut non
t. *Is.* 59.
5. a. Adeámus ergo
dúcia ad thronum
, ut misericórdiam
iámur. *Hebr.* 4
Non repellet Dómi-
bem suam; ℟. Et
átem suam non de-
rt. *Ps.* 93.
Lectio vij.
sancti Evangélii se-
n Matthæum. *c.* 17.
tempore; Assúmit
Petrum & Jacó-
& Joannem fratrem
: ducit illos in mon-
elsum seorsum; &
urátus est ante eos.
ua.
ília sancti Leónis
Papæ.
14. *de Transfigurat.*
cap. 3.
erit Dóminus co-
am electis téstibus
glóriam suam, &
nem illam cum cé-
rporis formam tanto
re clarificat, ut &
jus solis fulgóri sí-
& vestítus candóri
esset æquális. In
nsfiguratióne illud
principáliter agebá-
de córdibus discipu-
crucis scándalum tol-
; nec conturbáret
idem voluntáriæ hu-
passiónis, quibus re-
sset abscónditæ ex-
dignitátis. Sed non
minóre providéntiâ spes san-
ctæ Ecclésiæ fundabátur, ut
totum corpus Christi agnós-
ceret quali esset commuta-
tióne donandum; ut ejus
sibi honóris consórtium
membra promítterent, qui
in cápite præfulsisset.

℟. Ascendit Jesus in mon-
tem ut oráret: * Et facta
est, dum oráret Jesus, spé-
cies vultûs ejus áltera. ℣.
Cùm descénderet Móyses
de monte, clarificátus est
aspectus ejus ex consórtio
sermónis Dómini. *Et. *Luc.*
9. *Exod.* 34.

Lectio viij. *cap.* 4.

Confirmandis verò Após-
tolis, & ad omnem scién-
tiam provehendis, ália quo-
que in illo miráculo accessit
instrúctio. Móyses enim &
Elías, Lex scílicet & Pro-
phétæ, apparuérunt cum
Dómino loquentes; ut ve-
ríssimè in illa quinque viró-
rum præséntia complerétur
quod dictum est: In duó-
bus vel tribus téstibus stat
omne verbum. Quid hoc
stabílius, quid firmius ver-
bo, in cujus prædicatióne
véteris & novi testamenti
cóncinit tuba, & cum evan-
gélica doctrína antiquárum
protestatiónum instrumenta
concurrunt? Adstipulantur
enim sibi ínvicem utriusque
fœderis páginæ; & quem
sub velámine mysteriórum
præcedéntia signa promíse-
rant, manifestum atque

perspícuum præsentis glóriæ splendor ostendit.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant Móyses & Elías visi in majestáte, & dicébant excessum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Præclároitas in communicatióne sermónum ipsíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. *cap.* 5.

HIs ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excessu; & gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum est nos hîc esse: si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respondit, signíficans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, & exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam postulandam esse quàm glóriam: quia témpora patiendi non potest felícitas proveni... gnandi.

℟. Beáti qui hábita... domo tua, Dómine. ... lior est dies una in átri... super míllia. ℣. Si vis... mus hîc tria taberná... tibi unum, Móysi u... & Elíæ unum. * Méli... Glória Patri. *Repetit*... Beáti. *usque ad* ℣. ... *Ps.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd.* Fílii l... num úsquequò gravi c... ℟. Scitóte quóniam ... ficávit Dóminus Sa... suum. *Ps.* 4.

AD LAUDE...

Ant. MIserére no... 4. f. Deus ómn... & réspice nos, & o... nobis lucem míserati... tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. ç. Quare je... vimus, & non aspe... humiliávimus ánimas... tras, & nescísti? *Is.* 5...

Ant. 8. G. Loquím... ritátem unusquísque ... próximo suo, & ... contra amícum ne co... in córdibus vestris, ... júnium erit dómui J... gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frang... rienti panem tuum, ... nos vagosque induc i... mum tuam: cùm ... nudum, óperi eum. *I*...

Ant. 1. a. Erumpe... manè lumen tuum, & ... tas tua cítiùs oriétur;

faciem tuam justítia
t glória Dómini cól-
. Is. 58.
TULUM. Eccli. 17.
n sorte propositiónis
tatiónis altíssimi Dei.
es vade séculi sancti,
vis & dántibus con-
am Deo : Non demo-
erróre impiórum.
MNUS, SOLEMNE.

leus, misereátur nos-
: benedícat nobis :
uminet vultum suum
os. Ps. 66.
Benedíctus.
. 2. D. Assúmit Jesus
, & Jácobum, &
m fratrem ejus, &
llos in montem ex-
seorsum; & transfi-
r est ante eos, Matt.

ECTA. Orémus.
us, qui nos inter mun-
i perícula & advérsa,
s beatitúdinis expec-
: sustentas : præsta,
mus, ut terréna fas-
es, in supernórum
ium toto cordis af-
apiámur; Per Dómi-
ostrum Jesum Chris-
ilium tuum, qui te-
vit & regnat in uni-

PRIMAM.
. 3. a. Resplénduit fá-
is sicut sol, vestimen-
m ejus facta sunt alba
ix. Matth. 17.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.
Sess. 14. de Pœnit. can. 4.
SI quis negáverit, ad íntegram & perfectam peccatórum remissiónem, requíri tres actus in pœnitente, quasi matériam Sacraménti Pœniténtiæ, vidélicet contritiónem, confessiónem, & satisfactiónem, quæ tres pœniténtiæ partes dicuntur.... anáthema sit.

AD TERTIAM.
Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elias cum Jesu loquentes; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum : Dómine, bonum est nos hîc esse. Matth. 17. Luc. 9.
CAPITULUM. Hebr. 3.
MOyses fidélis erat in tota domo Dei tamquam fámulus, ut testimónium eórum quæ dicenda erant : Christus verò tanquam fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem firmam retineámus.
℟. br. Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ. * In tégmine. Glória. Fílii. Ps. 35.
℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. Ps. 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Jerem.* 7.

HÆc dicit Dóminus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus: & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego sum. * Et testificábor tibi. Glória. Audi. *Ps.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1 f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Exod.* 20.

NOlíte timére: ut enim probáret vos venit Deus, & ut terror illíus esset in vobis, & non peccarétis.

℟. *br.* Excelsus Dóminus, * & humília réspicit. Excelsus. ℣. Et alta * à longè cognoscit. * Et. Glória Patri. Excelsus. *Ps.* 137.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus; ℟. Humílians autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsum; & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hîc esse. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde: Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi audit me, non confundétur; & qui operantur in me, non peccábunt: Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

vus, Audi, beni-
.
oráte Dóminum in
ncto ejus; ℟. Quó-
ctus Dóminus Deus
Ps. 98.
agníficat.
t. D. Descendénti-
pulis de monte, præ-
Jesus, dicens: Né-
éritis visiónem, do-
is hóminis á mór-
rgat. *Matth.* 17.
ecta, ut suprà ad

OMPLETORIUM.
prà, in Ordinario
19.

A SECUNDA.
Lectio j.
o Levítici. *cap.* 19.
n messúeris ségetes
rræ tuæ, non ton-
ébis usque ad solum
iem terræ, nec re-
es spicas cólliges. Ne-
ínea tua racémos &
ecidéntia congregá-
d paupéribus & pe-
carpenda dimíttes.
óminus Deus ves-
on faciétis furtum.
entiémini; nec decí-
usquisque próximum
Non perjurábis in
meo, nec póllues
Dei tui. Ego Dómi-
on fácies calúmniam
o tuo, nec vi óppri-
m. Non *morábitur*
opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum; sed timébis Dóminum, Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est; nec injustè judicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susurro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo; sed públicè árgue eum, ne hábeas super illo peccátum.

℟. Projícite. 144.

Lectio ij. *cap.* 26.

Custodíte Sábbata mea, & pavéte ad sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea custodiéritis, & fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, & terra gignet germen suum, & pomis arbóres replebuntur. Apprehendet méssium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit sementem: & comedétis panem vestrum in saturitáte, & absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in finibus vestris: dormiétis & non erit qui extérreat. Auferam malas béstias, & gládius non transíbit términos ves-

tros. Persequémini inimícos vestros, & córruent coram vobis.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem. *c.* 8.

In illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 38. *n.* 6. & 7.

Tota infelícitas Judæórum ipsa erat non peccátum habere, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus: propter hoc ad baptísmum cúrritur: propter hoc qui ægritúdine vel aliunde periclitantur, sibi desíderant subveníri: propter hoc étiam sugens párvulus à matre piis mánibus ad Ecclésiam fertur, ne sine baptísmo éxeat, & in peccáto quo natus est moriátur. Infelicíssima condítio, mísera sors istórum qui de ore verídico audiérunt, in peccátis vestris moriémini. Unde tamen hoc eis contingat, expónit: Si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris. Rédditа est spes despérántibus: excitátio facta est dormiéntibus.

℟. Quia vocávi, & renuistis; ego quoque * In intéritu vestro ridébo, & subsannábo: † Qui autem me audíerit, absque terróre requiéscet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini. * In. Glória Patri. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. b. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

Collecta. Orémus.

Exaudi nos, miséricors Deus; & ad expiánda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Pœnit. c.* 4.

Declárat sancta Synodus, contritiónem, non solùm cessatiónem à peccáto, & vitæ novæ propósitum & inchoatiónem, sed véteris étiam ódium continére.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

Collecta. Orémus.

Exaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicantis; & qui de meritórum qualitáte diffídit, non judícium, sed misericor-

córdiam cónsequi mereátur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

Incipit liber Numerórum.

cap. 1.

LOcútus est Dóminus ad Móysen in deserto Sinaï in tabernáculo fœderis, primâ die mensis secundi, anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens: Tollíte summam universæ congregatiónis filiórum Israel per cognatiónes & domos suas, & nómina singulórum quidquid sexûs est masculíni à vigésimo anno & suprà, ómnium virórum fórtium ex Israel; & numerábitis eos per turmas suas, tu & Aaron. Eruntque vobiscum príncipes tribuum ac domórum in cognatiónibus suis.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cum filiis Israel; sed constítue eos super tabernáculum testimónii, & cuncta vasa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum, & ómnia utensília ejus: & erunt in ministério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. *Cùm proficiscendum* fúerit, depónent Levítæ tabernáculum: cùm castrametandum, érigent: quisquis externórum accésserit, occidétur. Metabuntur autem castra filii Israel unusquisque per turmas & cúneos atque exércitum suum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio super multitúdinem filiórum Israel; & exultábunt in custódiis tabernáculi testimónii.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio. iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 23.

IN illo témpore: Jesus locútus est ad turbas & ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, serváte & fácite; secundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In cap. 23. Matth. lib. 4.

QUid mansuétius, quid benígnius, Dómino? Tentátur à Pharisæis, & nihilóminus propter sacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut subjiciantur eis; non ópera, sed doctrínam considerantes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in

húmeros hóminum; dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter adverſùs omnes magiſtros dictum eſt, qui grávia jubenr, & minóra non fáciunt Omnia verò ópera ſua fáciunt ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quòdlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Pharisæus eſt. Væ nobis míſeris, ad quos Phariſæórum vítia tranſiérunt.

℟. Nolíte vocári Rabbi: * Omnes vos fratres eſtis; unus eſt enim Pater veſter, qui in cœlis eſt: † Magiſter veſter unus eſt, Chriſtus. ℣. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia: quid ſuperbit terra & cinis? *Omnes. Glória. † Magiſter. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Cavéte à Scribis, qui volunt in ſtolis ambuláre, & ſalutári in foro; qui dévorant domos viduárum ſub obtentu prolixæ oratiónis: hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

COLLECTA. Orémus.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, ſpíritum averſári ſupérbiæ; ut non indignatiónem tuam provocémus eláti, ſed miseratiónis tuæ dona ſubjecti capiámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat.

C A N O[...]

Ex Concílio Trid[...]

Seſſ. 14. *de Pœni*[...]

DOcet ſancta Sy[...] etſi contritiór[...] quando caritáte pe[...] eſſe contingat, ho[...] que Deo reconciliár[...] quàm ſacramentu[...] ſuſcipiátur; ipſam[...] minùs reconciliatió[...] contritióni, ſine ſa[...] ti voto, quod in il[...] ditur, non eſſe ad[...] dam.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Qui n[...] veſtrûm, erit mini[...] ter: qui autem ſe e[...] rit, humiliábitur[...] ſe humiliáverit, exa[...] *Matth.* 23.

COLLECTA. O[...]

ADeſto, quæſum[...] mine, ſupplica[...] pópuli tui; ut eſſe[...] giente, mereátur, próſpera húmilis, adverſa ſecúrus; [...] minum.

FERIA QUA[...]

LECTIO j.

De libro Numer[...]

cap. 14.

DIxérunt filii I[...] ter ad álterut[...] ſtituámus nc[...] cem, & revertámu[...] gyptum. Quo audít[...] ſes & Aaron, cec[...] proni in terram cor[...]

hi multitúdine filiórum Iſrael. At verò Jóſue, fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipſi luſtráverant terram, ſcidérunt veſtimenta ſua, & ad omnem multitúdinem filiórum Iſrael locúti ſunt: Terra quam circuívimus, valde bona eſt. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles eſſe contra Dóminum, neque timeátis pópulum terræ hujus; quia ſicut panem ita eos póſſumus devoráre: receſſit ab eis omne præſídium: Dóminus nobiſcum eſt, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini ſuper tectum fœderis cunctis fíliis Iſrael.

℟. Jurávi. 145.

Lectio ij.

LOcutúſque eſt Dóminus ad Móyſen & Aaron, dicens: Uſquequò multitúdo hæc péſſima múrmurat contra me? Quærélas filiórum Iſrael audívi. Dic ergo eis: Vivo ego, ait Dóminus; ſicut locúti eſtis, audiente me, ſic fáciam vobis. In ſolitúdine hac jacébunt cadávera veſtra. Omnes qui numeráti eſtis à vigínti annis & ſuprà, & murmuraſtis contra me, non intrábitis terram ſuper quam levávi manum *meam, ut* habitáre vos fácerem, præter Caleb fílium Jéphone, & Jóſue fílium Nun. Párvulos autem veſtros de quibus dixiſtis quòd prædæ hóſtibus forent, introdúcam, ut vídeant terram quæ vobis diſplícuit. Veſtra cadávera jacébunt in ſolitúdine. Fílii veſtri erunt vagi in deſerto annis quadraginta, & portábunt fornicatiónem veſtram, donec conſumantur cadávera patrum in deſerto, juxta númerum quadraginta diérum, quibus conſideraſtis terram: annus pro die imputábitur.

℟. Póſui. 145.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

cap. 20.

IN illo témpore; Aſcendens Jeſus Jeroſólymam, aſſumpſit duódecim diſcípulos ſecrétò, & ait illis: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 126. n. 4. & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur ſecundùm paſſiónem Dómini, jam ſibi loca eligébant, ubi ſedérent, unus ad déxteram, alter ad ſiniſtram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret,

& ait illis : Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum ? Exaltári vultis, ántequàm humiliémini ? Dóminus ipse vester qui est lux vestra, humiliátus est ut exaltarétur. Potestis bíbere, inquit cálicem quem ego bibitúrus sum ? Et illi ; Póssumus. Et ille, Cálicem, inquit, meum bibétis ; sedére autem ad déxteram, vel ad sinistram meam, ait, non est meum dare vobis ; áliis parátum est à Patre meo. Quid est, Non est meum dare vobis ? Non est meum dare superbis : hoc enim adhuc erant. Sed si vultis illud accípere, nolíte esse quod estis. Aliis parátum est : & vos álii estóte, & vobis parátum est. Quid est, Alii estóte ? Prius humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergo humilitátem profutúram sibi, & correcti sunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jesus dixit : Nescítis quid petátis : * Sedére ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. ℣. Vidit præsumptiónem cordis eórum, & ostendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Scitis quia Príncipes géntium dominantur eórum ; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matt.* 20.

COLLECTA. Orémus.

Deus totíus bonitátis fons & orígo, réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem ; ut quos peccatórum consciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat ; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. cap.* 4.

Contritiónem imperfectam quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat cùm spe véniæ, declárat (sancta Synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam & magis peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, & Spíritûs sancti impulsum, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantùm moventis ; quo pœnitens adjútus, viam sibi ad justítiam parat. Et quamvìs sine Sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui volúerit

inter vos primus eſſe, erit veſter ſervus; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre: & dare ánimam ſuam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Collecta. Orémus.

FAc, quæſumus, Dómine, fámulos tuos ſemper ad te toto corde confúgere, tibi ſúbditâ mente ſervíre, tuam miſericórdiam ſupplíciter implorâre, & tuis júgiter benefíciis gratulári; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit liber Deuteronómii. *cap.* 1.

HÆc ſunt verba quæ locútus eſt Móyſes ad omnem Iſrael trans Jordánem in ſolitúdine campeſtri contra mare rubrum, inter Pharan & Thophel, & Laban, & Háſeroth ubi auri eſt plúrimùm: úndecim diébus de Horeb per viam montis Seïr uſque ad Cadesbarne. Quadragéſimo anno, undécimo menſe, primâ die menſis locútus eſt Móyſes ad fílios Iſrael ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: Poſtquàm percuſſit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Héſebon; & Og regem Baſan, qui manſit in Aſtaroth, & in Edrai, trans Jordánem in terra Moab. Cœpitque Móyſes explanáre legem.

℟. Projícite. 144.

Lectio ij. *cap.* 6.

HÆc ſunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus veſter, ut docérem vos, & faciátis ea in terra ad quam tranſgredímini poſſidendam ut tímeas Dóminum Deum tuum, & cuſtódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi, Iſrael, & obſerva, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & benè ſit tibi, & multiplicéris ámpliùs ſicut pollícitus eſt Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. Audi, Iſrael: Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo; & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens, atque conſurgens. Et ligábis ea quaſi ſignum in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos; ſcribeſque

ea in límine & óstiis domûs tuæ.

℟. Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 16.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & bysso, & epulabátur quotídie spléndidè. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 40. *n.* 3.

DIves iste non abstulisse aliéna reprehénditur, sed própria non dedisse. Nec dícitur quia vi quemquam oppressit, sed quia in acceptis rebus se éxtulit. Hinc ergo summópere colligendum est quâ pœnâ mulctandus sit qui aliéna dírípit, si inferni damnatióne percútitur, qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed concessis lícitè rebus fruor; quia dives iste non idcirco punítus est, quóniam aliéna ábstulit, sed quia acceptis rebus semetipsum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit, quia accepta dona ad usum arrogántiæ inflexit; quia víscera pietátis ignorávit; quia peccáta sua redímere, étiam cùm sibi abundáret prætium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosárumque véstium non putant esse peccátum. Quòd si vidélicet culpa non esset, nequáquam sermo Dei tam vigilanter exprímeret, quòd dives qui torquétur apud ínferos; bysso & púrpurâ indútus fuisset. Nemo quippe vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam quærit: vidélicet ut honorabílior céteris esse videátur. Nam quia pro sola inâni glória vestimentum pretiósius quæritur, res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui óbturat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam & glóriam. ℣. Dives cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

ECTA. Orémus.

nípotens sempitérne Deus, qui jejúnia & ósynas nostrórum po- remédia peccatórum: s ópere mentis & cór- semper tibi esse devó- Per Dóminum nos- esum Christum Fílium , qui tecum vivit & in unitáte Spíritûs Deus, per ómnia sé- séculórum. Amen.

CANON.

claratióne Cleri Galli- cáni.

Ann. 1700. tit. 1.

dilectióne Dei, sicut d Sacramentum Bap- n adúltis, ita ad Sa- ntum Pœniténtiæ, quæ oriósus baptísmus, itâ, ne necessáriam nam omittámus; hæc aprímis ex sacrosancta o Tridentína docenda ximus. Primum, ne utet in utróque Sacra- requíri, ut præviam tiónem eam quæ sit e perfecta, & quæ oto Sacramenti, án- n actu suscipiátur, iem Deo reconcíliet. m, ne quis putet in ue Sacramento secú- e esse, si præter fidei i actus, non incípiat re Deum tamquam s justítiæ fontem.

FERIA SEXTA.

In Veneratione SS. CRUCIS DOMINI.

DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. *Is.* 11.

Ant. 3. a. Ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est spécies ei, neque decor. *Is.* 53.

Ant. 4. E. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; & quasi agnus coram tondente se, non apériet os suum. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum; & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur. *Is.* 53.

Ant. 7. d. Justificábit ipse justus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit. *Is.* 53.

CAPITULUM. *Isai.* 11.

LEvábit Dóminus signum in natiónes, & congregábit prófugos Israel, & dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum & Scribis; & condemnábunt eum morte, & * Tradent

eum géntibus ad crucifigendum, & † Tértiâ die resurget. ℣. Occidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est: * Tradent. Glória. † Tertiâ die. *Matth.* 20. *Dan.* 9.

HYMNUS.

CRUX alma salve, Crux venerábilis,
Torrente Christi sánguinis ébria,
Testis dolórum, tu supréma
Verba Dei morientis audis.

TU celsa sedes, undè suos docet;
Vitális, in quo nos péperit thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.

NON rapta, cæsis hóstibus, ímpia
Hîc arma fulgent, nec dómiti duces
Graves caténis hîc trahuntur:
Nobílior Crucis est triumphus.

ORBIS redempti quália pígnora!
Crux tincta Christi sánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles: salútem
Plena necis monumenta præstant.

CRUX certa cœli sémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc álterâ nobis neféstest
Ire viâ malè delicátos.

LAUS summa Patri, qui creat ómnia:
Natoque mundum qui réparat Cruce:
Qui cuncta replet, summa sancto
Spirítui tribus una semper. Amen.

℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt; ℟. Ego autem sperábo in te, Dómine. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. J. Ego quasi agnus qui portátur ad víctimam, cogitavérunt super me consília, dicentes: Eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. *Jerem.* 11.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Pro COMMEM. Feriæ.

Ant. 3. c. Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

℣. Tempus beneplácitì, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

FAmulórum tuórum córdibus, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infunde; ut peccáta sua castigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter

pótiùs macerentur, quàm suppliciis deputentur ætérnis; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.
Ut suprà, in Ord. Brev. 139.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, Crux alma. ut in *I. Vesperis.*

In I. Nocturno.

Ant. 2. D. De sánguine agni ponent filii Israel super utrumque postem, & in superliminaribus domórum. Erit autem sanguis vobis in signum, nec erit in vobis plaga disperdens. *Exod.* 12.

Ant. 8. c. Mórsibus colubrórum exterminabantur; sed ad correptiónem in brevi turbáti sunt, signum habentes salútis. *Sap.* 16.

Ant. 6. C. Qui conversus est, non per hoc quod vidébat, sanabátur, sed per te ómnium salvatórem. *Sap.* 16.

℣. Misit verbum suum, & sanávit eos, ℟. Et erípuit eos de interitiónibus eórum. *Ps.* 106.

Lectio j.

De libro Deuteronómii. *c.* 16.

TRibus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit, in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, & in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; sed ófferet unusquisque secundùm quod habúerit, juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quam déderit ei.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspéxerit eum, vivet; * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Lectio ij.

JUdices & magistros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas; ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persónam, nec múnera; quia múnera excæcant óculos sapientûm, & mutant verba justórum. Justè quod justum est persequéris; ut vivas & possídeas terram quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum & omnem arbórem juxta altáre Dómini Dei tui: nec fácies tibi neque constítues státuam, quæ odit Dóminus Deus tuus.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo: quem cùm percussi aspícerent, sanabantur; * Ita. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Lectio iij. cap. 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium esse perspexeris inter sánguinem & sánguinem, causam & causam, lepram & lepram; & judícium intrà portas tuas víderis verba variári; surge, & ascende ad locum quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniésque ad sacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem qui fúerit illo témpore; quæresque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem; & fácies quodcumque díxerint qui præsunt loco quem elégerit Dóminus, & docúerint te juxta legem ejus; sequerísque senténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram, neque ad sinístram. Qui autem superbíerit, nolens obedíre sacerdótis império, qui eo témpore minístrat Dómino Deo tuo, & decréto júdicis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Israel: cunctúsque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intuméscat supérbiâ.

℟. Lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sǽcula in glóriam nostram, quam * Nemo príncipum hujus sǽculi cognóvit; si enim cognovíssent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. ℣. Nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ, Dómine: vir insípiens non cognóscet, & stultus non intélliget. * Nemo. Glória Patri. * Nemo. 1. *Cor.* 2. *Ps.* 91.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum. *Is.* 49.

Ant. 4. d. Signa Thau super frontes virórum geméntium & doléntium super cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio Jerúsalem. *Ezech.* 9.

Ant. 7. a. Aspícient ad me quem confixérunt. *Zach.* 12.

℣. Dedísti metuéntibus te significatiónem, ℟. Ut liberéntur dilécti tui. *Ps.* 59.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Lib. contra Gentiles & Judæos, quòd Christus sit Deus, n. 9.

PRænúntians Prophéta dicébat: Erit radix Jesse, & qui exurget ut imperet Géntibus: in ipso

tes ſerábunt, & erit ré-
s ejus honor; ac ſi dí-
t. Tunc honóris ma-
údinem vidébis, cùm
tis ejus ſymbolum didí-
s: mortis, inquam, ma-
ctæ, mortis ómnium ig-
niniosíſſimæ. Hoc quip-
olum mortis genus ma-
cto obnóxium erat.
ledictus enim, inquit,
nis qui pendet in ligno.
amen maledictum illud
crábile, extrémi ſupplí-
ſymbolum, nunc deſide-
ile amabileque factum
Nihil enim imperató-
n corónam ſic exornat,
Crux univerſo mundo
tióſior: & quod omnes
n exhorreſcébant, ejus
ic figúra ità certátim ex-
ritur ab ómnibus, ut
que reperiátur, apud prín-
s & ſúbditos, apud mu-
es & viros, apud vírgi-
& nuptas, apud ſervos
beros: nam illud omnes
um frequenter ímpri-
nt in membrórum no-
óri parte; & in fronte
in columna figurátum
tídie circúmferunt.

℟. In ipſo complácuit
nem plenitúdinem inha-
re, & per eum reconci-
e ómnia in ipſum, * Pa-
cans per ſánguinem cru-
ejus, ſive quæ in ter-
, ſive quæ in cœlis ſunt.
Remiſiſti, Dómine, ini-
tátem plebis tuæ, ope-
ti ómnia peccáta eórum:
mitigaſti omnem iram tuam.
* Pacíficans. *Coloſſ.* 1. *Pſ.*
84.

Lectio v.

HOc in ſacra menſa, hoc in ſacerdótum ordinatiónibus, hoc rurſùm cum córpore Chriſti in myſtica cœna refulget. Nemo pudóre afficitur, vel erubeſcit dum cógitat hoc maledictæ mortis ſymbolum eſſe; ſed illo omnes magìs exornámur, quàm corónis, diademátibus, & mille margaritárum monílibus: ità non modò non averſámur crucem, ſed étiam amábilis illa deſiderabiliſque ómnibus eſt: ubíque illa fulget, in pariétibus domórum, in tectis, in libris, in úrbibus, in vicis, in incultis, in cultis locis. Hìc libenter Gentílem interrogárem; úndenam fit, ut damnatiónis maledictæque mortis ſymbolum, ómnibus ita amábile optabileque ſit? Illud verò ipſum lignum in quo ſacrum Corpus paſſum & crucifixum eſt, cur certátim omnes ádeunt? Cur partículam ejus multi ſumentes auro inclúſam, tum viri tum mulíeres à collo ſuſpendunt ad ornátum: etſi damnatiónis & ultiónis ſymbolum hoc lignum fúerit?

℟. Vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt; * Ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccá-

to. ℣. Egressus es in salútem pópuli tui cum Christo tuo, Dómine: percussisti caput de domo ímp.i; * Ut. *Rom. 6. Habac. 3.*

LECTIO vj.

HÆc ígitur ómnia prævidens Prophéta dicébat: Et erit réquies ejus gloriósa. Hoc quippe mortis symbolum, neque enim finem fáciam ità loquendi, multis benedictiónis argumentum effectum est, & omnímodæ firmitátis murus..... Hoc mortem sústulit, hoc inferni portas æreas confrégit, vectes férreos contrívit, diáboli arcem destruxit, peccáti nervos éxcidit, totum orbem damnatióni subjectum erípuit, immissam divínitùs natúræ nostræ plagam curávit. Quid dico? quod non potuére mare divísum, petræ scissæ, aër mutátus, manna quadraginta annis tot hóminum míllibus erogátum, lex & ália signa cum in deserto, tum in Palestína facta, hæc pótuit Crux, non in una gente, sed in toto orbe; Crux, inquam, maledictum symbolum, ómnibus horrendum, ómnibus execrandum post crucifixi mortem pótuit ómnia nullo negótio perfícere.

℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit Christus de médio, affigens illud cruci; * Et † Expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetípso. ℣. Dícite in natiónibus quia Dóminus regnávit à ligno; * Et expólians. Glória. † Expólians. *Coloss. 2. Ps. 95.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum. *Joan. 8.*

Ant. 1. *D.* Parébit signum Filii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte. *Matth. 24.*

Ant. 3. *à.* Vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt; & plangent se super eum omnes tribus terræ. *Apoc. 7.*

℣. Exultábunt ligna sylvárum à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps. 95.*

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c. 3.*

IN illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo; Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, ita exaltári oportet Fílium hóminis Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Joan. Hom. 26.

CUr Christus non apéruit manifestè se crucifigendum, sed ad véterem figúram auditóres

it? Primùm quidem,
terum cum novis co-
ónem intellígerent:
le ut scias non invítum
assiónem venisse, &
ḗreà nullum sibi ex eo
num, sed multórum sa-
n secutúram. Ne ígitur
piam díceret, & quó-
ò possunt in crucifixum
entes salvári, cùm ipse
morte non liberáverit?
rem in médium histó-
addúcit. Si enim ad si-
lcrum ærei serpentis as-
ntes Judæi, fugábant
tem; quantò magìs in
ifixum credentes?
..Vos qui aliquando erá-
ngè, facti estis propè
nguine Christi: * Ipse
est pax nostra, qui fe-
traque unum, ut re-
íliet ambos in uno cór-
: Deo per crucem. ℣.
ivi pacem, pacem ei
longè est, & qui pro-
dixit Dóminus; & sa-
i eum. * Ipse. *Ephes.* 2.
7.

Lectio viij.

Ides Crucis causam, &
ex ipsa salútem? Vides
modò figúra veritáti
corder? Illîc mortem vi-
nt Judæi, sed tempo-
m; hîc æternam Fidé-
Illîc morsus serpentum
vit suspensus serpens;
ntelligentis dracónis cu-
t plagas crucifixus Je-
Illîc qui córporis óculis
iébat, curabátur; hîc
qui mentis óculos figit, óm-
nia depónit peccáta. Illìc æs
suspensum erat in spéciem
serpentis effíctum; hîc cor-
pus Domínicum à Spíritu
formátum. Serpens mordé-
bat illîc, & serpens saná-
bat; hîc mors pérdidit, &
mors salvávit.

℟. Christus passus est pro
nobis: * Qui peccátum non
fecit, peccáta nostra ipse
pértulit in córpore suo su-
per lignum; ut peccátis
mórtui, justítiæ vivámus.
℣. Disciplína pacis nostræ
super eum, & livóre ejus
sanáti sumus. * Qui. 1. *Petr.*
2. *Is.* 53.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.

cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Je-
sus Princípibus Sacerdó-
tum & Senióribus pópuli:
Parábolam audíte: Homo
erat paterfamílias, qui plan-
távit víneam, & sepem cir-
cúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 87. *c.* 2.

PLantáta est vínea, lege
datâ, in córdibus Ju-
dæórum. Missi sunt Prophé-
tæ quærentes fructum, bo-
nam vitam eórum: Prophé-
tæ ab eis contuméliis affec-
ti, & occísi sunt. Missus est
& Christus, únicus filius
patrisfamílias; & ipsum oc-
cidérunt hærédem, & ideò

perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est. Occultábat enim majestátem, promptâm habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est, cùm pendéret in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquando pulsanti. Non pulsasti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergo dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósinam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem * Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ℣. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Mihi. Glória Patri. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Galat.* 6. *Ps.* 72.

Non dicitur Te Deum.

℣. SACERD. Exalt Dómine, in virtúte ℟. Cantábimus & p mus virtútes tuas. *Ps.*

AD LAUDE

Ant. CHristus mórtu 7. ç. pro peccátis tris & resurrexit tértiâ secundùm Scriptúras. 1. 15.

Ant. 4. E. Humiliávi metipsum, factus obé usque ad mortem, mo autem crucis; propter & Deus exaltávit illum, *lipp.* 2.

Ant. 2. D. Cùm esse lius Dei, dídicit ex iis passus est, obediéntia & consummátus, factu ómnibus obtemperánt sibi causa salútis æte *Hebr.* 5.

CANTICUM, Dóm vóluit. *ut suprà.* 158.

Ant. 3. a. Sic oport pati Christum, & resu re, & prædicári in nón ejus pœniténtiam, & re ssiónem peccatórum in nes gentes. *Luc.* 24.

Ant. 8. G. Verbum cis pereúntibus quidem títia est; iis autem qui fiunt, id est nobis Dei tus est. 1. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.*

PRædicámus Chri crucifixum, Judæis dem scándalum, Gént autem stultítiam; ipsis tem vocátis Judæis a

Gra

, Christum Dei vir-
& Dei sapiéntiam.
H Y M N U S.
:TA Crux Dei cruóre,
iam potens & éfficax!
ttactu jacentes
t se mórtui :
is olim quâ pepen-
:,
vis fuit Crucis.
:ICI fontes salútis,
Christi vúlnera,
átos illa sanant
: instar æneï.
iis æger speret, & spe
iâ fraudábitur.
x tribúnal, quo se-
:bit
ultor críminum,
: sed nos judicémus,
ira Júdicis,
e primi puniámus,
undus púniat.
TIUS fons sanctitátis,
quo sunt ómnia,
io quodcumque cri-
ien
ti sánguine,
puros, Christe, ser-
es
iános móribus.
PITERNA laus Parenti
reávit ómnia,
æ qui redémit
: nos volens suâ,
illi cujus almo
imur hálitu. Amen.
Omnis terra adóret te,
lat tibi : ℟. Psalmum
ómini tuo, Dómine.
:.
Benedíctus.
:. 5. C. In médio ci-
'ars Verna. ANIC.

vitátis sanctæ Jerúsalem lignum vitæ, & fólia ligni ad sanitátem géntium. *Apoc.* 22.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi pretióso sánguine humánum genus redímere dignátus es : concéde propítius, ut qui vivíficæ Crucis ejus memóriam recólimus, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Per eumdem.

Pro COMMEM. Feriæ.

Ant. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine, ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à via sua, & vivat : te súpplices exorámus, ut, quiescénte irâ tuâ, spíritum nobis pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per Dóminum.

A D H O R A S.

In fine Hymnorum dicitur DOXOLOGIA sequens :

QUI per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℞. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

CANON.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526. *tit.* 7. *versùs finem.*

TEmpore Quadragesimáli sæpíssimè admóneant Curáti Parochiános suos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confessiónem, ut fáciunt plerique, usque circa finem hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Offícium, aut minùs débitè compleátur.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Humiliávit.

CAPITULUM. *Act.* 5.

QUem vos interemístis, suspendentes in ligno, hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum.

℞. *br.* Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * Hic factus est in caput ánguli. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris. * Hic. Glória. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi; ℞. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Cùm esset.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

DEcébat eum propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummáre.

℞. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ. * Operátus est. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℞. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

CAPITULUM. *Ephes.* 3.

DEus det vobis ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, & longitúdo, & sublímitas, & profundum; scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℞. *br.* Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus * non est númerus, * Et magna. Glória. Magnus. *Ps.* 146.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. a. JEsus, convocátâ turbâ cum discípulis suis, dixit eis: Si quis vult me sequi: déneget semetipsum, & tollat crucem suam. *Marc.* 8.

Ant. 2. D. Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. *Matth.* 10.

Ant. 7. c. Qui sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis & concupiscéntiis. *Galat.* 5.

Ant. 5. C. Ut Deo vivam, Christo confixus sum cruci: vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. *Galat.* 2.

Ant. 4. E. Quòd ego nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me. *Galat.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

CHristo passo in carne, & vos eâdem cogitatióne armámini; quia qui passus est in carne, désiit à peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod, réliquum est in carne vivat témporis.

Hymnus, CRUX alma. *ut suprà.* 210.

℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die; ℟. Exurge, Dómine, ádjuva nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Currámus per patiéntiam ad propósitum nobis certámen, aspicientes in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio, sustínuit Crucem, confusióne contemptâ. *Hebr.* 12.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Pro COMMEM. *Feriæ.*

Ant. Quærentes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam, sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

℣. Tempus beneplácit, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi; Per Dóminum.

SABBATO.

LECTIO j.

De libro Deuteronómii. *cap.* 34.

AScendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo in vérticem Phasga contra Jéricho: ostenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, & univer-

sum Néphthali, terramque Ephraim & Manasse, & omnem terram Juda usque ad mare novíssimum, & austrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro quâ jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidisti eam óculis tuis, & non transíbis ad illam. Mortuusque est ibi Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino; & sepelivit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo sepulcrum ejus usque in præsentem diem.

℟. Jurávi. 145.

Lectio ij.

MOyses centum & viginti annórum erat, quando mórtuus est: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti sunt. Fleveruntque eum filii Israel in campéstribus Moab triginta diébus: & compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. Jósue verò filius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israel, feceruntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surrexit ultrà Prophéta in Israel sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque p[…] quæ misit per eum, […] ret in terra Ægypti […] ni, & ómnibus serv[…] universæque terræ & cunctam manum […] tam, magnaque mi[…] quæ fecit Móyses universo Israel.

℟. Pósui. 145.

Lectio iij.

Léctio sancti Evan[…] cundùm Lucam.

IN illo témpore; A[…] ad Pharisæos & […] Homo quidam hábu[…] filios; & dixit ad[…] tior ex illis patri: P[…] mihi portiónem su[…] quæ me contingit. […] sit illis substántiam. […] qua.

Homília sancti An[…] Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in […] *n. 214.*

QUi se à Christo exul est pátriæ est mundi. Bene aut[…] revértitur, qui à se […] Etenim qui ad D[…] regréditur, se sibi […] & qui recédit à Chr[…] sibi ábdicat. Jam re[…] ad Patrem, ne ne[…] conciliatiónis faciá[…] ram, quam non fec[…] Fácilè reconciliátur […] do impensè rogátur. Deus novit ómnia, […] tamen tuæ confessi[…] pectat. Confitére m[…] roget pro te Ecclési[…]

net pópulus. Exurge
, curre ad Ecclésiam :
: Pater, hîc eſt Filius,
: Spíritus ſanctus. Oc-
tibi, quia audit te in-
entis ſecréta tractan-
Et cùm adhuc longè
idet & accurrit, ne
npédiat; compléctitur
e ; ſupra collum ca-
it jacentem érigat, &
um peccátis, atque
éna deflexum, reflec-
cœlum, in quo ſuum
t auctórem. Qui lap-
rit, per pœniténtiam
ſcit.
Surgam, & ibo ad pa-
neum, & dicam ei:
peccávi in cœlum &
. te; * Jam non ſum
s vocári filius tuus;
ne ſicut unum de mer-
is tuis. ℣. Deus meus,
ndor, & erubeſco le-
ſáciem meam ad te;
. Glória. † Fac. *Luc.*
Eſdr. 9.
Benedictus.
. 8. G. Cùm adhuc
eſſet, vidit illum pa-
íus, & miſericórdiâ
eſt ; & accurrens
t ſuper collum ejus,
ulátus eſt eum. *Luc.*

LECTA. Orémus.

ulum tuum, quæſu-
us, miſéricors Deus,
confugientem paternâ
pietáte, ut qui tuam
diam méritò formí-
dant, de tua poſſint vénia
gratulári; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo. *Ann.* 1675. *part.* 2. *tit.* 6.

IN Confeſſáriis probandis hanc ratiónem hábeant Epíſcopi, ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum ſalúte ſollíciti, & fidéles cuſtódes ſint eórum quæ in Confeſſióne dicuntur, provectâ étiam ætáte, præſertim illi quibus confeſſiónes mulíerum erunt audiendæ.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

DUPLEX-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. PŒniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes ſímiliter peribitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, & quieſcátis, ſalvi éritis. *Iſ.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio veſtrî: & præparáte corda veſtra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces veſtras, ſi permanſéritis in jejúniis, & oratiónibus. *Judith.* 4.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego sum Dóminus Deus vester, in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, & fácite ea; & Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me & vos, & sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

HYMNUS, AUDI, benigne. & ℣. *ut suprà.* 147.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, successor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israel. *Eccli.* 46.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Osee.* 6.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS, QUOD lex. 143.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, & dirígite vias vestras, & stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini, à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, usquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem & quæritis mendácium? *Ps.* 4.

LECTIO j.

Incipit liber Jósue. *c.* 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, minístrum Móysi, & díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est: surge, & transi Jordánem istum, tu, & omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Israel. Omnem locum quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deserto & Líbano, usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum, usque ad mare magnum contrà solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ; sicut fui cum Móyse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & esto robustus. Tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus suis ut tráderem eam illis.

℟. Egressus est pópulus

ut transíret Jordánem ; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis , pergébant ante eum : * Ingressísque eis Jordánem , stetérunt aquæ , omnísque pópulus per aréntem álveum transíbat. ℣. Tabernáculum testimónii induxérunt , suscipientes patres nostri cum Jesu in possessiónem géntium : * Ingressísque. *Josue.* 3. *Act.* 7.

Lectio ij. cap. 2.

Misit ígitur Jósue filius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito , & dixit eis : Ite , & consideráte terram , urbémque Jéricho. Qui pergéntes , ingressi sunt domum mulíeris meretrícis , nómine Rahab , & quievérunt apud eam. Nuntiatúmque est régi Jéricho , & dictum : Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel, ut explorárent terram. Misítque rex Jéricho ad Rahab , dicens : Educ viros qui venérunt ad te , & ingressi sunt domum tuam : exploratóres quippe sunt, & omnem terram consideráre venérunt. Tollensque múlier , viros , abscondit , & ait : Fáteor , venérunt ad me ; sed nesciebam unde essent : cùmque porta clauderétur in ténebris , & illi páriter exiérunt , néscio quò abiérunt : persequímini cìtò , & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ ; operuítque eos stipulâ lini , quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus justificátur homo , & non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus justificáta est ; suscípiens núntios , & áliâ viâ ejíciens ? ℣. Tollens múlier viros , abscondit , & demísit eos per funem de fenestra : * Nonne ex opéribus. *Jac.* 2. *Josue.* 2.

Lectio iij. cap. 3.

Igitur Jósue de nocte consurgens , movit castra : egredientésque de Setim , venérunt ad Jordánem ipse & omnes filii Israel ; & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis , transiérunt præcónes per castrórum médium, & clamáre cœpérunt : Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri , & sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam , vos quoque consúrgite , & sequímini præcedentes : sitque inter vos & arcam spátium cubitórum duórum míllium ; ut procul vidére posśitis , & nosse per quam viam ingrediámini ; quia priùs non ambulastis per eam : & cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixitque Jósue ad pópulum : Sanctificámini ; cras enim fáciet Dóminus inter vos

mirabília. Et ait ad sacerdótes: Tóllite arcam fœderis, & præcédite pópulum. Qui jussa complentes, tulérunt, & ambulavérunt ante eos. Dixitque Dóminus ad Jósue: Hódie incípiam exaltáre te coram omni Israel; ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ita & tecum sim.

℟. Stetérunt sol & luna, donec ulcisceréntur se gens de inimícis suis. * Nonne scriptum est in libro justórum: † Stetit sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio uníus diéi, obediente Dómino voci hóminis? ℣. Dixit discípulis Jesus: Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, nihil impossíbile erit vobis. * Nonne. Glória. † Stetit. *Josue*. 10. *Matth*. 17.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, & ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is*. 30.

Ant. 7. c. Pius & miséricors est Deus, & remittet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli*. 2.

Ant. 2. D. Convertímini, & ágite pœniténtiam, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech*. 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps*. 33.

LECTIO IV

Ex libro sancti
Epíscopi & Márt
lapsis.

CONfiteantur
quæso vos
dilectíssimi,
suum, dum adhu
líquit in século
admitti conféssio
test, dum satisfác
míssio facta per s
apud Dóminum g
Convertámur ad D
mente totâ, & pœn
críminis veris doló
primentes, Dei m
diam deprecémur
ánima prosternat,
tútia satisfáciat:
omnis incumbat.
quáliter debeámus
se: Revertímini
ad me ex toto corc
simulque & jejúni
tu, & planctu; &
corda vestra, & n
menta vestra. Ac
num toto corde n
Iram & offensam
júniis, flétibus, pl
sicut ádmonet ipse
mus.

℟. Numquid v
meæ est mors ímpi
ut convertátur à
& vivat. * Quar
mini, domus Isra
mortem morientis
mini & vívite. ℣.
est tempus, &
quávit regnum De
re. *Ezech*. 17. *M*

Lectio v.

VOs, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, & in ruína licet ánimus constitútus, mali sui memor est, pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite, gravíssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delícti vestri óculos cordis aperíte, nec desperantes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens semper & bonus est, tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; * Jam enim secúris ad radícem arbórum pósita est. Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, & in ignem mittétur. ℣. Altíssimus misertus est pœniténtibus: ímpiis & peccatóribus reddet vindictam; * Jam enim. *Luc.* 3. *Eccli.* 12.

Lectio vj.

ORáre oportet impénsiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére in cínere & cilício, & sórdibus volutári; post indumentum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis frequenter insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Quod adversárius auferébat, Christus accípiat: nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet, quo quis deceptus & victus est.

℟. Quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus: * Fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis; ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. ℣. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. * Fácite vobis. Glória Patri. * Fácite vobis. *Luc.* 12. *Tob.* 4.

In III. Nocturno.

Ant. 3. a. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & Spíritùs. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. G. Non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4.

℣. Non repellet Dóminus

plebem suam; ℟. Et hæreditátem suam non derelinquet. *Ps.* 93.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 11.

IN illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. *c.* 48.

DÆmoníacus iste apud Matthæum, non solùm mutus, sed & cæcus fuisse narrátur; curatúsque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur, & vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt, cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum est, sed & quotídie complétur in conversióne credéntium: ut expulso primùm dæmone, fídei lumen aspíciant; deinde, ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas, sátanam éjicit, adversùs se divísus est: quómodò ergo stabit regnum ejus? * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd unxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvìs símpliciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum, & sátanæ óperum adjunxisse; tamen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter accipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fidei, abrenuntiatiónemque mundánæ conversatiónis, ejiciátur; locáque inaquósa perágret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor explóret, si quos ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed bene dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens. Quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi potest invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet: * Si autem fórtior vícerit eum, universa arma ejus áuferet, & spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti

tollétur : * Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

Dicit : Revertar in domum meam unde exívi. Timendus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam, sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Unde bene Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis prístinis per baptísmum, vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam simulátis virtútibus per hypócrisin. Et tunc vadit, & assúmit septem álios spíritus nequióres se, & ingressi hábitant ibi. Per septem malos spíritus, universa vítia désignat. Quemcumque enim post baptísma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium prosternet in ima vitiórum. Unde rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi, quia non solùm habébit illa septem vítia, quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus, sed & per hypócrisin ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℞. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine, dicit : Revertar in domum meam unde exívi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se ; & * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum suum, sic imprudens qui íterat stultítiam suam. * Fiunt. Glória. *Repetit.* ℞. Cùm immundus. *usque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

℣. *Sacerd.* In hoc cognóvi quóniam voluisti me ; ℞. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. *Ps.* 40.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Némini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit spátium peccandi : non enim concupíscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. *G.* Qui jejúnat in peccátis suis, & iterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando se ? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Facta sunt postérióra deterióra prióribus : mélius enim erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne quis desit grátiæ Dei, profánus ut E-

saii: scitóte enim quóniam pósteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est, quanquam cum lácrymis inquisísset eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. c. Orábat sceléstus Antióchus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus. 2. *Machab.* 9.

CAPITULUM. *Eccli.* 5.

NE dicas, Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur, misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes converti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem.

HYMNUS, SOLEMNE. 145.

℣. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? ℟. Réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Ps.* 12.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

COLLECTA. Orémus.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice, atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dœmónes, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *tit.* 21.

SAcerdos sit discrétus & cautus, ut more períti médici superinfundat vinum & óleum vulnéribus sauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti, per quas prudenter intélligat quale illi consílium débeat exhibére, diversis experimentis utendo ad sanandum ægrótum.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matt.* 12. *Luc.* 11.

CAPITULUM. *Is.* 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat: sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos & Deum vestrum, & peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine * Inimíci tui peribunt.

Inimíci. ℣. Et dispergentur omnes * qui operantur iniquitátem. * Inimíci. Glória. Inimíci. *Ps.* 91.

℣. Contrítio & infelícitas in viis eórum : ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. *Ezech.* 20.

JUdicábor vobiscum fácie ad fáciem, sicut judício contendi adversùm patres vestros in deserto terræ Ægypti, sic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem suam : * Hæreditátem suam non derelinquet. Non. ℣. Quoadúsque justítia convertátur * in judícium. * Hæreditátem. Glória. Non.

℣. Quis consurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Ps* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. *Jerem.* 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur : recedentes à te in terra scribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti sunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti. ℣. Et sermónibus ódii * circumdedérunt me. * Et. Glória. Locúti.

℣. Fiant contra Dóminum semper; ℟. Et dispéreat de terra memória eórum. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. ERat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant : Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt : Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; &

qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri & Salvatóris Jesu Christi, his rursus implicáti superantur, facta sunt eis posterióra deterióra prióribus.

HYMNUS, AUDI, benigne. *ut suprà.* 147.

℣. In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; ℟. Quia in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. At Jesus dixit: Quinimmo, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.
Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

FERIA SECUNDA.
LECTIO j.
De libro Jósue. *cap.* 3.

EGressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem; & sacerdótes qui portábat arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingressísque eis Jordánem, & pédibus eó-

rum in parte aquæ ti
(Jordánis autem ripa
sui témpore messis in
rat) stetérunt aquæ d
dentes in loco uno,
instar montis intum
tes apparébant proc
urbe quæ vocátur Ad
que ad locum Sarthan
autem inferióres erat
mare solitúdinis (quo
vocátur mórtuum) d
dérunt: usquequò o
deficerent. Pópulus
incedébat contra Jé
& sacerdótes, qui
bant arcam fœderis
ni, stabant super sicc
mum in médio Jord
cincti, omnísque p
per arentem álveum
síbat.

℟. Projícite. 144.

LECTIO ij. c

QUibus transgress
xit Dóminus ad
Elige duódecim vir
gulos per síngulas
& præcipe eis, ut to
médio Jordánis álve
stetérunt pedes sacer
duódecim duríssimc
des, quos ponétis
castrórum, ubi fixér
nocte tentória. Voc
Jósue duódecim viro
elégerat de fíliis Isra
gulos de síngulis trí
& ait ad eos: Ite ante
Dómini Dei vestri
dánis médium, &
inde sínguli síngulos
in húmeris vestris

um filiórum Israel, ignum inter vos. Et) interrogáverint vos stri cras, dicentes: ibi volunt isti lápides? débitis eis: Defecé-ıuæ Jordánis ante ar-ːderis Dómini, cùm et eum: idcirco pósiti ápides isti in monu-m filiórum Israel us-. æternum. Fecérunt ilii Israel, sicut præ-ːis Jósue, portantes ːdio Jordánis álveo ːim lápides, ut Dó-ei imperárat, juxta um filiórum Israel, ad locum in quo cas-áti sunt, ibique po-t eos.

Quasi columbæ. 144.

Lectio iij.

sancti Evangélii se-lùm Lucam. *cap.* 4.

o témpore; Ait Jesus ıibus qui erant in Sy-a Názareth: Utique mihi hanc similitú-: Médice, cura teip-quanta audívimus fa-Caphárnaum, fac in pátria tua. Et ré-

ilia sancti Ambrósii Epíscopi.

. *in Luc. c.* 4. *n.* 46. & 47.

n mediócriter invídia róditur, quæ cívicæ is oblíta, in acerba ausas amóris inflectit. hoc exemplo páriter & oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœlestis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aspernátor enim Dóminus invidórum est; & ab iis qui divína benefícia in áliis persequuntur, mirácula suæ potestátis avertit. Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit; ne fortassis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicárunt.

℟. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium; opéruit confúsio fáciem meam: * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus: Quia non est Prophéta sine honóre nisi in pátria sua, & in domo sua, & in cognatióne sua. * Extráneus. Glória. † Quóniam. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Multi lepró si erant in Israel sub Eliséo prophéta: & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Collecta. Orémus.

PUríficet nos grátia tua, Deus; & per continéntiam salutáris jejúnii, ab

omni semper iniquitáte custódiat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Trecensi.

Ann. 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina personárum cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest benè judicári.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *g.* Duxérunt Jesum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum; ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Collecta. Orémus.

SUbvéniat famíliæ tuæ, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum suórum perículis mereátur, te protegente, éripi, te liberante salvári; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Jósue. *cap.* 5.

EO témpore ait Dóminus ad Jósue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde secundo fílios Israel. Fecit quod jússerat Dóminus, & circumcídit fílios Israel in colle præputiórum. Hæc autem causa est secundæ circumcisiónis: Omnis pópulus qui eg est de Ægypto géneris culíni, universi bell viri, mórtui sunt in c to per longíssimos vi cúitus; qui omnes cir císi erant. Pópulus a qui natus est in deserto quadraginta annos it latíssimæ solitúdinis i cumcísus fuit; donec sumerentur qui non a rant vocem Dómini, & bus ante juráverat ut osténderet eis terram & melle manantem. H fílii in locum success patrum, & circumcísi à Jósue; quia sicut nat rant, in præpútio e nec eos in via áliqui cumcíderat. Postquàm tem omnes circumcísi mansérunt in eódem c rum loco, donec san tur. Dixitque Dómin Jósue: Hódie ábstul próbrium Ægypti à v Vocatumque est nome illíus Gálgala, usque i sentem diem.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

MAnseruntque fílii in Gálgalis, & runt Phase quartâ d die mensis ad vésper campéstribus Jéricho comedérunt de frúgib ræ die áltero, ázym nes, & polentam ej anni. Defecitque ma postquàm comedéru

frúgibus terræ, nec usi sunt ultrà cibo illo filii Israel, sed comedérunt de frúgibus præséntis anni terræ Chánaan. Cùm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum stantem contra se, evaginátum tenentem gládium: perrexítque ad eum, & ait: Noster es, an adversariórum? Qui respóndit: Nequáquam, sed sum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceaméntum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, sanctus est. Fecítque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟. Tu, Dómine. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te, & ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 82. *de verb. Evang. Matth.* 18. *n.* 4.

DEbémus amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quòd hódie admóniti sumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te, & ipsum solum. Quare illum córripis? Quia te doles quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: nisi fecisses, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipsum solum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam posteà invéniet apud eum, magìs quàm ille qui per linguæ blandiménta décipit. * Córripe. Glória Patri. † Si te. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matth.* 18.

Collecta. Orémus.

GRátiæ tuæ nobis, Dómine, præsens auxílium impende; ut, sacro nos puríficante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti, & in tua caritáte concordes; Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Trecensi.

Ann. 1459.

SAcerdótes debent semper pia gestáre víscera circa confiténtes, exemplo beáti Ambrósii, de quo légitur quod quotiescumque áliquis lapsus in peccatum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœniténtem flere compélleret.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, & dimíttam ei? Usque sépties? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties. *Matth.* 18.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Ecclésiam sponsam tuam, matrem nobis & magístram providísti: da fidélibus tuis in ipsíus doctrína & præceptis vocem tuam agnóscere; ut columnæ & firmaménto veritátis innixi, eórum infírmitas custodiátur ab omni circumventióne erróris; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Jósue. *cap. 6.*

JEricho clausa erat atque munita, timóre filiórum Israel; & nullus égredi audébat aut ingredi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semel per diem; sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas quarum usus est in jubíleo, & præcédant arcam fœderis: septiésque circuíbitis civitátem: & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, & in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis; ingredientúrque sínguli per locum contra quem stéterint.

℟. Jurávi. 145.

Lectio ij.

CUmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israel: Vociferámini; trádidit enim vobis Dóminus civitátem: sitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea sunt, Dómino. Sola Rahab méretrix vivat cum univérsis qui cum ea in domo sunt? abscóndit enim núntios quos miséximus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta sunt, quíppiam contingátis, & sitis prævaricatiónis rei, & ómnia castra Israel sub peccáto sint atque turbéntur. Quidquid autem auri & ar-

it, & vaſórum
c ferri, Dómino
r, repóſitum in
jus. Igitur omni
ciferante, & clan-
ibis, poſtquam
multitúdinis vox
increpuit, muri
iérunt: & aſcen-
iſque per locum
ſe erat; cepe-
vitátem, & inter-
mnia quæ erant

i. 145.
CTIO iij.
cti Evangélii ſe-
a Matthæum.
ap. 15.
mpore; Acceſſé-
Jeſum ab Jero-
ribæ & Phariſæi,
Quare diſcípuli
grediuntur tradi-
iórum? Et réli-

ancti Hierónymi
esbyteri.
n Matth. c. 15.
hariſæórum ſcri-
umque ſtultítia!
a árguunt quare
traditiónes & præ-
ſervet. Non enim
anus ſuas, cùm
indúcant. Manus,
ra; non córporis
d ánimæ lavandæ
iat in illis verbum
autem reſpon-
illis: Quare &
grediminí mandá-
propter traditió-
nem veſtram? Falſam ca-
lúmniam verâ reſponſióne
confútat: Cùm, inquit, vos
propter traditiónem hómi-
num præcepta Dómini Dei
negligátis, quare diſcípulos
meos arguendos putátis,
quòd ſeniórum juſſa parvi-
pendant, ut Dei ſcita cuſ-
tódiant?

℟. Quare tranſgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, ſúſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; * Nam. Glória. † Deus. *Matt.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

COLLECTA. Orémus.

PRæſta nobis, quæſumus, Dómine, ut ſalutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abſtinentes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Inſtructiónibus ſancti Cároli, de Pœniténtia.
Inter Act. Mediol. Eccl. part. 2. tit. 4.

IN Eccléſia, non in privátis ædibus, confeſſiónes áudiat Confeſſárius, niſi ex cauſa neceſſária vel urgenti; quæ cùm incíderit, ſtu-

deat in loco decentíſſimo id præſtáre.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria : hæc ſunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Collecta. Orémus.

GRátia tua fámulos tuos, quæſumus, Dómine, non derelínquat, quæ & illos ſacræ déditos fáciat ſervitúti, & tuam illis opem ſemper acquírat; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *cap.* 10.

HAbitatóres Gábaon urbis obſéſſæ miſérunt ad Jóſue, qui tunc morabátur in caſtris apud Gálgalam, & dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio ſervórum tuórum : aſcende citò, & líbera nos, ferque præſídium ; convenérunt enim adverſùm nos omnes reges Amorrhæórum qui hábitant in montánis. Aſcenditque Jóſue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíſſimi. Dixitque Dóminus ad Jóſue : Ne tímeas eos; in manus enim tuas trádidi illos : nullus ex eis tibi reſíſtere póterit. Irruit ítaque Jó ſuper eos repentè, totâ n te aſcendens de Gálgalis. conturbávit eos Dóminu fácie Iſrael, contrivit plagâ magnâ in Gábao ac perſecútus eſt eos viam aſcenſûs Beth-hor & percuſſit uſque Azec Máceda. Cúmque fuger fílios Iſrael, & eſſent deſcenſu Beth-horon, I minus miſit ſuper eos lá des magnos de cœlo uſ ad Azeca; & mórtui f multò plures lapídibus gr dinis, quàm quos gládio j cúſſerant filii Iſrael.

℟. Projícite. 144.

Lectio ij.

TUnc locútus eſt Jó Dómino in die ç trádidit Amorrhæum conſpectu filiórum [Iſ]ra dixitque coram eis : S contra Gábaon ne mov ris; & Luna, contra val Aíalon. Steterúntque ſo luna, donec ulciſcer ſe gens de inimícis ſ Nonne ſcriptum eſt ho libro Juſtórum ? Stetit que ſol in médio cœli non feſtinávit occúml ſpátio uníus diéi. Non ánteà nec póſteà tam lo dies, obediénte Dóm voci hóminis : & pugn pro Iſrael. Reverſúſque Jóſue cum omni Iſrael caſtra Gálgalæ. Fúge enim quinque reges, & abſcónderant in ſpelu

áceda Nuntiatum-
: Jósue, quòd inven-
it quinque reges la-
n spelunca urbis Ma-
Qui præcépit sóciis,
Vólvite saxa ingén-
os speluncæ, & pó-
ros indústrios, qui
s custódiant; vos au-
líte stare, sed per-
ini hostes, & extré-
uosque fugiéntium
: nec dimittátis eos
a suárum intráre præ-
quos trádidit Dómi-
eus in manus vestras.
ergo adversáriis pla-
gnâ, & usque ad in-
iónem penè consump-
hi qui Israel effúgere
unt, ingressi sunt ci-
; múnitas. Reversus-
t omnis exércitus ad
in Máceda, ubi tunc
castra, sani & íntegro
ro; nullusque contra
srael mutíre ausus est.
Quasi columbæ. 144.
Lectio iij.
sancti Evangélii se-
dùm Lucam. *c.* 4.
lo témpore; Surgens
is de Synagóga introí-
domum Simónis: so-
utem Simónis tenebá-
agnis fébribus. Et ré-

mília sancti Joannis
Chrysóstomi.
Matth. Hom. 28.
tigit Jesus manum
jus: nec fébrium tan-
ardóres extinxit, aut
certa incolumitátis signa re-
duxit: verùm étiam prísti-
nas córporum vires recu-
peráre íllico fecit; ut quan-
do fácilis curátur ægrotá-
tio videbátur, curandi modo
virtus curantis ostenderé-
tur. Nam id certè medendi
artificium fácere non po-
test. Nemo quippe ignórat
quàm longo témpore, post-
quàm febres cessavérunt,
opus sit ad prístinum robur
recuperandum. Cuncta ígi-
tur tunc simul facta sunt,
quod & in mari páriter eve-
nisse perpéndere póssumus:
nam & ibi non ventos so-
lùm ac tempestátes sedávit;
sed, quod inaudítum om-
níno erat, fluctus étiam un-
dasque statim compósuit.
Nam etsi vis ventórum ces-
sáverit, pérmanent tamen
fluctus undárum diútiùs.
Sed non ita hîc; non enim
natúrâ duce aut arte fiunt
quæ à Christo fiunt, sed si-
mul ómnia finem suum as-
sequuntur; quod subosten-
dit Evangelista, dicens:
Surrexit & ministrábat illis.
Id certè tam virtútem Chris-
ti suprà hóminem significá-
bat, quàm voluntátem mu-
líeris atque effectum erga
Christum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tene-
bátur magnis fébribus, &
* Rogavérunt Jesum pro
ea. Et † Imperávit febri, &
dimísit illam. ℣. Depreca-
tiónem timéntium se Dé-

minus exáudiet. * Rogavérunt. Glória. † Imperávit. *Luc.* 4. *Ps.* 144.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Exíbant dæmónia à multis, clamántia, & dicéntia : Quia tu es Fílius Dei. Et íncrepans, non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum. *Luc.* 4.

COLLECTA. Orémus.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum sancta devótio, & purificatiónem nobis tríbuat, & majestáti tuæ nos reddat acceptos ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Ann. 1565. *part.* 2. *c.* 6.

SAcerdótes, nisi ex causa necessária, mulíeres antè solis ortum vel post ejus occásum confitentes, ne áudiant, neve in cellis, sed públicè in Ecclésia, in sédibus in quibus tabella omnínò inter confessórem & pœnitentem interjecta sit.

VESPERÆ de sequenti.

FERIA SEXTA.

In Veneratione

STÆ SPINEÆ È CORONA DOMINI EXCERPTÆ.

DUPLEX-MAJUS.

[*Si hoc Festum occurrat die* 25. *Martii, anticipatur in Feria IV. precedentem.*]

IN I. VESPERI

Psalmi de Feria ; in toto Officio.

Ant. 1. D. FIlia Jerúsalem ce Rex tuus v tibi justus, & Salvátor pauper. *Zach.* 9.

Ant. 4. E. Inglóriu inter viros aspectus ej forma ejus inter filio minum. *Is.* 52.

Ant. 2. D. Iste asp gentes multas : super i continébunt reges os s *Is.* 52.

Ant. 6. F. Ipse po glóriam, & sedébit, d minábitur super sólio & coróna erit memori templo Dómini. *Zach*

Ant. 7. a. Magnific tua, Deus, in diade cápitis illíus sculpta *Sap.* 18.

CAPITULUM. *Is*

GAudens gaudébo i mino, & exultábi ma mea in Deo meo, índuit me vestimentis tis, & indumento ju circúmdedit me quasi sum decorátum corón

℟. Quis est iste qui tinctis véstibus, sicu cántium in torculári ? formósus in stola sua, diens in multitúdine fo dinis suæ. ℣. Benedictu venit in nómine Dóm Rex Israel : * Iste. G *Iste. *Is.* 63. *Joan.* 12.

HYMNUS.

CHristi cruentæ spléndida Príncipum
Non certet unquam púrpura púrpuræ:
Junco palustri sceptra cedant,
Textílibus diadéma spinis.

His fretus armis, victor ahéneos
Postes revulsit, claustraque tártari;
Coetusque captívos piórum
In pátrias revocávit arces.

Quos & premébat quos fera sérvitus,
Tristi gementes erípuit jugo;
Et nocte damnátos profundâ,
Ad súperas dedit ire sedes.

Hæc tincta cæsi sánguine prædicat
Dei supellex: hinc áliam nefas
Ambíre gazam Christiánis,
Morte quibus redimenda vita.

Qui nos creávit, máxima laus Patri:
Qui nos redémit, máxima Fílio:
Qui consecrando nos inungis,
Par tibi laus utriusque Nexus.
Amen.

℣. Da impérium tuum púero tuo, Dómine; ℟. Ut vídeant qui odérunt me, & confundantur. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Conculcábitur coróna supérbiæ: & in die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui. *Is.* 28.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Pro COMMUM. Feriæ.

Ant. Egressus Jesus ibat in desertum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt usque ad ipsum; & detinébant illum, ne discéderet ab eis.

℣. Tempus beneplácití tui, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut fámuli tui qui infirmitátis suæ cónscii, de tuâ virtúte confidunt, sub tua semper gáudeant pietáte; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Christum Regem regum spinis coronátum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 27.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

QUo forma cessit par
Deo?
Non vultus idem, non de-
cor
Atro fluentem sánguine,
Et ora fœdum vídimus.
Frons pro coróna régia
Horret sub aspris vépribus.
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ serta nectis Príncipi.
Arundo pro sceptro da-
tur,
Durusque pro throno lapis:
Quem vestit æternum ju-
bar,
Ridenda vestit púrpura.
Qui sceptra regum dívi-
dit,
Ut scénicus rex lúditur:
Quæ solis obscúrant jubar,
Velo teguntur lúmina.
Orbi piando qui parem
Offers Patri te víctimam,
O Christe, ne cassum tuæ,
Sit passiónis præmium.
Qui nos creávit, laus Pa-
tri,
Laus qui redémit, Fílio:
Qui nos fovet, laus Flámi-
ni:
Uni Deo sit glória. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Addúcunt Jesum ad Pilátum, & cœpérunt illum accusáre, dicentes: Hunc invénimus dicentem se Christum regem esse. *Joan.* 18. *Luc.* 23.

Ant. 6. *C.* Jesus stetit ante præsidem; & interrogávit eum præses: Tu es Rex Judæórum? *Matth.* 27.

Ant. 8. *G.* Respond
sus: A temetipso hoc
an álii dixérunt tibi de
Joan. 18.

℣. Deus rex noster
rátus est salútem, ℟. I
dio terræ. *Ps.* 73.

Lectio j.

De libro Jósue. *cap.*

COngregáti sunt o
fílii Israel in Sil
que fixérunt tal
culum testimónii, &
eis terra subjecta. R
serant autem filiórum
septem tribus, quæ n
accéperant possessiónes
Ad quos Jósue ait:
quò marcétis ignávia,
intrátis ad possidenda
ram, quam Dóminus
patrum vestrórum de
bis? Elígite de singu
bubus ternos viros,
tam eos, & pergan
circumeant terram,
críbant eam juxtà nú
uniuscujusque multit
referántque ad me
descrípserint.

℟. Regnum meum
est de hoc mundo:
hoc mundo esset r
meum, ministri mei
tárent útique ut non
rer Judæis; nunc au
gnum meum non est
℣. Salvábo eos in D
Deo suo, & non s
eos in arcu, & glád
in bello. * Si ex hoc.
18. *Osée.* 1.

L

Lectio ij.

Cumque surrexissent viri, ut pérgerent ad describendam terram, præcépit eis Jósue dicens: Circuíte terram, & descríbite eam, ac revertímini ad me: ut hic coram Dómino, in Silo mittam vobis sortem. Itaque perrexérunt: & lustrantes eam, in septem partes divisérunt, scribentes in volúmine. Reversique sunt ad Jósue in castra Silo. Qui misit sortes coram Dómino in Silo, divisitque terram fíliis Israel in septem partes.

℟. Tu dicis; quia rex sum ego. * Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. ℣. Ego constitutus sum rex à Deo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. Ego. *Joan.* 18. *Ps.* 2.

Lectio iij. *cap.* 23.

Evolúto autem multo témpore, postquam pacem déderat Dóminus Israëli, subjectis in gyro nationibus univérsis, & Jósue jam longævo, & persenílis ætátis; vocávit Jósue omnem Israélem, majorésque natu, & príncipes, ac duces, & magistros, dixitque ad eos: Ego sénui, & progressióris ætátis sum: vosque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipse pugnáverit, & nunc quia vobis sorte divísit omnem terram ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum, multæque adhuc supersunt natiónes; Dóminus Deus vester dispérdet eas, & áuferet à fácie vestra: & possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est. Tantùm confortámini, & estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi, & non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad sinistram.

℟. Exívit Pilátus ad Judæos, & ait: Nihil invénio causæ in hoc hómine. * Et † Cùm accusarétur à princípibus sacerdótum & senióribus in multis, nihil respondit. ℣. Oblátus est, quia ipse vóluit, & non apéruit os suum; * Et cùm. Glória. † Cùm accusarétur. *Joan.* 18. *Luc.* 23. *Matth.* 27. *Marc.* 15. *Is.* 53.

In II. Nocturno.

Ant. 7. d. Congregátis Judæis, dixit Pilátus: Vultis dimittam vobis Regem Judæórum? *Matt.* 27. *Joan.* 18.

Ant. 8. G. Pontífices persuasérunt pópulis, ut péterent Barabbam, Jesum verò pérderent. *Marc.* 15. *Matth.* 27.

Ant. 6. F. Pilátus íterùm ait illis : Quid ergo fáciam Regi Judæórum , qui dícitur Christus ? At illi magìs clamábant: Crucifige eum. *Matth.* 27. *Marc.* 15.

℣. Memor esto , Dómine , oppróbrii quod exprobravérunt, ℟. Quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

Lectio iv.

BAlduínus , postrémus è latínis , Constantinopolitanórum Imperátor , cùm in Gálliam , urgéntibus negótiis , venisset, nuntiávit sancto Regi Ludovíco , consanguíneo suo, Constantinópolim à Græcis obsidióne cingi , primoresque in ea conclúsos eò penúriæ devenisse , ut de Coróna spínea Dómini extráneis vendenda aut oppignerand a cogitárent. At ne óptimi Regis pietátem offénderet , non ausus est rem ádeò sacram prétio emendam propónere ; sed eum enixè rogávit ut eam dono accípere vellet. Rex , actis Balduíno grátiis , ex Ordine Prædicatórum duos Constantinópolim misit , Andream & Jacóbum , quorum hic Corónam sæpiùs vidérat ; quibus Imperátor unum è suis Cómitem adjunxit, simul & diplómate præcépit Barónibus , ut sacra Coróna iis qui à Rege missi erant, traderétur.

℟. Mílites præ cipientes Jesum i rium , congregav eum universam co * Et plectentes Co spinis , posuérunt put ejus , & arún déxtera ejus. ℣. ímpii : Contuméli mento interrogém ut probémus patié líus. * Et plectent 27. *Sap.* 2.

Lectio v.

COnstantinópoli sis renuntiátun rónam Véneris nó noris obligátam e cùm resciviſſet R mus, núntios conf nétiam remittit, q pignus pecúniâ re in Gálliam asportá Trecas pervenére de Adventu suo fecérunt. Qui cum procéribus , duob píscopis Galtero Se Bernardo Aniciens profectus, apud Vi vam Archiepíscopi sigillis , reclusóqu Corónam non si lácrymis conspexi eódem lóculo rep gillo suo obsignávi tigit die Festo sanct tii. Postrídiè Sénon tátur ; eamque ab bis áditu , Rex, nu bus , solâ indútus Roberto fratre c Clero & plebe óbv

tibus, suis húmeris infert ad seniórem sancti Stéphani Basílicam; & indè Parísios próximâ die contendit.

℟. Veste purpúreâ circúmdedérunt Jesum, & veniébant ad eum, * Et dicébant: Ave, Rex Judæórum. ℣. Subsannavérunt me subsannatióne: frenduérunt super me déntibus suis; *Et. Joan. 19. Ps. 34.

Lectio vj.

CUm verò Sénonis esset pius Rex, Aniciensis memor Ecclésiæ, (quam singulári veneratióne prosequebátur, & quam váriis tempóribus religióse invísit, multísque tùm donis, tum privilégiis ditávit,) excerptam è sacratíssima Coróna Spinam Bernardo Epíscopo donávit cum Epístola ad Capítulum, in Scríniis etiamnum reverenter asserváta, quæ sic habet. Ludovícus Dei grátiâ Fránciæ Rex, diléctis suis Decáno & Capítulo Aniciensi, salútem & dilectiónem. Præséntium tenóre vobis significámus, quòd die, quâ suscépimus sacro-sanctam Corónam spíneam, quæ reverendo cápiti Jesu Christi Dómini nostri fuit impósita témpore passiónis, de Constantinópoli nobis allátam, nos dilecto & fidéli nostro Bernardo Epíscopo vestro, de eádem sancta Coróna concéssimus spinam unam ob reveréntiam beátæ Vírginis, & honórem vestræ Ecclésiæ conferendam. Actum Sénone, anno Dómini millésimo ducentésimo trigésimo nono, mense Augusto.

℟. Genuflexo ante eum, illudébant ei mílites; & expuentes in eum, accepérunt arúndinem, * Et † Percutiébant caput ejus. ℣. Dixérunt: Gloriátur Patrem se habére Deum; videámus si sermónes illíus veri sint. * Et percutiébant. Glória. † Percutiébant. Matth. 27. Sap. 2.

In III. Nocturno.

Ant. 1. f. Exívit Pilátus foràs, & dicit eis: Ecce addúco vobis eum, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. Joan. 19.

Ant. 3. a. Exívit Jesus portans Corónam spíneam, & purpúreum vestimentum. Et dicit eis (Pilátus:) Ecce homo. Joan. 19.

Ant. 5. C. Cùm vidissent eum Pontífices & ministri, clamábant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Joan. 19.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. Ps. 139.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. c. 19.

IN illo témpore; Apprehendit Pilátus Jesum, & flagellávit; & mílites plec-

tentes Corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Hierosolymitáni.

Catech. 13. *num.* 13.

INcredíbilis profectò res est Deum, Dei Fílium & bráchium Dómini, ista pérpeti. Sed ne id crédere recúsent qui salvi fiunt, hoc prædicit Spíritus sanctus ex persóna Christi dicentis: (ipse enim qui tunc ea loquebátur, posteà præsens erat) Dorsum meum dedi in flagella; (Pilátus enim eum flagellátum trádidit ad crucifigendum) maxillas verò meas in álapas; fáciem verò meam non averti à probro sputórum; quasi díceret: Prævidens quòd me verberatúri sunt, neque maxillam léviter deflexi. Quómodo enim discípulos ad mortem pro veritáte obeundam roborárem si hoc ipse pavéscerem? Ego dixi: Qui amat ánimam suam, perdet eam: si vitæ amans fuissem, quómodò dócerem, non fáciens quæ dócerem?

℟. Adduxit Pilátus foràs Jesum, & sedit pro tribunáli, & dixit eis: * Ecce Rex vester. ℣. Egredímini, & vidéte Regem in diadémate, quo coronávit illum mater sua. * Ecce. *Joan.* 19. *Cant.* 3.

Lect. viij. *n.* 17. & 18.

IN figúra regnum adumbrátur: illúdunt síquidem, sed genufléctunt; crucíque illum affígunt mílites, injectâ priùs púrpurâ, & Corónam circumpónunt ejus cápiti. Quid enim inde, etsi spíneam? Rex omnis à milítibus proclamátur. Opórtuit & Jesum in figúra à milítibus coronári; ita ut proptéreà Scriptúra in Cánticis dicat: Egredímini & vidéte, fíliæ Jerúsalem, in rege Salomóne in coróna quâ coronávit eum mater sua. Mystérium verò erat étiam Coróna illa: solútio enim erat peccatórum, absolútio à condemnatiónis senténtia. Accépit condemnatiónem Adámus: Maledícta terra in opéribus tuis, spinas & tríbulos prodúcet tibi; proptéreà Jesus spinas assúmit, ut solvat maledictiónem.

℟. Cum Jesu crucifigunt duos latrónes. Unus autem blasphemábat eum, & dicébat alter: Dómine, meménto meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: * Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso. ℣. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormiéntes, & illumínabo omnes sperantes in Dómino. * Amen. *Marc.* 15. *Luc.* 23. *Eccli.* 24.

LECTIO ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. c. 4.

IN illo témpore ; Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxtà prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere : sedébat sic suprà fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *In Joan. Tract.* 15. *n.* 10. & 11.

VEnit múlier de Samaría haurire aquam. Dicit ei Jesus : Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas : omníno vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum unde aquam hauríret, eo miráta est, quia Judæus petébat ab ea bíbere, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Respondit Jesus, & dixit ei : Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórsitan petisses ab eo ; & dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quasi acceptúrus, & áffluit tanquam satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur : & paulátim intrat in cor.

℟. Scripsit títulum Pilátus, & pósuit super crucem : * Jesus Nazarénus Rex Judæórum. ℣. Super sólium David & super regnum ejus sedébit, ut confirmet illud ámodò, & usque in sempitérnum : * Jesus. Glória. * Jesus. *Joan.* 19. *Is.* 9.

Non dicitur Te Deum.

℣. SACERD. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium seculórum, ℟. Et dominátio tua in omni generatióne & generatióne. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. VIdi cœlum apertum : & ecce qui sedébat vocabátur Fidélis & Verax ; & cum justítia júdicat & pugnat. *Apoc.* 19.

Ant. 7. ç. Oculi ejus sicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa. *Apoc.* 19.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sánguine ; & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

CANTICUM, DOMINUS vóluit. *ut suprà.* 158.

Ant. 3. c. Habet in vestimento & in fémore suo scriptum : Rex regum, & Dóminus dominántium. *Apocal.* 19.

Ant. 4. d. Data est ei Coróna ; & exívit vincens, ut vinceret. *Apoc.* 6.

CAPITULUM. *Isai.* 53.

DIspértiam ei plúrimos; & fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, & cum sceleráris reputátus est; & ipse peccáta multórum tulit.

HYMNUS.

EXITE, filiæ Sion,
Regis púdicæ Vírgines,
Christi Corónam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.

HORRET, revulsis crínibus,
Spinis cruentátum caput;
Et vultus ille décolor
Mortem propinquam réspicit.

QUÆ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens & séntibus,
Lugúbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?

CHRISTI rubescens sánguine,
Acúleos mutat rosis,
Palmamque vincens frúctibus,
Spina est triumphis áptior.

CULPIS satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant:
Evelle nostras, córdibus
Tuasque nostris ínsere.

QUI nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui nos fovet, laus Flámini:
Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Circumdedérunt me, & exarsérunt sicut ignis in spinis; ℟. Et in nómine Dómini ultus sum in eos. *Ps.* 117.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. a. Christus expólians principátus & potestátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso. *Coloss.* 2.

COLLECTA. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glóriâ & honóre coronári mereámur in cœlis; Qui tecum vivit.

Pro COMMEM. Feriæ.

Ant. Venit hora, & nunc est, quandò veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte. *Joan.* 4.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

COLLECTA. Orémus.

JEjúnia nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore, ità à vítiis jejunémus in mente; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxologia:

QUI per crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

, PRIMAM.
1. a. Vidi cœlum.
. *br*. ℣. Qui passus
nobis. 1. *Petr*. 2.

'*ANON*.
ulis sacramentálibus
i Cároli de Pœniténpromulgátis Parísiis
ritáte Cleri Galli-

658: *De observan*-
ministerio Sacram.
it.
at diligenter Confárius ne quem abqui vel ódium, ininve depónere nolit, itúere pro facultáte aliénum, vel à státi mortális parátus discédere, occasiosímilis peccáti vitá- de re doctrínas proúdeat rectè cognósc secundùm eas sese

TERTIAM.
7. ç. Oculi ejus.
'ULUM. *Apoc*. 14.
, & ecce nubem cánam, & super nubem m símilem Fílio hóhabentem in cápite :ónam auream.
'. Dóminus regnáDecórem indútus est. is. ℣. Indútus est inem, * & præcin* Decórem. Glória. is. *Ps*. 92.
rævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: ℟. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. *Ps*. 20.

AD SEXTAM.
Ant. 6. F. Vestítus.
CAPITULUM. *Isai*. 63.

TOrcular calcávi solus, & de gentibus non est vir mecum. Calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea.

℟. *br*. Sicut viventes, * In ira absorbet eos. Sicut. ℣. Manus suas lavábit * in sánguine peccatóris: *In ira. Glória. Sicut. *Ps*. 57.

℣. Requírens sánguinem eórum recordátus est: ℟. Non est oblítus clamórem páuperum. *Ps*. 9.

AD NONAM.
Ant. 4. d. Data est.
CAPITULUM. *Apoc*. 19.

EXércitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis, vestíti byssino albo & mundo, & de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes: & ipse reget eas in virga férrea.

℟. *br*. Thronus tuus, Deus, * In séculum séculi. Thronus. ℣. Virga æquitátis * virga regni tui. * In. Glória. Thronus. *Heb*. 1.

℣. Virgam virtútis tuæ

emittet Dóminus ex Sion: ℟. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Ps.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. GRátia vobis & pax 4. E. à Jesu Christo, qui est testis fidélis, & princeps regum terræ. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo; & fecit nos regnum, & sacerdótes Deo & Patri suo. *Apoc.* 1.

Ant. 1. g. Oportet illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Cùm evacuáverit omnem principátum, novíssima inimíca destruétur mors. 1. *Cor.* 15.

Ant. 8. G. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis, glória & honóre coronátum. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. *Act.* 2.

CErtíssimè sciat omnis domus Israel quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum, quem vos crucifixistis.

HYMNUS, CHRISTI. 239.

℣. Glória & honóre coronasti eum, Dómine: ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

COLL. ut suprà ad Laud.

Pro COMMEM. Feriæ.

Ant. Spíritus est Deus; & eos qui adórant eum, in Spíritu & veritáte opórtet adoráre: Nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

℣. Tempus beneplácìti, Deus; ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui spíritus es, & eos qui te adórant, in spíritu & veritáte jubes adoráre: purífica, quǽsumus, sancto amóre tuo corda famulórum tuórum, ut te in ómnibus, & super ómnia diligentes, sincérâ tibi pietáte pláceant; Per Dóminum.

SABBATO.

LECTIO I.

De libro Jósue. *cap.* 24.

DIxit Jósue ad pópulum: Non potéritis servíre Dómino; Deus enim sanctus & fortis æmulátor est, nec ignoscet scéléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & servíéritis diis aliénis, convertet se, & affliget vos, atque subvertet, postquam vobis præstíterit bona. Dixitque pópulus ad Jósue: Nequáquam ita ut lóqueris, erit; sed Dómino servié-

mus. Et Jósue ad pópulum: Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei. Responderúntque: Testes. Nunc ergo, ait, auferte deos aliénos de médio vestri, & inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel. Dixítque pópulus ad Jósue: Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percussit ergo Jósue in die illo fœdus, & propósuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; & tulit lápidem pergrandem, posuítque eum subter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini; & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimónium quòd audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus est vobis; ne fortè pósteà negáre velítis, & mentíri Dómino Deo vestro.

℟. Jurávi. 145.

LECTIO ij.

DImisítque pópulum, síngulos in possessiónem suam. Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun servus Dómini, centum & decem annórum; sepeliéruntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáthsare, quæ est sita in monte Ephraim, à septentrionáli parte montis Gaas. Servivítque Israel Dómino, cunctis diébus Jósue, & seniórum qui longo vixérunt témpore post Jósue, & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Israel. Ossa quoque Joseph, quæ túlerant filii Israel de Ægypto, sepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus, & fuit in possessiónem filiórum Joseph. Eléazar quoque fílius Aaron mórtuus est; & sepeliérunt eum in Gábaath Phínees fílii ejus, quæ data est ei in monte Ephraim.

℟. Pósui. 145.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 8.

IN illo témpore; Jesus perrexit in montem Olivéti, & dilúculo íterùm venit in templum; & omnis pópulus venit ad eum, & sedens docébat eos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Psalm. 50. *n.* 8.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehensa est; Móyses hujúsmodi lapidári jussit: tu de illa quid censes? tanquam bicípiti muscípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei: ut si jubéret occídi, pérderet mansuetú-

dinis famam; si autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquam reprehensor legis, calúmniam. Quid ergo respondit? Non ait, Occídite; non ait: Dimíttite; sed ait, Qui se scit sine peccáto esse, primus in illam lápidem jáciat. Justa lex, quæ jubet adúlteram occídi: sed hæc lex justa minístros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui estis. Illi, hoc audíto, unus post álterum discessérunt. Remansit adúltera & Dóminus; remansit vulneráta & médicus; remansit magna miséria & magna misericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: addúcta confúsa est, & sanáta.

℞. Judæi dixérunt Jesu: Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério. * Jesus dixit: Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus post unum exhíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi; & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. * Jesus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ámpliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Collecta. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut dignitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *c.* 37.

POEnitentium causæ pensandæ sunt, & tunc ligandi atque solvendi potestas exercenda. Videndum est quæ culpa præcésserit, aut quæ sit pœniténtia secúta post culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos Pastóris senténtia absolvat. Tunc enim vera est absolútio præsidentis, cùm superni arbítrium séquitur Júdicis.

DOMINICA IV.
QUADRAGESIMÆ.
Duplex-Minus.
IN I. VESPERIS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. 2. D. POEniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes simíliter peribitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini, & quiescátis salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos

aliénos de médio vestrî : & præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis, & oratiónibus. *Judith.* 4.

CAPITULUM. 2. *Par.* 7.

SI convérsus pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

HYMNUS, AUDI, benígne. ℣. Tempus. *ut suprà.* 147.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. *Judic.* 2.

COLL. ut infrà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Veníte, *Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS, QUOD lex adumbrávit. 143.

Psalmi ut in Psalterio, & sic ad ceteras Horas.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à via sua mala, & dirígite vias vestras, & stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israel. *Ezech.* 33.

℣. Fílii hóminum, usquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem & quæritis mendácium? *Ps.* 4.

LECTIO j.

Incipit liber Judícium. *c.* 1.

POst mortem Jósue consuluérunt filii Israel Dóminum, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas ascendet; ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum, & percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adonibezec in Bezec, & pugnavérunt contra eum, ac percussérunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem

Adoníbezec; quem persecúti comprehendérunt, cæsis summitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum summitátibus, colligébant sub mensa mea cibórum relíquias: sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúsalem, & ibi mórtuus est. Oppugnantes ergo filii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, & percussérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Jósue & Caleb constitúti sunt indúcere filios Israel in hæreditátem: * Et Júdices sínguli suo nómine non aversi sunt à Dómino, ut sit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus forte distríbuit pátribus nostris terram Chánaam, & post hæc dedit Júdices usque ad Sámuel Prophétam. * Et Júdices. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij. *cap.* 2.

FEceruntque filii Israel, malum in conspectu Dómini, & serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti; & secúti sunt deos aliénos, deosque populórum qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, & servientes Baal & Astaroth. Iratúsque Dóminus contra Israel, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos, & vendidérunt hóstibus qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis; sed quocumque pérgere voluissent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dóminus Júdices qui liberárent eos de vastántium mánibus, sed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos.

℟. Cessavérunt fortes in Israel, donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israel. * Nova bella elégit Dóminus, & portas hóstium ipse subvertit. ℣. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: * Nova. *Judic.* 5. 1. *Cor.* 1.

Lectio iij.

CItò deseruérunt viam per quam ingressi fúerant patres eórum; & audientes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária. Cùmque Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. Postquàm autem mórtuus esset Judex, revertebantur; & multò faciébant

ra quàm fécerant patres
m, sequentes deos alié-
servientes eis, & ado-
s illos. Non dimisérunt
rentiónes suas, & viam
simam per quam am-
re consuevérunt. Ira-
ie est furor Dómini in
l, & ait : Quia írritum
gens ista pactum meum
l pepígeram cum pátri-
órum, & vocem meam
re contempsit, & ego
delébo gentes quas di-
: Jósue, & mórtuus est,
i ipsis expériar Israel,
m custódiant viam Dó-
, & ámbulent in ea,
custodiérunt patres eó-
; an non. Dimísit ergo
inus omnes natiónes
, & citò subvértere nó-
, nec trádidit in manus
ie.

. Deficiet tempus enar-
em de Gédeon, Sámuel
rophétis, qui * Per
n vicérunt regna : ope-
sunt justítiam, † Adepti
repromissiónes. ℣. Illi
misericórdiæ sunt : quo-
pietátes non defuérunt :
n eórum, & glória
m non derelinquetur.
r fidem. Glória Patri.
epti. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

II. Nocturno.

nt. 4. A. Expectat Dó-
is ut misereátur vestrî,
leò exaltábitur parcens
s. *Is.* 30.

nt. 7. c. Pius & miséri-
est Deus, & remittet
in die tribulatiónis peccáta.
Eccli. 2.

Ant. 2. D. Convertímini, & ágite pœniténtiam, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : ℣. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil 16. ad populum Antiochenum.

NOn hoc est expedivisse jejúnium, si tempus prætèriérimus; sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus, si defectum áliquem nostrum corréximus, si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes jejúnium transegérimus? Si álius dicat : totam jejunávi Quadragésimam; tu dic : Inimícum habébam, & conciliátus sum : habébam detrahendi consuetúdinem, & déstiti : jurandi tenébar usu, & mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint; sed si cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta

℟. Sumus húmiles in universa terra hódie propter peccáta nostra; & * Nunc séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquando conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum. * Nunc séquimur. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, se bonâ spe pascens. Idcirco & Christus inquit: Iterum vidébo vos, & gaudébitis; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácilè infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert: pietas autem & ánimi virtus è contra. Eleemósynam si féceris, méritum auferre potest nemo: sive exércitus, sive reges,

séculum.

℟. Laudábitis nom mini Dei vestri, q mirabília vobiscum sciétis quia ego D Deus vester, & no fundétur pópulus i æternum. ℣. Dó Christum sanctificát dibus vestris, cum m & timóre consciénti bentes bonam; * Et *Joel.* 2. 1. *Petr.* 3.

Lectio vj.

SIc profectò, & juramentum si leámus, & ab hac c túdine perniciósa li nostram abstinére deámus; mériti qui bor brevi absolvétur tia verò mériti júgi & indesinenter. C vos, & aliórum pr res esse oportet & d amícos próximi, ser tem conservi, & j coævos suscípere, 8 túere, & indúcere Nonne si quis tibi unum pro síngulis bus correctis pron omne stúdium adhil & asíduus astitisses dens & exhortans vero non áureum

decem, neque vigin-
:l centum, vel mille,
: totam Deus terram
ɔllicétur in horum la-
a retributiónem; sed
orbe toto majus est,
bi præbet, cœlórum
m.
Justítiam & judícia
eus ostendit homíni-
& dixit illis: Attén-
ab omni iníquo; * Et
ındávit unicuíque de
mo suo. ℣. Hoc man-
ı habémus à Deo, ut
íligit Deum, díligat &
m suum; * Et. Gló-
Mandávit. *Eccli.* 17.
m. 4.
III. NOCTURNO.
t. 3. à. Mundémus nos
nni inquinamento car-
Spíritûs. 2. *Cor.* 7.
t. 8. G. Non est ab-
âta manus Dómini, ut
re néqueat; neque ag-
ıta est auris ejus, ut
xáudiat. *Is.* 59.
t. 5. a. Adeámus ergo
fidúcia ad thronum
e, ut misericórdiam
quámur. *Hebr.* 4.
Non repellet Dóminus
m suam; ℟. Et hære-
m suam non derelín-
Ps. 93.
LECTIO vij.
o sancti Evangélii se-
dùm Joannem. *c.* 6.
llo témpore; Abiit Je-
trans mare Galilææ,
est Tiberíadis: & se-
átur eum multitúdo
magna, quia vidébant si-
gna quæ faciébat super his
qui infirmabantur. Et réli-
qua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 24. *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, & ad intelligendum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, universámque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & stupenda in quólibet séminis grano: secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, & misertus est super eos; quia * Erant sicut oves non habentes pastórem: & cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, sanábat. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem: qui misericórdiam habet docet, & érudit quasi pastor gregem suum. * Erant sicut

oves. *Marc. 6. Luc. 9. Eccli. 18.*

Lectio viij.

MAjus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quàm saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim & nunc pascit univérsum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quómodò Deus: unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi: panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia: & * Accépit Jesus panes; & cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: símíliter & ex píscibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors Dóminus: escam dedit timéntibus se. * Accépit Jesus panes. *Joan. 6. Ps.* 110.

Lectio ix. *n.* 2.

HOc ergo admótum est sénsibus, quò erigerétur mens; & exhíbitum óculis ubi exercerétur intellectus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirémur; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipsum invisibíliter vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen sufficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquantur de Christo: habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quia ipse Christus, Verbum Dei est; étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Manducavérunt omnes, & saturáti sunt: * Et discípuli sustulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & supérfuit juxta verbum Dómini: * Et discípuli. Glória Patri. *Repet.* ℟. Manducavérunt *usque ad* ℣. Comedérunt. *Marc. 6. 4. Reg. 4.*

℣. *Sacerd.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. OCuli Dómini sine intermissióne inspicientes in viis hóminum: non sunt abscónsa testamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœniténtibus dedit viam justítiæ, & con-

t deficientes sustiné-
estinávit illis sortem
s. *Eccli.* 17.
3. a. Quàm magna
órdia Dómini, &
ário illíus convertén-
d se! *Eccli.* 17.
4. *D.* Benedícite,
& húmiles corde,
o; quia éruit nos de
, & salvos fecit de
nortis. *Dan.* 3.
5. F. A mórtuo,
ihil perit conféssio:
béris vivens, & lau-
)eum, & gloriáberis
serationibus illíus.
17.
TULUM. *Isaiæ.* 61.
us Dómini super me;
onsolárer omnes lu-
, & darem eis coró-
ro cínere, óleum gáu-
luctu, pállium lau-
spíritu mœróris.
MNUS, SOLEMNE.

Bénedic, ánima mea,
io, ℟. Qui replet in
desidérium tuum. *Ps.*

Benedíctus.
. 1. D. Abiit Jesus
nare Galilææ, & se-
tur eum multitúdo
; quia vidébant signa
iciébat super his qui
abantur. *Joan.* 6.
ECTA. Orémus.
ıcéde, quæsumus,
nnípotens Deus, ut
mérito nostræ actió-
fligimur, tuæ grátiæ
consolatióne respirémus;
Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi secundo.

Ann. 1139. *can.* 22.

QUia inter cétera unum est quod sanctam máxime perturbat Ecclésiam, falsa vidélicet pœniténtia; ne falsis pœniténtiis ánimas décipi, & in infernum pértrahi patiantur (Presbyteri.) Falsam autem pœniténtiam esse constat, cùm spretis plúribus, de uno solo pœniténtia ágitur; aut cùm sic ágitur de uno, ut non discedátur ab álio; cùm pœnitens ab offício non recédit, quod sine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut si ódium in corde gestétur, aut si offenso cuílibet non satis fiat, aut si offendenti offensus non indúlgeat.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans

eum ; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

CAPITULUM. *Ezech.* 34.

OVes meas pascam, & in móntibus excelsis Israel erunt páscua eárum : ibi requiescent in herbis viréntibus, & in páscuis pínguibus pascentur super montes Israel. Ego pascam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne, * In. Glória. Tu das. *Ps.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent : ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Ps.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum, & benedixit illis ; & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas, *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Sap.* 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deserviébat, ad voluntátem eórum qui à te desiderábant ; ut scirent filii tui quos dilexisti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos qui in te credíderin[t] servat.

℟. *br.* Satiávit D[ominus] * Animam inánem. S[atiavit] ℣. Et ánimam esu[rientem] * satiávit bonis, * A[nimam] inánem. Glória. S[atiavit] *Ps.* 106.

℣. Dóminus fac[it misericordias, et judi]cium injúriam patié[ntibus] ℟. Dat escam esurié[ntibus] *Ps.* 145.

AD NONA[M].

Ant. 7. c. Dixit [Jesus :] Collígite quæ super[averunt] fragmenta, ne p[ereant.] Collegérunt ergo, [et im]plevérunt duódecim [cophi]nos fragmentórum. [*Joan.*] 6.

CAPITULUM. De[ut.]

ABundáre te fácie[t Domi]nus Deus tuus i[n] ómnium largitáte : [læ]tétur enim Dómin[us] gaúdeat super te in [omni]bus bonis, sicut gav[isus est] in pátribus tuis ; s[i] audíeris vocem Dóm[ini Dei] tui, & custodíeris p[ræcepta] ejus.

℟. *br.* Edent pá[uperes,] * Et saturabuntur. [Edent] páuperes. ℣. Et lau[dabunt] Dóminum ; * qui re[quirunt] eum, * Et satura[buntur.] Glória. Edent. *Ps.* [21.]

℣. Manducavér[unt et] adoravérunt : ℟. I[n cons]pectu ejus cadent om[nes qui] descendunt in terra[m. *Ps.*] 21.

I. VESPERAS.

Biit Jeſus trans
 mare Galilææ, &
tur eum multitúdo
quia vidébant ſigna
iébat ſuper his qui
antur. Joan. 6.
. D. Súbiit in mon-
us, & ibi ſedébat
ſcípulis ſuis : erat
próximum Paſcha
is Judæórum. Joan.

1. f. Cùm vidiſſet
uia multitúdo má-
nit ad eum, dixit ad
m : Unde emémus
ut mandúcent hi?
em dicébat tentans
e enim ſciébat quid
úrus. Joan. 6.
3. à. Acceptis Jeſus
pánibus & duóbus
, reſpexit in cœlum,
ixit illis; & fregit;
uit diſcípulis ſuis,
rent ante turbas.

7. c. Dixit Jeſus :
: quæ ſuperavérunt
ta, ne péreant.
unt ergo, & im-
t duódecim cóphi-
gmentórum. Joan.

ULUM. Tob. 12.
ícite Deum cœli,
oram ómnibus vi-
confitémini ei;
it vobiſcum miſe-
a ſuam.

Hymnus, Audi, benigne. 147.

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. Pſ. 106.

Ad. Magníficat.

Ant. 1. g. Illi ergo hómines cùm vidiſſent quod Jeſus fécerat ſignum, dicébant : Quia hic eſt verè Prophéta qui ventúrus eſt in mundum. Joan. 6.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, in Ordinario Brev. 138.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Júdicum.

cap. 4.

Addidérunt fílii Iſrael fácere malum in conſpectu Dómini poſt mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Aſor : habuitque ducem exércitûs ſui, nómine Síſaram; ipſe autem habitábat in Hároſeth géntium. Clamaveruntque fílii Iſrael ad Dóminum; nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer oppréſſerat eos. Erat autem Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in

illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraïm: ascendebantque ad eam filii Israel in omne judícium. Quæ misit & vocávit Barac fílium Abínoem de Cedes Néphthali, dixitque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Israel, vade, & duc exércitum in montem Thabor; tollesque tecum decem míllia pugnatórum de filiis Néphthali & de filiis Zabúlon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison Sisaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem; & tradam eos in manu tua.

℟. Projícite. 144.

Lectio ij.

DIxitque Débbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Sísaram, & omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac; in tantum ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, & Barac persequerétur fugientes currus, & exércitum usque ad Hároseth géntium, & omnis hóstium multitúdo usque ad interneci[...] deret. Sísara autem pervénit ad tentóri[...] uxóris Haber Ci[...] enim pax inter Jabi[...] Asor, & domum H[...] næi. Egressa ígitur occursum Sísaræ, [...] eum: Intra ad me, [...] mi; intra, ne tímeas [...] gressus tabernáculu[...] & opertus ab ea pá[...] xit ad eam: Da mih[...] cro, páululùm aqu[...] sítio valde. Quæ [...] utrem lactis, & de[...] bere, & opéruit ill[...] xitque Sísara ad e[...] ante óstium tabern[...] cùm vénerit áliquis [...] gans te, & dicens [...] quid hîc est áliquis [...] débis: Nullus est. [...] que Jahel uxor H[...] vum tabernáculi, [...] páriter & málleun[...] gressa abscóndite & [...] léntio, pósuit supr[...] cápitis ejus clavu[...] cussumque málleo [...] cérebrum usque ad [...] qui sopórem mor[...] cians, defécit, & [...] est.

℟. Quasi columb[...]

Lectio ii[...]

Léctio sancti Evan[...] cundùm Joan[...]

cap. 2.

IN illo témpore [...] erat Pascha Ju[...] & ascendit Jesus [...] mam: & invénit i[...]

:s boves, & oves,
ibas; & numulários
. Et réliqua.
a sancti Augustíni
Epíscopi.
n. Tract. 10. n. 4.
audívimus, fra-
: Ecce templum
ira adhuc erat; &
de Dóminus omnes
quærébant, qui ad
s vénerant. Et quæ
débant illi? Quæ
bébant hómines in
is illíus témporis.
jo magnum peccá-
hoc vendébant in
quod emebátur ut
r in templo? & ta-
cit inde illos. Quid
brióšos inveníret,
:eret Dóminus; si
es ea quæ lícita
& contra justítiam
ur (quæ enim ho-
auntur, non illícitè
ur,) éxpulit tamen,
est passus domum
s fieri domum ne-
nis?
ixit Jesus his qui co-
vendébant: * Au-
a hinc, & † Nolíte
lomum Patris mei,
negotiatiónis. ℣.
id ergo spelunca la-
facta est domus ista?
go sum: ego vidi,
ominus: * Auferte.
† Nolíte. Joan. 2.
7.
enedíctus.
6. F. Cùm esset Jesus Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, videntes signa ejus quæ faciébat. Joan. 2.

Collecta. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus, ad sancta ventúra fácias perveníre; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Sess.* 14. *de Pœnit. can.* 15.

SI quis díxerit claves Ecclésiæ esse datas tantùm ad solvendum, non étiam ad ligandum; & proptéreà Sacerdótes, dùm impónunt pœnas confiténtibus, ágere contrà finem clávium, & contrà institutiónem Christi; & fictiónem esse, quòd virtúte clávium, sublátâ pœnâ æternâ, pœna temporális, plerumque exolvenda remáneat; anáthema sit.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Jesus non credébat semetipsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

Collecta. Orémus.

DEprecatiónem famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, benignus

exaudi : & quibus suppli-candi præstas affectum, tribue defensiónis auxílium; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *cap. 6.*

VEnit Angelus Dómini, & sedit sub quercu quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait : Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixitque ei Gédeon : Obsecro, mi Dómine, si Dóminus nobiscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília ejus quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt : De Ægypto exdúxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus, & trádidit in manu Mádian. Respexitque ad eum Dóminus, & ait : Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israel de manu Mádian : scito quòd míserim te. Qui respondens, ait: Obsecro, mi Dómine, in quo liberábo Israel? Ecce família mea ínfima est in Manasse, & ego n[...] in domo patris mei.

℟. Scimus. 144.

Lectio ij.

INgressusque est G[...] & trecenti viri q[...] cum eo in partem [...] rum, incipiéntibus [...] noctis médiæ, & cus[...] suscitátis, cœpérunt [...] nis clángere, & com[...] inter se lagénas. C[...] per gyrum castrórum [...] bus personárent locis [...] drias confregissent, [...] runt sinistris mánib[...] pades, & dextris s[...] tubas, clamavérunt [...] Gládius Dómini, & [...] nis; stántes singuli [...] suo per circúitum cas[...] hostílium. Omnia ítaq[...] tra turbáta sunt, & [...] rantes ululantesque [...] runt; & nihilóminus [...] bant trecenti viri b[...] personantes. Immisit [...] minus gládium in ó[...] castris, & mútuâ s[...] truncábant.

℟. Tu, Dómine.

Lectio iij.

Léctio sancti Evang[...] cundùm Joanne[...]

cap. 7.

IN illo témpore; J[...] festo mediante, a[...] Jesu in templum, & [...] bat. Et mirabantur [...] dicentes : Quómodò [...] teras scit, cùm non [...] rit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29. num. 6.

QUis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet? Ipſe autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc eſt opus Dei, ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum, non ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rurſus étiam de Apóſtolis ipsíus póſſumus dícere: Crédimus Paulo, ſed non, Crédimus in Paulum: Crédimus Petro, ſed non, Crédimus in Petrum. Credénti enim in eum qui juſtíficat ímpium, deputátur fides ejus ad juſtítiam. Quid eſt ergo, Crédere in eum? Crédendo amáre, crédendo dilígere, crédendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergo fides, quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod exigat, niſi donáverit quod invéniat. Quæ fides, niſi quam definívit álio loco Apóſtolus pleníſſimè, dicens: Neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium, ſed fides quæ per dilectiónem operátur? Non qualiſcumque fides, ſed fides quæ per dilectiónem operátur: hæc in te ſit, & intélliges de doctrína.

℟. Dixit Jeſus Judæis: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína utrùm ex Deo ſit, an ego à meipſo loquar. ℣. Omnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & præbuit illam diligéntibus ſe: * Si quis. Glória. * Si quis. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Clamábat Jeſus in templo, dicens: Et me ſcitis, & undè ſim ſcitis; & à meipſo non veni. *Joan.* 7.

Collecta. Orémus.

DA, quæſumus; Dómine, pópulis Chriſtiánis quod profiténtur agnóſcere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipiſci; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *cap.* 8.

HAbeant præ óculis (Sacerdótes) ut ſatisfáctio quam impónunt, non ſit tantùm ad novæ vitæ custódiam, & infirmitátis medicamentum, ſed étiam ad præteritórum peccatórum vindíctam, & caſtigatiónem.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *g.* Quærébant eum apprehéndere, & nemo miſit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

Collecta. Orémus.

MIſérere, Dómine, pópulo tuo, & contínuis tribulatiónibus laborantem propítius reſpiráre concéde; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *cap.* 11.

FUit illo tempóre Jephte Galaadítes vir fortíſſimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus eſt de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de qua ſuſcépit fílios, qui poſtquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris noſtri eſſe non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatique ſunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes, & quaſi príncipem ſequebantur. In illis diébus pugnábant filii Ammon contra Iſrael. Quibus ácriter inſtántibus, perrexérunt majores natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium ſui Jephte de terra Tob; dixeruntque ad eum: Veni, & eſto princeps noſter, & pugna contra filios Ammon. Quibus ille reſpondit: Nonne vos eſtis qui odiſtis me, & ejecíſtis de domo patris mei? & nunc veniſtis ad me neceſſitáte compulſi
runtque príncipes Gá
Jephte: Ob hanc ígi
ſam nunc ad te ve
ut proficiſcáris nob
& pugnes contra fili
mon, ſiſque dux ó
qui hábitant in Gála
phte quoque dixit
verè veniſtis ad me,
nem pro vobis cont
Ammon, tradiderit
Dóminus in manus
ego ero veſter pri
Qui reſpondérunt ei
nus qui hæc audit, i
diátor ac teſtis eſt qu
tra prómiſſa faciému

℟. Jurávi. 145.

Lectio ij.

FActus eſt ergo
Jephte Spíritus D
& circúiens Gálaad
naſſe: Maſpha quoc
laad, & inde tránſ
filios Ammon, votu
Dómino, dicens: S
deris filios Ammon
nus meas, quicumq
mus fúerit egreſſus
bus domûs meæ,
occúrrerit reverten
pace à filiis Ammo
holocauſtum óffera
mino. Tranſivitque
ad filios Ammon, ut
ret contra eos, quo
dit Dóminus in man
Percuſſitque ab Aroe
dum vénias in Me
viginti civitátes, &
ab Abel quæ eſt vín
ſita, plagâ magnâ
humil

utique sunt filii Am-
filiis Israel. Rever-
atrem Jephte in Mas-
mum suam, occur-
nigénita filia sua cum
nis & choris; non
abébat álios líberos.
sâ scidit vestimenta
ait: Heu me! filia
decepisti me, & ipsa
es: apérui enim os
ad Dóminum, &
cere non pótero. Cui
pondit: Pater mi, si
ti os tuum ad Dómi-
ac mihi quodcumque
us es, concessâ tibi
atque victóriâ de
is tuis. Dixitque ad
: Hoc solùm mihi
, quod déprecor: Di-
ne ut duóbus ménsi-
cúmeam montes, &
m virginitátem meam
dálibus meis. Cui ille
dit: Vade. Et dimísit
óbus ménsibus. Cùm-
iisset cum sóciis ac
us suis, flebat virgi-
a suam in móntibus.
sque duóbus ménsi-
eversa est ad patrem
& fecit ei sicut vó-
quæ ignorábat vi-
xinde mos incrébuit
el, & consuetúdo ser-
it, ut post anni cír-
convéniant in unum
srael, & plangant
Jephte Galaadítæ dié-
ártuor.
ósui. 145.
rs Verna. Amic.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 9.

IN illo témpore; Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 44. n. 1. & 2.

GEnus humánum est iste cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquando natúrâ filii iræ, sicut & céteri. Si filii iræ, filii vindíctæ, filii pœnæ, filii gehennæ. Quómodò natúra, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit; si vitium pro natúra inolévit secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre: si opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus est ergo à nativitáte.

℟. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei:

* Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam néſciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Iſ.* 42.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. d. A ſéculo non eſt audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Niſi eſſet hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

COLLECTA. Orémus.

DA, quæſumus, fámulis tuis, Dómine, ſpíritum novum, & Eccléſiæ tuæ ánnue jejúniis ; ut ad ſuperni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti ſemper incédant. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto.

An. 829. *l.* 1. *c.* 32 & 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat : Erit manus mea ſuper Prophétas qui decepérunt pópulum meum, dicentes : Pax, pax ; & non eſt pax.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Cùm inveniſſet Jeſus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei : Tu credis i[n] Fílium Dei ? At ille ait: Cr[e]do, Dómine. Et prócide[ns] adorávit eum. *Joan.* 9.

COLLECTA. Orémus.

DA plebi tuæ, quæſu[mus], Dómine, perſ[e]verantem in tua volunt[ate] famulátum : ut in diéb[us] iſtis, & mérito, & número pópulus tibi ſérviens auge[a]tur ; Per.

FERIA QUINTA.

LECTIO j.

De libro Júdicum. *cap.* 13.

RUrſum fílii Iſrael f[e]cérunt malum in co[n]ſpectu Dómini, q[ui] trádidit eos in manus Phili[ſ]tinórum quadraginta ann[is]. Erat autem quidam vir [d]e Sáraa, & de ſtirpe Dan, n[o]mine Mánue, habens u[xo]rem ſtérilem. Cui appár[uit] Angelus Dómini, & dixit a[d] eam : Stérilis es, & abſq[ue] líberis ; ſed concípies, & p[a]ries fílium. Cave ergo ne b[i]bas vinum ac síceram, ne immundum quidquam c[o]medas ; quia concípies [&] páries fílium, cujus non ta[n]get caput novácula : e[rit] enim Nazaræus Dei ab i[n]fántia ſua, & ex matris ſu[te]ro ; & ipſe incípiet liberá[re] Iſrael de manu Philiſtiin[o]rum. Quæ cùm veniſſet a[d] marítum ſuum, dixit ei : Vir Dei venit ad me, habe[ns]

vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogassem, quis esset, & unde venisset, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere: sed hoc respondit: Ecce concípies & páries fílium: cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo vescáris immundo; erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. Orávit itaque Mánue Dóminum, & ait: Obsecro, Dómine, ut vir Dei quem misísti, véniat íterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui nascitúrus est. Exaudivitque Dóminus deprecántem Mánue,

℟. Projícite. 144.

Lectio ij.

Et nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen; ut si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille respondit: Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Tulit itaque Mánue hædum de capris & libamenta, & pósuit super petram, ófferens Dómino qui facit mirabília; ipse autem & uxor ejus intuebantur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascendit. Quod cùm vidissent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram; & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statimque intellexit Mánue Angelum Dómini esse, & dixit ad uxórem suam: Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respóndit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum & libámenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixisset. Péperit ítaque fílium, & vocávit nomen ejus Samson. Crevitque puer, & benedixit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo.

℟. Quasi cólumbæ. 144.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 7.

In illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm, & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur, filius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Com. in Luc. n. 90. 92 & 93.

Redditur filius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfidia est, sepulcrum tuum guttur est: sepulcrum enim patens est guttur eórum, unde ver-

ba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te liberat Christus, ab hoc túmulo resurges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre naturæ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur Fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit illi. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Tétigit lóculum, Jesus, & ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

COLLECTA. Orémus.

MOveant pietátem tuam, miséricors Deus, afflíctæ Ecclésiæ preces & lacrymæ: & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

C A N O N

Ex Régulis sacramen sancti Cároli de P tia, promulgátis auctoritáte Cleri cáni.

Ann. 1658.

IN pœniténtia imp adhibébit Confess prudéntiam & piet justítiam: habébit ra status, conditiónis, ætátis. Vidébit ne ei aliéna potestáte est pœniténtiam injung vel præjudícium a illíus juri qui pœni in potestáte hábeat eam quâ vel occási spirituális ruínæ, ve tentis alteriusve pe détegi, vel áliquod lum suboríri, vel ip nitens nímium det remissusve & tépidu possit.

VESPERÆ quenti.

F E R I A S E X

In Commemorat

VULNERUM ET SAN

CHRISTI.

DUPLEX-MAJ

IN I. VESPE

Psalmi de Feria in toto Officio.

Ant. 6. C. DIxit Dómi Caïn: Qui ti? Vox sanguinis

i clamat ad me de terra. Gen. 4.

Ant. 1. f. Maledictus eris per terram, quæ apéruit i suum, & suscépit Sánuinem fratris tui de manu ua. *Gen.* 4.

Ant. 3. a. Dixit Judas qui didit Jesum princípibus cerdótum : Peccávi tras sánguinem justum. At li dixérunt : Quid ad nos? *Matth.* 27.

Ant. 4. E. Dicit Judæis látus : Innocens ego sum Sánguine justi hujus. Et spondens univérsus pópus, dixit : Sanguis ejus suos, & super filios nos. *Matth.* 27.

Ant. 8. c. Véniet omnis nguis justus, qui effúsus super terram, à sánguine bel justi, super generatióm istam. *Matth.* 23.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

Accessistis ad testamenti novi mediatórem Jesum, & Sánguinis aspersiónem mélius loquentem àm Abel : vidéte ne recusétis loquentem.

℟. Complácuit Deo Pai, per Jesum reconciliáre mnia in ipsum, * Pacíficans per Sánguinem crucis us, sive quæ in terris, sive in cœlis sunt. ℣. Erit nguis Agni vobis in sinum : cùmque víderit Dónus Sánguinem, non sinet ercussórem íngredi domos stras, & lædere. * Pacíficans. Glória Patri. * Pacíficans. *Coloss.* 1. *Exod.* 12.

HYMNUS.

O Mira Patris cáritas!
Sic ille diléxit suos,
Ut sponte natum tráderet :
Servi sit obses Fílius.

SPLENDORIS ímmemor sui,
Nostræ salútis sit memor;
Ut nos in altum próvehat,
Ad ima descéndit Deus.

PER mille fusum vúlnera
Totum dat orbi Sánguinem;
Hoc fonte nascens grátia,
Terras inundans, éxpiat.

DUM cæsa tortóris manu
Procumbit insons víctima;
Hanc ímmolat cœlo Pater,
Hanc mactat in terris amor.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Par sit, tibi, laus, Spíritus.
Amen.

℣. Redémit nos Dóminus ab inimícis nostris : ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Ad Magníficat.

Ant. 5. c. Non corruptíbilibus auro, vel argento redempti estis; sed pretióso Sánguine quasi Agni immaculáti Christi, & incontamináti. 1. *Petr.* 1.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Pro COMMEM. Feriæ.

Ant. 4. f. Magnificábant Deum, dicentes : Quia Prophéta magnus surrexit in

nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

℣. Tempus beneplácitì, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Collecta. Orémus.

DA fidélibus tuis, miséricors Deus, in jejúnii humilitáte prostrátis, ut eis non váleat carnis infirmitas dominári; quia, si vis, potes eórum citiùs miseréri, ut spirituália cogitáre, & concupiscéntias carnis, te adjuvante, vincere mereántur; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 135.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum Christum qui lavit nos in Sánguine suo: * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Ps. 94. Veníte, 150.

Hymnus, O Mira, *ut in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Propósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo. *Ephes.* 1.

Ant. 5. a. Próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8.

Ant. 3. a. Quóniam ipse prior diléxit nos, misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. 1. *Joan.* 4.

℣. Miséricors & miserátor Dóminus, ℟. Redemptiónem misit pópulo suo. *Ps.* 110.

Lectio j.

De libro Júdicum. *cap.* 16.

SAmson cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clausum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renásci cœperant; & príncipes Philisthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóstias magníficas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Trádidit deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laudabat deum suum eadem que dicébat: Trádidit deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Lætantesque per convívia, sumptis jam épulis præcepérunt ut vocarétur Samson, & ante eos lúderet.

℟. Peccatóres, effabuntur & loquentur iniquitátem: captábunt in ánimam justi, * Et Sánguinem innocentem condemnábunt. ℣. Tradent Fílium hóminis géntibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum

dum. * Et. *Ps.* 93. *Matth.* 10.

Lectio ij.

QUi adductus de cárcere, ludébat ante eos, feceruntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos : Dimitte me, ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus, & recliner super eas, & páululùm requiescam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum: & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário círciter tria míllia utriusque sexûs, spectantes ludentem Samson.

℟. Consília impiórum fraudulenta : * Verba impiórum insídiantur Sánguini. ℣. Quærébant Sacerdótes & Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. * Verba. *Prov.* 12. *Luc.* 22.

Lectio iij.

AT ille, invocáto Dómino, ait: Dómine Deus, memento meî, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus; ut ulcíscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus, alteramque eárum dékterâ, & álteram lævâ tenens, ait : moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussísque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes, & céteram multitúdinem quæ ibi erat; multòque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat.

℟. Opus iniquitátis in mánibus eórum : pedes eórum ad malum currunt, & * Festínant ut effundant Sánguinem innocentem. ℣. Omnes príncipes Sacerdótum, & senióres, vinctum adduxérunt Jesum, & tradidérunt Piláto. * Festínant ut. Glória Patri. * Festínant ut. *Is.* 59. *Matth.* 27.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Quò mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? sánguinem vitulórum, & agnórum, & hircórum nólui. *Is.* 1.

Ant. 2. D. Impossíbile est sánguine taurórum & hircórum auferri peccáta. *Heb.* 10.

Ant. 1. a. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei, emundat nos ab omni peccáto. 1. *Joan.* 1.

℣. Ipse rédimet Israel, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Lectio iv.

Ex Tractátu de Passióne Dómini, inter ópera sancti Bernardi.

cap. 35. & *seq.*

QUia ómnia quæ passus est Dóminus enumerare non póssumus, Sánguinis effusiónes salutíferas

nos non pigeat iteráre : ut quæ júgiter sunt memoranda, tenáci memóriæ árctius imprimantur. Primam Sánguinis effusiónem légimus in Circumcisióne, quandò nomen ejus vocatum est Jesus, jam tunc mystério hoc significante, quòd effusióne Sánguinis sui futúrus nobis esset verus Jesus, id est, Salvátor. Secunda Sánguinis effúsio, invenítur in sudóre sanguíneo orantis & agonizantis benigni Jesu. Ità enim ait Evangelista : Et factus in agónia prolíxius orábat : & factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguinis decurrentis in terram. Væ mísero cordi, quod tali & tanto sudóre non madescit perfúsum !

℟. Jesus factus in agónia prolíxiùs orábat ; * Et factus est sudor ejus sicut guttæ Sánguinis decurrentis in terram. ℣. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. * Et. *Luc.* 22. *Is.* 53.

Lectio v.

O Cum quanta quantitáte putas illum sanctíssimum Sánguinem è conscis-

liter erudímur, ut s benigníssimi Patris discámus æquanímit ráre, qui pessimóru gella pro nobis indign patienter sustínuit Jesus. Quis enim s non sufferret homo i gella parátus, ad la natus, in peccátis n & conversátus, hæ cœlestis aulæ destin quæ non nisi mundo pit : cùm vídeat Rege nium regum, & Dor dominántium dulcer sum qui peccátum n cit, & in cujus ore n dolus inventus, tam bus flagellatiónibus ef trítum ?

℟. Non est spéci neque decor : * Et n távimus eum quasi sum, & percussum à humiliátum. ℣. App dit Pilátus Jesum, & lávit, & dicit Judæis homo. * Et. *Is.* 53. *Jo*

Lectio vj.

QUis de fossis, imò persossis mánib dibusque innocentis cópiam sacráti Sángui bitet effluxisse ? Qu

Captus ergo post plúrimas illusiónes tam Judæórum quàm Géntium; post Sánguinis plures effusiónes clavis immítibus, mánibus simul & pédibus perforátur & configitur ligno crucis Salvátor noster, mitíssimus Jesus. O suavíssime universórum Dómine & Salvátor bone Jesu, quales tibi condignas gratiárum referre pótero actiónes? Qui à princípio ortûs tui, usque ad mortem duríssimam, immò & post mortem, pro me pretiosíssimum Sánguinem effudisti; qui ardórem excellentíssimæ caritátis tuæ tam crebris Sánguinis tui effusiónibus manifestáre curasti.

℟. Vídimus eum, virum dolórum, & scientem infirmitátem: * Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℣. Jesum flagellis cæsum eduxérunt in Calváriæ locum, ubi crucifixérunt eum. * Ipse. Glória Patri. * Ipse. *Is.* 53. *Marc.* 15. *Joan.* 19.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Chrîstum Jesum propósuit Deus propitiatiónem per fidem in Sánguine ipsíus. *Rom.* 3.

Ant. 7. c. Justificáti in Sá guine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. *Rom.* 5.

Ant. 4. A. Qui aliquandò erátis, longè facti estis propè in Sánguine Christi. *Ephes.* 2.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 26.

CÆnántibus discípulis, accépit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discípulis suis, & ait: Accípite, & comédite: Hoc est corpus meum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. in Joan. 46. *al.* 45.

CHristi Sanguis effusus totum orbem ábluit. Multa de hoc Sánguine beátus Paulus in Epístola ad Hebræos philosóphicè trádidit. Hic Sanguis ádyta & sancta sanctórum purgávit. Quòd si ejus figúra tantam vim hábuit in Hebræórum templo, in médio Ægypto limínibus aspersus multò majórem véritas habet. Hic Sanguis aram auream sacrávit: sine hoc non audébat princeps sacerdótum in ádyta íngredi. Hic Sanguis Sacerdótes ordinábat, hic in figúris peccáta abluébat: si in figúris tantam vim hábuit; si umbram ità mors hórruit, veritátem, quæso, quantùm formidábit? Hic Sanguis salus ani-

márum nostrárum est : hoc ablúitur ánima, hoc ornátur, hoc incénditur : hic igne splendidiórem mentem nostram reddit. Hic Sanguis effúsus cœlum pérvium fecit.

℟. Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. * In quo. *Col.* 1. *Is.* 53.

Lectio viij.

HUnc Sánguinem olim præfigurábant in altáribus, in legítimis cædibus. Hoc est orbis prétium, hoc est quo Christus Ecclésiam emit, hoc illam totam ornávit. Ut enim qui servos emit, aurum dat, & illos si ornáre velit auro ornat; itá & Christus nos Sánguine suo & emit & ornávit. Qui hujus Sánguinis partícipes sunt, cum Angelis stant & Archángelis & supernis Potestátibus, régiâ Christi stolâ indúti & armis spirituálibus instructi. Sed nihil magnum hactenùs dixi : nam ipso sunt indúti Rege. Cogitémus, dilecti, quibusnam nos Deus dignátus sit, grátias agámus, glóriam referámus, non modo per fidem, sed étiam per ópera, ut futúra consequamur bona, gr[...] & benignitáte Dómini [...] tri Jesu Christi.

℟. Si sanguis hircór[...] & taurórum inquinátos [...] ctíficat ad emundatió[...] carnis; * Quantò m[...] Sanguis Christi, emund[...] consciéntiam nostram [...] opéribus mórtuis, ad [...] viendum Deo viventi[...] Móyses sumptum sán[...] nem réspersit in pópul[...] & ait : Hic est Sanguis [...] deris quod pépigit Dóm[...] vobiscum. * Quantò. *H*[...] 2. *Exod.* 24.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii [...] cundùm Joannem.
cap. 11.

IN illo témpore; Erat [...] dam languens Lázar[...] Bethánia, de Castello [...] ríæ & Marthæ soróris [...] Et réliqua.

Homília sancti August[...] Epíscopi.
Serm. 98. *de verbis Ev*[...] *n.* 6.

VIdéte genus resus[...] tiónis. Processit de [...] numento vivus, & am[...] láre non póterat. Et D[...] nus ad discípulos : Só[...] eum, & sínite abíre. Ille [...] citávit mórtuum, illi so[...] runt ligátum. Aliquid p[...] nére vidéte ad própriam [...] jestátem Dei suscitántis. [...] crepátur áliquis in mala [...] suetúdine pósitus, v[...]

Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secretam pellit mortem, secretam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gesserint, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deinde displicentes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus díspliceet quod fuérunt: sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo, ut qui revixit, solvátur, & ire permittátur. Hoc officium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℞. Beáti qui lavant stolas suas in Sánguine Agni; *Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In Sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu. * Ut sit. Glória Patri. *Repetitur* ℞. *usque ad* ℣. In Sánguine. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

Non dicitur, Te Deum.

℣. *Sacerd.* Notam fecisti in pópulis virtútem tuam; ℞. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

AD LAUDES.

Ant. Quis est iste qui venit tinctis véstibus? Iste formósus in stola sua. *Is.* 63.

1. f.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ Sánguine: & vocátur nomen ejus, verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Dilexit nos; & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo. *Ephes.* 5.

Canticum, Dóminus vóluit, *ut suprà*, 158.

Ant. 5. a. Participávit carni & sánguini: ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium. *Hebr.* 2.

Ant. 8. G. Non quemádmodùm Póntifex intrat in sancta in sánguine alieno; Christus, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. *Hebr.* 9.

Capitulum. *Hebr.* 9.

Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per Sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, æternâ redemptióne inventâ.

Hymnus.

Quicumque, defixam Cruci
Dei vides imáginem,

Simulque diro cónspicis
Mucróne confossum latus;
Agnosce, quanto vúlnere
Natúra læsa décidit:
Divínus en tanti Cruor
Medéla sola vúlneris.

Nos ergo Christus ínnocens
Livóre sanávit suo;
Nostrósque languóres tulit,
Ut lánguidis foret salus.

Qui tanta passus es, Deus,
Ne sit tibi cassus labor:
Nec Sánguinis fructum tui
Sinas nocentes pérdere.

Qui nos creávit, laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Sit par tibi, laus, Spíritus.
Amen.

℣. Hæc recordátus sum, ℟. Et effúdi in me ánimam meam. *Ps.* 41.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. Gratificávit nos Deus in dilécto fílio suo, in quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus. *Ephes.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per próprium Sánguinem introísti semel in sancta, ætetnâ redemptióne inventâ: concéde, ut pretiósi illíus Sánguinis virtúte mundáti, in cœléstia tabernácula admitti mereámur; Qui vivis.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis; & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine, ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Collecta. Orémus.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecantes; ut voce tuâ intérius à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia sequens:

Qui, per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. F. Quis est iste.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis.

CANON.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia.

COnfessárius talem pœniténti pœniténtiam impónet, qualem ab eo præstári posse júdicet. Considerábit autem ánimum mentemque pœniténtis, ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi

indices. Vidébit ne
:cátis grávibus levíf-
pœniténtias impó-
l quod & confessóri-
pœniténtibus pericu-
:eft.

TERTIAM.

6. F. Vestítus erat.
TULUM. Is. 63.
ure rubrum est indu-
:ntum tuum, & vef-
ι tua ficut calcántium
ulári? Torcúlar cal-
lus, & de géntibus
vir mecum.
r. Protéctor nofter,
e, Deus. Protéctor.
réspice * in fáciem
tui. * Afpice. Gló-
oteƈtor. Ps. 83.
greffus es in falútem
tui, ℟. In falútem
rifto tuo. Cant. Ha-

SEXTAM.

2. D. Diléxit nos.
TULUM. 1. Tim. 2.
is mediátor Dei, &
minum Homo Chrif-
s; qui dedit redemp-
femetipfum pro óm-

·. Quis loquétur * po-
Dómini? Quis. ℣.
s fáciet * omnes lau-
s? * Poténtias. Gló-
is loquétur. Ps. 105.
ialvávit eos propter
fuum; ℟. Ut notam
poténtiam fuam.
5.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Non quemád-
modum.

CAPITULUM. Hebr. 9.

OMnia penè in Sánguine fecundùm legem mun-
dantur; & fine fánguinis effusióne non fit remíssio: neceffe eft ergo exemplária quidem cœléstium his mun-
dári: ipfa autem cœléstia melióribus hóftiis quàm if-
tis.

℟. br. Holocauftum & pro peccáto non poftulafti; * Tunc dixi: ecce vénio. Holocauftum. ℣. Sacrifi-
cium & oblatiónem * no-
lúifti. * Tunc. Glória. Ho-
locauftum. Ps. 39.

℣. Scriptum eft de me, ut fácerem voluntátem tuam: ℟. Deus meus vólui. Ps. 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. c. MAgna & mirabília funt ópera tua, Dómine: Quis non magni-
ficábit nomen tuum? quia folus pius es. Apoc. 15.

Ant. 5. c. Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre fignácula ejus; quóniam occífus es, & re-
demifti nos. Apoc. 5.

Ant. 8. G. Redemifti nos Deo in Sánguine tuo, & fe-
cifti nos Deo noftro reg-
num. Apoc. 5.

Ant. 4. E. Habentes ita-
que fidúciam in Sánguine

Christi, accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei. *Hebr.* 10.

Ant. 6. F. Quanta putátis meréri supplícia qui Fílium Dei conculcáverit, & Sánguinem testamenti pollútum dúxerit? *Hebr.* 10.

Capitulum. *Apoc.* 1.

GRátia vobis, & pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ, qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in Sánguine suo.

Hymnus.

SPerate, mortáles, gravi
Peccáta, quos premunt, jugo:
Qui Sanguis in terras fluit,
Vestræ salútis pignus est.

Divina mundi víctima,
Amando non servas modum:
Cur totus it venis Cruor?
Guttam dedisse sufficit.

Immensus hoc amor jubet,
Suasque dat leges tibi:
Hic solus impónit Crucem,
Et Crux amánti fit levis.

Sic ergo, Christe, nos amas!
Salváre sic mundum juvat!
O ter beátum! cui licet
Tecum pati, tecum mori.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Fovens redemptos grátiâ,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. *Apoc.* 6.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

Pro Commem. Feria.

Ant. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

℣. Tempus beneplácitì Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Collecta. Orémus.

DEus, humílium consolátor, & fidélium fortitúdo, propítius adesto précibus supplicántium; ut humána fragílitas quæ per se proclívis est ad labendum, per te semper muniátur ad standum; & quæ per se multíplicat offensam, per te semper reparétur ad véniam; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

ABBATO.

Lectio j.

it liber Ruth. *cap.* 1.
diébus unius Júdicis,
undo Júdices præe-
t, facta est fames in
Abiitque homo de
hem Juda, ut pere-
étur in regióne Moa-
cum uxóre sua ac
s líberis. Ipse voca-
Elímelech, & uxor
Nóemi: & duo filii,
Máhalon, & alter
on, Ephrathæi de Béth-
Juda Ingressíque re-
n Moabítidem, mo-
tur ibi. Et mórtuus est
lech máritus Nóemi;
sitque ipsa cum filiis.
cepérunt uxóres Moa-
s, quarum una voca-
Orpha, áltera verò
Manseruntque ibi
annis, & ambo mór-
it, Máhalon vidélicet
élion: remansítque
r orbáta duóbus líbe-
maríto. Et surrexit ut
riám pérgeret, cum
e núru sua de regióne
ítide; audíerat enim
respexisset Dóminus
um suum, & dedisset
as.

Jurávi. 145.

tio ij. *cap.* 4.
it ítaque Booz Ruth,
accépit uxórem: in-
sque est ad eam, &
illi Dóminus ut concí-
peret & páreret filium. Dixerúntque mulíeres ad Nóemi: Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut deficeret succéssor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Israel, & hábeas qui consolétur ánimam tuam, & enútriat senectútem: de nuru enim tua natus est, quæ te díligit; & multò tibi mélior est, quam si septem habéres filios. Susceptúmque Nóemi Púerum pósuit in sinu suo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes: Natus est filius Nóemi, vocavérunt nomen ejus, Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

℞. Pósui. 145.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 8.

IN illo témpore; Locútus est Jesus Scribis & Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Ev. Tract. 34. *n.* 2.

NOn est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc

intelligere cupiámus, ipsam sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquando veniámus; & in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriámur. Qui me, inquit, séquitur, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, post habébit: modò séquitur per fidem, post habébit per spéciem.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. à. Locutus est Jesus, docens in templo: & nemo apprehendit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Collecta. Orémus.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut mandatórum tuórum lege perceptâ, te sequámur, & ad lumen ætérnæ vitæ perveníre mereámur; Qui vivis.

CANON.

Ex Concílio Wormatiensi. *Ann.* 868. *can.* 25.

Debet Sacerdos in pœniténtia danda singulórum causas singulátim considerare, oríginem quoque modumque culpárum, & affectus gemitusque delinquéntium diligenter examináre, manifestéque cognóscere; témporum étiam, & personárum, locórum quoque & ætátum qualitátes inspícere; ut étiam pro consideratióne locórum, ætátum vel témporum, seu pro qualitáte delictórum atque gemítuum uniuscujusque delinquentis, à sacris régulis óculos non reflectat.

DOMINICA
PASSIONIS DOMINI.
Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. 7. d. Quis audívit umquam tale? & quis vidit huic símile? *Is.* 66.

Ant. 2. D. Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. c. Pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

Ant. 6. F. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Recogitáte eum, qui talem sustínuit à peccatóribus advérsùm semetipsum contradictiónem. *Hebr.* 12.

Capitulum. *Levit.* 23.

HÆc sunt Fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad vesperum, Phase Dómini est, & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

℟. Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas; & servábitis eum usque ad quartam-décimam diem mensis hujus: * Immolábit eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccátum mundi. * Immolábit. *Repet.* ℟. Décimâ. *usque ad* ℣. Ecce. *Exod.* 12. *Joan.* 1.

Ab hac die usque ad Pascha in omni Officio de Tempore, omittitur Glória Patri, *in Responsoriis.*

HYMNUS.

FAndo quis audívit? Dei
Quis grande dicat bráchium!
Perculsa mens confúnditur;
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jesu, cóndito
Occísus Agnus, nunc Patri
Príscis adumbrátam sacris
Ardes litáre víctimam.

At cur humi stratus jaces?
Quis iste mœrentis pavor?
Quis iste qui toto fluit
Sudor cruentus córpore?

Hunc vis dolóris éxprimit;
Horrorque teter críminum:
Vices nocentûm sústinens,
Iram reformídas Patris.

Te terret objectus calix:
At ille, ni totum bibas,
Per sempiterna nos manet
Exauriendus sécula.

Vincet pavórem cáritas;
Vincet voluntas pátria:
Temet potestáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

Et jam flagellis, íctibus,
Ludíbriis, spinis, cruci,
Piaculáris hóstia,
Voves adorandum caput.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluisti; ℟. Corpus autem aptasti mihi. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario, 135. *sine* Glória Patri, *ad* ℟. br. In manus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. 122. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *sed ejus loco repetitur Invitatorium. Is ritus servatur quotidie in Officio de Tempore, usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ inclusivè.*

Hymnus, Opprobriis. *ut infrà*, 290.

Psalmi ut in Psalterio.

In I. Nocturno.

Ant. 8. G. Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? *Jerem.* 18.

Ant. 2. D. Pópulo huic factum est cor incrédulum & exásperans, recessérunt & abiérunt. *Jerem.* 5.

Ant. 4. E. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: non est ipse. *Jerem.* 5.

℣. Secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; ℟. Quóniam irritavérunt te, Dómine. *Ps.* 5.

Lectio j.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ. *cap.* 1.

Verba Jeremíæ filii Helciæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio-décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóachim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva sanctificávi te; & Prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus; ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum: quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis; & univérsa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. ¶ Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die usque ad Pascha exclusive, nihil respondendo.*]

℟. Dixit Dóminus ad Móysen: Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit; offeretísque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum & taurórum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in sancta. * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

LECTIO ij. *cap. 2.*

HÆc dicit Dóminus : Quid invenérunt pa-tres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitá-tem, & vani facti sunt ? Et non dixérunt : Ubi est Dó-minus qui ascéndere nos fe-cit de terra Ægypti ; qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitábilem & inviam, per terram sitis, & imáginem mortis, per ter-ram in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo ? Et induxi vos in terram Car-méli, ut comederétis fruc-tum ejus, & óptima illius : & ingressi contaminastis ter-ram meam, & hæreditátem meam posuistis in abomina-tiónem. Sacerdótes non di-xérunt : Ubi est Dóminus ? Et tenentes legem nesciérunt me, & pastóres prævaricáti sunt in me, & Prophétæ prophetavérunt in Baal, & idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobiscum, ait Dóminus, & cum filiis vestris disceptábo. Jerúsalem.

℟. Sument filii Israel de sanguine agni, ac ponent super utrumque postem, & in superlimináribus domó-rum : * Erit autem sanguis in signum, nec erit plaga disperdens. ℣. Justificáti in sanguine Christi, salvi éri-mus ab ira per ipsum : * Erit. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

LECTIO iij.

TRansíte ad ínsulas Ce-thim & vidéte ; & in Cedar míttite, & conside-ráte vehementer : & vidéte si factum est hujuscémodi, si mutávit gens deos suos ; & certè ipsi non sunt dii : pópulus verò meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite, cœli, super hoc ; & portæ ejus, deso-lámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : me de-reliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt sibi cister-nas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus ? Quare ergo factus est in prædam ? Super eum rugié-runt leónes, & dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitudinem : civitátes ejus exustæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Filii quoque Mémpheos & Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Num-quid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dó-minum Deum tuum eo tém-pore quo ducébat te per viam ? Jerúsalem.

℟. Filius hóminis tradé-tur princípibus Sacerdó-tum, & damnábunt eum morte, & tradent eum gén-tibus ; * Illúdent ei, & cons-puent eum, & flagellábunt eum, & interfícient eum.

℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; & non apériet os suum. * Illúdent ei. *Marc.* 10. *Is.* 53.

In II. Nocturno.

Ant. 1. f. Væ genti peccatríci: pópulo gravi iniquitáte, filiis sceleràtis. *Is.* 1.

Ant. 5. a. Dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israel. *Is.* 1.

Ant. 6. F. Pedes illórum ad malum currunt, & festínant ut effundant sánguinem. *Prov.* 1.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam; ℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *c.* 1.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacramentum esse præcípuum. Cui condignè & cóngruè suscipiendo totíus quidem nos témporis institúta præformant; sed devotiónem nostram præsentes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacramento scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis. Tu autem.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. * Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis sociétas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens, Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur; & ideò nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora; ecce Filius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne discésseris. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

Sicut ergo totius est témporis piè vívere, ita totius est témporis crucem ferre, quæ méritò unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis; sed non una est causa certáminis: & plus plerúmquè perículi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque suppliciis ánima fidélis impetítur; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte móllitur. Sed cùm caro concupíscit adversùs spíritum, & spíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora: * Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

In III. Nocturno.

Ant. 3. c. Convenérunt, Dómine, adversùs sanctum púerum tuum Jesum, quem unxisti. *Act.* 24.

Ant. 7. c. Dixérunt: gloriátur patrem se habére Deum: videámus ergo si sermónes illíus veri sint. *Sap.* 2.

Ant. 8. c. Morte turpíssimâ condemnémus eum: Si enim est verus fílius Dei, liberábit eum. *Sap.* 2.

℣. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: ℟. Supérbia eórum qui te odérunt ascendit semper. *Ps.* 73.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem. *c.* 8.

In illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. habita in Basilica S. Petri, Dom. Pass. n.* 1.

Pensáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis

ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit; proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est; intérroget se unusquisque si verba Dei in aure cordis pércipit, & intélliget unde sit. Cœlestem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria contéri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíre. Penset ergo apud se unusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, & quia jam ex Deo sit, agnoscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? ℣. Quare detraxistis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me? * Si veritátem dico. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij. *n.* 2.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat: facit mala, quæ potest; minátur & quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumeliósa verba respondet. Qui si eísdem ista dicéntibus respondére voluisset: Dæmónium vos habétis: verum profectò díceret; quia nisi impléti essent dæmónio, tam perversa de Deo loqui non possent. Sed accepta injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit; ne non dixisse veritátem, sed provocátus contuméliam reddidisse videátur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitáte contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne ministérium justæ correptiónis in arma vertámus furóris?

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit: * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos Prophétas, & non audistis? * Proptéreà, vos non audítis. *Joan.* 8. *Jerem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei zelo úritur, sæpè à pravis homínibus dehonestátur, in semetipso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait: Sed honorífico Patrem meum, & vos inhonorastis me. Sed quid

nobis ad ista faciendum sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit : Ego autem non quæro glóriam meam : est qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd scriptum est : Quia Pater omne judícium dedit Filio ; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat ; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dum se adhuc ulcisci non vult, & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu : Nonne bene dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes ? Réspondit Jesus : * Ego dæmónium non hábeo : sed honorífico Patrem meum. ℣. Insurrexistis super me ore vestro, & derogastis adversùm me verba vestra. * Ego dæmónium non hábeo. *Repetit.* ℟. Judæi dixérunt. *usque ad* ℣. Insurrexistis. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* QUem contestábor ut áudiat ? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium : idcircò laborávi sústinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes subsannant me ; quia jam olim loquor vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt : Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univerſos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidisti, Dómine, omnem furórem, univerſas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. *Jerem.* 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu : Perſequímini, & perſequámur eum, ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum, si quo modo decipiátur ; & prævaleámus adversùs eum, & conſequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Christe. *ut infrà*, 291.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam : ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Dixit Jesus : Ego non quæro glóriam meam ; est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per Unigénitum tuum passum & humiliátum usque ad mor-

tem antíqui hostis contrivisti supérbiam : da nobis fidélibus tuis, & quæ ipse propter nos pértulit, dignè recólere, & adversa ómnia ejus exemplo patienter toleráre; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1551. *de Pœnit. c.* 8.

DUm satisfaciendo pátimur pro peccátis, Christo Jesu qui pro peccátis nostris satisfécit, ex quo omnis nostra sufficiéntia est, confórmes efficimur; certíssimam quoque indè arrham habentes, quòd si compátimur, & conglorificábimur.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi : Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt : Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

UNusquísque vestrûm próximo suo pláceat in bonum ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exurge. ℣. Memor esto * improperiórum tuórum. * Júdica causam. *Resumitur* ℟. Exurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est : Est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovístis eum. *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

CHristus in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis offerens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iníqui. * De manu. ℟. Deus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum : ℟. Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret

m meum : vidit, &
: est. Joan. 8.
TULUM. *Hebr.* 11.
obtulit Abraham
ac, cum tentarétur:
génitum offerébat,
céperat repromissió-
d quem dictum est:
1 Isaac vocábitur tibi
; árbitrans quia & à
s suscitáre potens est
unde eum & in pará-
accépit.
r. Quis dabit ex Sion
: Israel? * Exultábit
Quis dabit. ℣. Cùm
it Deus * captivitá-
ebis suæ, * Exultá-
. Quis dabit. *Ps.* 52.
Congregáte Dómino
s ejus, ℟. Qui ordi-
estamentum ejus su-
rificia. *Ps.* 49.

VESPERAS.

DIxit Jesus: Ego
non quæro gló-
eam: est qui quærat,
cet. *Joan.* 8.
. 1. D. Amen, amen
obis; si quis sermó-
eum serváverit, mor-
n vidébit in æternum.
8.
. 6. F. Dixérunt Ju-
Numquid tu major es
nostro Abraham, qui
us est? & Prophétæ
i sunt: Quem te ipsum
Joan. 8.
. 4. E. Si ego glorífi-
ipsum, glória mea ni-
: Est Pater meus qui
us Verna. ANIE.

glorificat me; & non cogno-
vistis eum. *Joan.* 8.
Ant. 2. D. Abraham pa-
ter vester exultávit ut vidé-
ret diem meum: vidit, &
gavísus est. *Joan.* 8.
CAPITULUM. *Deut.* 9.

DOmine Deus, ne dis-
perdas pópulum tuum,
& hæreditátem tuam quam
redemisti in magnitúdine
tua; quos eduxisti de Æ-
gypto in manu forti. Re-
cordáre servórum tuórum
Abraham, Isaac, & Jacob:
ne aspícias durítiam pópuli
hujus.
HYMNUS, VEXILLA. *in-
frà*, 293.
℣. Deus rex noster ante
sécula: ℟. Operátus est sa-
lútem in médio terræ. *Ps.*
73.
Ad Magníficat.
Ant. 2. D. Amen, amen
dico vobis: Antequàm A-
braham fieret, ego sum.
Joan. 8.
COLLECTA, *ut suprà ad
Laudes.*

AD COMPLETORIUM.
Ut in Ordinario. 138.

IN FERIIS
PER HEBDOM. PASSIONIS.
*& usque ad Feriam quin-
tam in Cœna Domini.*
AD OFFICIUM NOCT.
INVIT. Christum qui pas-
sus est pro nobis, * Veníte,
adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. 122. *sine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

HYMNUS.

OPPROBRIIS, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.

CLAVIS statim trabálibus,
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.

IN nos ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.

ILLO lavári sanguine
Opórtuit mundi scelus:
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.

CRUX débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

QUI Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi ut in Psalterio sub tribus Ant. sequentibus.

Ant. 3. c. Convenérunt, Dómine, adversùs sanctum púerum tuum Jesum, quem unxisti. *Act.* 24.

Ant. 7. c. Dixérunt: Gloriátur patrem se habére Deum: videámus ergo si sermónes illíus veri sint. *Sap.* 2.

Ant. 8. c. Morte turpíssimâ condemnémus eum: si enim est verus fílius Dei, liberábit eum. *Sap.* 2.

℣. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: ℟. Supérbia eórum qui te odérunt ascendit semper. *Ps.* 73.

Lectiones & ℟℟. infrà in qualibet Feria.

℣. SACERD. Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio.

Ant. 1. a. DEus, salvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Ant. 8. G. Insidiáti sunt mihi, & prævaluérunt, & non fuit qui ferret auxílium. *Job.* 30.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: lætáti sunt, quóniam tu fecisti. *Thren.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 11.

COgitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra

um, & nomen ejus
morétur ámpliùs.
[. Y M N U S.
, Christe, confixus
uci
prémos spíritus,
sálúbri figere
ligno lúmina.
IIS venéno pérfidi
nobis vúlnera,
tis è celsa trabe
: aspéctus Dei.
nos olympo pártu-
;
rtyres formas tuos;
imo sanctam fidem
amóris pígnore.
: cuncta terrárum,
or ut sedens throno,
e protensæ manûs
divínâ trahis.
ergo cœlestis thro-
m
líre grátiæ,
jue complexos cru-
;
ári sánguine.
es salútis ómnium,
era mundi glória,
emper hæreas
: regnes córdibus.
Fílium tradit, Patri,
e fit laus víctimæ:
tibi laus, qui sacram
dis aram, Spíritus.
Amen.
ntende ánimæ meæ,
a eam : ℟. Propter
s meos éripe me.

Benedíctus. *Ant. ut*
ibet Feria.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut in Ordinario. 128.

Collecta, *ut in qualibet Feria, post Ant. ad* Benedíctus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laudibus nec etiam in Vesperis.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis. 131.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

Cetera ut in Ordinario, suprà, 132.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amóris, Spíritus. 135.

Ant. 2. D. Dómine.

Capitulum. *Jerem.* 11.

TU, Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória. *Sed repetit.* ℟. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, ℟.

Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut suprà, in Ordinario. 136.

AD SEXTAM.

Hymnus, Nunc solis. 136.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine.

Capitulum. *Thren.* 3.

AUdísti lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsùm me totâ die. Sessiónem eórum, & resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu scis impropérium meum, * & confusiónem meam; * Eripe me, Dómine. ℟. Propter. *Ps.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur : ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces, flexis genibus. 136.

AD NONAM.

Hymnus, Prono. 136.

Ant. 7. d. Omnes.

Capitulum. *Jerem.* 18.

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ.

℟. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratìs. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Persecúti sunt. ℟. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam sequébar bonitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus. 136.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. REpulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. *Thren.* 3.

Ant. 6. F. Audiérunt quia ingemisco ego, & non est qui consolétur me. *Thren.* 1.

Ant. 7. c. Fremuérunt déntibus, & dixérunt : Devorábimus : En ista est dies quam expectabámus. *Thren.* 2.

Ant. 4. f. Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. *Thren.* 3.

Ant. 8. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me : júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. *Jerem.* 18.

REcordáre, Dómine, quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

HYMNUS.

[V]EXILLA Regis pró-
[de]unt;
[Fulget] Crucis mystérium,
[Qua vi]ta carnis Cónditor,
[Suspen]sus est patíbulo.
[Qu]o vulnerátus ínsuper
[Mucr]one diro lánceæ,
[Ut nos] laváret crímine,
[Mana]vit undâ & sánguine.
[Imp]LETA sunt quæ cón-
[ci]nit
[David] fidélis cármine,
[Dicendo]: In natiónibus
[Regna]vit à ligno Deus.
[ARB]OR decóra & fúlgi-
[d]a,
[Ornat]a Regis púrpurâ,
[Electa] digno stípite,
[Tam] sancta membra tán-
[g]ere.
[BEA]TA cujus bráchiis
[Sæcli p]ependit prétium,
[Statér]a facta córporis,
[Prædá]mque tulit tártari.
[O] Crux, ave, spes úni-
[c]a,
[Hoc P]assiónis témpore,
[Auge] piis justítiam,
[Reísq]ue dona véniam.
[Te], summa Deus Tríni-
[tas],
[Colla]udet omnis spíritus:
[Quos] per Crucis mystérium
[Salva]s, rege per sécula.
Amen.

[℣.] Captábunt in ánimam
[justi]. ℟. Et sánguinem in-
[nocen]tem condemnábunt.

[Ad] Magníficat. *Ant. ut*
[in qua]libet *Feria.*

Deinde dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Ordinario. 128.

COLLECTA ut in qualibet Feria, post Antiph. ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà in Ordinario Breviarii, 138.

FERIA SECUNDA HEBDOM. PASSIONIS.

LECTIO j.

De Jeremía Prophéta.

cap. 2.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérsio tua increpábit te. Scito, & vide quia malum & amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, & non esse timórem mei apud te; dicit Dóminus Deus exercítuum. A século confregisti jugum meum, rupisti víncula mea, & dixisti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, & sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne semen verum: quómodò ergo conversa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta

es in iniquitáte tua coram me. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus. 282.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum & non fáciem; & in témpore afflictiónis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui quos fecisti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ; secundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustra percussi filios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros; quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid oblivis cétur virgo ornamenti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est meî diébus innúmeris. Jerúsalem.

℟. Sument, 283.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 7.

IN illo témpore; Misérunt Príncipes & Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 31. n. 8. & 9.

PRíncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & conmurmure quo Christus glorificabátur, misérunt ministros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? adhuc nolentem? quia ergo non póterant apprehéndere nolentem, missi sunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobiscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò, quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiscum sum; & tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, & sic pervenire ad passiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubi sum ego, vos non potestis veníre. Hîc jam resurrectiónem suam prædixit: noluérunt enim agnóscere præsentem, & posteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiscum sum; & vado ad eum qui me misit. * Quæretis me, & non inveniétis: & ubi ego sum; vos non potestis veníre. ℣. Quia despexistis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexistis; ego quo-

bsannábo. * Quæré-
Joan. 7. *Prov.* 1.
Benedíctus.
. 8. *G.* Si quis sitit,
ad me, & bibat.
'.
ECTA. Orémus.
rámus in jejúnio,
iine, misericórdiam
ut te, qui fons boni-
, toto desidério sitien-
ritátis tuæ abundán-
eámur, Per.

C A N O N.

oncílio Cabilonénsi
secundo.
n. 813. *can.* 36.
ita quæ ex indústria,
: cujúslibet libídinis
læ causâ, idcircò
t eleemósynis redi-
r, nequáquam eis
possunt; quia qui
petrârunt, videntur
mercéde condúcere,
mpúnè peccáre liceat.
rgo quis idcircò pec-
bet, ut eleemósynam
; sed ídeò eleemósy-
cere debet, quia pec-

Magníficat.
. 4. E. Qui credit in
icut dicit Scriptúra,
a de ventre ejus fluent
rivæ. *Joan.* 7.
ECTA. Orémus.
mántium ad te, quæ-
mus, Dómine, pré-
gnanter exaudi; ut
Ninivítis in afflictióne
pepercisti, ita & Pó-
pulo tuo in præsenti tribula-
tióne succurras; Per.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *c.* 3.

VUlgò dicitur: Si di-
míserit vir uxórem
suam, & recédens ab
eo, dúxerit virum álterum,
numquid revertétur ad eam
ultrà? numquid non pollúta
& contamináta erit múlier
illa? Tu autem fornicáta es
cum amatóribus multis: ta-
men revértere ad me, dicit
Dóminus, & ego suscípiam
te. Leva óculos tuos in di-
rectum, & vide ubi non
prostráta sis: in viis sedé-
bas, expectans eos quasi la-
tro in solitúdine; & polluisti
terram in fornicatiónibus
tuis & in malítiis tuis. Qua-
mobrem prohíbitæ sunt stil-
læ pluviárum, & serótinus
imber non fuit: frons mu-
líeris meretrícis facta est
tibi; noluisti erubéscere.
Ergo saltèm ámodò voca
me: Pater meus, dux virgi-
nitátis meæ tu es. Jerúsalem.
℟. Réspice. 284.

Lectio ij.

ET Dixit Dóminus ad me
in diébus Josíæ regis:
Numquid vidisti quæ féce-
rit aversátrix Israel? Abiit
síbimet super omnem mon-
tem excelsum, & sub omni
ligno frondóso; & fornicáta
est ibi. Et dixi, cùm fecisset

hæc ómnia : Ad me revértere ; & non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo quòd mœcháta esset aversátrix Israel, dimisissem eam, & dedissem ei libellum repúdii : & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus ; sed ábiit, & fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram, & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me : Justificávit ánimam suam aversátrix Israel, comparatióne prævaricatrícis Judæ. Vade, & clama sermónes istos contra aquilónem, & dices : Revértere, aversátrix Israel, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam à vobis ; quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non irascar in perpétuum. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 285.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 7.

In illo témpore ; Ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 28, *n.* 1. 8. & 11.

Non potest mundus odisse vos. Quid est hoc ? nisi, Non potest mundus odisse amatóres suos, falsos testes. Bona enim dícitis quæ mala sunt & mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergo quærébant eum in die festo : & murmur multum de eo erat in turba. Unde murmur ? De contentióne. Quæ fuit conténtio ? Quidam enim dicébant : Quia bonus est ; álii autem : Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum : hoc dícitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia spiritáli, profectò álii dicunt : Bonus est ; álii : Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergo de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odisse vos ; me autem odit ; * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est. * Quia. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc ; ego au-

m ascendo, quia
empus nondum im-
est. Joan. 7.
ɪcta. Orémus.
liáre, Dómine, pó-
lo tuo; ut sacræ de-
s profíciens incre-
& tuo semper mú-
bernétur, & ad re-
mis ætérnæ pervé-
e ducente, consór-
er Dóminum.
A N O N.
ncílio Cabilonénsi
secundo.
n. 813. can. 45.
ibusdam qui Ro-
m Turónumve &
ædam loca sub præ-
ratiónis inconsultè
nt, plúrimùm errá-
at qui putant se im-
t peccáre, aut pec-
uia hæc loca oratú-
uentant. Qui verò
sua Sacerdótibus,
rum sunt Paróchiis,
i sunt, & ab iis agen-
iténtiæ consílium ac-
at, si oratiónibus in-
o, eleemósynas lar-
, vitam emendando,
componendo, Apos-
n límina, vel quo-
et Sanctórum, inví-
síderant; horum est
o modis ómnibus col-
da.
Magníficat.
. 7. ç. Quidam dicé-
Quia bonus est; álii
dicébant: Non, sed
: turbas. Nemo tamen

palàm loquebátur de illo, propter metum Judæórum. Joan. 7.

Collecta. Orémus.

Súscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces, & secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum, fámulos tuos ab ómnibus absolve peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparéntur; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. c. 5.

Circuíte vias Jerúsalem, & aspícite: & consideráte, & quærite in platéis ejus, an inveniátis virum facientem judícium, & quærentem fidem; & propítius ero ei. Quòd si étiam Vivit Dóminus, dixerint; & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respiciunt fidem: percussísti eos, & non doluérunt: attrivísti eos, & renuérunt accípere disciplínam: induravérunt facies suas suprà petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt & stulti; ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui; & ecce magìs hi simul confregérunt

jugum, rupérunt víncula. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus. 282.

Lectio ij.

Super quo propítius tibi esse pótero? Filii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non sunt dii. Saturávi eos, & mœcháti sunt, & in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, & emissárii facti sunt: unusquisque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus, & in gente tali non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipáte; consummatiónem autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quia non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israel & domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non est ipse; neque véniet super nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, & responsum non fuit eis: hæc ergo evénient illis. Jerúsalem.

℟. Sument. 283.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

cap. 10.

In illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48. *n.* 2.

Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Didicístis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo & páscua inveniendo sunt, oves vitâ æternâ perfruendo sunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóstolus; Novit Dóminus qui sunt ejus; & quos præscívit, ipsos & prædestinávit; quos autem prædestinávit, ipsos & vocávit; quos autem vocávit, illos & justificávit; quos autem justificávit, ipsos & glorificávit: de óvibus istis, nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus est de número eárum, qui pro eis novit quod dedit. Tu autem.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousque non credent mihi in ómnibus signis quæ feci co-

is? * Sed. *Joan.* 10.
14.
Benedíctus.
. 4. d. Oves meæ vo-
eam áudiunt : & ego
æternam do eis ; &
ribunt in æternum.
10.
ECTA. Orémus.
tificáto hoc jejúnio,
is tuórum corda fidé-
niſerátor illuſtra : &
devotiónis præſtas
m, præbe ſupplicán-
ium benignus audí-
Per Dóminum.
C A N O N.
oncílio Tridentíno.
551. *Seſſ.* 14. *de Pœ-
nit. c.* 1.
gnópere à peccáto
révocant, & quaſi
quodam coercent ſa-
ôriæ pœnæ, cautió-
& vigilantióres in
m pœnitentes effi-
: medentur quoque
órum relíquiis, & vi-
hábitus malè compa-
ontráriis virtútum ac-
is tollunt.
Magníficat.
. 6. F. Si mihi non
rédere, opéribus cré-
it cognoſcátis & cre-
uia Pater in me eſt,
in Patre. *Joan.* 10.
ECTA. Orémus.
us, qui miſericórdiæ
ánuam in te ſperánti-
itére voluiſti, reſpice
bem tuam ejuſque mi-
; *ut quæ voluntátis*
tuæ viam, te donante, ſé-
quitur, à vitæ ſémitis me-
reátur nunquam deviáre.
Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

LECTIO j.

De Jeremía Prophéta. *c.* 6.

ERrudíre, Jerúſalem, ne fortè recédat ánima mea à te; ne fortè ponam te deſertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Uſque ad racémum cólligent quaſi in vínea relíquias Iſrael : converte manum tuam, quaſi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem conteſtábor, ut áudiat? Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt : ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium, & non ſuſcípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus ſum, laborávi ſuſtinens. Effunde ſuper párvulum foris, & ſuper consílium júvenum ſimul : vir enim cum mulíere capiétur, ſenex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter; quia extendam manum meam ſuper habitántes terram. Jerúſalem.

℞. Réſpice. 284.

LECTIO ij.

A Minóre quippe uſque ad majórem omnes avarítiæ ſtudent : & à Prophéta

usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem filiæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes : Pax, pax, & non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt : quin pótiùs confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt. Quamobrem cadent inter ruentes : in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus : State super vias, & vidéte, & interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt : Non ambulábimus. Et constítui super vos speculatóres : Audíte vocem tubæ. Et dixérunt : Non audiémus. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 285.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 7.

IN illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuísset in domo Pharisæi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. *In Evang.* 33. *n.* 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat; sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capíllos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capíllis lácrymas tergébat. Ore supérba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum, ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex se Deum contémpserat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti, & * Stans retro secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis suis tergébat, osculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ ascendunt usque ad cœlum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat. * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc.* 7.

Collecta. Orémus.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remíttis, infunde córdibus nostris tui amóris affectum;

mnibus peccátis nos-
·misericórdiâ liberé-
Per Dóminum nos-
esum Christum Fí-
um, qui tecum vivit
at in unitáte Spíritûs
)eus, per ómnia sǽ-
:ulórum. ℟. Amen.

: A N O N.

ncílio Tridentíno.
563. *Seff.* 25. *Decret.*
e Indulgentiis.

sancta Synodus In-
entiárum usum Chri-
ópulo máximè salu-
& sacrórum Conci-
auctoritáte probá-
Ecclésia retinendum
et & præcipit. In his
concedendis modera-
, juxta véterem &
ım in Ecclésia con-
nem, adhibéri cupit,
â facilitáte Ecclesiás-
ciplína enervétur; &
ravos quæstus omnes
consequendis, unde
ı in Christiáno pó-
úsuum causa fluxit
abolendos esse.

SPERÆ de se-

I A S E X T A.
COMPASSIONE
MARIÆ VIRGINIS.
IPLEX-MAJUS.
hoc Festum occurrat
Martii, transfertur
n sequentem ; tunc
t Commemoratio pri-
Vesperarum.]

A D I. V E S P E R A S.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. Fília pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárum. *Jerem.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

Ant. 8. c. Tórcular calcávit Dóminus vírgini filiæ Juda, quóniam inváluit inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 6. C. Fília Sion oppressa est amaritúdine, & egressus est omnis decor ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. f. Ipsa gemens convérsa est retrorsùm: depósita est vehementer, non habens consolatórem. *Thren.* 1.

CAPITULUM. *Ruth.* 1.

Ne vocétis me, Nóemi (id est, pulcram:) sed vocáte me, Mara (id est, amáram;) quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens.

℟. Fília Jerúsalem, numquid rex non est tibi, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, & sátage quasi partúriens, quia liberáberis: rédimet te Dóminus. ℣. Nonne opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? * Dole, & sátage. *Repetitur* ℟. Fília

centis vastatórem merídie; & resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent: Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt: * Induxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

LECTIO iij. *cap.* 9.

HÆc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant; & ad eas quæ sapientes sunt, míttite, & próperent: festínent, & assúmant super nos lamentum, dedúcant óculi nostri lácrymas, & pálpebræ nostræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audita est de Sion: Quómodò vastáti sumus & confúsi vehementer? quia derelíquimus terram, quóniam dejecta sunt tabernácula nostra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini; & assúmant aures vestræ sermónem oris ejus: & docéte fílias vestras lamentum, & unaquæque próximam suam planctum; quia ascendit mors per fenestras nostras; ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforis, júvenes de platéis. Jerúsalem.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta est virgo fília pópuli mei, plagâ péssimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo super te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meum; éxpedit enim mihi mori magìs quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

LECTIO iv.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærogativ. B. M. V. n.* 14.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipsa Domínicæ Passiónis históriâ commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem postéaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, óm-

juidem, sed speciá-
us: ipsíus planè non
ánimam crudélis lán-
læ ipsíus, nec mor-
:cens cui nocére non
, apéruit latus; sed
itique ánimam per-
it. Ipsíus nimírùm
jam ibi non erat; sed
anè inde nequíbat
Tuam ergo pertran-
imam vis dolóris, ut
im Mártyrem non
tò prædicémus, in
nírùm corpóreæ sen-
ssiónis excésserit com-
is affectus.
Símeon dixit ad Ma-
matrem Jesu: Ecce
est hic in signum cui
dicétur; * Et tuam
ánimam pertransíbit
s, ut revelentur ex
córdibus cogitatió-
V. Repléberis cálice
is & tristítiæ, & bi-
um, & epotábis us-
l fæces; * Et tuam.
. Ezech. 23.
IO V. n. 15.
non tibi plusquàm
ádius fuit sermo ille,
pertránsiens ánimam,
ingens usque ad divi-
i ánimæ & spíritûs:
, ecce filius tuus; O
itatiónem! Joannes
o Jesu tráditur, ser-
o dómino, discípulus
agistro, fílius Zebe-
o Fílio Dei, homo
pro Deo vero. Quó-
non tuam affectuo-
síssimam ánimam pertransí-
ret hæc audítio, quando &
nostra, licèt sáxea, licèt fér-
rea, péctora sola recordátio
scindit?

R. Sequebátur Jesum tur-
ba mulíerum, quæ plangé-
bant & lamentabantur eum.
Et postquàm venérunt in
locum Calváriæ, crucifixé-
runt eum. * Stabat autem
juxta crucem Jesu mater
ejus. V. Sedérunt in terra,
conspersérunt cínere cápita
sua, abjecérunt in terram
cápita sua vírgines Jerúsa-
lem. * Stabat autem. Luc.
23. Joan. 19. Thren. 2.

LECTIO VJ.

NOn mirémini, fratres, quòd María Martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audisse Paulum inter máxima géntium crímina memorantem, quòd sine affectióne fuissent. Longè id fuit à Maríæ viscéribus; longè id sit étiam à servulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præsciérat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non sperábat contínuò resurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista commóri corde non pótuit?

Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat; * Et dicit Jesus matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. * Et dicit. *Non dicitur.* Glória Patri. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

In III. Nocturno.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam; ego enim derelícta sum sola, & clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch.* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non répellet in sempiternum Dóminus; quia si abjécit, & miserébitur secundùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 19.

In illo témpore, Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Institut. Virg. cap. 7. *n.* 48 & 49.

Cláudite ora, impii; aperíte aures, pii: audite quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, & paulisper públicam differt salútem, ne matrem inhonorátam relinquat. Subscríbitur Joannes testamento Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur & discípulo matris custódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua. Non útique Christus faciébat divórtium, nec María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Filii hærédem integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater; &, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Filii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus;

Joan. 19. *Tob.* 4. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

› *viij. n.* 49. & 50.
: non degéneri ma-
ectáculo, quæ non
:peremptórem. Pen-
cruce Fílius, mater
:utóribus offerébat.
olúm esset ut ante
rosterneréntur, lau-
pietátis affectus,
o supérstes esse no-
ı verò, ut cum Fí-
rétur, cum eódem
: resúrgere, non
ystérii quod genuis-
rrectúrum : simul
olico úsui impendi
Fílii nóverat, præs-
r si fortè étiam suâ
ública múneri áli-
lerétur. Sed Christi
jutório non éguit,
se Dóminus longè
edixit : Et respexi,
erat auxiliátor; &
& nemo suscipié-
.liberábo eos brá-
:o. Quómodò ergo
sri pótuit intégritas
quæ, fugiéntibus
s, supplícia non me-
sed ipsa se offerébat
ı?
ı illa hora accépit
Jesu discípulus in
rat ferè hora sexta,
oræ factæ sunt in
ım terram. ℣. Misi
:errórem, dicit Dó-
infirmáta est quæ
occídit ei sol, cùm
set dies. * Erat ferè.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 11.

In illo témpore; Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

Dicébant : Quid fácimus? nec tamen dicébant : Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent ne perírent. Et tamen timébant, & quasi consulébant. Dicébant enim quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam ætérnam non cogitavérunt; ac sic utrumque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos séquitur quod álibi dictum est : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum

qui simul áderant ad spectáculum istud : & vidébant quæ fiébant, percutientes péctora sua revertebantur : stabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aspiciéntes. ℣. Plangent eum planctu quasi super Unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti, * Noti. *Non dicitur* Glória Patri, *sed Repetitur* ℟. Omnis turba eórum. *usque ad* ℣. Plangent. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quàmdiu ponam consília in ánima mea, ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 5. C. O Vos omnes qui transítis per viam, attendíte, & vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrymis óculi mei : conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum : Dómine, vim pátior. *Is.* 38.

CANTICUM. *Thren.* 2.

QUómodò obtexit calígine in furóre suo Dóminus * Fíliam Sion;

Projécit de cœlo in terram * Inclytam Israel :

Et non est recordátus scabelli pedum suórum die furóris sui.

Præcipitávit Dóm[...]
nec pepercit, * ómn[...]
ciósa Jacob :

Destruxit in furó[...]
munitiónes Vírginis J[...]
& dejécit in terram :

Pólluit regnum *[...]
cipes ejus.

Confrégit in ira [...]
sui * omne cornu I[...]

Avertit retrorsùm [...]
ram suam * à fácie i[...]

Et succendit in [...]
quasi ignem flammæ [...]
vorantis in gyro.

Tetendit arcum sum[...]
inimícus; * firmávit [...]
ram suam quasi host[...]

Et occídit omne, [...]
pulchrum erat visu [...]
tabernáculo Fíliæ Sio[...]

Ant. 2. D. Numqu[...]
visci potest múlier in[...]
suum, ut non mis[...]
fílio úteri sui? *Is.* 49[...]

Ant. 4. *D.* Angúst[...]
sédit me sicut angúst[...]
turientis, córrui, c[...]
dírem, cùm vidérem [...]
bræ stupefecérunt me[...]

CAPITULUM. *Thr[...]*

VIde, Dómine, qu[...]
tríbulor : cont[...]
est venter meus, sub[...]
est cor meum in me[...]
sa; quóniam amar[...]
plena sum.

HYMNUS.

ILLÆSA, te, puérp[...]
Non fécerat matre[...]
lor;

e quem nescíveras,
entis Fílio.
te salútat últimum,
: tradit álteri,
ue tradit álterum,
e Christum pártu-

ejulantem cérni-
s,
gue vellentem co-
s;
e plus novit pati
lolóre fórtior.
atus es de Vírgine,
bi sit glória,
tre, cumque Spíri-
,
iterna sécula.
Amen.
im turbábitur terra,
s in médio ejus; non
vébitur. *Ps.* 45.
enedíctus.
7. G. Fortis est ut
léctio: Aquæ multæ
tuérunt extínguere
m, nec flúmina
: illam. *Cant.* 8.
ECTA. Orémus.
uæsumus, Dómine,
rdibus nostris ínti-
eræ pietátis affec-
: in tui Fílii passióne
mæ Matri ejus dignè
ientes, salutáris myſ-
ctum percípere me-
; Per eumdem Dó-
.
COMMEM. Feriæ.
Collegérunt Pontífi-
Pharisæi concílium
is Jesum, & dicé-
Quid fácimus? quia
hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

COLLECTA. Orémus.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illustra; ut semper in regendis áctibus & móribus potióra probantes, & quod nocet fúgere; & quod prodest elígere, te inspirante, possímus; Per.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur DOXOLÓGIA *sequens:*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes. *In* ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1. *Et non dicitur* Glória Patri.

CANON.

Ex Synodo Coloniénsi.
Ann. 1423. *can.* 11.

† AD glóriam sanctæ & intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míseris peccatóribus Fílium suum crucifixum assíduè deprecantis, necnon ad honórem illíus angústiæ & dolóris, dum Redemptor noster Jesus Christus, expansis mánibus in ara crucis, pro salúte nostra immolátus,

matrem suam benedictam dilectíssimo discípulo suo Joanni Evangélistæ commendávit; & præsertìm ut profanórum hæreticórum perfidia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifixi & gloriósæ Vírginis dedicátas combúrere mínimè formidárunt; Festum commemoratiónis præfátæ angústiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis síngulis annis celebrétur.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

CAPITULUM. *Job.* 30.

INteriòra mea efferbuérunt absque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis, mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis; * Et. *Repet.* ℟. Tribulatiónem. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; ℟. Et qui consolarétur, & non invéni. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

INundavérunt aquæ super caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Usquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Usquequò. ℣. Irrítat adversárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Usquequò. *Ps.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et salvum fac filium ancíllæ tuæ. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Angústia.

CAPITULUM *Jerem.* 4.

VOcem quasi parturientis audívi, angústias puérperæ. Vox fíliæ Sion intermorientis expandentisque manus suas: Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est: * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipsum non est mecum: * Derelíquit me. ℟. Cor. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio. ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, & non pepercit, & lætificávit super te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam: sibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7, *d.* Consurge, fília Sion; effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum

leva ad eum ma-
Thren. 2.
. c. Persecútus est
us tuus; sed citò
erditiónem ipsíus,
ervíces ipsíus as-
Baruch. 4.
F. Nocentes perí-
te vexavérunt; &
multitúdinis erit
. *Baruch* 4.

LUM. *Jerem.* 15.

Dóminus: Si non
uiæ tuæ in bonum,
curri tibi in témpo-
ónis, & in témpore
nis adversùs ini-

rus, DUM spargit
rà, 302.
ando consoláberis
nine? ℟. Quando
persequéntibus me
. *Ps.* 118.
gníficat.
. E. Animæquior
ortátur enim te,
ominávit; & qui
sunt in tua ruína,
r. *Baruch* 4.
ecta, *ut suprà ad*

ommem. Feria.
Ab illo die cogita-
t interficerent Je-
s ergo jam non in
bulábat apud Ju-
l ábiit in regiónem
ertum cum discí-
. *Joan.* 11.
ptábunt in ánimam
. Et sánguinem in-
nocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Collecta. Orémus.

Miserére, Dómine, deprecantis Ecclésiæ tuæ, & inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende, ut quos Unigéniti Fílii tui morte redemísti, nec peccátis fieri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adversis; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

Hymnus, VIRGINEIS. *ut in Ordinario*. 139.

SABBATO.
ANTE PALMAS.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

cap. 9.

Loquere: Hæc dicit Dóminus: Et cadet morticínum hóminis quasi stercus super fáciem regiónis, & quasi fœnum post tergum metentis; & non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sapiens in sapiéntia sua, & non gloriétur fortis in fortitúdine sua, & non gloriétur dives in divítiis suis; sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire & nosse me, quia ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, & judícium, & justítiam in ter-

ra : hæc enim placent mihi, ait Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & visitábo super omnem qui circumcísum habet præpútium, super Ægyptum, & super Juda, & super Edom, & super filios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto; quia omnes gentes habent præpútium, omnis autem domus Israel incircumcísi sunt corde. Jerúsalem.

℟. Réspice. 284.

Lectio ij. *cap.* 10.

NOn es símilis tuî, Dómine : magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex géntium ? tuum est enim decus. Inter cunctos sapientes géntium, & in universis regnis eórum nullus est símilis tuî. Páriter insipientes & fátui probabuntur : doctrína vanitátis eórum lignum est. Argentum involútum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz, opus artíficis, & manus ærárii : hyacinthus & púrpura indumentum eórum; opus artíficum universa hæc. Dóminus autem Deus verus est : ipse Deus vivens, & Rex sempiternus. Ab indignatióne ejus commovébitur terra; & non sustinébunt gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis : Dii, qui cœlos & terram non fecérui reant de terra & de sub cœlo sunt. Jerú

℟. Deus meus. 2

Lectio iij

Léctio sancti Evan cundùm Joann

cap. 12.

IN illo témpore; vérunt príncipes tum ut & Lázarum cerent; quia multi illum abíbant ex Ju credébant in Jesúm liqua.

Homília sancti Au Epíscopi.

In Joan. Tract. 5

VIso Lázaro resu quia tantum mi Dómini tantâ erat e diffamátum, tantâ tatióne declarátum possent vel occultá factum est, vel negá invenérunt vidéte : vérunt autem prín cerdótum, ut & L interficerent. O stu tátio, & cæca sævi minus Christus qui pótuit mórtuum, n occísum ? Quando inferebátis necem, auferebátis Dómin tátem ? Si áliud vo tur mórtuus, áliud ecce Dóminus utru cit : & Lázarum m & seipsum suscitá sum. Tu autem.

℟. Adhuc módic men in vobis est. *

m lucem habétis ; ut
s ténebræ compre-
t. ℣. Date Dómino
stro glóriam, ánte-
ntenebréscat, *Am-
Joan. 12. Jerem. 13.
enedíctus.
L. f. Venit hora, ut
tur Fílius hóminis.
2.
ECTA. Orémus.
ípotens sempitérne
us, cleméntiam tuam
ter exorámus ; ut
bus jejúniis castigá-
nórum óperum exer-
e mundáti, ad cele-
n Paschále mysté-
ignis sénsibus acce-
; Per Dóminum.
ANON.
nóne sancti Leónis
Papæ.
ann. 447. cap. 5.
a cóngruis purifica-
nibus ad celebran-
scha Dómini, útra-
stántia præparátur,
ta omni témpore
údo nutrítur, sevéra
lites impéria detu-
t, cesset vindícta
, & rei críminum ad
perveníſſe se gáu-
n quibus à sanctis
Príncipibus étiam
um austéritas re-
st ultiónum, abo-
ódia, deficiant si-
s ; quóniam judí-
ei, sicut immítibus
ns, ita erit míseri-
s clemens.
s Verna. ANIC.

DOMINICA
PALMARUM.
DUPLEX MAJUS.

¶ *A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, non fit de ullo Festo ix. Lectionum, nisi aliter notetur, sed ejus Officium transfertur post Octavam Pascha.*

De SEMIDUPLICI *autem &* SIMPLICI *fit Commemoratio usque ad Vesperas Feria IV. hujus Hebdomada, exclusivè.*]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. Repulsa est. *cum reliquis ut in Feriis Passionis, suprà, 292.*

CAPITULUM. *Jerem. 26.*

Ecce in mánibus vestris sum : fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam, & habitatóres ejus ; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúsalem, Jerúsalem, quóties vólui congregáre fílios tuos ? & noluísti : * Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis : Non me vidébitis ámodò, donec dicátis : Be-

nedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus : hæréditas mea dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 281.

℣. Dixi : Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jerúsalem, si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi ! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Jesum qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Ps. Veníte. 122. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Opprobriis. *ut suprà*, 290.

In I. Nocturno.

Psalmi ut in Psalterio.

Antiph. & ℣℣℣. *ut in Dominica Passionis*, 282.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

cap. 11.

Quid est, quòd diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent à te malitias tuas, in quibus gloriáta es? Olivam úberem, pulcram, fructiferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum pro malis domûs Israel & domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrasti mihi, & cognóvi; tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam, & non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ampliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam. Jerúsalem.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos

suas; & servábitis eum usque ad quartam-décimam diem mensis hujus: * Immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha. * Immolabitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. cap. 12.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum; verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur? bene est ómnibus qui prævaricantur & iníquè agunt? Plantasti eos, & radícem misérunt; profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad víctimam, & sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, & herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est ánimal & vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades sexaginta duas * Occidétur Christus; & in dimídio hebdómadis deficiet hóstia & sacrifícium. ℣. Filius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, & condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

RElíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in sylva: dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorandum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam, dedérunt portiónem meam: desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxitque super me: desolatióne desoláta est omnis terra; quia nullus est qui recógitet corde. Jerúsalem.

℟. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magìs sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis? ℣. Dixit Dóminus ad Móysen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocaustum sempitérnum; * Quantò magìs sanguis Christi. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 60 de Pass. Dom. 11. cap. 1.

DEsideráta nobis, dilectíssimi, & universo optábilis mundo, adest festívitas Domínicæ Passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur, quia etsi difficile est de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptèque disserere, non est tamen líberum Sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacramento, fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis officium: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tribuat facultátem; nec possit deficere quod dicátur, dum nunquam potest satìs esse quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio; ita contemplatiónem mentis nostræ & oblectat & súperat, sicut pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre uníus & æquális esséntiæ est, quóties, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potestas; & difficíliùs cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio. Tu autem.

℟. Factum est, dum complerentur dies assumptiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, * Et ipse. *Luc. 9. 1. Mach. 6.*

Lectio v. *cap. 3.*

CHristus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quàm injustis ódiis studuísset accéndere; ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debentis perséquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliando mundo & prétium esset & póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulatæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce supplicans Patri, non se vindi-

ſed illis poſtuláret
:i.
Præcedébat diſcípulos
, & ſtupébant; & ſe-
:s timébant. Et cœpit
cere : * Ecce aſcéndi-
:roſólymam, & dam-
t Filium hóminis
. ℣. Ego in flagella
ıs ſum; inimíci autem
onfirmáti ſunt ſuper
* Ecce aſcéndimus.
. 10. *Pſ.* 37.
rio vj. *cap.* 5.
'od ergo falſi teſtes,
uod cruenti príncipes,
ímpii Sacerdótes in
ni Jeſu Chriſti myſté-
ignáviâ præſidis, &
átu imperítæ cohortis
at, & deteſtandum uni-
ſéculis, & ampleƈten-
'uit. Crux enim Dómi-
:ut in Judæórum erat
: crudélis, ita eſt in
fixi virtúte mirábilis.
in unum pópulus, &
ſtur ómnium Chriſtus.
ſævítia infertur, po-
: ſuſcípitur; ut licéntia
ɔris ætérnæ opus ím-
voluntátis. Unde om-
:do rerum geſtárum,
pleniſſimè Evangélica
:io percurrit, ita fidé-
:ſt accipiendus audítu,
va fide aƈtiónum quæ
ɔre Domínicæ paſſió-
ıplétæ ſunt, intelligá-
on ſolùm remiſſiónem
tórum in Chriſto com-
n, ſed étiam formam
æ eſſe propóſitam.

℟. Ecce aſcéndimus Je-
roſólymam, * Et conſum-
mabuntur ómnia quæ ſcrip-
ta ſunt de Fílio hóminis :
tradétur enim géntibus, &
illudétur, & flagellábitur,
& conſpuétur; & occídent
eum. ℣. Inimíci mei dixé-
runt mala mihi : Quando
moriétur, & períbit nomen
ejus? Verbum iníquum conſ-
tituérunt adversùm me. * Et
conſummabuntur. *Non di-
citur* Glória Patri. *Luc.* 18.
Pſ. 40.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léƈtio ſanƈti Evangélii ſe-
cundùm Matthæum.

cap. 21.

IN illo témpore; Cùm ap-
propinquaſſent Jeroſóly-
mis, & veniſſent Bethphage
ad montem Olivéti; tunc
Jeſus miſit duos diſcípulos,
dicens eis : Ite in caſtellum
quod contra vos eſt, & ſta-
tim inveniétis áſinam alli-
gátam, & pullum cum ea :
ſólvite, & addúcite mihi.
Et réliqua.

Homília ſanƈti Joánnis
Chryſóſtomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc faƈto
prophetíam, álteram
ópere, álteram verbis
Jeſus adimplet : ópere qui-
dem, quòd ſuper áſinam
ſéderit; verbis verò, quia
ſcriptum eſt à Zacharía quòd
in áſina ſícuti rex ſedébit.
Cùm ígitur id, véluti ſcrip-

tum est, explesset, altérius ipse prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipsis requiéscet, & vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ita prophetiæ prophetía succéssit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedísse vidétur, verùm étiam ut vivendi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedíctus, qui vénit in nómine Dómini, Rex Israel: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens; non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus; sed magnam úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profectò præter Christum dícere possent. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra significáret. Hîc enim Ecclésia & novus pópulus olim immundus per pullum significátur; qui, postquàm in eo Jesus quiévit, ab omni sorde liberátus, mundus efféctus est. Perpende autem ad amussim imáginem esse consërvátam. Discípuli quippe jumenta solvunt; quóniam & nos, & illi per Apóstolos vocáti, & addúcti ad Christum sumus; & nostra fides in zelum illos dedúxit. Idcircò ásina pullum suum sequi perspícitur; quóniam, postquam in géntibus Christus séderit, tunc & Israelítæ zelantes vénient: quod Paulus signíficans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Israéli áccidit, quousque plenitúdo géntium intráret; & sic omnis Israel salvábitur.

℟. Dixit Jesus: Ite, inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & conféstim dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, jumenta in móntibus. * Si quis. *Matth.* 21. *Ps.* 49.

LECTIO IX.

QUàm húmili autem & abjecto ánimo essent Judæi, considera; qui, quamvis tam multa ejus signa víderint, numquam tamen ipsum sic admiráti sunt, quemádmodùm nunc: postquàm autem turbas concúrrere aspexérunt, vehementer obstupescunt. Concussa enim fuit, inquit, universa cívitas, dicens: Quid est hic? Turbæ autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Ita quando étiam magnum quid de ipso dícere nisi sunt, tunc húmilis & abjecta ipsórum senténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut se hâc pompâ ostentáret; sed partim, ut & prophetíam, ut díximus, impléret, & vitam nostram instrúeret; partim ut discípuli horum testes hinc máximè solámen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum posse violári. Tu verò id étiam admiráre, quómodò tam à Zacharía quàm à David ad unguem ita prædicta fuérunt. Sic igitur étiam nos faciámus: laudes cantémus, & vestimenta tradámus iis qui ipsum ásferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cum illorum álii ásinam vestimentis suis, Christi in ea sessúri gratiâ, ornárent; álii indumenta sub pédibus ásini sternerent, si nos nudum ipsum videntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii subsequantur, nos adveniéntem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc supplício digna esse? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne supplicantem quidem audíre vis, sed accúsas & íncrepas.

℟. Exulta satis, fília Sion: júbila, fília Jerúsalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor; ipse pauper, & ascendens super ásinam & super pullum filium ásinæ. ℣. Invénit Jesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repetitur* ℟. Exulta. *usque ad* ℣. Invénit. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Israel in eo qui fecit eum; ℟. Et fílii Sion exultent in Rege suo. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DIcite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens per ásinam & pullum filium subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum suscitávit à mórtuis; proptéreà & óbviam venit ei tur-

ba, quia audiérunt eum fecisse hoc signum. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem vestimenta sua stravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & sternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes: Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelsis. *Luc.* 19.

Ant. 6. C. Dico vobis: Quia, si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

CAPITULUM. *Coloss.* 2.

CHirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit Christus de médio, affigens illud cruci; & expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

HYMNUS, Dum, Christe. *ut suprà*, 291.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebantur, clamábant, dicentes: Hosanna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini; hosánna in altíssimis. *Matth.* 21.

COLLECTA.

OMnípotens ſ Deus, qui hu neri ad imitandun tátis exemplum, rem nostrum carn re & crucem subí concéde propítius tiéntiæ ipsíus hab menta, & resu consórtia mereár eumdem.

AD PRIM

Ant. 1. a. Dícit

In ℟. *br.* ℣. (

es * pro nobis. 1.

CANO

Ex Concílio Lat quarto.

Ann. 1215. c

OMnis utriusq fidélis postqu nos discretiónis pe ómnia sua solus pe fiteátur fidéliter, mel in anno, pr cerdóti, & injun pœniténtiam stú víribus adimplér piens reverenter in Paschia Euchai cramentum, nisi consílio próprii Sa ob áliquam rati causam ad tempu perceptióne dúxe nendum. Alióquin ab ingressu Ecclé tur, & móriens (cáreat sepultúrâ. S tem aliéno Sacerd ri justâ de causâ

tri peccáta, licéntiam priùs habeat.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

Capitulum. Tob. 13.

Ipse salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

℟. br. Afferte Dómino Glóriam & honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino glóriam nómini ejus, Glóriam & honórem. ℟. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. Ps. 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. Is. 55.

Montes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtíca crescet myrtus; & erit Dóminus nominátus in signum ætérnum quod non auferétur.

℟. br. Benedíctus qui venit * In nómine Dómini. Benedíctus. ℣. Deus Dóminus * & illuxit nobis. * In. Benedíctus.

℣. Constitúite diem solemnem in condensis, ℟. Usque ad cornu altáris. Ps. 117.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

Decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit disertas.

℟. br. Ex ore infántium & lacténtium, * Perfecisti laudem. Ex ore infántium. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfecisti. ℟. Ex ore. Ps. 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. Ps. 112.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Videntes Príncipes Sacerdótum & Scribæ mirabília quæ fecit Jesus, & púeros clamantes in templo, Hosanna Fílio David, indignáti sunt. Matth. 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos: Vidétis quia nihil profícimus? ecce mundus totus post eum ábiit. Joan. 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jesum pérdere; & non inveniébant quid fácerent illi. Luc. 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum;

sed non confitebantur, ut è Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiravérant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fieret. *Joan.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

RExcogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes: nondum enim usque ad sánguinem restitistis adversùs peccátum repugnantes.

HYMNUS, VEXILLA. 293.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora: sed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario Breviarii, 138.

FERIA SECUNDA. MAJORIS HEBDOM.

¶ *Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomad. præcedentis, exceptis his quæ hîc habentur propria.*]

LECTIO j.

De Jeremía Prophéta.

cap. 14.

DIxit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: & si obtúlerint holocautómata & víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio & fame, & peste consúmam eos. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: Prophétæ dicunt eis: Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis; sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo: non misi eos, & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, & divinatiónem, & fraudeléntiam, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus; De prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi dicentes: Gládius & fames non erit in terra hac: In gládio & fame consumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem præ fame & gládio; & non erit qui sepéliat eos. Jerúsalem.

℟. Décimâ die. 314.

LECTIO ij. *cap.* 18.

DIxérunt: Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes; non

enim períbit lex à Sacerdóte, neque consílium à sapiente, nec sermo à Prophéta: veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii, fiant uxóres eórum absque líberis, & víduæ; & viri eárum interficiantur morte, júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repentè; quia fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, & peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades. 315.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 12.

IN illo témpore; Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. n. 5. & 6.

NE putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Dóminus cum Lázaro & céteris, ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María verò, áltera soror Lázari, accépit libram unguenti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Jesu; & extersit capillis suis pedes ejus; & domus impléta est ex odóre unguenti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse cum María unge pedes Dómini pretióso unguento, unge pedes Jesu; benè vivendo Domínica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℟. Dixit Judas, qui erat Jesum traditúrus. Quare hoc unguentum non vænüt trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus:

Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israel in solitúdine: non deérunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit Jesus. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. Vide, Dómine, afflictiónem meam, 2. D. quóniam eréctus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me; & commínans mihi, infrémuit contra me déntibus suis hostis meus. *Job.* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem posuísti me in médio populórum: aperuérunt os suum omnes inimíci *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audísti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, *Hymnus* & ℣. *ut suprà* 290.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. María unxit pedes Jesu, & extersit capíllis suis; & domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Collecta. Orémus.

Largíre nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium, ut ópera caritátis, Christ num odórem ubíque d dámus; Per eumdem I num nostrum Jesum C tum Fílium tuum, q cum vivit & regnat ir táte.

Ad Hora.

Antiphona de Laud quartâ prætermissâ.

CANON.

Ex Concílio Trident *Ann.* 1551. *Sess.* 13. *a charist. can.* 9.

Si quis negáverit, c & síngulos Christi f utriusque sexûs, cù annos discretiónis per rint, tenéri síngulis s saltem in Páschate ad municandum juxtà pr tum sanctæ Matris Ecc anáthema sit.

Ad Vesperas, ut in Feriis Passion. suprà, 292. *sic & cras*

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Mitten múlier unguentum h corpus meum, ad sep dum me fecit. *Matth*

Collecta. Oré

Da quæsumus, om tens Deus, ut pó tuus qui in tot adversi humána infirmitáte d intercedente unigéni tui passióne respíret tecum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. c. 26.

CUm compleffet Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus, ut loquerétur ad univerfum pópulum, apprehendérunt eum Sacerdótes, & Prophétæ, & omnis pópulus, dicens : Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens : Sicut Silo erit domus hæc ; & urbs ifta defolábitur, eò quòd non fit habitátor ? Et congregátus eft omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc ; & afcendérunt de domo regis in domum Dómini, & fedérunt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti funt Sacerdótes & Prophétæ ad príncipes, & ad omnem pópulum, dicentes : Judícium mortis eft viro huic ; quia prophetávit adversùs civitátem iftam, ficut audiftis áuribus veftris. Jerúfalem.

℟. Præcedébat. 317.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad univerfum pópulum, dicens : Dóminus mifit me ut prophetárem ad domum iftam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audiftis. Nunc ergo bonas fácite vias veftras & ftúdia veftra ; & audíte vocem Dómini Dei veftri, & pœnitébit Dóminum mali quod locútus eft adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus veftris fum : fácite mihi quod bonum & rectum eft in óculis veftris, verúmtamen fcitóte & cognófcite quòd fi occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vofmetipfos, & contra civitátem iftam & habitatóres ejus : in veritáte enim mifit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus veftris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes & omnis pópulus ad Sacerdótes & ad Prophétas : Non eft viro huic judícium mortis ; quia in nómine Dómini Dei noftri locútus eft ad nos. Jerúfalem.

℟. Ecce afcéndimus. 317.

Lectio iij.

Léctio fancti Evangélii fecundùm Marcum. c. 14.

IN illo témpore ; erat Pafcha & Azyma poft bíduum : & quærébant fummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jefum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília fancti Joannis Chryfóftomi.

In Matth. 25. Hom. 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt ? Ut occúltiùs eum cáperent atque interficerent ? Utrumque : pópulum enim valdè formidábant, ac ideò præ-

terére diem festum volébant, dicentes : Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè pássio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, inquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipsos timére, non Deum, neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere, sed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, postéaquam proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, sed in ipsa solemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furoreque irritáti, quamprimùm sibi fácultas data est, peregérunt. Et quamvis ipse nequítiâ illórum dispensando in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium : cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebantur : innocentem interficere voluérunt, à quo innúmera & immensa beneficia suscéperant, & qui propter illos, gentes intéreà negligere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent & occíderent ; * Dicébant autem : Non in die festo ; *ne fortè tumultus fieret in pópulo.* ℣. Qui inquirébant mala, locúti sunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur ; * Dicébant autem. *Marc.* 14. *Ps.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii : Opprimámus virum justum, quóniam inútilis est nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum : gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo ; & ábstinet se à viis nostris tamquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contumélià & tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patientiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt : excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Hymnus & ℣. 290.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, sed ego pono eam à meipso : & potestátem hábeo ponendi eam, & potestátem hábeo íterùm sumendi eam. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

REminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & fámulos tuos ætérnâ pro-

: sanctífica, pro qui-
sus Christus Fílius
onte se morti trádi-
Paschále sacrifícium
nguine consummá-
ui tecum.

D Horas.
ph. de Laudibus,
prætermissâ.
ANON.
Concílio Remensi.
1583. *cap.* 10 & 11.
émus, tantam esse
quorumdam) Chris-
m incúriam, ut se-
itùm in anno sumant
ístiæ subsídia. Quare
& qui ad divíni verbi
atiónem asciscuntur,
uentis Communiónis
o usu, ejúsdemque
rúctibus & utilitáte
at, & fidélibus per-
nitantur nullum esse
n aptiórem & com-
lióren, quo Ecclésiæ
licæ fácies nostro sé-
deat.

Vesperas.
Magníficat.
1. D. Sciens Jesus
nit hora ejus ut trán-
hoc mundo ad Pa-
cùm dilexísset suos
nt in mundo, in fi-
lexit eos. *Joan.* 13.
ecta. Orémus.
us, in cujus præcípuis
irabílibus est hu-
eparátio: solve ópera
diáboli, & mortífera pec-
cáti víncula disrumpe; ut,
destructâ malignitáte quæ
nócuit, vincat misericórdia
quæ redémit; Per Dómi-
num.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

Incipit liber Baruch Pro-
phétæ. *cap.* 1.

ET hæc verba libri quæ scripsit Baruch filius Nériæ, filii Maásiæ, filii Sedéciæ, filii Sédei, filii Hélciæ in Babylónia, in anno quinto, in séptimo die mensis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, & succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ filii Joakim regis Juda, & ad aures universi pópuli veniéntis ad librum, & ad aures poténtium filiórum regum, & ad aures presbyterórum, & ad aures pópuli, à mínimo usque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia; ad flumen Sodi. Qui audientes plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. Jerúsalem.

℟. Congregáti sunt Príncipes Sacerdótum & Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum; * Et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in

unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus; * Et consílium. *Matth.* 26. *Ps.* 2.

Lectio ij. *cap.* 3.

ET nunc, Dómine, omnípotens Deus Israel, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te: Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; & miserére nostrî, quia peccávimus ante te. Quia tu sedes in sempitérnum, & nos períbimus in ævum? Dómine omnípotens, Deus Israel, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, & filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui: & agglutináta sunt nobis mala. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed meménto manus tuæ & nóminis tui in témpore isto, quia tu es Dóminus Deus noster: & laudábimus te, Dómine, quia propter hoc dedisti timórem tuum in córdibus nostris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte nostrâ; quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum qui peccáverunt ante te. Et ecce nos in captivitáte nostra sumus hódie, quâ nos dispersisti in impropérium, & in maledíctum, & in peccátum, secundùm omnes iniquitátes patrum nostrórum qui recessérunt à te, Dómine Deus noster. Jerúsalem.

℟. Intrávit sátanas in Judam; & locútus est cum princípibus Sacerdótum quemádmodùm Jesum tráderet eis: & * Pacti sunt pecúniam illi dare; & spopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti sunt. *Luc.* 22. *Ps.* 9.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

cap. 22.

IN illo témpore; Appropinquâbat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha; & quærébant príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. *cap.* 22.

ABiit Judas, & locútus est cum princípibus Sacerdótum & Magistrátibus quemádmodùm Jesum tráderet eis: & pacti sunt illi pecúniam dare; & spopondit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum sine turba. Multi hódie Judæ scelus, quòd Dóminum ac Magistrum, Deumque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne & nefárium exhorrent, nec tamen cavent.

Nam cùm pro munéribus [f]alsum contra quemlibet [t]estimónium dicunt, pro[f]ectò quia veritátem pro [p]ecúnia negant, Dóminum [pec]úniâ vendunt. Ipse enim [d]ixit : Ego sum Véritas. [C]ùm societátem fraternitá[t]is áliquâ discórdiæ peste [c]ommáculant, Dóminum [p]rodunt. Nam sicut Joan[n]es-Baptista qui non pro Christi confessióne, sed pro [d]efensióne veritátis martyr [o]ccúbuit; ideò tamen pro Christo, quia pro veritáte, martyrium suscépit : ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura spernit, Christum útique, qui est cáritas & véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. ℣. Ait Judas : Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituérunt ei triginta argénteos, * Decórum. *Zach.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Fodérunt fóveam, ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu, Dómine, scis omne consílium eórum advérsùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. c. Despiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máximè diligébam, aversátus est me. *Job.* 19.

Ant. 8. c. Et quidem Fílius hóminis, secundùm quod definítum est, vadit : verúmtamen væ hómini illi per quem trádetur. *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod scriptum est, óportet impléri in me; étenim ea quæ sunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 290.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jesum sine turbis. *Luc.* 22.

COLLECTA. Orémus.

PRætende nobis misericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli discípulo tradi pertulísti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te salvatórem toto corde agnoscámus, & in tua semper cruce gloriémur; Qui vivis & regnas.

AD HORAS.

Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ.

CANON.

Ex Concílio Cabilonénsi secundo.

Ann. 813. *can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est.

indiſcrétè accipiátur, timendum eſt illud quod ait Apóſtolus : Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit.

Hodie V*ESPERÆ* *inchoantur abſolutè ab impoſitione primæ Antiphonæ.*

¶ *Officium deinceps uſque ad Paſcha dicitur ſine* Deus, in adjutórium, *ſine* Glória Patri, *ſine* Dóminus vobiſcum, *ſine* Orémus, *ſine* Benedicámus, *& in fine Pſalmorum loco* Glória Patri *dicitur verſus ſequens*,

Miſérere noſtrî Dómine * Miſérere noſtrî. *Pſ.* 122.

Non dicuntur etiam Capitula, ℟℟℟. *brevia & Hymni, neque accinitur jubilus in fine Antiph. uſque ad Veſperas Sabbati in Albis excluſivè.*]

ſiderávi hoc Paſcha cáre vobiſcum, ai pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dic quia ex hoc non m bo illud, donec in in regno Dei. *Luc.* 2

Continuò imponi tiphona in Canticu Chorus proſequitur.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Vos e permanſiſtis mecum tatiónibus meis; & póno vobis ſicut d mihi Pater meus re ut edátis & bibáti menſam meam. *Luc*

Finitâ Antipho Dóminus vobiſcum. Oremus. *dicitur Co ſequens.*

RESpice, quæſum mine, ſuper hai liam tuam, pro qua nus noſter Ieſus C

minantur Hora usque ad Vesperas Sabbati sancti.

AD COMPLETORIUM.

Incohatur absolutè à Ps. Cùm invocárem. *ut in Completorio Dominica; & continuò dicitur Cantic.* Nunc dimittis. *deinde Collecta,* Réspice, quæsumus, Dómine. *ut suprà.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* Pater. Ave. Credo. *Officium incohatur absolutè ab impositione Ant. in I. Ps. Et in fine cujuslibet Antiphona Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis, in loco conspicuo ante vel retrò altare positis.*]

FERIA QUINTA.

IN CŒNA DOMINI.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. 2. Quare fremuérunt. *pag.* 2.

Ant. 1. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

In Ps. 22. Dóminus regit me. 81.

Ant. 6. F. Parasti, Dómine, in conspectu meo mensam, adversùs eos qui tribulant me: & calix meus inébrians quàm præclárus est!

In Ps. 25. Júdica me, Dómine, quóniam. 47.

Ant. 8. G. Cum ímpiis non sedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine, ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo, post ℣. cujusque Nocturni, Pater noster. *dicitur totum secretò. Et statim sine Absolut. & sine Bened. leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem.

LECTIO j.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ. *cap.* 1.

QUómodò sedet sola cívitas plena pópulo? facta est quasi vídua dómina géntium: Princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis, habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes

persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdótes ejus gementes, vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppressa amaritúdine. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt; quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, & cœpit laváre pedes discipulórum, & dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè; qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis: * Vos mundi. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

LECTIO ii.

ET egressus est à filia Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páscua; & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequentis. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à dié-

bus antíquis, cùi[m] pópulus ejus in m[anu] […]tili, & non esset a[uxiliator] […] vidérunt eam host[es] […] risérunt Sábbata e[jus]. [Pec]cátum peccávit Je[rúsalem] proptéreà instábi[lis facta] est: omnes qui glo[rificábant] eam, sprevérunt il[lam quia] vidérunt ignomíni[am ejus]: ipsa autem gemen[s] […] versa est retrorsùm […] ejus in pédibus e[jus] […] recordáta est finis […] pósita est vehemen[ter] […] habens consolató[rem] […] de, Dómine, aff[lictiónem] meam, quóniam e[rectus est] inimícus. Jerúsale[m] […]

℟. Turbátus est […] ritu, & protestá[tus] […] dixit: Amen, a[men dico] vobis, quia unu[s ex vobis] tradet me: * Ec[ce manus] tradentis me mec[um est in] mensa. ℣. Homo […] qui edébat panes […] gnificávit super m[e supplan]tatiónem: * Ecce. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

LECTIO i[ii.]

MAnum suam […] […]stis ad ómni[a deside]rabília ejus; quia vi[dit gentes] ingressas sanctuári[um suum] de quibus præcépe[ras ne in]trárent in Ecclési[am tuam]. Omnis pópulus eju[s gemens] & quærens panem […] pretiósa quæque […] ad refocillandam […] vide, Dómine, & […] ra, quóniam fact[a sum vilis].

℟. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui. De excelso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me: expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsum: pósuit me desolátam, totâ die mœróre conféctam: Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo; infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hóminis illi per quem Fílius hóminis tradétur: * Bonum erat ei si natus non fuísset homo ille. ℣. Diléxit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo: * Bonum erat ei. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. 27. Ad te, Dómine, clamábo. 5.

Ant. 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas, me: qui loquuntur pacem cum próximo suo; mala autem in córdibus eórum.

In Ps. 39. Expectans. *cum sua divisione.* 95.

Ant. 4. A. Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Ps. 40. Beátus qui intélligit. 103.

Ant. 1. g. Adversùm me susurrábant omnes inímici mei: verbum iníquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi. ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Pater noster. *secretò.*

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 1. *in prodit. Judæ, & in Pascha. Ed. Ben. t.* 2. *n.* 1.

HOdie, dilectíssimi fratres, Dóminus noster Jesus Christus tráditus est: hujus namque diéi vésperâ Judæi, illo comprehenso, abiérunt. Verùm ne contristéris áudiens Christum próditum esse: imò pótiùs contristáre, & acerbè luge non próditum, sed proditórem Judam. Etenim qui próditus est, mundum salvum fecit; próditor verò ánimam suam pérdidit. Qui próditus est, ad déxteram Patris sedet in cœlis: próditor in inferno nunc est, inevitábile ferens supplícium. Hujus causâ luge & ingemísce: hujus causâ lacrymáre; ejus quippe causâ flevit Christus. Nam cùm vidísset eum, inquit, turbátus est, & dixit: Unus ex vobis tradet me.

℟. Jesus cùm intinxisset panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ; & *Post buccellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat mensa córum coram ipsis in láqueum, & in retributiónes, & in scándalum: * Post. *Joan.* 13. *Ps.* 68.

Lectio v. *n.* 5.

ERat olim Pascha Judáicum, sed nunc solútum est, advenitque spirituále Pascha, quod trádidit Christus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit: Hoc est corpus meum quod pro vobis frángitur in remissiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti sunt illa quæ dicuntur. Et rursus cálicem, dicens: Hic est sanguis meus, qui pro multis effúnditur in remissiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Christo dicente: Hoc est corpus quod vindidisti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter inibas cum improbis Pharisæis. O Christi benignitátem! O Judæ deméntiam & insániam! Ille namque véndidit illum triginta denáriis: Christus verò pósteà non recusávit hunc ipsum sánguinem vénditum vendenti dare in remissiónem peccatórum, si ipse voluisset. Aderat Judas, & sacræ mensæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut [...] rum discipulórum; sacræ mensæ pártic[...] fuit, ut nullum [...] nis locum habéret, [...] quítia perseveráret. [...] enim quæ penès se Dóminus ei tribú[...] protúlerat; ille verò lo suo propósito ma[...]

℟. Accepto Jesus [...] grátias egit, & fre[...] dedit discípulis suis, [...] Hoc est corpus meu[...] pro vobis datur: *H[...] te in meam commem[...] nem. ℣. Cùm dixe[...] bis filii vestri: Quæ relígio? dicétis eis: [...] ma tránsitûs Dómi[...] *Hoc fácite. *Luc.* 22. 12.

Lectio vj.

SEd tempus demu[...] terríbilem hac [...] accedendi. Omnes accedámus cum co[...] ti temperántia ac vi[...] Nullus ultrà Judas e[...] lus ímprobus, null[...] no infectus, nequ[...] ore versans, [...]lia i[...] rétinens. Adest Ch[...] & nunc is qui mens[...] apparávit, hic ip[...] nunc exornat. N[...] homo est qui facit pósita efficiántur c[...] sanguis Christi; Christus qui pro n[...] cifixus est. Figúram stat sacerdos, ve[...] próferens; virtus a[...]

Dei est. Hoc est cor-
neum, inquit. Hoc
m transformat ea quæ
sita sunt. Ac quemád-
m vox illa, Créscite
ltiplicámini, & replé-
ram, semel quidem
a est, omni verò tém-
atúræ nostræ vim præ-
l filiórum procreatió-
ita & vox hæc semel
a in Ecclésiis ad unam-
que mensam ab illo,
diernum usque tem-
& usque ad adventum
sacrificium perfectum

Accepto Jesus cálice,
s agens, dedit eis; &
int ex illo omnes. *Et
us: Hic est sanguis
novi testamenti, qui
ultis effundétur. ℣.
s sumptum sángui-
espersit in pópulum,
: hic est sanguis fœ-
uod pépigit Dóminus
um. * Et ait Jesus.
14. *Exod.* 24.

II. Nocturno.

'*ſ*. 54. Exaudi, Deus,
nem meam, & ne.
a divisione. 87.
. 2. D. Cor meum
bátum est in me, &
o mortis cécidit su-

'*ſ*. 55. Miserére.......
m. 102.
. 4. E. Sustinuérunt
n meam: posuisti lá-
s meas in conspectu
ómine.

In Ps. 108. Deus, laudem.
cum suis divisionibus. 50.
Ant. 1. D. Líbera me,
quia pauper ego sum, &
cor meum conturbátum est
intrà me.
℣. Circumdedérunt me
dolóres mortis, ℟. Et tor-
rentes iniquitátis conturba-
vérunt me. *Ps*. 17.
Pater noster. *secretò*.

Lectio vij.

De Epístola prima beáti Pau-
li Apóstoli ad Corínthios.
cap. 11.

Hoc præcípio, non
laudans quòd non in
mélius, sed in deté-
rius convénitis. Primùm qui-
dem, conveniéntibus vobis
in Ecclésiam, áudio scissú-
ras esse inter vos; & ex par-
te credo. Nam oportet &
hæreses esse; ut & qui pro-
báti sunt, manifesti fiant in
vobis. Conveniéntibus ergo
vobis in unum, jam non est
Domínicam cœnam man-
ducáre. Unusquisque enim
suam cœnam præsumit ad
manducandum. Et álius qui-
dem ésurit; álius autem
ébrius est. Numquid domos
non habétis ad manducan-
dum & bibendum? aut Ec-
clésiam Dei contémnitis,
& confúnditis eos qui non
habent? Quid dicam vobis?
Laudo vos? in hoc non
laudo.
℟. Filíoli, adhuc módi-
cum vobiscum sum. Quæ-
rétis me, & sicut dixi Ju-

dæis: Quò ego vado, vos non potestis veníre. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicem, sicut dilexi vos. ℣. Custodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui sanctífico vos. *Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit & dixit: Accípite, & manducáte, hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo Sánguine: hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem. * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumqu
ducáverit panem
vel bíberit cálicem
indignè, reus erit
& sánguinis Dómi
bet autem seipsum
& sic de pane illo e
de cálice bibat. Q
mandúcat & bibit i
judícium sibi man
bibit, non dijúdic
pus Dómini. Ideò i
multi infirmi & i
& dórmiunt multi.
nosmetipsos dijudic
non útique judic
Dum judicámur au
Dómino corrípimur
cum hoc mundo
mur. Itaque, fratr
cùm convenítis ad
candum, ínvicem e
te. Si quis ésurit, do
dúcet, ut non in j
conveniátis. Cétera
cùm vénero, dispór

℟. Pater, quos de
hi custodívi: ego
sermónem tuum; *
eis ego sanctífico m
ut sint & ipsi sancti
veritáte. ℣. Ecce ego
mei, quos dedit mih
nus; * Et. *Rep.* ℟. P
que ad ℣. Ecce. *Joan.*

AD LAUD
In Ps. 6. Dómin
furóre... Miserére.
Ant. CŒpit Jesu
6. C. & tædére
discípulis suis; Tr

anima mea usque ad mortem: Sustinéte hîc, & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matt.* 26.

In Ps. 12. Usquequò, Dómine. 53.

Ant. 7. *d.* Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Ps. 16. Exaudi, Dómine, justítiam. *cum sua divisione.* 108.

Ant. 2. D. Prócidit in fáciem suam, orans & dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. *Matt.* 26. *Luc.* 22.

CANTICUM. 2. *Reg.* 22.

Dominus petra mea, & robur meum, * & salvátor meus.

Deus fortis meus; sperábo in eum: * scutum meum, & cornu salútis meæ;

Elevátor meus, & refúgium meum: * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis: * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. 3. c. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia prolíxius orábat: & factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Ps. 148. Laudáte Dóminum, de cœlis. 8.

Ant. 4. d. Appropinquávit Judas, ut oscularétur eum. Dixitque illi Jesus: Amíce, ad quid venisti? Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? *Luc.* 22. *Matt.* 26.

Dum cantatur Benedíctus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. *Duplicanda.* Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se: Quasi ad latrónem existis cum gládiis & fústibus. Cùm quotídie vobiscum fúerim in templo, non extendistis manus in me; sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide summus Cereus accensus, & absconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, retrò altare, flexis genibus, Kyrie, *cum Tropis; & om-*

nes de Choro genuflexi, repetunt Kyrie, *vel* Christe, *ut infrà notatur : quod observatur in hocce triduo ante Pascha.*

PRECES.

Clerici. KYrie, eléison. *Chorus,* Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére; parce fámulis: Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem. *Philip.* 2.

Ch. Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedisti redemptiónem teipsum pro omnibus. 1. *Tim.* 2.

Ch. Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53.

Ch. Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12.

Ch. Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixisti: Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13.

Ch. Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2.

Ch. Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam abstulit, expólians potestátes, & palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2.

Ch. Kyrie, eléison. Dómine, miserére; parce fámulis; Cristus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Cl. Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére. 118. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, prosequuntur mediocri voce.*

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem:

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & Crucis subíre tormentum; *secretò,* Qui tecum vivit.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum excidi. Mox profertur Cereus accensus; & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica; exceptoquòd ad Primam, loco Psal. Confitémini. *dicitur Ps.* Deus, in nómine tuo. 91. *omisso Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur,*

Ant. Christus factus est pro nobis obédienusque ad mortem. *Philip.* 2.

Deindè, Miserére. 118. *flexis genibus, & Oratio*

Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

¶ *In Cathedrali, Vesperæ dicuntur sine cantu, & post Ant. ad* Magníficat, *dicitur Collecta* Réspice, *ut suprà.*]

AD VESPERAS.

In Ps. 114. Dilexi; quóniam. 36.

Ant. 4. E. OCcidétur Christus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Ps. 115. Crédidi propter. 86.

Ant. 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Ps. 119. Ad Dóminum. 52.

Ant. 1. 2. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Ps. 120. Levávi óculos. 36.

Ant. 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In Ps. 127. Beáti omnes. 116.

Ant. 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos. *Heb.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *Duplicanda.* Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Collecta, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice quæsumus. *ut suprà.*

Hora competenti, facto signo cum tabula, lavantur Altaria, & fit Mandátum, *&c. ut in Missali.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 331.

FERIA SEXTA

IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt. 2.

Ant. 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice. *cum suis divisionibus.* 98.

Ant. 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Ps. 26. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divis.* 80.

Ant. 8. G. Insurrexérunt in me testes iníqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

LECTIO j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *cap.* 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & adduxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die. Vetustam feci meam, & carnem contrivit ossa mea. cávit in gyro meo, cúmdedit me felle re. In tenebrósis c me, quasi mórtuo ternos. Circumædifi versùm me, ut n diar, aggravávit cô meum. Sed & cùn vero & rogávero, oratiónem meam. sit vias meas lapídi dris; sémitas mea tit. Ursus insídians mihi, leo in ab Jerúsalem, Jerúsal

℟. Quærébant Jesum testimóniun morti tráderent; niébant: * Multi timónium falsùm & conveniéntia t non erant. ℣. Surg tes iníqui, quæ ig interrogábant me; *Marc.* 14. *Ps.* 34.

LECTIO ij

TEtendit arcun & pósuit me gnum ad sagittam. rénibus meis filias suæ. Factus sum i omni pópulo meo

[...]um eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblitus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ídeò sperábo. Jerúsalem

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti: At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris: * Reus est mortis. *Matth. 26. Jerem. 26.*

Lectio iij.

Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti, ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te: dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meum. Vidisti omnem furórem, universas cogitatiónes eórum advérsùm me. Audisti oppróbrium eórum, Dómine: omnes cogitatiónes eórum advérsùm me, lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsùm me totâ die. Sessiónem eórum & resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. Jerúsalem.

℟. Expuérunt in fáciem Jesu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes: Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percussit? ℣. Aperuérunt super me ora sua, & exprobrantes percussérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth. 26. Job. 16.*

In II. Nocturno.

In Ps. 37. Dómine, ne in furóre.... quóniam sagittæ tuæ. *cum sua divis.* 101.

Ant. 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Ps. 58. Erípe me de inimícis meis. *cum sua divisione.* 88.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Ps. 61. Nonne Deo. 105.

Ant. 7. *d.* Deo subjecta esto, ánima mea; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatióne : ℟. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

LECTIO IV.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. *n.* 1.

HOdie Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus? In excelso patíbulo. Novum altáre hujus sacrifícii, quia ipsum sacrificium novum stupendumque est. Idem quippe & sacrificium & sacerdos erat : sacrifícium secundùm carnem, sacerdos secundùm spíritum. Idem & offerébat, & secundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóstia offertur, sed extra urbem & mœnia? Ut implerétur illud : Cum iníquis reputátus est. Cur autem in sublími patíbulo jugulátur, non sub tecto? Ut aeris natúram purgáret, cùm ovis in sublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere sanguis in ipsam. Ideò non sub tecto, ideò non in templo Judáico, ne sibi Judæi hóstiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia, ut discas universále sacrifícium esse, quia pro universa terra erat oblátio; & purgatiónem item esse commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro : Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre : Quia néscio hóminem istum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ sicut aliénum habuérunt me, & quasi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job.* 19.

LECTIO V. *n.* 2.

VIs díscere áliud ejus insigne opus? Paradísum clausum hódie nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introduxit Deus. Hódie antíquam pátriam nobis réddidit : hódie in pátriam civitátem nos reduxit : nam, Hódie, inquit, mecum eris in paradíso. Quid dicis? crucifixus es, & clavis affixus, & paradísum pollicéris? Etiam, inquit; ut in cruce virtútem meam edíscas. Quia enim res erat tristis, ne natúræ crucis attènderes, sed crucifixi virtútem edísceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus máximè virtútem de-

onstrat. Non enim cùm
órtuum suscitáret, non
ım ventos ac mare incre-
ret, non cùm dæmones
gáret, sed crucifixus, cla-
s perforátus, contumé-
s, sputis, convíciis, op-
óbriis onerátus, ímpro-
ım latrónis ánimum mu-
re pótuit, ut ex omni
rte virtútem ejus vídeas.
reatúram quippe totam
mmóvit; petras scidit,
d petrâ duriórem latrónis
ıimam attraxit.

℟. Quem vultis dimit-
m vobis Barabbam, an
sum? Dixérunt: Barab-
ım: Quid ígitur fáciam de
su? Dicunt omnes: *Cru-
figátur. ℣. Dixérunt: Ro-
imus ut occidátur homo
e; síquidem non quærit
ıcem pópulo, sed malum:
Crucifigátur. *Matth.* 27.
rem. 38. n. 3.

LECTIO vj.

'Ed quid tantum fecit la-
tro, ínquies, ut post
ucem paradísum sit adep-
s? Visne ut virtútem ejus
éviter demonstrem? Cùm
trus negábat infra, tunc
e supra confitebátur. Dis-
pulus vilíssimæ puellæ mi-
s non tulit, latro autem
dens pópulum totum cir-
ımstantem, clamantem,
asphemías & dictéria ja-
lantem, non attendit il-
: non cogitávit præsen-
m Crucifixi vilitátem; sed
lei óculis hæc ómnia præ-
tergrédiens, missis illis vili-
bus impediméntis, agnóvit
cælórum Dóminum, & ad
ipsum ánimo procumbens,
dicébat: Memento meî, Dó-
mine, cùm véneris in reg-
num tuum. Viden quantó-
rum nobis bonórum crux
causa fúerit? Dic mihi, re-
gnum petis? Quid vides hu-
júsmodi? Clavi & crux in
conspectu sunt. Verùm ea
ipsa crux, inquit, est sym-
bolum regni. Ideò ipsum
regem voco, quia vídeo
crucifixum. Regis enim est
pro súbditis mori. Hic ipse
dixit: Bonus pastor ánimam
suam ponit pro óvibus: er-
go & bonus rex ánimam
suam ponit pro súbditis.
Quóniam ígitur ánimam
suam pósuit, ídeò regem
illum voco. Memento meî,
Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum
mílites índuunt púrpurâ, &
impónunt ei spíneam coró-
nam; & cœpérunt salutáre
eum: Ave, Rex Judæórum;
& * Percutiébant caput ejus
arúndine, & conspuébant
eum. ℣. Corpus meum dedi
percutiéntibus, & genas
meas velléntibus; fáciem
meam non averti à cons-
puéntibus in me: * Percu-
tiébant. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. 63. Exaudi... cùm
déprecor. 105.

Ant. 1. *f.* Protexisti me,
Deus, à conventu malignán-

tium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

In Ps. 68. Salvum me fac, Deus. *cum suis divis.* 89.

Ant. 4. E. Quem tu percussisti, persecúti sunt; & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Ps. 73. Ut quid, Deus, repulisti. *cum sua divisione.* 115.

Ant. 2. D. Exurge, Deus, júdica causam tuam: memor esto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

Lectio vij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. *c.* 4 & 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant & errant; quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, & eduxérunt. * Et bájulans sibi crucem, exívit Jesus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocausti, & impósuit super Isaac filium suum. * Et bájulans. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

Lectio viij. *cap.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex eis quæ passus est, obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ, appellátus à

Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt Jesum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinistris. Jesus autem dicébat: * Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum sceleráris reputátus est; & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Is.* 53.

Lectio ix. cap. 7.

Et álii quidem plures facti sunt sacerdótes, idcircò quòd morte prohiberentur permanére, hic autem eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium. Unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus: qui non habet necessitátem quotídie, quemádmodùm sacerdótes, priùs pro suis delíctis hóstias offerre, deinde pro pópuli; hoc enim fecit semel, seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra: * Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. * Disciplína. *Repetit.* ℟. Ipse. *usque ad* ℣. Peccáta. *Is.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. 5. Verba mea. *60.*

Ant. Posuit Pilátus títulum super crucem: Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19. *8. c.*

In Ps. 41. Quemádmodùm. *cum sua divis.* 64.

Ant. 5. a. Mílites cùm crucifixissent eum, accepérunt vestimenta ejus & túnicam, mittentes sortem super eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

In Ps. 56. Miserére meî, Deus, miserére meî. 108.

Ant. 7. a. Prætereuntes blasphemábant eum, moventes cápita sua, & dicentes: Salva temetipsum; si Filius Dei es, descende de cruce. *Matth.* 27.

Canticum. *Isai.* 5.

Cantábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu filio ólei.

Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam electam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular éxtruxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruscas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas?

Et nunc osteudam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * áuferam sepem ejus, & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam: non putábitur, & non fodiétur; * & ascendent vepres & spinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. 3. a. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum; & mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes: Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Matt.* 27. *Luc.* 23.

In Ps. 149. Cantáte.... laus ejus. 113.

Ant. 6. F. Unus de latrónibus blasphemábat eum: Respondens autem alter increpábat eum, dicens: Nos quidem digna factis recípimus; hic verò nihil mali gessit. *Luc.* 23.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. *Duplicanda.* Dicébat ad Jesum: Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum: Et dixit illi Jesus: Amen dico tibi; hódie mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut heri.* 338.

AD HORAS.

Post Psalmos dicitur:

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Ps. Miserére. 118.

Collecta, Réspice. 338.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Ps. & Antiph. sequentes.

In Ps. 123. Nisi quia. 97.

Ant. Cum vidisset Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus; deinde dicit discípulo: Ecce mater tua. *Joan.* 19.

In Ps. 128. Sæpè expugnavérunt. 99.

Ant. Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam; & obscurátus est sol. *Luc.* 23.

In Ps. 139. Erípe me. *cum sua divis.* 101.

Ant. Circa horam nonam clamávit Jesus voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me. *Matt.* 27.

In Ps. 140. Dómine, clamávi ad te. 52.

Ant. Sciens Jesus quia

omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. *Joan.* 19.

In Ps. 141. Voce meâ. 53.

Ant. Vas erat acéto plenum; illi autem spóngiam plenam acéto hyssópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. Duplicanda. Cùm accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

COLLECTA, Réspice. 338.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 331.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. 7. Dómine, Deus meus. *cum sua divis.* 38.

Ant. 2. D Consumétur nequítia peccatórum; & díriges justum, Dómine.

In Ps. 14. Dómine, quis habitábit. 39.

Ant. 4. E. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

In Ps. 15. Conserva. 71.

Ant. 7. ç. Caro mea requiescet in spe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno, ℟. Nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

LECTIO j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *cap.* 4.

QUómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amicti auro primo, quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis quasi strúthio in desérto. Adhæsit lingua lactentis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui vescebantur voluptuosè, interiérunt in viis: qui nutriébantur in cróceis, amplexáti sunt stércora. Et major effecta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum; quæ subversa est in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúsalem.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt: & * Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timué-

runt valde, dicentes: Verè Fílius Dei erat iste: Et percutientes péctora sua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

LECTIO ij.

CUm adhuc subsisterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum, appropinquávit finis noster: compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in deserto insidiáti sunt nobis, Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránsmigret te: visitávit iniquitátem tuam, fília Edom, discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ut Scriptura impleréntur: * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

LECTIO iij.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ. *cap.* 5.

DEfécit gáudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri: væ nobis quia peccávimus. Proptéreà mœstum factum est cor nostrum; ídeò contenebráti sunt óculi nostri. Propter montem Sion quia dispériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, sólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum obliviscéris nostrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros sicut à princípio. Sed projíciens repulisti nos; irátus es contra nos vehementer. Jerúsalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jesu apéruit, & contínuò exívit, sanguis & aqua. * In ablutiónem. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. 23. Dómini est terra. 43.

Ant. 5. a. Elevámini portæ

rnáles ; & introíbit
ðriæ.
'*ſ.* 29. Exaltábo te ,
.e. 5.
, 8. G. Dómine, edu-
b inferno ánimam

'*ſ.* 60. Exaudi, Deus,
xiónem meam. 89.
1. g. Intende, Deus,
ıi meæ : à fínibus
d te clamávi.
u , Dómine , miseré-
, ℟. Et resúscita me,
ibuam eis. *Pſ.* 40.

Lectio iv.

io sancti Joannis
Chrysóstomi.
met. & Cruce , t. 2.
1. Ben. num. 2.

Odie , dilectíssimi ,
ómnia inferórum lo-
ca círcuit Dóminus
: hódie portas æreas
git , hódie vectes fér-
ntrívit. Vide in Pro-
dicti accurratiónen.
ixit , Apéruit portas
sed , Confrégit ; ut
deinceps carcer fiat.
bstulit vectes , sed
vit ; ut custódia dein-
igilis & infirma red-
ubi neque jánua ,
vectis , & licèt quis
non tenétur. Quan-
ur Christus confré-
ıis álius reparáre pó-
Reges cùm vinctos
re volunt , missis
s non ita agunt ; sed
ores quàm custódes
unt , ut ostendant eò
ingrediendum esse ,
vel illis qui jam líberi abié-
runt , vel eórum loco áliis.
Non ita Christus : sed de-
monstráre volens mortem
jam ad finem metamque
pervenisse ; æreas ejus por-
tas confrégit , hoc est , im-
mítem illam , & inexorábi-
lem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis
nostris mórtuus est , ut nos
offerret Deo , mortificátus
carne , vivificátus autem
spíritu , in quo * Et his qui
in cárcere erant , spirítibus
véniens prædicávit. ℣. Con-
fiteantur Dómino miseri-
córdiæ ejus , quia contrívit
portas æreas , & vectes fér-
reos confrégit ; * Et his.
1. *Petr.* 3. *Pſ.* 106.

Lectio v.

PORrò, quod admiratióne
dignissimum est , Rex
ipse ad vinctos venit. Atqui
nullus rex unquam hoc di-
gnarétur fácere ; sed minis-
tri vinctos dimittunt. Secus
hîc : ipsemet Rex ad vinctos
venit. Non erúbuit cárce-
rem : neque detentos in cár-
cere , (de eo enim quem
finxerat erubéscere non pó-
tuit) & confrégit fores , &
vectes contrívit. Superásti-
tit inferno ; & desertam fe-
cit totam illíus custódiam ;
carcerísque custóde in vín-
cula conjecto , ad nos re-
meávit. Tyrannus captívus
ducebátur ; fortis vinctus ;
ipsa mors , abjectis armis ,
nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni &

sanguini, * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, quia Dóminus locútus est; * Ut. *Hebr.* 2. *Is.* 25.

Lectio vj.

VIdisti mirandam Victóriam? vidisti crucis beneficia? De morte immortáles facti sumus: hæc sunt præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam, intellexisti modum victóriæ; disce nunc quómodò sine labóre & sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergo & nostra sit victória, mílites imitémur, lætisque vócibus victóriæ laudes & cármina hódie decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmónes erectum, gládius contra peccátum, gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris volúntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Ecclésiæ secúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; * Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

In III. Nocturno.

In Ps. 75. Notus in Judæa Deus. 106.

Ant. 7. d. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

In Ps. 87. Dómine Deus salútis meæ. 110.

Ant. 4. d. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

In Ps. 93. Deus ultiónum Dóminus. *cum sua divisione.* 67.

Ant. 6. F. Nisi quia Deus adjúvit me, paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt advérsum me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? *Ps.* 40.

Lectio vij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

cap. 9.

CHristus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est;

n hujus creatiónis, ne-
e per sánguinem hircó-
m aut vitulórum, sed per
óprium sánguinem introí-
: semel in Sancta, ætternâ
lemptióne inventâ. Si
im sanguis hircórum &
urórum, & cinis vítulæ
persus inquinátos sanctí-
at, ad emundatiónem car-
s; quantò magis sanguis
hristi, qui per Spíritum
nctum semetipsum óbtu-
t immaculátum Deo, emun-
ábit consciéntiam nostram
b opéribus mórtuis, ad ser-
iendum Deo viventi?

℟. Quando appensus fúe-
it homo in patíbulo, non
ermanébit cadáver ejus in
igno, sed in eádem die se-
eliétur; * Quia maledic-
us à Deo est omnis qui
endet in ligno. ℣. Chris-
us nos redémit de maledic-
o legis, factus pro nobis
naledictum; * Quia. *Deut.*
.1. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeo novi testamenti mediátor est; ut morte intercedente, in redemp-
iónem eárum prævaricatió-
ium, quæ erant sub prióri
estamento, repromissiónem
ccípiant qui vocáti sunt,
ternæ hæreditátis. Ubi
nim testamentum est, mors
ecesse est intercédat testa-
óris. Testamentum enim
n mórtuis confirmátum est:
lióquin nondum valet, dum
ivit qui testátus est. Unde
nec primum quidem sine
sánguine dedicátum est.
Lecto enim omni mandáto
legis à Móyse universo pó-
pulo, accípiens sánguinem
vitulórum & hircórum cum
aqua, & lana coccínea, &
hyssopo; ipsum quoque li-
brum & omnem pópulum
aspersit, dicens: Hic san-
guis testamenti quod man-
dávit ad vos Deus. Etiam
tabernáculum & ómnia va-
sa ministérii sánguine simí-
liter aspersit. Et ómnia pe-
nè in sánguine secundùm
legem mundantur; & sine
sanguinis effusióne non fit
remíssio.

℟. In die illa radix Jesse
qui stat in signum populó-
rum, ipsum gentes depre-
cabuntur; * Et erit sepul-
crum ejus gloriósum. ℣.
Christus mórtuus est pro pec-
cátis nostris secundùm Scrip-
túras, & sepultus est: * Et
erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NÉcesse est ergo exem-
plária quidem cœlés-
tium his mundári, ipsa au-
tem cœléstia melióribus hó-
stiis quàm istis. Non enim
in manufacta sancta Jesus
introívit, exemplária veró-
rum; sed in ipsum cœlum,
ut appáreat nunc vúltui Dei
pro nobis: neque ut sæpè
ófferat semetipsum, quem-
ádmodùm Póntifex intrat in
sancta per síngulos annos in
sánguine alieno; alióquin

oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi: nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, in introítum sanctórum; nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habente statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, & Dóminus in cápite eórum. * Initiávit. *Repetit.* ℟. Christus. *usque ad* ℣. Ascendet. *Hebr.* 9 & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. 42. Júdica me, Deus. 65.

Ant. 4. d. ERo mors tua, ô mors: morsus tuus ero inferne. *Osee.* 13.

In Ps. 85. Inclína, Dómine. *cum sua divis.* 119.

Ant. 3. *à.* De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos. *Os.* 13.

In Ps. 142. Dómine, exaudi... áuribus. *cum sua divis.* 111.

Ant. 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, & illumínábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

CANTICUM *Jonæ. cap.* 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, * & exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi, * & exaudísti vocem meam.

Et projecísti me in profundum in corde maris, * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui & fluctus tui * super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum: * verúmtamen rursus vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * usque ad ánimam.

Abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi: * terræ vectes conclusérunt me in ætérnum.

Et sublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis

tibi: * quæcum-
, reddam pro sa-
no.
R. Sicut fuit Jo-
tre ceti tribus dié-
ous nóctibus, sic
hóminis in corde
tth. 12.
so. Laudáte Dó-
sanctis ejus. 47.
D. Dabit ímpios
úra, & dívitem
sua; eò quòd ini-
non fécerit, ne-
fúerit in ore ejus.

edíctus.
C. Duplicanda.
it Joseph & Ni-
orpus Jesu, & li-
illud línteis cum
is, & posuérunt
ento. Joan. 19.
tc. ut suprà. 338.

H O R A S.
salmos dicitur,
istus factus est pro
ediens usque ad
mortem autem
Propter quod &
ávit illum, & do-
nomen quod est
ne nomen. *Phi-*

erére. 118.

rA. Orémus.
, quæsumus, Dó-
, super hanc fa-
im, pro qua Dó-
ter Jesus Christus
ávit mánibus tra-
um, & Crucis su-
bíre tormentum; *secretò* Qui tecum.

¶ *Factâ Communione in Missa, pro Vesperis dicitur tantùm Psalmus & Canticum sequens, cum suis Anphonis, cum* Glória Patri.]

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Allelúia.

PSALMUS 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Ant. Allelúia, quóniam in ætérnum, Allelúia, misericórdia ejus, Allelúia, allelúia. *Ps.* 135.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Cùm transísset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Allelúia. *Marc.* 16.

Celebrans ad Altare dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

POSTCOMMUNIO.

Orémus.

DEus, qui nos per Paschále mystérium docuísti vetustátem vitæ relinquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta ut Unigénitus tuus per hoc Sacra-

mentum nobis vitam suam tribuat, qui mortem nostram suscépit, & occídit; Qui tecum vivit.

Deindè, ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Diaconus dicit: Ite, Missa est. ℟. Deo grátias.

¶ *Extra Chorum*, *Vesperæ dicuntur ut suprà*, *cum Collecta sequenti.*

Non dicitur Dóminus vobiscum. *nec* Orémus.

Collecta.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut divíno múnere satiáti, & sacris mystériis innovémur, & móribus; Per Dóminum.

Post Orationem nihil additur.]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur, Convérte nos, Deus, salutáris noster. *nec* Deus, in adjutórium. *sed dictis cum* Glória Patri, *Psalmis* Cùm invocárem.... Qui hábitat.... & Ecce nunc benedícite. 21. de 2. *in* b. *dicitur* Allelúia.

Deindè, Nunc dimittis, 140. de 8. *in* G. *cum* Gl[oria] Patri. *sub Ant.* Vesperè [Sab]bati, quæ lucescit in pr[ima] Sábbati, venit María M[ag]daléne, & áltera Ma[ria] vidére sepulcrum. Alle[lúia]. *Matth.* 28.

Statim sequitur Coll[ecta] antequam non dicitur [Dó]minus vobiscum. *nec* [Oré]mus.

Collecta.

ILlúmina, quæsumus, [Dó]mine, ténebras nost[ras] & totíus hujus noctis i[nsí]dias tu à nobis repelle [pro]pítius; Per Dóminum.

[*Si domi dicatur*, *præcedentis Collectæ di[citur] sequens.*

Collecta.

VIsita, quæsumus, [Dó]mine, habitatióne[m is]tam, & omnes insídias [ini]míci ab ea longè rep[elle]; Angeli tui sancti háb[itent] in ea, qui nos in pace [cus]tódiant; & benedíctio [tua] sit super nos semper; [Per] Dóminum.

Non dicitur Dóminu[s vo]biscum. *nec* Benedic[ámus] Dómino.

N DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE-MAJUS.

NOCTURNUM.
Dómine, lábia, &c.
lleluia.
IT. Allelúia. Surrexit
nus verè : * Veníte,
mus. Allel. *Luc.* 24.
94. Veníte. 122.
dicitur HYMNUS,
cinitur jubilus in fine
honarum : quod ser-
etiam ad omnes Ho-
r totam Octavam.
Ps. 2. Quare fremué-
entes. 2.
. REpromissiónem
Deus adimplé-
suscitans Jesum, sicut
Psalmo scriptum est :
meus es tu, ego hó-
nui te. Allelúia. *Act.*

Ps. 15. Conserva me,
ne. 71.
. 4. *D.* Quòd Deus
vit eum à mórtuis,
is jam non reversú-
n corruptiónem, ita
Non dabis Sanctum
vidére corruptiónem.
ia. *Act.* 13.
Ps. 29. Exaltábo te. 5.
. 8. G. *Definito con-*
sílio, & prescíentiâ Dei
tráditum Deus suscitávit,
solútis dolóribus inferni,
juxta quod impossíbile erat
tenéri illum ab eo. Allelúia.
Act. 2.

℣. Dómine, eduxisti ab
inferno ánimam meam : ℟.
Salvasti me à descendénti-
bus in lacum. *Ps.* 29.

Pater noster. *Absol.* Be-
nedictus. *Bened.* Confiteá-
mur in ore. 125.

LECTIO j.

De Epístola beáti Pauli Apó-
stoli ad Romános. *cap.* 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul cru-

cifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo; sciéntes quòd Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto; viventes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem, Dómine.

℟. Ego sum primus & novíssimus, & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sécula seculórum: † Et hábeo claves mortis & inferni. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi & soporátus sum, & exurrexi, quia Dóminus suscépit me: * Et ecce sum vivens. Glória Patri. † Et hábeo. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet. 125.

Lectio ij.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Pascha.* 11. *n.* 2.

RESurréctio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum; & hoc est sacramentum passiónis & resurrectiónis ejus, quod valde nosse & ágere debétis. Non enim sine causa vita venit ad mortem: non sine causa fons vitæ unde bíbitur ut vivitur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus náscitur omnis homo, sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Communicándo nobíscum sine culpa pœnam, & culpam solvit & pœnam. Quam pœnam solvit? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergo crucifixus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum; & resurréxit, ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℟. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed † In ázymis sinceritátis & veritátis. Allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; & justi epulentur & exultent in conspectu Dei, * Non. Glória. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fulgeat. 125.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum. *c.* 16.

IN illo témpore; María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt

:nientes ún-
:t réliqua.

:i Gregórii
.

:abit. in Ba-
in die Paf-
.

atres caríssi-
ınctæ mulie-
um fuerant
mátibus ad
enérunt; &
tem diléxe-
rtuo, stúdio
bsequuntur.
quid in san-
gnat geren-
e nécesse est
æ facta sunt,
émus étiam
: ex eórum
enda. Et nos
i est mórtuus
odóre virtú-
um opinióne
ın Dóminum
ıonumentum
cum aromá-
. Illæ autem
:los vident,
ıátibus vené-
videlicet illæ
os cives aspí-
um virtútum
óminum per
a profíciscun-
n verò nobis
sit, quòd in
Angelus cér-
tolâ cándidâ
ıruit. Sed quid
minas affátur,

audiamus: Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat: Páveant illi qui non amant adventum supernórum cívium: Vos cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuisse descríbens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est, in nive autem blandimentum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonstrátur; ut de ipsa sua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus est magnus: * Angelus enim Dómini descendit de cœlo; & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória. * Angelus. *Repetit.* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. Terra trémuit. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. SACERD. Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ sábbati valde dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata ; & invenérunt lápidem revolútum à monumento. Allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris, & obstupuérunt. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Canticum, Dignus es. *ut in Psalterio.* 8.

Ant. 7. d. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui. Allel. *Matth.* 28.

Ant. 8. G. Respondens autem Angelus, dixit muliéribus : Nolíte timére ; scio enim quòd Jesum quæritis : non est hîc. Allel. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Versiculi, dicitur sine neumate.

Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Surrexit sicut dixit : veníte, & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia. *Matth.* 28.

Collecta. Orémus.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserasti : vota nostra, quæ prævemiendo aspiras, étiam adjuvando proséquere. Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica.

Dicto Deus, in adjutorium. *non dicitur Hymnus, sed absolutè inchoatur Psalmus de* 2. *in* b. *& loco Antiphonæ, Capituli : neum. brev. & Versiculis, dicitur* Allelúia. *semel ; deinde,* Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. *Et statim dicitur,* Dóminus vobiscum. & *Collecta.*

Ad Primam, *non dicitur Symbolum* Quicumque. *sed dicitur Collecta solita ; quam sequitur lectio Martyrologii, & reliquum Capituli Officium, ad cujus absolutionem legitur*

CANON.

Ex Concílio Matisconensi secundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

† PAscha nostrum in quo summus Sacerdos & Póntifex pro nostris delictis, nullam habens obnoxietatem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivissimè

& sédulæ observa-
ıceritáte in ómni-
:rári, ut illis sanc-
liébus omnes simul
ti, hymnis Paschá-
.ulgentes persevera-
ıostræ præséntiam
nis sacrificiis osten-
laudantes Creató-
egeneratórem nos-
spere, mane & me-

ıdictus modus Ho-
servatur usque ad
Sabbati in Albis
ł.]

VESPERAS.

. 109. Dixit Dómi-

Icite discípulis ejus
quia surrexit. Al-
llelúia, all. *Matt*. 28.
ſ. 110. Confitébor

4. E. Ecce præcédit
Galilæam; ibi eum
s. Allelúia, allelúia.
28.
ſ. 111. Beátus vir.

1. *ſ*. Et exiérunt ci-
nonumento cum ti-
& gáudio magno,
es nuntiáre discípu-
lúia. *Matth*. 28.
DUALE. Hæc *Cho-*
es quam fecit Dómi-
xultémus & lætémur
℣. Confitémini Dó-
uóniam bonus, quó-
ı sǽculum misericór-
rus, * ejus. *Ps*. 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surrexit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte: Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth*. 28.

P R O S A.

VICTIMÆ Pascháli laudes
Immolent Christiáni.
AGNUS redémit oves;
Christus ínnocens Patri
Reconciliávit peccatóres.
MORS & vita duello
Conflixêre mirando:
Dux vitæ mórtuus regnat
vivus.
DIC nobis, María,
Quid vidisti in via?
SEPULCRUM Christi vi-
ventis,
Et glóriam vidi resurgentis.
ANGELICOS testes,
Sudárium & vestes.
SURREXIT Christus spes
mea;
Præcédet suos in Galileâ.
SCIMUS Christum surre-
xisse
A mórtuis verè.
Tu nobis, victor Rex, mi-
serére.
Amen.

Continuò dicitur:
Ad Magníficat.

Ant. 3. a. *Duplicanda*. Cùm serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Allelúia. *Joan*. 20.

COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usque ad Completorium exclusive; quæ tamen in Ecclesiis, ubi non sunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò dicto* Benedicámus, *progreditur Clerus ad Fontes.*]

Eundo ad Fontes cantatur:

℟. Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Allelúia, allelúia. *Rom. 6.*

Deinde dicitur Ps. 112. Laudáte púeri. 19. *de* 1. *in* 4. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul.

℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra; * Mors illi. *Is.* 25.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi Resurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile sacraméntum; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptísmo regenerári, fácias beáta immortalitáte vestíri; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Eundo ad Stationem:

℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus: * Consepulti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Allelúia, allelúia. *Rom. 6.*

Ps. 113. In éxitu Israel. 20. *de* 3. *in* 2. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul:

℣. Dóminus scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempitérnum: eduxit eos per abyssos. * Consepulti. *Is.* 63.

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur

Versic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Resurrectiónis tuæ fidem per baptísmi grátiam in nobis obsignáre voluisti: concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

Redeundo cantatur:

℟. Quid quæritis vivéntem cum mórtuis? Non est hîc, sed surrexit: * Recordámini quáliter locútus est vobis,

, dicens, Quia opor-
ilium hóminis tradi in
s peccatórum, & cru-
, & die tértiâ resúrge-
lleluia, allelúia. *Luc.*

te Crucifixum canta-

Adoráte Dóminum in
sancto ejus; commo-
r à fácie ejus univérsa
: dícite in géntibus
Dóminus regnávit à li-
Ps. 95.
m Clerus ingreditur
um dicens : * Recordá-

Lápidem quem repro-
unt ædificantes, ℞.
actus est in caput án-
Ps. 117.

LECTA. Orémus.
lus, cujus Fílius pro
nobis crucifixus mun-
redímere dignátus est:
a, ut qui de nostra re-
tióne lætámur; ætter-
udiis, te donante, per-
iur; Per eumdem.
Dóminus vobíscum,
: cum spíritu tuo.
Benedicámus Dómino.
eo grátias.

COMPLETORIUM.
cto Converte nos. *di-*
r absolutè Psalmi Cùm
árem. Qui hábitat. *&*
nunc. 21. *Et in fine,*
ia. *semel.*
inde imponitur Hæc
& dicitur Nunc dimit-
ars Verna. ANIC.

tis. *de* 2. *in* A. *Posteà dici-*
tur integrè Hæc dies. *ut su-*
prà ad Laudes. Collecta, Il-
lúmina quæsumus. 141.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
PASCHÆ.

Omnia ut in die, exceptis
quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Surrexit Dóminus
verè. * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 122.

Feriis secundâ, tertiâ &
quartâ, in quibus Officium
est duplex, dicuntur tres
Psalmi in unaquaque Feriâ
notati, sub tribus Antiph.
sequentibus.

Feriis verò quintâ & sex-
tâ, & Sabbato, dicuntur
tres Psalmi, sub una ex tri-
bus Antiphonis, ut singulis
diebus notabitur.

Ant. 2. D. Christus mór-
tuus est pro peccátis nostris:
& sepultus est, & resurrexit
tértiâ die secundùm Scriptú-
ras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est
propter delicta nostra, &
resurrexit propter justifica-
tiónem nostram. Allelúia.
Rom. 4.

Ant. 7. d. Per resurrec-
tiónem Jesus deglútiit mor-
tem, ut vitæ ætérnæ hæré-
des efficerémur. Allelúia. 1.
Petr. 3.

℣. Cor meum & caro mea

℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectiones & ℟℟℟. ut infrà in qualibet die.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Psalmi ut in die Pascha. 358.

Canticum Temporis Paschalis, ut in Psalterio, secundùm Feriam.

Ant. ad Benedíctus. *& Collecta, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS.

Ut in die Pascha, præter Collectam.

Canon, secundùm diem.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. ut in die Pascha. 359.

Graduale Hæc dies, *&c. & Ant. ad* Magníficat. *cum Collecta, ut infrà in qualibet die. In Processione ad Fontes, quæ fit, post* Benedicámus, *tantùm, Feriâ secundâ & tertiâ, ℟℟℟. & ℣℣℣. ut in die Pascha. Coll. sunt propriæ cuilibet diei.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, 361.

FERIA SECUNDA IN ALBIS.

Solemne-Minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 1.

Lectio j.

Incípiunt Actus Apostolórum. *cap.* 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere & docére, usque in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, inquit, per os meum; quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interro-

[-]ibant eum, dicentes: Dómine, si in témpore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrûm nosse témpora vel momenta quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & eritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúsalem, & príncipes ejus ignorantes Jesum, * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértiâ die. Allelúia, allelúia. ℣. Ipsi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus: * Petiérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

LECTIO *ij*.

Sermo sancti Leónis Papæ. *De Resurr. Domini.* 1. 4. & 6.

CUm quadraginta diérum observántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis; admiténdum nobis est, ut étiam resurrectiónis Christi inveniámur esse consórtes, & de morte ad vitam, dum in illo sumus córpore, transeámus. Moriéndum ergo est diábolo, & vivéndum Deo: deficiéndum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occúmbant vétera, ut oriantur nova. Resurréctio Dómini, non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtútis augmento consumpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra defécit: & factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifígi; factum est immortále, quod pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoscat ígitur pópulus Dei novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surrexit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via, & cœptæ in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Pascháli, sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Christus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei: & nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Vivificábit nos, & suscitábit nos; & vivémus in conspectu ejus, * Ex virtúte. 2. *Cor.* 13. *Os.* 6.

LECTIO *iij*.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 24.

IN illo témpore; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum quod erat

in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 235. in diebus Paschæ VI. n. 2. & 3.

IN via cum illis tamquam comes ambulábat, & ipse dux erat: útique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus: panem frángimus, & Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergo fidélis es, quisquis non inániter Christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia? habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum; & ita intráre in glóriam suam? Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne. Glória Patri. * Nonne. *Repetitur* ℟. O stulti. *usque ad* ℣. Dóminus. *Luc. 24. Is. 53.*

Ad Benedíctus.

Ant. 7. a. Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant. Allel. *Luc. 24.*

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui solemnitáte Paschálí mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere; ut & perféctam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam profíciat sempitérnam; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi. *Ann. 1583. tit. de Euchar.*

STatúimus, ut témpore Paschæ nemo extrà suam Paróchiam, absque Rectóris sui facultáte, aliò se cónferat, Eucharístiæ Sacraméntum perceptúrus. Sed & quibus dábitur ea fácultas Párochum certiórem fáciant quo loco sacram Eucharístiam súmpserint.

AD VESPERAS.

GRADUALE. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui ascéndit super occásum; Dóminus * nomen illi. *Ps. 67.*

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicem; Nonne cor no-

ardens erat in nobis,
óquerétur * in via?
a. *Luc.* 24.
sa, Victimæ. 359.
Magníficat.
. 7. G. Regressi sunt
úsalem, & invené-
ongregátos úndecim,
qui cum illis erant;
narrábant quómodò
vérunt Jesum in frac-
anis. Allelúia. *Luc.*

lecta, ut suprà ad
s.

In Baptisterio.

ecta. Orémus.
us, qui renátis ex aqua
: Spíritu sancto cœles-
ni pandis introitum:
super fámulos tuos
n quam dedisti; ut
ómnibus sunt purgá-
átis, nullis priventur
lis; Per Christum.

Ad Stationem.

ecta. Orémus.
ulus tuus, quæsumus,
omine, renovátis exul-
imæ virtútibus; &
atiónis tuæ grátiam
útus, in tuo semper
glorié tur; Per Chri-

In Choro.

ecta. Orémus.
us, qui pópulum tuum
e hostis cállidi servi-
berasti: preces ejus
órditer réspice, &
intes ei tuâ virtúte
ne; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Duplex-Majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Noct. Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

cap. 2.

STans Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, & locútus est: Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestrî, sicut & vos scitis, hunc definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes, interemistis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspectu meo semper; quóniam à dextris est mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea, ínsuper & caro mea requiéscet in spe; quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecisti vias vitæ; & replé-

bis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres, liceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David, quóniam defunctus est, & sepultus; & sepulcrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm esset, & sciret quia jurejurando jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedére super sedem ejus; prévidens locútus est de resurrectióne Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jesum resuscitávit Deus, cujus omnes nos testes sumus.

℟. Vos Sanctum & Justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis, auctórem verò vitæ interfecistis. * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Allelúia, allelúia. ℣. Filii hóminum, scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum, * Quem *Act.* 3. *Ps.* 4.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Enarr. in Ps. 101. *Serm.* 2. *n.* 7.

NOn laus fidei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexisse Christum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidisti. Quæ ígitur laus tua? Crédere resurrexisse Christum, & speráre te resurrecturum esse per Christum, hæc est laus fidei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, & conféssus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait: Si conféssus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum, sed Quia eum Deus suscitávit à mórtuis, si conféssus fúeris, tunc salvus eris.

℟. Crédimus, sciéntes quóniam * Qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit. Allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem vestram, & veníte, audíte, & vivet ánima vestra. * Qui. 2. *Cor.* 4. *Is.* 55.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 24.

IN illo témpore; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: Pax vobis; Ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. *in Evang. n.* 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Domínicum verùm fuit, quod, clausis jánuis, ad discípulos íngredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne compre-

it, non est admirá-
ec fides habet méri-
ui humána rátio præ-
erimentum. Sed hæc
stri Redemptóris ópe-
æ ex femetipsis com-
di nequáquam pos-
ex ália ejus operatió-
sanda sunt, ut rebus
libus fidem præbeant
irabilióra. Illud enim
Dómini intrávit ad
los, jánuis clausis,
idélicet ad humános
, per nativitátem
clauso éxiit útero
is. Quid ergo mirum,
is jánuis, post resur-
iem suam, in ætter-
im victúrus intrávit,
ritúrus véniens, non
Vírginis útero exívit?
itetit Jesus in médio
lórum suórum, &
s: * Pax vobis; ego
nolíte timére. Alle-
lleluia. ℣. Ego sum
resiter, nolíte pavé-
ro salúte enim vestra
ne Deus ante vos:
Glória. * Pax. *Luc.*
n. 45.
Benedíctus.
. 1. g. Obtulérunt dis-
Dómino partem pis-
, & favum mellis: &
anducasset coram eis,
reliquias, dedit eis.
a. *Luc.* 24.
ECTA. Orémus.
is, qui Ecclésiam
am novo semper fœ-
íplicas, concéde fá-
mulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1582. *tit.* 9.

PArochus si Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve necessitáte verè impedítus, non potest sacro Paschæ témpore ad Ecclésiam convenire, ubi sanctíssimam Communiónem cùm céteris percípiat, ad illum (etiamsi paucis antè diébus percéperit) ipse illo Paschâli témpore déferat.

AD VESPERAS.

GRADUALE. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in sǽculum testamenti sui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Ps.* 104.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jesus discípulis sensum, ut intellígerent * Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

PROSA, VICTIMÆ. 359.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati & resúrgere à mor-

tuis tertiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio.

Collecta. Orémus.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præstátur adóptio: réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, & ætérna tribuátur hæréditas, & vera libertas; Per eumdem Christum.

Ad Stationem.

Collecta. Orémus.

FAc, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschálibus remédiis innováti, similitúdinem terréni paréntis evásimus, ad formam cœléstis transferámur auctóris; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

In Choro.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos, in cruce passus, prétio magno redímere voluisti: infunde nobis virtútem auxílii tuî, ut nostra te semper vita gloríficet; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Duplex-Minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Noct. Dom. ut in Psalterio. 5.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 2.

HIs audítis, compuncti sunt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóstolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, inquit, ágite, & baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum; & accipiétis donum Spíritûs sancti. Vobis enim est repromíssio, & fíliis vestris, & ómnibus qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. Aliis étiam verbis plúrimis testificátus est, & exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne ista prava. Qui ergo recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt; & appósitæ sunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor: multa quoque prodígia & signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, & metus erat magnus in univérsis.

℟. Secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, *In hæreditátem incorruptíbi-

incontaminátam. Al-
, allelúia. ℣. Memor
›ſtrî, redémit nos Dó-
, quóniam in æternum
córdia ejus ; * In
itátem. 1. *Petr.* 1.
15.

Lectio ij.

ſancti Gregórii Na-
ınzéni. *Orat.* 41.
urrectiónis dies, fau-
umque princípium :
le ob feſtum diem ex-
:ſcámus : ei qui pro
paſſus eſt ac reſurre-
ıúnera offerámus. Au-
ortaſſe me dícere pu-
, aut argentum, aut
as, aut pellúcidos &
tis prétii lápides, flu-
ragilemque matériam,
ferè majórem partem
ent ímprobi, & ſervi
ı terrenárum mundí-
:íncipis. Imò verò noſ-
ſos offerámus, hoc eſt,
Deo caríſſimas ipſóque
nè dignas. Imáginis
imágini reddámus :
:átem noſtram agnoſ-
s : exemplar noſtrum
re proſequámur : myſ-
vim intelligámus, &
uo Chriſtus morte fun-
ſt. Simus ut Chriſtus,
iam Chriſtus quoque
nos. Efficiámur dii
er ipſum, quóniam
quoque homo propter
:actus eſt. Aſſumpſit
detérius erat, ut det
præſtántius eſt : men-
factus eſt, ut nos il-
líùs mendicitáte ditémur. Servi formam ſuſcépit, ut nos in libertátem aſſerámur: deſcendit, ut evehámur : tentátus eſt, ut vincámus : contemptus eſt, ut nos glóriâ afficiámur : mórtuus eſt, ut ſalútem nobis áfferat : aſcendit, ut eos qui in peccáti lapſu jacébant, ad ſeipſum trahat. Omnia quiſque donet : ómnia, inquam, ei qui ſeipſum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ noſtræ ſuccidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus eſt tantum, quantum ſi ſeipſum obtúlerit, hujus myſtérii vim ac rationem probè intelligentem, & totum in eo nitentem, ut propter illum ómnia ſit, quæcumque ipſe propter nos factus eſt.

℟. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus; * In hoc enim Chriſtus mórtuus eſt, & reſurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet ſpólia pro eo quod trádidit in mortem ánimam ſuam ; * In hoc. *Rom.* 14. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *c.* 21.

IN illo témpore ; Manifeſtávit ſe íterùm Jeſus diſcípulis ad mare Thiberíadis. Manifeſtávit autem ſic : Erant ſimul Simon Petrus, &

Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. hab. in Basílica sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paschæ.

LEctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatione suâ vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest cur Petrus qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit; & cùm Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei; cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, citiùs vidétur quia nimírùm negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℞. Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. *Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete. Misérunt, & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Allelúia, allelúia. ℣. Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, in mari, & in ómnibus abyssis. *Dicit eis. Glória Patri. *Dicit. Joan. 21. Ps. 134.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Dicit discípulis suis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum, Tu quis es? scientes quia Dóminus est. Allelúia. *Joan.* 21.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur; Per eumdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *part.* 2. *cap.* 5.

QUæ tanto animárum dispéndio in locis quibusdam increbuit seró nímiùm communicandi consuetúdo, sánctiùs erit immutanda. Adolescentesque ii, quos de sumendo mystério satis decérnere posse Párochi vel Confessárii judicárint, ad Communiónem sunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui descendunt in mare; ipsi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Ps.* 106.

Allelúia, allel. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seipsum vivum in multis argumentis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Prosa, Victimæ. 359.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Accipit Jesus panem, & dat discípulis suis, & piscem simíliter. Hoc jam tértiò manifestátus est Jesus, cùm resurrexisset à mórtuis. Allelúia. *Joan.* 21.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

In Baptisterio.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium: fac eam propítius gaudére de suórum proféctibus filiórum; Per Christum.

Ad Stationem.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per Paschále mystérium docuisti nos vetustátem vitæ relínquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta, ut sacramentis tuis innováti; dona grátiæ tuæ servémus; Per Christum.

In Choro.

Collecta. Orémus.

TUâ nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi; ut qui Unigéniti tui passióne sunt redempti, ejusdem resurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes; Per eumdem Dóminum.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Noct. Dominicæ, sub sola Ant. Christus. 361.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 3.

PEtrus & Joannes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Réspice, in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum, & prótinus consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat; & intrávit cum il-

lis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi; & impléti sunt stupóre.

℟. Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo virtútibus & prodigiis, per manus iniquórum affigentes, interemistis: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens; & æternus in sécula, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allel. *Act.* 2. *Dan.* 6.

Lectio ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Cur initio Pentecostes legantur Actus Apostolorum?

Serm. 4. *n.* 5. & 6.

Meritò quæret áliquis quam tandem ob causam statútum fúerit ut históriam crucis in die crucis & passiónis legámus; Apostolórum autem Acta non ipsis illis diébus, aut illo témpore quo patráta sunt, legámus. Causam diligenter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem miràcula légimus Apostolórum, ut manifestam & indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis corpóreis óculis non vidísti; sed óculis fidei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidisti illum his óculis à mórtuis excitátum; at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fidei conspectum signórum exhibítio te dedúcet. Itaque multo major & evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fierent, quàm quòd excitátus ille à mórtuis appáreret. Cùm enim Petrum audivissent turbæ claudo dicentem: In nómine Jesu Christi surge, & ámbula, tria míllia & quinque míllia virórum Christo credidérunt. At discípulus cùm suscitátum vidéret, nisi étiam tángeret, incrédulus fuit: hæc cùm vel inimíci ipsi spectassent, prótinus credidérunt. Ita in hujúsmodi miráculis majus áliquid visu fuit & evidéntius, plusque ad illos alliciendos váluit atque flectendos, ut resurrectióni fidem adhibérent.

℟. Per Christum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam; * Ut fides vestra & spes esset in Deo. Allelúia, allelúia. ℣. Antíquus diérum dedit ei potestátem, & honórem, & regnum; * Ut fides. 1. *Petr.* 1. *Dan.* 7.

Lectio iij.

... sancti Evangélii se-
...ùm Joannem. c. 20.

...llo témpore : María
...at ad monumentum
plorans. Et réliqua.

...nília sancti Gregórii
Papæ.

...ang. 25. habit. in Ba-
S. Joan. Lat. n. 4 & 5.
...iâ quintâ Pascha.

...ulier, quid ploras ?
quem quæris ? Inter-
...ur dolóris causa, ut
...tur desidérium ; quá-
cùm nomináret quem
...ret, in amóre ejus ar-
...is æstuáret. Illa exísti-
quia hortulánus esset,
...i : Dómine, si tu sus-
eum ? Quid est quòd
...o quem hortulánum
...lit, cui necdum díxe-
...uem quærébat, ait :
...ne, si tu sustulisti eum?
enim jam dixisset ex
desidério plángeret,
dicit quem non díxe-
...ed vis amóris hoc áge-
...et in ánimo ut quem
semper cógitat, nul-
...lium ignoráre credat.
... & hæc múlier quem
...t, non dicit ; & tamen
... Si tu sustulisti eum ;
...lteri non putat incó-
...m, quem sic ipsa con-
plangit desidério.

María stabat ad mo-
...ntum foris, plorans.
...ei Jesus : Múlier, quid
...s ? quem quæris ? Illa
...nans quia hortulánus
esset, dicit ei : Dómine, * Si tu sustulisti eum, dícito mihi ubi posuisti eum, & ego eum tollam, Allelúia, allel. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea : * Si tu sustulisti. Glória. * Si tu. *Joan. 20. Cant. 1.*

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Surgens Jesus manè, primâ sábbati appáruit primò Maríæ Magdaléne. Allelúia. *Marc. 16.*

Collecta. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti : da méntibus nostris ; ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

CANON.

Ex Constitutiónibus Ecclésiæ Gallicánæ in Conventu Melodunensi.

Ann. 1579. tit. de Euchar.

AD frequentem Communiónem cum fidei sinceritáte, spei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi sunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti sumptiónem admitti volentes, probentur ; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fidei sinceritátem, usum & fructum tanti Sacramenti instituantur.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini * exaltávit me. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jesus: Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum, Deum meum * & Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Prosa, Victimæ. 359.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum. Allelúia. *Joan.* 20.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

In Baptisterio.

Collecta. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua, & suórum firmitáte membrórum, & novâ semper fœcunditáte lætétur; Per Christum.

Ad Stationem.

Collecta. Orémus.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam: & præsta ut qui ad imáginem Fílii tui divíno sunt baptísmo regeneráti, à regni tui poténtia nunquam divellantur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Choro.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paschále sacramentum liberióres ánimos præstitisti, doce nos & odisse quibus irásceris, & amáre quæ præcipis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Noct. Dominicæ, sub sola Ant. Tráditus est. 361.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 3.

CUm tenéret (claudus) Petrum & Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis; auctórem verò vitæ inter-

quem Deus susci-
irtuis, cujus nos
ius. Et in fide nó-
, hunc quem vos
nostis, confirmá-
n ejus; & fides
am est, dedit ín-
initátem istam in
ómnium vestrûm.
venérunt in civi-
advérsùs sanctum
ium Jesum, quem
Et nunc, Dómi-
vis tuis cum fidú-
, in eo quod ma-
n extendas ad sa-
prodígia, per no-
ti Fílii tui Jesu.
allelúia. ℣. Asti-
ges terræ, & prín-
venérunt in unum
Dóminum & ad-
ristum ejus; * Et
. 4. *Ps.* 2.

ECTIO ij.

sancti Gregórii
Papæ.
1. *in Evang. n.* 7.
d memóriam re-
uòd crucifixo Dei
i insultantes dicé-
ex Israel est, des-
cruce, & crédi-
ui si de cruce tunc
et, nimirùm in-
s cedens, virtú-
patiéntiæ non de-
t. Sed expectávit
tolerávit oppró-
siónes sustínuit,
tiéntiam, dístu-
iónem; & qui de cruce descéndere nóluit, de sepulcro surrexit. Plus ígitur fuit de sepulcro súrgere, quàm de cruce descéndere. Plus fuit mortem resurgendo destrúere, quàm vitam descendendo serváre. Sed cùm Judæi hunc ad insultatiónes suas de cruce descéndere mínimè cérnerent; cùm morientem vidérent, eum se vicisse credidérunt, nomen illíus se quasi extinxisse gavísi sunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit, ex qua hoc infidélis turba extinxisse se crédidit: & quem gaudébat occísum, dolet mórtuum; quia hunc ad suam glóriam cognoscit pervenisse per pœnam.

℟. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus mortis, peccátum est; *Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Obliviòni tráditæ sunt angústiæ prióres, & abscónditæ ab óculis; * Deo. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *c.* 28.

IN illo témpore; Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. lib. 4.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibique adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifésstiùs osténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurrexit. In cœlo autem & in terra potestas data est; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória. * Data. *Matth.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. à. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Allel. *Matth.* 28.

Collecta. Orémus.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunasti: da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno, *Ann.* 1551. *Sess.* 13. *de Euchar. cap.* 7.

COmmunicáre volenti revocandum est in memóriam Apóstoli præceptum: Probet seipsum homo. Ecclesiástica autem consuetúdo declárat eam probatiónem necessáriam esse, ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantùmvis sibi contrítus videátur, absque præmissa sacramentáli confessióne ad sacram Eucharístiam accédere débeat.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Ps.* 95.

Allelúia, allel. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium * omni creatúræ. Allel. *Marc.* 16.

Prosa, Victimæ. 359.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit. Allel. *Marc.* 16.

TA, ut suprà ad
Baptisterio.
TA. Orémus.
qui credentes in
onte baptísmatis
: hanc renátis in
ncéde custódiam,
rróris incursu grá-
nerationis amit-
eumdem Chris-

Stationem.
TA. Orémus.
e, Dómine, con-
tum peccáti lege
hum, quod in no-
li mystério per re-
em Filii tui dele-
tecum vivit & re-
.
en.
n Choro.
TA. Orémus.
qui ad æternam
n in Christi resur-
òs réparas: érige
sedentem in dex-
ostræ salútis Auc-
t qui propter nos
s advénit, pro
icatúrus advéniat
us Christus Filius
inus noster; Qui
it.

TO IN ALBIS.
IDUPLEX.
CTURNUM.
salmi è III. Noct.
Ant. Per resurrec-
61.

LECTIO j.
De Actibus Apostolórum.
cap. 3.

ET nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecistis, sicut & príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleantur peccáta vestra; ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini, & míserit eum, qui prædicátus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem cœlum suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à século Prophetárum. Móyses quidem dixit: Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tamquam me; ipsum audiétis juxta ómnia quæcumque locútus fúerit vobis. Erit autem; omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel, & deinceps qui locúti sunt, annuntiavérunt dies istos. Vos estis fílii Prophetárum, & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus súscitans Fílium suum, misit

eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquísque à nequítia sua.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértiâ die, & præcépit nobis testificári; * Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia, allelúia. ℣. Correxit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte; * Quia. *Act.* 10. *Ps.* 95.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 228. *in die Paschæ V. n.* 1. & 2.

DIes istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, festos habémus in lætitia usque ad Pentecosten, quando missus est de cœlo promissus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víscera, ut nascerentur, petendo pulsábant, infantes dicuntur, quia modo nati sunt Christo, qui priùs nati fúerant sǽculo. In illis est vita nováta, quæ in vobis debet esse firmáta; & qui jam fidéles estis, non eis exempla, quibus péreant, sed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipsos alloquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Ecclésiæ, óbsecrò vos per quod accepistis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui diléxit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non sectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Ecclésiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Estis in illo repléti, qui est caput omnis principátûs & potestátis; consepulti ei in baptismo, * In quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Cognóscite hódiè quæ ignórant qui non vidérunt magnália Dómini, & robustam manum, extentúmque bráchium; * In quo. *Coloss.* 2. *Deut.* 11.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 20.

IN illo témpore; Unâ sábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

lia sancti Gregórii
Papæ.
ag. 21. hab. in Basi-
S. Joan. Later. Sabb.
Pascha, n. 1.
ó sancti Evangélii,
um modò, fratres,
s, valde in superfi-
bricâ est aperta; sed
bis sunt mystéria sub
te requirenda. Ma-
gdaléne, cùm adhuc
e essent, venit ad
sentum. Juxta histó-
iotátur hora: juxta
ctum verò mysticum
:ntis signátur intelli-
María étenim auc-
ómnium, quem car-
:rat mórtuum, quæ-
in monumento: &
nno mínimè invénit,
n crédidit. Adhuc er-
nt ténebræ, cùm ve-
monumentum. Cu-
cítiùs, discipulísque
vit. Sed illis præ cé-
ncurrérunt, qui præ
amavérunt; vidéli-
trus & Joannes.
Unâ sábbati, María
aléne * Venit manè,
dhuc ténebræ essent,
numentum. Allelúia,
a. ℣. Fortis est ut
lilectio. * Venit. Gló-
ri. * Venit. *Joan.* 20.
8.
Benedictus.
t. 4. *D.* Nondum scié-
criptúram, quia opor-
Jesum à mórtuis re-
é. Allel. *Joan.* 20.

Colлecta. Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Paschália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia æterna mereámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Ann. 675. cap. 4.

Discordántium fratrum oblatiónes, juxta antíqui Cánonis definitiónes, nullo modo recipiendas esse censémus. Antequàm eos reconciliátio vera innectat, nullus eórum accédere ad altáre Dómini áudeat, vel grátiam Communiónis sanctæ percípiat.

DOMINICA
IN ALBIS DEPOSITIS.
Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio.

Ant. 1. g. Confortábo domum Juda, & domum Joseph: ego enim Dóminus Deus eórum, & congregábo illos, quia redémi eos. Allelúia *Zach.* 10.

Ant. 6. F. Ad pópulos exaltábo signum meum: & áfferent fílios in ulnis, & fílias super húmeros portábunt. Allelúia. *Is.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos Deus Israel cum jucundità-

re, in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia & justítia, quæ est ex ipso. Allelúia. *Baruch.* 5.

Ant. 4. E. Miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Allel. *Is.* 49.

Ant. 7. d. Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Allel. *Apoc.* 3.

CAPITULUM. *Is.* 60.

NOn occídet ultrà sol tuus, Jerúsalem, & luna túa non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi, in perpétuum hæreditábunt terram.

℟. Liberávit nos Deus secundùm grátiam quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi; * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei qui ascendit super occásum; * Qui. Glória Patri. * Qui. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

HYMNUS, FORTI. *infrà.* 390.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Numquid non tu, Dómine, percussísti superbum, vulnerasti dracónem? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, reverténtur laudantes; & lætítia sempitérna super cápita eórum. Allelúia. *Is.* 51.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario Brev. 138.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 112.

HYMNUS, ADESTE. *infrà.* 385.

Psalmi è I. Nocturno Dominica, ut in Psalterio.

Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est propter delícta nostra, & resurrexit propter justificatiónem nostram. Allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectio j.
De Actibus Apostolórum.
cap. 4.

FActum est in crástinum ut congregarentur Príncipes sacerdótum, [e]t Senióres, & Scribæ in [J]erúsalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Caïphas, & Joannes, & Alexander, & quotquot erant [d]e génere Sacerdotáli. Et statuentes Apóstolos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos? Tunc repléttus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis & omni plebi Israel, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℣. Vos pópulus acquisitiónis; qui aliquandò non pópulus; nunc autem pópulus Dei: * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia dilexit vos, & redémit de domo servitútis: * Qui. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

Lectio ij.
Sermo sancti Augustini Epíscopi.
Serm. 260. *al.* 11. *habit. die Dom. in Oct. Paschæ.*

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptismo, qui hódie miscendi sunt pópulo, brevis, sed gravis sermo reddendus est. Vos qui baptizáti estis, & hódie complétis sacramentum Octavárum vestrárum, bréviter accípite, & intellígite translátam fuisse figúram circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regeneráti estis, & novam vitam ingressi estis, & ad vitam æternam renáti estis, si hoc quod in vobis renátum est, malè vivendo non suffocétis. Reddendi estis pópulis, miscendi estis plebi fidélium, cavéte ne imitémini malos fidéles; imò falsos fidéles, quasi confitendo fidéles, sed malè vivendo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo & Angelis ejus; castitátem serváte, sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam vovistis, rédite quod vovistis; quia non exigerétur, si non vovissé-

tis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur, sed qui retro réspicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verbositáte & luxúria. Quæcumque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum.

℟. Deponentes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem. Allelúia, allel. ℣. Testes vos estis quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei; nunc ergo inclináte corda vestra ad Dóminum: * Sicut. 1. *Petr.* 2. *Josue.* 24.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 20.

IN illo témpore; Cùm serò esset die illo, unâ sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. *In Evang.* 26. *habit. in Basilica S. Joan. Later. in Oct. Pascha, n.* 2.

DIxit eis, Pax vobis: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum; & ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum misit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad passiónem míttitur: ita & discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte diligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Pax vobis sicut misit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. Allelúia, allel. ℣. Vos Sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri, dicétur vobis. * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam sus-

-pisti me ; ℟. Nec delec-
sti inimícos meos super
e. *Ps.* 29.

AD LAUDES,

Psalmi de Dominica.

Ant. C Um mórtui essétis
. G. in delíctis, convi-
ificávit vos cum Christo
Deus, donans vobis ómnia
elícta. Allelúia *Coloss.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti es-
is legi per corpus Christi,
t ᵹ-stris altérius qui ex mór-
uis resurrexit ; ut fructi-
icémus Deo. Allelúia. *Rom.*
7.

Ant. 5. a. Vos nunc sal-
vos facit baptísma per re-
surrectiónem Jesu Christi,
qui est in déxtera Dei, de-
glútiens mortem. Allelúia.
1. *Petr.* 3.

Ant. 3. c. Omnes vos fí-
lii Dei estis per fidem, quæ
est in Christo Jesu. Allelúia.
Gal. 3.

Ant. 1. a. Quicumque
in Christo baptizáti estis,
Christum induístis. Allelúia.
Galat. 3.

CAPITULUM. *Apoc*, 1.

GRátia vobis, & pax à
Jesu Christo, qui est
testis fidélis, primogénitus
mortuórum, & princeps re-
gum terræ; qui diléxit nos,
& lavit nos à peccátis nos-
tris in sánguine suo.

HYMNUS, AURORA lu-
cis. *ut infrà*, 387.

℣. Tu es Deus qui facis
mirabília : ℟. Redemísti in
bráchio tuo pópulum tuum.
Ps. 76.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. c. Post dies octo,
íterùm venit Jesus, jánuis
clausis, & stetit in médio,
& dixit : Pax vobis. Allelúia.
Joan. 20.

COLLECTA. Orémus.

PRæsta, quæsumus, om-
nípotens Deus, ut qui
Paschália festa perégimus,
hæc, te largiente, móribus
& vitâ teneámus ; Per.

AD HORAS.

Dicuntur Hymni cum Doxologia propria, ut infrà, 388.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio, sub Antiph. de Laudibus, ut suprà.

AD PRIMAM,

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Dicitur Symbolum Qui-
cumque.

Capitulum & ℟. br. ut in Ord. Brev.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 22, *de Sacrif. Missæ*,
can. 1.

SI quis díxerit in Missa
non offerri Deo verum
& próprium Sacrifícium,
aut quòd offerri, non sit
áliud quàm nobis Christum
ad manducandum dari, aná-
thema sit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

CAPITULUM. *Rom.* 6.

VEtus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto: Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto.

℟. *br.* Beáti * quorum remissæ sunt iniquitátes. * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta sunt peccáta. * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen suum. * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret * poténtiam suam. * Allelúia. Glória. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto; ℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

CAPITULUM. *Eccles.* 9.

DEo placent ópera tua: Omni témpore sint vestimenta tua cándida, & óleum de cápite tuo non defíciat.

℟. *br.* Non discédimus à te, * vivificábis nos. * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus. * Allelúia. Glória. Non discédimus. *Ps.* 79.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis: Allelúia: oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. D. Crédimus in eo secundùm operatió-m poténtiæ virtútis ejus, iam operátus est in Chris-, suscitans illum à mór-is, & constítuens ad déx-ram suam. Allelúia. E-ies. 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus órtuus est Christus, ut & ii vivunt, jam non sibi vant, sed ei qui pro ipsis órtuus est & resurrexit. llelúia. 2. Cor. 5.

CAPITULUM. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu hristi, qui secundùm mi-ricórdiam suam magnam generávit nos in spem vi-am, per resurrectiónem esu Christi ex mórtuis, in æreditátem incorruptibi-m.

Hymnus, Forti. in-à, 390. & sic in Vesperis Tempore, usque ad As-nsionem.

℣. Pro pátribus tuis nati int tibi filii; ℟. Proptéreâ pouli confitebuntur tibi in ternum. Ps. 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Multa fecit sus quæ non sunt scripta: ec autem scripta sunt ut edátis quia Jesus est Chris-s Fílius Dei; & ut creden-s vitam habeátis in nómi-e ejus. Allelúia. Joan. 20.

Collecta, ut suprà ad audes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio. Cetera, ut in Ord. Brev. 138.

IN FERIIS
TEMPORIS PASCHALIS,
Usque ad Ascensionem Domini.

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surrexit. * Allelúia. Matth. 28.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

ADESTE, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.

FRUSTRA sepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.

INANIS absistat metus:
Hinc nemo corpus áuferet:
Sed vi revivíscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.

CLAUSA, sigillis íntegris,
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.

RIDEBAT hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.

AT tu, paternis óbsequens

Ad usque mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descéndit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terrena da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria sub sola Ant. 6. F. Quem occidérunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est: ℟. Indútus est Dóminus fortitúdinem. *Ps.* 92.

Absolutio & Benedictiones, ut in Ordinario Breviarii pro Tempore Paschali. 125.

Lectiones ut assignantur infrà in qualibet Feria, ℟℟℟. verò ut infrà, alternatim secundùm Feriam.

Feria II. & V.

Post Lect. j. ℟. Cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: * Deus verò suscitávit eum à mórtuis; * Allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; abscissus est de terra vivéntium: * Deus. *Act,* 13. *Is.* 53.

Post. Lect. ij. ℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris, * Resúscitans Jesum; Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster adimplévit misericórdiam suam, quam promisit dómui Israel. * Resúscitans. *Act.* 13. *Judith.* 13.

Post Lect. iij. ℟. Quem interemistis suspendentes in ligno, * Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum; † Allelúia, allelúia. ℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória. † Allelúia, allelúia. *Act.* 5. *Is.* 53.

Te Deum.

Feria III. & VI.

Post Lect. j. ℟. Certíssimè sciat omnis domus Israel, * Quia & Dóminum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis; Allelúia, allel. ℣. Ecce servus meus exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valdè; * Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

Post Lect. ij. ℟. Quem Deus suscitávit à mórtuis, hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus:

* Et non est in ália áliquo salus; Allelúia, allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificantes: hic factus est in caput ánguli. * Et non est. *Act.* 4. *Ps.* 117.

Post Lect. *iij.* ℟. Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, * Quem suscitávit à mórtuis: † Allelúia, allelúia. ℣. Filii hóminum, scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum.* Quem. Glória. † Allelúia. *Act.* 3. *Ps.* 4.

Te Deum.

Feria IV.

Post Lect. *j.* ℟. Jesus Christus diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo; * Ipsi glória & & impérium in sécula seculórum: amen. Allelúia, allelúia. ℣. Vitam pétiit à te Dómine, & tribuisti ei: magna est glória ejus in salutári tuo. * Ipsi. *Apoc.* 1. *Ps.* 20.

Post Lect. *ij.* ℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David: * Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & glóriam: Allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula: ipse liberátor, atque salvátor. * Dignus est. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Post Lect. *iij.* ℟. Audívi vocem dicéntium: * Allelúia: Gaudeámus & exultémus, quia venérunt núptiæ Agni: † Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit, lætáta est Sion, & exultavérunt filiæ Judæ: * Allelúia. Glória. † Allelúia. *Apoc.* 19. *Ps.* 96.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ps. de Feria cum Cantico de Festo, sub sola,

Ant. 3. à. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum: Hunc Deus suscitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. *Hebr.* 13.

Deus pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testamenti ætérni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono.

Hymnus.

Aurora lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissóque sanctuárium
Patére dat velámine.

GRANUM solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat;
Hinc quanta púllulat seges!
NON destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.
AFFIXA cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget spléndidis
Christi decóra dótibus.
DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117.

Ad Benedíctus. *Ant. secundùm Feriam, ut sequitur.*

FERIA II. Ant. 2. D. Humiliávit se Christus factus obédiens usque ad mortem: proptèr quod & Deus exaltávit illum. Allelúia. *Philipp.* 2.

FERIA III. Ant. 4. E. Stipéndia peccáti, mors: Grátia autem Dei, vita ætérna, in Christo Jesu Dómino nostro. Allelúia. *Rom.* 6.

FERIA IV. Ant. 1. D. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allelúia. *Eph.* 5.

FERIA V. Ant. 7. d. Regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA VI. Ant. 6. F. In hoc Christus mórtuus est, & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia. *Rom.* 14.

COLLECTA, Dominicæ præcedentis.

Dicto Benedicámus. *fit* COMMEM. *de* CRUCE & RESURRECTIONE CHRISTI, *ut sequitur:*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei, Allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus, ℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

¶ DA, Christe, nos tecum mori;

Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, etiam in Festis, nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos. Allelúia. *Eph.* 2.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexísti * à mórtuis. *Rom.* 6.

Ceterà, ut in Ordinario.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens. Allelúia. *Coloss.* 1.

Capitulum. 1. *Cor.* 15.

CHristus resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum : Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedíctus Deus meus. * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ. * Allelúia. Glória. Vivit. *Ps.* 17.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. *Rom.* 6.

SI mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus. * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui pósuit ánimam meam * ad vitam. * Allel. Glória. Audítam. *Ps.* 65.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ : ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem. Allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. 1. *Petr.* 3.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortifi-

catus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Convertisti planctum meum * in gáudium mihi. * Allelúia, allelúia. Convertisti. ℣. Conscidisti saccum meum, * & circumdedisti me lætítiâ. *All. Glória. Convertisti. *Ps.* 29.

℣. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Ps.* 27.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus?

HYMNUS.

FORTI tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.

NUNC ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agnique mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.

HUJUS sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.

JAM Pascha nostrum Christus est,
Hic agnus, hæc est víctima;
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.

O digna cœlo Victima,
Mors ipsa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póstibus.

CHRISTUS sepulcri faucibus
Emersus ad lucem redit;
Hostem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit íntima.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum: ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. secundùm Feriam, ut sequitur.

FERIA II. Ant. 1. g. Conversi estis ad Deum, servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis Jesum. Allelúia. 1. *Thess.* 1.

FERIA III. Ant. 5. c. In Christo exultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA IV. Ant. 1. g. Qui

it Jeſum Chriſtum à
., vivificábit & mór-
rpora veſtra, prop-
abitantem Spíritum
obis. Allelúia. *Rom.*

A V. Ant. 7. d. Si
is quòd Jeſus mór-
, & reſurrexit : ita
eos qui dormiérunt
um, addúcet cum eo.
. 1. *Theſſ.* 4.
LECTA Dominica
ntis.
Benedicámus, *fit*
EM. de CRUCE &
RECTIONE CHRIS-
ſequitur :
1. Dignus eſt Agnus
áſus eſt, accípere
n, & divinitátem,
ntiam, & fortitúdi-
t honórem, & gló-
& benedictiónem.
. *Apoc.* 5.
)mnis terra adóret
ſallat tibi : ℟. Pſal-
licat nómini tuo,
e. *Pſ.* 65.
CTA. Orémus.
s, qui pro nobis Fí-
um tuum Crucis patí-
ſubíre voluiſti, ut
à nobis expélleres
em : concéde nobis
tuis, ut reſurrectió-
tiam conſequámur;
idem Dóminum.

OMPLETORIUM.
almi de Feria.
ra ut in Ordinario
rii. 138.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Bénedic. 22. Quàm magnificáta. 23. Sit glória Dómini, 23.

LECTIO j.

De Actibus Apoſtolórum. *cap.* 4.

VIdentes Petri conſtántiam & Joannis; comperto quòd hómines eſſent ſine lítteris, & idiótæ, admirabantur, & cognoſcébant eos, quóniam cum Jeſu fúerant : hóminem quoque videntes ſtantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Juſſérunt autem eos foras extra consílium ſecédere; & conferébant ad ínvicem, dicentes : Quid faciémus homínibus iſtis? quóniam quidem notum ſignum factum eſt per eos ómnibus habitantibus Jerúſalem : manifeſtum eſt, & non póſſumus negáre. Sed ne ámpliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Cùm conſummaſſent. 386.

LECTIO ij.

ET vocantes eos, denuntiavérunt ne omníno loquerentur, neque docérent in nómine Jeſu. Petrus verò & Joannes reſpondentes, dixérunt ad eos : Si juſtum

est in conspectu Dei vos pótiùs audire quàm Deum, judicáte; non enim póssumus quæ vídimus & audívimus, non loqui. At illi comminantes, dimisérunt eos, non inveniences quómodò puníront eos, propter pópulum; quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod acciderat. Annórum enim erat ampliùs quadraginta homo, in quo factum fúerat signum istud sanitátis.

℞. Quæ ad patres. 386.

Lectio iij.

DImissi autem venérunt ad suos, & annuntiavérunt eis quanta ad eos príncipes Sacerdótum & senióres dixissent. Qui cùm audissent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui fecisti cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt; qui Spíritu sancto per os patris nostri David púeri tui dixisti: Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Christum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte ista adversùs sanctum púerum tuum Jesum quem unxisti, Heródes & Póntius Pilátus cum Géntibus, & pópulus Israel, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fieri. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, & da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quod manum tuam extendas ad sanitátes, & signa, & prodígia fieri per nomen sancti Filii tui Jesu. Et cùm orassent, motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

℞. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess. 22. Decret. de observ. in Missa.*

CUm multa irrepsisse videantur quæ à (Missæ sacrificii) dignitáte aliéna sunt, decernit sancta Synodus, ut Ordinárii (locórum Epíscopi) ea ómnia prohibére atque è médio tóllere sédulo curent ac teneantur, quæ vel avarítia, idolórum sérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix sejuncta esse potest, vel supersítio veræ pietátis falsa imitátrix, induxit.

FERIA TERTIA.
AD NOCTURNUM.

Ps. Dómine, quis habitábit. 39. Cœli enarrant. 39. Lex Dómini immaculáta. 40.

Lectio j.
ctibus Apostolórum.
cap. 4.
[Ultitúdinis creden-
tium erat cor unum
& ánima una : nec
iam eórum quæ possi-
áliquid, suum esse
it; sed erant illis óm-
ommúnia. Et virtúte
à reddébant Apostóli
ónium resurrectiónis
hristi Dómini nostri;
tia magna erat in óm-
illis. Neque enim quis-
egens erat inter illos.
quot enim possessó-
rórum aut domórum
vendentes afferébant
eórum quæ vendé-
& ponébant ante pe-
ostolórum. Dividebá-
item síngulis prout
opus erat. Joseph
qui cognominátus est
bas ab Apóstolis,
est interpretátum Fí-
nsolatiónis) Levítes,
is génere, cùm habé-
um, vendidit eum,
lit prétium, & pósuit
edes Apostolórum.
Certíssimè. 386.

tio ij. *cap. 5.*
autem quidam nó-
ine Anánias, cum Sa-
uxóre sua, vendidit
, & fraudávit de pré-
i, consciâ uxóre suâ;
rens partem quam-
ad pedes Apostolórum
. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit sátanas cor tuum mentíri te Spirítu sancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, & venúndatum in tua erat potestáte? Quare posúisti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba, cécidit, & expirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum, & efferentes sepeliérunt.

℟. Quem Deus. 386.

Lectio iij.

FActum est autem quasi horárum trium spátium; & uxor ipsíus nesciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, si tanti agrum vendidístis. At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum ad óstium, & éfferent te. Confestim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam; & extulérunt, & sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclésia, & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Deus Patrum. 387.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann.* 829. *l.* 3. *c.* 6.

POsthábitis ædículis quas usus inólitus Capellas appellat, Basílicæ Deo dicátæ ad Missarum celebratiónem audiendam, & córporis & sánguinis Domínici perceptiónem sumendam, assíduè devotèque adeantur.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Psalmi, Confitébor. 55. Miserére meî. 56. Ut quid. 56.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 5.

PEr manus Apostolórum fiébant signa & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in Pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis, sed magnificábat eos pópulus. Magìs autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum; ita ut in platéas ejícerent infirmos; & pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniente Petro, saltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem; afferentes ægros, & vexátos à spirítibus immundis; qui curabantur omnes.

℟. Jesus Christus. 387.

Lectio ij.

EXurgens autem princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, quæ est hæresis Sadducæórum, repléti sunt zelo: & injecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & stantes, loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audissent, intravérunt dilúculo in templum, & docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes Senióres filiórum Israel; & misérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem venissent ministri, & aperto cárcere, non invenissent illos, reversi, nuntiavérunt, dicentes: Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, & custódes stantes ante jánuas; aperientes autem, néminem intùs invénimus.

℟. Ecce vicit. 387.

Lectio iij.

UT autem audiérunt hos sermónes Magistrátus templi, & príncipes Sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fieret. Advéniens

i quidam nuntiávit
Quia ecce viri quos
stis in cárcerem, sunt
nplo stantes, & docen-
ópulum. Tunc ábiit
strátus cum ministris;
luxit illos sine vi; ti-
nt enim pópulum, ne
arentur. Et cùm addu-
it illos, statuérunt in
lio. Et interrogávit eos
eps Sacerdótum, di-
: Præcipiendo præcépi-
vobis, ne docerétis in
ne isto; & ecce reples-
rúsalem doctrínâ ves-
& vultis indúcere super
ánguinem hóminis is-
Respondens autem Pe-
& Apóstoli, dixérunt:
líre oportet Deo magìs
a homínibus. Deus pa-
nostrórum suscitávit
n, quem vos intere-
s, suspendentes in li-
Hunc príncipem & sal-
tem Deus exaltávit déx-
suâ ad dandam pœni-
am Israéli, & remissió-
peccatórum. Et nos
is testes horum verbó-
, & Spíritus sanctus
a dedit Deus ómnibus
iéntibus sibi.
. Audívi. 387.

CANON.

Concílio Tridentíno.
22. *de observ. in Missa.*
Mnis ópera & diligén-
tia in eo ponenda est,
aantâ máximâ fieri po-
interióri cordis mundí-
& puritáte, atque exte-
rióri devotiónis ac pietátis
spécie, peragátur Missæ sa-
crifícium.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Exáudiat. 71. Exultáte. 72. Beáta gens. 72.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 5.

HÆc cùm audíssent, dissecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Pharisæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis univérsæ plebi, jussit foràs ad breve hómines fieri; dixitque ad illos: Viri Israelítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens se esse áliquem, cui consensit númerus virórum círciter quadringentórum, qui occísus est: & omnes qui credébant ei, dissipáti sunt & redacti ad níhilum. Post hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus professiónis, & avertit pópulum post se, & ipse périit; & omnes, quotquot consensérunt ei, dispersi sunt.

℟. Cùm consummassent. 386.

LECTIO ij.

ET nunc ítaque dico vobis: Discédite ab homínibus istis, & sínite illos;

quóniam si est ex homínibus consílium hoc aut opus, dissolvétur: si verò ex Deo est, non potéritis dissolvére illud, ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Consensérunt autem illi. Et convocantes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt, ne omníno loquerentur in nómine Jesu: & dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant, in templo & circa domos docentes, & evangelizantes Christum Jesum.

℞. Quæ ad patres. 386.

Lectio iij. *cap.* 8.

SAulus autem devastábat Ecclésiam per domos intrans; & trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. Igitur qui dispersi erant pertransíbant evangelizantes verbum Dei. Philippus autem descendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum qui habébant spíritus immundos, clamantes voce magnâ, exíbant. Multi autem paralytici & claudi curáti sunt. Factum est ergo gáudium magnum in illa civitáte.

℞. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Ann.* 1591. *tit. de Episc. offic. n.* 11.

MOneantur ab Epíscopo in sua promotióne Presbyteri, ut intrà semestre, sine altérius cujuscumque licéntia, Missam primam célebrent, & deínceps répetant saltèm ómnibus diébus Domínicis & Festis solémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tam frequenter, ut suo múneri satisfáciant.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Quid gloriáris. 87. Exaudi. 87. Vesperè. 88.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 8.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum; cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédi-

t cùm baptizátus esset,
rébat Philippo. Videns
signa & virtútes má-
fieri, stupens admi-
ur.

Certíssimè. 386.

Lectio ij.

m autem audissent
póstoli, qui erant Je-
rmis quòd recepisset
ría verbum Dei, missé-
ad eos Petrum & Joan-
: qui cùm venissent,
runt pro ipsis, ut accí-
t Spíritum sanctum;
um enim in quemquam
m vénerat, sed bapti-
intùm erant in nómine
ni Jesu. Tunc impo-
it manus super illos,
ipiébant Spíritum sanc-
Cùm vidisset autem Si-
, quia per impositió-
manûs Apostolórum
ur Spíritus sanctus,
it eis pecúniam: di-
: Date & mihi hanc
tátem, ut cuicumque
uero manus, accípiat
um sanctum.

Quem Deus. 386.

Lectio iij.

rus autem dixit ad
um: Pecúnia tua te-
sit in perditiónem,
iam donum Dei existi-
pecúniâ possidéri. Non
bi pars neque sors in
one isto; cor enim
non est rectum coram
: pœniténtiam ítaque
b hac nequítia tua, &
Deum, si fortè remit-
tátur tibi hæc cogitátio cor-
dis tui; in felle enim amari-
túdinis, & obligatióne ini-
quitátis vídeo te esse. Res-
pondens autem Simon, di-
xit: Præcámini vos pro me
ad Dóminum, ut nihil vé-
niat super me horum quæ
dixistis.

℞. Deus patrum. 387.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1562. Sess. 22. Decret. de observ. in Missa.

Illiberáles eleemosyná-
rum exactiónes pótiùs
quàm postulatiónes (pro
celebrandis Missis) aliaque
hujúsmodi quæ à simoníaca
labe vel certè à turpi quæstu
non longè absunt omníno
prohíbeant Ordinárii.

AD VESPERAS.

*Fit de beata Maria Vir-
gine in Sabbato (nisi occur-
rat Festum Duplex & suprà)
& sic in tribus Sabbatis se-
quentibus.*

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Ps. Beátus qui intélligit.
103. Audíte. 104. Ne ti-
múeris. 105.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.
cap. 10.

Vir quidam erat in Cæ-
saréa, nómine Cor-
nélius, centúrio co-
hortis quæ dícitur Itálica,

religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifestè, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi: Cornéli. At ille intuens eum, timóre correptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accersi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 22. de observ. in Missa.

UT irreveréntia vitétur, singuli Epíscopi in suis Diœcésibus interdicant ne cui vago & ignóto sacerdóti Missas celebráre líceat.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Duplex - Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant 7. d. PEr Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam; Allelúia 1. *Pet.* 1.

Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam; Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Ant. 2. d. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perficiet. Allelúia. 1. *Pet.* 5.

Ant. 4. E. Si commórtui sumus Christo, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus; Allelúia. 2. *Timoth.* 2.

Ant. 1. g. Qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit. Allelúia. 1. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes; & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite: Qui dispersit Israel congregábit eum, & custódiet eum sicut pastor gregem suum; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus, FORTI, *suprà*, 390.

℣. Dóminus ipse est Deus noster; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. *Ps.* 94.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Tamquam ovis ad occisiónem ductus est, & sicut agnus non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est: generatiónem ejus quis enarrábit? Allelúia. *Act.* 8.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario Breviarii. 158.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 228.

Hymnus, Adeste, *suprà,* 385.

Tres Psalmi è II. Noct. Dominicæ, ut in Psalterio.

Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justificatiónem nostram. Allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficerémur. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 13.

ERant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenensis, & Mánahem qui erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto, abiérunt Seleúciam, & inde navigavérunt Cyprum. Et cùm venissent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem & Joannem in ministério. Et cùm perambulassent universam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bárjesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem qui & Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni falláciâ, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce

manus Dómini super te; & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cécidit in eum calígo, & ténebræ; & circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Proconsul cùm vidisset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini.

℞. Lætentur cœli, & exultet terra; & dicant in natiónibus: Dóminus regnávit. * Exultent agri & ómnia quæ in eis sunt, quia venit Dóminus judicáre terram. Allelúia, allel. ℣. Deus judicatúrus est orbem in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, suscitans eum à mórtuis. * Exultent.
1. *Paral.* 16. *Act.* 17.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 110.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidem dies véniunt transitúri, transeuntque ventúri, & significant diem qui non venit & transit. Ad quem sanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies isti, prætéritis diébus Quadragésimæ quibus ante resurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus significátur mœror, solémniter gratâ hilaritáte succédunt; sic dies ille qui post resurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc est, sanctæ Ecclésiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúsis, perpétuâ beatitáte succédet. Quod promísit Christus, non est hîc expectandum, non hîc sperandum; sed hoc est verum & justum, ut hîc laborétur, illîc requiescátur. Non ergo réquies, nisi in cœlesti pátria requirátur. Non tale áliquid meditéris adipísci, quale solet hîc óculus avarítiæ concupíscere. Pro delíciis ómnibus hujus séculi immortálium deliciárum matrem concupisce sapiéntiam. Delectábit illa, & ineffabíliter procul dúbio delectábit castis atque ætérnis veritátis ampléxibus. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini; laus ejus manet in séculum séculi: & hoc erit præmium, hic finis, hæc státio sedesque perpétua.

℞. Per vicos Jerúsalem Allelúia cantábitur. Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; & * Sit regnum ejus in sécula seculórum. Allelúia, allel. ℣. Allelúia: salus, & glória, & virtus Deo nostro est; quia vera & justa judícia sunt ejus: * Sit.
Tob. 13. *Apoc.* 19.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 10.

IN illo témpore, Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis: Ego sum pastor bonus.

Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. habit. in Basílica S. Petri, Dom. 2. post Pascha.

FEcit Dóminus quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit; ut in sacramento nostro corpus suum & sánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis suæ alimento satiáret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequámur; appósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum verò, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo perveníur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ substántiâ quam extériùs possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quandò pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Ego sum pastor bonus; & * Cognosco oves meas: & cognoscunt me meæ. Allelúia, allel. ℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & pascam eas. * Cognosco. Glória Patri. * Cognosco. *Joan. 10. Ezech. 34.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps. 29.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. ALleluia, quóniam 5. C. regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc. 19.*

Ant 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc. 19.*

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia. *Apoc. 22.*

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc. 5.*

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum. Allelúia. *Apoc. 19.*

CAPITULUM. *Is.* 49.

SUper vias pascéntur, & in ómnibus planis páscua eórum: Non esúrient, neque sítient: & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Aurora. 387.

℣. Pópulus Dómini oves páscuæ ejus: ℟. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps. 99.*

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium óvium : veni ut vitam hábeant, & abundantiùs hábeant. Ego sum pastor bonus. Allelúia, *Joan.* 10.

Collecta. Orémus.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen ostendis : da cunctis qui christiánâ professióne censentur, & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, & ea quæ sunt apta sectári; Per Dóminum.

AD HORAS.

Psalmi, ut in Psalterio.

Antiph. & reliqua, ut suprà in Feriis Temporis Paschalis, 388.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1562. *Sess.* 22. *Decret. de observ. in Missa, versùs finem.*

CAveant Epíscopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent, neve ritus álios aut álias cæremónias & preces in Missárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Ecclésia probátæ ac frequenti & laudábili usu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis sit, & à quo potíssimùm provéniat sanctíssimi hujus sacrifícii tam pretiósus ac cœlestis fructus : móneant étiam eumdem pópulum, ut frequenter ad suas Paróchias, saltèm, diébus Domínicis & majóribus Festis, accédant.

AD VESPERAS.

Psalmi, ut in Psalterio.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis : Allelúia : oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quàm operátus est in Christo, suscitans illum à mórtuis, & constítuens ad déxteram suam. Allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. *Petr.* 2.

ERátis sicut oves errantes; sed conversi estis nunc ad Pastórem & Epíscopum animárum vestrárum.

...NUS, FORTI, 390.
...bstulit sicut óves pó-
...uum; ℟. Et deduxit
...ne. Ps. 77.
...lagníficat.
...8. G. Alias oves há-
...e non sunt ex hoc
& illas oportet me
...e: & vocem meam
, & fiet unum ovíle,
pastor. Allel. Joan.

...ECTA, ut suprà ad

...OMPLETORIUM.
...uprà, in Odinario
...ii. 130.

...A SECUNDA.
...NOCTURNUM.
...onfitémini. 24. Vo-
...4. Misit Dóminus.

LECTIO j.
...ibus Apostolórum.
cap. 15.
...exerunt quidam de
...ési Pharisæórum qui
...idérunt, dicentes:
...ortet circumcídi eos,
...re quoque servare
...Móysi. Convenerunt
...óstoli & Senióres,
...le verbo hoc. Cùm
...magna conquisítio
...surgens Petrus dixit
...: Viri fratres, vos
...uóniam ab antíquis
Deus in nobis elégit
...neum audíre Gentes
...i Evangélii, & cré-
dere. Et qui novit corda, Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis, & nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi. Tácuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in géntibus per eos.

℟. Cum consummassent. 386.

LECTIO ij.

ET, postquàm tacuérunt, respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concordant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revertar & reædificábo tabernáculum David, quod décidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes gentes super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à século est Dómino opus suum. Propter quod

ego judíco non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scribere ad eos ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, & fornicatióne, & suffocátis, & sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædícent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Quæ ad patres. 386.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóstolis, & Senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, & Silam, viros primos in frátribus; scribentes per manus eórum: Apóstoli & senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum, elégere viros, & míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba & Paulo: homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: Ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne; à quibus custodiéntes vos, benè agétis. Valéte.

℟. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo. *Ann. 1565. part. 2. tit. 5.*

MIssæ nec ante auróram nec post merídiem, nisi ex causa jure permissa, celebrentur. Ne Párochi cujusquam grátiâ, metuve, Missam (Parochiálem) antícipent aut dífferant; sed illam eâ potíssimùm horâ célebrent, quæ pópulo magis accommodáta sit.

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Deus, judícium. 40. Reges Tharsis. 40. Misericórdiam. 41.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 17.

PAulus cùm Athénis Silam & Timótheum expectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis & coléntibus, & in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epi-

& Stóici philósophi
bant cum eo, & qui-
icébant : Quid vult
vérbius hic dicere ?
erò : Novórum dæ-
rum vidétur annun-
esse, quia Jesum &
ectiónem annuntiábat
apprehensum eum ad
águm ducérunt, di-
: Póssumus scire quæ
c nova, quæ à te dí-
doctrína ? nova enim
im infers áuribus nos-
vólumus ergò scire
am velint hæc esse.
nienses autem omnes,
enæ hóspites, ad ni-
ud vacábant, nisi aut
aut audíre áliquid
)
Certíssimè. 386.

Lectio ij.

ns autem Paulus in
édio Areopági, ait :
Atheniénses, per óm-
uasi superstitiosióres
deo. Prætériens enim,
lens simulácra vestra,
i & aram in qua scri-
erat : Ignóto Deo.
l ergo ignorantes có-
hoc ego annúntio vo-
Deus qui fecit mundum
mnia quæ in eo sunt,
cœli & terræ cùm sit
inus, non in manufac-
plis hábitat, nec má-
humánis cólitur índi-
áliquo, cùm ipse det
bus vitam, & inspira-
m, & ómnia : fecit-
x uno omne genus hó-
minum inhabitáre super
universam fáciem terræ,
definiens statúta témpora,
& términos habitatiónis eó-
rum, quærere Deum si for-
tè attréctent eum, aut in-
véniant, quamvis non lon-
gè sit ab unoquoque nos-
trûm. In ipso enim víví-
mus, & movémur, & su-
mus ; sicut & quidam ves-
trórum poetárum dixérunt :
Ipsius enim & genus su-
mus.

℟. Quem Deus suscitá-
vit. 386.

Lectio iij.

Genus ergo cùm simus Dei, non debémus æs-
timáre auro, aut argento, aut lápidi, sculptúræ artis & cogitatiónis hóminis, Di-
vínum esse símile. Et tém-
pora quidem hujus ignorán-
tiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut om-
nes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd státuit diem in quo judicatúrus est or-
bem in æquitáte, in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audíssent au-
tem resurrectiónem mor-
tuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò di-
xérunt : Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam ve-
rò viri adhærentes ei, cre-
didérunt ; in quibus & Dio-
nysius Areopagíta, & mu-

lier nómine Dámaris, & álii cum eis.

℟. Deus patrum. 387.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1583. *de Euchar.*

SAcerdótes quosdam usque ádeò nóminis & offícii sui, crassâ quâdam socórdiâ oblítos esse dolémus, ut vix semel in annos síngulos, aut certè raríssimè sacrifícium Missæ fáciant. Undè tales ad Epíscopum deferri præcípimus, ut ille pro suo jure eos omni ratióne cogat suum ritè munus explére.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Atténdite. 57. Fílii Ephraim. 57. Tránstulit. 58.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 20.

PRoposúerat Paulus transnavigáre Ephesum, ne qua mora illi fieret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die quâ ingressus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos; testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum & ministérium verbi, quod accépi à Dómino Jesu testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Jesus Christus. 387.

LECTIO ij.

ET nunc ecce ego scio, quia ampliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contestor vos hodiernâ díe, quia mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso

in quo vos Spíritus
pósuit Epíscopos ré-
cléſiam Dei, quam
it ſanguine ſuo. Ego
niam intrábunt post
nem meam lupi ra-
ι vos, non parcen-
i; & ex vobis ipſis
ıt viri loquentes per-
ıt abdúcant diſcípu-
ſe. Propter quod vi-
memóriâ retinentes
n per triénnium no-
ie non ceſſávi, cum
s monens unum-
ie veſtrûm. Et nunc
ndo vos Deo, & ver-
iæ ipsíus, qui potens
icáre & dare hære-
in ſanctificátis óm-
Argentum & aurum,
tem nullíus concupí-
t ipſi ſcitis; quóniam
uæ mihi opus erant,
ui mecum ſunt, mi-
ſrunt manus iſtæ.
oſtendi vobis, quó-
c laborantes oportet
re infirmos, ac me-
verbi Dómini Jeſu,
m ipſe dixit: Beá-
t magis dare quam
e.

cce vicit, 387.

ro iij. c. 20. & 21.

ùm hæc dixiſſet, pó-
s génibus ſuis, orá-
ı ómnibus illis. Ma-
utem fletus factus eſt
n; & procumbentes
ollum Pauli, oſcu-
ur eum, dolentes má-
ı verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non eſſent viſúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum eſſet ut navigarémus, abſtracti ab eis, recto curſu vénimus Coum, & ſequenti die Rhodum, & inde Pátaram. Et cùm inveniſſémus navem transfretantem in Phœnícen, aſcendentes navigávimus. Cùm apparuiſſémus autem Cypro, relinquentes eam ad ſiniſtram, navigávimus in Syriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expoſitúra erat onus. Inventis autem diſcípulis, mánſimus ibi diébus ſeptem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne aſcénderet Jeroſólymam. Et explétis diébus, profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & filiis uſque foràs civitátem; & pófitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefeciſſémus ínvicem, aſcéndimus navem; illi autem rediérunt in ſua. Nos verò, navigatióne explétâ, à Tyro deſcéndimus Ptolemáidam: & ſalutátis frátribus, mánſimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, vénimus Cæſáream.

℟. Audívi vocem. 387.

CANON.

Ex Synodo Auguſtodunenſi, Ann. 1548. can. 18.

SAcerdótibus ut toto ſacratíſſimæ actiónis témpore, decórum quid ex cór-

poris gestu, véstium sacrárum mundâ compositióne, ipsóque vultu elúceat commendámus.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Exurgat Deus. 73. Dóminus dabit verbum. 73. In Ecclésiæ benedícite Deo. 74.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 24.

DEscendit Princeps Sacerdótum, Anánias, cum Senióribus quibusdam, & Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præsidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens: Cùm in multa pace agámus per te, & multa corrigantur per tuam providéntiam; semper & ubique suscípimus, óptime Felix, cum omni gratiarum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham, oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem pestiferum & concitantem seditiónes ómnibus Judæis in universo orbe, & auctórem seditiónis sectæ Nazarenórum: qui étiam templum violáre conátus est; quem & apprehensum volúimus secundùm legem nostram judicáre. Superveniens autem Tribúnus Lysias, cum vi magna eripuit eum de mánibus nostris, jubens accusatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipse júdicans de ómnibus istis cognóscere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem & Judæi, dicentes hæc ita se habére.

℟. Cum consummassent. 386.

LECTIO ij.

REspondit autem Paulus, (annuente sibi Præside dícere:) Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plùs sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascendi adoráre in Jerúsalem: & neque in templo invenérunt me cum áliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confiteor autem hoc tibi, quòd secundùm sectam quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis scripta sunt; spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectiónem futúram justórum & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habere ad Deum & ad hómines semper. Post annos autem plures, eleemósynas

nas factúrus in gen-
neam veni, & oblatió-
t vota; in quibus in-
:unt me purificátum
nplo, non cum turba,
e cum tumultu. Qui-
autem ex Asia Judæi,
oportébat apud te præ-
se, & accusáre si quid
rent adversùm me, aut
i dicant si quid invené-
in me iniquitátis, cùm
in concílio, nisi de una
olúmmodò voce, quâ
ávi inter eos stans:
niam de resurrectióne
uórum ego júdicor hó-
vobis.

.Quæ ad patres. 386.

Lectio iij.

Istulit autem illos Fe-
lix, certíssimè sciens
ia hac, dicens: Cùm
únus Lysias descénde-
áudiam vos. Jussitque
urióni custodíre eum,
abére réquiem, nec
nquam de suis prohi-
ministráre ei. Post áli-
: autem dies véniens Fe-
um Drusilla uxóre sua
erat Judæa, vocávit
lum, & audívit ab eo
n quæ est in Christum
m. Disputante autem
de justítia & castitáte,
le judício futúro, tre-
ictus Felix respondit:
od nunc áttinet, vade;
pore autem opportúno
rsam te. Simul & spe-
; quòd pecúnia ei daré-
à Paulo; propter quod
& frequenter accersens
eum, loquebátur cum eo.
Biénnio autem expléto, ac-
cépit successórem Felix Pór-
tium Festum. Volens autem
grátiam præstáre Judæis Fe-
lix, relíquit Paulum vinc-
tum.

℟. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Epístola sancti Augustíni
Epíscopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. *c.* 5. *n.* 7. & 8.

LIquidò appáret, quando
primùm accepérunt dis-
cípuli corpus & sánguinem
Dómini, non eos accepisse
jejúnos. Numquid tamen
proptéreà calumniandum
est universæ Ecclésiæ, quòd
à jéjunis semper accípitur?
Ex hoc enim plácuit Spirí-
tui sancto, ut in honórem
tanti Sacramenti, in os
Christiáni priùs corpus Do-
mínicum intráret quàm cé-
teri cibi. Nam ídeò per uní-
versum orbem mos iste ser-
vátur.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Eripe me. 88. Deus os-
tendet. 89. Exaudi Deus. 89.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.
cap. 25.

FEstus descendit Cæsá-
ream, & álterâ die se-
dit pro tribunáli, &
jussit Paulum addúci. Qui

cùm perductus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas & graves causas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me oportet judicári: Judæis non nócui, sicut tu méliùs nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concílio locútus respondit: Cæsarem appellasti, ad Cæsarem ibis.

℟. Certíssimè sciat omnis. 386.

Lectio ij. *cap. 27.*

UT autem judicátum est navigáre eum in Itáliam, & tradi Paulum cum réliquis custódiis Centurióni, nómine Júlio, cohortis Augustæ, ascendentes navem Adrumetínam, incipientes navigáre circa Asiæ loca, sustúlimus, perseverante nobíscum Aristarcho Macedóne Thessalonicensi. Sequenti autem die devénimus Sidónem. Humánè autem tractans Július Paulum, permísit ad amícos ire, & curam suî ágere. Et inde cùm sustulissémus, subnavigávimus Cyprum, proptéreà quòd essent venti contrárii. Et pélagus Cilíciæ & Pamphíliæ navigantes, vénimus Lystram, quæ est Lyciæ: & ibi invéniens Centúrio navem Alexandrínam navigantem in Itáliam, transpósuit nos in eam. Et cùm multis diébus tardè navigarémus, & vix devenissémus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem: & vix juxta navigantes, vénimus in locum quemdam qui vocátur Boniportus, cui juxta erat cívitas Thalassa. Multò autem témpore peracto, & cùm jam non esset tuta navigátio, eò quòd & jejúnium jam præteriisset, consolabátur eos Paulus, dicens eis: Viri, vídeo quóniam cum injúria & multo damno non solùm óneris & navis, sed étiam animárum nostrárum, incipit esse navigátio. Centúrio autem gubernatóri & naucléro magis credébat, quàm his quæ à Paulo dicebantur. Et cùm aptus portus non esset ad hiemandum, plúrimi statuérunt consílium navigáre

nodo possent,
hœnícen, hic-

Deus, 386.

io iij.

em nobis tem-
jactátis, se-
tum fecérunt;
suis mánibus
navis projecé-
: autem sole,
bus apparénti-
s dies, & tem-
exíguâ immi-
bláta erat spes
nostræ. Et cùm
tio fuisset, tunc
in médio eó-
Oportébat qui-
, audíto me,
Creta, lucrí-
júriam hanc &
t nunc suádeo
ánimo esse:
nullíus ánimæ
, præterquàm
: enim mihi hâc
us Dei, cujus
c cui desérvio,
tim[illegible]as, Paule,
ortet assístere;
ávit tibi Deus
ávigant tecum.
d bono ánimo
: credo enim
ic erit, quem-
ictum est mihi,
utem quamdam
devenire.
patrum nostró-

C A N O N.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *c.* 48.

IRrepsit usus emendatióne dignus, quòd nonnulli Presbyterórum sine ministris Missárum solémnia frequentent. Quæ consuetúdo, quia Apostólicæ & Ecclesiásticæ auctoritáti refragátur, provídeat unusquisque Episcopórum, ne in sua Paróchia quisquam Presbyterórum Missam solus celebráre præsumat.

AD VESPERAS.

De Beata Maria in Sabbato (nisi occurrat Festum Duplex.)

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pss. Nonne Deo subjecta erit. 105. Exaudi, Deus. 105. Confitébimur tibi, Deus. 106.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 28.

CUm venissémus Romam, permissum est Paulo manére sibimet cum custodiente se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque convenissent dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens aut morem pater-

num, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Románórum: qui, cùm interrogatiónem de me habuissent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, & álloqui; propter spem enim Israel cátenâ hâc circúmdatus sum. Cum constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadensque eis de Jesu ex lege Móysi & Prophétis à manè usque ad vésperam. Mansit autem biénnio toto in suo conducto; & suscipiébat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo, cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1582. *tit.* 15.

CLéricus, qui in Missæ sacrifício ministrat, dum eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad ministérium attentus sit; quod tunc piè religiosèque éxequi debet.

DOMINICA III.
POST PASCHA.
Duplex-Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 7. d. PEr Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Ant. 2. d. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

Ant. 4. E. Si commórtui sumus Christo, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Ant. 1. g. Qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Exod.* 19.

SI audiéritis vocem meam, & custodiéritis pactum meum, éritis mihi in peculium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra: & vos éritis mihi in regnum sacerdotále, & gens sancta.

HYMNUS, FORTI 390.

:demptiónem misit
; pópulo suo : ℟.
t in æternum testa-
suum. *Ps.* 110.
ıgníficat.
. a. Occísus es, Dó-
redemisti nos Deo
ine tuo, ex omni
linguâ, & pópulo,
ıe ; & fecisti nos
ro regnùm & sacer-
lelúia. *Apoc.* 5.
:CTA, *ut infrà ad*

MPLETORIUM.
Ordinario Brev.

)CTURNUM.
. Auctórem vitæ
us suscitávit à mór-
'eníte, adorémus.
Act. 3.
. Veníte. 122.
us, ADESTE. *ut*
:5.
'salmi è III. Noct.
a, ut in Psalt.
. D. Christus mór-
ro peccátis nostris,
ıs est, & resurrexit
: secundùm Scrip-
elúia. 1. *Cor.* 15.
. a. Tráditus est
lelicta nostra, &
: propter justifica-
ostram. Allelúia.

. d. Per resurrec-
:sus deglútiit mor-
itæ æternæ hære-

des efficerémur. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

LECTIO I.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

cap. 1.

APocalypsis Jesu Christi quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò ; & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt ; tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia : Grátia vobis & pax ab eo qui est, & qui erat, & qui ventúrus est ; & à septem spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt ; & à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ ; qui dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo : ipsi glória & impérium in sécula seculórum : amen. Ecce venit cum núbibus ; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt : & plangent se super eum om-

nes tribus terræ : Etiam, amen. Ego sum Alpha & Oméga, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Grátia vobis & pax à Jesu Christo, * Qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ. Allelúia, allel. ℣. Ejus regnum, regnum sempiternum est; & omnes reges sérvient & obédient ei, * Qui est testis. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

LECTIO ij.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

De fide Res. lib. 2. *num.* 90. 91. & 92.

QUóniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia : resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset; ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergo resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus; ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérim que sicut primítiæ Adam, ita étiam resurrectiónis in Omnes resurgunt mo despéret, nec dóleat commúne tium resurgendi, cípuum fructum vi pectet. Omnes qu surgent; sed unu ut ait Apóstolus, dine. Commúnis e fructus cleméntiæ tinctus ordo merit

℟. Beátus & sa habet partem in tióne prima : * cunda mors non l testátem; sed ert dótes Dei & Chris gnábunt cum illo. allelúia. ℣. Vive tui, Sion; interfe surgent : experg laudáte, qui púlvere. * In hi *Is.* 26.

LECTI

Léctio sancti cundùm Joan

IN illo témp sus discípu dicum, & ja tis me : & íte & vidébitis n ad Patrem.

Homília sa

Ep

In Joan.

MOdicu spáti pérvolat s

vangelista in
Novissima ho-
o ait, Módi-
non vidébitis
corporáliter
; quia itúrus
n, & eum
tálem visuri
qualem cùm
ır vidébant.
didit, & íte-
, & vidébitis
promísit Ec-
niversæ pro-
go vobiscum
consumma-
Non tardat
issum: mó-
ébimus eum,
ogémus, ni-
us; quia ni-
um remané-
rendum laté-
cum longum
quóniam ad-
cùm finítum
tiémus quàm
t.
ı, & jam non
t íterùm mó-
idébitis me;
ad Patrem.
úia. ℣. Ego
s & consola-
itis, & gau-
um; * Quia.
ı. *Joan.* 16.

Exaltábo te,
niam susce-
lec delectasti
super me.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. C. Alleluia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allel. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. G. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum. Allelúia. *Apoc.* 19.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

Scimus quod omnis creatúra ingemíscit, & párturit usque adhuc. Non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias Spíritûs habentes, & ipsi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes, redemptiónem córporis nostri: spe enim salvi facti sumus.

HYMNUS, AURORA. 387.

℣. Ad vésperum demorábitur fletus: ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Amen, amen, dico vobis quia plorábitis & flébitis vos; mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia

vestra vertétur in gaudium. Allelúia. *Joan.* 16.

Collecta. Orémus.

DEus, qui in Filii tui humilitáte jacentem mundum erexisti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus, gáudiis fácias sempitérnis pérfrui; Per eumdem.

AD HORAS.

Ant. & reliqua ut in Feriis Temp. Pasch. 388.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *de Sacrif. Missæ. cap.* 8.

MAndat sancta Synodus Pastóribus & síngulis curam animárum geréntibus, ut frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missa leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrificii mystérium áliquod declárent, præsertim Domínicis & Festis.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis : Allelúia : oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allel. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allel. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, suscitans illum à mórtuis, & constítuens ad déxteram suam. Allel. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. *Petr.* 4.

CAríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat; sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 390.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti,

℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Nunc quidem tristítiam habétis : iterum autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum; & gau-

[...]um vestrum nemo tollet à vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario Brev. 138.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Confitémini. 25. Peccávimus. 26. Non disperdidérunt. 27.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *cap.* 1.

EGo Joannes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntiâ in Christo Jesu. Fui in ínsula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Tyatiræ, & Sardis, & Philadelphíæ, & Laodíciæ. Et conversus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; & conversus, vidi septem candelábra áurea, & in médio septem candelabrórum aureórum símilem Filio hóminis, vestítum podére, & præcinctum ad mamillas zonâ áureâ. Caput autem ejus & capilli erant cándidi tamquam lana alba, & tamquam nix, & óculi ejus tamquam flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichalco sicut in camíno ardenti, & vox illíus tamquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera sua stellas septem; & de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

℟. Cùm consummassent. 386.

Lectio ij.

ET cùm vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus; & pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidísti, & quæ sunt, & quæ opórtet fieri post hæc. Sacraméntum septem stellárum quas vidísti in déxtera mea, & septem candelábra áurea: Septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum; & candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

℟. Quæ ad patres. 386.

Lectio iij. *cap.* 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déx-

tera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinére malos; & tentasti eos qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt, & invenisti eos mendáces; & patiéntiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Sed hábeo adversùm te, quod caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque unde excíderis, & age pœniténtiam; & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi; & movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei.

℟. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Synodo Augustána.

Ann. 1548. *can.* 18.

UT nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures oculósque offendit; ita incóndita prolíxitas fastídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quaprópter Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Confitémini. 41. Confiteantur. 42. Confiteantur Dómino. 43.

LECTIO j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *c.* 2.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus & novíssimus, qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam; sed, dives es, & blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt; sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini; & habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur à morte secunda.

℟. Certíssimè. 386.

LECTIO ij.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet romphæam utrâque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidé-

tis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca; quia habes illîc tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram filiis Israel, édere, & fornicári : ita habes & tu tenentes doctrínam Nicolaitárum. Similíter pœniténtiam age : si quóminùs véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincenti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum, & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℟. Quem Deus. 386.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tamquam flammam ignis, & pedes ejus símiles aurichalco: Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùs te pauca, quia permittis mulíerem Jézabel, quæ se dicit Prophéten, docére, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducáre de idolóthytis, & dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret, & non vult pœnitére à fornicatióne sua. Ecce mittam eam in lectum; & qui mœchantur cum ea, in tribulatióne máxima erunt, nisi pœniténtiam ab opéribus suis égerint. Et filios ejus interficiam in morte; & scient omnes Ecclésiæ quia ego sum scrutans renes & corda : & dabo unicuíque vestrûm secundùm ópera sua.

℟. Deus patrum. 387.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. Sess. 22. de Sacrificio Missæ, c. 5.

CUm natúra hóminum ea sit, ut non fácilè queat sine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustolli; proptéreà pia mater Ecclésia ritus quosdam, ut scílicet quædam submissâ voce, ália verò elatióre in Missa pronuntiarentur, instítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut mysticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apostólica disciplína & traditióne, quâ majestas tanti sacrificii commendarétur.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Abundávit. 58. Abstulit. 59. Excitátus est. 60.

Lectio j.

De libro Apocalysis beati Joannis Apóstoli. *c.* 3.

ET Angelo Ecclésiæ Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem spíritus Dei, & septem stellas : Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, & mórtuus es. Esto vigilans, & confirma cétera quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis & audíeris, & serva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tamquam fur, & néscies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestimenta sua : & ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Jesus Christus. 387.

Lectio ij.

ET Angelo Philadelphíæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit : Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apertum, quod nemo potest claúdere; quia módicam habes virtútem, & servasti verbum meum, & non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagóga satanæ, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed mentiuntur : ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos; & scient quia ego diléxi te. Quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra est in orbem universam tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò : tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; & foràs non egrediétur ámpliùs : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ecce vicit. 387.

Lectio iij.

ET Angelo Laodicíæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit, Amen, testis fidélis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei : Scio ópera tua; quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus esses, aut cálidus! sed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore

aia dicis: Quòd di-
, & locupletátus,
is égeo; & nescis
s, miser, & mise-
& pauper, & cæ-
udus. Suádeo tibi
me aurum ígnitum
n, ut lócuples fias,
nentis albis induá-
on appáreat confú-
átis tuæ, & colly-
ge óculos tuos ut
Ego quos amo, ár-
castígo. Æmuláre
pœniténtiam age:
ad óstium, & pul-
uis audíerit vocem
& aperúerit mihi
, intrábo ad illum,
bo cum illo, & ip-
n. Qui vícerit, da-
ére mecum in thro-
: sicut & ego vici,
um Patre meo in
jus. Qui habet au-
udiat quid Spíritus
clésiis.
dívi. 387.

A N O N.

ıcílio Tridentíno.
ss. 22. can. 9.
díxerit Ecclésiæ Ro-
ritum, quo sub-
ce pars Cánonis &
nsecratiónis profe-
damnandum esse,
â tantùm vulgári
celebrári debére,
m non miscendam
in cálice offeren-
uòd sit contrà Chri-
itiónem; anáthe-

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Misericórdias. 74. Beátus. 75. Semel jurávi. 76.

LECTIO j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *c.* 4.

FUi in spíritu: & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis & Sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor, & super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamícti vestimentis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis tamquam mare vítreum, símile crystallo: & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & secundùm ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália; síngula eórum habébant alas senas; & in circúitu

& intùs plena sunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est.

℟. Cum consummassent. 186.

Lectio ij. cap. 5.

ET vidi in déxtera sedéntis supra thronum librum scriptum intùs & foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ: Quis est dignus aperíre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multùm, quòniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habentem córnua septem & óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, & phíalas áureas plenas, odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum; & cantábant cánticum novum, dicentes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes; & regnábimus super terram.

℟. Quæ ad patres. 386.

Lectio iij. c. 15. & 16.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum & mirábile: Angelos septem habentes plagas septem novíssimas; quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, & eos qui vicérunt béstiam, & imáginem ejus, & númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habentes cítharas Dei, & cantantes cánticum Móysi servi Dei, & cánticum Agni, dicentes: Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens, justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, &

adorábunt in conspectu tuo, quóniam judícia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: & exiérunt septem Angeli habentes septem plagas, de templo, vestíti lino mundo & cándido, & præcincti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei viventis in secula seculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, & de virtúte ejus, & nemo póterat introíre in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelórum. Et audívi vocem magnam de templo dicentem septem Angelis: Ite, & effúndite septem phíalas iræ Dei in terram.

℟. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.

Sess. 4. *can.* 44.

NOn opòrtet mulíeres íngredi ad altáre; nec ea contíngere, quæ viró-rum officiis deputáta sunt.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Salvum me fac. 89. Exaudi me. 90. Ego sum pauper. 91.

LECTIO j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *c.* 18.

ET post hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: & terra illumináta est à glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna; & facta est habitátio dæmoniórum, & custódia omnis spíritûs immundi, & custódia omnis vólucris immundæ & odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicáti sunt & mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt. Et audívi áliam vocem de cœlo dicentem: Exíte de illa: pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum, & recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Réddite illi sicut & ipsa réddidit vobis, & duplicáte duplícia secundùm ópera ejus: in póculo quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantùm glorificávit se, & in delíciis fuit, tantùm date illi tormentum & luctum; quia in corde suo dicit: Sédeo regína, & vídua non sum, & luctum non vidébo. Ideò in una

die vénient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburétur; quia fortis est Deus qui judicábit illam.

℞. Certíssimè. 386.

Lectio ij. *cap. 19.*

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; quia vera & justa judícia sunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, & vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúia: Et fumus ejus ascendit in sécula seculórum. Et cecidérunt senióres viginti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, Alleluia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum, pusilli, & magni. Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquárum multárum, & sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium, Allelúia; quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens.

℞. Quem Deus. 386.

Lectio iij.

ET vidi cœlum apertum, & ecce equus albus; & qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, & Verax; & cum justítia júdicat & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis; & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspersâ sánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis, vestíti byssino albo & mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes: & ipse reget eas in virga férrea: & ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento & in femóre suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

℞. Deus patrum nostrórum. 387.

CANON.

Ex Concílio Toletáno séptimo.

Ann. 646. cap. 2.

CEnsémus convenire, ut, cùm à Sacerdótibus Missárum témpore sancta mystéria consecrantur, si ægritúdinis áccidat cujúslibet eventus quo cœptum néqueat consecratiónis explériministérium, sit líberum Epíscopo vel Presbytero álteri consecratiónem éxequi offícii cœpti.

AD VESPERAS.
De Beata Maria in Sabbato, (nisi occurrat Festum Duplex.)

SABBATO.
AD NOCTURNUM.
Pss. Notus in Judæa Deus. 06. Deus, qui similis erit tibi? 107. Deus meus, pone illos ut rotam. 107.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *c.* 22.

ET ostendit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. In médio plateæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, afferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, & fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledíctum non erit ámpliùs; sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et videbunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula seculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, & vera. Et Dóminus Deus spírituum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetíæ libri hujus. Ecce vénio citò; & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Ego sum Alpha & Oméga, primus & novissimus, princípium & finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis servientes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix & genus David, stella spléndida, & matutína. Et spíritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit dicat. Veni. Et qui sitit véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contestor enim omni audienti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jesu.

Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Ann. 511. *can.* 26.

CUm ad celebrandas Missas in Dei nómine convenítur, pópulus non antè discédat quàm Missæ solémnitas compleátur; & ubi Epíscopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Duplex-Minus.

Psalmi de Sabbato.

Ant. Per Jesum. *cum reliquis, ut in I. Vesperis Dominicæ III. post Pascha.* 412.

Capitulum. *Act.* 10.

NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno; hunc Deus suscitávit tértiâ die.

Hymnus, Forti. 390.

℣. Confitébimur tibi, Deus, ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Resurrexit Christus, & visus est Cephæ, & post hoc Undecim: deinde visus est plusquàm quingentis frátribus simul; deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Brev. 138.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ, quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, Adeste. *ut suprà.* 385.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ ut in Psalterio.

Antiphonæ & Versiculus, ut in Nocturno Dominicæ III. post Pascha. 413.

Lectio j.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *c.* 1.

JAcóbus, Dei & Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis; scientes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perfectum habet; ut sitis perfecti & íntegri; in nullo deficientes. Si quis autem vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, & non impróperat; &

dábitur ei. Póstulet autem fide nihil hæsitans : qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui à vento movétur & circumfertur. Non ergo æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo, inconstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua; dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exortus est enim sol cum ardóre, & areféćit fœnum, & flos ejus décidit, & decor vultûs ejus depériit; ita & dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostri. * Et redémit nos ab inimícis nostris; quóniam in ætérnum misericórdia ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Finem Dómini vidistis, quóniam miséricors Dóminus est, & miserátor; *Et redémit nos. *Ps.* 135. *Jac.* 5.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. *in diebus Pascha.* 13. *cap.* 1.

DIébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum, donante ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, & in ipso præcessit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quàm disputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexísse qui erant; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte vilnérunt. Resurrexit Christus: absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emísit ánimam; pósita est caro in sepulcro: exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus est qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Benedíctus Dóminus die quotídie, Deus salutárium nostrórum, * Deus noster, Deus salvos faciéndi; & Dómini Dómini éxitus mortis. Allelúia, allelúia.

℣. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. * Deus noster. *Ps.* 67. *Philip.* 3.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis tristítia implévit cor vestrûm. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 94. *n.* 4.

VIdébat útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discipulórum ágerent. Spiritálem quippe nondum intériùs habentes consolatiónem, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri, id quod extériùs in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissuros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contristabátur humánus affectus, quia carnális desolabátur aspectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia visus intérior ipse est útique mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus; non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánum; sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Tamquam díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis: sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis: si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício. Allelúia, allelúia. ℣. Qui lóquitur íniqua, non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium: * Cùm. Glória. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

) LAUDES.
ni ut in Psalterio. 7.
ph. ut in Dominica
st Pascha. 415.
tULUM. 2. Cor. 5.
gnóvimus secundùm
ıem Christum ; sed
ım non nóvimus. Si
go in Christo nova
a , vétera transié-
ecce facta sunt óm-
ra.
ANUS, AURORA.

ılvum fecit Dóminus
m suum : ℟. Exáu-
ım de cœlo sancto
. 19.
Benedíctus.
3. â. Nunc vado ad
i misit me. Allelúia,
. Joan. 16.
ECTA. Orémus.
s, qui fidélium men-
s uníus éfficis volun-
da pópulis tuis id
quod præcipis, id
ire quod promittis ;
t mundánas varietá-
ı nostra fixa sint cor-
ıi vera sunt gáudia ;
minum nostrum Je-
ıristum Fílium tuum,
ım vivit & regnat in
Spíritûs sancti Deus,

HORAS.
mi ut in Psalterio
. ut suprà in Feriis
ris Paschalis. 388.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1546. Sess. 5. de Ref.
cap. 2.

QUia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, & hoc est præcípuum Episcopórum munus ; státuit sancta Synodus omnes Epíscopos & álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium.

AD VESPERAS.
Psalmi ut in Psalterio. 18.
Antiph. ut in Dominica III. post Pascha. 416.
CAPITULUM. Rom. 8.
QUi in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis ; sed in spíritu ; si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.
HYMNUS, FORTI. 390.
℣. Memor esto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi spem dedisti. Ps. 118.
Ad Magníficat.
Ant. 8. G. Expedit vobis ut ego vadam : si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos ; si autem abíero, mittam eum ad vos. Allelúia. Joan. 16.
COLLECTA, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Ordinario Brev. 138.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Bénedic. 22. Quàm magnificáta sunt. 23. Sit glória. 23.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *c.* 1.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis; ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram; ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, & abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. Cùm consummassent. 386.

Lectio ij.

EStóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor, hic comparábitur viro consideranti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc est: Visitáre pupillos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. Quæ ad patres. 386.

Lectio iij. *cap.* 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in conventum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida; introíerit autem & pauper in sórdido hábitu, & intendátis in eum qui indútus est veste præclárâ, & dixéritis ei: Tu sede hîc bene; páuperi autem dicátis: Tu sta illîc, aut sede sub scabello pedum meórum; nonne judicátis apud vosmetipsos, & facti estis júdices

cogitatiónum iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorastis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blásphemant bonum nomen quod invocátum est super vos?

℟. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *can.* 15.

PRæcónis officium súscipit, quisquis ad Sacerdótium accédit, ut antè advéntum júdicis, qui terribíliter séquitur, ipse scílicet clamando gradiátur. Sacerdos ergò, si prædicatiónis est néscius, quam clamóris vocem datúrus est præco mutus?

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Pss. Dómine, quis habitábit. 39. Cœli enarrant. 39. Lex Dómini immaculáta. 40.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *cap.* 2.

SI legem perfícitis regálem secundùm Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teipsum; bene fácitis. Si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quasi transgressóres. Quicumque autem totam legem serváverit, offendat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit: Non mœcháberis, dixit &: Non occídes. Quòd si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgressor legis. Sic loquímini, & sic fácite, sicut per legem libertátis incipientes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi qui non fecit misericórdiam: superexaltat autem misericórdia judícium.

℟. Certissimè 386.

Lectio ij.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater & soror nudi sint, & indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, & saturámini; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic & fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa. Sed dicet quis: Tu fidem habes, & ego ópera hábeo: ostende mihi fidem tuam sine opéribus, & ego ostendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus. Bene facis: & dæmo-

nes credunt, & contremiscunt.

℟. Quem Deus. 386.

Lectio iij.

VIs autem scire, ô homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus; & ex opéribus fides consummáta est. Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, & reputátum est illi ad justítiam, & amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. Deus patrum. 387.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Lib.* 1. *cap.* 31.

EVangélica prædicátio & ália divínæ servitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæstu, nec cujúslibet altérius turpis lucri grátiâ, sed solíus Christi amóre à discípulis ejus est peragenda. Quisquis ígitur, sui quæstûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè se à discipulátu Christi sejungit.

FERIA QUARTA

AD NOCTURNUM.

Ps. Confitébor. 55. Miserére meî. 55. Ut quid, Dómine. 56.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli. *cap.* 3.

NOlíte plures magistri fieri, fratres mei; sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir: potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis & omne corpus illórum circumférimus: ecce & naves, cùm magnæ sint, & à ventis válidis minéntur, circumferúntur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigéntis volúerit, ita & lingua módicum quidem membrum est, & magna exaltat.

℟. Jesus Christus. 387.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quàm magnam sylvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis. Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, & inflammat totam

nativitátis

ivitátis nostræ, inflamma à gehenna. Omnis m natúra bestiárum, & lucrum, & serpéntium, eterórum domantur, & mita sunt à natúra humá; linguam autem nullus minum domáre potest: uiétum malum, plena néno mortífero. In ipsa edícimus Deum & Pam; & in ipsa maledícis hómines qui ad similiínem Dei facti sunt. Ex o ore procédit benedíc., & maledíctio. Non ortet, fratres mei, hæc fieri. Numquid fons de lem forámine emánat lcem & amáram aquam? mquid potest, fratres i, ficus uvas fácere, aut is ficus? Sic neque salsa lcem potest fácere aquam.

℟. Ecce vicit leo de tribu da. 387.

Lectio iij.

Quis sápiens & disciplinátus inter vos? Ostent ex bona conversatióne eratiónem suam in manetúdine sapientiæ. Quòd zelum amárum habétis, contentiónes sint in córpus vestris, nolíte gloriá, & mendáces esse adversveritátem: non est enim a sapiéntia desursùm desndens; sed terréna, anilis, diabólica. Ubi enim lus & conténtio, ibi innstántia & omne opus avum. Quæ autem desursùm est sapiéntia, primùm quidem pudíca est, deinde pacífica, modesta, suadíbilis, bonis consénti ens, plena misericórdia & frúctibus bonis, non júdicans, sine simulatióne. Fructus autem justítiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem.

℟. Audívi vocem. 387.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. *cap.* 26.

Ille cui dispensátio verbi commissa est, etiamsi sanctè vivat, & tamen pérditè viventes argúere aut erubescat aut métuat, cum ómnibus qui eo tacente periérunt, perit.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Ps. Exáudiat. 71. Exultáte. 72. Beáta gens. 72.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

cap. 4.

Unde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, & non habétis: occíditis, & zelátis, & non potestis adipísci: litigátis & belligerátis; & non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, & non accípitis; eò quòd malè petátis, ut in concupiscéntiis vestris in-

sumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicumque ergo volúerit amícus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. Cùm consummassent. 386.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, & lugéte, & ploráte. Risus vester in luctum convertatur, & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspectu Dómini, & exaltábit vos.

℟. Quæ ad Patres nostros. 386.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, & júdicat legem, si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor, & judex, qui potest pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc, qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus, qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, & deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; & : Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis vestris. Omnis exultátio talis maligna est. Sciénti ígitur bonum fácere, & non faciénti, peccátum est illi.

℟. Quem interemistis. 386.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi Ann. 816. lib. 1. c. 23.

PRima prudéntiæ virtus est, eam quam docére opórteat, existimáre persónam. Rúdibus pópulis, seu carnálibus, plana atque commúnia, non summa atque árdua prædicanda sunt; ne immensitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm erudiantur.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Ps. Quid gloriáris. 87. Exaudi, Deus. 87. Véspere & mane. 88.

Lectio j.
ola Cathólica beáti
óbi Apóstoli.
cap. 5.
e nunc, dívites,
ráte, ululantes in
sériis vestris quæ
t vobis. Divítiæ
utrefactæ sunt, &
ta vestra à tíneis
sunt. Aurum & ar-
vestrum æruginá-
rúgo eórum in tes-
n vobis erit, &
bit carnes vestras
nis. Thesaurizastis
am in novíssimis
Ecce merces opera-
qui messuérunt re-
stras, quæ fraudá-
vobis, clamat; &
eórum in aures Dó-
aoth introívit. Epu-
super terram, & in
enutristis corda ves-
e occisiónis. Addi-
occidistis justum, &
stit vobis.
ertíssimè sciat. 386.

Lectio ij.
tes igitur estóte,
es, usque ad adven-
mini. Ecce agrícola
pretiósum fructum
patienter ferens,
accípiat temporá-
serótinum. Patien-
r estóte & vos, &
áte corda vestra,
a adventus Dómini
nquávit.
uem Deus. 386.

Lectio iij.
Nolite ingemíscere, fratres, in altérutrum; ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assistit. Exemplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audistis, & finem Dómini vidistis, quóniam misericors Dóminus est, & miserátor.

℟. Deus patrum. 387.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi. *Ann.* 1583. *de verbi div. præd.*

Caveant summópere prædicatóres, ne in suis conciónibus fábulas, jocos, dictéria & scómmata, quibus risus excitétur, permísceant. Concionatóris enim est non risum movére, sed lácrymas auditóribus excútere.

AD VESPERAS.

De Beata in Sabbato. (nisi occurrat Festum Duplex.)

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Ps. Beátus qui intélligit. 103. Audíte. 104. Ne timúeris. 105.

Lectio j.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

cap. 5.

ANte ómnia, Fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non; ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Ecclésiæ, & orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fidei salvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus; & si in peccátis sit, remittentur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, & oráte pro ínvicem, ut salvémini; multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis, passíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursùm orávit: & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. part. 6. c. 15.

ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: constitútus est enim ut annúntiet pópulo scélera eórum; sic tamen ut in suggesto vítia tantùm reprehendat, non persónas nominátim perstringat.

DOMINICA VI. POST PASCHA.

Duplex-Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. Per Jesum. *cum reliquis, ut in I. Vesperis Dom. III. post Pascha.* 412.

Capitulum. *Act.* 17.

PAulus disserébat Judæis de Scriptúris, adapériens & insínuans quia Christum opórtuit pati, & resúrgere à mórtuis, & quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Forti. 390.

℣. Non móriar, sed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. David appósitus est ad patres suos, & vidit corruptiónem: quem verò Deus suscitávit à mór-

tuis, non vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà, in Ordinario Breviarii. 138.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS, ADESTE. 385.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ; ut in Psalterio.

Ant. & ℣. ut in Nocturno Dominicæ III. post Pascha. 413.

LECTIO j.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secundùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi; Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicùm nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fidei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem, cùm non vidéritis, diligitis; in quem nunc quoque non videntes créditis: credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutantes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi, prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto

missô de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℞. Bonus Dóminus : in sǽculum misericórdia ejus. Allelúia. * Dicant qui redempti sunt à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non corruptibílibus auro vel argento redempti estis, sed pretióso sánguine Agni immaculáti Christi. * Dicant. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

Lectio ij.

Sermo sancti Cæsárii Arelatensis Epíscopi.

Homil. 37. *de Litan.*

Ecce, fratres dilectíssimi, dies sancti & spirituáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Ecclésia, nullus se à sancto conventu subdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subrépunt. In istis tribus diébus, fidéliter ad Ecclésiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei misericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum nostrórum vúlnera, isto triduáno compunctiónis medicamento, ad sanitátem prístinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, & magis, legendo, & psallendo, vel orando, animábus nostris spirituáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogantem : audíte paternâ pietáte admonentem, ut vobis Deus, & in hoc sǽculo sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad ætérna prǽmia felíciter perveníre concédat.

℞. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut oportet, nescímus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum: * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 16.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis : Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1. & 2.

Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter

ui nonnulla petunt à
in Christi nómine,
ccípiunt non peti in
ne Salvatóris quidquid
r contra ratiónem sa-
Non enim sonum lit-
um ac syllabárum, sed
sonus ipse signíficat,
od eo sono rectè ac
iter intellígitur, hoc
endus est dicere, cùm
In nómine meo. Un-
i hoc sentit de Christ-
uod non est de único
ilio sentiendum, non
n ejus nómine, étiam-
i táceat lítteris ac syl-
Christum; quóniam in
ómine petit, quem
it cùm petit. Qui verò
est de illo sentiendum
, ipse in ejus nómine
& áccipit quod petit,
contra suam salútem
ternam petit. Accipit
, quando debet accí-
Quædam enim non
tur; sed ut cóngruo
r témpore, differun-
Usque modò, inquit,
etistis quidquam in
e meo: pétite, & ac-
s, ut gáudium ves-
it plenum. Hoc quod
áudium plenum, pro-
on carnále, sed spi-
gáudium est; & quan-
tum erit, ut áliquid
non sit addendum,
dúbio tunc erit ple-
Quidquid ergo péti-
od pertíneat ad hoc
gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum, si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petistis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri. * Pétite. *Joan. 16. Ps. 144.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps. 29.*

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio, 7.
Ant. ut in Dominicâ III. post Pascha. 415.

Capitulum. 1. *Joan. 3.*

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custódimus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Aurora. 387.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Collecta Orémus.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, & te gubernante éadem faciámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD HORAS.

Ut in Psalt. Antiph. ut in Feriis Temporis Paschalis, 388.

CANON.

Ex Mónitis sancti Cároli de Processiónibus.

Monito 1.

DOmínica Processiónis diem immediátè præcedenti Párochus fidéles móneat de hujus die & occasióne. Undè eos, ut intersint, Processionemque tam córpore quàm ánimo comitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro sua misericórdia, in animárum & córporum tam nostrórum quàm proximórum benefícium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéstiâ, devotióne & órdine hæ Processiónes celebrári débeant.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 18.

Ant. ut in Dominicâ III. post Pascha. 412.

Capitulum. 1. *Joan.* 5.

CRéditis in nómine Filii Dei: & hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 390.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis quia ego à Deo exívi. Allelúia. *Joan.* 16.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

[FER]IA SECUNDA.
[IN] ROGATIONIBUS.

[H]oc triduo si occurrat [Fest]um Duplex vel Semidu[ple]x, de eo fiet Officium cum [Comm]em. Feriæ ad Officium [noctu]rnum & ad Laudes [tantu]m. Tuncque prima Lec[tio er]it de Scriptura occur[rente, d]uabus in unam junc[tis: s]ecunda Lectio erit de [Festo]: tertia denique de [Evan]gelio & Homilia Fe[riæ].

[In] Festo autem Simplici [occurr]ente fiet tantùm Com[memo]ratio.]

N O C T U R N U M.
[Ant.] Confitémini. 24. Vo[x] [℣.] 24. Misit Dóminus.

Lectio j.

[E]pístola prima beáti Petri Apóstoli.

cap. I.

[Su]ccincti lumbos mentis [v]estræ, sóbrii perfectè [sp]eráre in eam quæ of[fertur] vobis grátiam in re[velati]ónem Jesu Christi: [quasi] filii obediéntiæ, non [configu]ráti prióribus igno[ránti]æ vestræ desidériis; sed [secun]dùm eum, qui vocá[vit vo]s, Sanctum, & ipsi [in om]ni conversatióne san[cti sit]is; quóniam scriptum [est: S]ancti éritis, quóniam [ego S]anctus sum. Et si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum júdicat secundùm uniuscujusque opus, in timóre incolátûs vestri témpore conversámini.

℟. Cùm consummassent. 366.

Lectio ij.

SCientes quòd non corruptíbilibus, auro vel argento, redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi & incontamináti; præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Animas vestras castificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs; renáti non ex sémine corruptíbili, sed incorruptíbili, per verbum Dei vivi & permanentis in æternum. Quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tamquam flos fœni: exáruit fœnum, & flos ejus décidit; verbum autem Dómini manet in æternum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos.

℟. Quæ ad patres. 368.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

cap. 11.

IN illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

L. 7. *in c.* 11. *Luca.*

ALius præcepti locus est, ut ómnibus momentis, non solùm diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim quòd iste qui médiâ nocte perrexit, tres panes ab amíco suo póstulans, & in ipsa petendi oratióne persistens, non defraudétur orátis. Et ideò nóctibus ac diébus oratióni instantes, peccátis nostris véniam postulémus. Nam si ille Prophéta tam sanctus, & qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis & vespertínis sacrifíciis semper intentus; quid nos fácere opórtet, qui eò ámpliùs rogáre debémus, quò frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus?

℟. Pétite, & dábitur vobis: quærite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis. Allelúia, allel. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulsáte. Glória. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Non dicitur Te Deum.

Reliqua ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà, 385. *exceptis quæ sequuntur.*

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem: numquid lápidem dabit illi? Allelúia. *Luc.* 11.

Collecta. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tuâ semper protectióne muniâmur; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

An. 511. *can.* 27 & 28.

† ROgatiónes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini, ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abstíneant, & Quadragesimálibus cibis utantur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Si vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magis Pater vester de cœlo

dabit Spíritum bonum peténtibus se? Allelúia. *Luc.* 11.

Collecta. Orémus.

Deus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt; &, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

IN ROGATIONIBUS.

AD NOCTURNUM.

Ps. Deus, judícium. 40. Reges Tharsis. 40. Misericórdiam. 41.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *cap.* 2.

Deponentes omnem malítiam, & omnem dolum, & simulatiónes, & invídias, & omnes detractiónes, sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo créscátis in salútem, si tamen gustastis quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedentes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum & honorificátum; & ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, electum, pretiósum; & qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli; & lapis offensiónis & petra scándali his qui offendunt verbo, nec credunt in quo & pósiti sunt.

℟. Certíssimè. 386.

Lectio ij.

Caríssimi, óbsecro vos tamquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis quæ mílitant adversùs ánimam, conversatiónem vestram inter gentes habentes bonam; ut in eo quod detrectant de vobis tamquam de malefectóribus, ex bonis opéribus vos considerantes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum; sive regi, quasi præcellenti; sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindictam malefactórum; laudem verò bonórum; quia sic est voluntas Dei, ut benefacientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi li-

beri, & non quasi velámen habentes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℟. Quem Deus. 386.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

cap. 11.

IN illo témpore; Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam, n.* 21, 22 & 23.

HOc quod in Domínica oratióne pósitum est, tam latè patet, ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat, vel consequendo attendit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est, si rectè & congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat: quod néscio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidem Spíritu renátos non nisi spirituáliter decet oráre. Unde líberum est áliis atque áliis verbis eádem tamen in orando dícere; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ: Dómine, multíplica divítias meas; aut: Da mihi tantas quantas illi vel illi dedísti; aut: Honóres meos auge; & hæc dicit eórum habens concupiscéntiam, non id attendens ut ex his secundùm Deum profit homínibus: puto eum non invenire in oratióne Domínica, quo possit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere; aut si & hoc pudet sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet, cui dícimus: Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad orandum, dimíttite, si quid habétis adversùs áliquem; * Ut & Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra. Allelúia, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo: & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

Te Deum.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Dixit unus ex discípulis ad Jesum: Dómine, doce nos oráre. Allel. *Luc.* 11.

Collecta. Orémus.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perseveranter obtíneant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Et dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.

Ann. 747. *can.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Ascensiónem Dómini in cœlos Missárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, signo passiónis Christi, nostræque æternæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coram portátis, omnis pópulus genuflectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum. Allelúia. *Luc.* 11.

Collecta, Deus, à quo bona. 443.

FERIA QUARTA.

IN ROGATIONIBUS,

VIGILIA ASCENSIONIS.

SIMPLEX.

¶ *Si hodie occurrat Festum Duplex-Majus aut suprà fit de eo cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno & Laudibus: de quolibet alio Festo etiam Duplici-Minore, fit tantum Commemoratio in Laudibus.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Fílium hóminis contínuò clarificandum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

CHriste, quem sedes révocant paternæ;
Splendidos orbi rénovas triumphos,
Dum viâ tentas hómini negátâ
Scandere cœlum!

Ocior venti resonante pennâ,
Vi suâ celsum per inane fertur;
Non eget curru; jubet, & recédunt
Sídera nutu.

Clausa tot seclis patet aula Cœli,
Ipse Rex claros jaculátus ignes,
Mœnibus ruptis subit, & supernas
Transvolat arces.

Se Deo sistit; Pater, ecce Natus,
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas, & adhuc rubentes
Sánguine lauros.

Tu caput surgis! tua sed jacémus
Membra: quam præfers, mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur!

Summa laus summæ Triádi per orbem;
Qui tenes dextram sólii paterni,
Pacis ætcrnæ simul est nobis
Auctor & obses.
Amen.

Ps. Atténdite. 57. Fílii Ephraïm. 57. Tránstulit. 58.

Sub sola Ant. 6. F. Deus clarificátus est in Fílio hóminis, & clarificábit eum in semetipso: & contínuò clarificábit eum. Allelúia. *Joan.* 13.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus & psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *cap.* 2.

OMnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis & modestis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. Quæ enim est glória, si peccantes & colaphizáti suffertis? Sed si benè facientes patienter sustinétis, hæc est grátia apud Deum: in hoc enim vocáti estis; quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ; Allelúia; * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij. *cap.* 3.

ET quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? sed & si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris: paráti semper ad satisfactiónem omni poscenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe: sed cum modéstia & timóre consciéntiam habentes bonam; ut in eo quòd

detrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefacientes (si volúntas Dei velit) pati, quàm malefacientes; quia & Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua; Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram: manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut liberentur. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

cap. 17.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit: sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magìs resurrectióne? Nam in passióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde sequitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen, quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Pater ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedisti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui, priusquàm mundus esset, apud te. Allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódie quia tu es Deus Israel, & ego servus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia: * Et. Glória Patri. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Surge, Dómine, in réquiem tuam; ℟. Tu, & arca sanctificatiónis tuæ. *Ps.* 131.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Feria, & sic ad alias Horas.

Ant. 1. f. EXivi à patre, & veni in mundum, íterum relinquo mundum, & vado ad patrem. Allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 7. d. Ascendo ad patrem meum, & patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Ant. 6. F. Si diligerétis me, gauderétis útique; quia vado ad patrem. Allelúia. *Joan.* 14.

Canticum. *Dan.* 7.

ASpiciébam in visióne noctis, * & ecce cum núbibus cœli quasi filius hóminis veniébat;

Et usque ad Antíquum diérum pervénit: * & in conspectu ejus obtulérunt eum.

Et dedit ei potestátem, & honórem, & regnum: * & omnes pópuli, tribus, & linguæ ipsi sérvient:

Potestas ejus, potestas æterna, quæ non auferétur; * & regnum ejus quod non corrumpétur.

Ant. 4. E. Non turbétur cor vestrum: vado paráre vobis locum. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. a. Iterùm vénio, & accípiam vos ad méipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. Allelúia. *Joan.* 14.

Capitulum. *Act.* 1.

APóstolis præbuit seipsum vivum Jesus post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei.

Hymnus.

MUndus effusis redémptus
Júbilet jam gaúdiis:
Ecce sancta Christus intrat
Póntifex & hóstia;
Ut cruor quem sponte fudit
Flectat irátum patrem.

Inclytam cœlo reportans
Passiónis glóriam
In throno sedet paterno,
Nec precári désinit:
Ipse nostra sanctus offert
Vota Patri Póntifex.

Dux suos præcédit: omnes
Ut sequámur íncitat:
Ibimus nos destinátum
Quò suis parat locum:
Illa longo sed labóre
Obtinenda glória.

Sit supréma, laus parenti,
Qui creávit ómnia,
Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ;
Flaminíque cujus almo
Recreámur hálitu.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occasum.

℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt: & jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te vénio. Allelúia. *Joan.* 17.

Collecta. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat; & quo fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem.

AD HORAS.

Duplex-Minus.

In fine Hymnorum, Strophe DA, Christe, *cum Doxologia.*

Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Exívi.

In ℟. *br.* ℣. Qui ascendisti * super omnes cœlos. *Ephes.* 4.

CANON.

Ex Synodo Augustána.

An. 1548. *cap.* 23.

POpulum sédulò móneant Párochi, ne cæremónias religiosíssimè institútas in abúsum vertant aut superstitiónem; sed ipsis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, & Christiánâ Religióne dignæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Ascendo.

Capitulum. *Ephes.* 4.

QUòd ascendit, quid est nisi quia & descendit primùm in inferióres partes terræ? Qui descendit, ipse est, & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. *br.* Exaltáre super cœlos, * Deus. Allelúia, allelúia. Exaltáre. ℣. Et super omnem terram * glória tua. * Allelúia, Glória. Exaltáre. *Ps.* 107.

℣. Psállite Deo nostro, psállite; ℟. Psállite Regi nostro, psállite. *Ps.* 46.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Si diligerítis me.

Capitulum. *Is.* 66.

QUómodò si cui mater blandiátur, ità ego consolábor vos, & in Jerúsalem consolabímini: Vidébitis & gaudébit cor vestrum.

℟. *br.* Bénedic, * ánima mea Dómino. * Allelúia, allelúia. Bénedic. ℣. Dómine Deus meus, * magnifi-

cátus es vehementer. * Allelúia. Glória. Bénedic.

℣. Sit glória Dómini in sǽculum; ℟. Lætábitur Dóminus in opéribus suis. *Ps.* 103.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Iterùm vénio.

CAPITULUM. *Hebr.* 13.

EXeámus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hìc manentem c... tem, sed futúram in... mus.

℟. *br.* Elégit nobis ...reditátem suam. * All... allelúia. Elégit. ℣. Sp... Jacob, quam diléxit. ...lelúia. Glória. Elégit. ...

℣. Cantent in viis ...ni, quóniam magna e... ria Dómini; ℟. Quó... excelsus Dóminus, &... mília réspicit. *Ps.* 137

IN ASCENSIONE DOMINI.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ quarta.

Ant. QUis ascendit in cœlum atque descendit? quis suscitávit omnes términos terræ? quod nomen est ejus, si nosti? Allelúia. *Prov.* 30.

Ant. 7. a. Non est Deus álius, ut Deus ascensor cœli: magnificéntiâ ejus discurrunt nubes: habitáculum ejus sursum. Allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 3. a. Ascendet pandens iter ante eos: & transibit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum. Allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur & elevábitur, & sublimis erit valde. Allelúia. *Is.* 52.

Ant. 4. *D.* Stabunt pedes ejus in die illa super montem olivárum, qui est contra Jerúsalem ad orientem. Allelúia. *Zach.* 14.

CAPITULUM. *Act.* 3.

PRædicátus est vobis Jesus Christus, quem oportet quidem cœlum suscípere, usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum á século Prophetárum.

℟. Attóllite portas, Príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles; Allelúia; & introíbit Rex glóriæ. * Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ. Allelúia, allelúia. ℣. Hunc Príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ. * Quis. Glória. * Quis. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

OPus peregisti tuum:
Te, Christe, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo reposcit glória.

JAM nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis:
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

MIRANTE turmâ cœlitum
Panduntur æternæ fores;
Ovansque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.

ILLIC patrónus, póntifex,

Pacis sequester, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguninem.

Illinc adornas & foves
Ecclésiam sponsus tuam;
Cunctisque vitam dívidis,
Infúsa ceu mens, ártubus.

Illinc tot inter prælia
Periclitantem sustines:
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quo, Christe, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas;
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectentur viam.

¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur usque ad Octavam Ascensionis exclusivè, in fine Hymnorum hujus metri, nisi propria assignetur.*]

℣. Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Ad Magníficat.

Ant. 7. C. Ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, & usque ad Antíquum diérum pervénit; & in conspectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei potestátem, & honórem, & regnum. Allelúia. *Dan.* 7.

Collecta, Concéde, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria quarta.

Ant. 3. à. Lucerna civitátis est Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus. Allelúia. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

Ascensor ô cœli Deus,
Perennis ô sol, pátriæ;
Surgens tuum, tuum cadens
Dies triumphum pérsonat.

At ille, Christe, quem refers,
Triumphus ille noster est:
En ipsa tecum prævolat
Redempta jam captívitas.

Olympus intranti, suas
Opes reclúdit: áccipe
Quæ dona frater éxuli
Fraternitári dívidas.

Quid dona? donum grándiùs,
Quo fonte manant cétera,
Mittes ab alto Spíritum
Qui nos creátor ínnovet.

Hanc spem sinu foventibus
Sopóra jam nox íncubat:
Spes alma tuto córpora
Mentesque merget ótio.

Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus

vidébimus eum sícuti est. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia : Dóminum Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 1.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

PROMISSA, tellus, cóncipe gáudia;
Te fausta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.

TU, Christe, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam súscipe glóriam:
Procéde, regna, sume sceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.

QUID obstupentes suspícitis polo,
O vos, euntem, discípuli, Deum?
Ut nunc redemptor scandit astra,
Sic véniet metuendus ultor.

O Christe, dextræ qui Patris ássides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, superémus hostem.

LAUS summa Patri, qui Génitum polo,
Pacis perennis súscipit óbsidem:
Laus, qui triumphat, summa Nato:
Par tibi laus, utriusque Nexus.
Amen.

In Ps. 8. Dómine, Dóminus noster. 30.

Ant. 5. C. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. Allelúia.

In Ps. 10. In Dómino confido. 70.

Ant. J. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo. Allelúia.

In Ps. 18. Cœli enarrant. *cum sua Divisione.* 39.

Ant. 7. *d.* A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus. Allelúia.

℣. Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli ℟. Ad Orientem. *Ps.* 67.

LECTIO j.
De Actibus Apostolórum. *cap.* 1.

DIxit Jesus Apóstolis: Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intueréntur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus

albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic véniet quemádmodum vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus.

℟. Eduxit Jesus discípulos foras in Bethániam, & elevátis mánibus, benedixit eis; & factum est, * Dum benedíceret illis, recessit ab eis, & ferebátur in cœlum. Allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in ætérnum, Dóminus benedícet pópulo suo in pace: * Dum. Glória. * Dum. *Luc.* 24. *Ps.* 28.

LECTIO ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 72. *de Ascensione Domin. II. c.* 1, 2. & 5.

Sicut in solemnitáte Pascháli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi; ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi testamenti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Ecclésiæ filiis divínitus præstitúta peragántur, & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua ascendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spirituáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Christus est, erigámus. Sursum vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad ætérna præeléctos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut se peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur, non amplecténda néquiter, sed transeúnda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis

rum. Allelúia, allelúia. Ascendit Elías in cœlum; iséus autem vidébat, & mábat: Pater mi; & non lit eum ámpliùs. * Jesus. ória. * Jesus. *Act.* 1. 4. eg. 2.

LECTIO iij.

ctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

cap. 16.

N illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáit Jesus, & exprobrávit credulitátem eórum, & ritiam cordis, quia iis, i víderant eum resurreisse, non credidérunt. Et liqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Evang. 29. *habit. in Bas. ancti Petri, in Ascensione Dom. n.* 1. 5. 10. & 11.

QUòd resurrectiónem Domínicam discípuli rdè credidérunt, non tam órum infirmitas quàm nosa, ut ita dicam, futúra rmitas fuit. Ipsa namque surréctio illis dubitántibus r multa argumenta monsáta est: quæ dum nos leentes agnóscimus, quid iud quàm de illórum dutatióne solidámur? Minus ìm mihi María Magdane præstitit quæ cítiùs crédit, quàm Thomas qui ù dubitávit. Ille étenim ıbitando, vúlnerum cicaíces tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est eis, assumptus est in cœlum: non curru, non Angelis sublevátus légitur; quia is qui fécerat ómnia, nimírùm super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te; currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríssimi, Christum oportet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória. * Psállite. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. SACERD. Benedíctus es, Dómine, in throno regni tui, ℟. Et super laudábilis, & superexaltátus in sǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. CHriſtus Póntifex futurórum bonórum, per próprium ſánguinem introívit ſemel in Sancta. Allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jeſus introívit, exemplária verórum; ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, excélſior cœlis factus. Allel. *Hebr.* 7.

CANTICUM. *Dan.* 3.

BEnedíctus es, Dómine Deus patrum noſtrórum; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſǽcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum; * & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſǽculis.

Benedíctus es in templo ſancto glóriæ tuæ; * & ſuperlaudábilis, & ſupergloriόſus in ſǽcula.

Benedíctus es in throno regni tui; * & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſǽcula.

Benedíctus es, qui intuéris abyſſos, & ſedes ſuper Chérubim; * & laudábilis, & ſuperexaltátus in ſǽcula.

Benedíctus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus in ſǽcula.

[*Et dicitur per totam Octavam.*]

Ant. 5. a. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fidei. Allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides veſtra, & ſpes eſſet in Deo. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CHriſtus cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ Dei, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram majeſtátis in excelſis.

HYMNUS.

JESU noſtra redémptio,
Amor & deſidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

QUÆ te vicit cleméntia,
Ut ferres noſtra crímina,
Crudélem mortem pátiens:
Ut nos à morte tólleres?

INFERNI clauſtra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris réſidens.

IPSA te cogat píetas
Ut mala noſtra ſúperes.
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu ſáties.

Tu eſto noſtrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit noſtra in te glória
Per cuncta ſemper ſǽcula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsius ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *Duplicanda.* Christus Jesus mórtuus est, & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui étiam intérpellat pro nobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Collecta. Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus; ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Strophe Da, Christe, *cum Doxologia* Qui victor.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ascendisti * super omnes cœlos. *Ephes.* 4.

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

Lib. 5. *cap.* 18. *in fine.*

† Numerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascendit ad Deum, eúmdemque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

Capitulum. *Hebr.* 8.

Talem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri quod fixit Dóminus, & non homo.

℟. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis. * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum. * Allelúia. Glória. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in ætérnum ℟. Secundùm órdinem Melchísedech. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Capitulum. *Hebr.* 7.

Christus sempitérnum habet sacerdótium; unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingressus tuos, Deus. * Allelúia, allel. Vidérunt. ℣. Ingressus Regis mei * qui est in Sanc-

to. * Allelúia. Glória. Vidérunt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem; ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis. * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre * coronasti eum. * Allelúia. Glória. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum: ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit Dóminus. 18.

Ant. 1. f. AD quem Angelórum dixit Deus aliquando: Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? Allelúia. *Hebr.* 1.

In Ps. 110. Confitébor. 19.

Ant. 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hóminis qui est in cœlo. Allelúia. *Joan.* 3.

In Ps. 112. Laudáte, púeri. 19.

Ant. 5. C. Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Allelúia. *Ephes.* 4.

In Ps. 121. Lætátus sum. 52.

Ant. 6. F. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam. Allelúia. *Hebr.* 10.

In Ps. 137. Confitébor... quóniam. 84.

Ant. 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Allelúia. *Philipp.* 2.

CAPITULUM. *Ephes.* 2.

COnresuscitávit nos Deus & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in sǽculis supervenientibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu. Allelúia, allel. ℣. Christum constítuit Deus ad déxteram suam in cœléstibus, suprà omnem principátum, & potestátem, & virtútem, & dominatiónem. Allelúia. *Ephes.* 1.

HYMNUS, Opus. 451.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *Duplicanda.* Habentes Pontíficem ma-

gnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Filium Dei, teneámus confessiónem. Allelúia. *Hebr.* 4.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Domin. Reliqua ut heri. 452.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Psal. infrà notati in qualibet Feria, sub sola Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorantes, regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno. Allelúia, *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones & ℟℟. ut infrà, in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, 456. *sub sola Ant.* 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli:) hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Psalmi de Feria. Reliqua ut in die Ascensionis. 457. *Canon ad Primam dicitur ut notatur pro qualibet Feria.*

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allel. *Luc.* 24.

Reliqua ut in die.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 452.

FERIA SEXTA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pss. Eripe me. 88. Deus ostendet. 89. Exaudi. 89.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *cap.* 4.

Estóte prudentes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habentes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrantes, sicut boni dispensatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi

sermónes Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus, per Jesum Christum, cui est glória & impérium in sécula seculórum: Amen. Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

℟. Auctor fídei & consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ; * Atque in déxterâ sedis Dei sedet. Allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo super Israel: magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus; * Atque. *Hebr.* 12. *Ps.* 67.

LECTIO ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Ascens. Dom. 1. *c.* 1. & 4.

POst beátam & glorióßam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit; quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssimâ ordinatióne dispósitus, & ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus; ut dum à Dómino in hoc spátium mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documentis necessáriis muniétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat; & de supplício crucis, de emissióne Spíritûs, de exanimáti córporis sepultúrâ, gravátis mœstitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. Per omne ergo tempus, quod inter Resurrectiónem & Ascensiónem Dómini exáctum est, hoc providéntia Dei curávit, hoc dócuit, hoc suórum & óculis insinuávit & córdibus, ut Dóminus Jesus verè agnoscerétur resuscitátus, qui verè erat natus, & passus, & mórtuus. Unde beatíssimi Apóstoli omnesque discípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte sublímia, non solùm nullâ afficerentur tristítiâ, sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu

tur * Cœléstium, ter-
um, & infernórum. Al-
, allelúia. ℣. Dicit
inus : In memetipso
i, quia mihi curvábi-
nne genu, & jurábit
s lingua. * Cœléstium.
p. 2. Is. 45.

Lectio iij.

revérà magna & inef-
ábilis erat causa gau-
i, cùm in conspectu
æ multitúdinis super
um creaturárum cœ-
m dignitátem humáni
ris natúra conscénde-
upergressúra Angélicos
nes, & ultra Archan-
um altitúdines ele-
a; nec ullis sublimitá-
modum suæ provec-
s habitúra, nisi æterni
s recepta consessu, il-
glóriæ sociarétur in
io, cujus natúræ copu-
ur in Filio. Quia ígi-
hristi Ascénsio nostra
éctio est; & quò præ-
glória cápitis, eò spes
tur & córporis: dignis,
tíssimi, exultémus gáu-
& piâ gratiárum ac-
lætémur. Hódie enim
solum paradísi posses-
firmáti sumus, sed
a cœlórum in Christo
na penetrávimus; am-
a adepti per ineffábi-
Christi grátiam, quam
iáboli amiserámus in-
m.

Christus Jesus in sem-
um sedet in déxtera
Dei, de cétero * Expectans
donec ponantur inimíci ejus
scabellum pedum ejus. Al-
lelúia, allelúia. ℣. Dómini
est regnum; & ipse domi-
nábitur géntium. * Expec-
tans. Glória. * Expectans.
Hebr. 10. *Ps.* 21.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1547. § 7. *de Bapt.*
can. 3.

SI quis díxerit in Ecclésia Románа quæ ómnium Ecclesiárum mater est & magistra, non esse veram de Baptísmo doctrínam; anáthema sit.

SABBATO
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pss. Nonne Deo. 105. Exaudi. 105. Confitébimur. 106.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli. *cap.* 5.

SEnióres qui in vobis sunt, óbsecro, consénior & testis Christi passiónum, qui & ejus quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor: Páscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominan-

nes autem invicem humili-
tátem insinuáte, quia Deus superbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinem vestram projicientes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; sciéntes eamdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, & impérium in sǽcula sæculórum: Amen. Tu autem.

nitatis Conditor
à die corporáli
que ad éxitum
dispensatiónem
implétum est. I
étiam in forma
tátis signa radi
priè tamen ill
áctio ad den
suscepti hómi
veritátem. Po
verò, ruptis n
lis, quæ vim s
qui peccáti era
cedendo perdí
mitas in virtú
tas in immortal
mélia transívit
quam Dóminu
stus in multis n
documentis, n
clarávit aspécti
triumphum vić
reportárat à m
ret & cœlis.
óperum divinó
dáti, nos ædi

pse est caput córporis
siæ , primogénitus ex
uis ; ut sit in ómnibus
rimárum tenens. Alle-
alleluia. ℣. Regnábit
inus in monte Sion , ex
nunc & usque in ætter-
* Et ipse est. Coloss. 1.
:. 4.

TIO iij. c. 3 & 4.

beáti Apóstoli, qui tot
ráculis confirmáti, tot
ónibus erudíti, atroci-
i tamen Domínicæ paf-
: expáverant , & veri-
s resurrectiónis ejus
ine hæsitatióne suscé-
it , tantùm de Ascen-
Dómini profecérunt ,
idquid illis priùs intú-
metum , verterétur in
ium. Totam enim con-
latiónem ánimi in di-
item ad Patris déxte-
consedentis eréxerant ,
am corpóreæ visiónis
bantur objectu , quó-
s in id áciem mentis
derent , quod nec à Pa-
escendendo abfúerat ,
i discípulis ascendendo
fferat. Tunc ígitur, di-
fimi , Fílius hóminis
'ilius , excelléntiùs sa-
isque innótuit, cùm in
næ majestátis glóriam
:épit ; & ineffábili mo-
:pit esse divinitáte præ-
or , qui factus est hu-
táte longínquior. Tunc
quálem Patri Fílium
tior fides gressu mentis
: accédere , & contrec-
tatióne in Christo corpóreæ
substántiæ, quæ Patre minor
est , non egére ; quóniam,
glorificáti córporis manente
natúrâ , eò fides credéntium
vocabátur , ubi non carnáli
manu , sed spirituáli intelle-
tu , par Genitóri Unigénitus
tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ
constítuens Christum ad
déxteram suam in cœlésti-
bus supra omnem Principá-
tum , * Ipsum dedit caput
supra omnem Ecclésiam. Al-
lelúia, allelúia. ℣. Fílii hó-
minum , úsquequò gravi
corde ? Scitóte quóniam mi-
rificávit Dóminus sanctum
suum. *Ipsum. Glória. *Ip-
sum. Ephes. 1. Ps. 4.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.
Ann. 1584. tit. 19. de Bapt.

ADversùs peccátum ori-
ginále in quo omnes
concípimur & náscimur ,
únicum est remédium Bap-
tísmus ; cujus vim & ne-
cessitátem éxprimens Chris-
tus, ait : Nisi quis renátus
fúerit ex aqua & Spíritu
sancto , non potest introíre
in regnum cœlórum.

DOMINICA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
DUPLEX - MINUS.
IN I. VESPERIS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. Quis ascendit. *cum reliquis ut in I. Vesp. Festi.*

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

QUæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens, quæ sursum sunt sápite; non quæ super terram; mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo.

HYMNUS, OPUS. 451.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Per Christum máxima & pretiósa nobis promissa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ. Allelúia. 2. *Petr.* 1.

COLL. ut infrà ad Laud.

Non fit alia Commem. Ascensionis.

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 452.

AD NOCTURNUM.

INVIT & HYMNUS, ut in die Ascensionis. 453.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ. 5.

Ant. 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus est ad Deum, & ad thronum ejus. Allel. *Apoc.* 12.

Ant. 2. D. Factum est regnum Dómini nostri & Christi ejus, & regnábit in sǽcula sæculórum. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Sedenti in throno & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potestas in sǽcula sæculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Ps.* 44.

LECTIO j.

Incipit Epístola secunda beáti Petri Apóstoli. *cap.* 1.

SImon Petrus, servus & Apóstolus Jesu Christi, iis qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Christi Jesu Dómini nostri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam & pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ & virtúte, per quem máxima & pretiósa nobis promissa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ: fugientes ejus: quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem subinferentes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis,

ióre autem fraternitá-
ritátem. Hæc enim si
cum adsint, & supe-
non vácuos nec sine
ı vos constituent in
ni nostri Jesu Christi
tióne. Cui enim non
ò sunt hæc, cæcus est
inu tentans; oblivió-
accípiens purgatiónis
ım suórum delictó-
Quapropter, fratres,
s satágite, ut per bona
. certam vestram voca-
m & electiónem faciá-
æc enim facientes, non
bitis aliquando.

Exaltáre, Dómine, in
:e tua. Allelúia. * Can-
ıus & psallémus virtú-
ıas. Allelúia, allelúia.
rátias ágimus tibi, Dó-
Deus omnípotens,
ıccepisti virtútem tuam
ıam, & regnasti: * Can-
ıus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

no sancti Augustíni
Epíscopi.

. 5. *Serm.* 261. *de Ascens. Domini.* 1.

surréctio Dómini spes
ıostra: Ascénsio Dó-
glorificátio nostra. Si
rectè, si fidéliter, si
tè, si sanctè, si piè As-
ónem Dómini celebrá-
, ascendámus cum illo,
ırsum cor habeámus.
ndentes autem non ex-
mur, nec de nostris
i de própriis méritis
umámus. Sursum enim
cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurrexit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur; ne moriendo desperarémus, & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima; & ille nobis resurgendo & de carne securitátem dedit.

℞. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excelsus Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1. & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cum autem vénerit Paraclé-

tus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret : Odio me habuérunt, & occidérunt videntes ; sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potestis prædicáre, quod nostis : quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondum adest vobis. Ille ergo testimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis; dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibendi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allel. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor : ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos testimónium. Glória. * Et vos testimónium. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedíctus es in throno regni tui : ℟. Et superlaudábilis & superexaltátus in sǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Antiph. & Cant. diei Ascensionis, ut suprà. 456.

Capitulum. *Ephes.* 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus ; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu. 456.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis. Allelúia. *Joan.* 15.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter ascendens, captivitátem nostram suâ duxit virtúte captívam : tríbue, quǽsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum vivit.

Non fit alia Commem. de Ascensione Domini.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi. *Ann.* 1584. *de Bapt.*

PRæcípimus ut quàm certíssimè fieri póterit, parentes líberos suos bapti-

zandos curent, neque diu expectent suscептóres & patrínos, ne dùm in vana ad Baptísmum pompa apparanda tempus ineptè téritur, ánimas Christi sánguine redemptas, máximo gravissimoque perículo, è quo emérgere nunquam possint, expónant.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica, sub Ant. II. Vesp. Ascens.

CAPITULUM. I. *Petr.* 3.

JEsus Christus est in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur: proféctus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Opus peregísti. 451.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Collecta, Deus, cujus, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut suprà. 452.

FERIA SECUNDA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pss. Confitémini. 25. Peccávimus. 26. Non disperdidérunt. 27.

Lectio j.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli. *cap.* 3.

HAnc ecce vobis, Caríssimi, secundam scribo Epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem, ut mémores sitis eórum, quæ prædixi, verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm sciéntes, quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulantes, dicentes: Ubi est promíssio, aut adventus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant priùs, & terra, de aqua & per aquam consístens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt, & terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii & perditiónis impiórum

hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant; sed patienter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient, elementa verò calóre solventur; terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exurentur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus & pietátibus, expectantes & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli ardentes solventur, & elementa ignis ardóre tabescent?

℟. Eduxit. 454.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 263. de Ascensione Domini 3. n. 1.

GLorificátio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo & ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsíus Paschæ Domínico celebrávimus: Ascensiónem hódie celebrámus. Festus nobis dies uterque. Ideò enim resurrexit, ut nobis exemplum resurrectiónis osténderet: & ideò ascendit, ut nos désuper protégeret. Habémus ergo Dóminum & Salvatórem nostrum Jesum Christum priùs pendentem in ligno, nunc sedentem in cœlo. Prétium nostrum dedit, cùm penderet in ligno; cólligit quod emit, cùm sedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit; quos útique per témpora cólliget, in fine témporis véniet; & quómodò scriptum est, Deus manifestus véniet, non quemádmodùm primitùs venit occultus, sed, sicut dictum est, manifestus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur; manifestus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifestus venisset, judicáre manifestum quis audéret? quandóquidem dicit Apóstolus Paulus: Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed si ille non occiderétur, mors non morerétur. Trophæo suo diabolus victus est.

℟. Vidéntibus. 454.

Lectio iij. *n. 2.*

HOdie Dóminus noster ascendit in cœlum; ascendat cum illo & cor nostrum. Sicut enim ille ascendit, nec recessit à nobis; sic & nos cum illo ibi jam sumus, quamvis nondum in córpore nostro factum sit

quod promíttitur nobis. Neque enim proptérea nobis desperanda est perfécta & angélica cœléstis habitátio, quia dixit: Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo; sed hoc dictum est propter unitátem, quâ caput nostrum est, & nos corpus ejus. Cùm ascendit in cœlum, nos ab illo non separámur. Qui de cœlo descendit, non nobis ínvidet cœlum, sed quodámmodò clamat: Membra mea estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipsi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus. Hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetustátem.

℟. Ascendit Deus in júbilo. 455.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *c.* 7.

Quicumque de sacro fonte fílios spirituáles suscepérunt, cognoscant se pro eis fidejussóres extitisse apud Deum: & in eo necesse est, ut semper illis sollicitúdinem veræ caritátis impendant, admóneant, & castígent, atque corrípiant.

FERIA TERTIA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

Ad Nocturnum.

Pss. Confitémini. 41. Confiteantur... Quia. 42. Confiteantur... Et exaltent. 43.

Lectio j.

Incipit Epístola prima beáti Joannis Apóstoli. *c.* 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ; & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobiscum, & sócietas nostra sit cum Patre & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, si-

cut & ipse est in luce, societátem habémus ad invicem, & sanguis Jesu Christi Filii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fidei. 460.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 262. in Ascensione Domini. 2. n. 3.

HOdierno die, hoc est, quadragésimo post resurrectiónem suam, Dóminus ascendit in cœlum. Non vídimus, sed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, & orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Psalmum. Cui dictum est, Exaltáre super cœlos, Deus? Cui dictum est? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam est humiliátus? Exaltáre, tu qui fuisti in ventre matris inclúsus; tu qui in illa factus es, quam fecisti; tu qui in præsépi jacuisti; tu qui esuristi propter nos, sitisti propter nos, fatigátus es in via propter nos; postrémò tu quem véndidit Judas, quem Judæi emérunt, & non possedérunt; tu apprehense, ligáte, flagelláte, spinis coronáte, in ligno suspense, lánceâ percusse, tu mórtue, tu sepulte.

℟. Deus exaltávit. 460.

Lectio iij.

EXaltáre, inquit, exaltáre super cœlos quia Deus es. Sede in cœlo, qui pependisti in ligno. Judex expectáris ventúrus, qui expectátus es judicandus. Quis ista credat, nisi ille faciente, qui érigit de terra inopem, & de stércore élevat páuperem? Ille ipse inopem carnem suam érigit, & cóllocat eam cum princípibus pópuli sui, cum quibus judicatúrus est vivos & mórtuos. Exaltáre ergo super cœlos, Deus. Jam factum est, jam implétum est. Non vídimus, sed credámus. Ecce ante óculos nostros est quod séquitur: Exaltáre super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Non credat illud, qui non videt istud. Quid est enim, Et super omnem terram glória tua, nisi, Super omnem terram Ecclésia tua, super omnem terram sponsa tua, dilecta tua? Ipsa est glória tua.

℟. Christus Jesus. 461.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Ann. 829. lib. 1. can. 10.*

MAgna ex parte Christiánum decus viléscit, quandò renáti in Christo, ea quibus in Baptísmate renunciárunt, nec intellígere curant, nec ab his se, ut Christo pollíciti sunt, abstinére ságagunt.

FERIA QUARTA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
SEMIDUPLEX.
AD NOCTURNUM.

Pss. Abundávit. 58. Abstulit. 59. Excitátus est. 60.

Lectio j.
De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli. *c. 2.*

FIlioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scímus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta est: & in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuístis ab inítio: mandátum vetus est verbum quod audístis. Iterùm mandátum novum scribo vobis, quod verum est & in ipso & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra. 462.

Lectio ij.
Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.
In Ascensione Domini. 11.

PRopteréà astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tamquam in cœlum ascendisse, instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id ait: Qui à vobis in cœlum assumptus est. Neque enim hoc simplíciter adjectum est. Quinìmò, Elías tamquam in cœlum assumptus est, servus enim erat: Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidem ascendens, melóten super Eliséum dimísit: Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit, non unum solum Prophétam faciéntia, sed infinítos Eliséos, atque ádeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Ipse est. 462.

Lectio iij.
Homil. 2. ad popul. Antioch.

TAmquam máximam hæreditátem Eliséus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior: & erat posthàc duplex Elías ille; & erat sursum Elías, & deorsum Elías. Novi quòd jus-

tum illum beátum putátis, & vellétis quisquis esse ut ille. Quid ígitur si vobis demonstrávero, quòd áliud quam ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus? Elías nempe melóten discípulo relíquit; Fílius autem Dei ascendens suam nobis carnem relíquit; sed Elías quidem exútus; Christus autem & nobis relíquit, & ipsam habens ascendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem suam, & rursus ipsum sánguinem nobis communicávit, quid pro salúte nostra fácere recusábit.

℟. Deus Pater. 463.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *can.* 10.

Constat unumquemque fidélem Deo in Baptísmate duárum pactiónum néxibus se obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, & ómnibus opéribus & pompis ejus, álterâ verò quâ se in Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum crédere profitétur. Undè étiam sub ejusdem sanctæ Trinitátis invocatióne, Baptísmatis grátiam conséquitur.

VESPERÆ de sequenti.

FERIA QUINTA.
OCTAVA ASCENSIONIS.
DUPLEX-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. Factum est regnum hujus mundi Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sǽcula sæculórum. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Allel. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuíque secúndùm ópera ejus. Allelúia. *Matt.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, sicut honoríficant Patrem. Allel. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est. Allelúia. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Isaïæ.* 66.

Cognoscétur manus Dómini servis ejus; & indignábitur inimícis suis; quia ecce Dóminus in igne véniet.

℟. Viri Galilǽi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus qui assumptus est à vobis in cœlum, * Sic vé-

ruemádmodùm vidiſtis
euntem in cœlum. Al-
, allel. ℣. Ad judicium
:t cum ſénibus pópuli
c princípibus ejus: *Sic
:t. Glória. *Sic véniet
. *Iſ.* 3.

H Y M N U S.

LIX dies mortálibus,
Ouâ per profúſum ſán-
guinem,
o Deus, clauſas diu
vit æternas domos?
os membra, quò noſ-
trum caput,
dux præívit, íbimus:
igat una mens ſimul,
una junget glória.
SCESSIT, & ſuis adeſt,
ente ſemper Spíritu:
en ſuos ſe córpori
es in artus ínfluit.
· illa quæ! qualis dies!
tremenda ſóntibus,
ſede deſcendens ſuâ
bit ultor críminum.
MNATUS inſons à reis
s reſúmet júdicis,
ijus ora contrement
licandi júdices.
· morte dignos ſólve-
ret,
i volens ſe ſúbdidit:
nors Dei non próderit,
cta qualis ímminet!
IEM noxa letális pre-
mit,
ertat iram Núminis;
ſque prudens débitos
guat ignes flétibus.
VENTURE judex ſéculi,
tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in
judício thronum ſuum;
℟. Et ipſe judicábit orbem
terræ in æquitáte. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Amodò vidé-
ditis Fílium hóminis ſeden-
tem à dextris virtútis Dei,
& venientem in núbibus
cœli. Allel. *Matth.* 26.

*COLLECTA, ut infrà ad
Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 452.

*In fine Hymni, poſt ſtro-
phen,* DA, Chriſte. *DOXO-
LOGIA,* ¶ VENTURE. *& ſic
ad omnes Horas.*

AD NOCTURNUM.

INVIT. Allelúia. Júdicem
vivórum ac mortuórum Dó-
minum; * Veníte, adoré-
mus. Allelúia. *Act.* 10.

Pſ. 94. Veníte. 122.

H Y M N U S.

SENSUS quis horror pér-
cutit?
Cœlum profundum ſcíndi-
tur:
Chriſtum ſedentem núbibus
Hinc inde ſtipant ágmina.
FERALIS ad ſonum tubæ
Mors juſſa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.
PIOS locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:

Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hœdis ségregat.
AD Júdicis sedent latus
Quicumque, spretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.
CRUX ante Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
FIXERE quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.
FAC, Christe, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne misceámur sóntibus.
VENTURE Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Ps. 88. Misericórdias. 74.

Ant. 1. a. Ego sum princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est. Allelúia. *Apoc.* 1.

Divisio Ps. 88. Beátus 75.

Ant. 6. F. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera ejus. Allel. *Apoc.* 22.

Divisio Ps. 88. Semel. 76.

Ant. 5. a. Ecce vénio, sicut fur: Beátus qui vígilat, & custódit vestimenta sua, ne nudus ámbulet. Allelúia. *Apoc.* 16.

℣. Judicábit orbem terræ in æquitáte, ℟. Et pópulos in veritáte sua. *Ps.* 95.

LECTIO j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli. *c.* 2.

QUis est mendax, nisi is qui negat quóniam Jesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem & Fílium. Omnis qui negat Fílium, nec Patrem habet: qui confitétur Fílium, & Patrem habet. Vos quod audístis ab inítio, in vobis permáneat: si in vobis permánserit quod audístis ab inítio, & vos in Fílio & Patre manébitis. Et hæc est repromíssio quam ipse pollícitus est nobis, vitam ætérnam. Hæc scripsi vobis de his qui sedúcunt vos. Et vos unctiónem quam accepístis ab eo, máneat in vobis. Et non necesse habétis, ut áliquis dóceat vos: sed sicut únctio ejus docet vos de ómnibus, & verum est, & non est mendácium. Et sicut dócuit vos, manéte in eo. Et nunc, filíoli, manéte in eo; ut cùm apparúerit, habeámus fidúciam, & non confundámur ab eo in adventu ejus.

℟. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc século,

* Expectantes beátam spem, & advéntum glóriæ magni Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi. Allelúia, allel. ℣. Deus manifestè véniet; Deus noster, & non silébit: congregáte illi sanctos ejus, * Expectantes. *Tit.* 2. *Ps.* 46.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 49. *n.* 5. 6. & 7.

FEcit Dóminus cum discípulis suis quadraginta dies. Quadragésimo die comméndans Ecclésiam suam, ascendit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum, admóniti sunt voce Angélicâ dicente: Quid statis, viri Galilæi? Hic Jesus quem vidétis ire, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Qui venit occultus, véniet manifestus. Venit occultus, judicandus, véniet manifestus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem staret; véniet manifestus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifestus, & non silébit. Ad judícium véniet, ignis ante eum præíbit. Timémus? Mutémur, & non timébimus. Ignem pálea tímeat: auro quid facit? Qui dulcédinem sapiéntiæ & veritátis utcumque sentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna sit tantúmmodò à fácie Dei separári. Qui autem illam dulcédinem non gustavérunt, si nondum desíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem, supplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi est quod Deus pollicétur; contremísce quod minátur.

℟. Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes. Allelúia, allel. ℣. Sedébit super sólium, in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod justum est. * Et. *Matth.* 25. *Is.* 16.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 24.

IN illo tempore; Dixit Jesus ad discípulos suos: Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, & Prophétis, & Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. *in Evang. n.* 11.

HOc nobis est magnópere perpendendum, quia is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ

témpora parvipendat : nemo curam suî, dum valet, agere négligat; quia Redemptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis antè judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiscum, fratres, ágite : hæc in mente sédulâ cogitatióne versáte. Quamvis adhuc rerum perturbatiónibus ánimus flúctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in ætérnam pátriam figite, intentiónem mentis in vera luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergo servémus in meditatióne, quod crédimus. Etsi adhuc hîc renémus infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Nostra conversátio in cœlis est; unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. Allelúia, allel. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur : ecce merces ejus cum eo : * Reformábit. Glória. * Reformábit. *Philipp.* 3. *Is.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedisti super thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas justítiam. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; & sic in reliquo Officio.

Ant. JEsum Deus suscitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitutus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia. *Act.* 10.
7. c.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui sunt Christi; deinde finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri. Allel. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. g. Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allel. 1. *Cor.* 15.

Canticum. *Apoc.* 15. & 19.

MAgna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnipotens : * justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo, * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia : Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; * quia vera & justa judícia sunt ejus.

Ant. 2. D. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia

subjécit sub pédi-
Allelúia. 1. *Cor.*

. *C.* Cùm subjecta
li ómnia, tunc &
s subjectus erit ei
:it sibi ómnia ; ut
mnia in ómnibus.
1. *Cor.* 15.

LÙM. *Hebr.* 9.
ádmodùm statú-
est homínibus se-
, post hoc autem
; sic & Christus
látus est ad mul-
haurienda peccáta:
sine peccáto appa-
ctántibus se in sa-

YMNUS.

s, olympo réddi-

riste, sedes præpá-

es in pátriam
móris néxibus.
abundans ómni-

ris merces, Deus.
nga pro pœna bre-

nébunt gáudia!
ore nudo qualis es,
que, te vidébimus;
us te júgiter,
r laudábimus.
s amas, non désé-

alútis óbsidem
b altis sédibus,
adoptet, Spíritum.

¶ VENTURE judex sǽculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíri-
tu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

℣. Jubiláte in conspectu regis Dómini; ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 99.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Accepísti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnasti ; & irátæ sunt gentes : & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem servis tuis, & sanctis. Allelúia. *Apoc.* 11.

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis venisse crédimus Salvatórem, & in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus : fac nos eídem in déxtera tua regnanti casto timóre subjectos ; ut in conspectu judicantis stare cum fidúcia mereámur ; Per eúmdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, DOXOLOGIA:

¶ VENTURE judex sǽculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíri-
tu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. *Act.* 17.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *can.* 10.

ABrenuntiáre diábolo est pénitùs eum respúere, eique contradícere, seque unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus sunt, primùm supérbia, inítium omnis peccáti, & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt supérbiæ. Pompa diáboli, hæc est quæ pompa mundi, id est, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúslibet rei superflúitas in humánis úsibus. Hæc & his simília unusquisque fidélis témpore Baptísmatis rejécit, Christo se mancipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret.

Cetera ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà. 385.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, & lucem in[habitat] inaccessíbilem: que[m] [nul]lus hóminum vidit, [sed nec] vidére potest.

℟. *br.* Exurge, D[ómine,] * non confortétur [...] * Allelúia, allel. [...]

℣. Judicentur gent[es in] conspectu tuo, * A[llelúia.] Glória. Exurge.

℣. Constítue, D[ómine,] legislatórem super e[os.] Ut sciant gentes q[uóniam] hómines sunt. *Ps.* 9.

AD SEXTA[M.]

Ant. 1. *g.* Oporte[t]

CAPITULUM. *Heb*[...]

CHristus in sempi[ternum] sedet in déxtera [Dei, de] cétero expectans do[nec po]nantur inimíci ejus [scabél]lum pedum ejus. Un[a enim] oblatióne consumm[ávit in] sempiternum sancti[ficátos.]

℟. *br.* Dícite in g[éntibus] * quia Dóminus re[gnávit.] * Allelúia, allelúia. [...]

℣. Judicábit pópulo[s in] æquitáte. * Allelúia[, allelú]ia. Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsu[m præ]cédet, ℟. Et inflam[mábit] in circúitu inimícos [ejus.] *Ps.* 96.

AD NONA[M.]

Ant. 6. *C.* Cùm sub[...]

CAPITULUM. 1. *Th*[ess.]

DOminus in jussu, [& in] voce Archángeli, [& in] tuba Dei descendet de [cælo]

órtui qui in Christo resúrgent primi. Deins qui vívimus, qui reimur, simul rapiémur llis in núbibus óbviàm to in áera ; & sic semam Dómino érimus.
br. Judicábit Dómi* pópulum suum. *Al, allelúia. Judicábit. : in servis suis * deprenr. * Allelúia. Glória. ábit. Ps. 134.
Lætentur omnes qui nt in te : ℟. In ætere exultábunt, & habitáeis. Ps. 5.

II. VESPERAS.

ECce venit Dóminus in sanctis míllibus fácere judícium conmnes, & argúere omnpios. Allelúia. Juda.

. 8. c. Illuminábit ablita tenebrárum, & maábit consília córdium ; nc laus erit unicuíque . Allelúia. 1. Cor. 4.
. 2. D. De die illa & nemo scit, neque Anelórum, nisi solus Paídeò & vos estóte paAllelúia. Matth. 24.
. 3. c. Vidéte, vigi& oráte : nescítis enim do tempus sit. Allelúia. . 13.
. 5. a. Beáti servi illi, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Allelúia. Luc. 12.

Capitulum. Judæ. 20.

CAríssimi, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváre, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix. 473.
℣. Qui sedes super Chérubim, Deus virtútum ; ℟. Ostende fáciem tuam ; & salvi érimus. Ps. 79.
Ad Magníficat.
Ant. J. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris ; & vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. Allelúia. Luc. 12.
Collecta, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.
Ut suprà, 452.

FERIA SEXTA
post Octavam Ascensionis.
Simplex.

¶ Si hodie occurrat Festum Semiduplex aut suprà, fiet de Festo, cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes & Vesperas.

De Festo autem Simplici occurrente, fiet tantùm Commem. in Laudibus.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Ascendit Christus in altum: * Veníte, adorémus. Allel. *Ephes.* 4.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, Promissa. 453.

Pss. Salvum me fac. 89. Exaudi me. 90. Ego sum pauper. 91. *sub sola*

Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorantes regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli. *c.* 3.

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur, & simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Caríssimi, nunc filii Dei sumus; & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit; tùm est iníquitas. quia ille appáruit cáta nostra tóllere cátum in eo non nis qui in eo ma peccat; & omni cat, non vidit eum gnóvit eum. Filio vos sedúcat. Qui títiam, justus est ille justus est. peccátum, ex diá quóniam ab ínitio peccat. In hoc ap lius Dei, ut dissol diáboli.

℟. Exaltáre, in virtúte tua. * Cantábimus & virtútes tuas. Allel ℣. Grátias ágimu mine Deus om quia accepisti virtú magnam, & regna tábimus. *Ps.* 20.

Lectio

Omnis qui na Deo, peccá facit; quóniam sius in eo manet potest peccáre, ex Deo natus est manifesti sunt filii filii diáboli. Omni est justus, non est & qui non díligit suum; quóniam annuntiátio quam ab inítio, ut dilig rutrum. Non sicut

qui ex maligno erat, & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant; fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam translati sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetipso manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit; & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini, quóniam excelsus Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apocal.* 7.

Lectio iij.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi, in Acta Apostolórum.

Hom. 1.

Quare Spíritus sanctus non ádvenit, cùm adhuc adesset Dóminus, aut mox ab illíus discessu; sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem ádvenit, cùm compleretur dies quinquagésimus? At si nondum advénerat, quómodò stat quod díxerat: Accípite Spíritum sanctum? Nimirùm, ut eos capáces rédderet & idóneos accipiendo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semotus est; multò magìs hos decébat secédere, tamquam Dei donum acceptúros. Licet ne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótiùs accipiendum est, quòd de eo quod futúrum erat, perinde quasi jam factum esset, sit lócutus; velut cùm ait: Calcáte serpentes & scorpiónes, & omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tum prótinus ádvenit Spíritus? Oportébat illos desidério promissi tenéri, atque ita donum accípere. Idcóque, cùm ipse digressus esset, tum ádvenit Spíritus. Qui si venisset eo præsente, non habuisset illos tam ardens expectátio.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos. Glória. * Et vos. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, ℟. Et superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

Capitulum, Omnia. 466.

Hymnus, Jesu, nostra redémptio. 456. ℣. Dóminus in cœlo. 457.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Nondum erat Spíritus datus, quia Jesus nondum erat glorificátus. Allelúia. *Joan.* 7.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nos Resurrectiónis & Ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecisti: da fámulis tuis, ut & adveniéntis Spíritûs sancti grátiam, purificátis méntibus, suscípere mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS.

Psalmi de Feria. Cetera ut in die Ascensionis. 457. *præter sequentia*

In fine Hymn. post Strophen Da, Christe. *Doxologia:*

¶ Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. *Hebr.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 7. *de Bapt. can.* 14.

SI quis díxerit párvulos baptizátos interrogandos esse an ratum habére velint quod Patríni eórum nómine, dum baptizarentur, pollíciti sunt: & ubi se nolle respónderint, suo esse arbítrio relinquendos; nec áliâ ínterim pœnâ ad Christiánam vitam cogendos, nisi ut ab Eucharistiæ, aliorumque Sacramentórum perceptióne arceantur, donec resipiscant: anáthema sit.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 6. F. Erant semper

n templo, laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Capitulum, Jesus Christus. 467.

HYMNUS, OPUS. 451. *cum Doxologia* QUI Patris. *suprà.*

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se. Allelúia. *Luc.* 11.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

SABBATO.

IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac Vigilia inclusivè, ad Festum SS. Trinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de ullo Festo ix. Lectionum, sed quodlibet occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis.*

De Duplici minore, autem nulla fit Commem. nisi in ultimo quatriduo; de Semiduplici verò & Simplici, nihil fit.]

AD NOCTURNUM.

INVIT. Sedentem ad déxteram majestátis Dei Jesum, Veníte, adorémus. Allel. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

O CHRISTE, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hìc jacentes réspicis,
Sursum voca, sursum rape.

AD illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides:

UBI labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos, éxpleat,
In ómnibus fit ómnia.

QUI nos ad istam grátiã
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.

¶ QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Pss. Notus in Judæa. 106. Deus quis símilis. 107. Deus meus, pone. 107. *sub sola*

Ant. 7. ç. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum. Allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, ℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli. *c.* 3.

Qui habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte. In hoc cognóscimus quóniam ex veritáte sumus; & in conspectu ejus suadébimus corda nostra. Quóniam si reprehénderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, & novit ómnia. Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus. Et hoc est mandátum ejus: Ut credámus in nómine Fílii ejus Jesu Christi, & diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta ejus, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℟. Effundam aquas super sitiéntem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum, * Et germinábunt quasi sálices juxta præterfluentes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons áquæ salientis in vitam ætern am; * Et germinábunt. *Is.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij. *cap.* 4.

Caríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudo-prophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei. Omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est: & omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audístis quóniam venit; & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, & vicístis eum; quóniam major est qui in vobis, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeò de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

℟. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Allelúia, allel. ℣. Ténebræ & palpátio in ætérnum, donec effundátur Spíritus de excelso. * Docébit. *Joan.* 16. *Is.* 32.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 14.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si diligitis me, mandáta mea

servâte ; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 74. n. 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis ; osténdit & seipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim látinè dícitur Advocátus ; & dictum est de Christo : Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est : Prudéntia carnis inimíca est in Deum, legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest ; velut si dicámus : Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres ; quæ diléctio non est à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur & consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea servâte : * Et ego rogábo Patrem & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum. Allelúia ; allel. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino : * Et. Glória. * Et. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & læténtur super te omnes quærentes te ; ℟. Et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato.

Ant. JOannes baptizávit 1. f. aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum ; vos autem cognoscétis eum. Allel. *Joan.* 14.

Ant. 7. d. Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos. Allelúia. *Joan.* 14.

CANTICUM. *Is.* 59.

TImébunt qui ab occidente nomen Dómini, * & qui ab ortu solis glóriam ejus ;

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit ;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab

iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus: Spíritus meus qui est in te; & verba mea quæ pósui in ore tuo * non recédent de ore tuo, & de ore sémi-nis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & usque in sempitérnum.

Ant. 4. d. Docébit vos ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcumque dixero vobis. Allel. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

CAPITULUM. *Sap.* 9.

SEnsum tuum, Dómine, quis sciet? nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis; & sic correctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines.

HYMNUS.

SUPREME Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre signátam tuo
Ad astra pandis sémitam:

ALTO benignus è throno,
E Patris almi dexterâ,
Quos hîc relinquis órphanos,
Non intuéri désinas.

NOS, Christe, tot dolóribus,
Quos parturisti, réspice;
Quos obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.

PARTA tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promissum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.

QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Non erubescant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtútum. *Ps.* 68.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifestábo ei meipsum. Allelúia. *Joan.* 14.

COLLECTA. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; & lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritûs illustratióne confirmet; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.
℟. Amen.

AD HORAS.

Duplex-Minus.

In fine Hymn. post Strophen Da, Christe. *dicitur Doxologia:*

¶ Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. *Heb.* 1.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *part.* 3. *tit. de Baptismo.*

Fidélium unusquisque quo die baptizátus est, quotannis ardentióri prece, eleemósynâ, si per facultátes potest, spiritalísque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto hæreditátis cœléstis partícipem in Christo factum esse. Eo potíssimùm die sanctè se éxcitet ad præcláram illam sponsiónem & christiánam professiónem, quam in sacro lavácro per sponsóres solémniter édidit,

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. *Sap.* 1.

Spíritus sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intelléctu, & corripiétur à superveniénte iniquitáte: benignus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine. * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum sanctum tuum * ne áuferas à me. * Allelúia, allel. Glória. Ne projícias. *Ps.* 50.

℣. Viam iniquitátis amóve à me: ℟. Et de lege tua miserére meî. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. *Ezech.* 36.

Spíritum meum ponam in médio vestrî, & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam. * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. Et ti[illegible]bunt à
Ps. 64.

COLLECTA, *u*
Laudes.

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

In Ps. 132. Ecce quàm. 52.

Ant. SPíritus meus erit in 5. C. médio vestrûm: nolíte timére, dicit Dóminus exercítuum. Allel. *Agg.* 2.

In Ps. 146. Laudáte Dóminum.... quóniam bonus est psalmus. 63.

Ant. 1. D. Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestrî; & áuferam cor lapídeum de carne vestra. Allel. *Ezech,* 36.

In Ps. 147. Lauda, Jerúsalem. 78.

Ant. 3. a. Cùm dédero Spíritum meum in vobis, sciétis quia ego Dóminus locútus sum, & feci. Allel. *Ezech.* 37.

CAPITULUM. *Joel.* 2.

EFfundam Spíritum meum super omnem carnem: & prophetábunt filii vestri & fíliæ vestræ; senes vestri sómnia somniábunt, & júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. Super servos meos & ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum, * Et dabo prodígia in cœlo & in terra; & erit: † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum; & ego mitto promissum Patris mei in vos: * Et dabo. Glória. † Omnis qui invocáverit. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Joel.* 2. *Luc.* 24.

HYMNUS, VENI, superne, *ut infrà ad Noct.*

℣. Deus Israel ipse dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Israel: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. Allelúia. *Jerem.* 31.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Super tres Psal. de Dom. per totam Hebdomadam,

Ant. 7. d. Ductor eórum fuisti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dedisti, qui docéret eos. Allel. 2. *Esdr.* 9.

HYMNUS.

Præsenti quos tu Númine
Perfundis, alme Spiritus,
His nulla nox, his cándidam
Nox ipsa transit in diem.

Sol ergò jam nunc áuream
Facem creátus óccułat:
Splendére tu non désines,
Sol increáte méntium.

Splendebis: immò flámmei
Nos in modum valli tegens,
Circumfremenntis ímpetum
Franges leónis, & dolos.

Sit laus Patri, laus Filio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Qui péctori pacem suam,
Suamque præstas córpori.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. O quàm bonus & suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

Veni, superne Spíritus:
Purgáta Christi sanguine,
Tuique terra jam capax,
Expandit arentes sinus.

Christi petentis æthera
Exolve promissam fidem;
Et nostra præsens ígneo
Munda lavácro péctora.

Lugemus amissum Patrem;
Te nostra tangat órbitas:
Soláre mœstos; ánxiis
Spem redde, qui solus potes.

Docere quæ Christus rudes
Prudens alumnos distuli
Hæc præparátis ínsere
Novus magister méntibus.

Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.

Divina jam nos únctio
Informet omnes; háctenus
Mutis arátam lítteris
Inscribe legem córdibus.

Sit laus Patri, laus Filio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

In Ps. 28. Afferte Dómino, filii Dei. 112.

Ant. 7. *d.* Vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo suo dabit: Dóminus benedícet pópulo suo. Allelúia.

In Ps. 45. Deus noster refúgium. 113.

Ant. 1, g. Dedit vocem suam, mota est terra: Dóminus virtútum nobíscum: veníte, & vidéte quæ póśuit prodígia super terram. Allelúia.

In Ps. 47. Magnus Dóminus. 114.

Ant. 8. G. Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum. Allelúia: lætetur mons Sion, quóniam hic est Deus, Deus noster. Allelúia, allelúia.

℣. Terra mota est, cœli distillavérunt ℟. A fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israel. *Ps.* 67.

LECTIO *j*.

De Actibus Apostolórum. *cap.* 2.

CUm compleréntur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repentè de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: & repléti sunt omnes spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religióśi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt; & quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Lybiæ, quæ est circa Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judæi quoque, & Proselyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; & sic offerétis sacrifícium novum Dómino: & * vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum. Allel. allel. ℣. Cùm compleréntur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco; & repléti sunt Spíritu sancto: * Vocábitis. Glória. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

LECTIO *ij*.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 155 *aliàs* 6. *de verbis Apost. n.* 5. & 6.

CElebrátum est Pascha in véteri pópulo; nondum in luce fulgente, sed in um-

bra significante celebrátum est; & post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ, datur lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha; immolátur Christus; tránsitum facit à morte ad vitam: & numerántur quinquaginta dies, & venit Spíritus sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodo, & hìc quómodo. Ibi plebs longè stabat; timor erat, amor non erat: nam usque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móysen: Lóquere tu ad nos, & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Descendit ergo, sicut scriptum est, Deus in Sina, in igne; sed plebem longè stantem térritans, & dígito suo scribens in lápide, non in corde. Huc autem quando venit Spíritus sanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte térruit, sed intrávit in domum. De cœlo quidem factus est subitò sonus, quasi ferrétur flatus véhemens: sónuit, sed nullus expávit. Visæ sunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divísæ, velut ignis. Numquid de longinquo térritans? Absit. Nam insédit super unumquemque eórum, & cœpérunt linguis loqui, sicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, & intéllige Spíritum, non in lápide, sed in corde scribentem. Lex ergo Spíritûs vitæ, scripta in corde, non in lápide.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tamquam adveniéntis spíritûs vehementis: * Sedit ignis supra síngulos eórum: & † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illi. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus de Sinaï venit; in déxtera ejus ígnea lex: & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit. Glória. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit; & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evangelio 30. habit. die Pentecost. in Basilica S. Petri, n. 1.

HOdie Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in suî amórem permutávit: & foris apparéntibus línguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanc-

mor est. Unde & Joan-
licit : Deus cáritas est.
ergo mente íntegrâ
n desíderat, profectò
habet quem amat. Ne-
enim quisquam posset
n dilígere, si eum quem
it, non habéret. Sed
, si unusquisque ves-
requirátur, an díligat
n, totâ fidúciâ & se-
mente respondet, Díli-
In ipso autem lectiónis
dio audistis quid Véri-
icat : Si quis díligit me,
ónem meum servábit.
átio ergo dilectiónis,
bítio est óperis. Hinc
pístola sua idem Joan-
licit : Qui dicit díligo
m, & mandáta ejus non
odit, mendax est. Verè
im Deum dilígimus, si
andáta ejus nos à nos-
voluptátibus coarctá-
. Nam qui adhuc per
ta desidéria díffluit,
ectò Deum non amat,
ei in sua voluntáte
radícit.
. Qui servat mandáta
, in illo manet, & ipse
o ; * Et in hoc scimus
iam manet in nobis de
tu quem dedit nobis.
lúia, allelúia. ℣. Deus
vit sapiéntiam in Spíritu
to, & effúdit illam su-
omnem carnem, & præ-
illam diligéntibus ;
Glória. * Et. *Repet.* ℟.
servat. *usque ad* ℣. Deus
vit. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.
℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabuntur ;
℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 63.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. ERant Apóstoli per-
8. G. severantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus. Allel. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes ; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Allelúia. *Act.* 2.

Canticum. *Judith.* 16.

HYmnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua ; * quia dixisti, & facta sunt :

Misisti Spíritum tuum, & creáta sunt ; * & non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis : * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. 2. D. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes : Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt, & quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram in qua nati sumus. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei. Allelúia, allel. *Act.* 2.

CAPITULUM. *Apoc.* 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

HYMNUS.

AUDIMUR : almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.

QUOT próditur miráculis
Præsentis adventus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.

PURO cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentùm vérticem
Ignítus imber dépluit.

QUÆ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliscit arcánis simul
In pectus & mentem viis.

STUPENTE turbâ géntium,
Linguis loquuntur ómnibus;
Vatum crepant orácula:
Quidquid profantur ignis est.

INTER profandum, Spíritus
In audientes írruit;
Instincta quo passim nova
Surgit Prophetárum seges.

SIT laus Patri, laus Filio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam: Effundam de Spíritu meo super omnem carnem. Allelúia. *Act.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, DOXOLOGIA sequens, sine Strophe DA, Christe.

SIT laus Patri, laus Filio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Psalmi de Dominica.

PRIMAM.
8. G. Erant Apóst-

dicitur Symbolum
que.
br. ℣. Qui de Spí-
* dedisti nobis. 1.

ANON.
ncílio Toletáno
tértio.
n. 589. can. 3.
umque Spíritum
ctum non credit,
credíderit à Patre
procédere, eumque
rit coætérnum esse
Fílio, & coæqua-
áthema sit.

TERTIAM.
Hymni O TONS
dicitur sequens, ho-
r Octavam.

HYMNUS.
, creátor Spíritus,
ntes tuórum vísita,
perná grátiâ
creasti péctóra.
Paraclétus díceris,
Dei altíssimi,
us, ignis, cáritas,
lis únctio.
ptiformis múnere,
Dei tu dígitus,
promissum Patris,
ditans gúttura.
NDE lumen sénsibus,
amórem córdibus,
nostri córporis
irmans pérpeti.

HOSTEM repellas lón-
giùs,
Pacemque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
PER te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriusque Spíritum
Credámus omni témpore.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.
Ant. 5. C. Sonus.

CAPITULUM. 2. Cor. 3.

SI ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodo non magìs ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. br. Intónuit * de cœlo Dóminus. * Allelúia, allel. Intónuit. ℣. Et Altíssimus * dedit vocem suam. * Allelúia. Glória. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. Ps. 17.

AD SEXTAM.
Ant. 1. f. Audiébat.

CAPITULUM. 1. Cor. 12.

ALii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem

Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum.

℟. *br.* Non sunt loquélæ * neque sermónes. * Allelúia, allel. Non sunt. ℣. Quorum non audiantur * voces eórum. * Allelúia. Glória. Non sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Audívimus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ & lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei. * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt. * Allelúia. Glória. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Ps. 109. Dixit Dóminus. 18.

Ant. DExterâ Dei exaltá- 4. E. tus Jesus, & promissióne Spíritûs sancti accéptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis. Allelúia. *Act.* 2.

In Ps. 112. Laudáte, púeri. 20.

Ant. 1. A. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

In Ps. 113. In éxitu, Israel. 19.

Ant. 3. a. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis. Allelúia, allel. *Ephes.* 1.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

SEcundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regenerationis, & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ ætérnæ. Allelúia, allelúia. ℣. Unxit nos Deus, & signávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

HYMNUS.

QUo vos Magistri glória, quo salus
stat orbis, sancta cohors, Dei
táte verbum: vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.
OH! quanta messis prótinus éxtitit!
: mille verbum concípiunt viri:
oque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.
MPUNCTA passim péctora flétibus
erent amáris, atque piáculo
lent salutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.
non Hebræis limítibus sacer
crébit ardor. Sol habitábiles
tà lustrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla vestris.
m mille divûm templa solo ruunt:
lit superbæ vis sapiéntiæ,
dunt tyranni, victa cedit
Carníficum rábies furentûm.
OVUM poténtis grátia Spíritûs
eávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.
SIT summa Patri, summaque Fílio;
Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura mitescunt, novasque
Concípiunt pia corda flammas.
Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
℟. A templo tuo in Jerúsalem. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *Duplicanda.* Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ut suprà. 490.

DIEBUS
INTRA OCT. PENTECOST.

Omnia ut in die, 490. *exceptis quæ sequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub tribus, vel unica ex Antiphonis sequentibus, prout ibidem notatur.

Ant. 8. c. Ecclésia ædifi-

cabátur ámbulans in timóre Dómini; & consolatióne sancti Spíritûs replebátur. Allelúia. *Act.* 9.

Ant. 7. c. Disseminabátur verbum Dómini : Discípuli quoque replebantur gáudio, & Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 13.

Ant. 1. g. Magnificábat eos pópulus : magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. A *Act.* 5.

℣. Auxit Dóminus p lum suum vehementer Et firmávit eum super mícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones & ℟℟℟. *tiphona ad* Benedíctus Magníficat *& Collecta notantur infrà in qu Feria.*

Canon, secundùm

FERIA SECUNDA

SOLEMNE-MINUS.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ut suprà, super Pss. Dómine, Dóminus noster. 31. Cœli enarrant, *cum sua divisione.* 39. Exultáte Deo. 76.

Lectio j.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli. *c.* 4.

NOs ex Deo sumus. Qui novit Deum; audit nos : qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognóscimus Spíritum veritátis & Spíritum erróris caríssimi, diligámus nos ínvicem; quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum; quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, niam Fílium suum uni tum misit Deus in mun ut vivámus per eum. I est cáritas, non qu dilexérimus Deum, sed niam ipse prior dilexit & misit Fílium suum p tiatiónem pro peccátis tris. Caríssimi, si sic dilexit nos, & nos deb alterutrum dilígere.

℟. Petrus cum Und locutus est eis : Pœni tiam ágite, * Et bapti unusquisque vestrûm i missiónem peccatórum accipiétis donum Spí sancti. Allelúia, all

℣. Usquequò stulti ea sibi sunt nóxia cúpie Convertímini ad corre

nem meam. * Et baptizétur. *Act.* 2. *Prov.* 1.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 269. *aliàs* 21. *de Pentec.* 3. *n.* 3. & 4.

HAbétis baptísmum Christi : veníte ut habeátis & Spíritum Christi. Timéte quod scriptum est : Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induístis Christum formâ sacramenti : indúite, imitatióne exempli, quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis ? Vidémini vobis dícere : Dóminus Jesus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóstolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait : Dicit, signátè pósitum est, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto ; sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dóminus Jesus, étiam de quibus ait : Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto : nemo planè, sed eo modo quod dictum est, id est, factis. Unde secútus adjunxit : Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos sanctum Spíritum habére cognóscite, quando mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt : erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum : * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem. * Omnes. *Act.* 2. *Ps.* 132.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 3.

IN illo témpore ; Dixit Jesus Nicodémo : Amen, amen dico tibi ; nisi quis renátus fuerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei : Amen, amen dico tibi ; nisi

quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu non potest introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis: Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ? Ex aqua & Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náscitur, nascátur ex viscéribus matris carnális: si propter hæreditátem Patris Dei sempiternam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem filium pater moritúrus successúrum; génerat Deus de Ecclésia filios non successúros, sed secum mansúros. Et séquitur: Quod natum est de carne, caro est; & quod natum est de Spíritu, spíritus est. Spiritáliter ergo náscimur, & in Spíritu náscimur verbo & sacramento.

℟. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi: Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubi vult spirat. Allelúia, allel. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit, & ostendit illi? * Spíritus. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Joan.* 3. *Is.* 40.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Spíritus ubi vult spirat; & vocem [illegible] audis, sed nescis unde [illegible] niat, aut quò vadat: sic [illegible] omnis qui natus est ex Spi[illegible] ritu. Allelúia. *Joan.* 3.

Collecta. Orémus.

Deus, totíus cóndi[illegible] creatúræ, fámulos [illegible] quos fonte renovasti ba[illegible] matis, quosque Spí[illegible] sancti plenitúdine [illegible] in adoptiónis sorte [illegible] quæsumus, [illegible] cribi; Per [illegible] trum Jesum [illegible] lium tuum, qui tecum [illegible] & regnat in unitáte ej[illegible] Spíritûs sancti Deus, [illegible] ómnia sǽcula sæculórum.

CANON.

Ex Concílio Paris[illegible] *Ann.* 1520. *can.* 10. [illegible]

Sacram. Confirm.

Sacramentum Confir[illegible] tiónis ab Apóstolis [illegible] mus promulgátum, cùm [illegible] Samarítas misérunt Petr[illegible] & Joannem, à quibus [illegible] (licèt à Philippo Diáco[illegible] ánteà baptizáti) per im[illegible] sitiónem mánuum Spíri[illegible] sanctum accíperent.... [illegible] Baptismum hoc Sacram[illegible] to roborámur, cujus co[illegible] rendi potestas Epísco[illegible] Christo concessa est.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Non [illegible] Deus Fílium suum in [illegible] dum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Allelúia. *Joan.* 3.

Collecta, ut supra.

ERTIA.
Majus.

URNUM.
iona, ut su-
: Deus deó-
'ivisione, 47.
Deus. 118.
ıus. *61.*
ro j.
prima beáti
stoli. *c.* 4.
mo vidit un-
Si diligámus
ı, Deus in no-
: cáritas ejus
ta est. In hoc
quóniam in
& ipse in no-
le Spíritu suo
nos vídimus,
r, quóniam
um suum Sal-
di. Quisquis
rit quóniam
s Dei, Deus
& ipse in Deo.
'imus, & cre-
ıti quàm ha-
ɔbis. Deus cá-
qui manet in
'eo manet, &
ı hoc perfecta
:i nobiscum,
beámus in die
sicut ille est,
in hoc mun-
ɔn est in cari-
:rfecta cáritas
mórem, quó-
ɔœnam habet.

Qui autem timet, non est perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos.

℟. Dixérunt Apóstoli, Dómine, da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum: Et cùm orassent, * Motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu sancto. Allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ, Deus, orbi terræ, commóta est & contrémuit terra: * Motus est. *Act.* 4. *Ps.* 76.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.
De Pent. Serm. 1. *c.* 1 & 2.

Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ, Et ubi Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita intérpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum, non tempus ad stúdium; sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt; quó-

niam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fulgúra coruscábant, cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum, consumendumque peccátum, & efficácia illuminandi, & vis inesset urendi.

℟. Salus ab eis qui audiérunt confirmáta est, * Contestante Deo signis; & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus. Allelúia, allelúia. ℣. Crevérunt, & quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis implevérunt terram, * Contestante. *Hebr. 2. Ex. 1.*

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen: amen, dico vobis: Qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro; qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. n. 2.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodierna lectióne. Dicant ergo Pagani: Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse bene vívere; ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi sunt, qui finem bene vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera & certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam quæ est Christus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui: edúxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum sancti sui. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres & doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * Pósuit. Glória. * Pósuit. *Is. 63. Ephes. 4.*

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Allel. *Joan.* 10.

Collecta. Orémus.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spíritu congre-

ſtíli nullátenùs in-
e turbétur; Per Dó-
.... in unitáte ejuſ-

; A N O N.

ncílio Bituricenſi.
n. 1584. *tit.* 20.
hóminis milítia eſt
per terram, ut habet
a : ídeò quotquot
ptiſmum regeneráti
vitam, confirmandi
pugnam, quod con-
ſunt Apóſtoli in die
ſtes.
Magníficat.
5. C. Per me ſi quis
rit, ſalvábitur; &
étur, & egrediétur,
a invéniet. Allelúia.
o.
LECTA, ut ſuprà.

IA QUARTA
UOR TEMPORUM.
UPLEX-MINUS.
NOCTURNUM.
Antiphonæ ut ſuprà
Pſ. Exurgat. 73. Dó-
dabit. 73. In Ecclé-

LECTIO j.
píſtola prima beáti
nis Apóſtoli. *c.* 5.
Res ſunt qui teſtimó-
nium dant in cœlo:
Pater, Verbum, &
s ſanctus; & hi tres
ſunt. Et tres ſunt qui
ónium dant in terra:
s, & aqua, & ſan-
guis, & hi tres unum ſunt. Si teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt: quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo. Qui credit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum; quia non credit in teſtimónium, quod teſtificátus eſt Deus de Fílio ſuo. Et hoc eſt teſtimónium, quóniam vitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus eſt. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc ſcribo vobis, ut ſciátis quóniam vitam habétis æternam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum; quia quodcumque petiérimus ſecundùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos quidquid petiérimus: ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo.

℟. Loquente Petro, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum; & obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. Allelúia, allelúia. ℣. Non eſt apud Deum noſtrum perſonárum accéptio; * Et. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De jejun. Pentec. 1. *c.* 1. *&* 3.

HOdiernam, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam, séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibusque curandis salúbriter institútum, devota nobis est observántiâ celebrandum. Replétis namque Apóstolis virtúte promissâ; & in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cétera cœlestis sacramenta doctrínæ, hanc spiritális continéntiæ disciplínam de Paracléti magistério prímitus fuisse conceptam; ut sanctificátæ jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fierent aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deinde in cœlos ascendentis, exégimus, postque perceptum sancti Spiritûs donum, salúbriter & necessáriè consuetúdo est ordináta jejúnii; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præsumpsit, hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castiget: quæ ob hoc quoque studiósiùs exequenda est, ut illa in nobis quæ hâc die Ecclésiæ divínitus sunt collára, permáneant. Templum enim facti Spíritûs sancti, & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis. *Et nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Parávit Dóminus bráchium sanctum tuum in óculis ómnium géntium; *Et. *Act.* 15. *Is.* 52.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem. *cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2. *&* 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quare illum trahat, & illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, & intéllige. Nondum tráheris? Ora ut tranáris. Inde & hîc si advertis, no-

:ogitáre invítum trahi :
tur ánimus & amóre.
timére debémus ne di-
· nobis, quómodò vo-
re credo si trahor ? ego
: parùm est voluntáte,
ı voluptáte trahéris.
; est trahi voluptáte ?
ctáre in Dómino, &
tibi petitiónes cordis
Est quædam voluptas
s, cui panis dulcis est
cœlestis. Porro si poétæ
e lícuit, Trahit sua
ıque voluptas ; non
sitas, sed voluptas ;
obligátio, sed delectá-
quantò fórtiùs nos di-
lebémus, trahi hómi-
ad Christum, qui de-
ur veritáte, delectá-
eatitúdine, delectátur
iâ, delectátur sempi-
vitâ, quod totum
ctus est ? Da desideran-
da esurientem ; da in
solitúdine peregrinan-
ıtque sitientem, & fon-
eternæ pátriæ suspiran-
da talem ; & scit quid
n : Si autem frigído lo-
, nescit quid loquor.
s erant isti qui ínvicem
nurábant.
. Est scriptum in Pro-
s : * Et erunt omnes
biles Dei. Omnis qui au-
à Patre & dídicit, venit
e. Allelúia, all. ℣. Dicit
inus : Ponam univérsos
: tuos doctos à Dómino :
erunt. Glória. * Et
t. *Joan.* 6. *Is.* 54.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum ; & ego resuscitábo eum in novíssimo die. Allel. *Joan.* 6.

Collecta. Orémus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem ; Qui tecum... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.

Ann. 1584. *tit.* 20.

NOn offerantur ad Sacramentum Confirmatiónis, nisi qui séptimum annum attígerint, ut symbolum fidei profitéri per se possint. Moneantur omnes confirmandi ; ut antè hujus Sacramenti susceptiónem peccáta confiteantur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. 2. Amen, amen dico vobis ; qui credit in me, habet vitam æternam. Allelúia. *Joan.* 6.

Collecta, ut suprà.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Ant. *sola* Ecclésia. *ut suprà*, *super* *Pss.* Confitébimur. 106. Notus. 106. Voce meâ... & intendit mihi. *cum sua divisione.* 31.

Lectio j.

Incipit Epístola secunda beáti Joannis Apóstoli.

Senior Electæ Dóminæ, & natis ejus, quos ego diligo in veritáte; & non ego solus, sed & omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobiscum erit in ætenum. Sit vobiscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audístis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor & Antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis; sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit & non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam & atraméntum; spero enim me futúrum apud vos, & os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Electæ.

℞. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum suum, * Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Allelúia, allel. ℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsíus sunt: ipse revélat profúnda & abscóndita: * Spíritus enim. 1. *Cor.* 2. *Dan.* 2.

Lectio ij.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecost. Orat. 44.

Primùm Spíritus sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat: deinde in Pátribus & Prophétis quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt: tum in Christi discípulis, iisque trifáriàm, prout ipsórum captus ferébat, tribusque tempóribus, nempè ántequàm Christus per passiónem glo-

câtus esset, postquam
st resurrectiónem glorifi-
us fuit, ac dénique post
s ad cœlos ascensiónem.
c autem perspícuè osten-
tum prima illa morbó-
n spirituúmque depúlsio,
e scílicet non absque Spí-
is número fiébat, tum illa
t confectum salútis nos-
negótium insufflátio,
e diviniúris procul dúbio
pirationis spécimen ha-
bat, tum postrémò præ-
s hæc ígneárum linguá-
n divísio, quam étiam
emni festo celebrámus.
rùm primò quidem obs-
è, secundò expréssiùs,
ac verò perféctiùs, út-
e qui non jam opera-
ne solâ præsens sit, ut
ùs, sed essentiáli, ut sic
uar, modo adsit, simul-
e versétur. Nam cùm Fí-
s corpóream nobíscum
nsuetúdinem habuisset,
ritum quoque corpóreo
odo cerni conveniébat.
r autem in linguis ígneis?
rum propter purgatió-
n? Ignis enim purgantis
iptúra méminit. An verò
opter esséntiam? Deus
em noster ignis est, &
idem ignis improbitátem
ssumens. Atque in disper-
is linguis appáret, ob
ntiárum diversitátem: se-
ntibus autem, propter ré-
e dignitátis excelléntiam,
isque super sanctos re-
iétem.

℟. Prophétis qui de fu-
túra in vobis grátia prophe-
tavérunt, revelátum est:
quia non sibimetipsis, ve-
bis autem ministrábant ea
* Quæ nunc nuntiáta sunt
per eos qui evangelizavé-
runt, Spíritu sancto misso
de cœlo. Allelúia, allelúia.
℣. A sǽculo non audiérunt,
neque áuribus percepérunt,
óculus non vidit, Deus,
absque te, quæ præparasti
expectántibus te. * Quæ
nunc. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam. *cap.* 9.

IN illo témpore; Convo-
cátis Jesus duódecim A-
póstolis, dedit illis virtútem
& potestátem super ómnia
dæmónia, & ut languóres
curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

De Civit. Dei. lib. 22.
cap. 5.

TRia sunt incredibília,
quæ tamen facta sunt.
Incredíbile est Christum re-
surrexisse in carne, & in
cœlum ascendisse cum car-
ne. Incredíbile est mundum
rem tam incredíbilem cre-
didisse. Incredíbile est hó-
mines ignóbiles, ínfimos,
paucíssimos, imperítos rem
tam incredíbilem, tam effi-
cáciter mundo, & in illo
étiam doctis persuadére po-
tuisse. Horum trium incre-
dibílium primum nolunt isti

cum quibus ágimus, crédere: secundùm coguntur & cérnere; quod non invéniunt unde sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurrexit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur: si credíbilis non est, unde toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jam credenti adhuc usque non credunt.

℞. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei. Allelúia, allel. ℣. Creávit illis sciéntiam spíritûs, sensu implévit cor illórum ut magnália enarrent óperum ejus: * Misit illos. Glória. * Misit illos. *Luc. 9. Eccli, 17.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Allelúia. Luc. 9.

Collecta. Orémus,

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedísti fidem, largiáris & pacem; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalensi, *Ann.* 1583. *tit.* 10.

SAnctum Confirmatiónis Sacramentum, ut ex nóminis ratióne constat, vim, robur & arma suppéditat advérsùs vítia & infestíssimos animárum hostes, quorum sanè quò majóres sunt & acrióres ímpetus, eò diligéntiùs omnes Epíscopi hujus Sacramenti vim pópulo éxplicent aut explicandam curent; & iis ómnibus qui nondùm illud suscepérunt, adminístrent.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Egressi Apóstoli circuíbant per castella, evangelizantes & curantes ubíque. Allel. *Luc.* 9.

Collecta, ut suprà.

FERIA SEXTA, QUATUOR TEMPORUM.

SEMIDUPLEX.

AD NOCTURNUM.

Ant. sola Dissemínabitur. *ut suprà, super Pss.* Benedic. 22. Quàm magnificáta sunt. 23. Sit glória Dómini. 23.

Lectio j.

ipit Epístola tértia beáti Joannis Apóstoli.

Enior Gaío caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de óm-us oratiónem fácio prós-te íngredi & valére, t próspere agit ánima Gavísus sum valdè ve-itibus frátribus, & tes-ónium perhibéntibus ve-i tuæ, sicut tu in veri-ámbulas. Majórem ho-non hábeo grátiam, n ut áudiam filios meos eritáte ambuláre. Ca-ne, fidéliter facis quid-operáris in fratres, & in peregrínos qui tes-onium reddidérunt cari-tuæ in conspéctu Ec-æ: quos benefáciens, ices dignè Deo. Pro nó-: enim ejus profecti, nihil accipientes à ibus. Nos ergo debé-suscípere hujusmodi, ooperatóres simus veri-. Scripsíssem fórsitan Ec-æ; sed his qui amat átum gérere in eis, rephes, non récipit Propter hoc si vénero, nonébo ejus ópera quæ, verbis malignis gár-in nos & quasi non ei ufficiant, neque ipse pit fratres, & eos qui piunt, próhibet, & de sia éjicit. Caríssime, imitári malum, sed bonum est. Qui benè facit, ex Deo est: qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium réddi-tur ab ómnibus, & ab ipsa veritáte: sed & nos testimónium perhibémus; & nosti quóniam testimónium nóstrum verum est. Multa hábui tibi scríbere; sed nólui per atramentum & cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésia doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum. Allelúia, allelúia. ℣. Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine: * Et quosdam. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Pentecost. 1. *c.* 4. & 5.

Sicut detestámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam: ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licèt Patri & Fílio tribuant æqualitátem, Spíritum tamen sanctum inferióris putant esse natúræ: non considerantes in eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício, dicente

Dómino : Quicumque díxerit verbum contra Filium hóminis, remittétur ei ; qui autem díxerit contra Spíritum sanctum, non remittétur ei, neque in hoc sǽculo, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est ; quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri : nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíssimè prædícat Apóstolus, dicens : Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus : & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus : & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliísque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur; exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia Cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur ; qui inspirátor fídei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, & totíus est causa virtútis.

℟. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem ; * Qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis. Allelúia, allelúia. ℣. Deus excelsus, ipse est miséricors ; & propítius fiet peccátis eórum ; * Qui étiam dedit. 1. *Thess.* 4. *Ps.* 77.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *cap.* 5.

IN illo témpore, Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisǽi sedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilǽæ, & Judǽæ, & Jerúsalem : & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Com. in Matth. cap. 8. *n.* 6. & 7.

MOvet Scribas remissum ab hómine peccátum : hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebantur. Et remissum est ab eo, quod lex laxáre non póterat ; fides enim sola justíficat. Deinde murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest di-

tere peccáta, nisi solus
is: ergo qui remittit,
is est. Quia nemo re-
tit nisi Deus, Deus in
nice manens, curatió-
i hómini præstábat: &
a ei agendi & loquendi
: difficultas, cui subest
um posse quod lóquitur.
rò autem ut ipse esse in
pore pósitus intélligi
et, qui & ánimis pec-
dimítteret, & resurrec-
iem corpóribus præstá-
, ait: ut sciátis quóniam
is hóminis habet potes-
m in terra dimíttere pec-
, ait paralytico: Surge.
quia omnis erat persi-
di óperis rátio explican-
, adjécit. Tolle lectum
m, & vade in domum
n. Primùm remissiónem
uit peccári, dehinc vir-
m resurrectiónis osten-
, tum sublatióne léctuli
rmitátem ac dolórem
póribus dócuit absfutú-
; postrémò réditu in
aum própriam, iter in
adísum credéntibus esse
hibendum.

℟. Quid cogitátis in cór-
us vestris? Quid est fa-
us dícere, dimittuntur
peccáta; an dícere,
ge, & ámbula? * Ut
em sciátis quia Fílius hó-
nis habet potestátem in
a dimittendi peccáta, ti-
dico: surge, tolle lec-
tuum, & vade in do-
m tuam. Allelúia, allel.

℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam, & annum placábilem Dómino. * Ut autem. Glória. * Ut autem. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. E. Virtus Dómini erat ad sanandum eos. Allelúia. *Luc.* 5.

Collecta. Orémus.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis; Per Dóminum nostrum... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo. *Ann.* 1579. *part.* 1. *tit.* 9.

Curet Epíscopus ac Párochus, ut qui turpe ridiculumve nomen habet, neque planè convéniens Christiáno hómini, sumat in Confirmatiónis Sacramento nomen alicújus qui veræ pietátis sanctæque religiónis laude flóruit.

Ad. Magníficat.

Ant. 3. a. Stupor apprehendit omnes; & magnificábant Deum, & repléti sunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódie. Allelúia. *Luc.* 5.

Collecta, ut suprà

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
SEMIDUPLEX.
AD NOCTURNUM.

Ant. sola Magnificábat. *ut suprà, super Pss.* Confitémini. 41. Confiteantur... Quia. 42. Confiteantur... Et exaltent. 43.

LECTIO j.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Jesu consërvátis & vocátis: Misericórdia vobis & pax, & cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de cómmuni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, & solum Dominatórem, & Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, scientes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secundò eos qui non credidérunt, pérdidit: Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judicium magni diéi vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, & Gomorrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeuntes post carnem álteram, factæ sunt exemplum, ignis ætérni pœnam sustinentes; símiliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Quid orémus sicut opórtet, néscimus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allel. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipse. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

LECTIO ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *n.* 8.

VEre múltiplex Spíritus, qui tam multipliciter fíliis hóminum inspirátur, ut non sit qui se abscondat à calóre ejus; síquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad salútem, ad auxílium, ad solátium, ad fervórem. Ad usum quidem vitæ, bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in

quoque beneficium Spí- non agnoscit. Ad mi- lum, in signis & pro- is, in váriis virtútibus ; per quorúmlibet ma- operátur. Ipse est antí- mirácula súscitans, ut præséntibus fidem ás- t præteritórum. Sed quia nullis hanc quoque grá- i sine própria utilitáte ítur, tértiò infúnditur salútem, cùm in toto le nostro revértimur ad ninum Deum nostrum. rò ad auxílium datur, i in omni colluctatióne ivat infirmitátem nos- n. Nam cùm testimó- m pérhibet spirítui nos- , quòd filii Dei sumus, inspirátio est ad conso- ónem. Datur étiam ad vórem, cùm in córdibus fectórum veheméntiùs :ans, válidum ignem ca- itis accendit; ut non so- i in spe filiórum Dei, étiam in tribulatiónibus rientur, contuméliam riam reputantes, oppró- um gáudium, despectió- m exaltatiónem. Omni- s nobis, ni fallor, datus Spíritus ad salútem, ad vórem non ita. Pauci im sunt qui hoc Spíritu pleantur: pauci qui stú- ant æmulári. Orémus, atres, ut compleantur in bis dies Pentecostes, dies missiónis, dies exultatió- s, dies veríssimi jubiléi; & invéniat nos semper Spíritus sanctus omnes propter præséntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promissam stabilitátem, ad laudem & glóriam sponsi Ecclésiæ Jesu Christi Dómini nostri, qui est super ómnia Deus benedíctus in sécula. Amen. Tu autem.

℞. Qui confirmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus; qui & signávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster pépigit nobiscum fœdus, * Et dedit. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam. *c.* 4.

IN illo témpore; Descendit Jesus in Caphárnaum civitátem Galilææ; ibique docébat illos Sábbatis: & stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 4. *n.* 57. 58. *&* 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, in-

fidæ plebis corda demulcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spiritu nequitiæ liberátum antè præmísit, & substituit féminæ sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: & prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Dominícæ ópera cœpta signíficat; ut inde nova creatúra cœperit; ubi vetus antè desívit; nec sub lege esse Dei Fílium; sed suprà legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis & Andreæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sanctâ admirábitur. * Stupébant. Glória. * Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *f.* Colloquebantur ad ínvicem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spiritibus, & éxeunt? Allelúia. *Luc.* 4.

Collecta. Orémus.

Mentibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum bénignus infunde, cujus & sapiéntiâ cónditi sumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo. *Ann.* 1579. *part.* 1. *tit.* 9.

Dum Sacramentum Confirmatiónis Epíscopus ministrat, non modò qui illud susceptúri sunt, quique eos ófferunt, sed omnes quicumque præsentes sacro illi ministério adsunt, sanctè pièque orent, ac summâ ánimi attentióne spectent quod in ea solemni mystérii celebritáte perágitur. Tum verò secum répetent cœléstia illa Spíritûs sancti dona, quæ illíus Sacramenti virtúte fidélibus impertiuntur, imprimísque tácitâ meditatióne vídeant quas in illis ipsi progressiónes hábeant, anque vitam agant tantâ cœléstium donorum ubertáte dignam.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

Per QUADRAGESIMAM *omittitur* Allelúia, *in fine Antiphonarum, quæ ſumuntur de Communi, pro Commemoratione Sanctorum.*

DIE IV. FEBRUARII.

STÆ JOANNÆ VALESIÆ, REGINÆ FRANCIÆ, COMMEMORATIO.

In Laudibus Feriæ quartæ Cinerum.

Ant. Cum puellis ſuis clauſa morabátur; & habens ſuper lumbos ſuos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Judith.* 8.

℣. Induébar cilício; ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátam Joannam Valéſiam, è cadúci honóris faſtígio ad Crucis humilitátem vocaſti, & pro temporáli coróna, Spíritûs tui donis, virtútumque ſplendóre illuſtrem effeciſti; ejus méritis & interceſſióne tríbue; ut ſpretis mundi illécebris, Chriſtum ſequi valeámus; Qui tecum vivit & regnat Deus.

Deindè fiunt ſuffragia communia, ut in Ordinario.

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris, COMMEMORATIO.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. xlix. *Collecta,* Omnipotens. xliv.

AD LAUDES, *Ant.* Factus eſt. ℣. Hæréditas. xlvij.

DIE VI.

SANCTI STEPHANI, Ordinis Grandimontenſis Inſtitutoris, COMMEMORATIO.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Reliquiſti. ℣. In umbra. xxxij. *Coll.* Fac nos. *infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Pars mea. ℣. Clamávi. xxxv.

COLLECTA. Orémus.

FAc nos, quæſumus, Dómine, beáti Stéphani natalítia celebrantes, ejus

méritis & exemplis vanas sollicitúdines abjícere, & postpósitis ómnibus, ad unum necessárium incessabíliter aspiráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

DIE VII.
SANCTI ROMUALDI,
Abbatis,
Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xxxij. *Collecta*, Da nobis. xxxv.

Ad Laudes, *Ant.* Ecce. ℣. Veníte. xxxv.

DIE VIII.
SANCTI JOANNIS
de Matha,
Presbyteri,
Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Quasi. ℣. Stabit. *de Communi Presbyteri*, xxvj. *Collecta infrà.*

Ad Laudes, *Ant.* Euge. ℣. Sacerdótes. xxix.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beáto Joanni Presbytero ac sóciis ejus zelum fidéles redimendi captívos infudisti; da servis tuis illam córporis & ánimæ libertâtem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum.

DIE IX.
SANCTÆ APOLLONIÆ,
Virginis & Martyris,
Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. xiv. *Coll.* Deus, qui inter. xlviij.

Ad Laudes, *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. xlvij. *Coll.* Deus, qui inter. xlviij.

DIE X.
SANCTI IGNATII,
Episcopi & Martyris,
Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ij. *Collecta*, Omnípotens. v.

Deindè fit Commem. S. Scholasticæ, Virginis, Ant. Complácuit. ℣. Audi. xlv. *Coll.* Fidéles. xlviij.

Ad Laudes, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. *Collecta*, Omnípotens. v.

De S. Scholastica, Ant. Exultábit. ℣. Sitívit. xlviij. *Coll.* Fidéles. xlviij.

DIE XI.
SANCTI BENEDICTI,
Anianensis Abbatis,
Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xxxij. *Collecta, infrà.*

Ad Laudes, *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte. xxxv.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Benedíctum Abbátem spíritûs tui fervóre & disciplínæ zelo replétum, reguláris observántiæ instauratórem strénuum effecisti; da nobis, ejus méritis & intercessióne, ut reformáti in novitáte sensûs nostri, & in sancta conversatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per Christum. (*Si non fiant Suffragia*, Per Dóminum... in unitáte ejusdem.)

Die XVIII.

SANCTI SIMEONIS, Episcopi & Martyris,

Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Vincula & tribulatiónes Jerosólymis me manent, sed nihil horum véreor, dúmmodò consummem cursum meum. *Act.* 20.

℣. Dóminus protector vitæ meæ; ℟. A quo trepidábo?

Collecta, infrà.

Ad Laudes, *Ant.* Vir ætáte provectus, & vultu decórus, sicut rex imperáverat, ad supplícium trahebátur. 2. *Mach.* 6.

℣. Príncipes persecúti sunt me gratis; ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Ps.* 118.

Collecta. Orémus.

Omnípotens Deus, qui beáto Simeóni Mártyri tuo atque Pontífici, Christo confígi in Cruce tribuisti, præsta, quæsumus, eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria crucifigentes, tibi firmiter adhærére valeámus; Per eumdem.

FESTA MARTII.

Die VII.

SS. PERPETUÆ ET FELICITATIS, ac Sociorum Martyrum,

Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. *Eccli.* 1.

℣. Non timébimus dum turbábitur terra; ℟. Dóminus virtútum nobiscum. *Ps.* 45.

Collecta, infrà.

Ad Laudes, *Ant.* Infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine: ℟.

Et óculos superbórum humiliábis. *Ps.* 17.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confundas; da nobis, intercedéntibus sanctis Martyribus tuis Perpétuâ, Felicitáte, & sóciis eárum, ut tui Spíritûs virtúte roboráti, mundum sive blandientem, sive sævientem víncere, pro tui nóminis amóre valeámus; Per Christum. (*Si dicatur ultimo loco*, Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

DIE VIII.
S. JOANNIS DE DEO,
COMMEMORATIO.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Reformámini in novitáte sensûs vestri: Necessitátibus sanctórum communicantes: Hospitalitátem sectantes. *Rom.* 12.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

COLLECTA, infrà.

AD LAUDES, *Ant.* Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos: esurientes alébat, nudísque vestiménta præbébat, & mórtuis sepultúram sollícitus exhibébat. *Tob.* 1.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátum Joannem misericórdiæ spíritu erga páuperes & infirmos implevisti; concéde, propítius, ut ejus vestígia sectantes, sic afflictórum necessitátibus compatiámur, ut cum ipso misericórdiam tuam cónsequi mereámur; Per.

DIE X.
SS. QUADRAGINTA MARTYRUM,
COMMEMORATIO.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. ix. *Collecta, infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Beáti. ℣. Multæ. xj.

COLLECTA. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres, fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus; Per Dóminum.

DIE XVII.
SANCTI PATRITII,
Hibernorum Apostoli,
COMMEMORATIO.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Ponent Dómino glóriam, & laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. *Is.* 42.

℣. Dóminus regnávit, exúltet terra; ℟. Lætentur insulæ multæ. *Ps. 96.*

Coll. infrà.

Ad Laudes, *Ant.* Annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite: Redémit Dóminus Jacob, & liberávit eum. *Jerem. 31.*

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps. 95.*

Collecta. Orémus.

Deus, cujus ineffábili misericórdiâ beátus Patrítius in géntibus evangelizávit investigábiles divítias Christi; da nos ejus intercessióne, créscere in sciéntia tua, & in omni ópere bono fructificantes, secundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

Die XVIII.

SANCTI ALEXANDRI, Episcopi & Martyris,

Commemoratio.

Pridie ad Vesperas, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Collecta, infrà.*

Ad Laudes, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. v.

Collecta. Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui beáto Mártyri & Pontífici Alexandro, non solùm crédere unigénito Fílio tuo, sed étiam pro ipso pati posse tribuisti: concéde propítius, ut misericórdiam sempitérnam pro qua ipse felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum.

¶ *Et antiquissimo Aniciensis Ecclesiæ Ritu, si Festum sequens occurrat in tertia vel quarta Dominica Quadragesimæ, ac etiam in Dominica Passionis, fit de eo, cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis, Officio Nocturno & Laudibus. Si inciderit in Dominicam Palmarum, anticipabitur Officium cum Festivitate Sabbato præcedenti. Si evenerit Feriâ quintâ in Cœna Domini, Sabbato sancto, Dominicâ Paschæ, aut Feriis ij. & iij. sequentibus, transferetur in Feriam quartam post Pascha. Si die Parasceves, transferetur Officium cum Festivitate in Feriam sextam post Pascha, & Festum Annuntiationis claudet Jubilæum, talis concursûs occasione à Romanis Pontificibus concessum. Quocumque alio die intrà majorem Hebdomadam vel intrà Hebdomadam Paschæ, si occurrat prædictum Festum, fiet de eo cum Commemoratione Feriæ in Officio Nocturno, Laudibus & Vesperis.*

DIE XXV. MARTII.

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI, AD BEATAM MARIAM VIRGINEM.

ANNUALE-MAJUS.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. a. DOmine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende, & fac: ne moréris propter temetipsum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7. d. Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, misericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

CAPITULUM. *Dan.* 9.

SEptuaginta Hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempiterna, & impleátur vísio, & prophetía, & ungátur Sanctus Sanctórum.

℟. Audíte, domus David: Ecce Virgo concípiet & páriet fílium; & * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. ℣. Habitábit cum homínibus; & ipsi pópulus ejus erunt; & ipse Deus cum eis erit eórum Deus: * Vocábitur. Glória. * Vocábitur. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 7. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missâ cœlo nûbibus

terris gáudia.
ıs omnes crímine
:avi lapsi sumus.
lapsos érigat,
dit in terras Deus.
Patris æterno sinu
ı Proles náscitur.
ius fit témpori,
nec horret Vírginis.
ıтaʟᴇ corpus induit:
ando víctimam;
ɔcenti sánguine
nocentûm díluat.
cuncta complet nú-
ne,
s se in artus cólligit:
redúcat ad Deum,
nobíscum Deus.
ᴜɴᴅᴏ redemptor qui
nis,
ɔi laus máxima
atre: nec tibi minor
atriusque Spíritus.
Amen.

*ac Doxologia dici-
omnes Horas in fine
ɔrum ejusdem metri,
pria assignetur.*]

xcita, Dómine, po-
ı tuam; ℟. Et veni,
os fácias nos. *Ps.*

Magníficat.
6. F. *Duplicanda.*
& lætáre, fília Sion;
ce ego vénio, & ha-
in médio tuî, ait
us. *Zach.* 2.

:. *ut infrà ad Lau-*

ᴏᴍᴍ. Feria.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum Salvatórem meum. *Mich.* 7.

Hʏᴍɴ. Vɪʀɢɪɴᴇɪs. 139.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro Salutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFICIUM NOCT.

Iɴᴠɪᴛ. Verbum caro factum est: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

Cœʟᴇsᴛɪs Ales núntiat
Implenda mox mystéria;
Virtúte fœcundâ Deus
Illapsus implet Vírginem.
Qᴜᴀʟɪs stupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.
Dᴇ virginálí sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.
Nᴏʙɪs per hanc mortálibus
Lactéscit esca Cœlitûm:
Nos pascit infantes homo:
Qui pascit Angelos Deus.
Mᴜɴᴅᴏ redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

Pss. pro Officiis Solemn. B. M. V. infrà. lxij.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audísset María, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

LECTIO j.

De Isaía Prophéta. *c.* 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce virgo concípiet, & páriet fílium & vocábitur nomen ejus, Emmánuel : bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas María; invenisti enim grátiam apud Deum : * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. Glória. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 27.

LECTIO ij. *cap.* 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet : & requiéscet super eum Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ & intelléctûs : spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis : & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit, neque secundùm audítum áurium árguet; sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ : & percútiet terram virga oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David, germen justum : & regnábit Rex. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

LECTIO iij. *cap.* 35.

LÆtábitur deserta & invia; & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium.

nans germinábit, &
bit lætabunda & lau-
Glória Líbani data est
cor Carméli & Saron:
débunt glóriam Dó-
& decórem Dei nos-
onfortáte manus disso-
& génua debília ro-
. Dícite pusillánimis:
ortámini, & nolíte ti-
; ecce Deus vester ul-
n addúcet retributió-
Deus ipse véniet, &
bit vos. Tunc aperien-
culi cæcórum: & au-
urdórum patébunt:
áliet sicut cervus clau-
& aperta erit lingua
rum: quia scissæ sunt
érto aquæ, & torren-
t solitúdine: & quæ
rida, erit in stagnum:
iens, in fontes aquá-

Vocábis nomen ejus,
n: * Ipse enim salvum
t pópulum suum à pec-
córum. ℣. Fília Sion,
srael Dóminus in mé-
uî: Noli timére. * Ipse
. Glória. * Ipse enim.
titur ℟. usque ad ℣.
th. 1. *Soph.* 3.

II. NOCTURNO.

nt. 3. *à.* Dixit María ad
elum: Quómodò fiet
l, quóniam virum non
nosco? *Luc.* 1.

nt. 8. G. Respondens
gelus, dixit ei: Spíritus
ctus supervéniet in te:
irtus Altíssimi obumbrá-
ibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascé-
tur ex te, Sanctum, vocá-
bitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea:
℟. Et ipse fundávit eam Al-
tíssimus. *Ps.* 86.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Natali Domini, II. cap. 1.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas veneno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit: denúntians serpenti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret: Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominemque signíficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua. *Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est. * Quia. Glória. * Quia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

LECTIO V.

NAm quia gloriabátur diábolus hóminem suâ fraude deceptum divínis caruisse munéribus, & immortalitátis dote nudátum duram mortis subiisse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenisse solátium: Deum quoque justè, severitátis exigente ratióne erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutasse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cujus voluntas non potest suâ benignitáte privári, primam pietátis suæ dispositiónem sacramento, occultióre compléret: & homo diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancilla Dómini: fiat mihi secundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera. * Ecce. Glória. * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

LECTIO vj. *cap.* 2.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc infima Jesus Christus Filius Dei, de cœlesti sede descendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ n[...] táte generátus. Novo [...] ne, quia invisíbilis in [...] visíbilis factus est in n[...] incomprehensíbilis [...] comprehendi: ante t[...] ra manens, esse cœ[...] témpore: universitát[...] minus servílem form[...] obumbrátâ majestáti[...] dignitáte, suscépit: i[...] síbilis Deus non de[...] tus est homo esse pas[...] & immortális mortis l[...] subjacére. Novâ aut[...] tivitáte génitus est, c[...] tus à Vírgine, natus [...] gine, sine paternæ [...] concupiscéntiâ, sine [...] næ integritátis injúriâ [...] futúrum hóminum s[...] rem talis ortus decéb[...] & in se habéret h[...] substántiæ natúram, [...] mánæ carnis inquin[...] nescíret.

℟. Christi generá[...] erat: * Desponsáta [...] Joseph inventa est i[...] habens de Spíritu [...] ℣. Creávit Dóminu[...] vum super terram: [...] circumdábit virum. [...] ponsáta. Glória. * D[...] sáta. *Repet.* ℟. *usqu[...]* *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTU[...]

Ant. 6. F. Quod [...] natum est, de Spírit[...] cto est: páriet autem [...] *Matth.* 1.

Ant. 4. f. Relíqu[...] trum ejus converten[...]

ſrael : & erit iste pax.
ſ.
ſ. C. Hoc totum fa-
ſt , ut adimplerétur
dictum eſt per Pro-
i , Ecce Virgo in úte-
:bit , & páriet filium.
. I.
.ecordátus eſt Dómi-
ſericórdiæ ſuæ. ℟. Et
is ſuæ dómui Iſrael.

Lectio vij.

ſancti Evangélii ſe-
dùm Lucam. *c.* I.
lo témpore : Miſſus
.ngelus Gábriel à Deo
tátem Galilææ , cui
Názareth ; ad Vír-
deſponſátam viro cui
erat Joſeph de domo
: & nomen Vírginis ,
Et réliqua.
ilia ſancti Ambróſii
Epíſcopi.
in Luc. n. 8. & 9.
Iſce vírginem móri-
bus , diſce vírginem
verecúndiâ, diſce vír-
oráculo , diſce myſ-
Trepidáre vírginum
k ad omnes viri in-
s pavére , omnes viri
; veréri. Diſcant mu-
propóſitum pudóris
i. Sola in penetráli-
quam nemo virórum
t , ſolus Angelus re-
t : ſola ſine cómite ,
ne teſte; ne quo degé-
depravarétur affátu ,
ngelo ſalutátur. Soli
e hæc ſalutátio ſerva-
bátur : bene enim ſola grá-
tiâ plena dícitur , quæ ſola
grátiam quam nulla ália
merúerat , conſecúta eſt ;
ut grátiæ replerétur Auc-
tóre.

℟. Benedícta es tu , filia ,
à Dómino Deo excelſo præ
ómnibus muliéribus ſuper
terram : * Benedíctus Dó-
minus , quia hódie nomen
tuum ita magnificávit : ut
non recédat laus tua de ore
hóminum. ℣. Benedícta tu
inter mulíeres , & benedíc-
tus fructus ventris tui. * Be-
nedíctus. Glória. * Benedí-
ctus. *Judith.* 13. *Luc.* I.

Lectio viij. n. 15. & 16.

VIrginem párere divíni
eſt ſignum myſtérii ,
non humáni. Tanti namque
mandáti myſtérium , non
hóminis fuit , ſed Angeli
ore promendum. Hódie pri-
mùm audítur : Spíritus ſan-
ctus ſupervéniet in te. Et
audítur , & créditur. Déni-
que : Ecce , inquit, ancilla
Dómini : contingat mihi ſe-
cundùm verbum tuum. Vi-
de humilitátem , vide devo-
tiónem. Ancillam ſe dicit
Dómini , quæ mater elígi-
tur : nec repentíno exaltáta
promíſſo eſt. Simul ancil-
lam dicendo , nullam ſibi
prærogatívam tantæ grátiæ
vindicávit , quæ fáceret
quod juberétur. Mitem enim
humilemque paritúra , hu-
militátem débuit étiam ipſa
præferre.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sécula. ℣. In me ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, *Sicut. Glória. *Sicut. *Luc.* 1. *Judith.* 13.

Lect. ix. de Evangelio & Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur: Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? *Perficientur. Glória. *Perficientur. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Te Deum.

℣. Sacerd. In humilitáte nostra memor fuit nostri Dóminus, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. c. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit: in própria venit, & sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Canticum. *Isaiæ.* 52.

QUàm pulcri super montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem:

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum: * levavérunt vocem, simul laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, desérta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. 6. C. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. *Philip.* 2.

CUm in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo;

metipsum exinanívit,
m servi accípiens, in
údinem hóminum fa-
& hábitu inventus ut
.

H Y M N U S.

.SUM supernis sédi-
:us,
is tot annos obsitum,
tis ignárum viæ,
at humánum genus.
.LESTIS en Rex cúriæ,
ınstret ad cœlum viam
ıque ducat éxules,
ınte fecit éxulem.
lévitis præbet ducem,
dat ambulántibus:
se quâ ducit via;
lucit, ipse términus.
us, supréma Véritas,
·ára velo córporis,
videnda méntibus,
ı tuo nos lúmine.
tu, tuórum sis memor,
dum modesto péctore
cis ancillam Dei,
ıa mundi díceris.
INDO redemptor qui
venis,
tibi laus máxima
Patre: nec tibi minor
, utriusque Spíritus.
Amen.
Quid est homo, quòd
or es ejus? ℟. Aut fi-
óminis, quóniam ví-
:um? *Ps.* 8.
l Benedíctus.
it. 2. D. *Duplicanda.*
ıvit nos Oriens ex alto,
ináre his qui in téne-
& in umbra mortis se-
, *Luc.* I.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

Fit Comm. Feriæ.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxologia:

MUNDO redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. I. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es* de María Vírgine. *Luc.* I.

CANON.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Ann. 656. *c.* I.

NAtivitátis Domínicæ sacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, absque dúbio servat témporis cursum & speciále diéi monimentum. Si ergo Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Ecclésia concórditer celebrétur, cur non Fes-

tívitas gloriósæ Matris ejus eâdem observántiâ similíque habeátur honóre? Nam quid est Festum Matris, nisi Incarnátio Verbi? cujus Festum ita debet esse solemne, sicut est & ejusdem Nativitátis Verbi.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Omnia.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ. * Operátus est. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

IN hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior dilexit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit Dóminus * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum * testamentum suum. * Pópulo suo. Glória. Redemptiónem. *Ps.* 110.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 3.

MAnifestè magnum est pietátis sacramentum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assumptum est in glória.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et sancti Israel * regis nostri. * Est assúmptio nostra. Glória. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiscum, ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Pss. de Officiis Solemn. B. M. V. infrà. lxvij.

Ant. 1. f. QUæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit filiis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit fílium suum factum ex muliere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nusquam Angelos apprehendit, sed semen

men Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

DEus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idipsum. * Quia. Glória. * Quia. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *Ps.* 33.

HYMNUS, Hæc illa. 520.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. *Duplicanda.* Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. 1. *Joan.* 4.

COLL. ut suprà ad Laudes.

Fit COMM. Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Domin. Reliqua ut heri.

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI, AD BEATAM MARIAM VIRGINEM.

TEMPORE PASCHALI.

ANNUALE-MAJUS.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semel Allelúia, *in fine Antiphonarum.*

Ad I. Vesp. *fit Comm. diei intrà Hebdomad. Paschæ occurrentis, per Ant. unicuique diei propriam cum* ℣. *sequenti.*

℣. Hæc dies quam fecit Dóminus; ℟. Exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Collecta propria.

Completorium, *ut ceteris diebus intra Octavam Paschæ.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia. Verbum caro factum est: * Veníte, adorémus. Allel. *Joan.* 1.

Ps. Veníte. 122.

Hymnus, Cœlestis. *ut suprà.* 521.

Psalmi, Ant. & ℣. *è I. Nocturno, ut suprà. Absolut. & Benedict. ut notantur in Ordinario pro Tempore Paschali*, 125.

Lectio j.

De Isaía Prophéta. *c.* 7.

Adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. † Allelúia, allelúia. ℣. Hoc à

mino Deo exívit, ut mi-
ile fáceret consílium.
cce. Glória. † Allelúia.
. 1. *Is.* 28.
Bened. Fúlgeat. *ut in*
l. Brev. 125.

Lectio ij.

io sancti Evangélii se-
undùm Lucam. *c.* 1.
illo témpore; Missus est
ngelus Gábriel à Deo in
tátem Galilææ, cui no-
Názareth, ad vírgi-
desponsátam viro cui
ien erat Joseph, de do-
David; & nomen vírgi-
María. Et réliqua.
mília sancti Ambrósii
Epíscopi.
2. *in Luc. n.* 8. 9. 15.
& 16.

Disce vírginem móribus,
disce vírginem vere-
liâ, disce vírginem orá-
, disce mystério. Tre-
re vírginum est, & ad
ies viri ingressus pavé-
omnes viri affátus veré-
Discant mulíeres propó-
n pudóris imitári. Sola
enetrálibus, quam ne-
virórum vidéret, solus
elus reperíret: sola sine
ite, sola sine teste; ne
degéneri depravarétur
m, ab Angelo salutá-
Soli Maríæ hæc salutá-
ervabátur: bene enim
grátiâ plena dícitur,
sola grátiam quam nul-
ia meruerat, consecú-
st, ut grátiæ replerétur
tóre. Vírginem párere
divíni est signum mystérii,
non humáni. Tanti nam-
que mandáti mystérium,
non hóminis fuit, sed An-
geli ore promendum. Hó-
die primùm audítur: Spíri-
tus sanctus supervéniet in
te. Et audítur, & créditur.
Dénique: Ecce, inquit, an-
cilla Dómini, contingat mi-
hi secundùm verbum tuum.
Vide humilitátem, vide de-
votiónem. Ancillam se dicit
Dómini, quæ mater elígi-
tur: nec repentíno exaltáta
promisso est. Simul ancil-
lam dicendo, nullam sibi
prærogatívam tántæ grátiæ
vindicávit, quæ fáceret quod
juberétur: mitem enim hu-
milemque paritúra, humi-
litátem débuit étiam ipsa
præferre.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua; *Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. † Allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est. * Quia. Glória. † Allelúia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Bened. Permaneámus. *ut in Ordinario Brev.* 126.

Lect. iij. de Evangel. & Homilia diei occurrentis.

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. † Allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus, quasi homo,

ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet ? locútus est, & non implébit ? * Perficientur. Glória. † Allelúia. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

AD LAUDES, *fit Comm. diei intra Octav. Pascha; Ant. & Collecta propria.* ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus; ℟. Exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

AD HORAS, *omnia ut intrà Hebdomadam Pascha, præter Collectam,* Deus, qui de beátæ. *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM, *Canon proprius, ut suprà.* 527.

AD VESPERAS, *Psalmi de Officiis solemn. B. M. V. infrà.* lxvij. *Ant.* &c. *ut suprà.* 528.

Antè Hymnum. Allelúia, allelúia. ℣. Exulta & lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tuî sanctus Israel. Allelúia. *Is.* 12.

Fit Comm. Octava Pascha per Ant. prop. cum ℣. Hæc dies. *ut suprà.*

COMPLETORIUM *ut heri.*

Reliquis diebus qui supersunt usque ad Dominicam in Albis inclusivè fit Comm. ANNUNTIATIONIS *ad Laudes & Vesperas, modo nondum sit elapsus primus dies Aprilis, ultrà quem non fit amplius de Octava Annuntiationis, etiamsi Festum translatum fuerit,*

DIE XXX.

[*Quando Pascha occurrit 22 Martii, fit de sexta die intrà Octavam Annuntiationis, ut notatur in die Festi, pro Tempore Paschali, exceptis quæ sequuntur.*

Psalmi de Feria, in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Super tres Psalmos notatos in Proprio de Tempore, Ant. sola 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ; ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

LECT. j. *de Script. occurrente; è tribus fit una.*

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. *Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

LECTIO ij.

Sermo sancti Leónis Papæ. *De Natali Domini, II. cap.* 1.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos

bólica malígnitas vené-
suæ mortificávit inví-
:, præparáta renovandis
rtálibus suæ pietátis re-
dia inter ipsa mundi pri-
rdia præsignávit: denún-
as serpenti futúrum se-
n mulieris, quod nóxii
itis elatiónem suâ virtú-
contéreret: Christum
licet in carne ventúrum,
um hominemque signí-
ins, qui natus ex Vírgi-
violatórem humánæ pro-
inis incorruptâ nativitá-
lamnáret.

℟. Hic erit magnus, &
us Altíssimi vocábitur,
labit illi Dóminus Deus
em David patris ejus,
it regni ejus non erit fi-
. Allelúia, allelúia. ℣.
æ dies véniunt, dicit Dó-
nus, & suscitábo David,
men justum: & regnábit
x. * Et. *Luc.* 1. *Jerem.*

ectio iij. *cap.* 2.

Dveniéntibus ergo tem-
póribus, dilectíssimi,
e redemptióni hóminum
rant præstitúta, ingré-
r hæc ínfima Jesus Chri-
s Fílius Dei, de cœlesti
e descendens, & à pa-
na glória non recédens,
ro órdine, novâ nativi-
generátus. Novo órdi-
, quia invisíbilis in suis,
bilis factus est in nos-
: incomprehensíbilis vó-
comprehendi: ante tém-
pora manens, esse cœpit ex
témpore, universitátis Dó-
minus servílem formam,
obumbrátâ majestátis suæ
dignitáte, suscépit: impas-
síbilis Deus non dedignátus
est homo esse passíbilis, &
immortális mortis légibus
subjacére. Novâ autem na-
tivitáte génitus est, con-
ceptus à Vírgine, natus ex
Vírgine, sine patérnæ car-
nis concupiscéntiâ, sine
matérnæ integritátis injú-
riâ: quia futúrum hómi-
num salvatórem talis ortus
decébat, qui & in se habé-
ret humánæ substántiæ na-
túram, & humánæ carnis
inquinamenta nescíret.

℟. Vocábis nomen ejus,
Jesum: * Ipse enim salvum
fáciet pópulum suum à pec-
cátis eórum. † Allelúia, al-
lelúia. ℣. Fília Sion, rex
Israel Dóminus in médio
tuî: Noli timére. * Ipse.
Glória. † Allelúia. *Matth.*
1. *Sophon.* 3.

Ad Laudes, *Psalmi de Feria, cetera ut in die.*

Ad Horas, *ut suprà in Officio, extrà Tempus Paschale, addendo bis* Allelúia *in* ℟℟℟. *brev. Tertia, Sexta & Nona.*

Ad Vesperas, *ut in die.*

Ad Completorium, *Antiph. propr. Hymnus,* Virgineis. *ut in Ordinario.* 139.

Die XXXI.

[*Quando Pascha occurrit 22 vel 23 Martii: fit de septima die intrà Octavam Annuntiationis.*]

Officium ut heri, præter ea quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Ant. 8. G. Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideòque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea; ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Lect. j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua; *Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; *Quia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Lectio ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Nativit. Serm. 2. c. 2.

AUctor Deo in carne nascenti Deus est, testante Archángelo ad beátam Vírginem Maríam: Quia Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi, ideòque quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis: humáno usu & consuetúdine quod crédimus caret; sed divínâ potestáte subnixum est, quòd virgo concéperit, quod virgo pepérerit, & virgo permánserit. Non hîc cogitétur pariéntis condítio, sed nascentis arbítrium, qui sic homo natus est ut volébat & póterat. Si veritátem quæris natúræ, humánam cognosce matériam: si ratiónem scrutáris origínis, virtútem confitére divínam.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum. Allelúia, allelúia. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera. * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio iij.

VEnit enim Dóminus Jesus Christus contágia nostra auferre, non pérpeti; nec succúmbere vítiis, sed medéri. Venit ut omnem languórem corruptiónis, & univérsa úlcera sordéntium curáret animárum; propter quod opórtuit ut novo nascerétur órdine, qui novam impollútæ sinceritátis grátiam humánis corpóribus inferébat. Opórtuit enim ut primam genitrícis integritátem nascens incorrúptio custodíret, & com-

icitum sibi claustrum puris, & sanctitátis hospi:m, divíni Spíritûs virtus :úsa servâret, quæ statué: dejecta erígere, confra: solidáre, & superandis rnis illécebris multiplicán pudicítiæ donáre virtún; ut virgínitas quæ in is non póterat salva esse nerando, fieret in áliis itábilis & confitendo & ıascendo.

℟. Christi generátio sic it: * Desponsáta María seph inventa est in útero bens de Spíritu sancto. Allelúia, allel. ℣. Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glória. † Allelúia. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

Ad Laudes & Horas, *ut heri.*

Vesperæ, *ritu Solemni-minori de die Octava, ut in I. Vesperis Festi. Psalmi de Feria.*

Fit Comm. S. Hugonis, Episc. Ant. Elégit. ℣. Beátus vir. xiv. *Collecta*, Deus, fidélium. xvij.

Ad Completorium, *Psalmi de Feria; cetera ut in die Festi.*

O C T A V A

ANNUNTIATIO

INCARNATIONIS DO.

AD BEATAM MARIAM VIR

SOLEMNE-MINUS

AD NOCTURNUM.

Invit. & Hymnus, ut in die Festi.

Psalmi notati secundum Feriam occurrentem in Proprio de Tempore, sub tribus Ant. tertii Nocturni, ut suprà.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps. 97.*

Lect. j. de Script. oc-

lúia. ℣. Bened
mulíeres, & be
ctus ventris tui
ctus Dóminus.
Luc. 1.

Lecti

De Sermóne s
Papa
De Nativ.

VErax mise
cùm ad
humánum gen
ter ei multa

1 premébat quos à man-
› Dei spontáneos in ob-
iium suæ voluntátis il-
rat. Non ítaque justè
tteret originálem humá-
;éneris servitútem, nisi
o quod subégerat, vin-
:tur. Quod ut fieret, si-
viríli sémine éditus est
istus ex Vírgine, quam
itus sanctus fœcundá-
Et cùm in ómnibus má-
us non fiat sine peccáti
le concéptio, hæc inde
gatiónem traxit unde
cépit. Assumpta est de
re Dómini natúra, non
›a. Creáta est forma ser-
sine conditióne servíli;
a novus homo sic con-
perátus est véteri, ut &
itátem suscíperet géne-
, & vítium exclúderet
ıstátis.

℞. Suscépit Deus Israel
rum suum, recordátus
ericórdiæ suæ, * Sicut
itus est ad patres nos-
;, Abraham & sémini
; in sécula. Allelúia, al-
ia ℣. In me ancilla sua
nplévit Dóminus mise-
›rdiam suam. * Sicut lo-
us est. *Luc.* 1. *Judith.* 13.

Lectio iij.

tio sancti Evangélii se-
:undùm Lucam. *c.* 1.

I illo témpore; Missus
:st Angelus Gábriel à Deo
civitátem Galilææ, cui
nen Názareth, ad vírgi-
n desponsátam viro cui
nen erat Joseph, de do-
mo David; & nomen vírgi-
nis, María. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 215. *Edit. Bened. tom.* 5.

CUm promisso fílio, quæsisset beáta María quemádmodum fieret, quóniam virum non cognósceret, responsum ab Angelo accépit: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi; proptéreà quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Quæ cùm dixisset Angelus, illa fide plena, & Christum priùs mente quàm ventre concípiens: Ecce, inquit, ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum. Fiat, inquit; sine viríli sémine conceptus in vírgine, nascátur de Spíritu sancto & íntegrâ féminâ, in quo renascátur de Spíritu sancto íntegra Ecclésia. Sanctum quod nascétur de hómine matre sine hómine patre, vocétur Dei Fílius; quóniam qui natus est de Deo patre sine ulla matre, mirabíliter opórtuit ut fieret hóminis fílius in ea carne natus, ut per clausa víscera parvus exíret, in qua resuscitátus per clausa óstia magnus intráret.

℞. Beáta quæ credidísti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. † Allelúia, allel. ℣. Non

est Deus quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficientur. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Ad Laudes, *ut in die. Præter Psalmos qui dicuntur de Feria.*

Fit Comm. S. Hugonis, *Episc. Ant.* Ego sum. ℣. Elégit. *Collecta*, Deus, fidélium. xvij.

Ad II. Vesperas, *fit Comm. S.* Francisci de Paula, *ut in Communi Justorum, Collecta propria, infrà.*

Die II.
In Festo S. FRANCISCI de PAULA,
Semiduplex.

¶ *In Quadragesima, non fit de eo, nisi Commem. per modum simplicis.*

Pridiè ad Vesperas, *Ant.* Qui confidunt. ℣. Sperent. *ut in Communi Justorum.* xxix. *Collecta*, Deus, humílium. *infrà.*

Ad Laudes, *Ant.* Qui facit. ℣. Proba me. xlj.

Tempore Paschali, ad Nocturnum, *Lect. j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.*

Lectio ij.

Franciscus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis solitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Post áliquot peregrinatiónes in adolescéntia per Itáliam religiónis causâ suscéptas, in pátriam reversus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cumque præ humilitáte ómnium Mínimus habéri vellet, alumnos quoque suos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adolescéntia vitæ ratiónem, servávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumerísque, afflictiónibus, ad últimam usque senectútem persévérans; & tantâ quidem asperitáte, ut rudi semper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac semel tantùm in die, idque ad solis occásum, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhíberet: quam consuetúdinem ut fratres & soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexítio prope Turónos; eóque in loco monastérium illi constrúxit. Ibi Francis-

mortis suæ præsciús,
Cœnæ Dómini inter
[illegible]sárum solémnia, effúsis
[illegible]rtim lácrymis, sacro
[illegible]tico præmunítus, ac
[illegible]rídie audítâ quam sibi
legi optávit Dómini pas-
e, quâ horâ Christus
nam pro nobis pósuit,
[illegible]m & ipse suam Christo
[illegible]lidit, anno ætátis círci-
[illegible]ionagésimo, salútis mil-
no quingentésimo sépti-
Hunc miráculis illus-
[illegible]a Leo décimus in Sanc-
[illegible]m númerum ascripsit.
[illegible]llecta. Orémus.
Eus, humílium celsitú-
do, qui beátum Fran-
um Sanctórum tuórum
ria sublimasti, tríbue
[illegible]sumus, ut ejus méritis
mitatióne promíssa hu-
ibus præmia felíciter con-
uámur; Per.

Die IV.
In Festo
[Sa]ncti Ambrosii,
Episcopi & Ecclesiæ
Doctoris.
Duplex-Majus.

---

*Si in Quadrag. occur-
, transfertur semper post
[Pa]scha.]*
*Omnia de Communi Doc-
um, additis quæ sequun-
.*

[A]D NOCTURNUM.

*Lectio j. de Scriptura
[occ]urrente; è tribus fit una.*

Lectio ij.

Ambrósius, patre Ambrósio Galliárum præfecto in Gálliis natus, liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ summâ cum laude causas dixit. Póstea Ligúriæ & Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpósitus venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Epíscopo Ariáno, cathólici & hærétici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quare cùm ingressus Ecclésiam Ambrósius multa ad sedandam seditiónem præclárè dixísset, de repentè púero Ambrósium Epíscopum proclamante, universi pópuli vox erúpit Ambrósium Epíscopum deposcentis. Recusante illo, & tantum onus váriis ártibus atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est, cui gratíssimum fuit à se delectos júdices ad sacerdótium postulári. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambrósio proficiscenti quasi vatícinans díxerat: Vade, age non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque Ambrósius baptizátus, (erat enim tantùm cathecúmenus) susceptis intrà septem dies ómnibus Ordínibus, octávo qui fuit séptimus Decembris, Epíscopus consecrátus est. Tum

prædia sua, usufructu Marcellínæ soróri reserváto, dedit Ecclésiæ, cétera partítus inter Ecclésiam & páuperes. Plúrimos Ariános, aliosque hæréticos convertit ad fidem, & claríssimum imprimis Ecclésiæ lumen Augustínum Christo péperit. Justínæ Valentiniáni junióris matre fórtiter óbstitit, ne ulla Arianis basílicæ Mediolání traderentur. Eâ occasióne institútum est, ut antíphonæ, psalmi, & hymni juxta morem Orientálium, canerentur; ne pia plebs éxcubans in Ecclésia, & cum Epíscopo mori paráta, mœróris tædio contabésceret. Tunc étiam Ambrósio divínitùs indicátum est quo loco Mártyrum Gervásii & Protásii córpora delitéscerent. Egit apud Valentiniánum juniórem, ne Symmacho urbis Præfecto aram victóriæ instaurandi fáceret potestátem. A Valentiniáno junióre missus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à communióne summóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingressu Ecclésiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homícidam fuisse, respondit Ambrósius: Quem secútus es errantem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius impósitam sibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; Máximis pro Ecclésia labóribus curísque perfunctus, multis étiam libris egrégiè conscriptis, óbiit anno Christi trecentésimo nonagésimo-séptimo, quarto die Aprilis in pervigílio Paschæ.

Lectio iij.

Homília sancti Evangélii secundùm Matthæum.

cap. 5.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit in qua saliétur? Et réliqua.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Ps. 118. Serm. 14 n. 7.

LUceat tibi semper lucerna, verbum Dei: lúceat & lucerna córporis tui, óculus tuus. Consciéntia tua lucens, benè in hoc córpore lucernæ lux est; quia ipsa est óculus tuus. Sit purus óculus tuus. Si consciéntia tua munda sit, munda est caro tua: Si autem tenebrósa est consciéntia tua, étiam corpus tuum consciéntiæ tuæ nocte tenebrósum est. Lucernæ ergò & nos sumus toto óperi corpóre, vix áliquid exíguum habentes, unde lucére possimus. Sit fides tibi itíneris tui prævia, sit tibi iter scriptúra divína. Bonus est cœlestis ductus elóquii. Et

rna accende & tu
m, ut lúceat inté-
llus tuus, qui lucer-
ii córporis.

ɪcta. Orémus.

s, qui beátum Am-
ɪsium Pontíficem Ca-
fidei defensórem,
ſtólicæ fortitúdinis
ım, in Ecclésia tua
: quæsumus, ut,
nobis intercedente,
ıur errórum vitáre
ına, & de veritáte
ım erubéscere; Per.

ɪ ᴇ XIII.
In Festo
TI JUSTINI,
ionis Apologistæ
& Martyris.
ᴇmiduplex.
e ad Vesperas,
sub Ant. sola. Forti-
in Communi unius
is.

Lectio ij.

ogo sancti Justini
is cum Tryphóne.
V. 2. & seq.

ánimus stúdio fla-
et philosóphiæ, [illegible]i-
ut ad Platónicos me
m. Sapiensque mihi
intrà breve tempus
, ac præ stoliditáte
véneram videndi
Dei. Sic affectus,
lò profectus sum in
uemdam non remó-
ıari. Cùmque pro-
pinquárem huic loco, sénior quidam gravitátem & comitátem præ se ferens, módico me intervallo assectabátur. Convérsus in eum súbstiti. Tùm ille: Tu, quidnam hìc rerum? Delector, inquam, ejusmodi deambulatiónibus, in quibus mecum ipse libérrimè cóloquor. Sunt enim hæc loca philológiæ aptíssima. Sermónum ergò, inquit ille, amátor es, factórum autem & veritátis nequáquàm, nec actuósus esse conáris pótiùs quam sophísta? Extitére viri quidam istis ómnibus, qui philósophi existimantur, antiquióres, qui Spíritus sancto afflante locúti sunt: Prophétæ vocantur. Hi verum soli & vidérunt, & homínibus nuntiárunt. Extant adhuc eórum scripta, quæ si quis legat plúrimùm inde ad eórum, quæ philósophus scire debet, cognitiónem adipísci póterit. Hæc ille & multa ália cùm dixisset, ábiens præcépit ut ea meditando persséquerer; neque eum ámpliùs vidi. Mihi verò statìm in ánimo ignis accensus est, meque amor invásit Prophetárum. Cùmque illíus sermónes apud ánimum propónerem, hanc solam reperiébam philosóphiam, quæ quidem tuta & útilis foret. Ad hunc ego modum atque hac de causa philósophus.

Lectio iij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

JUstínus Philósophus, hábitu quoque Philosophórum incédens, de Neápoli urbe Palestínæ, patre Prisco Bácchio, pro religióne Christi plúrimùm laborávit, in tantùm, ut Antoníno & fíliis ejus & Senátui librum contrà gentes scriptum daret; ignominiamque Crucis non erubésceret: & álium librum succeſſóribus ejusdem Antoníni, Marco Antoníno Vero, & Lúcio Aurélio Cómmodo. Extat ejus & áliud vólumen contrà gentes, ubi de dæmonum quoque natúra dísputat. Hic cùm in urbe Româ Crescentem Cynicum, qui multa adversùm Christiános blasphemábat, redargúeret gulósum, & mortis tímidum, luxuriæque & libídinum sectatórem; ad extrémum stúdio ejus & insídiis accusátus quòd Christiánus esset, pro Christo sánguinem fudit.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus múnere sanctus Justínus fidem Scriptis propugnávit & sánguine confirmávit; da infirmitáti nostræ ejus intercessióne virtútem; ut fidem quam voce profitémur ópere exequámur; Per Dóminum.

DIE XIX.

In Festo SANCTI LEONIS I[X] Papæ.

Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant.* [...] Suscitábo. *de Communi P[on]tificum. Collecta*, Deu[s] qui beátum. *infrà.*

Ad Noct. *Lectio j. Scriptura occurrente, tribus fit una.*

Lectio ij.

LEo hujus nóminis non[us] Bruno ánteà dictus, [pa]réntibus nobilitáte æquè pietáte insígnibus in Alsá[tia] natus, adhuc puer Berth[oldo] Tullensi Epíscopo e[du]candus, & lítteris inf[or]mandus tráditus est. In Ecclésiæ Tullensis Canó[ni]cos cooptátus, exímia v[ir]tútum ómnium præb[uit] exempla. Oratióni assídu[us], sacrárum scripturárum m[e]ditatióni intentus, stud[iis]que scientiárum Ecclesi[as]ticárum fidéliter incuba[ns], quod réliquum erat tém[po]ris visitandis ac instruen[dis] paupéribus ipsorumque m[i]sériis sublevandis impen[de]bat. Ab Imperatóre C[on]rádo consanguíneo suo [in] aulam vocátus, nihil [de] pietátis exercítiis, aut je[ju]níis aliisque pœniténtiæ o[pe]ribus remísit. Mórtuo H[e]rimanno Tullensi Epísc[o]po, cleri & pópuli suffrá[giis]

in ejus locum ſuffectus, óptimi paſtóris partes omnes implévit. Ejus aſsíduâ ſollicitúdine divíni fervor ſervitii, regulariſque diſciplína, tum in clero, tum in monaſtériis reflóruit. Poſt mortem Damáſi ſecundi, ad Románam ſedem evectus, plures ſynodos hábuit, in quibus Simoniácæ Ordinatiónes damnátæ ſunt multaque ad fidei conſervatiónem & morum reformatiónem ſapienter ſancíta.

Lectio iij.

PRo ſua erga beátam Dei genitrícem devotióne, Eccléſiam Anicienſem (in qua, ut ipſe Póntifex ait, ſanctæ Maríæ ſpeciáliùs ac præcordiáliùs præ céteris Eccléſiis ſibi dicátis, cólitur, amátur, venerátur memória à cunctis qui circumquáque univerſa morantur in Gállia) ſingulári affectu proſecútus eſt. Ejus Antíſtites Pállii honóre in perpétuum decorátos vóluit. Quam prærogatívam, lapſu témporum oblivióne fermè delétam, ſummo ac felíci ſtúdio exſuſcitávit María Joſéphus de Galard de Terraube Anicienſis Epíſcopus, annó milléſimo ſeptingentéſimo ſeptuageſimo nono obtentâ à Pio ſexto ſummo Pontífice Bullâ, quæ Pállii privilégium & jus in grátiam prædictæ Eccléſiæ rénovat ac confirmat. Electum unánimi Cleri ac pópuli conſenſu Petrum Ipſe Leo Anicienſem Epíſcopum conſecrávit. In Concílio Vercellenſi Berengárii errores circa ſanctíſſimum Euc[illegible]æ Sacramentum d[illegible] Multis tandem p[illegible]eſtis, cùm brevi ſe moritúrum intellígeret, in Eccléſiam beáti Petri ſe deferri præcépit, unctionéque ac ſacro viático munítus, felíciter diem clauſit, miráculis antè & poſt óbitum éditis clarus.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Leónem ad ſedem Apóſtoli tui Petri evectum, & fidei firmitáte, & vitæ integritáte illuſtrem effeciſti, ejus méritis & interceſſióne tales Eccléſiæ tuæ próvide paſtóres, qui fidélibus tuis ſincéræ doctrínæ præbeant aliméntum, & rectæ converſatiónis miniſtrent exemplum; Per.

Vesperæ *de Feſto ſequenti.*

DIE XX. APRILIS.

IN FESTO

SANCTI JOSEPH,

SPONSI B. MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* JAcob génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus. Allel. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo desponsáta viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & ingressus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. Allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in somnis. Allelúia. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Prov.* 2.

CUstódiet Dóminus rectórum salútem, & próteget gradientes simplíciter, servans sémitas justítiæ, & vias sanctórum custódiens.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Allelúia, allelúia. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: * Quod enim. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Matt.* 1. *Is.* 7.

HYMNUS.

REgum progénies, Isácidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges,
Certatimque ferant cándida vírgines
Sponso lília vírgini.

'oséphe, novi lux
a fœderis,
os sóciæ Vírginis
ger,
æ thálamo cónju-
bstinens,
ti tamen es pater.
progéniem quàm
: créditam
nsílio, depósitum
!
:rvígiles Cœlítuum
r
aque dívidit.
inválidum tu Púe-
foves,
e Deo pábula súf-
;
:a Dei te sine, de

membra labóri-

ui mille tubis ún-
: pérsonent
e Deum qui pópu-
:gat :
issa tibit non vio-

a siléntio.
is summa Patri,
naque Fílio :
lme, tibi glória,
:us,
nda facis víscera
nis,
tero Deus. Amen.
a super Dóminum
m : ℟. Non dabit
m fluctuatiónem
54.
gníficat.
2. *Duplicanda.*
ría fílium; & vo-

cábis nomen ejus, Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum à Peccátis eórum. Allelúia. *Matth.* 1.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Comm. S. Leonis, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Collecta*, Deus, qui beátum. *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Púerum Jesum, Maríæ & Joseph súbditum, * Veníte, adorémus. Allel. *Luc.* 2.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, Regum progénies. *ut suprà.*

Ant. 4. a. Oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. Allelúia. *Eccli.* 11.

Ant. 8. c. Sapiéntia probatiónem indúcet super illum, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus. Allel. *Eccli.* 4.

Ant. 1. f. Lætificábit illum & denudábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. Allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubéscam; ℟. Etenim univérsi qui sústinent te, non confundentur. *Ps.* 24.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Exurgens Joseph à

somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem suam Allelúia, allelúia. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Hom. 2. *super* Missus est. *n.* 26.

Lectio ij.

Conjice ex appellatióne quá, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus sit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbites interpretári, quis & qualis homo fúerit iste Joseph. Simul & memento magni illíus quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto; & scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed & castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum & grátiam. Síquidem ille Joseph, fraternâ ex invídiâ vénditus & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnoscens, & ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum; isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cœléstium sacramentórum. Ille frumenta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servandum accépit tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus & prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solùm dénique in terris magni consílii coadjutórem sibi fidelíssimum.

℟. Non cognoscébat eam Joseph, donec péperit fílium suum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jesum. Allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit fílium; & dixit Dóminus, Voca nomen ejus. * Et vocávit. *Matth.* 1. *Is.* 8.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *c.* 1.

In illo témpore: Cùm esset desponsáta mater Jesu, María, Joseph, ántequam convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. §. 12.

Non falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph Noli timére accípere M

ojugem tuam. Conátur ex prima fide atiónis, quam conıec cognóverat, nec :ognitúrus : nec pe- nec mendax mánse- jugis appellátio, ubi :rat, nec futúra erat illa commíxtio. Erat illa Virgo ídcò & ; & mirabílius ju- uo viro, quia étiam a sine viro, prole dís- de compar. Propter déle conjúgium pa- Christi vocári ambo ınt, & non solùm er, verùm étiam ille us, sicut conjux ma- ı, utrúmque mente, :ne. Sive tamen ille olâ mente, sive illa c carne, parentes ta- ıbo humilitátis ejus, ›limitátis; infirmitá- ı divinitátis.

idélis servus & pru- quem constítuit Dó- uper famíliam suam : n dico vobis, super bona sua constítuet Allelúia, all. ℣. Qui est dómini sui, glo- tur. * Amen. Gló- ri. *Repetitur* ℟. *us-* ℣. *Matth.* 24. *Prov.*

Deum.

Sacerd. Constítuit óminum domûs suæ, príncipem omnis pos- is suæ. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. **A**Scendit Joseph à Galilæa in Béthlehem, eò quòd esset de domo & família David, ut profiterétur cum María. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. à. Venérunt pastóres, & invenérunt Maríam & Joseph, & Infantem pósitum in præsépio. Alleluia. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Tulérunt Jesum in Jerúsalem parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; & erant mirantes super his quæ dicebantur de illo : & benedixit illis Símeon. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, & áccipe Puerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Allel. *Matth.* 2.

Ant. 6. F. Consurgens Joseph accépit Púerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum; & erat ibi usque ad óbitum Heródis. Allelúia. *Matth.* 2.

Capitulum. *Sap.* 6.

QUid est sapiéntia, & quemádmodùm facta sit, réferam, & non abscondam à vobis sacramenta Dei, sed ab inítio nativitátis investigábo, & ponam in lucem sciéntiam illíus, & non præteríbo veritátem.

HYMNUS.

MATRIS intactæ veneránde conjux,
Testis & custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?

ANXIUM cœlo tibi missus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi visa major;
Mente sedatâ, modò nascitúrum
Numen adóras.

VIX Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem Puerúmque tutas
Transfer in oras.

TU nihil contrà; per opáca noctis
Prótinus matrem Puerúmque transfers:
Dírigit gressus, aperítque calles,
Dum silet Infans.

ORA mox solvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres, comitante matre,
Hunc senes inter, Púerum stupébis
Mira loquentem.

ANXIAS mentes, tenebrísque mersas
Christus illustret, Patris ipse splendor:
Nos inoffenso pede ducat astris,
Sémita factus.

NOSTRA te summum celebrent Parentem
Ora, te summo Génitum Parente:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabantur gressus ejus. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Duplicandi
Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & accipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Israel. Allel. *Matth.* 2.

COLLECTA. Orémus.

CUstódi nos, Dómine, protectióne perpétua, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri custódem providísti; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Venérunt.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

NOs vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Filium suum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ. * Allelúia, allel.

. ℣. Cum vul-
ne. Allelúia:
lébis.
bam Dómi-
ctu meo ſem-
niam à dextris
commóvear.

KTAM.
Tulérunt.
Eccli. 35.
ti impinguat
odor ſuavitá-
ectu Altíſſimi.
iſti acceptum
iam ejus non
óminus.
ibo in domum
ocauſtis. * Al-
oíbo. ℣. Red-
a mea. * Alle-
troíbo. Pſ. 65.
cet hymnus,
n, ℟. Et tibi
im in Jerúſa-

NAM.
. Conſurgens

. Sap. 10.
juſtum ſapién-
: per vias rec-
lit illi regnum
illi ſciéntiam
honeſtávit il-
ibus, & com-
illíus.
ſumétur * ne-
orum. * Allel.
métur. ℣. Et

díriges juſtum, * Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória. Conſumétur. Pſ. 7.

℣. In virtúte tua lætábitur; ℟. Et ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer. Pſ. 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. IBant parentes Jeſu 1. f. per omnes annos in Jerúſalem, in die ſolemni Paſchæ. Allelúia. Luc. 2.

Ant. 7. d. Aſcendéntibus illis, remanſit puer Jeſus in Jerúſalem; & non cognovérunt parentes ejus. Allel. Luc. 2.

Ant. 2. D. Exiſtimantes illum eſſe in comitátu, venérunt iter diéi; & requirébant eum inter cognátos & notos. Allelúia. Luc. 2.

Ant. 3. a. Non inveniéntes, regreſſi ſunt in Jerúſalem; & invenérunt illum in templo, ſedentem in médio doctórum. Allelúia. Luc. 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jeſu ad eum: Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus & ego doléntes, quærebámus te. Allel. Luc. 2.

CAPITULUM. Sap. 1.

IN ſimplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum.

Allelúia, allelúia. ℣. Ite ad Joſeph; & quidquid ipſe

díxerit vobis, fácite. Allel. *Genes.* 48.

HYMNUS.

QUos pompa sæcli, quos opes
Fulgóre perstringunt suo,
Adeste: mundi próspera,
Auctóre magno, spérnite.

Josephus en Christi pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipse, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.

Adæ nocentis ínnocens
Ultro gravem pœnam subit,
Docetque sontes víndicem
Placáre quâ possint Deum.

Tu rector & custos domûs,
Joséphe, egénus ómnium,
Adesse nobis ómnia,
Si Christus adsit, áddoces.

Sit summa Patri glória,
Natoque, pro nobis egens
Qui factus est de dívite:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exquisívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. *Duplicanda.* Descendit cum eis Jesus, & venit Názareth; & erat súbditus illis. Allelúia. *Luc.* 2.

Coll. ut suprà ad Laud.

DIE XXII.

In Festo
SANCTI FORTUNATI,
Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex ij. & iij. fit una.

Lectio iij.

FOrtunátus Diáconus, à sancto Irenæo Valéntiam in Província Viennensi, cum Felíce Presbytero & Achilléo item Diácono, ad prædicandum Evangélium missus, multos à cultu idolórum ad Christi fidem convertit ab infidélibus comprehensus, jussu Cornélii Præfecti milítiæ qui tunc Valéntiæ partes júdicis agébat, martyrio cum sóciis coronátus est. Horum córpora Valéntiæ in Ecclésia Cathedráli honorífice asservantur, quorum parte non módicâ Ecclésiæ Arelatensi concessâ, ipsos céteris civitátis & Diœcésis Patrónis eádem Ecclésia júngere gloriáta est. Extat in Diœcési Aniciensi Ecclésia Parochiális sub título sancti Fortunáti dicáta.

Collecta, Da, nobis. r.

XIII.
sto
EORGII,
yris.
PLEX.
Ant. sola,
I. Vesperis
unius Mart.
, qui. *infrà.*
o *ij.*
er Orientáles
Magni título
, longo &
támine cla-
r. Sub illíus
licáta fuisse
im à quinto
ibus Orientis
narrant várii
iásticæ scrip-
imprímis Ba-
nperatóribus
s túmulo su-
in Palæstína,
& Rámulam:
propter col-
peregrinánti-
Occidentem
célebrat per
rius magnus
in Gállia latè
percrebuisse
górius Turo-
le Miráculis,
ortunátus in

o *iij.*
oannis Chry-
SS. Mart.
iónis Athlétæ
ascénderint,
geli, omnes-

que úndique cónfluunt supernæ virtútes, eorum considerant vúlnera, & tamquam victóres quosdam, è bello ac prœliis revertentes, multis tropæis ac victóriis partis, cum voluptáte excípiunt eos omnes & amplexantur, ac deindè multo satellítio circum septos ad Regem cœlórum, ad illum thronum multâ glóriâ redundantem, ubi Chérubim & Séraphim adstant, dedúcunt. Cùm verò illuc advénerint, eumque qui throno ínsidet adoráverint; multò majóri, quàm à conservis, à Dómino excipiuntur benevoléntiâ; non enim ut servos eos éxcipit: quanquam & máximus hic est honor, cuique non possit æquális reperiri; sed tamquam amícos suos. Vos enim, inquit, amíci mei estis: ac méritò sanè: síquidem ipse rursus dixit: Majórem hâc nemo habet dilectiónem, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátum Geórgium gloriósâ remúneras palmâ Martyrii; da nos, eódem intercedente, ità Christi mórtui & resurgentis mystéria venerári, ut vitæ novitáte eádem ássequi mereámur; Per eumdem.

VESPERÆ *à Capitulo de sequenti, in Comm. Abbat.*

Post Hymnum, ℣. Potens. *Ant.* Egredere. xxxij. *Collecta*, Da nobis. xxxv.

Fit Comm. S. Georgii, *Ant.* Justum. ℣. Posuisti. vij. *Collecta*, Deus, qui beátum. *suprà.*

Die XXIV.
In Festo
SANCTI ROBERTI,
Primi Abbatis Casæ Dei.
Semiduplex.

Lectio ij.

RObertus ex illustri sancti Geraldi Cómitis Aureliacensis prosápia ortus, cùm infantulus à lacte impudícæ nutrícis abhorruisset, non lévia futúræ sanctitátis dedit indícia. Adhuc puer à paréntibus Brivátem míttitur, ubi primis fídei scientiarumque rudimentis imbútus, se dignum præbuit, qui sacræ milítiæ ascriberétur. In Ecclésia sancti Juliáni Mártyris Cléricus factus, mox inter Canónicos deputátus, paulò post sacerdotáli caractére insignítus, Thesaurárii officio functus est. Contemplatiónis amóre flagrans, adhíbitis sibi divíno instinctu duóbus sóciis Stéphano & Dalmátio milítibus, invento loco ad secessum aptíssimo in vasta solitúdine, ipsum postulávit ac obtínuit à duóbus nobílibus germánis, quorum juris erat, qui ambo Aniciensis Ecclésiæ Canónici erant, alter étiam Abbas, nempe Arbertus, qui pósteà beáti viri discípulus fuit, & Rostagnus. Ibi, casis & oratório ex virgultis constructis, algóres nívium, rerum ómnium penúriam, incolárum contumélias, dæmonumque ímpetus, in summa vitæ austeritáte, & jugi rerum cœléstium meditatióne, constanter tólerans Robertus, rudes adhuc discípulos ad novam Christi milítiam suo exemplo informábat.

Lectio iij.

CUm autem inter illas erémi látebras sanctitátis ejus ac miraculórum splendor elucéret, & ab ipsis íncolis, quorum mores suâ mansuetúdine ac humilitáte deliníerat, celebrári incíperet; ipse, ne in ore ómnium esset, ómnium óculos fúgere, seque intrà agrestis casæ angústias árctiùs continére propósuit. Verùm confluéntibus úndique discípulis, ut Christo sub ejus regímine servírent, assensu & consílio Rencónis Arvernensis Epíscopi, monastérium ædificávit. Quod Henrícus primus Francórum rex plúribus privilégiis donávit & virum sanctum régiis honorávit munéribus. Leóque Papa nonus decrétis apostólicis consílium róborans, Robertum, cujus sanctitátis famam

famam audíerat, licèt invítum, frátribus præficiendum mandávit. Consummáto ítaque & consecráto monastério, curam regíminis suscépit, dilectoque gregi Pastor óptimus, per annos quíndecim præfuit. Die óbitûs sibi revelatâ, Fratres, qui jam trecenti numerabantur, ad se convocári jussit; quibus, cùm vária dedisset pietátis documenta, seque & illos précibus Deo commendans, ad ætérnam felicitátem evolávit, sepultusque est in Casa-Dei nova, quam ipse constrúxerat.

VESPERÆ *de Festo sequenti.*

DIE XXV. APRILIS.

IN FESTO

S. MARCI, EVANGELISTÆ.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUam speciósi pedes Evangelizántium pacem, evangelizántium bona. Allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. d. Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt: quia consolátus est Dóminus pópulum suum. Allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; & Jerúsalem Evangélistam dabo. Allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit. Allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos. Allelúia. *Apoc.* 10.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei: * Pœnitémini, & crédite Evangélio. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. * Pœ-

nitémini. Glória. *Repetit.* ℟. *usque ad* ℣. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

HYMNUS.

CHRISTI perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei Mystéria
Totum per orbem spárgitis:

OLIM sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsistis Deo.

LOCO remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Et quisque, pro ductu Dei
Scribendo, Christum réddidit.

NOS ut docéret, índuit
Vocis sonos, verbum Patris:
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplic* Exalta in fortitúdine v tuam, qui evangelíz rúsalem: exalta, noli re: Ecce bráchium D dominábitur. Allelúi 40.

COLLECTA, *ut in Laudes.*

Fit Comm. S. Rob Ant. Atténdite. ℣. J xxxvij. *Coll.* Da nobis

---

AD NOCTURNU

INVIT. Deum qui vit nos in fide verità Evangélium, * Veníte rémus. Allelúia. 2. *Th Ps.* 94. Veníte. 112

HYMNUS, CHRIS rennes. *ut suprà.*

Super Psalmos de

Ant. 1. a. In circúitu quátuor animália ré non habébant, cùm glóriam & honórem ti super thronum. Al *Apoc.* 4.

Ant. 7. d. Réquiem habébant die ac noc céntia: Sanctus, sa sanctus, Dóminus omnípotens. Allelúia. 4.

Ant. 8. c. Omnes dicentes: Sedenti in t & Agno, benedícti honor, & glória, & tas in sécula seculóru quátuor animália dicé Amen. Allelúia. *Apoc*

℣. In templo ejus

iam; ℟. Et sedébit Dó-
us rex in æternum. *Ps.*

ECT. *j. de Scriptura oc-*
ente; è tribus fit una.
. Super montem excel-
ascende, tu qui evan-
as Sion; * Dic civitáti-
Juda: Ecce Deus ves-
Allelúia, allelúia. ℣. Sé-
e me, vade, & annún-
egnum Dei: * Dic. *Is.*
Luc. 9.

LECTIO *ij.*

ibro sancti Hierónimi
esbyteri, de Scriptóri-
s Eclsiásticis.

cap. 18.

Arcus discípulus &
interpres Petri, juxta
Petrum referentem
erat, rogátus Romæ à
ibus, breve scripsit E-
gélium. Quod cùm Pe-
audisset, probávit, &
ésiæ legendum suâ auc-
áte dedit, sicut scri-
Clemens in sexto Hy-
póseon libro, & Pá-
Hierapolitánus Epísco-
Méminit hujus Marci
trus in Epistola prima,
nómine Babylónis figu-
r Romam signíficans:
at vos Ecclésia quæ est
abylóne coëlecta, &
cus filius meus. As-
oto ítaque Evangélio
ipse confécerat, per-
in Ægyptum: & pri-
Alexandríæ Christum
ntians, constítuit Ec-
am, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum suî cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaïzantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia; sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepultus Alexandríæ, succedente sibi Aniáno.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. * Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne stultam. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

LECTIO *iij.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

cap. 13.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: in omnes Gentes primùm óportet prædicári evangélium. Et cùm dúxerint vos tradentes, nolíte præcogitáre quid loquámini: Sed quod datum fúerit in illa hora id loquímini: non enim vos estis

loquentes sed Spíritûs Sanctus. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 33. *in Matth. alias* 34. *n.* 4.

HAbébant in médio pósitos illos infimæ conditiónis viros, quos ligábant verberábant, circumágebant, nec póterant eórum ora claudere : Sed sicut rádium solis vincire nemo potest; sic non póterant ipsórum linguam alligáre. Cujus rei causa erat, non illi quidem qui loquebantur sed Spíritûs virtus. Quod si dicas idoneam ipsis consolatiónem dedisse Christum, cum dixit : Spíritus Patris vestri erit qui loquétur : & ideo maxime stupeo quod nec dubitáverint, nec liberári à malis rogáverint, & hæc non duóbus vel tribus annis ista passuri; sed per totam vitam. Illud enim dictum : Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit, hoc subindicat. Vult enim Deus non suî tantum ope; sed ipsórum propósito ópera bona fieri.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor. Allelúia, allelúia. ℣. Ascendit super cœlum cœli, ecce dabit voci suæ vocem virtútis; * Qui. Glória Patri. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Te Deum.

℣. SACERD. Eructávit cor meum verbum bonum; ℟. Dico ego ópera mea regi. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere & docére usque in diem quâ assumptus est. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi, assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsit; proût potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi. Allelúia. *Ephes.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritatis Deus vocávit vos per Evangélium nostrum, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secundùm donum grátiæ Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

CAPITULUM. *Josue.* 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus

us, ut custódias &
mnia quæ scripta
: tunc díriges viam
intélliges eam.
YMNUS.
ib alto vértice,
tonante, lex data;
as & fúlgura
ninabátur Deus.
, temperáto Númi-

carnis blándiùs
éri, lánguidis.
aptans sénsibus.
[illegible]TA saxo lex ve-

ercébat metu:
cordi lex nova
lios regit.
ISTIS hanc fidâ
u:
ce, voci cónsonis
dicastis móribus:
hanc & sánguine.
NTE divo Spíritu,
a vitæ tráditis,
nostris ímprimat
nunquam córdi-

hriste, nos tecum
;
nul da súrgere:
là contémnere;
. cœléstia.
s Patri; laus Fílio,
triumphátâ nece,
ecum dux vocat:
ibi laus, Spíritus.
en.
arátio sermónum
úminat. ℟. Et in-
dat párvulis. *Ps.*

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes. Allelúia. *Ephes.* 3.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ejus nos semper & eruditióne profícere, & oratióne defendi; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

QUómodò nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem? quæ cùm inítium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, & porténtis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus. * Allelúia, allelúia. Quanta ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis! * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Notum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

NOn sumus, sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo. * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu scisti. * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo, ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 2.

SIcut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia casta. * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Ps.* 11.

℣. Ignitum elóquium tuum vehementer. ℟. Et servus tuus dilexit illud. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. PErvénimus ad vos 4. E. in Evangélio Christi; spem habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificári. Allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. c. Cúpidè volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras. Allelúia. 1. *Thess.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repósita est vobis in cœlis, audistis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos; allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fidei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum credátis. Allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor & pax omni operanti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum secundùm Evangélium meum. Allelúia. *Rom.* 2.

CAPITULUM. *Baruch.* 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam in mortem.

Allelúia, allelúia. ℣. Beáti sumus, quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis. Allelúia. *Baruch.* 4.

Iymnus, Christi pe-
ies. *ut suprà.* 554.

℣. Suscitávit Dóminus
mónium in Jacob, ℟. Et
m pósuit in Israel. *Ps.*

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Quod
ivimus de verbo vitæ,
untiámus vobis, ut &
societátem habeátis no-
um, & sócietas nostra
um Patre & cum Fílio
Jesu Christo. Allelúia.
Joan. 5.

Collecta, ut suprà ad
ides.

Fit Comm. S. Cleti,
t. Ecce ℣. In Deo ij.
L. Omnípotens. *infrà.*

Die XXVI.
In Festo
ANCTI CLETI,
Papæ & Martyris.
Simplex.
Communi unius Martyris.

Lectio iij.

Letus post Linum, qui
primus sancto Petro suc-
sit, Románam rexit Ec-
siam. Illum cum Lino à
ito Petro, dum víveret,
partem sollicitúdinis áli-
am assumptum fuisse,
mmúnis est apud antíquos
téntia. Cùm Románam
lem duódecim annis te-
isset, Martyr occubuisse
ditur, & in Cánone Missæ
censétur inter Mártyres, ritu antiquíssimo. Successó-
rem hábuit sanctum Cle-
mentem.

Collecta. Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui beátum Cletum Apostólici principátûs prærogatívâ conspícuum, martyrii corónâ illustrióem effecísti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocínis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, & sánguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.
Ant. Sola, Fortitúdo, *de*
Coumuni unius Mart. j.

Die XXVII.
In Festo
SANCTI POLYCARPI,
Episcopi & Martyris.
Semiduplex.
Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *c.* 27.

Polycarpus Joannis Apóstoli discípulus, & ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnullos Apostolórum & eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit, & víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni persua-

A a 4

sióne deceptos, reduxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviam fuisset Márcion, & díceret: Cognoscis nos? respondit: Cognosco primogénitum Sátanæ. Pósteà verò, regnante Marco Antoníno, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quartâ post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedente Procónsule, & universo pópulo in Amphitheátro adversùs eum personante, igni tráditus est. Scripsit ad Philippenses valdè útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ conventu légitur.

Lectio iij.

Ex Epístola Ecclésiæ Smyrnensis ad Ecclésias Ponti.

Apud Euseb. Hist. lib. 4.

Alácriter & próperè pergébat ad stádium Polycarpus: aiente verò Procónsule: Jura, & dimitto te, convícium fac Christo, Polycarpus respondit: Octoginta & sex anni sunt ex quo sérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ; & quómodò possum convícia dícere advérsùs Regem meum qui me salvum fecit? Urgente rursus illo, ac inquiente: Jura per Génium Cæsaris, respondit: Si ambitiósè contendis, ut jurem per Cæsaris, ut tu vocas, Génium; símulas autem te ignoráre quis sim, palàm audi: Christiánus sum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quando autem rogus apparátus est, cùm clavis affigendus esset, dixit: Sínite me sic, qui enim mihi dat ignem pati, dabit & sine vestra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergo non quidem clavis defixérunt, sed ligavérunt eum. Hic verò mánibus post tergum pósitis, ac revinctus tamquam áries insignis ex magno grege delectus qui gratíssimum holocaustum offerrétur, cœlum contúitus, dixit: Pater unigéniti & benedícti Fílii tui Jesu Christi, benedíco te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in consórtio Mártyrum in cálice Christi tui ad resurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ simul & córporis; inter quos, quæso, suscípiar hódie coram te tamquam hóstia pinguis & accepta. Cùmque precatiónem complésset, ministri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicasset, ignis fórnicis spéciem præbens, tamquam navis velum à vento replétum atque sinuátum úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non posse consúmi, confectórem própiùs accédere, ensemque altè in corpus adígere jussérunt: quo facto, tanta vis sánguinis ef-

luxit, ut ignis prorsùs exingueretur. Ossa ipsíus gemnis pretiosíssimis carióra, t quólibet auro purióra, bi decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fieri óterit, congregátis concéet Deus natálem ejus maryrii diem cum gáudio & ilaritáte celebráre.

Collecta, Deus cujus rátia. v.

In Vesp. *fit Commem.* . *Vitalis*, *Mart. Ant.* cce. ℣. In Deo. ij. *Collecta* frà.

Die XXVIII.

In Festo

ANCTI VITALIS, Martyris.

Simplex.

Lectio iij.

Vitális, quem sanctórum Gervásii & Protásii paem fuisse ferunt, cùm Raennæ christiánum quemam ob christiánæ fidei onfessiónem damnátum, ululùm in tormentis tituáre conspexisset, eumdem rmónibus ità confirmávit, t fórtiter martyrium subrit. Quo audíto, Paulínus idex irâ inflammátus, viilem comprehendi jubet, equúleo tortum, atque fóveam demersum, laídibus óbrui. Sancti Máryris Relíquiæ religióse aservantur in Basílica quam avennæ in ejus honórem ædificávit ac plúrimis donis ditávit Justiniánus Imperátor, célebris est à multis retrò séculis cultus sancti Vitális in Ecclésia Occidentáli.

Collecta. Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum.

Vesperæ *de sequenti.*

Die XXIX.

In Festo

Sτæ MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

In I. Vesp. *super Psalmos Feriales*,

Ant. sola. 4. A. Non vocáberis ultrà derelícta: sed vocáberis volúntas mea in ea. Allelúia. *Is.* 62.

Capitulum. *Is.* 54.

Noli timére, quia non confúnderis neque erubesces: non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblivísceris.

Hymnus.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fémina sacris
Quondam pulsa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad sidéreas tránsvolat arces.

Sacris quæ répulit lóngiùs arcens

Templi limínibus crímine
fœdam,
Hæc est illa manus quæ modò
amíca
Ablútam lácrymis ádmovet
aris.
Hæc olim ténebris óbsita
densis,
Jam cœlo nova lux áddita
fulget,
Et monstrat fáciles prævia
portus
Passis naufrágium triste pudóris.
Quæ non divus amor péctora
mutat!
Ut cœli rádius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit: nulla
sat altos,
Quò se condat, habet sylva
recessus.
Illi pro thálamo frígida
rupes,
Lautis pro dápidus gráminis
herba:
Nec soles cálidos veste repellit,
Nec duras hyemes péllibus
arcet.
Patri máxima laus, máxima
Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus
alme,
Qui, dum sacrílegum pellis
amórem,
Puros insínuas córdibus ignes.
Amen.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multum miséricors. *Ps.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia sanctus ego sum, & non irascar in perpétuum; Allelúia. *Jerem.* 3.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Petri, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Collecta*, Præsta.. *infrà.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 5.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, O vos. *suprà.*

Psalmi de Feria sub sola Ant. 2. D. Prosternens se Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæso te, mihi, Dómine Deus meus. Allel. *Judith.* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum est enim. *Ps.* 24.

Lect. j. de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut salva fias. Allelúia, allelúia. ℣. Ego quos amo, árguo & castígo; æmuláre ergo, & pœniténtiam age. *Lava. Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

MAría Ægyptia duode-
cennis témpore Justí-
Imperatóris, relictis pa-
tibus Alexandríam venit;
ıque per annos septém-
:im in ea civitáte peccá-
:. Cùm autem Jerosóly-
m profecta, Calváriæ
ıplum in festo Exaltatió-
sanctæ Crucis íngredi
tasset, ter divínitùs re-
sa, in átrio coram imá-
ıe Deíparæ Vírginis vovit
niténtiam, si líceret sibi
íficum Crucis lignum vi-
:e & adoráre. Moxque
ıplum ingressa, vidit &
)rávit. Indè sumpto trium
ıum viático, perceptâque
charístiâ in Oratório san-
Joannis, ad ripam Jor-
ıis ultrà flumen in vastam
itúdinem secessit. Ibi,
nsumpto viático, detrí-
ıue véstibus, ignóta per-
ınsit annis quadraginta
ıtem, donec ad torrentem
emdam occurrit ei Zózi-
ıs Présbyter, à quo obtí-
it ut véspere in Cœna
)mini afferret sibi Corpus
Sánguinem Dómini. Con-
:to die venit Zózymas;
:itatóque Symbolo & O-
:ióne Domínicâ, María
ína dona suscépit; rur-
ımque precáta est Zózi-
ım, ut anno recurrente,
eumdem torrentem ve-
ret. Qui cùm eò accessit,
nspexit ejus corpus jacens
in terra, in qua scripta hæc
legit: Sépeli, Abba Zózi-
ma, míseræ Maríæ corpús-
culum; redde terræ quod
suum est, & púlveri ádjice
púlverem, orans Deum pro
me quæ mórior nocte salu-
tíferæ passiónis, post diví-
næ & sacræ Cœnæ commu-
niónem. Pio voto obtém-
perans Zózimas, corpus
beátum in ipso loco terræ
mandávit. Hic pósteà vitam
ejus scripsit, per quam me-
móriæ ejus venerátio per
Oriéntem & Occidentem
propagáta est.

℟. Ibat post amatóres suos, & meî oblivíscebátur, dicit Dóminus; ecce ego lactábo eam, * Et ducam in solitúdinem, & loquar ad cor ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non dilectam, dilectam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam. * Et. *Os. 2. Rom. 9.*

Lectio iij.

De S. Petro, Martyre.

PEtrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi infectis natus, ab ipsa penè infántia contrà hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cùm scholas frequentáret, aliquando à pátruo interrogátus, quid tandem in iis didicisset; christiánæ fidei symbolum se didicisse respondit, neque

ullis unquam blandítiis, aut minis à fidei constántia dimovéri pótuit. Adolescens Bononíam studiórum causâ profectus, íbique Fratrum Prædicatórum Ordinem ingressus, magno virtútum ómnium splendóre eluxit. Brevi somno contentus, réliquum noctis in sacris stúdiis & oratióne traducébat; diem verò vel conciónibus habendis, vel confessiónibus audiendis, vel hæreticórum erróribus refutandis consumébat. Ab hæréticis quorum in se ódium véhemens concitáverat ad necem quæsítus, cùm Como redíret Mediolánum, semel ac íterùm in cápite gládio vulnerátus est. Jamque penè mórtuus, symbolum fidei récitans, mucróne látera transverberátus, Martyrii palmam obtínuit. Quem miráculis illustrem Innocéntius quartus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te salvam fecit: † Vade in pace. Allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas; & quasi nébulam peccáta tua. *Fides. Glória. †Vade. *Luc.* 7. *Is.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, & sic in ceteris Horis.

Ant. 1. a. Quis Deus símilis tuî, qui aufers iniquitátem, & transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? Allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus: postquàm convertisti me, egi pœniténtiam. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Ostendisti mihi, & erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Allel. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, & vivificábis me, Dómine. Allelúia. *Is.* 38.

Ant. 2. D. Liberasti me de perditióne; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. *Sap.* 11.

Miseréris ómnium, quia ómnia potes; & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam: díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odisti eórum quæ fecisti.

Hymnus.

Ultrix ipsa suos sævit in artus,
Per quos & pótuit pulcra placére:

Deformis mácies íncubat
ori;
Sed formam mélior grátia
pensat.
In pœnam scélerum sæpè
recursant
Importúna malæ gáudia vi-
tæ:
Sed versans ánimo débita
noxis
Tot tormenta, graves cóm-
primit æstus.
Jam tu digna polo, dé-
sere terras;
Placasti lácrymis Núminis
iram,
Jam tu pasta sacro córpore
Christi,
Æternæ cápias pábula men-
sæ.
Patri máxima laus, má-
xima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus
alme,
Qui, dum sacrílegum pellis
amórem,
Puros insínuas córdibus ig-
nes.
Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta est: ℟. Proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis. *Ps.* 41.

Ad Benedíctus.

Ant. I. Miseratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit, & super multitúdinem bonórum quæ largítus est secundùm indulgéntiam suam. Allelúia. *Is.* 63.

Collecta. Orémus.

Largíre nobis, miséricors Deus, ut beáta María Ægyptia quæ, te super ómnia diligendo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum.

Fit Commem. S. Petri, *Mart. Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. v.

Collecta. Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngruâ devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fidei dilatatióne martyrii palmam méruit obtinére; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. I. a. Quis Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Tu Dóminus.

Capitulum. *Is.* 54.

Dominábitur tuî qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus: & redemptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur; quia ut mulíerem derelíctam, & mœrentem spíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo: * Suscéptor meus es. * Allelúia, allelúia. Dicam. ℣. Quare * oblítus es meî? * Allelúia. Glória. Dicam.

℣. Quare tristis es, ánima mea, & quare contur-

bas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Ostendisti.

Capitulum. *Jerem.* 31.

HÆc dicit Dóminus: Quiescat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis; quia est merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus vitam meam * annuntiávi tibi. * Allel. allelúia. Deus. ℣. Posuisti lácrymas meas * in conspectu tuo. * Allelúia. Glória. Deus. *Ps.* 55.

℣. Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Ps.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Liberasti me.

Capitulum. *Tob.* 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivisci, ánima mea, * retributiónes Dómini. * Allelúia, allel. Noli. ℣. Qui propitiátur *ómnibus iniquitátibus tuis. *Allelúia. Glória. Noli. *Ps.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi; ℟. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* VEnit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. Allel. *Luc.* 19.

Ant. 3. à. Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam. Allel. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis gaudet super eam magis quàm super nonaginta novem quæ non erravérunt; Allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. Allel. *Luc.* 15.

A Capitulo fit de sancta Catharina Senensi, *Virgine, ut in Communi Virginum, Collecta,* Intervéniat. *infrà.*

Fit Commem. S. Mariæ Ægyptiæ,

Ant. Ubi abundávit delictum, superabundávit grátia; ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam ætemam. All. *Rom.* 5.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætemum. ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

Coll. Largíre. *ut suprà.*

Deindè S. Eutropii, *Episc. & Mart. Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ij. *Coll.* Deus, qui per beátum. *infrà.*

Die XXX.

In Festo SANCTÆ CATHARINÆ SENENSIS, Virginis.

Semiduplex.

Lectio ij.

CAtharína, Virgo Senensis, piis orta paréntibus, jam à primæva ætáte futúræ sanctitátis indícia præbuit. Virginitátis propósitum amplexa, pietátis opéribus, ac laborióss pœniténtiæ exercítiis totam se dedit. Tértii Ordinis sancti Domínici soróribus adjuncta, solitúdinis & siléntii amans, contemplatióni assiduè vacábat. Diuturnas ac gravíssimas tentatiónes humilitáte ac oratióne superávit. Váriis morbis exercitáta, nihil de vitæ austeritáte remísit. Miraculórum & prophétiæ dono illustris, tantam sibi famam comparávit, ut & ipsi príncipes ac summi Pontífices ejus consíliis uti, & mónitis óbsequi gloriéntur. Ejus sermónum dulcédine alleċti peccatóres, ad meliórem frugem redíbant. Multa extinxit ódia, implacabilesque inimicítias sedávit. Demùm annum agens vitæ suæ trigésimum tértium, virtútum ómnium splendóre conspícua, Romæ óbiit. Hanc Pius secundus Póntifex máximus sanctárum Vírginum número adscripsit.

Lectio iij.

De S. Eutropio.

EUtrópius Epíscopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, Martyr occûbuit; & ob instantem persecutiónem, loco minùs digno sepultus est. Cùmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus & sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudisse sic fuit revelátum. Palládius, Santonensis Epíscopus, qui Concílio Parisiensi quarto, & Matisconensi secundo, intérfuit, in ejus honórem circà annum Dómini sexcentésimum Basílicam extruxit; ad quam convocátis Abbátibus, dùm è túmulo sacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conspexérunt ictu secúris illísum caput. Quibus étiam nocte sequenti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam

cicatrícem quam vidiſtis in cápite, martyrium conſummaſſe. Ex eóque quòd Martyr eſſet innótuit pópulis, quia non áderat hiſtória paſſiónis.

Collecta. Orémus.

INterveniat pro nobis, quæſumus, Dómine, beáta virgo tua Catharína, quæ pro tui nóminis amóre, virginitátis propóſitum intemeráto ſemper córpore & corde ſervávit; Per Dóminum.

Pro Commemorat. ſancti Eutropii, Epiſc. & Mart.
Ant. Bonum. ℣. Adjútor. v.

Collecta. Orémus.

DEus, qui per beátum Eutrópium Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuiſti: da nobis ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum.

Vesperæ *de ſequenti.*

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO

SANCTORUM APOSTOLORUM PHILIPPI ET JACOBI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. VOluit Jeſus exíre in 3. a. Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei: Séquere me. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, & dicit ei: Quem ſcripſit Móyſes in lege, & Prophétæ, invénimus Jeſum filium Joſeph à Názareth. Allel. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael: A Názareth poteſt áliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus: Veni & vide. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jeſus, &

os nominávit Phi-
& Jacóbum Alphæi.
Luc. 6.
. D. Docébat eos
gógis, ita ut mira-
& dícerent: Nonne
abri filius? & fra-
, Jacóbus, & Jo-
Simon, & Judas.
Matth. 13.
ULUM. *Is.* 61.
in géntibus semen
n, & germen eó-
médio populórum:
ui víderint eos, co-
illos, quia isti sunt
ui benedixit Dómi-

Vidébunt glóriam
& ponam in eis si-
& mittam ex eis ad
non audiérunt de
et † Annuntiábunt
meam géntibus.
, allelúia. ℣. Ma-
nomen tuum ho-
quos dedisti mihi
o: sicut tu me mi-
go misi eos; * Et
bunt. Glória. *Re-*
t. usque ad ℣. *Is.*
. 17.
YMNUS.
morte victor óbru-

s Christus redit,
imus, diræ necis
testes rédditæ.
datum præ céteris
gistri cíngere;
úræ sédulus
redit glóriæ.
privátim suæ

Dum núntiat crucis pro-
brum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit sensus, amor?
OPORTUIT Christum pa-
ti,
Qui pósteà resúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc se probat verè Deum.
ILLOS magister qui do-
ces,
Tu Christe, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jam patet.
DA, Christe, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre dà cœléstia.
¶ SIT laus Patri; laus Fí-
lio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
¶ *Post Ascensionem, Do-
xologia:*
QUI victor ad cœlum re-
dis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.]
℣. Glória virtútis eórum
tu es; ℟. Quia Dómini est
assúmptio nostra. *Ps.* 88.
Ad Magníficat
Ant. 6. F. *Duplicanda.*
Dixit Jesus Philippo: Si quis
mihi ministrat, me sequá-
tur; & ubi sum ego, illic
& minister meus erit. Allel.
Joan. 12.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio Stæ Catharinæ, Virginis, Ant. In resurrectióne. ℣. Virgines. l. *Collecta*, Intervéniet. *suprà.*

Deindè S. Andeoli, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. *Collecta*, Adesto. v.

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Apostolórum magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte, 122.

HYMNUS.

Prædicta Christi mors adest;
At vos timóri párcite:
Nil indè, nil caros pius
Remittet in fratres amor.

Durate fortes: írritos
Mundi tumultus spérnite:
Deo volente, túrbini
Seréna succédet dies.

Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum séculi
Æternus óbruet dolor.

Qui carne frater in suo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos suæ
Dignábitur consórtio.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascens. Doxol. Qui victor. *& sic in ceteris Horis.*

Ant. 1. g. Jesum Deus suscitávit tértiâ die, & dedit eum manifestum fieri téstibus præordinátis à Deo. Allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Apóstolis præbuit Jesus seipsum vivum, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 4. E. Apéruit illis sensum ut intellígerent Scriptúras, & dixit: Oportébat Christum pati & resúrgere; vos autem testes estis horum. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Magnificéntiam sanctitátis tuæ loquentur; ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jesu stabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manum in discípulos suos, dixit: Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipse meus frater est. Allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Ecclésiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Ps.* 21.

Lectio ij.

Philippus Bethsáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Christo vocati

t; à quo cùm accepisset thánael venisse Messíam ege & in Prophétis pro-sùm, ad Dóminum de-ctus est. Hic in discipu-um órdine permansit, póstea in númerum duó-im Apostolórum coop-us est. Quàm verò Chris-ipsum familiáriter adhi-et, illud fácilè declárat, od cùm in solitúdine hó-ium multitúdinem pás-e vellet, sic præ céteris im affátus est: Unde emé-is panes, ut mandúcent ? Gentíles quoque Salva-em vidére cupientes, ad ilippum accessísse legun-. Is, accepto Spíritu san-, in utráque Phrygia edicávit, & Ecclésias con-uit, ex quibus prodié-t viri Apostólici com-ites, quorum præcípuè erâ século sequenti res ristiána Lugdúni & Vien-: in Gálliis constitúta est. indem glorióso fine quié-: Philippus, & Hierápoli pultus est. ¶ Jacóbus frater ómini, cognomento Jus-, de útero matris sanctus it, ut ait sanctus Hege-pus: vinum & síceram n bibit; carne abstínuit: inquam tonsus est, nec iguento nec bálneo usus. uic soli in sancta licébat gredi: líneâ veste, non neâ, induebátur: ei assi-iitas orandi ita callum gé-bus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum post Christi Ascensió-nem Apóstoli Jerosolymó-rum Epíscopum creavérunt; ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo eductum. Is no-naginta sex annos natus, cùm triginta annis illi Ec-clésiæ sanctíssimè præfuisset, Christum Dei Fílium cons-tantíssimè prædicans, à Ju-dæis lapídibus primùm ap-pétitur; mox in altíssimum templi locum adductus, in-de præcipitátus est. Qui, confractis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum salúte precabátur his verbis: Ignosce eis, Dó-mine, quia nésciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne, fullónis fuste cápite grávi-ter percusso, ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno; & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepultus est. Tradit Joséphus tantæ eum sanctitátis fuisse & ce-lebritátis in pópulo, ut pro-pter ejus necem créditum sit subversam esse Jerosóly-mam.

℟. Accessérunt quidam Gentíles ad Philippum, & rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jesum vidére. * Venit Philippus, & dicit Andreæ: Andreas rursum & Philippus dixé-runt Jesu. Allelúia, allel. ℣. Consílium pacis inter il-

los duos. * Venit. *Joan.* 12. *Zach.* 6.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum; créditis in Deum, & in me crédite. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 288. *in Nativ. sancti Joan. Bapt.* 2. *n.* 5.

OMnis intentiónis suæ finem quærébat Philippus, hoc est profectus sui términum, quo cum pervenisset nihil ámpliùs jam requíreret. Ostende inquit, nobis patrem & súfficit nobis: benè Philippe benè, óptimè intélligis quod tibi súfficit pater. Quid est súfficit? nihil ultrà quæres: implébit te, satiábit te, perfíciet te, sed vide ne fortè suffíciat tibi & iste quem audis. Solus súfficit, an cum patre? Sed quómodò solus quando nunquam discédit à patre? Ergo respóndeat Philippo volenti vidére: tanto témpore vobiscum sum, & non cognovistis me. Philippe, qui vidit me, vidit & patrem, nisi tu me non vidisti, ídeo quæris patrem? Philippe, qui me vidit, vidit & patrem. Tu autem vides me & non vides me. Non vides enim me qui feci te; sed vides quod factus sum propter te. Quid ergo Philippus vidébat? Quod semetipsum exinanívit formam servi accípiens; in similitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo. Hoc vidébat Philippus, formam servi, liber futúrus ad formam Dei.

(*Si Dominica fuerit, seu Feria II. vel IV. Rogationum, secunda Lectio erit de Homilia in Evangelium, suprà, tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis; & sic in simili casu.*)

℟. Et si cognóvimus secundùm carnem Christum, sed nunc jam non nóvimus: * Vétera transiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit sibi per Christum, & dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur; útique cognoscétis ea: * Vétera. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* †. 2. *Cor.* 5. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. SACERD. Exultent & læténtur qui quærunt te, ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus. *Ps.* 69.

AD LAUDES.

Ant. DIxit Jesu Philippus: Dómine, ostende nobis Patrem, & *7. a.*

nobis; Allel. *Joan.*

. 3. c. Dicit Philippo
Tanto témpore vo-
ι sum , & non co-
tis me? Philippe, qui
ne , videt & Patrem.
a. *Joan.* 14.
. 6. F. Quómodò tu
Ostende nobis Pa-
Non créditis quia ego
e, & Pater in me est?
a. *Joan.* 14.
. 4. *D.* Jesus occur-
liéribus, & ait: Nolí-
ére; ite, nuntiáte fra-
meis, ut eant in Ga-
ι ; ibi me vidébunt.
ia. *Matth.* 28.
t. 8. c. Visus est plus-
quingentis frátribus
: deinde visus est Ja-
, deinde Apóstolis óm-
. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

ITULUM. *Act.* 1.

ebuit Jesus seipsum
ivum Apóstolis post
nem suam in multis
nentis , per dies qua-
nta appárens eis, & lo-
; de regno Dei; & con-
ns, præcépit eis ab Je-
ymis ne discéderent,
xpectárent promissió-
Patris.

HYMNUS.

GNIS paternis débitus
Cruóre quæ pandit suo,
propter hospes éxteras,
ic colit terras Deus.
NOTA tardis méntibus
e dat mystéria,
aille præsagas suî
Se détegens imágines.
EN immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.
AMORIS ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit & ligat Deus.
DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
¶ SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece:
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascens. DOXOLOGIA
QUI victor, *&c.*

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et justítiâ tuâ exultábunt. *Ps.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. *Duplicanda.* Virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri : & grátia magna erat in ómnibus illis. Allelúia. *Act.* 4.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne & resurrectióne consórtium ; ut parátam in domo tua mansió-

nem hæreditáte consequámur; Per eumdem Dóminum.

Fit Commemorat. sancti ANDEOLI, *Mart. Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. *Collecta*, Adesto. v.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jesus.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Dicit.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

OCulus non vîdit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum; Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc est generátio * quæréntium eum. * Allelúia, allelúia. Hæc est generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob. * Allelúia. Glória. Hæc est generátio. *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, ℟. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. *Ps.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Quómodò.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

SCimus quóniam Filius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus: Hic est verus Deus, & vita ætérna.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus. * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus. * Allelúia. Glória. Credidérunt. *Ps.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Visus est.

CAPITULUM. *Act.* 10.

PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus. * Allelúia, allel. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua. * Allelúia. Glória. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. JEsus assumptus est, & ascendérunt (discípuli) ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Jacóbus Alphæi. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratióne cum frátribus Jesu; & repléti sunt

nes Spíritu sancto. Allel.
!. 1 & 2.
Ant. 3. à. Quidam de Ju-
ı docébant fratres: Quia
circumcidámini, non
estis salvári; convene-
tque Apóstoli. Allelúia.
!. 1.
Ant. 7. *d.* Cùm magna
quisítio fieret, respon-
Jacóbus: Deus visitávit
ıere ex Géntibus pópu-
ı nómini suo; & huic
ıcordant verba Prophe-
ım. Allel. *Act.* 15.
Ant. 5. C. Notum à sécu-
st Dómino opus suum:
pter quod ego júdico
ı inquietári eos qui ex
ıtibus convertuntur ad
um. Allelúia. *Act.* 15.
APITULUM. *Ephes.* 3.
Liis generatiónibus non
est ágnitum filiis hó-
ıum, sicuti nunc reveláı
ı est sanctis Apóstolis
s, & Prophétis in Spíri-
Gentes esse cohærédes,
concorporáles, & com-
tícipes promissiónis ejus
Christo Jesu per Evangé-
n.
Alleluia, allelúia. ℣. In
damentis sanctæ Jerúsa-
ı nómina duódecim Apo-
lórum Agni. Allelúia.
oc. 18.

HYMNUS.

Latus Parenti rédditus
Non vos amícos désé-
ret:
imbre lapsum flámmeo
undet in vos Spíritum.

Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámplius
Formído mortis ábditos:
Aperta non cúntibus
Addent moras perícula.

Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempe pro Christo mori
Supréma vobis glória.

Orate, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen

Post Ascens. Doxologia
Qui victor, *&c.*

℣. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis, ut nos in Gentes, ipsi autem

in circumcisiónem; Allel. *Galat.* 2.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

Deindè fit Commem. S. Athanasii, Episc. & Ecclesiæ Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. xx. *Collecta*, Præsta. *infrà.*

DIE II.
In Festo
SANCTI ATHANASII,
Episc. & Ecclesiæ Doctoris.
Duplex-Minus.
Lectio ij.

ATHanásius Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Aríum constanter ab Ecclésiæ communióne répulit; unde Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliorumque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis ínito consílio, suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímiùm crédulo, impetrárunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè exceptus est. Post óbitum Constantíni revocátus, iterùm ab inimícis, tam apud Július Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus auctoritáte coacta est Synodus apud Antiochiam, in qua depósitus est, & depósito Gregórius Cappadox substitútus: sed à Júlio Papa in Synodo quinquagínta Episcopórum ínnocens declarátus, agente Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicensi ex utróque império congregátâ absólvitur, & sedi suæ restitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Constante, sex annis latére coactus est Athanásius, quòd eum Constántius iterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexandríam reversus, Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantáque prudéntiâ rem gravíssimam definiit, ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuisse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni succéssor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanásium in paterno monumento quátuor menses delitéscere coégit. Tandem Alexandríam post tot labóres & tempestátes reversus, in pace quiévit; & anno Episcopátûs sui quadragésimo sexto, Chris-

ti trecentésimo septuagésimo tértio in léctulo suo mórtuus est.

Collecta. Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, & conveniénter intellígere valeámus, & veráciter profitéri; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Vesperæ *de sequenti.*

DIE III.

IN FESTO INVENTIONIS

SANCTÆ CRUCIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Allelúia. *Is.* 11.

Ant. 2. D. Factus est principátus super húmerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis. Allel. *Is.* 9.

Ant. 1. *g.* Levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israel. Allel. *Is.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum suum, & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum. Allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum; ego Dóminus locútus sum & feci. Allelúia. *Ezech.* 17.

Capitulum. *Galat.* 3.

CHristus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu.

℞. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum, & áfferent filios tuos: * Erunt reges nutrícii

tui, Sion, & regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis est Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus: & reges terræ ásferent glóriam suam, & honórem in illam. * Erunt. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Is.* 49. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

TELLUS, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur,
Ultrò tuos pandas sinus.

QUID, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.

EN illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.

REGINA quæsitam Crucem,
Monstrante Christo, répperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.

CRUX sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascens. Doxologia QUI victor. *& sic in ceteris.*

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. *Duplicanda.* Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remissiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commemoratio sancti ATHANASII, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus vir. xxiv. *Collecta*, Præsta. *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

INVIT. Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 28. *Ps.* 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

SIGNUM novi Crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi,
Cùm jam perímus, nos tuis
Portus refers in pátrios.

TELIS rubentem flammeis
Ultóris exarmas manum:
Placátur, ut te réspicit,
Iras & obliviscitur.

ALE si vulnus ferat
s anguis mórsibus;
ul te víderint,
è tu medéberis.
sub illâ par Deo
ecrávit hóstia:
le læsum Filius
t orátor Patrem.
x sancta, Crux amá-
is,
ncta Christi sángui-
,
: da nos lárgiùs
Dei de fúnere.
Christe, nos tecum
ri;
simul da súrgere:
a da contémnere;
da cœléstia.
: laus Patri; laus Fi-
,
s triumphátâ nece,
a secum dux vocat:
r tibi laus, Spíritus.
Amen.
4. A. Cùm exalta-
ilium hóminis, tunc
cétis quia ego sum.
. *Joan.* 8.
5. a. Sic enim Deus
mundum, ut Filium
unigénitum daret.
. *Joan.* 3.
3. a. Non enim mi-
s Filium suum in
m, ut júdicet mun-
ed ut salvétur mun-
r ipsum. Allelúia.
.
xaltáre, Dómine, in
tua: ℟. Cantábi-
& psallémus virtútes
f. 20.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur forás; * Et ego si exaltátus fúero à terra ómnia traham ad meipsum. Allelúia, allel. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo; qui percussus aspéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Lectio ij.

Ex Epístola sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum.

Epistolâ 31. nova Edit.

HElena regína venerábilis, ut venit Jerosólymam, Crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorsa est. De loco tantùm passiónis cértior fieri stúduit. Jussit íllicò, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instínctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem istíus molitiónis hausit; & contra spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, altâ egestióne reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus steterant, repertæ fuissent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubita-

tióne confundi justo piórum metu, ne fórsitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent. Respexit pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; & ipsi potíssimùm quæ tam piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum est: depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera; sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, & ad salutáris ligni tactum morte prófugâ funus excussum, & corpus erectum est: tremefactísque vivéntibus, stetit mórtuus, & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, íllicò inter spectatóres suos redivívus incessit. Ita, ut décuit, experimento resurrectiónis inventa & probáta Crux Christi est; dignoque mox ámbitu consecrátur, cónditâ in loco Passiónis Basílicâ, quæ arcáno pósitam sacrário Crucem servat. De eádem minúta sacri ligni ad magnam fidei & Benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Allelúia, allelúia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabántur. * Ita exaltári. *Joan.* 3. *Num.* 21.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. *c.* 3.

IN illo témpore, Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 12. *in c.* 3. *Evang. Joan.*

SIcut Móyses exaltávit serpentem in erémo, ita exaltári oportet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Magnum sacraméntum. Prosternebátur in erémo pópulus Israel mórsibus serpentum, fiébat magna strages multárum mórtium: dictum est ad Móysen à Dómino ut fáceret æneum serpentem & exaltáret in ligno in erémo, & admonéret

pulum Israel, ut si quis
orsus esset à serpente,
um serpentem in ligno
altátum atténderet. Fac-
m est: mordebantur hó-
ines, intuebantur, & sa-
bantur. Quid sunt ser-
ntes mordentes? peccáta
mortalitáte carnis. Quis
t serpens exaltátus? Mors
ómini in Cruce. Quia enim
serpente mors, per ser-
ntis effigiem figuráta est.
orsus serpentis letális,
ors Dómini vitális.

℟. Christus passus est pro
bis: * Qui peccátum non
cit: peccáta nostra ipse
rtulit in córpore suo super
gnum; ut peccátis mórtui,
stítiæ vivámus. Allelúia,
lelúia. ℣. Disciplína pacis
ostræ super eum, & livóre
ejus sicut sanáti sumus.
Qui... Glória. *Repetit.* ℟.
que ad ℣. 1. *Petr.* 2. *Is.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Misericór-
a & véritas obviavérunt
i: ℟. Justítia & pax os-
láte sunt. *Ps.* 84.

AD LAUDES.

nt. CHristus mórtuus est
ç. pro peccátis nos-
is; & resurrexit tértiâ die
cundum Scriptúras. Alle-
ia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Delens quod
versùs nos erat chirógra-
um decréti quod erat
ntrárium nobis, & ipsum
tulit de médio, affigens il-
lud Cruci. Allelúia. *Co-
loss.* 2.

Ant. 6. F. Complácuit
per eum reconciliáre ómnia
in ipsum, pacíficans per
sánguinem Crucis ejus, si-
ve quæ in terris, sive quæ
in cœlis sunt. Allelúia. *Co-
loss.* 1.

Ant. 5. a. Ipse est pax
nostra, solvens inimicítias
in carne sua, ut reconcíliet
Deo per Crucem. Allelúia.
Ephes. 2.

Ant. 8. G. Verbum Cru-
cis pereúntibus quibus stul-
títia est: iis autem qui salvi
fiunt, id est, nobis, Dei
virtus est. Allel. 1. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1.

PRædicámus Christum
crucifixum, Judæis qui-
dem scándalum, Géntibus
autem stultítiam; ipsis au-
tem vocátis Judæis, atque
Græcis, Christum Dei vir-
tútem, & Dei sapiéntiam.

HYMNUS.

CRux, sola languórum Dei
Pendentis in te cónscia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.

Clavi pedes, clavi manus
Fixêre duro stípiti:
Cinctum cruentis véпribus
In te recumbébat caput.

Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.

Tu lectus in quo nos parit,
Suggestus è quo nos docet;
Olim tremendum sóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Ps.* 95.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D. Duplicanda.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte. Allel. *Matth.* 24.

Collecta. Orémus.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne Passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexísti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Delens.

Capitulum. *Act.* 5.

Quem vos interemístis suspendéntes in ligno, hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit nostri. * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris. * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 135.

℣. Dicant qui redémpti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in sǽculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. *Ephes.* 1.

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secúndùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * misericórdia. * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio. * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 1. G. Verbum.

Capitulum. *Philip.* 2.

HUmiliávit semetipsum, factus obédiens usque l mortem, mortem autem rucis : propter quod & eus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est iper omne nomen.

℟. *br.* Minuisti eum * pau- minùs ab Angelis. * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glória & honore * coronasti eum. * Allel. Glória. Minuisti. *Ps.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit aput. *Ps.* 109.

D II. VESPERAS.

Ant. E. CHristus crucifixus est ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi imus in illo; sed vivémus um eo ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo oster simul crucifixus est, : destruátur corpus peccá-, & ultrà non serviámus eccáto. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantati facti sumus similitúdini ortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. All. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui imus, & convivémus : si stinébimus, & conregnáimus. Allel. 2. *Tim.* 2.

Anic. Verna.

Capitulum. 1. *Petr.* 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, & incontamináti.

Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : Mandávit in ætermum testamentum suum. Allelúia. *Ps.* 110.

Hymnus, Signum. 598.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi : ℣. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 3.

Coll. ut suprà ad Laud. *Deinde fit Commem. S. Monicæ, Viduæ. Ant.* Exultávit. ℣. Averte óculos. lij. *Collecta*, Deus. *infrà.*

DIE IV.
In Festo
SANCTÆ MONICÆ,
Viduæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

MOnica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia enim & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino sem-

per servíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem addúxit. Lapso in Manichæórum hærésim fílio, cum pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíscopo: Fíeri non potest ut filius istárum lacrymárum péreat. Terrâ marique illum secúta, Mediolani innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat, pultes cum pane & mero attulisset, atque ab Ostiário prohiberétur: ubi hoc Epíscopum vetuisse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quòd tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuisset.

Lectio iij.

REdiens in Africam cum Augustíno, qui ejurátâ hæresi, ab Ambrósiò baptizátus fúerat; cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hîc fáciam adhuc, & cur hîc sim néscio, jam consumptâ spe hujus séculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulum immorári cupiébam, ut te Christiánum Cathólicum vidérem, priusquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit; & astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hîc, inquit, matrem vestram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo-sexto, ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit Psalmum, Misericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxta sepulcrum pósito cadávere, priusquàm deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullíus diéi prætermissióne servíerat, & unde nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

Collecta. Orémus.

DEus, mœréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriusque intervenu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per.

Vesperæ

pera de sequenti in
ini Doctorum, Col-
ufrà.
Commemorat. sanctæ
cæ, Ant. Fortitudo.
ima. lvij. Collecta,
mœréntium. suprà.

Die V.
In Festo
)MÆ AQUINATIS,
clesiæ Doctoris.
plex-Minus.
Lectio ij.

)mas, Landulfo Có-
ite Aquináte, ac Theo-
Cómitis Theátini fi-
us, quintum annum
, Cassinátibus Móna-
ietáte & litteris im-
us tráditur. Inde Neá-
studiórum causâ mis-
ino ætátis décimo oc-
sancti Domínici Or-
ingressus est. Quod
arentes índignè fer-
Lutétiam Parisiórum
ır. Verùm in itínere
ratrum per vim rap-
castrum paternæ di-
dédu̇ctus est. Ibi cùm
ibus, tum à soróri-
ırié exagitátus, quò
m mutáret propósi-
árum álteri persuásit,
ntemptis sǽculi pom-
icris se virgínibus ad-
et. Mulíerem quoque
ícam, quæ ad labefa-
m ejus castitátem in-
ta fúerat, titióne fu-
E castro per fenes-
tram post biénnium ferè ín-
tegrum emissus, Neápolim
redúcitur: unde Romam,
pósteà Parísios à Joanne
Teutónici Ordinis Generáli
ductus, tùm Colóniam A-
grippínam missus est, ut
Alberto Magno doctóre
uterétur. Parísios revocá-
tus, post prælectas Petri
Lombardi senténtias, gra-
dum Magistérii obtínuit.

Lectio iij.

Summæ eruditióni accessit
summa vitæ sánctitas.
Nunquam se lectióni aut
scriptióni dabat, nisi post
oratiónem, ad quam in
exponendis difficilióribus
Scriptúræ locis jejúnium ad-
hibébat; dícere sólitus, quid-
quid sciret non tam se stú-
dio & labóre suo reperisse,
quàm divínitus tráditum ac-
cepisse. Nullum penè fuit
scriptórum genus, in quo
non esset diligentíssimè ver-
sátus: ac ne ex rerum sub-
tiliórum inquisitióne cari-
tátis ardor tepésceret, col-
latiónes Patrum asíduè per-
volvébat. Scripta ejus, &
multitúdine, & varietáte,
ac in rebus étiam intricas-
tíssimis perspicuitáte ádeò
excellunt, ut eam ob cau-
sam Doctóris Angélici no-
men adeptus sit. De sacro
sancto potíssimùm Euchari-
stiæ sacramento multa piè
non minùs quàm scitè con-
scripsit, ac præter cétera il-
lud célebre Officium, quod

Bb 5

jussu Urbáni quarti ordinávit. Delátum sibi à Clemente quarto Archiepiscopátum Neapolitánum constanter recusávit. Missus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunense, in itínere morbo correptus, divertit in monastérium Fossanovense Ordinis Cisterciensis in diœcési Terracinensi; & in ipso ingressu mortem præséntiens, ait: Hæc réquies mea in séculum séculi; hîc habitábo quóniam elégi eam. Tum rogátus à frátribus, expósuit Cántica Canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri sibi pétiit Ecclésiæ sacramenta, quibus débitâ veneratióne cum lacrymárum effusióne susceptis, tértio die obdormívit in Dómino, anno ætátis quadragésimonono, Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo quarto. Clarus miráculis, à Joanne vigésimo secundo Sanctis ascriptus est.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ doctóris mirâ eruditióne clarificas, & sanctâ operatióne fœcundas, da nobis, quæsumus, & quæ dócuit intellectu conspícere, & quæ egit imitatióne complére; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Vespera de sequenti.

Die VI.

In Festo
SANCTI JOANNIS,
Apostoli, ante Portam
Latinam.

Duplex-Minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. HÆc dicit primus & 1. D. novíssimus, qui fuit mórtuus & vivit: Nihil horum tímeas, quæ passúrus es. Allelúia. *Apoc.* 2.

Ant. 7. a. Vocávi te & dixi tibi, servus meus es tu; confortávi te, & auxiliátus sum tuî. Allelúia. *Is.* 41.

Ant. 6. F. Erunt quasi non sint, hómines bellantes advérsùm te, quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam. Allel. *Is.* 41.

Ant. 2. D. Pósui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protexi te. Allelúia. *Is.* 51.

Ant. 5. C. Ego redemptor tuus sanctus Israel; & tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis. Allelúia. *Is.* 41.

Capitulum. *Is.* 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne,

non combuféris; & flamma non ardébit in te.

HYMNUS.

URBEM Romúleam quis furor íncitat?
Chrifti Difcípulus Cæfare Júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.

IN fervens ólei conjícitur mare:
Nil æftus nócuit, flamma fed hófpiti
Parcit blanda fuo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.

EDICTO ftériles pulfus in ínfulas,
Exul tunc fócio perfrúitur Deo:
Hîc ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublúftri nébulâ tegit.

SIC nos Chriftus amet, fic dóceat pati;
Difcamufque mori, fimus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque facro máxima Flámini:
Hæc eft certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitus háufimus. Amen.

℣. Impinguafti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eft! *Pf.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Jefus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo bibétis; & baptifmo quo ego baptízor, baptizabímini. Allel. *Marc.* 10.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

Pro Comm. S. THOMÆ AQUINATIS, Ant. Qui docti. ℣. Beátus. xxv. *Collecta*, Deus, qui Ecclésiam. *fuprà.*

AD NOCTURNUM.

INVIT. Deum qui convertit luctum fuórum in gáudium, * Veníte, adorémus. Allel. *Jerem.* 31.

Pf. 94. Veníte. 122.

HYMNUS, URBEM Romúleam. *fuprà.*

Ant. 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego Sanctus Ifrael, falvátor tuus: ego dilexi te. Allelúia. *If.* 43.

Ant. 6. F. Scient quia dilexi te, quóniam fervafti verbum patiéntiæ meæ, & ego fervábo te ab hora tentatiónis. Allel. *Apoc.* 3.

Ant. 7. d. Liberábo te in die illa, & erit ánima tua in falútem, quia in me habuifti fidúciam. Allelúia. *Jerem.* 39.

℣. Igne me examinafti, Dómine; ℟. Et non eft inventa in me iníquitas. *Pf.* 16.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Nolíte timére: * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est. Allelúia, allelúia. ℣. Opera Dei reveláre & confitéri honoríficum est. * Omnis qui confitébitur. *Matt.* 10. *Tob.* 12.

Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum.

Lib. 1. *cap.* 14.

JOannes unus ex discípulis, qui mínimus tráditur fuisse inter Apóstolos, & quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permansit; & ideò plùs amátur à Dómino, & super pectus Jesu recumbit; & quòd Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; & post resurrectiónem, nuntiante María Magdaléne quòd Dóminus resurrexísset, uterque cucurrit ad sepulcrum; sed ille prævénit. Cùmque essent in navi, & piscarentur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore; nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnoscit, & dicit Petro: Dóminus est.

℟. Stetit Jesus in líttore, non cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dixit discípulus ille quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

EST Joannes, & Apóstolus, & Evangelista, & Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magister: Evangelista, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsulâ, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberasti me, Deus, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et † In médio ignis non sum æstuátus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; & liberátus sum de ore leónis. * Et. Glória. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò mi-

is consummavérunt me in rra ; ℟. Ego autem non reliqui mandáta tua. *Ps.* 8.

AD LAUDES.

nt. EGó Joannes párticeps in tribulatió-D. e, & regno, & patiéntia Christo Jesu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula atmos propter verbum ei, & testimónium Jesu. lelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem agnam tamquam tubæ, dintis : Quod vides, scribe libro ; & mitte septem cclésiis. Allel. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus ; Opórtet te íterùm rophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. Allel. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes adívi & vidi hæc ; & dicit mihi : Ne signáveris verba rophetíæ ; tempus enim ropè est. Allel. *Apoc.* 22.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dixit mihi : Vide ne féceris : onservus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium stimónium Jesu : Deum dóra : Testimónium enim esus est spíritus prophetíæ.

HYMNUS.

JUssu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas:
ortur voláttu líbero
Mens celsa supra sídera.

ILLÌC revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devíctâ leo.

ARCANA te vatem docet
Regni sui mystéria :
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra desérta, & ínvia & inaquósa, sic in sancto appárui tibi ; ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Dedit Jesus palàm fácere servis suis quæ opórtet fíeri citò ; & significávit mittens servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei. Allel. *Apoc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra perturbant : præsta, quæsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelístæ conféssio gloriósa nos prótegat ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberasti me de perditióne, & eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. *br.* Loquébar de testimóniis tuis * in conspectu regum. * Allelúia, allel. ℣. Et non confundébar. * Allelúia. Glória. Loquébar. *Ps.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. *Is.* 50.

DOminus érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magistrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non contradíco, retrorsùm non ábii.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus. * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam. * Allelúia. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuisti me, & usque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usque in senectam & sénium. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Joannes.

Capitulum. *Sap.* 7.

QUæcumque sunt absconsa & improvísa, dídici: ómnium enim ártifex dócuit me Sapiéntia; est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini. * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usque in altíssima * quæ fecisti magnália. * Allelúia. Glória. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexisti, Dómine; ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vídimus óculis nostris, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobíscum. Allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobíscum grátia, & pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam filios meos in veritáte ambuláre. Allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos

ɛ Deo sumus. Allelúia. 1. ɔan. 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit ꞌeum, audit nos: in hoc ɔgnóscimus Spíritum veriꞏ ɪtis. Allel. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. *Joan.* 4.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fíus Dei, Deus in eo manet, : ipse in Deo: & nos coɴóvimus, & credídimus ɪritáti quam habet Deus in obis.

Hymnus, Urbem. *ut* ɪ I. *Vesperis.*

℣. Nomen Dómini invoꞌvi: ℟. Erípuit ánimam ɪeam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In hoc cognóꞏ imus caritátem Dei, quóiam ille ánimam suam pro obis pósuit: & nos debéɪus pro frátribus ánimas ónere. Allel. 1. *Joan.* 3.

Coll. ut suprà ad Laud.

Fit Commemorat. sancti Anselmi, *Eccles. Doct.* *Ant.* Beátus. ℣. Beátus. xx. *ollecta*, Excita. xxiij.

Die VII.

In Festo

ANCTI ANSELMI,

Episcopi & Doctoris.

Semiduplex.

De Communi Doctorum.

Lectio ij.

ANselmus Augustæ in Gállia Cisalpína ad Alinum radíces natus est paréntibus nobilitáte claris. A matre piè educátus, post delibátas lítteras, in quibus brevi multùm profécit, de vitâ monástica cogitáre cœpit. Verùm tepescente propósito, gliscenti ætáti habénas laxávit, donec ætáte matúrior, deo movente in se reversus, ad Beccense monastérium se recépit, ubi Lanfrancum magistrum áudiit. Mónachus factus, ómnium religiósiùs vivéntium mores ità æmulátus est, ut intrà breve tempus eváserit aliórum spéculum & exemplar. Post triénnium in prióremelectus, ínvidos quosdam fratres caritáte, humilitáte, & prudéntiâ lenívit, sibique & Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emolumento réddidit. Mórtuo Abbáte, & in ejus locum (licèt invítus) suffectus, doctrínæ & sanctitátis famâ ubíque refulsit, Régibus & Epíscopis venerábilis.

Lectio iij.

DEfuncto Lanfranco Archiepíscopo Cantuariensi, ejus olim præceptóre, Anselmus ejusdem Ecclésiæ régimen suscípere coactus est. Quo in gradu, verbo & exemplo priùs, dein scriptis, & Concíliis celebrátis, prístinam pietátem, & Ecclesiásticam disciplínam restitúere satégit. Ob invictam

in tuendis Ecclésiæ júribus Constántiam, incurrit in offensiónem tum Guillelmi Rufi, Anglórum regis, tum Henríci, Guillelmi fratris & in regno successóris, à quibus & exílium & bonórum addictiónem perpessus est. Romam profectus, in Concílio Barensi summo fuit Ecclésiæ contrà Græcos adjumento. Pacátis utcumquè discórdiis, in Angliam revocátus, Londíni Concílium hábuit, in quo Henrícus ipse iis quæ sibi injustè vindicábat, ultrò renuntiávit; & multa cùm ad disciplínam instaurandam, tùm ad tollendos abúsus sancita sunt. Sedátâ tandem pénitus tempestáte, Cantuáriæ diútino languóre confectus migrávit in cœlum. Multis clarus miráculis eximiísque scriptis célebris inter sanctos Ecclésiæ Doctóres cólitur.

Coll. Excita. xxiij.

VESPERÆ *de sequenti.*

DIE VIII. MAII.

IN FESTO
S. GABRIELIS, ARCHANGELI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto officio.

Ant. 4. E. CUm vidérem visiónem, & quærerem intelligéntiam, ecce stetit in conspectu meo quasi spécies viri. Allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 7. c. Et clamávit, & ait: Gábriel, fac intellígere istum visiónem. Allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 3. à. Venit, & stetit, & ait ad me: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio. Allelúia. *Dan.* 8.

Ant 8. G. Cùmque loquerétur ad me, collapsus sum pronus in terram: & tétigit me, & státuit me in gradu meo. Allelúia. *Dan.* 8.

Ant. 6. F. Dixítque mihi: Ego ostendam tibi quæ futúra sunt in novíssimo, quóniam habet tempus finem suum. Allel. *Dan.* 8.

CAPITULUM. *Dan.* 9.

ME loquente in oratióne, ecce vir Gábriel quem víderam in visióne à princípio, citò volans tétigit me

ipore sacrificii vest-

.

Dócuit me Gábriel,
tus est mihi, dixitque:
, ego veni ut indi-
tibi, quia vir deside-
es : * Tu ergo ani-
rte sermónem, & in-
visiónem. Allelúia,
i. ℣. Ego sum Gá-
qui asto ante Deum :
us sum loqui ad te *
io. Glória. *Repet.* ℟.
ad ℣. *Dan.* 9. *Luc.* 1.

HYMNUS.

EME rerum factor &
biter,
incta nutûs império
oves,
m lux inaccesso re-
lgens
git in sólio latentem.
le cingunt míllia cœ-
um,
è pronis cérnua frón-
ius
ens adórant, terque
nctum
elebrant sine fine
amen.
iter ardes ágmina,
ibriel,
Tonantis fórtia pán-
re,
ex reposcas sive pœ-
s,
lia seu réferas amí-
s.
nus adstans consíliis
i,
evélas témpora Vá-
us,

Olim futúra cùm jacenti
Certa salus oriétur orbi.
SOLIS propinquo lúmine,
prævium
Sidus Joannem súrgere nún-
tias;
Mutus sacerdos hæret,
almam
Dum sóbolem stérili pro-
fáris.
FELICIORI missus at ómi-
ne,
Adis Maríam quæ benè cré-
dula
Servam Dei se prædican-
do,
Facta Dei fuit indè mater.
LAUS summa Patri qui creat
Angelos;
Per quem triumphant glória
Fílio;
Quo roborantur laus sit
almo
Spirítui; tribus una sem-
per.
Amen.

℣. Dómine, Deus meus, magnificátus es vehementer, ℟. Qui facis Angelos tuos Spíritus. *Ps.* 103.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. *Duplicanda.* Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut deleátur iníquitas, & addúcatur justítia sempiterna, & ungátur Sanctus sanctórum. Allelúia. *Dan.* 9.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Comm. S. ANSELMI, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus. xxv. *Collecta*, Excita. xxiij.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum, cui ministrant Angeli; *Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 4.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

O Jubar Cœli, decus Angelórum,
Angelus mundi, Gábriel, redempti;
Núntius portas, Máriam salútans,
Verba salútis.

Ipsa te passu céleri secúta,
Mox salus intrat rediviva terras:
Tuta sic clauso reserantur orco
Regna polórum.

Ceu gigas Cœlo próperat remenso,
Sic suo sponsus thálamo recédens
Currit, & metam Státuit sacrátâ
Vírginis alvo.

Hoc videt testis Gábriel, ruentem
Cœlitùs solem: veneranda fructum
Dat suum tellus, plúvio madescunt
Véllera rore.

Gratiam tanto pópulus rependat
Prónubo Verbi, meritisque Verbum
Láudibus tollat, sua Trinitáti
Glória plaudat.
Amen.

Ant. 8. G. Cùm sacerdotio fungerétur Zacharías órdine vicis suæ, appáruit illi Angelus Dómini, stans à dextris altáris incensi. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Zacharías turbatus est videns, & timor irruit super eum; ait autem ad illum Angelus: Ne timeas, Zacharía. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Exaudita est deprecátio tua: & uxor tua Elízabeth páriet tibi filium, & vocábis nomen ejus Joánnem. Allelúia. *Luc.*

℣. Propè est ... ómnibus inv...

℟. Omnibu... eum in veri...

Lect. j. ... *currente, è t...*

℟. Angel... ríæ: Ego sum ... asto antè Deum ... sum loqui ad ... evangelizáre ... All...

℣. Nunc eg... docérem te, ... Et missus. *Luc.* 1.

Lect. iij.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Hom. 34. *in Evang.*

Ad Maríam Virginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archangelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium summum ... lum veníre dignum fuit, qui summum ómnium ... tiábat. Gábriel mittitur

:údo nominátur. Il-
ıpe nuntiáre venié-
ad debellandas aé-
ſtátes húmilis appa-
átus eſt. De quo per
ım dícitur : Dómi-
s & potens, Dómi-
ıs in prælio. Et rur-
)óminus virtútum
.ex glóriæ. Per Dei
itúdinem nuntian-
, qui virtútum Dó-
& potens in prælio,
oteſtátes aéreas ad
iébat.
ſſus eſt Angelus Gá-
)eo ad Vírginem,
ı Vírginis, María:
:ſſus dixit : Ave,
ena : Dóminus te-
3enedícta tu in mu-
Allelúia, allelúia.
ruit ei Angelus Dó-
ait : Dóminus te-
Benedícta. *Luc.* 1.

.ECTIO iij.
ncti Evangélii ſe-
n Lucam. *cap.* 1.
émpore; Miſſus eſt
ıs Gábriel à Deo in
Galilææ, cui no-
zareth, ad Virgi-
onſátam viro, cui
at Joſeph, de do-
d; & nomen Vír-
ría. Et réliqua.
ſancti Bernardi
Hom. 1. *de Laud.*
irg. Matr.
; eſt Angelus Gá-
l à Deo. Non árbi-
: Angelum de mi-
nóribus eſſe, qui quálibet ex cauſa, crebrà ſóleant ad terram fungi legatióne : quod ex ejus nómine palàm intélligi datur, quod interpretátum Fortitúdo Dei dícitur : & quia non ab álio áliquo fortè excellentióri ſe (ut áſſolet) ſpíritu, ſed ab ipſo Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pófitum eſt, A Deo. Angelus verò Fortitúdo Dei appellátus eſt, vel quòd hujuſcémodi merúerit prærogatívam officii, quo ejuſdem nuntiáret adventum virtútis : vel quia Vírginem natúrâ pávidam, símplicem, verecundam, de miráculi novitáte ne expaveſceret, confortáre debéret.

℟. Turbáta eſt María in ſermóne ejus : & ait Angelus ei : * Ne tímeas, María, inveniſti enim grátiam apud Deum. Allelúia allelúia. ℣. Quàm pulchri pedes annuntiantis & prædicantis pacem : annuntiantis bonum! * Ne. Glória. *Repetit.* ℟. *uſque ad* ℣. *Luc.* 1. *Iſ.* 52.

Te Deum.

℣. SACERD. Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : ℟. Laudáte & ſuper exaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. AIt Angelus Maríæ : Ecce concípies in útero, & páries Fílium, &

vocábis nomen ejus Jesum. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in æternum. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 4. D. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 7. a. Respondens Angelus, dixit: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altissimi obumbrábit tibi. Allelúia. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Nahum.* 1.

ECce super montes, pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem: célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua.

HYMNUS.

DATURUS orbi sol diem,
Jubet præíre Phósphorum:
Sol grátiæ terris adest;
Terris refulsit Gábriel.

QUID Eva, peccátum gemis?
En Eva nobis áltera
Fructu repónit Cœlico
Quod tristis arbor ábstulit.

NON virus hîc spargit satan,
Non fallit hîc sciéntia:
Arcána sed portans Dei
Adest minister Angelus.

MARIA primùm térrita,
Mox plena gestit gáudio:
Concepta ventre sénserat
Totíus orbis gáudia.

SIC te sequestro, Gábriel,
Pax alma terris náscitur;
Dum fit caro Verbum Patris,
Manetque nobiscum Deus.

QUEM proni adórant Angeli,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Benedícite Dómino, omnes Virtútes ejus, ℟. Ministri ejus, qui facitis voluntátem ejus. *Ps.* 102.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. C. *Duplicanda.* Dixit María ad Angelum: Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secundum verbum tuum: Et discessit ab illa Angelus; Allelúia. *Luc.* 1.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beáti Gabriélis Archángeli ministério Unigéniti tui Incarnatiónem sacratíssimæ Vírgini Maríæ nuntiáre voluisti; da nobis, ipso interveniente, tanti Mystérii grátiâ pérfrui, ut quod in terris fide cólimus, in cœlis contemplári & amáre mereámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Ait Angelus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

TIAM.
Hic erit ma-

Is. 9.
ncipátus su-
:m ejus : &
:n ejus, Ad-
onsiliárius,
Pater futúri
s pacis.
ícite Dómi-
ıgeli ejus. *
a. Benedíci-
s virtúte, *
n illíus. * Al-
Benedícite.

:um, omnes
Audívit, &
96.

TAM.
abit illi.
Is. 9.
itur ejus im-
& pacis non
sólium Da-
egnum ejus
firmet illud,
n judício &
& usque in

nspectu An-
llam tibi. *
ia. In consp-
:onsitébor *
)mine. * Al-
n conspectu

s es qui in-
℟. Et sedes
.*Dan.* 3.

AD NONAM.

Ant. 7. a. Respondens Angelus.

CAPITULUM. *Is.* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum : Ecce Virgo concípiet & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Qui sedes super Chérubim, * manifestáre. * Allelúia, allelúia. Qui sedes. ℣. Ostende fáciem tuam, * & salvi érimus. * Allelúia. Glória. Qui sedes. *Ps.* 79.

℣. Vísita nos, Dómine, ℟. In salutári tuo. *Ps.* 105.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. ANgelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 1. D. Péperit María filium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. c. Pastóres erant vigilántes super gregem suum : & ecce Angelus Dómini stetit juxtà illos. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 4. d. Cláritas Dei circumfulsit illos, & timuérunt timóre magno : & dixit illis Angelus : Nolíte timére. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ecce evangelízo vobis gáudium magnum : Quia natus est vobis salvátor, qui est Christus Dóminus. Allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. *Hebr.* 1.

OMnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis.

Allelúia, allelúia. ℣. Grátia & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est : & à septem spirítibus, qui in conspectu throni ejus sunt. Allelúia. *Apoc.* 1.

Hymnus.

TOt antè votis empta fidélibus
Dies seréno fulget ab æthere,
Optáta quâ terras olympo
Fœdere pax sóciat perenni.

Hæc dum salútis núntia, Gábriel,
Refers; suprémi grátia Spíritûs
Implet Maríam, fitque mater
Fœta Deo propióre Virgo.

Sic te sequestro, pérfidus óccidit
Serpens; in astris Glória sic Deo;
Mortalibusque sic voluntas
A superis bona nuntiátur.

In carne nati cónscius ô Dei,
Matrisque custos Vírginis integer,
Nobis salútem qua[illegible]
listi,
Redde piâ prece [illegible]

Laus summa Patri qui [illegible]
Angelos;
Per quem triumphant G[illegible]
Fílio;
Quo roborantur [illegible]
almo
Spirítui; tribus una [illegible]
per. Amen.

℣. Confiteantur Dó[illegible] misericórdiæ ejus, ℟. mirabília ejus fíliis [illegible] num. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Duplex
Facta est cum Angelo [illegible] titúdo milítiæ cœlestis, [illegible] dántium Deum, & [illegible] tium : Glória in altis[illegible] Deo, & in terra pax ho[illegible] nibus bonæ volun[illegible] lelúia. *Luc.* 2.

Coll. ut suprà ad La[illegible]

Fit Comm. S. Grego[illegible] *Nazianzeni*, Ant. [illegible] tus. ℣. Beátus. xx. Coll[illegible] Omnípotens. xxiij. *de C*[illegible] *muni Doctorum.*

Die IX.

In Festo

SANCTI GREGO[RII]

NAZIANZENI

Constantinopolitani [Epis]copi & Ecclesiæ Doct[oris]

Duplex - Mi[illegible]

Omnia de Comm. D[octo]*rum, additis quæ seq*[uuntur]

Coll. Omnípotens

ectio ij.
orius, ob singulá-
divinárum litterá-
ntiam Theólogus
s, Arianzi in Cap-
ecunda natus est,
patre qui Nazian-
cclésiæ Epíscopus
Nonnâ matre quæ
in lucem éditum
nsecrávit. Adoles-
æsaréam primùm,
lexandríam, hinc
, discendi stúdio,
; ubi amicítiam ín-
asílio, & ab Athe-
: eloquéntiæ pro-
designátus. In pá-
ersus anno ætátis
, baptizátus est.
sbyter à patre in-
t creátus; mox,
lem Epíscopus con-
r, fugit in Ponti
m, ubi cum Basí-
sticæ vitæ institúta
. Imperante Juliá-
ianzum venit, ubi
onagenárium, qui
ab Ariánis confes-
minensi subscrípse-
lúxit, ut subscrip-
revocáret, eumque
is & magnæ gregis
æ ab ipso descive-
onciliávit. Sasimó-
lésiæ à Basílio præ-
ae causa esset dissí-
um inter & Anthí-
yanensem Epísco-
Sasimórum óppido,
tu cessit; & post-
quándiu in nosocó-
mio ægrótis ministrasset, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet.

Lectio iij.

Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános & Apollinaristas expugnávit: multísque ab hæresi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus, & ut seditiósus tràhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas instítuit: at pauló pòst, mutáto consílio, ad eam sedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evexit. Convocáta deindè Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur operâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Episcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia; qui cùm adessent, negarentque citra suum consensum Constantinópoli dari Epíscopum potuisse, Gregórius in Concílio, stúdio pacis se ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procellæ con-

næ hæren expurgatæ præ-
ciendum curávit Eulálium.
Rus deindè ſeceſſit, ubi Mó-
nachi vitam agens, gravíſ-
ſimas carnis tentatiónes ora-
tiónibus, jejúniis ac vigíliis
ſuperávit. Demùm, Theo-
dóſio imperante, deceſſit;
multis ſuper ægros & ener-
gúmenos patrátis in vita
miráculis.

Ad Vesp. *ſit Commem. S. Mamerti, Epiſc. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Coll.* Clamantes. *infrà.*

Die X.
In Feſto
SANCTI MAMERTI,
Epíſcopi.
Simplex.
De Communi Pontificum.
Lectio iij.

turin, ſupi
per urbem
tiále quidda
nitabantur.
avérteret, e
vibus poſt e
dium ad Ec
ánimo con
Litánias uſi
Has póſteà
ante Aſcenſi
das in jejúi
tióne cordis
ad quas un
concurrénti
ſávit calám
catiónes m
præſcriptas
Roma ipſa I
toritáte amp

Collect...

Clamant...
mus, D...
ter exaudi;

Die XI.
In Festo
ANCTI MAYOLI,
Abbatis.
Duplex - Minus.

Lectio ij.

MAyolus, claro génere Avenióne natus, jam lè à pueritia Ecclesiásticis diis addictus est, rerum- e divinárum sciéntiâ im- tus. Orbátus paréntibus, iscónem ad cognátos & ícos se cóntulit, ubi licèt enis inter Ecclésiæ Cathe- lis Canónicos cooptátus, hidiáconique dignitáte a multò post donátus, mia virtútis & doctrínæ címina præbuit. Ab Ec- sia Bisuntína in Epísco- m postulátus, tam formi- dum onus constanter re- avit. Quò étiam secúrius nóribus se subdúceret, iniacensem solitúdinem iit, ibíque monásticam um amplexus, omni vir- um génere, sed obedién- potissimùm & humilitáte uit. Ab Abbáte Aymardo successórem assumptus, jectos sibi Mónachos sin- ári vigilántiâ, summâ- prudéntiâ rexit. Sibi du- ac penè crudélis, cé- s ómnibus suávis ac be- nus, non solùm frátri- , sed Imperatóribus ac ibus veneratióni fuit & ri. Horum auctoritáte us, multa in Itália; Germánia; & Gálliis monastéria ad prístinum fervórem redúxit.

Lectio iij.

ERga beatíssimam Dei genitrícem insigni pietáte affectus, ejus augustíssimum templum Anícii invísit, ibíque ómnium órdinum plausu exceptus, votis Deo & sanctíssimæ Vírgini persolútis, plebem immensam ipsum audiendi cúpidam verbo divíno refécit. Cluníacum revertens, ad montem qui dícitur Gáudii, propè Anícium, visum cœco réddidit. Sanctitátis ejus famam ubíque diffudérunt plúrima ab ipso váriis in locis patráta mirácula. Tandem méritis plenus, dum in extréma senectúte ab Hugóne Francórum Rege invitátus, Parísios péteret ad restituendam in Monastério sancti Dionysii regulárem disciplínam, Silviniacum in Diœcesi Claromontensi advéniens, morbo correptus est, finemque vitæ suæ instáre séntiens, fratres consolátus ac exhortátus, plácidè obdormívit in Dómino. Exéquias ejus ac túmulum suâ præséntiâ & regálibus donis Hugo Rex honorávit. Ipsi ferè statim ab ejus óbitu diem festum consecrávit Ecclésia Aniciensis, specialíque cultu celebrávit, huncque Univérsitas hujus Ecclésiæ sibi ascévit in Patrónum.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beáto Máyolo Abbáti in via perfectiónis evangélicæ incédere, & álios dedúcere tribuísti: ejus intercessióne gressus nostros dírige secundùm elóquium tuum; ut viam mandatórum dilatáto corde currámus; Per Dóminum.

Die XII.
In Festo
SANCTI EPIPHANII,
Epíscopi & Doctoris.
Simplex.
De Communi Doctorum.
Lectio iij.

EPiphánius in território Eleutheropolitáno in Palæstína natus, ab ineunte adolescéntia, à præstantíssimis Mónachis institútus, singulári castitátis amóre & fidei constántiâ enítuit. Apud Ægyptios, Palæstínos, & Cyprios, & Mónachus, & Monachórum pater flóruit. A Cypriis eléctus, ut Salamínæ (quæ tunc Constántia vocabátur,) totíus ínsulæ Metrópolis, onus Episcopále suscíperet, ex sedis dignitáte, eruditiónis præstántia, & virtútum splendóre, máximam per univérsum orbem nóminis celebritátem adeptus est. Ariános & Apollinarístas primùm sejunctìm insectátus, deindè omnes sui témporis hæreses uno ópere, & collátis víribus impugnávit. Eâ fuit in egénos liberalitáte, ut facultátibus absumptis, Ecclésiæ bona impéndere non recusáret. Theóphili calúmniis deceptus, in magnum Chrysóstomum quem Origenístis favére suspicabátur, zelum exércuit; sed si qua in his, ut homo peccávit, ardens hæc opéruit cáritas. Fuit illi cum Athanásio, Basílio, Dámaso, Hilarióne familiáritas; cum Hierónymo summa conjúnctio, cujus Pauliniánum fratrem Presbyterum ordinávit & Clero suo addixit. Insignis vitæ conversatióne & miráculis clarus óbiit octogenário major.

Collecta, Excita. xxiij.

Die XIII.
In Festo
SANCTI ISIDORI,
Epíscopi & Doctóris.
Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant. sola*, A Deo. *ut in Communi Doctorum.* xix. *Collecta*, Omnípotens.

AD NOCTURNUM.
Lectio ij.

ISidórus natióne Hispánus, exímiâ doctrínâ, omníque virtútum Christianárum génere flóruit. Adhuc adoléscens, Ariánam hæresim étiam cum cápitis perículo palàm oppugnávit. Leandro fratre Epíscopo

ſi vitâ functo,
Cleri & pópuli vo-
us ſucceſſórem, li-
us, aſſúmitur. In
ıda Eccleſiáſtica diſ-
Monáſtico inſtitúto
ániam promoven-
legiiſque ædifican-
lò óperam póſuit.
ſanctitáte & doc-
amendábiles diſci-
ibuit, quos inter
ſanctus Ildephon-
copus Toletánus.
Híſpali Concílio,
orum hæreſim quæ
m jam peteébat,
i & erudítâ diſpu-
ontrívit.

ECTIO iij.

ſcripſit quàm plúri-
Chriſtiánæ & Eccle-
liſciplínæ ádeò úti-
ſanctus Leo Papa
ad Epíſcopos Bri-
ríbere non dubitá-
icut Hierónymi &
ii, ita Iſidóri dicta
a eſſe. Præfuit Con-
letáno quarto óm-
liſpániæ Concilió-
ebérrimo. Déinique
m quadraginta cír-
nos rexiſſet Ecclé-
ab Hiſpánia Ariá-
minaſſet hæreſim,
ánimam Deo réddi-
pus ejus Legiónem
um eſt, ubi templo
s invocatióne dicá-
nâ pópuli devotió-
ır.

Omnípotens. xxiij.

VESP. *à Capitulo de ſequenti, in Communi Abbatum, Coll.* Da nobis. xxxv.

Fit Comm. S. ISIDORI, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus. xxv. *Collecta*, Omnípotens. xxiij.

DIE XIV.
In Feſto
SANCTI PACHOMII,
Tabennæ in Thebaïde
Abbatis.

SIMPLEX.

Pridiè AD VESP. *Ant. ſola.* Quid prodeſt, *ut in Communi Abbatum.*

LECTIO ij.

PAchómius in Thebáïde natus, parentes idolóla-tras hábuit. Milítiæ invítus licèt ſub Diocletiáno nomen dedit. Chriſtianórum erga mílites benéficâ caritáte motus, Chriſti fidem & baptíſmum ſuſcépit, & Palæmonis diſciplínæ ſe trádidit, ut cum eo vitam Anachoréticam ágeret. Morabantur ſimul, texébant cilícia, & laborábant mánibus ſuis, vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris aſſíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennenſi habitatóribus vácuo Monaſtérium cóndidit, Regulamque ab Angelo accépit, ad quam diſcípulos inſtitúeret. Per quíndecim annos ſtans, &

ne dorsum quidem parieti reclinans, somnum cepit.

Lectio iij.

OCto monastéria Mónachis úndiquè ad illum accurréntibus ædificávit, præcípiens eis, ut habérent moderátum cibum, vilíssimam vestem; somnum étiam competentem. Validióribus validióra ópera, infirmióribus levióra imponébat. In solemnitátibus ex vicínis locis Presbyteros advocábat, qui sacra perágerent, & discípulis, sibíque corpus & sánguinem Christi Dómini ministrárent. Nullum enim inter Mónachos qui clericátûs officio fungerétur admittébat. Construxit étiam monastérium, in quo Vírgines Deo dicátæ Mónachos æmulabantur, præviâ & imperante ipsíus soróre. Pachómius tandèm labóribus & áspero vivendi génere confectus, ánimam Deo réddidit circa annum Christi trecentésimum quadragésimum octávum vel nonum.

Collecta, Da nobis, quæsumus. xxxv.

Die XVI.

In Festo

S. JOAN. NEPOMUCENI.

Presbyteri & Martyris.

Semiduplex.

Pridiè ad Vesp. *Ant. sola*, Fortitúdo. *in Communi unius Martyris.*

Ad Noct. Lect. j. *de Scriptura occurente, ex tribus una.*

Lectio ij.

JOannes Nepomuci Bohémiæ óppido natus est patre sene & matre stérili, qui fusis sæpè ad Deíparam votis ipsum à Deo impetráverant. Adhuc infans pietátem cóluit, & sacri ministérii tyrocínium fecit, ómnibus morum suavitáte ac vitæ innocéntiâ carus. Sacerdótio initiátus, verbi Dei prædicandi munus, tanto fervóre implévit, ut ad pœniténtiam innúmeros peccatóres addúxerit. Inter Ecclésiæ Pragensis Canónicos ascítus, & coram Venceslâo Romanórum ac Bohémiæ rege sacras conciónes habére coactus, contrà aulicórum vítia & corruptos mores summâ semper ánimi libertáte insurrexit. Régiis illum eleemósynis in páuperes erogandis Præfectum, Joanna Regína consciéntiæ sibi moderatórem elégit, & eo duce jejúniis, oratióni, aliísque bonis opéribus dédita, in via Christiánæ perfectiónis multùm profécit.

Lectio iij.

CUm autem Venceslâus in vítia præceps abriperétur, piæque cónjugis obtestatiónes & mónita ægrè ferret, eò impietátis prolapsus est, ut quæ regína in Sacro tribunáli aperiébat, sibi de-

egenda esse conténderet. Id Joanne minis & précibus extorquére conátus, cárceri primùm mancipári, dein catastæ impóni, & admótis ad látera fácibus, recusantem torquéri jussit. Quo in supplício Christi Martyr nihil áliud præter suavíssima Jesu & Maríæ nómina proferre audítus est. Edúctus è cárcere, ministerioque suo rédditus, novum prævidens agónem, devotíssimam beátæ Vírginis ædem invísit, dignam Christi sacerdóte ibi mortem ápprecans. Indè redeuntem Rex è fenestra conspicátus, ad se accersívit, mortem interminátus nisi arcánas cónjugis confessiónes statim patefáceret. Quod cùm exhorruisset fidélis miníster, Regis império in Moldávam præcipitátus, novi géneris Martyrii coróнam est consecútus. Quem miráculis clarum Benedictus décimus tértius Póntifex máximus, tamquam primum sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sánguine propugnantem, sanctórum Mártyrum catálogo ascripsit.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ob invíctum beáti Joannis sacraméntale siléntium, novâ Ecclésiam tuam Martyrii corónâ decorasti, da nobis ejus intercessióne & exemplo, linguam cautè custodíre; ac ómnia pótiùs mala, quàm ánimæ detriméntum, in hoc século toleráre; Per Dóminum.

DIE XIX.
In Festo
SANCTI CŒLESTINI,
Papæ.

Semiduplex.

De Communi Pontificum.

Pridiè AD VESPERAS, *fit Comm. S.* YVONIS, *Presb. Ant.* Quasi. ℣. Stabit. xxvj. *Collecta*, Deus, qui beátum. *infrà.*

Lectio iij.

CŒlestínus quintus, Petrus de Muróne antè Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriúndus, à téneris annis deserta pétiit. Tanta fuit ejus vitæ aspéritas, ut dies ferè noctesque ánimum oratióni & legendo psaltério inténderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum, tantæ sanctitátis famâ permóti, conflúerent, Congregatiónem Cœlestinórum sub régula sancti Benedicti instítuit, ádditis étiam arctióribus statútis. Post mortem Nicolái quarti, cùm sedes Apostólica biénnio & ampliùs vacasset, ad Pontificátum promótus est; cui se dignitáti ímparem exístimans, post sex círciter men-

ses eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque desérta repéteret, deténtus & in custódiam missus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogésimo quarto: quem miráculis conspícuum Clemens quintus sanctórum número ascripsit.

Lectio iij.

De Sancto Yvone.

YVo in Diœcési Trecorensi nobílibus paréntibus natus, Lutétiæ Parisiórum, deindè Auréliæ lítteris óperam dedit. Ibi, ut inter lúbricos adolescéntiæ ímpetus, castam in casto córpore mentem serváret, à vino & cárnibus cœpit abstinére, idque per totum vitæ tempus, pane sæpiùs & aquâ contentus, observávit. Judex Ecclesiásticus ab Archidiácono Rhedonensi primùm; tùm à duóbus Epíscopis Trecorénsibus constitútus, ut spirituálibus exercítiis, & caritátis offíciis totum se daret, munus abdicávit, unamque paróchiam per octo annos, álteram per annos decem sanctíssimè rexit. Singulári in páuperes, víduas, & órphanos affectu enítuit. Oratióni & verbi Dei prædicatióni vacábat assíduè. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipse Spíritus sanctus loquenti verba suggérere viderétur. Miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno ætátis circiter quinquagésimo; & post annos quátuor suprà quadraginta à Clemente sexto, instante Philippo Valésio, inter sanctos solémniter est relátus anno Dómini millésimo trecentésimo quadragésimo séptimo.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Cœlestínum ad sedem Apóstoli tui Petri evectum, & fidei firmitáte, & vitæ integritáte illustrem effecisti, ejus méritis & intercessióne tales Ecclésiæ tuæ próvide pastóres, qui fidélibus tuis sincéræ doctrínæ præbeant aliméntum, & rectæ conversatiónis ministrent exemplum; Per.

Fit Comm. S. Yvonis, Ant. Euge. ℣. Sacerdótes, xxix.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Yvónem Presbyterum, misericórdiæ viscéribus implévisti; præsta, quæsumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effecisti, benígnum apud te júgiter habeámus intercessórem; Per Dóminum.

Ad Vesp. *fit Commem. S. Isidori Agricolæ, de Communi justorum, Ant.* Qui confidunt. ℣. Sperent, xxix. *Collecta*, Deus, à quo, *infrà*.

Die XX.

In Festo

[S]ANCTI ISIDORI,

Agricolæ.

Simplex.

[D]e Communi Justorum.

ix.

Lectio iij.

[Isi]dórus Matríti in Hispá[n]ia, obscúris ac paupéri[bus] Paréntibus natus, ab [iis] Christiánè educátus, [...]itu sancto duce ac ma[...]ro, mirâ vitæ innocén[tia] & gravitáte, eximiâque [...]áte adhuc júvenis ex[...]uit. Vir factus accépit [uxo]rem nómine Maríam, [qua]m fídei suæ ac devotió[nis] verbo & exemplis con[sort]em effécit. Suscepto ex eâ [filio], uxóri persuásit ut réli[qu]um vitæ tempus in perpé[tua] continéntia transíge[re]t. Dum labóre assíduo [agr]os excóleret, invíctum ab [ora]tióne spíritum non rela[xab]at. Deo perpétuò inten[tus], & voluntáti ejus perfectè [de]ditus, advérsa & prós[per]a æquâ mente tolerábat. [Sib]i parcus, sibi subtrahé[bat] quod in páuperes ero[gar]et. Homínibus ignótus, [se]d Deo acceptus, ple[nus] méritis ac bonis opéri[bus] ad cœlos evolávit. Hunc [pos]t óbitum, innúmeris mi[racu]lis clarum, in sanctó[rum] númerum rétulit Gre[gor]ius décimus quintus, Póntifex máximus; & exindè totíus Hispániæ Patrónus appellátus est.

Collecta. Orémus.

DEus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confundas; concéde propítius, ut beáti Isidóri, quem in infíma conditióne ad sanctitátis culmen evexísti, méritis, ac fidéli imitatióne ad ætérna gáudia perveníre mereámur; Per Dóminum.

Vesperæ *ut in Feriis Temporis Paschalis.*

Dei XXIII.

In Festo

SANCTI DESIDERII,

Epíscopi & Martyris.

Simplex.

Lectio iij.

DEsidérius Lingonénsis Epíscopus, cùm à Bárbaris qui Gállias devastábant, civitátem suam premi vidéret, assumptis secum Cleri ac pópuli primóribus, hostílis exércitus duci óbviam egréditur, ipsíus cleméntiam pro suis supplex imploratúrus. Bárbarus venerandi senis dignitáte ac précibus nihil motus, eum extempló cum sóciis trucidári jubet. Desidérius verò, pro créditis sibi óvibus, ultrò caput objíciens, gládio percússus migrávit ad Dóminum. Percússo Pastóre, urbs igni trádita; cives pas-

ſim juguláti, paſſim fugâ diſperſi. Sancti Deſidérii corpus in crypta ſubterránea cónditum eſt, cui deindè inſignis Eccléſia ſuperextructa eſt. Célebris eſt beáti Præſulis memória in Diœcéſi Anicienſi ubi præter aliam Eccléſiam parochiálem quæ ipſum Patrónum agnoſcit, extat urbs quæ ſicut & Paróchia à ſancto Deſidério nomen habet. Locum hunc décorat ac ditat os unum brachiále ſancti Mártyris quod anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo octávo ab Eccléſiæ Lingonenſis Canónicis Párocho ſancti Deſidérii conceſſum, ibídem magnâ veneratióne aſſervátur & cólitur.

Collecta. Orémus.

Deus, fidélium inſuperábilis fortitúdo, qui inter mundánæ converſatiónis adverſa, ſanctórum tuórum nos glorificatióne conſoláris; illam, quæ in beáto Deſidério Mártyre tuo atque Pontífice flagrávit, fortem dilectiónem benignus in nobis aſpíra; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Vesperæ *ut in Feriis Temporis Paſchalis: à Capitulo de ſequenti in Communi Vírginum.*

Die XXIV.

In Feſto

Stæ. MARIÆ MAGDAL. de Pazzis, Virginis.

Simplex.

Lectio iij.

María Magdaléna illuſtri Pazziórum génere Floréntiæ nata, ferè ab incunábulis iter perfectiónis arripuit. Decennis perpétuam virginitátem vovit, ſuſceptóque in Ordine Carmelitárum hábitu, ſe ómnium virtútum exemplar exhíbuit. Corpus ſuum cilício, flagellis, vigíliis, jejúniis, atque omni pœnárum génere cruciábat. Divíni amóris igne ſuccenſa, cœleſti ſponſo únicè placére ſtudébat. Exímiis à Deo grátiis illuſtráta, in profundíſſima humilitáte conſtans fuit. Váriis tentatiónibus vexáta, eas omnes invictâ patiéntiâ ac fidúciâ in Deum ſuperávit. Caritáte erga próximum ſinguláriter enítuit, noctes ſæpè ducens inſomnes, ut, vel ſororum miniſtéria impléret, vel infirmis inſervíret. Hæreticórum & peccatórum perditiónem amárè deflens, ſe ad quælibet pro illórum ſalúte tormenta parátam offerébat. Multis antè óbitum annis, ſpirituálibus delíciis, quibús copiósè affluébat, heróicâ virtúte renúntians,

id frequenter in ore ha- bat : Pati, non mori. ndem diuturnâ & gravis- â infirmitáte exhausta, grávit ad sponsum, ex- æ ætátis suæ anno quadra- imo primo. Cum multis vita & post mortem mirá- is clarum Clemens nonus ctárum Vírginum nú- ro ascripsit.

OLLECTA. Orémus.

DEus virginitátis amá- tor, qui beátam Ma- m Magdalénam Vírgi- n tuo amóre succensam, léstibus donis decorasti; , ut quam festívâ celebri- e venerámur, puritáte & itáte imitémur; Per Dó- num.

VESPERÆ ut in Feriis mporis Pasch. à Capi- o de sequenti.

DIE XXV.
In Festo
NCTI URBANI,
Papæ & Martyris.
SIMPLEX.
LECTIO iij.

URbánus post Callistum, Románus Epíscopus tus est, sub finem anni centésimi, imperante Ale- ndro Sevéro, qui Chris- nis favébat. Vixit in Pon- cátu annos septem, & ccessórem hábuit Pontiá- m. Sepultus est in Cœ- térío Prætextáti. Extat s nomen in antiquíssimis Calendáriis & Martyroló- giis, & in codícibus áli- quot vetéribus Sacramen- tárii Gregoriáni. Erecta est Romæ jam pridem sub ejus invocatióne Basílica, quæ cum vetustáte penè collabe- rétur, excitáta fuit ab Ur- báno Papa octávo. Prisco ritu Románæ Ecclésiæ cóli- tur ut Martyr.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui beátum Ur- bánum Apostólici Princi- pátûs prærogatívâ conspí- cuum, Martyrii corónâ il- lustriórem effecisti; da Ec- clésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, & sánguine crevit fœcundáta; Per.

DIE XXVIII.
In festo
SANCTI GUILLELMI,
Monachi.
SIMPLEX.

Pridiè VESPERÆ à Capi- tulo de Communi Monacho- rum.

LECTIO iij.

GUillelmus, patre Theo- doríco Cómite & matre Abdónâ natus, sub Cá- rolo magno aulæ militiæ- quæ mancipátus, primæ co- hortis sortítus est principá- tum. Deindè cùm in trac- tandis rebus béllicis egré- giam sibi laudem comparas- set, ab eódem Imperatóre,

Aquitániæ Dux, Comesque Tolosánus renuntiátus est. Tùm, victis sæpiùs bárbaris, dilatatóque império Christiáno, & pace constitútâ, sub disciplína sancti Benedicti Anianensis, totum se dedit opéribus justítiæ, pietátis ac misericórdiæ. Nec multò pòst monastérium edificári curávit in valle Gellonensi Diœcésis Lodovensis, scópulis & móntibus aspérrimâ, quod nunc sancti Guillelmi in erémo nuncupátur. In aulam pósteà ab Imperatóre vocátus, hinc brevì discedendi licéntiam impetrávit; pergensque ad sanctum Benedictum, moram nullam fieri passus, hábitu monacháli indúitur in Gellonensi monastério, quod quidem jam ánteà amplis à se redítibus donátum fúerat. Ibi ómnium deinceps virtútum splendóre, ac potíssimùm humilitátis laude antecélluit; contínuè vacans oratióni, jejúniis impénsiùs favens, ac sæpè noctes sólitus insomnes dúcere. Demùm méritis plenus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino.

Collecta. Orémus.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beátum Guillelmum imitári; ut sæculáribus expedíti negótiis, donis cœléstibus, te largiente ditémur; Per Dóminum.

DIE XXIX.

SANCTI GERMANI, Epíscopi.

Commemoratio.

Pridiè ad Vesp. *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Collecta*, *infrà*.

Ad Laudes, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit xvij.

Collecta, Orémus.

DEus, sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depositióne consecrasti: da Ecclésiæ tuæ in ejus Natalítio exultanti, ut apud misericórdiam tuam, exemplis ejus protegátur & méritis; Per.

FESTA JUNII.

DIE I.
ICTI FLORI,
Epiſcopi.
OMMEMORATIO.
ridiè AD VESPERAS,
Elégit. ℣. Beátus. xiv.
ĉta, infrà.
LAUDES, Ant. Ego
℣. Elégit. xvij.
LECTA. Orémus.
Eus, cujus ineffábili
miſericórdiâ beátus
fex Florus in géntibus
gelizávit inveſtigábi-
vítias Chriſti; da nos
interceſſióne créſcere
éntia tua; & in omni
bono fructificantes,
idùm Evangélii veritá-
oram te ambuláre; Per
em.

DIE II.
In Feſto
SS. MARTYRUM
THINI, Epiſcopi,
NDINÆ, Virginis,
& Sociorum.
SEMIDUPLEX.
nnia de Communi plu-
Martyrum, additis
equuntur.
LL. Mártyrum. infrà.
t Commemoratio SS.
CELLINI & PETRI,
tyrum, Ant. Beáti. ℣.
æ. xj. Collecta, Da no-
nfrà.

LECTIO ij.
Ex Epíſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Ecclésias Aſiæ & Phrygiæ.
Euſeb. Hiſt. Ecc. lib. 5. c. 1.

BEatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epíſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & univerſâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tamquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus eſt; cùm ii quidem qui própiùs aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumelióſè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent, omnes déniquè graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua quiſque parte ei petulanter inſultárent. Quippè hoc modo injúriam deórum ſuó-

rum ultúros se arbitrabantur. Exindè vix adhuc spirans in cárcerem projectus est; tandèmque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus Diáconus Viennensis cum Blandína ancilla & Attalo, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidèm ac Sanctus consuéta illìc flagrórum vérbera pertulérunt; & bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémò férream cáthedram; cui superpósita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, tandem juguláti sunt. Blandína autem ad palum suspensa, béstiis objecta est. Quæ cùm in crucis spéciem suspensa cernerétur, Deóque intentíssimè supplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus; quippè qui sub soróris persóna cérnerent illum qui pro ipsis crucifixus est. Cùmque nulla tunc béstia corpus ejus attigisset, depósita ex stípite, rursùs in cárcerem conjícitur; in áliud certámen reserváta.

Lectio iij.

Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno sermóne scriptum erat: Hic est Attalus Christiánus; Præses postquàm civem Románum eum esse cómperit, redúci in custódiam jubet, litteris ad Cæsarem datis de his qui inclúsi tenebantur. Ineunte ígitur solemni apud nos mercátu, Præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tamquàm in theatráli pompa eos pópulis ostentans. Cùmque illos dénuò interrogasset, quicumque cives Románi reperti sunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béstiis. Céterùm ingens glória accessit Christo per eos qui priùs quidem negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini subjectis, Alexander natióne Phryx, professióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fidei confessiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circumdabant, tamquàm partúriens videbátur. Instans ìlicò Præses interrogávit eum quis esset: qui cùm christiánum se esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídiè ígitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis iterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphithéatro sustinuissent, gládio percussi sunt. Ultimo tandem spectaculórum die, Blandína rursùs illáta est,

una cum Póntico adoléscente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generóse perpessus, emísit spíritum. Beáta vero Blandína post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quò diù in altum jactáta, tandem & ipsa instar víctimæ juguláta est.

Collecta. Orémus.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ Vírginis & Sociórum solémnia recensentes, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicári & fundári, passiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus; Per Dóminum.

Fit Commemoratio SS. Marcellini & Petri, Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xiij.

Collecta. Orémus.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro, fidei tuæ constántiam, ut hostem antíquum vincerent, contulisti; Per Dóminum.

Vesperæ *à Capitulo de S. Clotilde, ut in Communi sanctarum Mulierum, exceptis quæ sequuntur.*

Post Hymnum, ℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem. Allelúia. 1. *Cor.* 7.

Coll. Réspice, quæsumus. *infrà.*

Pro Commemorat. SS. Pothini & Sociorum, Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xiij. *Collecta*, Mártyrum. *suprà.*

Die III.

In Festo

SANCTÆ CLOTILDIS,

Reginæ, Viduæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

CLotildis, Chilpérici regis filia, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico ab ipso Gundobaldo in cónjugem trádita est. Quæ cùm primogénitum peperisset, eum, tolerante magìs quàm approbante Clodovéo, baptizári jussit. Cùm autem infantis, cui nomen impósitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptismo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, ásserens deos pátrios ob contemptum núminis sui irá-

tos, sibi filium eripuisse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáquè judicávit indignam ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Alterum filium Regína cùm génuisset, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus est Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpisset, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit.

Lectio iij.

At Regína non cessábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitiónis Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, & chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Turónes ádiit Clotildis: ibíque ad sepúlcrum sancti Martíni summâ pietáte relíquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis aliísque piis opéribus intenta, munífica erga Ecclésias & Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi filios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandem plena diérum, Turóne migrávit ad Dóminum; & Parísios inter psalléntium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in sacrário Basilicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

Ad Laudes, *post Hymnum*, ℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Ps.* 75.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Cùm invocasset ómnium rectórem & salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis. Allel. *Esther.* 15.

Collecta. Orémus.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulisti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

Ad Vesp. *post Hymnum*, ℣. Tríbuat tibi Dóminus secundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confírmet. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Tu honorificéntia pópuli nostri; quia

i viríliter, & confortá-
:ft cor tuum. Allelúia.
:h. 15.
·llecta, Réſpice. ut
:.

Die VI.
In Feſto
·CTI CLAUDII,
Epiſcopi.
·Semiduplex.
·idiè ad Vesperas,
ſola Suſcitábo. de
nuni Pontificum.

Lectio ij.

áudius Veſuntionenſis
Epíſcopus ſubſcripſit
ílio Epaonenſi, anno
ti quingentéſimo déci-
ptimo,& ConcílioLug-
ıſi, anno ſequenti: in
ıs multa circa diſciplí-
Eccleſiáſticam egrégiè
ta ſunt. Cùm ſedem
ınnos ſeptem ſumma
.aude tenuiſſet, abdi-
Epiſcopátu, ad Juren-
ınaſtérium ſe cóntulit,
ıonáſtici inſtitúti régu-
ɪrofeſſus eſt.

Lectio iij.

ıríóſo illíus cœnóbii
ıćtiſſimo Abbáte vitâ
o, ómnium votis ex-
ıs, in ejus locum ſuf-
; eſt. Cui monaſtério
annos quinquaginta
eps præfuiſſe tráditur.
ıue longa vitæ ſpátia
ſus, & méritis plenus
ad Dóminum anno
ti quingentéſimo oc-
togéſimo primo. Corpus
ejus in Jurenſi monaſtério
ſepultum, uſquè nunc in-
corruptum & íntegrum ma-
gnâ populórum pietáte &
frequéntia cólitur.

Collecta. Orémus.

Deus, ſanctórum tuó-
rum lux & via, qui
beátum Cláudium à paſto-
ráli ſollicitúdine, in ſoli-
túdinem abduxiſti: exaudi
nos propítius, & concéde,
ut ejus exemplo & interceſ-
ſióne honóres fúgere, & in
novíſſimo loco recúmbere
gaudeámus; Per Dómi-
num.

Vesperæ de ſequenti,
cum Comm. præcedentis.

Die VII.
In Feſto
SANCTI MARCELLINI,
Anicienſis Epiſcopi.
Duplex-Minus.
De Communi Pontificum.

Lectio ij.

Marcellínus, illibáto
virginitátis flore, &
miraculórum laude céle-
bris, tértius órdine Velau-
nórum Eccléſiam rexit. Gre-
gis ſibi commiſſi salúti in-
vígilans, eum fidei doctrí-
nâ & ſanctæ converſatió-
nis exemplo páſcere non
déſtitit. Superſtítes adhuc
in ea regióne pagános, aſ-
ſíduis prædicatiónibus ad
Chriſti fidem adduxit. Aſ-
ſervátas primùm in antiqua

urbe sancti Marcellini Reliquias, Monistrólium tránstulit Norbertus Epíscopus témpore Cároli Calvi. In Energúmenos non semel effulsit sancti Præsulis patrocínium, cujus fama deinceps plúrimis infirmórum sanatiónibus latíssimè propagáta est. Succedéntibus annis Bernardus de Castanéto Aniciensis Epíscopus, in Ecclésia sancti Marcellíni nómine & relíquiis insignita, collégium Canonicórum instítuit.

Lectio iij.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

In Nat. S. Euseb. Hom. 2.

AD sancti ac beatíssimi istíus patris nostri, cujus hódiè festa celebrámus, laudes addidisse, áliquid decerpsisse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponenda est, sed opéribus comprobanda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória patris est filius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntiâ & devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit. Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis & grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandimentis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures è discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

Collecta. Orémus.

OMnípotens Deus, qui beátum Marcellínum antístitem pópulo tuo præesse, & quibus præerat, verbo & exemplo prodesse voluisti; eódem intercedente, pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commissis dírige in viam salútis ætérnæ, ut omnes, te donante, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dóminum.

Ad Vesperas, *Comm. S. Medardi, Episc. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Coll. infrà.*

Die VIII.
SANCTI MEDARDI,
Epiſcopi,
Commemoratio.

Ad Laudes, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit. xvij.

Collecta. Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Medardi Pontíficis veneranda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem; Per.

DIE IX.

SANCTI NORBERTI, Episcopi,

COMMEMORATIO.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Collecta, infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit. xvij.

COLLECTA. Orémus.

DA Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita sancti Epíscopi Norberti pietátem tuam pro ipsa semper exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per.

DIE XI.

In Festo SANCTI BARNABÆ, Apostoli.

DUPLEX-MAJUS.

Pridiè AD VESPERAS, *pro ejus Comm. Ant.* Joseph, qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum. Allelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

CŒLO datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

QUEM propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

TU sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.

QUAS non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus;
Vos una junxit cáritas.

QUAM vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.

FAC, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehensum Saulum duxit ad Apóstolos, & narrávit illis quómodò in via vidisset Dóminum, & quia locútus est ei. Allelúia. *Act.* 9.

Ant. 8. G. Erant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas & Saulus. Allelúia. *Act.* 13.

Ant. 1. f. Ministrántibus illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Allelúia. *Act.* 13.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

Lect. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu sancto & fide; Allelúia, allel. ℣. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos. * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Lectio ij.

Barnabas, qui & Joseph, Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat, prétium áttulit ad pedes Apostolórum: ad quos & póstea Paulum addúxit recéns conversum Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia, quæ accéperat quosdam ibi discípulos Dóminum Jesum Græcis annuntiasse, cùm vidisset grátiam Dei, gavísus est, & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Proféctus est inde Tarsum ut quæreret Paulum; quem cùm invenisset, perduxit Antiochíam: & annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésia, & docuérunt turbam multam; ita ut cognominaréntur primùm Antiochíæ discípuli, Christiáni. Ortâ fame ab Agábo prædictâ, collectas eleemósynas ad fratres in Judæa habitantes cum Paulo détulit. Quo expléto ministério revérsi sunt, assumpto Joanne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis & Doctóribus ministrárent Dómino, & jejunárent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Lu-

que Seleúciam venérunt, inde Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque peragrárunt prædicantes Evangélium, & constituentes per síngulas Ecclésias Presbyteros. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur, vocarentque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne sibi immolárent. Reversi Antiochíam, ortâ ibi seditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum conversas circumcídi, rem ad Apóstolos retulérunt, qui in Concílio Jerosolymitáno super ea re decrétum statuérunt, remiseruntque eos ad Ecclésiam Antiochíæ, adjunctis Judâ & Silâ, scriptum per manus eórum. Postrémò Bárnabas digressus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demum perfunctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Refert Alexander Cyprius corpus ejus in ínsula Cypro, Zenóne imperante, repertum esse, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsius Bárnabæ manu conscriptum.

℟. Proconsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Paulo, desiderábat audíre verbum Dei: sed resistébat illis Elymas magus: & cécidit in eum calígo. * Proconsul autem cùm vidisset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini. Allelúia, allelúia. ℣. Pósuit Dóminus in eis verba signórum suórum, & prodigiórum in terra. * Proconsul. *Act.* 13. *Ps.* 104.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi

In Matth. Homil 34. *n.* 1.

POstquàm Dóminus omnem curam à discipulórum ánimis ejécerat, ac signórum spectáculo muníerat, & quasi férreos, adamantinósque reddíderat, secuiáribus ómnibus superióres, & ab omni temporánea sollicitúdine liberátos; demum illa prædícit mala quæ ipsos invasúra erant, non solùm ea quæ paulò post futúra, sed étiam ea quæ post multum témporis erant eventúra, diù ante illos ad bellum præparans contra diábolum suscipiendum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò,

quòd ipsíus præsciéntiæ vim agnóscerent; secundò, quòd nemo suspicári posset hæc mala ob doctóris imbecillitátem eveníre; tértiò, ne ii qui hæc passúri erant, percelleréntur, si hæc inexpectáta & præter spem accidíssent; quartò, ne hæc crucis témpore audientes turbaréntur.

℟. Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, ecce convértimur ad Gentes. † Allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem suam induravérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória. † Allelúia. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina sua: ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus, cùm constituíssent per síngulas Ecclésias Presbyteros, & orassent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. Allel. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuísset Géntibus óstium fidei. Allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Descendentes quidam de Judæa, docébant: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári. Allel. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascénderent Paulus & Bárnabas ad Apóstolos: illi ergo dedúcti ab Ecclésia, pertransíbant narrantes conversiónem Géntium. Allel. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésia, & ab Apóstolis, & à senióribus, annuntiantes quanta Deus fecísset cum illis. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. *Act.* 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus, Natus parenti. *ut suprà in Festo SS.* Philippi *&* Jacobi, *cum Strophe & Doxologia sequenti:*

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;

mâre da cœléstia.
Qui Patris ad dextram sedes,
...su, tibi sit glória
...um Patre, cumque Spíritu,
...a sempiterna sǽcula. Amen.
℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in ...rúsalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. Ps. 101.
Ad Benedíctus.
Ant. 1. D. Jacóbus, Cephas, & Joannes dextras ...edérunt mihi & Bárnabæ ...cietátis, ut nos in gentes, ...si autem in circumcisiónem: tantùm ut páuperum ...émores essémus. Allelúia. *...alat.* 2.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Bárnabam, plenum fide ...t Spíritu sancto, ad opus ...onversiónis Géntium assú...ere dignátus es: concéde ...ropítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè ...vangélio Christi, quod ...rædicávit, conversári me...ámur; Per eumdem... in ...nitáte ejusdem.

AD PRIMAM.
Ant. 7. d. Bárnabas & ...aulus.

AD TERTIAM.
Ant. 8. c. Cùm venis...ent.

Capitulum. *Rom.* 9.

Gentes quæ non sectabantur justítiam: apprehendérunt justítiam: justítiam autem, quæ ex fide est. Israel, verò sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit: Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hæreditátem suam. * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes. * Allelúia. Glória. Elégit. *Ps.* 46.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.
Ant. 6. F. Descendéntes.

Capitulum. *Galat.* 2.

Subintroiérunt falsi fratres exploráre libertátem nostram quam habémus in Christo Jesu, ut nos in servitútem redígerent: quibus neque ad horam céssimus subjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * in testamento tuo, Dómine. * Allelúia, allel. Iníquè. ℣. Et non recessit retro * cor nostrum. * Allel. Glória. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia ejus: ℟. Et véritas Dómini manet in ætérnum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm venissent.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

ABdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totâ die. * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuò * confitébimur in séculum. * Allelúia. Glória. In Deo. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* PLácuit Apóstolis & senióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, scribentes per manus eórum. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Descendérunt Antiochíam, & congregátâ multitúdine, tradidérunt epístolam: quam cùm legissent, gavisi sunt super consolatióne. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cùm áliis plúribus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 6. *C.* Dixit ad Bárnabam Paulus: Reverténtes visitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, assumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Sila, perambulábat Syriam. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur. *ut suprà.*

℣. Dedisti nos tamquam oves escárum, ℟. Et in géntibus dispersisti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Allel. *Act.* 15.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

TEMPORE PASCHALI.

¶ *Tempore Quadragesimæ, si celebretur aliquod Festum ritu solemni, observantur quæ notantur in Supplemento Breviarii, seu Octavario.*

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: justus in æternum non commovébitur. Allelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. Allelúia. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confidens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. Allel. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis; & non illidétur quasi in procella navis. Allelúia. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue.* 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & esto robustus: Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

[*In Duplicibus majoribus, & suprà:*

℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur nisi legítimè certáverit. Allelúia, allelúia. ℣. Esto vir fortis, & præliáre bella Dómini; * Nam Glória. † Non coronátur. 2. *Tim.* 1. 1. *Reg.* 18.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum

Deo litávit sánguinem.
NON jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.
Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus dexterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.
PARATA spectans prǽmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.
UNUS tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
DA, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
¶ DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus,
Amen.

¶ *Hæc Doxologia*, Da, Christe, *&* Sit laus Patri *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, à Pascha, usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur.*

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra ante & post Canticum; & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Allelúia. *Is.* 12.

COLLECTA ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà,*

Ad COMPLETORIUM:

Ant. 3. *à.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Allelúia. *Joan.* 8.

In fine Hymni post Da, Christe, *Doxologia:* SIT laus. vj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. Allelúia. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,

náre cruóre
n Christo déderas si-
n!
victa quibus defice-
fides,
œnas ávidâ mente
:óccupas:
on sufficit una,
s innúmeras neces.
lege sua magnáni-
m mori,
hristus púgilem spe-
: ab æthere:
ccúmbere possis,
n prælia sustinet.
delícias, vana per
l,
infida Deo, quæri-
s ánxii!
torpémus? inertes
iis Mártyris éxcitat.
máxima laus ingé-
› Patri:
:r laus génito máxi-
Fílio:
nexus amóris,
s par tibi, Spiritus.
Amen.

Annualibus & So.
-majoribus ad Offi-
›ct. itemque ad II.
s, Psalmi sunt pro-
ut designantur in
ento Breviarii vel
›rio Ecclesiarum;
ulli sunt ejusmodi,
· de Dominica: ad
›erò, ad Horas, &
letorium, dicuntur
nica; & sic in omni
:muni.

'emnibus-minoribus
Psalmi in toto Officio semper sunt de Feriâ.

In Duplicibus-majoribus & suprà dicuntur tres Antiphonæ ad Nocturnum; in aliis ultima tantùm dicitur super tres Psalmos; & sic in omni alio Communi.

[*Ant.* 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Allelúia. *Apoc.* 2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego diléxi te; quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. Allelúia. *Apoc.* 3.]

Ant. 3. c. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. Allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una; ij. & iij. de Festo. Si unica sit Lectio de Festo in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas coactis: iij. de Festo; & sic in omni alio Communi, nisi tres Lectiones sint propriæ; tunc enim omittuntur de Scriptura oc-

curre, ut fit in Annualibus, & Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. Allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui víceriț, non lædétur à morte secunda. Allelúia, allelúia. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ampliùs: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. Allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámplius; nec addent filii iniquitátis, ut affligant eum sicut priùs. * Et foràs. Glória Patri. † Scribam super eum. *Apocal.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. Sacerd. Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. DOminus mecum 3. à. est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1, f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. Allelúia. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptereà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delebo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlituum choros:

Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber superûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, ante & post Canticum, & sic in aliis Communibus.*]

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

Collecta. Orémus.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per.

Alia Collecta. Orémus.

Da nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & sinceritáte constántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si sit Pontifex,

Collecta. Orémus.

Omnípotens sempiterne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in festivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Alia Collecta. Orémus.

Deus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

aspiciébat in remuneratiónem. Allelúia. *Heb.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compleɛtens, voluntárié præíbat ad supplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Allelúia. *Apoc.* 2.

HYMNUS, Ex quo, salus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra ante & post Canticum ; & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Justum non dereliquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversus eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. Allel. *Sap.* 10.

COLL. ut suprà ad Laud.

Si sit SACERDOS *tantùm,*

Collecta. Orémus.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre; Per.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia, Da, Christe, & Sit laus Patri, *usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur; & sic in aliis Communibus.*

Antiphona de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod observatur in aliis Communibus, nisi aliter notetur.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum post* Da, Christe,

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triumphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

Cætera, ut in Psalterio.

Ad Officium Capituli leguntur Canones qui pro singulis diebus habentur suo loco.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui confortas * in die tribulatiónis. *Nahum.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. *Isaiæ.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, *Et glória mea. *Allelúia, allelúia. In Deo.

℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est. *Allelúia, allelúia. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum:

℟. Protéctor meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

Collecta, ut suprà ad Laudes; & sic ad Sextam & ad Nonam, quod observatur in omni alio Communi.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * Non timébit cor meum. * Alle-

lúi a, allelúia. Si consístant.
℣. Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Si consístant. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuísti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquíllum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nómen tuum, Deus Israel, benedíctum in sǽcula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suscéptor meus. * Allelúia, allelúia. Factus es.
℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis. * Allelúia, allelúia. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accéssit, tradens ánimam suam. Allelúia. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patiénter sustinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Allel. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. Allelúia. *Heb.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decéssit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Allelúia. *Apoc.* 2.

HYMNUS, Ex quo, salus. *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, ante & post Canticum ; & sic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætérnam. Allel. *Sap.* 10.

COLL. ut suprà ad Laud.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & præsides, propter nomen meum. Allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent filii in parentes, & morte eos afficient. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non poterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. Allelúia. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

[*In Duplicibus-majoribus, & suprà :*

℞. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed tristítia vestra vertétur in gáudium: * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis. * Allelúia, allelúia. ℣. Ego consolábor vos, & consolabímini: Vidébitis, & gaudébit cor vestrum: * Et gáudium. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

HYMNUS.

CHRISTI Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere sǽculum.

CŒLESTIS Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.

NON vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.

O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.

ERGO nunc própior, Christe, tibi sedet

Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens prǽmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio:
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

Coll. ut infrà ad Laud.

[*In Solemnibus-majoribus*, & *suprà*,

Ad Completorium:

Ant. 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà sol tuus: pópulus tuus omnes justi. Allelúia. *Is.* 60.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia*: Sit laus. xj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. Allelúia *Apoc.* 22.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum legítime certantes coronantem, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.

Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.

Quem lictor insánus sitit,
Quem cœcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.

Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.

Implere vos omnes decet
Passo Deo quod déest:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:

Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

[*Ant.* 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. Allelùia. 2. *Mach.* 7.]

Ant. 6. F. Propitius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei, ut eámus álterâ viâ. Allelúia. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

Lect. ut in Proprio.

℟. *j.* Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Allelúia, all. ℣. Etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Josue.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *ij.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos. Allelúia, allelúia. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. *Machab.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *iij.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, & víncere eos. Allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magìs mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt. Allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis benè disponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Allelúia. *Sap.* 3.

An. 7. d. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum. Allelúia. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perféctum habet.

HYMNUS.

QUAM, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.

FOSSUS manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.

OMNES in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

AUDIRE si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

FAC, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mollius
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.

¶ DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

COLLECTA. Orémus.

DEus invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fidei caritatísque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum post* Da, Christe,

DOXOLOGIA:

SIT laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóstibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui legítime certantes * coronas. 2. *Tim.* 2.]

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Custódit Dóminus * Animas sanctórum suórum. Allelúia, allelúia. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætérnum gloriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxísti nos in refrigérium. * Allelúia, allelúia. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ.* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. Allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conspectu Agni;

& palmæ in mánibus eórum. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sitient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. Allelúia. *Apoc.* 7.

Capitulum. *Apoc.* 21.

ABsterget Deus omnem lácrymam ad óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. In his secunda mors non habet potestátem, sed erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

Hymnus, Christi Martyribus. *ut in I. Vesperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi. Allelúia. *Apoc.* 6.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adolérer mihi incensum. Allel. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Allel. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempitérnum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israel. Allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. Allelúia. *Num.* 16.

Capitulum. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron : Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut pón-

tifex fieret, sed qui locútus est ad eum : Filius meus es tu, ego hódie génui te ; quemádmodùm & in álio loco dicit : Tu es sacerdos in æternum secundum órdinem Melchísedech.

[*In Duplicibus-majoribus, & suprà :*

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti : Invéni servum meum, *Oleo sancto meo unxi eum : † Manus mea auxiliábitur ei. Allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit : Invéni virum secundùm cor meum : * Oleo. Glória. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.]

HYMNUS.

CHRISTE, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu :
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

STRENUUM bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Pascere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque forma :
Lætus impendit sua, seque ; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Christe ; fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrificium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. Allelúia. *Eccli.* 45.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus majoribus & suprà,*

Ad COMPLETORIUM :

Ant. 3. *d.* Die noctúque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. Allelúia. *Gen.* 31.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia :* SUPRÈME. xvij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. Allel. 1.*Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse minístros.

Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.

Noverat quantis páteat perículis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.

Fecerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.

Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Comprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam bene olente Christi
Implet odóre.

Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut æternæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. Allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: justítiam & fidem conservávit genti suæ; & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. Allelúia. 1. *Mach.* 14.]

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Allelúia. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi. ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

℟. *j.* Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem, cùm

vénerit dóminus ejus, invénerit ſic facientem. Allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. *ij.* Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſtítuet illum: * Omni autem cui multum datum eſt, multum quærétur ab eo; & cui commendavérunt multum, plus petent ab eo. Allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. *iij.* Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium dómini tui. Allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárus áperit; & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus; aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam, donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. Allelúia. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. *Petr.* 5.

PAſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providentes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adeſto ſúpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolósque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Collecta. Orémus.

Deus, qui pópulis tuis indulgentiâ cónsulis, & amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis ministros: da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ; ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna Pastórum; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

Deus, fidélium lumen & pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésia posuisti, ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo: da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam verbo dócuit, & viam sequi quam exemplo monstrávit; Qui vivis.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnórum post* Da, Christe,

Doxología:

Supreme Christe Pontifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es pastor magnus * óvium. *Heb.* 13.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. *Prov.* 27.

Diligenter agnosce vultum pécoris tui, tuósque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribué-

tur in generatiónem & generatiónem.

℟. br. Deus protéctor meus, * In ipso sperávi. Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Deus. Ps. 143.

℣. Constitútus sum à Deo super montem sanctum ejus, ℟. Prædicans præceptum ejus. Ps. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. Jerem. 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxta cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. br. Deduxit eos * In viam rectam. Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Deduxit. Ps. 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. Ps. 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. Act. 20.

ATténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. br. Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suarum * deduxit eos. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Pavit eos. Ps. 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in sǽculum. Ps. 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECclésiæ factus sum 3. a. ego miníster secundùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. Allelúia. Coloss. 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. Allelúia. Act. 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Allelúia. Act. 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. Allelúia. Act. 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. Allelúia. 1. Reg. 12.

CAPITULUM. Act. 20.

NOcte & die non cessávi; cum lácrymis monens unumquemque vestrum: & nunc commendo

vos Deo, & verbo grátiæ ipsius, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glóriâ. Allelúia. *Eccli.* 45.

Hymnus, Christe, Pastórum. *ut in I. Vesperis.*

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum : ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem : Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui : memento misericordiárum servi tui. 2. Allelúia. *Paral.* 6.

Collecta, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia : & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos suos. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, & adimplébit illum spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. Allelúia: *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ vestiet illum, & nómine æterno hæreditábit illum. Allelúia. *Eccli.* 15.

Capitulum. *Eccli.* 51.

Animam meam direxi ad sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam : possédi cum ipsa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus-majoribus & suprà :

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam : * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est. Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glória Patri. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Hymnus.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,

Nobis quàm benè súppetis!
Hi semper vígilant; ne quid adúlterum
Corrumpat fidei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infames ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent, quæ nova súbruunt:
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet. Allelúia. *Eccli.* 14.

Coll. *ut infrà ad Laud.*

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad* Completorium:

Ant. 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel. Allelúia. *Eccli.* 45.

In fine Hymni post Te, Christe, *Doxologia:* Suprema. xxiij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos seipsâ círcuit quærens, & in viis osténdit se illis hiláriter. Allelúia. *Sap.* 6.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Eccli.* 1. *Ps.* 94. Veníte. 122.

Hymnus.

Jam nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum Relligio caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cum per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quando sparsa lues úndique críminum,

:cens vítium próti-
ámputant:
lo plúrima nox
tibus íncubat,
lenum révehunt
ı.
r instábiles, & dú-
regunt:
rant tuta procul
ra náufragis:
, qui véhimur cæca
equora,
: perpétuæ faces.
tère tuis cónsona
ibus,
s illa, Deus, cór-
s ímprimas:
erris cólimus, quos
imur duces,
s móribus ássequi.
ma tibi glória, Yé-
,
er fcripta Patrum,
ıdo foris sonas,
ocis egens, corda
s, sono,
ıéntibus ínferis.
nen.
4. f. Propósui sa-
addúcere mihi ad
dum; sciens quó-
cum communicá-
ıis. Allelúia. *Sap.*

r. d. Quæsívi sa-
palàm in oratióne
efflóruit tamquam
ra. Allelúia. *Eccli.*

. f. Inventi sunt
tui, Dómine; &
os: & factum est
um tuum in læti-
tiam cordis mei. Allelúia, *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

℟. *j.* Super salútem & spéciem dilexi sapiéntiam; * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. Allelúia, allelúia. ℣. Quæ desursum est sapiéntia, pudica est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij* Optávi & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Allelúia, allelúia. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. * Et. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *iij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum

annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. Dominus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. Allelúia. *Is.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. Allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Allelúia. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM, *Sap.* 7.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia, & disciplína.

HYMNUS.

Vos succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Relligio, tutáque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.

Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.

Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.

Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,

Nullo vocis egens, corda
doces, ſono
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti, *Pſ.* 39.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini ſunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo, quia ſapiéntiam & fortitúdinem dediſti mihi, Allelúia. *Dan.* 12.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, ſicut non ceſſas erudíre, ita non définis adjuváre: da fidélibus tuis, interceſſióne beáti *N.* quem eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuíſti, ut, te miſerante, ſciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* ſervívit; ut eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum poſt* Da, Chriſte,

DOXOLOGIA:
Suprema, Chriſte, Véritas,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es fons * ſapiéntiæ. *Eccli.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

CAPITULUM. I. *Cor.* 12.

UNicuíque datur maniſeſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ: álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * Et ſcrutábor legem tuam. Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiã. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

CAPITULUM. I. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecun-

dùm pietátem est doctrínæ, supercbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus. Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas, de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * & salutáre tuum dixi. Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus ómnia sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. Allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. Allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. Allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. Allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. Allelúia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 6.

HYMNUS, O QUI perpétuus, *ut in I. Vesperis.*

℣.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício : ℟. In ætérnum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti ; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Allelúia. *Dan.* 12.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. Locútus est Dóminus : Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi : & in conspéctu omnis pópuli glorificábor. Allelúia. *Levit.* 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, & orent pro eis, ne sit in pópulo plaga. Allelúia. *Num.* 18.

Ant. 4. *D.* Holocausta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. Allelúia. *Is.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum super fílios Israel, & ego benedícam eis. Allelúia. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, & pópulus meus bonis adimplébitur. Allelúia. *Jerem.* 31.

Capitulum. *Num.* 16.

Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi ; & quos elégerit, appropinquábunt ei.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà.*

℟. Sacerdótes sancti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus. * Qui habúerit máculam, non offeret panes Deo suo, nec accédet ad ministérium. Allelúia, allelúia. ℣. Sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia. * Qui habúerit. Glória. * Qui habúerit. *Levit.* 21. *Tit.* 2.]

HYMNUS.

Quid reluctátur, sibi quem ministrum
Christus elégit ? Tremor undè tantus ?
Scílicet magnum timet imminentis
Pondus honóris.

Colla submittit, Dómino jubenti
Cedit : en sacris pius astat aris ;
Sumit & curas, neque jam recúsat
Ferre labóres.

PROVIDUS cunctis, sibi parcus uni,
Páuperes, ægros, ope sublevábat:
Comis in cunctos ánimus, suprémis
Gratus & imis.

CAMPUS ut ridens dómini virescit
Dum vigil plantat, rigat & minister!
Ut, Deus, largo tríbuis rigáta
Créscere fructu!

QUAM docet verbo, stábilit sevéris
Móribus legem: gemit, orat urget;
Usque dum fingens, páriat suórum
Péctore Christum.

QUID venenóso, nóvitas profána
Tentet afflátu violáre mentes?
Excubat vindex fídei Sacerdos,
Arcet & hostem.

QUÆ tuis formas pópulis ministros,
Laus, tibi, jugis, déitas suprema:
Fac ut in Clero sua prima virtus,
Christe, resurgat.
Amen.

℣. Stabit in loco sancto Dómini, ℟. Innocens mánibus & mundo corde. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Quasi thus ardens in igne, in ascensu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum. Allelúia. *Eccli.* 58.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà ad COMPLETORIUM:*

Ant. 6. c. Flebam super eo qui afflictus erat, & compatiebátur ánima mea páuperi. Allelúia. *Job.* 30.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* Jesu Sacerdos. xxix.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Nocte & die non cessávi cum lácrymis monens unumquemque. Allelúia. *Act.* 20.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Heb.* 6.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietátis munus!
Christe, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus & ministris
Reddit & aris.

QUAM pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Funere sanguis!

THURE fumantes quis
hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore
sancto!
Nec minùs fervent calefacta
puris
Péctora flammis.

NEC sacrum durus sedet
ad tribúnal:
Sublévat tristes miseráta ca-
sus,
Cáritas, clemens, aliisque
mater,
Dum sibi judex.

QUAS relaxávit, luit ipse
noxæ
Innocens pœnas; aliéna
culpa
Hunc reum fecit; piat acta
largo
Non sua fletu.

LUMINIS splendor, Patris
una proles,
Christe; te pronus veneré-
tur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris
almi
Flamen inungis. Amen.

[*Ant.* 3. a. Hæc dicit Dóminus: Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. g. Implévi eum Spíritu Dei, sapientiâ & intelligéntiâ, & scientiâ in omni ópere. Allelúia. *Exod.* 31.]

Ant. 7. d. Juxta cor meum & ánimam meam fáciet; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

℣. Servábo illi misericórdiam meam, ℟. Et testaméntum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88.

℟. *j.* Dóminum elegísti, ut sit tibi Deus, & ámbules in viis ejus, & custódias ceremónias illíus, & * Dóminus elégit te, ut sis ei, & fáciat te in laudem, & nomen, & glóriam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi, cum impositióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26, 1. *Tim.* 4.

℟. *ij.* Quia sanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus. * Et scies quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligentibus se. Allelúia, allelúia. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. * Et scies. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℟. *iij.* Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè: * Argue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, & doctrína. Allelúia, allelúia. ℣. Discurre, festína, súscita amícum tuum; ne déderis somnum óculis tuis. * Argue. Glória. * Argue. 2. *Tim.* 4. *Prov.* 6.

Te Deum.

℣. SACERD. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & super-

exaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. VIr Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est. Allelúia. 3. *Reg.* 17.

Ant. 2. D. Ecce docuisti multos: & manus lassas roborasti: vacillantes confirmavérunt sermónes tui. Allelúia. *Job.* 4.

Ant. 6. F. Scriptus es in judíciis témporum leníre iracúndiam Dómini. Allelúia. *Eccli.* 48.

Ant- 7. d. Tu assecútus es doctrínam, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam. Allelúia. 2. *Tim.* 3.

Ant. 8. G. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit sic faciéntem: super ómnia bona sua constítuet eum. Allelúia. *Matth.* 24.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 5.

QUi benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máximè qui labórant in verbo & doctrínâ.

HYMNUS.

QUAM Deo gratus venit hic Minister,
Qui nihil mundi maculátus aurâ,
Mille virtútum præeunte cœtu
Scandit ad aras!

QUOS docet nondùm stábiles alumnos
Firmat exemplis: potióra dictis
(Instar accensæ facis) anteíbunt
Facta magistri.

HOS alit verbis: alit hos & escis:
Nil suum dicit: sibi vindicáre
Páuperes credit, quasi commodáti
Pródigus auri.

QUIPPE vestígat, meditátus altâ
Mente, thesauros, sibi quos latrónum
Nulla vis tollat, neque dente vermis
Rodat iníquo.

HUNC cadens vidit, répperit renascens
Sol humi strátum, lácrymis madentem:
Intimæ menti Deus incubábat
Intimus hospes.

PROSIT ut cunctis sua, seque tradit:
Nulla lex illi nisi lex amóris:
Cáritas nullos renuébat audax
Ferre labóres.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe; te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen injungis.
Amen.

℣ Sacerdótes ejus índuá salutári; ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam, intra in gáudium dómini tui. Allelúia. *Matth.* 25.

Collecta. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Collecta. Orémus.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti; præsta ut per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici Corporis Sacraméntum suscépit, ejus patrocínio dignos utriúsque fructus percípiat; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum, post* Da, Christe,

Doxologia:

Jesu, Sacerdos maxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Vir Dei.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *brevi*, ℣. Qui es Sacerdos * in ætérnum. *Ps.* 109.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ecce.

Capitulum. 1. *Tim.* 4.

ATtende tibi, & doctrínæ: insta in illis; hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℟. *br.* Veritátem tuam * & salutáre tuum dixi. Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi * misericórdiam tuam. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Scriptus es.

Capitulum. 1. *Tim.* 1.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério.

℟. *br.* Tríbuat tibi * secundùm cor tuum. Allelúia, allelúia. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus * omnes pe-

ritiónes tuas. * Allelúia, allelúia. Glória. Tríbuat. *Ps.* 19.

℣. Memor sit omnis sacrificii tui; ℟. Et holocaustum tuum pingue fiat. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 3.

QUi benè ministráverint, gradum bonum sibi acquirent, & multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. *br.* Hic accípiet * benedictiónem à Dómino. Allelúia, allelúia. Hic. ℣. Et misericórdiam à Deo * salutári suo. * Allelúia, allelúia, Glória. Hic accípiet. *Ps.* 23.

℣. Beátus quem elegisti, & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. FIdélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. Allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 4. E. De omni corde suo laudávit Dóminum: & dedit in celebratiónibus decus. Allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 1. D. Obtulit holocausta super altáre; odoratusque est Dóminus odórem suavitátis. Allelúia. *Gen.* 8.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit, & abstulit omnem iníquum & malum: sancta glorificávit. Allelúia. 1. *Mach.* 14.

Ant. 7. d. Cógnitus est in verbis suis fidélis: & invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnando hostes circumstantes úndique, in oblatióne Agni invioláti. Allelúia. *Eccli.* 46.

CAPITULUM. *Eccli.* 44.

BEatificávit illum, Deus, in glóriâ, & circumcinxit eum zonâ glóriæ, & induit eum stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:* Allelúia, allelúia. ℣. Agnóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, & dedit illi hæreditátem. Allelúia. *Eccli.* 44.]

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite
Cùm, præmiórum pródigus
Totum tibi dat se Deus!

PARTIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurántem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

QUOS parturisti Númini,
Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

CHRISTUS tuum sit præmium,
Quem consecrasti víctimam;

Dehìnc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitum.

Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undísque mersos naúfragis,
Duc ad salútis líttora.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dómine, dilexi decórem domus tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ubi sum ego, illìc & minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Allelúia. *Joan.* 12.

Collecta, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM, CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. Allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam. Allelúia *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. Allelúia. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. Allelúia. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. *Cor.* 6.

Exíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà:*

℟. Susceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. Allelúia, allelúia. ℣. Magister, sequar te quocumque ieris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.]

HYMNUS.

FELICES némorum pángimus íncolas,
Certò consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

UT te possídeant, quem sítiunt Deum.
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.

ÆTERNAS ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confisi melióribus.

ILLIS summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

FAC nos, summe Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.

ÆTERNUS sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si sit ABBAS,

℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciámque te in gentem magnam, & benedícam tibi. Allelúia. *Genes.* 12.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non sit ABBAS,

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. D. Reliquísti paréntes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas. Allelúia. *Ruth.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad* COMPLETORIUM:

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. Allelúia. *Ezech.* 34.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia*: SIT laus. xxxvj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. Allelúia. *Is.* 32.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 122.

Hymnus, Felices. *ut suprà.*

[*Ant.* 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. Allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. Allelúia. 1. *Cor.* 4.]

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

℟. *j.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áerem vérberans; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. Allelúia, allelúia. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam: colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum: * Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *ij.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Allelúia, allelúia. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *iij.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. * Ut. Glória Patri. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. Allelúia. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis:

Ignóro vos. Allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non ſedi in concílio ludéntium; ſolus ſedébam, quóniam comminatióne repleſti me. Allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. Allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. Allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. Allelúia. *Jonæ.* 2.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 51.

CONſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus; & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro S. ABBATE, MONACHO, & CŒNOBITA,

HYMNUS.

O Pulcras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce militant.

HEU! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera;
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

VOTIS unánimes, vi quoque flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.

HÆC vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.

FERVENT quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cétera dum tacent,
Hi per cantica rumpunt
Noctis longa ſilentia.

EXERCET vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non rédes manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.

QUIN regína ſuî mens quoque ſúbditur,
Rectoriſque ſtudet nútibus óbſequi,
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.

ÆTERNUS ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.

Amen.

Pro S. ANACHORETA & SOLITARIO,

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solusque tecum cógitas?
Mentis voláti libero
Percurris ætèrnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quam pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit ABBAS,

℣. Veníte, filii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. Allelúia. *Is.* 8.

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem persevarávit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam ætérnam apprehendant; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári, ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per Dóminum.

Si non sit ABBAS,

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. Allelúia *Thren.* 3.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus

hódie tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad æterna, totâ mentis intentióne, festináre; Per Dóminum.

Alia COLLECTA. Orémus.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre seculo, & sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum, post* Da, Christe,

DOXOLOGIA:

SIT laus Patri, laus Fílio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es remunerátor * inquiréntibus te. *Hebr.* 11.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ; quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * mansi in solitúdine. Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; posteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * ego custodívi vias duras. Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis: * Allelúia, allelúia. Glória. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis veſtris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * laudem dixi tibi. Allelúia, allelúia. Sépties in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sépties. *Pſ.* 118.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine: ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur; quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te. Allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quaſi morientes, & ecce vívimus; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes. Allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericórdes, modeſti, húmiles. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. Allelúia. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis; cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà :*]

Allelúia, allelúia. ℣. In loco ſolitúdinis, Dóminus eum dócuit, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS, FELICES, xxix.

Si ſit ABBAS, ℣. Juſtus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. Allelúia. *Iſ.* 51.

COLL. ut ſuprà ad Laud.

Si non sit Abbas,

℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætemam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Coll. ut suprà ad Laud.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a DIcébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me. Allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. C. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. Allelúia. *Luc.* 13.

Capitulum. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabuntur corda vestra.

[*In Duplicibus majoribus, & suprà:*

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. Allelúia, allelúia.

℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui díligunt. Glória. * Qui díligunt. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.]

Hymnus.

SUmmi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

ANGUSTA pœnitér tiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non ... net sequi.
CARNEM ter jejúniis;
Linguam dom ... siléntio:
In páuperum parcus sibi,
Abscondit ... spargit sinu.
SAPOR ... erbi páscitur;
Totoq...e ...gem péctore
Scrut..., orat pérvigil;
Me... ...lsa versátur polo.
... A, Christe, nos te-
...cum mori;
...um simul da súrgere:
... rréna da contémnere;
... amáre da cœléstia.
SIT laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. J. Qui confidunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est electis ejus. Allelúia. *Sap.* 3.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad COMPLETORIUM:*

Ant. 2. A. Vigiláte, & estóte paráti; quia quâ nescítis horâ Filius hóminis ventúrus est. Allelúia. *Matth.* 24.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* ÆTERNA. xliij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. Allelúia. *Is.* 64.]

AD NOCTURNUM.

INVIT. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 122.

HYMNUS.

NON parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
NON iste flammas, non
cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
SI lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
CORPUS subégit cástitas,
Et líberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
VENIS apertis ómnibus;
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ via,
It fusus in fletum cruor.
DA, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
¶ DA, Christe, nos tecum mori;

Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*Ant.* 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Cùm ingressus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur gressus tui; & currens, non habébis offendiculum. Allelúia. *Prov.* 4.]

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia, & próteget te in sempitérnum; & in die agnitiónis invénies firmaméntum. Allelúia. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabúntur. *Ps.* 88.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus vestris; jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. Allelúia, allelúia. ℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea: * Et. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Si quis mihi minístrat, me sequátur; & ubi sum ego, illic & miníster meus erit. * Glória. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, osténdam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificánti domum, qui † Fodit in altum, & pósuit fundaméntum super petram. Allelúia, allelúia. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum; & ero húmilis in óculis meis. Allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. Allelúia. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. Allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum; zelátus

ſum bonum, & non confundar. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. *à.* Donec ſupereſt hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Allelúia. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo.

HYMNUS.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ampliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

QUID ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

HINC fervet in dies amor:
In vota toti diffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita longior.

VIX iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſuſtinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.

¶ DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus Spíritus.
Amen.

℣. Proba me, Deus, & vide ſi via iniquitatis in me eſt; ℟. Et deduc me in via æterna. *Pſ.* 138.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem; venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus; quia in Deo ſunt facta. Allelúia. *Joan.* 3.

COLLECTA. Orémus.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum poſt* Da, Chriſte,

DOXOLOGIA:

ÆTERNA Juſtórum quies,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui propè es ómnibus* invocántibus te. *Pſ.* 144.]

AD TERTIAM.

Ant. 8. ç. Semper.

CAPITULUM. *Philip.* 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te, Dómine. Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Allelúia, allelúia. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * verbum tuum, Dómine. Allelúia, allelúia. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Allelúia, allelúia. Glória. Lucerna. *Ps.* 118.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *à.* Donec súpereft.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus memóres; & viri veráces invenientur in illa, & succesfum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * justítia in ætérnum. Allelúia, allelúia. Justítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justítia tua. *Ps.* 118.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECce verè Israelíta, 6. F. in quo dolus non est. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. Allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. Allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univérsis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. Allelúia. *Josue.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Allelúia. *Tob.* 2.

Capitulum. *Galat.* 6.

FRatres, quæ ſeminávérit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem : qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedícetur. Allelúia. *Eccli.* 1.]

Hymnus, Summi puſillus. *ut in I. Veſperis.* xxxix.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, hic accípiet benedictiónem à Dómino : ℟. Et miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum. Allelúia. 3. *Reg.* 3.

Coll. ut ſuprà ad Laud

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum eſt, & quid pulcrum ejus, niſi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines ? Allelúia. *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, & confluent ad bona Dómini ; & ultrà non eſúrient : tunc lætábitur virgo in choro. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat : Ecce ego lignum áridum ; quia hæc dicit Dóminus : Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. Allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à filiis & filiábus, nomen ſempiternum dabo eis, quod non períbit. Allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. Allelúia. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. *Cor.* 7.

UNuſquiſque próprium donum habet ex Deo : álius quidem ſic, álius verò ſic. Dico autem non nuptis, & víduis : Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà :*

℟. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti ? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro. Allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtrî : ambulábo inter vos,

& ego Deus vester : * Glorificáte & portáte. Glória Patri. † Portáte. 1. Cor. 6. Levit. 26.]

Si sit MARTYR, HYMNUS.

FEstis læta sonent æthera cántibus :
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor ? Fórtiter ámbiit.
Sponso virgíneum fúndere sánguinem :
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sustinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. Ps. 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. Allelúia. 1. Cor. 1.

Coll. ut infrà ad Laud.

Si non sit MARTYR,
HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum vírgineo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cùm plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos; ut semel óbligat
Sese fida suo, quam benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ímmemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.
Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori :
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus sit Deus ómnia.

Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.

Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum;
Fac incensa tuis, Spíritûs, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. Allelúia. *Is.* 62.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & suprà, ad Completorium:*

Ant. 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. Allelúia *Cant.* 7.

In fine Hymni, post Da, Christe, *Doxologia:* Æterna. xlviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea. Allelúia. *Cant.* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus, Allelúia *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte, 122.

Si sit Martyr. Hymnus.

Virginum robur, Deus, atque custos:
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem;
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

Omnis à recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim, cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

Si non sit MARTYR,

HYMNUS.

CŒLESTIS aula pánditur:
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

HÆC nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

QUÆ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

HUNC propter unum víxit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O Virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

¶DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri, laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*Ant.* 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne. Allelúia. *Ephes.* 6.

Ant. 3. à. Incorrúptio facit esse proximum Deo. Allelúia. *Sap.* 6.]

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. Allelúia. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

℟. *j.* O quàm pulcra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines. Allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, immaculátum se custodíre ab hoc século; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *iij.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. Allelúia, allelúia. ℣.

mundo corde, quó-
ipsi Deum vidébunt;
iórum. Glória Patri.
iórum. *Sap*, 3. *Matth*.

Te Deum.

Sacerd. Cantábo ti-
Dómine: ℟. Psallam,
télligam in via imma-
i. *Ps.* 100.

D LAUDES.

Dilectus meus des-
cendit in hortum
ad aréolam aróma-
ut lília cólligat. Alle-
Cant. 6.
it. 5. a. Invéni quem
t ánima mea: ténui
nec dimittam. Allelúia.
3.
t. 2. D. Ego dilecto
& dilectus meus mi-
qui páscitur inter lília.
ia. *Cant.* 6.
t, 6. *C.* Dilectus meus
ávit in me caritátem:
e me flóribus; stipáte
alis. Allelúia. *Cant.* 2.
t. 3. a. Sub umbra il-
quem desideráveram,
& fructus ejus dulcis
ri meo. Allelúia. *Cant.*

ITULUM. *Sap.* 8.

T scivi quóniam áliter
non possem esse cón-
s, nisi Deus det; &
psum erat sapiéntiæ,
cujus esset hoc donum,
ómin um.

Si sit Martyr. Hymnus.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoste triumphum.

Mollior fregit neque te volúptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

Liliis Sponsus récubat, rosísque;
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque verbo;
Et tibi compar, utriúsque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Hæréditas ímmaculatórum in ætérnum erit: ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus est Dóminus firmaméntum meum; liberávit me, quia complácui ei: secúndum mundítiam mánuum meárum reddet mihi. Allelúia. 2. *Reg.* 22.

Collecta. Orémus.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

OMnipotens sempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuís
In te potíri gáudiis.

Castis vicissim tu tibí
In córdibus thorum struís;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsis amor;
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps. 62.*

Ad Benedíctus. *Ant. 7. G.* Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. Allelúia. *Ps. 61.*

Collecta. Orémus.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituisti: concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis sequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ semper suavitáte pascantur; Per Dóminum.

AD

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum post* Da, Christe,

Doxologia:

Æterne Sponse Virginum,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es Agnus * quem sequuntur Vírgines. *Apoc.* 14.]

AD TERTIAM.

Ant. 5. a Invéni.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * exultent fíliæ Judæ. Allelúia, allelúia. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt filiæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

MUlier ínnupta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vólui super terram. Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne. Allelúia, allelúia. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te filiæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Virgines accipientes lampades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. Allel. *Matt.* 25.

Ant. 7. d. Médiá nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite óbviam ei. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit sponsus & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque íerit: sine máculâ enim sunt ante thronum Dei. Allelúia *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà:*]

Allelúia, allelúia. ℣. Cantábant Vírgines quasi Cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si fit MARTYR, HYMNUS, FESTIS. *ut in I. Vesperis*, xliv.

℣. Conféssio & pulcritúdo in conspectu Dei; ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. Allelúia *Sap.* 4.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Si non fit MARTYR,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!

NON te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

SIC ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus.
Mundána cuncta temneres.

BEATA cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.

¶ DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus,
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia

exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficát.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Allelúia. *Matth.* 22.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. Allelúia. *Esther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & animæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. Allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. Allel. *Esther.* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElínquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

[*In Duplicibus-Majoribus & suprà* :

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula. Allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Sit. Glória Patri. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.]

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
LEX nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
TE multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:

Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.

BEATA quæ sponso Deo
Castis adhæret vinculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.

DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnére;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri, laus Filio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit MARTYR,

℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. Allelúia. *Judith.* 9.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non sit MARTYR,

℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári tuo. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad* COMPLETORIUM.

Ant. 2. A. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Allel. *Prov.* 31.

In fine Hymni, post, Da, Christe, *Doxologia:* DIVINA. lv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre sempitérnæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. Allelúia. *Baruch.* 5.]

AD NOCTURNUM.

INVIT. Deum in quo sperant sanctæ Mulíeres, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte. 12*.

HYMNUS.

ADESTE, sanctæ Cónjuges:
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

BLANDOS ut hostes vinceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.

NON vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis

Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto spléndiuit:
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus óccúlit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.

Pascénda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

¶ Da, Christe, nos temori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibí laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. Allelúia. *Judith.* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. Allel. *Ruth.* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítiâ, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. Allelúia: *Soph.* 3.

℣. Benedícat te, Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregáverunt divítias; tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris? * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in ætérnum. Allelúia, allel. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò *Judith.* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij.* Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio; * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum. Allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc ergo ora. Glória. † Ora. *Judith.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. Sacerd. Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illius in pace implébit. Allel. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta & tácita; non est immutátio erudítæ ánimæ. Allel. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Allel. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. Allelúia. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUliéres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

HYMNUS.

ARDET Deoque Fémina,
Latére frustra cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

PANNIS latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

PACEM domi, pacem foris
Alto colit siléntio?
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit MARTYR,

℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. Allelúia. *Eccli.* 51.

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perficitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit MARTYR,

℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Orátio humi-

liantis ſe nubes penetrábit ; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat. Allelúia. *Eccli.* 35.

Collecta. Orémus.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra : & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia ; Per.

Si ſit Vidua,

Collecta. Orémus.

DEus in quem ſperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris ſe verè víduam ſentit ac deſolátam : tribue nobis, quæſumus, ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obſecratiónibus & oratiónibus inſtantes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes ; Per Dóminum.

AD HORAS.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum, poſt Da, Chriſte,

Doxologia.

Divina Proles Féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es Pater orphanórum, * & Judex Viduárum. *Pſ.* 67.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. *Epheſ.* 5.

MUlíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino ; quóniam vir caput eſt mulíeris ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ ; ipſe ſalvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * quia Deus meus es tu. Allelúia, allelúia. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Allelúia, allelúia. Glória. Doce me. *Pſ.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; ℟. Ut cuſtódiam verba tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. 1. *Tim.* 2.

MUlier in ſiléntio diſcat cum omni ſubjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, ſed eſſe in ſiléntio.

℟. *br.* Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea. Allelúia, allelúia. Cuſtódiam. ℣. Póſui ori meo * cuſtódiam. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cuſtódiam. *Pſ.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, ſuſceptor meus es. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem, per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * & intendit mihi. Allelúia, allelúia. Expectávi. ℣. Et exaudívit, * preces meas. * Allelúia, allel. Glória Patri. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. Allelúia. *Judith.* 13.

Ant. 4. E. Erát hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. Allelúia. *Judith.* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. Allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Allel. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israel. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perenniórìbus
Uni Deo conjúngitur!

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.

INSIGNIS & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

QUEIS arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

¶ DA, Christe, nos tecum mori;

Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus Spíritus.
Amen.

Si sit MARTYR,

℣. Vídeant qui odérunt me, & confundántur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvísti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & prótector factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne. Allelúia. *Eccli.* 51.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

Si non sit MARTYR,

℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

COLLECTA, *ut suprà ad Laudes.*

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
IN SABBATO.
SEMIDUPLEX.

IN I. VESPERIS.

Super Psalmos de Feria.

Ant. sola. 7. a. Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut repleámini ab úbere consolatiónis ejus. Allelúia. *Ps.* 66.

CAPITULUM. *Is.* 61.

ERis coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui: non vocáberis ultrà derelícta.

HYMNUS.

PRoprios, Virgo, tibi, magna, plausus
Spléndido nati damus in triúmpho:
Ille dum vincit, tua, Mater, est pars
Máxima palmæ.

De tuâ crevit generátus alvo,
De tuo suxit sibi lacte corpus:
De tuo sanguis, prétium salútis
Ubére fluxit.

QUANTA vis Matrem tétigit dolóris
Prole tot diras obeunte mortes!
Carne quas læsâ tulit ille plagas,
Corde tulisti.

RUPE dum clausus jácuit sepulcri,
Orba tunc lucis páriter jacébas:
At novam Christo reparante vitam,
Ipsa resurgis.

FILIO Gaude, Génitrix, recepto;
Nulla regnantem tibi fata tollent;
Quem Patri consors amor & perennis
Glória jungit. Amen.

℣. Concupiscet rex decórem tuum! ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Exue te stolâ luctûs, & índue te decóre: Deus enim ostendet splendórem suum in te. Allelúia. *Baruch.* 5.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut in Psalterio & Ordinario.*

Hymnus, VIRGINEIS.

AD NOCTURNUM.

INVIT. Dóminum convertentem luctum in gáudium, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Jerem.* 31.

HYMNUS, PROPRIOS Virgo. *ut suprà.*

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 7. d. Fílius tuus vivit: & ipse dominátur in omni terra. Allel. *Gen.* 4.

℣. Posuísti lácrymas meas in conspectu tuo, Dómine, ℟. Sicut & in promissióne tua. *Ps.* 55.

Pater noster.

ABSOLUTIO & BENEDICTIONES, ut in Ordinario pro Temp. Paschali.

LECTIO j. de Scrip. occurrente; è tribus fit una.

℟. Jesum Deus suscitávit, * Propter hoc lætátum est cor meum; & exultávit lingua mea. Allelúia, allelúia. ℣. Sufficit mihi, Fílius meus vivit. * Propter. *Act.* 2. *Gen.* 44.

LECTIO ij.

Ex Epístola sancti Athanásii Epíscopi ad Epictétum.

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, secundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque nostrum extíterit. Soror étenim nostra est María, omnes quippè ex Adam orti sumus. Nam postquam à mórtuis surrexisset, cùm quidam existimárent, se non in córpore ex María génito Dóminum aspícere, sed illíus loco spíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte, quia spíritus car-

nem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non dixit, ut me vidétis carnem & ossa esse, sed habére: ne ipsummet verbum in res illas transformátum fuisse censerétur; sed illas & ante mortem, & post resurrectiónem habére crederétur.

℟. Omnem tribulatiónem passi sumus; sed * Qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Anima mea liquefacta est, ut locútus est dilectus meus. *Qui. 2. *Cor.* 7. *Cant.* 5.

Lectio iij.

Ex libro de Excelléntia beátæ Vírginis Maríæ.

Inter opera sancti Anselmi.

SI tam magna fuit (exultátio beátæ Matris Dei, in conversatióne Fílii sui,) cùm ipsum benè sciret paulò post moritúrum; quæ vel quanta putátis, fuit nunc, cùm ipsum vidéret jam calcátis mortis légibus resurrexisse, non solum in æternum victúrum, sed & cœlo & terræ omníque creatúræ perenni jure dominatúrum? Nolo hanc immensitátem gáudii ejus explicáre quis labóret: quóniam quæ ipsis Angelis est admiranda, & impenetrábilis, non fácilè credíderim quòd cuívis hómini mortáli possit esse penetrábilis. Si gáudium hábuit eódem fílio suo, calcátâ morte, ab ínferis resurgente: num minóri gáudio exultávit ipso in ea carne, quam de se assumptam nóverat, coram óculis suis cœlos penetrante? Non ineffábili gáudio lætarétur, quando filium suum unigénitum omnes cœlos, dominandi jure, penetráre, ac in Dei Patris omnipotentis vidit consessum ascendendo pertíngere? Quid huic gáudio unquam fuit audítum símile?

℟. Deus totíus consolatiónis consolátur nos in omni tribulatióne nostra: * Quóniam sicut abundant passiónes Christi in nobis: ita & per Christum abundat consolátio nostra. † Allelúia, allel. ℣. Ego dilecto meo, & ad me convérsio ejus. * Quóniam. Glória. † Allelúia. 2. *Cor.* 1. *Cant.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. EXulta in omni corde, filia Jerúsalem, non timébis malum ultrà: Dóminus Deus tuus gaudébit super te in lætítiâ. Allelúia. *Mich.* 3.

Ant. 6. F. En dilectus meus lóquitur mihi: jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recessit. Allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 5. a. Invéni quem

díligit ánima mea ténui eum, nec dimittam. Allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 3. a. Replébis me jucunditáte, quia Christus neque derelíctus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 3.

Ant. 2. D. Diléctus meus cándidus & rubicundus, eléctus ex míllibus, & ipse est amícus meus. Allelúia. *Cant.* 5.

CAPITULUM *Cant.* 1.

OSculétur me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum, ídeò adolescéntulæ dilexérunt te.

HYMNUS.

VICTOR triumphat Fílius;
Lætáre, Mater, & tuo
Qui corde fixit vúlnera,
Nunc pulsus absístat dolor.

FIXUM cruci quem víderas,
Natum resurgentem vides;
Magnos amor luctus dedit,
Majóra nunc dat gáudia.

NEC jam rapáci gútture
Christum resúmet ínferus.
Mortem volens semel tulit,
Nunc vivus ætérnùm manet.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Convertísti planctum meum, ℟. In gáudium mihi. *Ps.* 29.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. a. Ego in Dómino gaudébo : & exultábo in Deo Jesu meo. Allelúia. *Habac.* 3.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es; præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Exulta.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es* de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. En diléctus.

CAPITULUM. *Tob.* 5.

POst lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis : sit nomen tuum, Deus Israel, benedíctum in sécula.

℟. *br.* Anima mea exultábit in Dómino. * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Et delectábitur super salutári suo. * Allelúia. Glória. Anima. *Ps.* 34.

℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Invéni.

CAPITULUM. *Cant.* 8.

POne me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? Et à te quid vólui super terram? * Allelúia, all. Quid mihi. ℣. Defécit caro mea & cor meum, Deus cordis mei. * Allelúia. Glória. Quid mihi. *Ps.* 72.

℣. Exquisívi Dóminum & exaudívit me; ℟. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis éripuit me. *Ps.* 33.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Diléctus.

CAPITULUM. *Cant.* 2.

SUb umbra illíus quem desideráveram sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem.

℟. *br.* Multiplicasti magnificéntiam tuam. * Allelúia, allelúia. Multiplicasti. ℣. Et convérsus consolátus es me. * Allelúia. Glória. Multiplicasti. *Ps.* 70.

℣. Bénedic ánima mea, Dómino; ℟. Qui replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

VESPERÆ *de Dominicâ sequenti.*

Pro Commemoratione B. M. V.

Ant. Non óccidet ultrà sol tuus quia erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam. Allelúia. *Is.* 60.

℣. Super salutáre tuum exultábit vehementer: ℟. Desidérium cordis ejus tribuisti ei, Dómine. *Ps.* 20.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS, ad calcem Supplementi Breviarii. pag. 231.

PSALMI PRO OFFICIIS SOLEMNIBUS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

AD OFFICIUM NOCT.
IN I. NOCTURNO.
PSALMUS 8.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmamentú.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præ-

n Dómini lúcidum,
ians óculos.
ıor Dómini sanctus,
nens in séculum sécu-
udícia Dómini vera,
áta in semetipsa.
derabília super aurum
dem pretiósum mul-
* & dulcióra super
favum.
ıim servus tuus custó-
* in custodiendis il-
ibútio multa.
icta quis intélligit? *
ultis meis munda me,
liénis parce servo tuo.
ıeî non fúerint domi-
* tunc immaculátus
: emundábor à delicto
ıo.
:runt ut compláceant
a oris mei, * & me-
› cordis mei in cons-
tuo semper.
nine, adjútor meus,*
emptor meus.

'SALMUS 44.

ctávit cor meum ver-
m bonum: * dico ego
mea regi.
gua mea * cálamus
velóciter scribentis.
:ióſus forma præ filiis
ıum: diffúsa est grá-
lábiis tuis; * propté-
enedixit te Deus in
ım.
ngere gládio tuo super
tuum, * Potentíssime.
ie tua & pulchritúdine
ende, * prósperè pro-

Et regna propter veritá-
tem, & mansuetúdinem, &
justítiam; * & dedúcet te
mirabíliter déxtera tua.
Sagittæ tuæ acútæ, pópu-
li sub te cadent, * in corda
inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sécu-
lum séculi: * virga direc-
tiónis, virga regni tui.
Dilexisti justítiam, & odi-
sti iniquitátem; * proptéreà
unxit te, Deus, Deus tuus,
óleo lætítiæ præ consórtibus
tuis.
Myrrha, & gutta, & cá-
sia à vestimentis tuis, à dó-
mibus ebúrneis; * ex qui-
bus delectavérunt te fíliæ
regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris
tuis in vestítu deauráto, *
circumdáta varietáte.
Audi, fília, & vide, &
inclína aurem tuam; * &
obliviscere pópulum tuum,
& domum patris tui;
Et concupiscet rex decó-
rem tuum, * quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus; &
adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéri-
bus: * vultum tuum depre-
cabuntur omnes dívites ple-
bis.
Omnis glória ejus fíliæ
regis ab intus: * in fimbriis
áureis, circumamicta va-
rietátibus.
Adducentur regi vírgines
post eam: * próximæ ejus
afferentur tibi.
Afferentur in lætítia &

exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tui nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitébuntur tibi in ætérnum , * & in séculum séculi.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 45.

DEus noster refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam , mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum ; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * áufeçens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos , Deus , salutáris noster ; * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus , tu convérsus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis , Dómine , misericórdiam tuam , * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam ,

Et super sanctos suos , * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ip-

ſius, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

PSALMUS 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis : * diligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum ; * hi fuerunt illìc.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea ; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum ; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus ; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus ;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia ; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus ; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra ; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læntentur cœli, & exultet terra ; commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quó-

niam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur insulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adorate eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in ætemum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ;* proptérea exaltábit caput.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui ?

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domo Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini ; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem. * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * súrgite, postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cum dederit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii ; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus :

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante fáciem frigóris ejus quis sustinébit :

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

PSALMI PŒNITENTIALES.

[*Dicuntur flexis genibus Feria IV. Cinerum, & Feria V. in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Missali*]

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo. 47.

Ps. 31. Beáti quorum. 67.

Ps. 37, Dómine, ne in furóre tuo, *cum sua divis.* 125.

Ps. 50. Miserére meî, Deus. 146.

Ps. 101. Dómine, exaudi oratiònem, *cum suis divisionibus.* 119.

Ps. 129. De profundis clamávi. 85.

Ps. 142. Dómine, exaudi oratiónem . . . . . . áuribus, *cum sua divis.* 137.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ SANCTORUM.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, áudi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus,
miserére nobis.
Spíritus sancte Deus,
miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus,
miserére nobis.
Sancta María,
ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix,
ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli,
oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum Ordines, oráte.
Sancta María, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancta Maria, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Agríppane, ora.
Sancte Dómnine, ora.
Sancte Theofréde, ora.
Sancti Fabiáne & Sebastiáne, oráte.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Georgi, Pater fidei nostræ, ora.
Sancte Marcellíne, ora.
Sancte Pauliane, ora.
Sancti Evodi cum sóciis tuis, oráte.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Maióle, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Joannes Francisce Regis, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María, ora.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Bárbara, ora.
Sancta Consórtia, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.

DEPRECATIONES.

Propítius esto,
Parce nobis, Dómine.

Propítius esto,
Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo,
Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líb.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líb.
A morte perpétua, líbera.

OBSECRATIONES.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líb.
Per Baptismum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per Adventum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

PETITIONES.

Peccatóres,
Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te.
Fili Dei, te rogámus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis; ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Notam fáciat, Dóminus, filiis hóminum glóriam magnificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universâ Ecclésiâ. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Pro Benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflíctis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Ps. Deus, in adjutórium. *suprà*, *pag.* 101.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orationes. Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

Exaudi

audi, quæsumus, Dóine, supplicum preces, onfiténtium tibi parce itis; ut páriter nobis inéntiam tríbuas benigk pacem.

ffábilem nobis, Dómi-, misericórdiam tuam enter ostende; ut simul & à peccátis ómnibus s, & à pœnis quas pro nerémur, erípias.

Eus, qui culpas delinquéntium districtè fe-o pércutis, fletus quoigéntium non recúsas: umus, ut qui pondus nimadversiónis cognós, pietátis tuæ grátiam imus.

Eus ómnium fidélium Pastor & rector, fámuuum *N.* quem pastó-Ecclésiæ tuæ præesse sti, propítius réspice; quæsumus, verbo & plo, quibus præest pro-, ut ad vitam unâ grege sibi crédito, pert sempitérnam.

Mnípotens, sempitérne Deus, miserére fámuo Pontífici nostro *N.* & e eum secundùm tuam éntiam in viam salútis æ; ut, te donante, tiácita cúpiat, & totâ te perfíciat.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus noster *N.* qui tuâ misene suscépit regni guicula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum mónstra devitáre, hostes superáre; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat perveníre.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

Ure igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere

futúros esse prænoscis: te supplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus; ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María,
Ora pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Míchael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli,
Oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Georgi, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.

Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo. (*vel* ea.)
Propítius esto,
Parce ei, Dómine.
Propítius esto,
Adjúva eum, (*vel* eam) Dómine.
Propítius esto,
Líbera eum, (*vel* eam) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam,
líbera * eum, (*vel* eam) Dómine.
Per Agóniam tuam, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres,
Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas,
te rogámus audi nos.
Kyrie, eléiſon. Christe, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicuntur sequentia:

PRoficíſcere Anima Christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúſus est: in nómine Angelórum & Archangelórum: in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Potestátum: in nómine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum & Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum & Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccátum pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas; réſpice propítius super * hunc fámulum tuum *N.* (*vel* fámulam tuam *N.*) & remissiónem ómnium pec-

catórum suórum tota cordis confessióne poscentem deprecátus exaudi. Rénova in * eo, (*vel* eâ,) piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: & unitári córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére Dómini gemituum, miserére lacrymárum ejus: & non habentem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacramentum reconciliatiónis admitte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipotenti Deo, * caríssime frater, [*vel* caríssima soror,) & ei, cujus es creatúra, committo; ut, cùm humanitátis débitum morte interveniente persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occurrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: & beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astringat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspectus appáreat, qui te inter assistentes sibi júgiter interesse decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum satellítibus suis. In adventu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus: & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis: sic péreant peccatóres à fácie Dei: & justi epuléntur, & exultent in conspectu Dei. Confundantur ígitur & erubescant omnes tartáreæ legiónes, & minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præsens semper assistens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. * Constitútus (*vel* constitúta) ígitur inter ágmina beatórum,

contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℟. Amen.

SUſcipe Dómine * ſervum tuum, (*vel* ancillă tuam,) in locum ſperandæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Henoch & Elíam de communi morte mundi.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Abraham de Ur Chaldeórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Job de paſſiónibus ſuis.

℟. Amen

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Loth de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Suzannam de falſo crímine.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti David de manu regis Saul, & de manu Golíath.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beatíſſimam Theclam Vírginem & Mártyrem tuam de tribus atrociſſimis tormentis liberaſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus * ſervi tui, (*vel* ancillæ tuæ,) & tecum fácias in bonis congaudére cœléſtibus. ℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam * fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) precamurque te Dómine Jeſu Chriſte Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, Patriarchárum tuórum sínibus inſinuáre non rénuas. Agnoſce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te

solo Deo vivo, & vero; quia non est álius Deus præter te, & non est secundùm ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit; & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

DElicta juventútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum Dómine * servum tuum, (*vel* ancillam tuam,) súscipe. Suscípiat * eum (*vel* eam) sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant * eum (*vel* eam) in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat * eum (*vel* eam) beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjúvet * eum (*vel* eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro * eo (*vel* eâ) sanctus Joannes electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro * eo (*vel* eâ) omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro * eo (*vel* eâ) omnes sancti & electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc século sustinuérunt; ut vínculis carnis * exútus, (*vel* exúta) perveníre mereátur ad glóriam regni cœlestis; præstante Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino. *pag.* 9. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas distributus. pag.* 10.

Egressa autem anima, dicitur Responsorium sequens.

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipientes ánimam ejus: † Offerentes eam in conspectu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, & in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. * Suscipientes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei. † Offerentes eam.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Posteà Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Collecta. Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defúnctus (*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defúncta) século, tibi vivat & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ *Officium Defunctorum, ut in Supplemento Breviarii.*

INDEX
PSALMORUM.

Psalmi. *Paginæ.*

INDEX CANTICORUM PSALTERII ET ORDINARII.

INDEX PSALMORUM GRADUALIUM.

Typis Cl. SIMON, viâ San-Jacobeâ. 1783.

